

॥ ಓಂ ॥

ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ. ೧೦

ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯಂ

(ಪುರಾಣ)

ಲೇಖಕರು :

ಶ್ರೀ. ಎ. ಪಂಡಿತ ಚೆನ್ನಕವಿಗಳು
ಶಿವಯೋಗಿ, ಸೂರಕೋಡ.

033,1'g
K2C

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಶ್ರೀ. ಎ. ಪಂ. ವೀರಾರ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು
(ಶಿವಕೀರ್ತನಕಾರರು)

ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ ಹಿರಿಯನುತ,
ಸೂರಕೋಡ.

ಬೆಲೆ: ೫—೮೦

033,1:9
K2C

315

Pandit Channakavigallu

LV

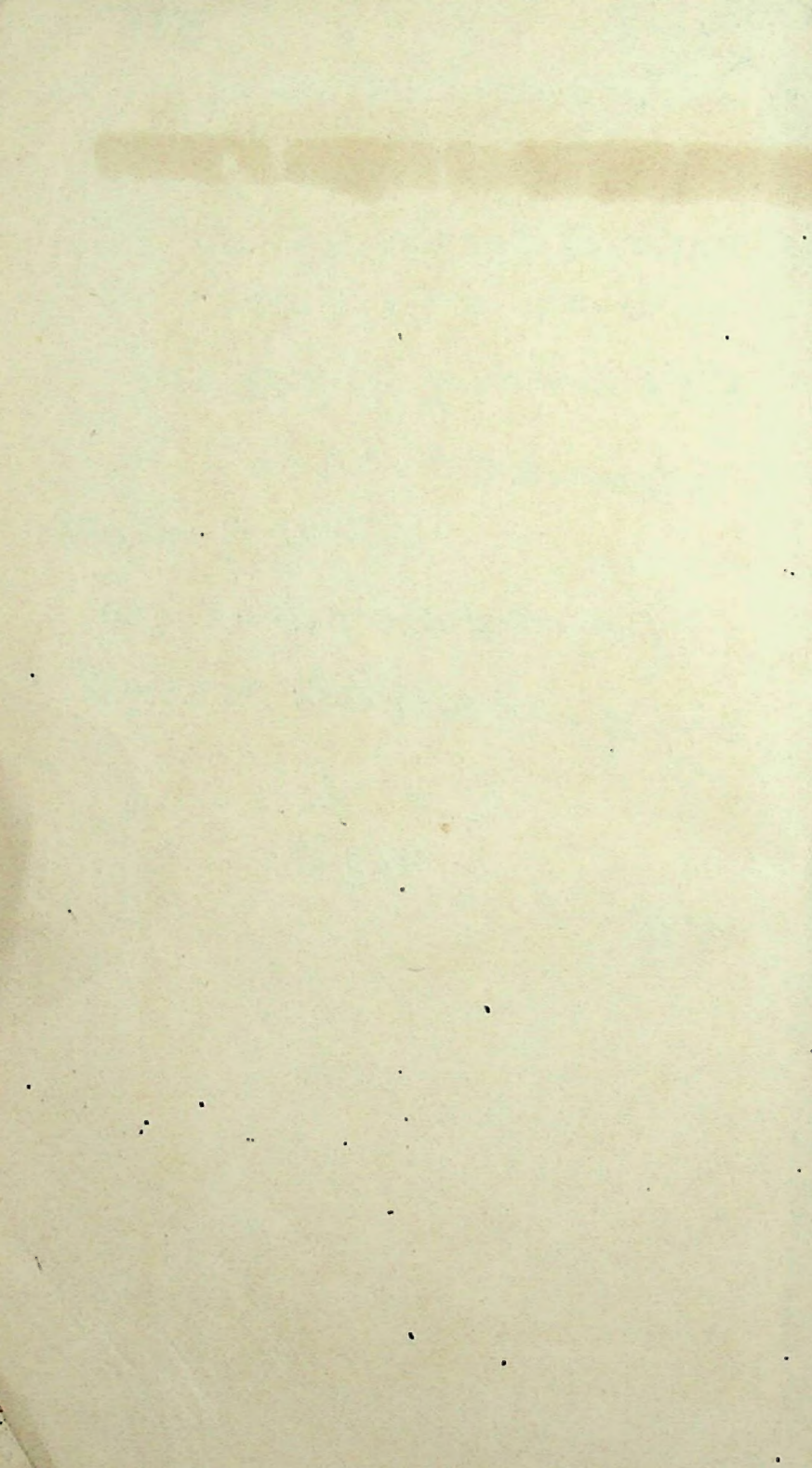
Shivarudravijayam

K_2C
 (91000) 2 గదుల పరిశ్రమ

SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA JNANAMANDIR
(LIBRARY)
JANGAMAWADIMATH, VARANASI

Please return this volume on or before the date last stamped.
Overdue volume will be charged ten paise per day.

[illegible]

ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯಂ

(ಪುರಾಣ)

ಲೇಖಕರು:

ಲಿಂ. ವೇ. ಪಂ. ಕವಿರತ್ನ ಚನ್ನ ಕವಿಗಳು ಸೂರಕೋಡ.

೧೯೬೨

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಹಿರೇನುತ
ಸೂರಕೋಡ.

033, 119
K2C

ಓಂ

ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಂಭಾಪುರಿ ವೀರಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗಂಜಲ ಜಗದ್ಗುರು
ಪ್ರಸನ್ನ ರೇಣುಕ ವೀರಗಂಗಾಧರ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರ
ವಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ
ಅನ್ಯತ ಹಸ್ತದಿಂದ

ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯ ಪುರಾಣವು

ಮುಕ್ತಿ ಮಂದಿರ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ

ಶಕೆ ೧೮೮೪ ಶುಭಕೃತ ಸಂವತ್ಸರ ನಾಗರ ಅಮಾವಾಸಿ
ತಾ|| ೩೧-೭-೧೯೬೨ ಮಂಗಳವಾರ ದಿನ
ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY.

Jangamwadi Math, VARANASI,

Acc. No. ~~2000~~.....315

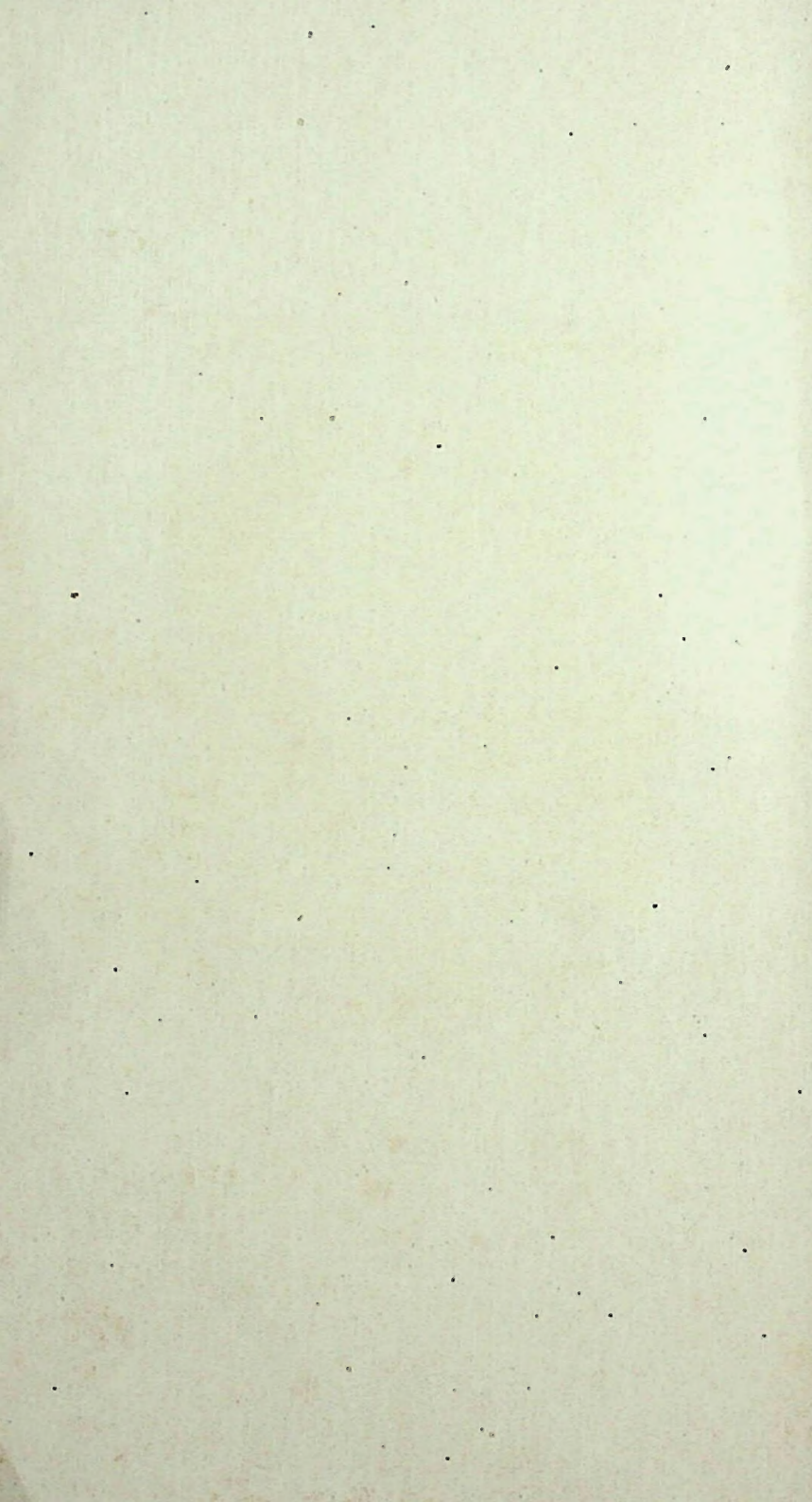
ಮುದ್ರಕರು:-

ಬಿ. ಜಿ. ಕೆರೂರ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ಬಾಗಲಕೋಟೆ.

త్రీనుద్వీరశ్రీవ మహామతస్థా పనాజాయ ౧౦౦౮
 జగద్గురు త్రీనుద్వీరశ్రీవ పురి విశ్వరూపిణాశనాశిత్ర
 ప్రసన్న రేణుక విర గంగాధర తినాజాయ
 మహాస్వామిగళనర దిన్య సన్నిధియుల్లి
 భక్తిపూర్వక ఈ గ్రంథవన్న అపిసిద్ధేనే.

—లేఖకరు

ಮುನ್ನುಡಿ

‘ಶ್ರೀಶಿವರುದ್ರವಿಜಯ’ ವೆಂಬ ನಸ್ತುಕ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಸೂರ ಕೋಡದ ಹಿರಿಯ ಮಠಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನ ಕವಿಗಳು. ಅವರು ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣರು ; ಗುರುಸಾದನರ್ಯರ ಕರಸಂಜಾತರು. ಮೇಲಾಗಿ ಉಭಯ ಭಾಷಾವಿಚಾರದರು. ತಮ್ಮ ಗುರುಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತು ಬೆಳಗಿದ ಶ್ರೀಶಿವರುದ್ರ-ಯೋಗಿಯನ್ನೇ ಕುರಿತು ಭಾವದುಂಬಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಸಮ ಗುರುವಿತ್ತ ಕವಿತಾರಸವನ್ನು ಗುರುವಿಗರ್ಪಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಲೆಳಿಸಿದ್ದಾರೆ; ತಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪಂಪಕವಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಸ್ತುಕೃತಿರಚನೆ ಕಾಲಾನುಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದು, ಇಂದಿನ ಭಾವಗೀತೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು, ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನ ಕವಿಗಳ ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯವು ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಈ ಕೃತಿ ನವಯುಗದ ನವೀನ ಕೃತಿಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಳೆಯ ದಾದರೂ ರಚನೆ ಮಾತ್ರ ನೂತನವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಮಹಾಕಾವ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ, ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಹದಿನೆಂಟು ತರದ ವರ್ಣನೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಬಿದ್ದು, ಕವಿ ತನ್ನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನವರಸಗಳೂ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಯಬೇಕೆಂದು ಹಟಪೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಸಂಪ್ರದಾಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಥಾನಾಯಕನಲ್ಲಿರುವ ಉದಾತ್ತ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉದಾತ್ತವಾಗಿಯೇ ಚಿತ್ರಿಸಹೊರಟಿರುವುದರಿಂದ ವರ್ಣಕ ಕಾವ್ಯದ ಛಾಯೆ ಮೂಡಿದುದನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಸಲ್ಲದ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ, ಕಥಾನಾಯಕನ ಗುಣಗಡಣವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿ, ಸರ್ವದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಹೊಸ ಕೃತಿಯೆನಿಸುವಂತೆ ಕವಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅತಿನೂತನ ಕೃತಿಯೆಂದು ನಾವು ಕರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೃತಿಯ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಗದ್ಯ ಬೆರೆತುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಚಂಪೂವೆಂದು ಹೆಸರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಗದ್ಯಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಇಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕವಿಗೆ ಷಡಕ್ಷರದೇವನ ಕಾವ್ಯಮಾರ್ಗ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದಂತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನ ಹರಿಹಿನಲ್ಲಿ, ವರ್ಣನೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕೃತಿಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಷಡಕ್ಷರದೇವನ ಪ್ರಭಾವ ಮೂಡಿನಂತಿದೆ.

ಕವಿ ಕಾವ್ಯಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಶಿವರುದ್ರನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಶಿವ, ಪಾರ್ವತಿ, ವೀರಭದ್ರ, ಗಣೇಶ, ಷಣ್ಮುಖ ಮತ್ತು ಭೃಂಗೀಶರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ತನ್ನ ಶೈವಮತನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪಂಚಪೀಠಾಧೀಶರನ್ನೂ ಆ ಗುರುಪರಂಪರೆ

ಯಲ್ಲಿ ಮಿನುಗಿದ ಮಹನೀಯರನ್ನೂ ಹೊಗಳುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳ ಹೆಸರೆತ್ತುತ್ತಲೇ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿ, ಪದ್ಮಕಾಂಕ ಮತ್ತು ಷಡಕ್ಷರದೇವರನ್ನು ಹಾಡಿಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವೀರಶೈವದ ವೀರಾಭಿಮಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ, ಕಥಾವಸ್ತುವಿನತ್ತ ಹೊರಳಿ, ಕಥಾನಾಯಕನ ಘನತೆಯನ್ನು ಘನವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತ “ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಯೋಗಿ ಚರಣಂ ಬೆಚ್ಚಿಕ್ಕೆ ಮಚ್ಚಿತ್ತದೋಳ್” ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಕರಿವೃಷಭಾದಿ ಸದ್ಗುರು ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತಿಪಡೆದ ಪರಮ ವಿರಾಗಶೀಲರು; ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ನರು; ತಮ್ಮ ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಸ್ವಾನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡ ಪೂಜ್ಯರು. ಮೊದಮೊದಲು, ಅವರ ಜೀವನದ ಪ್ರಭಾತದಲ್ಲಿ, ಸಾಧನೆಯ ರೀತಿಯನ್ನು ಕವಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದರೆ, ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಅವರೇ ತಮ್ಮ ತಪೋಬಲದಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಗೇರಿ ಪವಾಡಪುರುಷರಾಗಿ ಮೆರೆದುದನ್ನು ಮೆರೆಯಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕಥಾನಾಯಕನ ಘನತೆಗೆ ಕಂದು ಬಾರದಂತೆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಜೋಕತೂಕಗಳಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದುದು, ಶ್ರೀಚಿನ್ನ ಕವಿಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾವಕ್ಕೂ ಭಾಷೆಗೂ ತಾಳಮೇಳ ತಪ್ಪದಂತೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಲ್ಲಿಯೇ ಕವಿಯ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅನೇಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಕಾವ್ಯದುದ್ದಕ್ಕೂ ಮೂಡಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ರಸಿಕರು ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಗೆ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಇದೆ. ಅದು ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ:

ಶ್ರೀಮದ್ವರ್ಮಸ್ವರೂಪಂ ಸುರುಚಿರಭುವನಾವಾಸನಶ್ರಾಂತಸತ್ತ್ವಾ |
ರಾಮಂ ಸ್ವಾರಾಕ್ಷಭೂಷಂ ವಿಬುಧವಿನುತನುದ್ರಾಗವಾಸಂ ಸುಗೋತೋ ||
ದ್ವಾಮಂ ಭೂತಿಪ್ರಯುಕ್ತಂ ಪ್ರಣವರುಜಿವಿನಿರ್ಧೂತಕಾಮಂ ನಿರಂತಂ |
ಸೋಮಾಂತಸ್ತೇಜನೈಮ್ತುಂ ಸಲಪುಗೆ ಶಿವರುದ್ರಂ ವೃಷಾಧೀಶಮುದ್ರಂ ||

ಈ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಭಕ್ತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕವಿಯ ವಾಣಿ ಕುಣಿಯುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸಂಪ್ರದಾಯದ ವರ್ಣನೆಗಳು ಕಾವ್ಯಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಂದಿವೆ. ಮೇರು ವರ್ಣತ, ಸಮುದ್ರ, ಭರತಖಂಡ, ಕನ್ನಡನಾಡು- ಈ ವರ್ಣನೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಹಳಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮಹಾಕವಿಯಾದವನು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಹೂಡಿ ತಾನು ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿಕೊಂಡುದುಂಟು. ಚೆನ್ನಕವಿಗಳ ಸಮುದ್ರ ವರ್ಣನೆ ಹೀಗಿದೆ

ಆದೋಡಮೇಂ ಕುಂಭೋದ್ಭವ |
 ನಾದಂ ಬರಪೀರ್ಧನಾತ್ಮಭವೇ ಚಂಚಲೆಯಾದಳ್ ||
 ಮೇದಿನಿಯೋಳ್ಳಂಗಳೈಡೆ |
 ಯಾದಿನೆನುತೊಡಲವನ್ನಿಯಿಂ ತಳಮಳಿಕುಂ ||

ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮುದ್ರವು ಇಲ್ಲಿ ಚಮತ್ಕಾರಭರಿತವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಷಡಕ್ಷರದೇವನ ಕಾವ್ಯಭಕ್ತರಿಗೆ ಇದು ಹೊಸದಿನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಇದ್ದರೆ ಅದು ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕೆಂದು ಕವಿ ಬಗೆದಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಪರಂ ಪರಾಗತ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಕವಿಗಳ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ನಾನಾಮುಖವಾಗಿ ತುಂಬಿನಿಂತಿರುವದನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ; ನಿದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕವಿಯ ಪ್ರತಿಭಾಶಕ್ತಿ ನಿತ್ಯನೂತನವಾದ ಮೊಸ ಭಾವಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯದೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನರಗುಂದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜುಳುಜುಳು ನಾದಮಾಡುತ್ತ ಮಂಜುಳವಾಗಿ ಹರಿಯುವ ಬೆಣ್ಣೆಹಳ್ಳ ನದನದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಿರಿದೆಂದು ಕವಿಯ ಕಲ್ಪನೆ. ಆ ಹಳ್ಳವನ್ನು ಕವಿ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ನೆನೆದೊಡನೆ ಕವಿಯ ಭಾವ ಉಕ್ಕುವುದು ಸಹಜ.

ಬಿಡದೆನ್ನಂ ಸೋಂಕೆರ್ಪರ |
 ಕಡುಪಾಪವನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ವಿಶ್ವಂಭರೆಯೋಳ್ ||
 ಮೃಡಗುರುಪೂಜೆಗೆ ಸಲ್ಲೆಂ |
 ಬಿಡದಾನೆಂದು ಗುರುವೇದಿವೇಷ್ಟಿಸಿ ಪರಿವಳ್ ||

ಪಾಪಿಗಳ ಪಾಪವನ್ನು ತೊಳೆವ ಆ ಪವಿತ್ರ "ಗುರುವೇದಿವೇಷ್ಟಿಸಿ" ಹರಿವಲ್ಲಿ, ಪುನೀತಳಾದಳೆಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ನರಗುಂದ ಗುಡ್ಡದ ವರ್ಣನೆ ಗುಡ್ಡಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಬಂದುದನ್ನು ಓದುಗರು ಅರಿಯದಿರರು.

ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಅವು ಕಥಾ ನಾಯಕನ ದಿವ್ಯ ಜೀವನದ ಮುಂಚೆಕಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತವೆ. ಓದುತ್ತ ಹೋದಂತೆ ಓದುಗನು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಹೊಂದದೆ ಇರನು. ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದ ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದು, ಶುಚಿ-ಭೂತರಾಗಿ, ಗುರುವನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಶರ್ಮಿವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಕೂಡುವುದು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಿಸರ್ಗವರ್ಣನೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಬಂದುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು. ಹಲವಾರು ಬಣ್ಣದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ತುಪ್ಪಳಗಳನ್ನು ಆ ಶರ್ಮಿವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಉದುರಿಸಿದುದರಿಂದ, ಕೆಳಗಿನ ನೆಲ ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪದಂತಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕವಿಯ ಬಣ್ಣನೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆಸನಂಬಲಿದು ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾದ ಶಿವರುದ್ರಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ.

ಕುಳಿತೆಳಗೊಪಿನೊಳ್ಳಪನಿಯಿಂ ನಿಜತೇಂದ್ರಿಯತೇಜದಿಂ ಮನಂ |
 ಗೊಳೆ ತನಗಾಸನಂಬಲಿದು ಶಾಂಭವಮಂತ್ರ ನಿಮಗ್ನವಿಗ್ರಹಂ ||
 ತಿಳಿವೊಡೆ ಗಂಗೆಗಾರಿಯರುಪದ್ರಕೆ ಪೇಸುತೆ ಯೋಗಿರೂಪದಿಂ |
 ದಿಳಿಗಿಳಿದಿಲ್ಲಿ ಮುಂಡಿಸಿದನೋ ಶಿವನಂಬವೊಲೊಪ್ಪಿ ತೋರಿದಂ ||

ಇಲ್ಲಿ ಭಾವಭಾಷೆಗಳಂತೆ ಆತ್ಮನೇ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿರುವುದು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬೋಧಾಗತಿ ಬೋಧಪ್ರದವಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗುವಂತೆ ಸಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟಾನರಣ ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಥೆಗಳು ಭಕ್ತಿಪೂರಿತವಾಗಿವೆ; ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿವೆ. “ಆರಾರೇರಾ ಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರೀರೋಹಣ ಗಿರಿಯನಲ್ಲಿ ನವಕವಿತಾಚಿಂತಾರತ್ನಂ ದೊರೆಗುವೆ?” ಎಂಬ ಷಡಕ್ಷರ ದೇವನ ವಾಣಿಯ ನೆನಪು ಈ ಭಾಗವನ್ನೋದುವಾಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬಾರದಿರದು. ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮ ರಸ್ಯ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾತ್ರ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿದೆ. ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದು ಲಿಂಗದ ಬೆಳಗಿ ನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಶ್ರೀ ಶಿವರುಪ, ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಕೊನೆಗೆ—

.....ಪಶ್ಚಿಮ ಚಕ್ರದೊಳರ್ಪ ನಿರ್ಗುಣಾ ||

ರುಜನಿರವದ್ಯ ನಿಷ್ಕಲ ನಿರಂಜನ ನಿತ್ಯನಿರಂಗ ಕೋಟಿ ನೀ |

ರಜಸಖದೀಪ್ತಿಯಂ ಪಳವ ಘಾಸುರ ನಿಶ್ಚಲ ಲಿಂಗಗರ್ಭದೋಳಾ ||

ಅಡಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿತವರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕಾವ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕವಿಯ ಕಾವ್ಯ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿದೆ ಇರದು.

ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಕವಿಗಳು ಪುತಿಭಾವಂತ ಕವಿಗಳು; ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂತಹದು; ಅವರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ತೋರಿ ಬರುವ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರಗಳು, ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳು ಅವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಅವರ ಬಂಧ ನೊದಲೇ ಬಂಧುರವಾದುದು; ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಾಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಲಬಂಧ, ಚಕ್ರಬಂಧ, ಶರಯಂತ್ರಬಂಧಗಳು ಆಧುನಿಕ ರಸಿಕ ರನ್ನೇ ಬಂಧಿಸುವ ಬಂಧನಗಳೋ ಏನೋ ಎನಿಸುವಂತೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಕಾವ್ಯಕನ್ನೆ ನಿರಾ ಭರಣ ಸುಂದರಿಯೆಂದು ಹೇಳುವವರು ಈ ಬಂಧಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟಾರೋ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ನಿರಾಡಂಬರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಜೀವಂತವಿದೆಯೆಂದು ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಾನುಪ್ರಾಸಾಂತಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರೆಹೊರೆಯಾಗಿ ಬರುವ ಯಮಕಪ್ರಾಸ, ಶಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡ, ಮುಕ್ತಪದಗ್ರಸ್ತಕಂಡ, ವರ್ಗೀಯ ಕಂಡ, ಅವರ್ಗೀಯ ಕಂಡು

ವಾರನಾಮಕಂದ, ವಿಷಮಾಂತರ್ಲಾಪಿ— ಮೊದಲಾದವು ಕವಿಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ
ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಕವಿಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಬಾಹುಳ್ಯಕ್ಕೆ ಕುಂದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ
ಬರೆಯಬೇಕೆಂದಾಗ :

ಯಜನಂ ಕುರ್ವೇ ವಿಲಸ |
ದ್ವಜನಂ ಕುರ್ವೇ ಮಹೋಪಚಾರಂ ಕುರ್ವೇ ||
ಸುಜನಂ ಕುರ್ವೇ ಶಿವಶಿವ |
ವಿಜಯಂ ಕುರುಮೇ ಮಹೋಕ್ಷಪತ್ರಾರೂಢಾ ||

ಎಂದು ಕಂದ ಓಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದಾಗ:

ಹಿಗ್ಗದೆ ತಗ್ಗದೆ ಯಿಗ್ಗರ |
ಮೊಗ್ಗರದೊಳ್ಳುಗ್ಗದೆಯಿವನಗ್ಗ ನಡೆಯಿಂ ||
ಬಗ್ಗದೊವಲುಡಿಯನಂ ನುತಿ |
ಪಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಸುಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿಯೊಗ್ಗಿರುವಾಗಳ್ ||

ಎಂದು ಕನ್ನಡವೇ ನುಡಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಕ್ಕದಗಳೆರಡನ್ನೂ ಸಮವಾಗಿ ನಡೆ
ಸುತ್ತ, ನೈವಿದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕವಿಯ ಶೈಲಿ ಹಿತಮಿತ
ವಾಗಿದೆ; ವೃದ್ಧಮಧುರವಾಗಿದೆ. ಓಟಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಬಂದ ಸ್ಥಳಗಳೇ ಕಡಿಮೆ. ಮರಹು,
ಅಲಸ್ಯ, ರಸಾವೇಶಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ತಪ್ಪುಗಳಾಗುವುದು ಸಹಜ; ಆದರೆ
ಸಹೃದಯನಿಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಕಡಿತನಕ ಬಂದ ಲೇಸು. ಹೀಗೆ ಕವಿಯ ಬಂಧ ಸಡಿಲಾ
ಗುವ ಪ್ರಸಂಗ, ನಡೆಯುಡುಗುವ ಸ್ಥಾನ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ.
ಮುದ್ರಾರಾಕ್ಷಸನ ಉಪಟಳದಿಂದ ಇದ್ದ ತಪ್ಪು ಎದ್ದುಕಂಡುದೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ
ಕಾವ್ಯದ ಆತ್ಮರಸ; ರಸಭರಿತ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತರ ತಪ್ಪುಗಳು ಕೊಚ್ಚಿಹೋಗುತ್ತವೆ.
ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಘನಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸುವ ಚೆನ್ನಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಒಪ್ಪವನ್ನು ಹೊಂದದಿದ್ದೀತೆ? ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಿದ ಕಬ್ಬಿಣ
ಕರ್ಬೊನ್ನಾಗಿ ಉಳಿದೀತೆ?

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಚೆನ್ನಕವಿಗಳು ರಚಿಸಿದ ಈ ಸತ್ಕಾವ್ಯ ಸಹೃದಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸಹೃದಯರು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ;
ಕಟ್ಟಿಯುಮೇನೋ ಪೊಸಬಾಸಿಗಂ ಮುಡಿವ ಭೋಗಿಗಳಿಲ್ಲದೆ?

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯ,
ಧಾರವಾಡ.

ಎನ್. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ

ಅಭಿಪ್ರಾಯ

ಸೂರಕೋಡು ಬೃಹನ್ನತದ ಶ್ರೀ ಜಿನ್ನ ಕವಿಗಳಿಂದ ವಿರಚಿತವಾಗಿರುವ “ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯ ಪುರಾಣಂ” ಎಂಬ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಓದಿ ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಂದಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯರಹಿತವಾದ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರೌಢ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟಿರುವ ನಾನು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬದ್ಧವಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ರೀತಿಯ ಈ ನರ್ವಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಪುಲ್ಲಚಿತ್ತನಾಗಿರುವೆನು. ಈ ಕಾವ್ಯವು ಶುದ್ಧವಾದ ಹಳಗನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮನೋಹರವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಂಧಕ್ಕೆ ಓಜಸ್ಸನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಕಾವ್ಯವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭಾವ ಕವಿಗಳಾದ ರುದ್ರಭಟ್ಟ, ಪಡಕ್ಷರಿದೇವರ ಅಮೋಘ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕಮ್ಮಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಶ್ರೀ ಜಿನ್ನ ಕವಿಗಳ ಉಭಯ ಭಾಷಾ ಪಾಂಡಿತ್ಯವೂ ಕವಿತಾ ಪ್ರತಿಭೆಯೂ ಅಮೋಘವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೇ ವರ್ಣನೆಗಳೂ ರಸಭಾವಗಳೂ ಆಲಂಕಾರಗಳೂ ಪ್ರತಿಭಾವಿಶೇಷದಿಂದ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಹೃದಯರಿಗೆ ಜಮತ್ಕಾರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಜಿನ್ನ ಕವಿಗಳು ಪರಮೇಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕವಿತಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಮತ್ತು ಆಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಅದನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕವಿಗಳೆನಿಸಿ ಈ ಪ್ರೌಢ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇವಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಜನತೆಯ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೃತಿಗೊಡೆಯರಾದ ಶಿವರುದ್ರ ಮಹಾಯೋಗಿಗಳ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಈ ಕವಿವರ್ಯರು ಇದೇ ರೀತಿಯ ರಸಭರಿತವಾದ ಹಲವಾರು ಉದಾತ್ತ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಕೃತಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಭಾದ್ರ ಶುದ್ಧ
ದ್ವಾದಶೀ ಸೌಮ್ಯವಾಸರ

ಹ. ನೆ. ನಾರಾಯಣಶಾಸ್ತ್ರೀ ಕವಿಶೇಖರ
ಉಭಯ ಭಾಷಾ ಪಂಡಿತ
ಉಪಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ; ಶ್ರೀ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ
ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲಾ ಬೆಂಗಳೂರು.

॥ ಓಂ ಶಂಭವೇ ನಮಃ ॥

ಸಿವೇದನೆ.

ರೇಣುಕಾದಿಸಂಚಗಣಾಧೀಶರಿಗೂ ಬಸವಾದಿಪ್ರಮಥರಿಗೂ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟು ಪಾವನ ಜರಿತೆಯೆನಿಸಿದ ಕರ್ನಾಟಕನಾತೆಯ ಹೃದಯದಂತಿರುವ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರಕೋಡವೆಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಂಭಾಪುರಿ ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕಾ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹಿರಿಯಮಠವೊಂದಿದೆ. ಈ ಮಠವು ಕೈಬರಹದಪ್ರತಿಯಾಧಾರದಿಂದ ೧೦೦೦ ವರ್ಷದೊಂದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಮಠದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಶೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಠದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ೨೦ ಮಂದಿ ಪಟ್ಟದಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಆಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಾರೋಲರೂ ಸ್ವಸಂಪನ್ನರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಯಾವ ಯಾವ ಊರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಠವು ಯಾವ ಮಠದ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಮಠವೂ ಅಲ್ಲ.

ಈ ೨೦ ಮಂದಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಚರಪಟ್ಟದ ಗುರುಪಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಮಹಿಮಾ ಪುರುಷರೂ ಯೋಗಿಗಳೂ ಲಿಂಗಪೂಜಾನಿಸ್ತರೂ, ಏಕಾಂತಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಊರಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಮಹಾಶಯರ ಉಪದ್ರವದಿಂದ ಬಹಳ ತ್ರಾಸಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಇವರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ತ್ರಾಸುಕೊಡುವ ಮಹಾಶಯರ ಮನೆಗೆ ಮಣ್ಣು ತೂರಿ ಸೂರಕೋಡ ಬಿಟ್ಟು ನವಿಲುಗುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಅಲ್ಲಿ ನವಿಲುಗುಂದದಲ್ಲಿ ಗಾಣಿಗೇರ ಸತ್ಯಪ್ರಸನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತನು ಇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಶಿಷ್ಯನಾದ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವು ದಿನ ಲಿಂಗಪೂಜಾರೋಲರಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಶಿವನಪ್ಪ-ಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಮಠದ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳೂ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಮುದ್ರೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಶ್ರೀ.ಲಿಂ. ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಶ್ರೀಸತ್ಯಪ್ಪನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮಠದ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸೂರಕೋಡ ಮೂಲ ಹಿರಿಯರ ಮಠಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಮಠದ ಪೂರ್ವ ವಂಶಜರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಮಠದ ಎಲ್ಲಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಗುರುಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದನು.

ಅವರ ತರುವಾಯ ಪುರಾಣದ ಕಥಾನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಶಿವರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ
 ಬೆದವಟ್ಟಿ ಹಿರಿಯಮಠದ ಪಟ್ಟದ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ ಐದು ಪಟ್ಟದ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ
 ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಶಕೆ ೧೮೮೩ ವರೋಧಿಕೃತ ಸಂವತ್ಸರ ಶ್ರಾವಣ ವ. ೯ ಶುಕ್ರವಾರ
 (೧ ಫ ೧೧) ಮಿತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಇವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ತಕ್ಕ
 ಮಟ್ಟಿಗೆ ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇವರು ಕೇವಲ ಉದ್ಯೋಗಶೀಲರೂ ಶಿವಪೂಜಾನಿಷ್ಠರೂ
 ಗುರುನಿಷ್ಠಾಪಕರೂ ಏಕಾಂತವಾಸಿಗಳೂ ಇದ್ದರು. ಇವರು ಜೀವಿಸಿರುವಾಗ ಕೆಲವು
 ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿವರೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಗೊಚರಿಸಲಿಲ್ಲ-
 ವೆಂದು ಹೇಳಲು ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರು ಸಾಯಂಕಾಲ ತಪ್ಪದೆ ಹಾಳು-
 ಕೊಪ್ಪದ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಬಹಳವಿತ್ತು. ಎಂದಿನಂತೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ
 ಸಾಯಂಕಾಲ ೩ ಘಂಟೆಗೆ ಹಾಳುಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿರುವ ಹನುಮಂತದೇವರ ಗುಡಿಗೆ
 ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಮಠದ ಹಿಂದಿನ ಪೂಜ್ಯಶಿವಯೋಗಿಗಳಾದ ನವಿಲಗುಂದದ
 ಗುರುಪಾದಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ೧೨ ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ದರ್ಶನಕೊಟ್ಟು
 “ಎನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ ಆಯಿತು ಈಗ ನಮ್ಮಕೂಡ ನವಿಲಗುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
 ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನ ದೇಹ ಬಿಡುವಿಯಂತೆ ಬಾ ಎಂದು ಕರೆದರು.” ಆವಾಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟದ
 ಶಿವರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳವರು “ಇಲ್ಲರಿ ಬುದ್ಧಿ ನಾನೇನು ನವಿಲಗುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ ನನ್ನ
 ದೇಹ ಸೂರಕೋಡದಲ್ಲಿಯೇ ಐಕ್ಯವಾಗಲಿ ನಾನು ಇನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
 ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಒಂದು ಮುದುಕ ಎಕ್ಕೆ ಗಿಡದ
 ಟೊಂಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಎಕ್ಕೆಗಿಡದ ಟೊಂಗೆಯನ್ನು
 ನಟ್ಟು ಅದು ಚಿಗಿತಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು
 ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಲಾಗಿ ಅವರು ಮಾಯವಾಗಿದ್ದರು. ಗುರುಗಳ ಸ್ಮರಣೆ
 ಮಾಡುತ್ತ ಊರದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಬರುವಾಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ತುಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಿವಶಕ್ತಿ
 ಯರು ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿರಿ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ ಎಂದು
 ಬೇಡಕೊಂಡರು. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಇನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಸಮಾ-
 ಧಾನ ಹೇಳಿ ಮಠವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ೫ ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ ಬಾಯಿ-
 ಯಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಶಿವಪೂಜೆ ಪ್ರಸಾದವೂ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಠದ ವಂಶಜರಿಗೂ
 ಭಕ್ತರಿಗೂ ಬಹಳ ಕಳವಳವಾಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ವೇ. ಪಂ. ವೀರಾರ್ಯ
 ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಉಪಾಯದಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ “ಬುದ್ಧಿ
 ಈಗ ಪವಿತ್ರ ಸಮಯ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲ ತಾವು
 ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು” ಎಂದು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆವಾಗ್ಗೆ ಅವರ
 ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಊರಲ್ಲಿ ಮಠದ ಸದ್ಭಕ್ತರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿರಿಸಿ
 ಹೇಳಿದರು ಆ ಮೇಲೆ ಊರ ಸದ್ಭಕ್ತರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಲಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮಾತಕ್ಕೆ
 ಬಂದರು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು “ಎಲೈ ಸದ್ಭಕ್ತರೇ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು
 ತಿಂಗಳ ಇರುತ್ತೇನೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಬಸವೇಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿರಿ. ಇಲ್ಲ-

ವಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಂದೀತು” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಮಾತಿಗೆ ಹೊ ಎಂದು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಶ್ರೀಬಸವೇಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಅವರಿಂದ ನೆರವೇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಹೇಳಲು ವಿಷಾದಕರ.

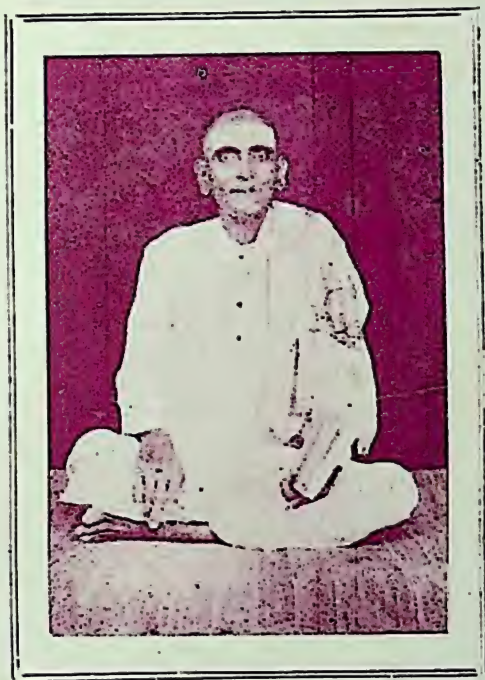
ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ೯-೧೭-೧೯೩೭ನೇ (ಭಾದ್ರಪದ ಶು. ೧೩) ದಿನ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು, ಇವರ ತರುವಾಯ ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಅವರೇ ಈಗ ಜರಪಟ್ಟದ ಗುರುಪಾದಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾಗುವ ಮುಂಚೆ ೩ ದಿನ ಮೂತ್ರ ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಕೊಂಗವಾಡದ ದೇಸಾಯಿಗೌಡ್ರ ರಾಜನಗೌಡರು ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಡಾಕ್ಟರರು ಬಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಮೂತ್ರದ ದ್ವಾರವೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಹೀಗಾಗಿ ಡಾ|| ರಾಜನಗೌಡರು ವಿಜಕ್ಷಣರಾಗದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಅರಹಣ್ಣ ಮಹಾಗುಂಡಪ್ಪನವರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಪವಾದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಹೇಗೆ, ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದರು. ಆವಾಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಹೌದು ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು, ಆವಾಗ್ಗೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ನು ತಪ್ಪಾಯಿತು ಬುದ್ಧಿ, ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ನಂತರ ಡಾಕ್ಟರರು ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಮರುದಿನ ಅವರ ದೇಹ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಇವರು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರೆ ಕೆರೂರಲ್ಲಿ ಪಂ. ವೀರಾಘ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಘಂಟೆ ಮುರಿದು ಹೋಗಿತ್ತು ಮುರಿದ ಘಂಟೆ ಈಗ್ಯೂ ಮಠದಲ್ಲಿದೆ. ಶ್ರೀಗಳವರು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗಳವರ ಮಹಿಮೆ ಈಗ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆಹತ್ತಿವೆ. ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಶ್ರೀಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳು ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ.

ಇವರ ಪುರಾಣವನ್ನು ಇದೇ ಮಠದ ವಂಶಜರಾದ ವೇ. ಪಂ. ಜಿನ್ನಕವಿಗಳು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಸಾಧಾರಣ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಣ್ಣಂದಿರಾದ ವೇ.ಪಂ. ವೀರಾರ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಕೀರ್ತನಕಾರರು ಅವರಿಂದ ಸಂಗೀತ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. “ನಾನ್ಯಪೀಕುರುತೇ ಕಾವ್ಯಂ” ಎಂಬ ಆರ್ಯೋಕ್ತಿಯಂತೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಜನ್ಯವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಮೊದಮೊದಲು ಲಾವಣಿ, ಭಜನೆ- ಪದ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಕವಿತೆಯು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಇವರು ತಾನೇ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಷಡಕ್ಷರಾದಿ ಮಹಾಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಕಾವ್ಯದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನರಿತುಕೊಂಡರು. ಇವರು ದೈವೀಕೃಪೆಯಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಲದಿಂದಲೂ ರೇಣುಕಶತಕ. ಮಾತೃ ಮಹಿಮೆ- ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆ- ಅನ್ನ ದಾನೇಶ್ವರಲೀಲಾವಿಲಾಸ ಮೊದಲಾದ ಶತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಋತ್ತಮ ಕವಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿಗಳಾದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳ ವರ ಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆದು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನೂ ವಾಣಿಯನ್ನೂ ಸಫಲಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಇವರು ವಾಗ್ಮಿಗಳೂ ವಿನೂರ್ವಾಪಟುಗಳೂ ಗುರುತತ್ವನಿಷ್ಠಾಪರರೂ ನಿಷ್ಕರವಾದಿಗಳೂ

ಆಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪುರಾಣದ ಮುದ್ರಣ ನಡೆಯುವಾಗಲೇ ಆ ಪುರಾಣದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ದೈವಲೀಲೆ ವಿಚಿತ್ರ. ಪುರಾಣ ಪ್ರಕಾಶನ ಆಗುವದರೊಳಗೆ ಶಿವನಪ್ಪಣೆಯೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಪುರಾಣದ ಪುರುಷರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು— ಅವರಿಗೆ ಚಿರಶಾಂತಿ ಕೊಡಲಿಯೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ. ಅವ್ಯಾಜ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಮ್ಮಿಂದ ಏನೊಂದು ಪ್ರತಿಫಲದ ಆಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪುರಾಣದ ಕಥಾಸಾರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾ. ಸಾ. ವಿ. ವಿವಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಹಿರಿಯ ಮಠ ಮತಿಘಟ್ಟ ಆವರ ಮತ್ತು ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಸುಂದರವಾದ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಪೊ. ಎನ್. ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪೂರ ಅವರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದಿರಲಾರೆವು. ನಂತರ ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಪೂಜ್ಯವ. ಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೂ, ಸಕಲ ಸದ್ಭಕ್ತ ಮತ್ತು ಮಹೇಶ್ವರರಿಗೂ, ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಬಾಬುರಾವ ಕೆರೂರ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮಾಲಕರಿಗೂ ದೇವರು ಇತೋಪ್ಯತಿಶಯವಾಗಿ ಭಕ್ತ, ಜ್ಞಾನ, ಧನಾದಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಲಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಈ ಅಲ್ಪ ನಿವೇದನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸೂರಕೋಡೆ
ಗಿ-೮-೧೯೬೭

ತಮ್ಮ,
ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಾನುರಾಗಿ
ಎಚ್. ಎಂ. ಚವಡಿ ಓ. ಎ.

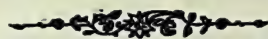

ಶ್ರೀ. ಲಿಂ. ವೇ. ಪ. ಕವಿರತ್ನ
ಚನ್ನಕವಿಗಳು.

॥ ಜಯ ಜಯ ಭಕ್ತ ಶ್ರೀಮಿ ನಮಸ್ತೆ ॥

ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯದ ಕಥಾಸಾರ

೧

ಇಷ್ಟ ದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ:

ಧರ್ಮಾಭಿರಾಮನೂ ಸತ್ವಾರಾಮನೂ ಕಾಮ ನಿರ್ಘಾಮನೂ ಎನಿಸಿ, ಸಂತತ ಮೆರೆವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವರುದ್ರನು ಎಮ್ಮನೆಂದಿದ್ದಿಗೂ ಸಲಹಲಿ. ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತಿರುವ ನಿಗಮ ನುತನಾದ ಆ ಗಿರಿಶ್ವರನು ಕಲ್ಪಿತಾರ್ಥವನು ನಮಗೆಲ್ಲ ಒಲಿದೀಯಲಿ. ಅಮೃತಮಯಳಾದ ಈಶ್ವರಿಯೇ ! ಸವಿನುಡಿಯ ಸಿದ್ಧಿಯನು ನೀ ನೀವುದೆಮಗೆ.

ಶಿವ ಪರಿವಾರ ಸ್ತುತಿ :

ಮೋಡದಂತಿರುವ ಮೈಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪಳಂಚುವ ಕಠಾರಿ ಯಾವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆಯೋ ಆ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರನು, ಹಾಗೂ ವಿಘ್ನವಿನಾಶಕನಾದ ವಿನಾಯಕ, ಲೋಕಾನುರಾಗದ ನೆಲೆಯಾದ ಪಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿ, ಮತ್ತು ಶಂಕರಪಾದಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಭೃಂಗನಾಗರುವ ಭೃಂಗ-ಇವೆಲ್ಲ ಈ ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಒಳಿತನುಂಟುಮಾಡಲಿ.

ಕವಿಯ ಸ್ವಮತಾಚಾರ್ಯ ಸ್ಮರಣೆ :

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು, ಯಾರು ವೀರಶೈವ ಮತದ ಧ್ವಜವ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಜಂಗಮ ಜಾಲಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾವರಣವನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಪಟು ಸ್ಥಲಗಳನ್ನು ಶ್ರುತಪಡಿಸಿದರೋ, ಅಂಥ ಪಂಚಪೀಠದ ಗುರುಗಳಿಗೆ, ನನ್ನೆದೆಯ ಗದ್ದುಗೆಯಿತ್ತು ಗೌರವಿಸುವೆ. ಮಲತ್ರಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾನವರ ಮಾನಸ ಶರೀರವನು ಶಿವ ದೀಕ್ಷಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಂತ್ರಯವಾಗ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ, ಅಂಗೈಯೊಳು ಲಿಂಗವ ತೋರಿ ಆ ವೀರೈವ ಮತವನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತ ಬುದಿರುವ ಆ ಪಂಚ ಪೀಠಗಳ ಮಹಾಗುರು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಸಹ ಸೇವಾಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವೆನು.

ಪರಮ ಪಾವನರಾದ ಪ್ರಥಮ ಗಣದ ಮಧ್ಯದೊಳು ಮಹಾಮಹಿಮೆಯ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಹೆಸರಾಗಿರುವ ಅರುವತ್ತುಮೂರು ಶರಣರ ಆಡಿಗಳು, ನಮಗೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆ ಯನುಂಟು ಮಾಡಲಿ. ಹಾಗೂ ವಿನಯಗುಣ ಭೂಷಣನಾಗಿ ಅಧಿಕ ವಿದ್ಯಾಸಂಪನ್ನ ನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿಗೆ ನೆಲೆಯಾದ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ನಮಿಸುವೆನು.

ಯಾವ ಮತವು ವೇದೋಕ್ತವೆನಿಸಿ ಪಂಚ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾಪಿತ ವಾಯಿತೋ, ಯಾವ ಮತವು ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ದಾಟಿಸಿ

ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಸಮಾನವಾಗಿದೆಯೋ, ಅಂಥಾ ವೀರಶೈವ ಮತವು ನನ್ನ ಚಿತ್ತದ ತುಂಬಾ ಎತ್ತಿತ್ತಲೂ ಅಲುಗಾಡದಂತೆ ಮಂಗಳ ಮಯವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಲಿ !

ಯಾವನು ಲಿಂಗಾಂಗಯೋಗದ ಸುಜ್ಞಾನ ಕಲಾಮಯನಾಗಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನೋ, ಓಲೈಸಿದ ಭಕ್ತಕುಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೊರೆದು, ವೈರಾಗ್ಯ ವೈಭವದಿಂದ ಮೆರೆದು, ಶಿವ ಮತಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರನೆನಿಸಿದನೋ, ಆ ಶ್ರೀ ಗುರುಪಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಚರಣವು ನನ್ನ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿರಲಿ.

ಪೂರೈ ಕವಿ ಸ್ತುತಿ :

ವಿಶ್ವನಾಥನ ಪಾದಪದ್ಮದಲ್ಲಿ ಝೇಂಕರಿಸುವ ಭೃಂಗನೆಂದೂ ಉಭಯ ಭಾಷಾ ಕವಿವರನೆಂದೂ ಶಿವಾಗಮಗಳ ರಸಜ್ಞನೆಂದೂ ಶಿವಭಕ್ತರ ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಎಲೆ “ಪದ್ಮಕಾಂಕನಿ” ತಿಳಿವುಡಿಗಳ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸು ನಮಗೆ.

ಯಾವನು ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ತನಗೆ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿ ಉಂಟಾದರೂ, ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವ ನರಸುರರನ್ನು ಹೊಗಳದೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯನಾದ ಶಿವನಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಮಾರಿ, ಅದಂತೆ “ರಾಜಶೇಖರ ವಿಳಾಸ” ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರಚಿಸಿ “ಉಭಯ ಕವಿತಾ ವೀರಾದ” ಎಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಸಮ್ಮಾನಿತನಾದನೋ, ಆ ಪಡಕ್ಷರದೇವನು ಕಾವ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಶಕ್ತಿಯ ನೆಮಗೆ ದಯೆಗೈಯಲಿ.

ಕವಿಯ ನಿವೇದನೆ :

ಒಂದು ಪುಣ್ಯದಿನದಂದು ಈ ಪುರಾಣದ ಕಥಾನಾಯಕನ ಕರ್ತೃ ಗದ್ದುಗೆಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು: ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಭಕ್ತಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಸೇರಿದ್ದೆ. ಆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ “ಕೀರ್ತನಾಚಾರ್ಯ” ಎಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿಪಡೆದ ವೀರಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಏಕಪತ್ನೀವೃತ್ತಸ್ಥರು ಶಿವೈಕ ಪೂಜಾರ್ಥೋಲರೂ ಮಿಕ್ಕವರಿಗಿಂತಲೂ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಆಗ ಇಂತೆಂದರು— ಈ ಮತದ ಅಧ್ಯಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಕರಿಬಸವ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಪರಂಪರೆವಿಡಿದು ಬಂದ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಹಾ ವೈರಾಗ್ಯ ವಿಭೂತಿಯೆನಿಸಿದ ಈ ಶಿವರುದ್ರ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಯ ಪುಣ್ಯ ಚಾರಿತ್ರದ ಪುರಾಣವೊಂದು ರಚಿತವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹೆಬ್ಬಯಕೆ ನನ್ನದೆಯ ತುಂಬ ಮೇರಿವರಿಯುತ್ತಿರುವುದು. ಅಯ್ಯಾ ಜಿನ್ನ ಕವಿಯೆ ! ನೀನಿದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ. ಆದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಪುರಾಣ ರಚನೆಗೆ ನೀನಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಾದರೆ, ಅಂಥಾ ಶಕ್ತಿಯುನು ಆ ಗುರುವೇ ನಿನಗೆ ನೀಡುವನು— ಎಂದರು: ಇವರೇ ಅಶೀರ್ವಚನದಂತೆ ನೆಂಬಿ, ಗುರುವೇ ಗತಿಮತಿಯೆಂದು ಈ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿದೆ.

ಜಗದ ಹೊರವಳೆಯದ ತುಂಬ ಕವಿದ ಕತ್ತಲೆಯು, ರವಿ ಕಳೆವನು. ಕವಿ ಯಾದರೋ ಒಳ ಹೊರಗಣದಾದ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನೂ ಕಳೆವನಾಗಿ-
 “ರವಿ ಕಾಣದುದಂ ಕವಿ ಕಾಣುವಂ, ಅದರಿಂದೆ ಕವಿ ರವಿಗಧಿಕಂ !” ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಮೃತಾಸ್ವಾದವನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉಪಾಸಕರೇ ಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಅಜ್ಞರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಹಿರಿಮೆಗರಿಮೆಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಿಶೇಷನ ಹೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಣಿ ಇದ್ದರೂ ಆ “ಮಣಿಯ ಕಲೆಯುಂ ಬೆಲೆಯುಂ” ಅವನೇನಾದರೂ ಬಲ್ಲನೇನು ?

ಸಮಾನರಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಗುರುವು ಕರುಣಿಸಿದ ಕವಿತಾರಸವ ಆ ಗುರುವಿಗೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರೆ ಅದು ಸಾರ್ಥಕ ! ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಸಂಸಾರ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ್ದಾದರೆ. “ಹೆಸರಿಗೆ ಆಶಿಸಿದೋದ ಕೋಣ ಕೆಸರಿಗೆ ಬಿದ್ದಂತೆ” ಆಗುವುದು. ಕಾವ್ಯಕನ್ಯೆ ಎಂತಾದರೂ ಕವಿಯ ಮಗಳಲ್ಲವೆ ? ಈ ಮಗಳು ಮೇಲಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಇಷ್ಟರಾದ ತನ್ನ ವರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ರಸಗಟ್ಟಿವನ್ನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವೆ ಹಸಗೆಟ್ಟಾಗಿ, ಹೆತ್ತವರನ್ನೇ ಆ ಮಗಳು ಶಃಪಿಸುವಳು; ಕೋಪಿಸುವಳು.

ನಾನೀ ಪುರಾಣವ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆವುದಕ್ಕಲ್ಲ; ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ; ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳ ನಟ್ಟಿನಡುವಿರುವ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಸಾರವೇಬ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಕುದಿಯುವ ಕಾಯವಿದು; ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಕೊನೆಯ ಜನ್ಮ ! ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಆ ಶಿವರುದ್ರಯೋಗಿಯ ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಪ್ರಸಾದ ಫಲಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ರಚಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ಸೂರಕೋಡೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮಠ ಉಂಟು. ಶ್ರೀ ಶೇಣುಕ ಶಾಖೆಯ ಮಠವಿದು. ಇದರ ಅಧಿಪತಿಗಳು ಗುರುಪಾದಾರ್ಥರು. ಇವರ ಮಗ ಚೆನ್ನ ಕವಿ. ಇವನೇ ರಚಿಸಿದನು ಈ ಪುರಾಣವನು. ಈ ನೂತನ ಕೃತಿಯ ಹೆಸರು- ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯಂ. ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಆ ಶಿವರುದ್ರ ಗುರುವೇ ಒಡೆಯ ! ಶಿವರುದ್ರಾಚಾರ್ಯನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವಿದು, - ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಗಳ ವೈಭವದ ಮನೆ. ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸ್ಥಾನ. ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ ಕೊಡುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ !

—: ೧ನೆಯ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು :—

(ಶ್ರೀಮತಿ ಶಿವಮ್ಮ ಗೌಡಶಾನಿ ಮರಿಗೊಣ್ಣವರ.)

— ೨ —

ಭೂ ರಮಣಿಯುಟ್ಟು ನೀಲವರ್ಣದ ಸೀರೆಯಂತೆ ಭೂ ಮಂಡಲದ ಸುತ್ತ ಸಾಗರವು ಮಿಗೆ ಶೋಭಿಸುವುದು. ಈ ಸಮುದ್ರ ರಾಜನಿಗೆ ಚಂದ್ರನೇ ಮಗ. ಸಸ್ಯ ಸಮೂಹವೆಲ್ಲಾ ಸಮೃದ್ಧವಾಗುವುದು. ಈ ನನ್ನ ಕಂದನಾದ ಚಂದಿರನ ಅಂದದ ಸುಧಾಕಿರಣಗಳಿಂದ ಲ್ಲವೆ ! ಅಲ್ಲದೆ ಮುದ್ದಾದ ಇವನನ್ನು ಮಹಾದೇವನೂ ಸಹ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮುಡಿದು

ಕೊಂಡಿರುವನು. ಇಂಥ ಕುವರನುಳ್ಳ ನನಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಾ? ಎಂಬ ಮಿಕ್ಕ ನಲುವಿನಿಂದ ಉಲಿದಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಆ ಸಮುದ್ರರಾಜ ಭೋಗರೆಯುತ್ತ ಇದ್ದಾನೆ. ಆದರೇನು ಅಗತ್ಯ ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಬರಿದಾಗುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನೆಲ್ಲ ಹೀರಿ ಬಿಟ್ಟನು; ಇನ್ನು ನನ್ನ ಮಗಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾದರೋ ಜಂಜಲೆ;— ಎಂಬ ಹೊಟ್ಟೆಯುರಿಯೂ ಒಳಗಿರುವಂತೆ ವಡವಾಗ್ನಿ ಕಾಣುವುದು ಆ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ! ಈ ವಡವಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಸಿಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಕಡಿಯಂತೆ, ಆ ಕಡಲ ನಡುವೆ ಕನಕವಸ್ತ್ರ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು ಈ ಪ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದೇ ಭಾರತದೇಶ ! ಈ ದೇಶದ ತುಂಬ ಕೆರೆಕಟ್ಟಿಗಳು ಹೊಳೆಗಳು ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳು ಶಿವಮಂದಿರಗಳು ವನೋಪವನಗಳು ಲೋಭಸುಪ್ತವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ : ನಿರ್ಭೀಷಣನು- ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ರಾವಣೇಶ್ವರನ ತಮ್ಮನಷ್ಟೇ ! ಇವನ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ, ಶಿವಮತ ಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥಿಶ್ವರನಾದ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯನು, ಮೂರು ಕೋಟಿ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಗುರು ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಮಹಿಮೆ ಮೆರೆಸಿದ ಲಂಕಾಕ್ಷೇತ್ರವು ಸಹ ಇದೇ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿದೆ.

ಈ ಭರತಖಂಡದೊಳಗೆ ತಿಳಿನೀರಿಗೆ ಹೆಸರಾದ “ಬೆಳ್ಳೆಹಳ್ಳಿ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಹಳ್ಳಿ ವೊಂದು, ಓರ್ವ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯನ ಗದ್ದುಗೆಯ ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ ಜುಳು ಜುಳು ಹರಿಯುವುದು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ- ನನ್ನ ಸೇರಿದ ಪಾಪಿಗಳ ಪಾಪವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊಳೆದ ನಾನು ಗುರುಸೇವೆಯಿಂದ ಪುನೀತನಾಗುವುದು ವಿಹಿತವೆಂದು ಹಾಗೆ ಆ ಹಳ್ಳಿವು ಗುರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂಬಂತೆ ಭಾಸವಾಗುವುದು. ಈ ಹಳ್ಳಿ ದಿಂದ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ನೀರ ತರುವ ನೀರೆಯರೂಪರೇಖೆ ಬಿಂಕಬಿನದ ಫಲವು ಒಲವು ಚೆಲ್ಲಾಟ ಚೆಲ್ಲೋಟ ಇವು ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯತೆಯಿಂದ ನೋಟಕರ ಮೈಮರೆಸುವುವು. ಇಂಥ ಬೆಳ್ಳೆ ಹಳ್ಳಿ ದ ದಂಡೆಯ ಪ್ರದೇಶದೊಳಗೆ ಶೃಂಗಾರದ ಮಡುವಿನಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಸೂರಕೋಡು” ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ ರಾಮದುರ್ಗ ಸಸ್ವತನಂಬ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಗ್ರಾಮವದು. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಕಲಾಕೋವಿದರು ರಂಗಾದ ರಸಿಕರು ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಪರಭಾಷಾ ಒಂಡಿತು ತುಂಗಪದವಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರು, ಈ ಮುಂತಾದವರಿ ಗೇನೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಸೂರಕೋಡು ಗ್ರಾಮದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ “ನಗುಂದಾಜಲ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಗಿರಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದೊಡನೆ ಅದು-ಅಯ್ಯಾ ಮೂವರೆ ! “ಸಾವನಪ್ಪಿ ದೇವಲೋಕವ ಸೇರಿದವರೆಲ್ಲ ಪುಣ್ಯತೀರುವ ತನಕ ತಣ್ಣಗಿರುವರು; ಅದು ಮುಗಿದ ದಿನವೇ ಮತ್ತಿಲೋಕಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಳ್ಳುವರು. ಆದರೆ ಈ ಗುರುದೇವ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೂರಕೋಡು ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಂದೆಂದೂ ಕೇಡಿಲ್ಲವ ಶಾಂತಿ ಇರುವುದು” ಎಂದು ಆ ನಗುಂದಾಜಲ, ತನ್ನ ತೋಳಿತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಉನ್ನತಿಯಿಂದ ಕಾಣುವುದು.

ಆ ಸೂರಕೋಡು ಊರಿನಲ್ಲಿ ವೀರಗೋತ್ರಿಯೆನಾದ ಕರಿಬಸವಾರ್ಯ ಎಂಬ ನಿಮಲಚಾರಿತ್ರದ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರನೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾ ಗುರುವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತ,

ಗುರುವಂಶ ಕಾಶ್ಯನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಈತನ ಶೀಲವನ್ನಪ್ಪ ಕೇಳಿ: ಪರಸತಿಯರೆದುರು ಕುರುಟಿ, ಪರದ್ರವ್ಯದತ್ತ ಹೇವ, ಪರಶಿವೇತರ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಗ, ಪರಶಾಶ್ವದ ಬಳಿ ಕೆವುಡ-ಇಂತೀ ತೆರನಾದ ಸದ್ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಜನ ಪೂಜ್ಯನಾಗಿ ಬಸವಾಚ್ಯ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದ. ಇವನ ಸತಿಯ ಹೆಸರು ರುದ್ರಾಣಿ ! ಇವಳು ಸುಶೀಲ ಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನಳಾದ ಜಾಣೆ, ಮತ್ತು ಪತಿಪ್ರಾಣಿ, ಬಹಳ ಬಣ್ಣೆಯಿಂದೇನು ? ಶಿವಪ್ರಸಾದ ಮತ್ತು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಇವೆರಡೂ, ದಂಪತಿಗಳಾಗಿ ಬಾಳಲು ಬಯಸಿ, ಈ ಭುವಿಗಳಿಗಿಂದು ಬಂದಂತೆ, ಬಸವಾಚ್ಯ ರುದ್ರಾಣಿಯರು ಪುಣ್ಯ ದಂಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ನಡೆವ ಬಾಳುವೆಯ ಮಾರ್ಗ ಹೀಗಿತ್ತು:- ಅಖಿಳ ಜಗದಿಂದು ಅಸತ್ಯವಲ್ಲ; ಭುವಿಯ ಭೋಗವ ನೀಗುವ ಸರಣಿ ಸಾಧು ವಾದುದಲ್ಲ; ನಿತ್ಯಸುಖ ಸ್ವರೂಪದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಲು ಈ ಜಗದೇ ಸಾಧನವಲ್ಲವೇ ? ಸಾಕ್ಷೇಕ್ಷಣೀಯವಾದುದಲ್ಲವೇ ? ಶರೀರವಿಂದು ಶಿವನ ಮನೆ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾದ ರಾಗ ಭೋಗವನೆಲ್ಲಾ ಶಿವಗತ್ತರೆ ಅದು ಶಿವಪ್ರಸಾದವಾಗುವುದು. ಈ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಪರಮಶಾಂತಿಪದ ಲಭಿಸುವುದು. ಜೀವಿಗಳಿಗಾಗಿ ದೇವನಾದ ಶಿವನೇ ಜಗದ ಸೃಜಿಸಿರುವನು. ಶಿವೇತರ ಘೋಹದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ಭೋಗ ತುಚ್ಛವಲ್ಲದೆ, ಭೋಗವೆಂದಿಗೂ ಸ್ವಯಂ ತುಚ್ಛವಾದುದಲ್ಲ. ಇದೇ ಶಿವಾನುಭವಿಗಳ ಹಾದಿ ! ಎಂದು ತಿಳಿದ ಬಸವಾಚ್ಯ ರುದ್ರಾಣಿಯರಿಗಾಗಲೆ ಮೂವರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರು.

ಇಂತಿರುವಾಗೊಂದು ಇರುಳಿನಲ್ಲಿ ಸತೀ ರುದ್ರಾಣಿಗೊಂದು ಕನಸಾಯಿತು, ಅದರಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವಿತ್ತು ಶಂಕರ ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆ:- ಎಲೆ ಮಗಳೆ ನಿಮ್ಮ ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಇತ್ತೀರುವೆ. ಆದರಿನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಾರ್ಥ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಾನೆ ಬರುವೆ. ಆಗ ಇವನನ್ನು ನೀವು ಗುರು ಪೀಠಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಲೇಬೇಕು, ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಶಂಕರ ಹಾಗೆಯೇ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮಾಯವಾದನು. ಎಚ್ಚೆತ್ತ ಬಳಿಕ ರುದ್ರಾಣಿ, ಮಿಕ್ಕ ಆನಂದಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ, ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ಗುಡನಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು, ಕನಸಿನ ವಿವರ ಕೇಳಿದ ಬಸವಾಚ್ಯನು- ಎಮ್ಮ ಮೇಲಿನಾ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಶಿವ ಮೈದೋರಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಶಿವಾಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಆ ಮುಂದಿನ ಕ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು, ಸಂತಸಪಟ್ಟನು.

ಇತ್ತ ಕೈಲಾಸಪತಿಯಾದ ಕರುಣಾಳು ಶಂಕರ, ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಳಿಗೆ ಇತ್ತ ಕಟ್ಟಿ ಪುಣೆಯಂತೆ, ಅದು ರುದ್ರಾಣಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿತು, ಬರುಬರುತ್ತ ರುದ್ರಾಣಿಯ ನಡು ನಡೆ ನುಡಿಗಳು ಕಿರಿದಾದುವು. ಮುಡಿ ಮೊಲೆ ತೊಡೆಗಳು ಪಿರಿದಾದುವು. ಗರ್ಭಾಷ್ಯವು ದೀಕ್ಷೆಯೂ ಆಗಮೋಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ನವಮಾಸ ತುಂಬಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ, ಶಿವಪ್ರಸಾದವ ಸವಿದ ರುದ್ರಾಣಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋದಳು ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ. ಪ್ರಭಾತ ಸಮಯದ ಪ್ರಶಾಂತಮಯ ಮಂಗಳ ಮುಹೂರ್ತದೊಳು ರುದ್ರಾಣಿಯ ಗರ್ಭಾಬ್ದಿಯಿಂದ ಬಾಲಾರ್ಕ ಉದಯಿಸಿದನು. ತಂದೆ ಬಸವಾಚ್ಯನಾಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಿಶುವಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಮಿಗೆ ಜಾತಕರ್ಮವ ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ಆಹ್ವಾನಿತರಾದ ಕುಲ

ಬಾಂಧವರೊಡನೆ ಶಿವರುದ್ರನೆಂಬ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ, ಮಣಿದೊಟ್ಟೆನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮಂಗಳಾಂಗಯರು ತೂಗಿದರು ಜೋಗುಳವನಾಡಿ.

೨ನೇಯ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು
(ಶ್ರೀಮತಿ ಸಕ್ರವ್ಯ ಬಾಲಪ್ಪ ಚವಡಿ.)

— ೩ —

ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಶಿವರುದ್ರ ಕಂದನ ಎಳೆಮೈಗೆ ತಿಳಿದುಪ್ಪವ ತೊಡೆದು, ಬಿಸಿನೀರ ಎರೆದು, ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿ, ಇನಿಪೊಲವಾಲ ಕುಡಿಸಿ, ತೊಟ್ಟೆಲೊಳು ಮಲಗಿಸಿ, ಧೂಪದ ಹೊಗೆಯಿತ್ತು, ತನ್ನ ಇಂಪಾದ ಸ್ವರದಿಂದ ಸೊಂಪಾದ ಜೋಗುಳವ ಪಾಡುತ್ತ, ಮಾತೆ ರುದ್ರಾಂಬೆ ಮೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಲಹಿದಳು-ಆ ಚಿಣ್ಣನನ್ನು ! ಮಗನ ಸುಕುಮಾರಾಂಗದ ಅಂದ ಚಂದಗಳ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವಳೊಮ್ಮೆ ! ದಾ-ದಾ ಎಂಬ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಮುದ್ದಾದಿ ಮುಂಡಾಡುವಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ !! ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಚಿನ್ನದಾಭರಣ ತೊಡಿಸಿ, ಎನ್ನ "ಕಟ್ಟಾಣಿ" ಎಂದಪ್ಪಿ, ಕೊಂಡಾಡುವಳು ! ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿರುವ ಮಾತೆಯ ಮೋಹ, ಮಾತಿಗೆ ಮೀರಿದುದಲ್ಲವೆ ! ಶಿವರುದ್ರ ಕುವರನ ಸೋಜಿಗವಾದ ಬಾಲ ಲೀಲೆಯ ಕೇಳಿ:- ಗುರು ಕಟಾಕ್ಷ ಬಲದಿಂದ ಮಾಯಾವಾದವ ನಿಂತು ಒದೆವೆನು- ಎಂಬಂತೆ, ತೊಟ್ಟೆಲಾಟದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಕುವರ ಕಾಲಾಡಿಸುವನು; ಗುರುಪಾದ ಪದ್ಮವ ಹಿಡಿವುದು ಹೀಗಲ್ಲವೇ ಎಂಬಂತೆ- ಕೈಯ ಮುಷ್ಟಿಮಾಡುವನು. ಧನಕನಕಾಭಿಲಾಷಿಗಳ ಕಂಡು ನಗುವಂತೆ ಮುಖವನರಳಿಸುವನು; ಸದುಭಕ್ತರ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಶಿವನನ್ನು ಅಣಕಿಸುವ ಹಾಗೆ, ತಾಯಿ ತೊಡೆ ಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲು ಕಲಿತನು; ಪೊಡವಿಯೊಳು ಕಡಿಯಿಟ್ಟರೆ ಕ್ರಿಮಿಕೇಟ ಜಂತು ಗಳೆಲ್ಲಿ ನೋಯುವವೋ ಎಂಬ ದಯಾಮಯ ಸಾಮ್ಯತೆಯಿಂದ, ತಡವರಿಸುತ್ತ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಂಜಿಗಾಲಿಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಯಾವ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳಲ್ಲದೆ ಬಳೆದ ಕಂದನನ್ನು, ಎನ್ನಯ ಮನೋವನದ ಮಧುರ ಫಲವೆಂದು ಹೆತ್ತಮ್ಮ ರುದ್ರಾಣಿ ಬಗೆದು-ಬಿ ಆಶೈಕೆ ಮಾಡಿದಳು. ಮುನಿಪೋತ್ತಮರ ಶಿವಭ್ಯಾನದಂತೆ, ಶಿವಯೋಗಗಳ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಶೈವತೇಜದಂತೆ, ಓತು ಶಿವರುದ್ರ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಳೆದನು. ಹೊಳೆದನು.

ಬಾಲ್ಯ ವಿಮೋಚನದಿಂದ ಯೌವನಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟ ಶಿವರುದ್ರ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಮಾಹೇಶ್ವರದೀಕ್ಷೆ (ಅಯ್ಯಾಚಾರ) ಗೈಯಲೋಸುಗ, ಒಂದು ಸುಮುಹೂರ್ತದಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ವನೇಗುರುವ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು- ಬಸವಾಚ್ಯ ತಂದೆ. ಸೈ, ಶಿವದೀಕ್ಷೆ ಆಯಿತು ಶಿವರುದ್ರನಿಗೆ ! ಶಿವತೇಜೋ ರಾಜಿಯ ರಾಶಿಯೋ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಉಜ್ವಲಿಸುವ ಶಿವರುದ್ರನಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಗುರುಕರುಣವಾಯಿತೋ, ಆಗ ಆ ತೇಜಸ್ವೀಗ ಒಳ ಹೊರಗಲ್ಲ ತುಂಬ ಬೆಳಗಿ, ಸದುಭಕ್ತರ ಹೃದಯವನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿತು, ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬವರಿಗಲ್ಲಾ, ಕುಮಾರ ಶಿವರುದ್ರ ತನ್ನ ನಿಜನಿಷ್ಠೆಯ ಧೈಯವನ್ನಿಂತು ಹೇಳಿದನು.

“ಕೋಟಿ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಟಿ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಮೇಲು” ಎಂಬ ಸಾರತರ ವಚನ ಉಂಟು. ಒಕ್ಕಲು (ಕೃಷಿ) ತನದ ಕಲೆ ನೆಲೆಗಳ ವಿದ್ಯೆಯೇ, ಜಗಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಭೂತವಾದುದು. ಗೇಣು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ವಂಚಿಸಿ, ದುರಿತವನು ಸಂಚಿಸುವಂತೆ ಧನವಗಳಿಸುವ ಇತರ ವೃತ್ತಿ ಸಲ್ಲದ್ದು. ಲೋಕೋಪಕಾರ ಎಸಗದ ವಿದ್ಯೆ ಎಷ್ಟೇ ಮಹತ್ತಾದುದಾದರೂ ಅದೇ ಹೊಲ್ಲ (ಕೆಟ್ಟ)ದ್ದು. ವಿವೇಕಿಸಿ ನೋಡಲಾಗಿ ನಿರ್ಣಯವಾಗುವುದಾದರೂ ಏನು ?— ಜರಾಜರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲ ಆನ್ನ ಕ್ಷಾಗರಿ ಅಲ್ಲವೆ ? ಈ ಆನ್ನ ಉಂಟಾಗುವುದು, ಧಾನ್ಯದಿಂದ. ಧಾನ್ಯ ದೊರಕುವುದು, ಕೃಷಿಕರ್ಮ (ಒಕ್ಕಲುತನದ ಉದ್ಯೋಗ) ದಿಂದ ಅಂತೆಯೇ ವೇದವಿತ್ತಗಳಾದ ಮಹಾ-ನುಭಾವರೂ ಸಹ. ‘ಕೃಷಿ ಮೂಲಮಿದಂ ನವಘಾನ್ಯಂ’ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೂ ಕೃಷಿಕರ್ಮವೇ ಮೂಲ-ಎಂದು ಸಾರಿರುವರು. ಕೃಷಿಕಾರ (ಒಕ್ಕಲಿಗ)ನೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕುಬೇರ ! ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಕೃಷಿ ಕುಬೇರನಿಗೆ ಹೊಲವೇ ಆಕಾಪುರಿ ! ಧನಕರುಗಳೇ ಆವನ ಪಾಲಿಗೆ ಕಿನ್ನರರು ! ಬಂದಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಭವ್ಯವಾದ ರಥ ! ಪರಿಪರಿಯ ಫಲಗಳನೀವ ಮರಗಳ ತೋಟವೇ—ವೈತ್ರ ರಥವೆಂಬ ಉದ್ಯಾನ ! ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ಮಡದಿಯೇ— ಉಚ್ಚಭೋಗಭಾಷ್ಯವನೊದಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿದೇವಿ ! ತನ್ನ ಸಂದನರೇ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಲಕೂಬರು ! ಸ್ವವಿಧಧಾನ್ಯಜಾಲವನೊಳಗೊಂಡ ರಾಜಾಸ್ಥವೆಂಬ ನಿಧಿಗೆ, ನೆಲೆಯಾದ ನೆಲವ (ಭೂಮಿಯ) ನಾಳುವ ಈ ಕೃಷಿಕುಬೇರನ ಭಾಗ್ಯದ ಮಹೋನ್ನತಿ ಮಾನಾತೀತವಾದುದಲ್ಲವೆ !

ಇನು, ಯಾಜಕವೃತ್ತಿ (ತೀವಕನ) ನೊಡಿದರೆ ಅದು ಲೋಗರ ಹುಗಿನದು; ಅಲ್ಲದೆ “ಧರ್ಮಿಗೆ ಯಾಜನೆಯಿಂದೆ ಲಘುತರ ಮುಂಟೆ ?” ಎಂಬುಕ್ತಿಯಂತೆ ತೀರಾ ಕೀಳುಮಟ್ಟದ್ದು. ಪುನಃವಿಯಂತೂ ಸ್ವಾತುತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದು. ಮತ್ತೂ ಭಯಭರಿತ ವಾದದ್ದು. ಇತರ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮೋಸ ಅಸತ್ಯ-ಇವು ಇದ್ದೇಇರಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದಾವ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲದ, ಮಾನ್ಯವೂ ಧನ್ಯವೂ ಆದ ಕೃಷಿಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸರಿದೂರೆಯಾದ ವಿದ್ಯೆ ಇನ್ನೊಂದುಂಟೇ ?

ನೇಗಲಯೋಗಿಯ (ಒಕ್ಕಲಿಗನ) ನಡೆವಳಿ ಭವ್ಯವಾಗಿರುವುದು; ಇವನ ವೃತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂತಸದ ಸುಡಿಗಳೇ—ಅವನಿಗೆ ಜಪ; ತನ್ನಯ ದುಡಿಮೆಗಾಗಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ದೇಹವ ದುಡಿಸುವುದು—ಅವನು ಎಸಗುವ ತಪ; ಅಖಿಳ ಜೀವಕೋಟಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನಿವುದೊಂದೇ ಅವನ ಅತಿಶಯವಾದ ಶೀಲ; ಮೆಚ್ಚಿ ನಚ್ಚಿ ಲೋಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಗೈವ ಆರಿವೇ—ಅವನಿಗಿರುವ ಜ್ಞಾನ; ಇಂಥಾ ನೇಗಲಯೋಗಿ, ಕೃತಕೃತ್ಯನಲ್ಲವೇ ! ನಿಷ್ಕಪಟವೂ ನೈಜವೂ ಆದ, ಭೋಗಾಧಾರಭೂತವಾದ ಬೆಲಬಾಳುವ ಕೃಷಿವಸ್ತುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ, ಈ ಪಾವನ ಜೀವನದ ನೇಗಲಯೋಗಿಗೆ, ಹೆಚ್ಚಿನವೆಂದು ಹೆಮ್ಮಾಡುವ ಬಣಜಿಗವೃತ್ತಿಯವನೇನು ಎಣೆಬಂದಾರೇ ? ಭೂಮಿ ನೀರು ಅಗ್ನಿ ಗಾಳಿ ಆಕಾಶ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಆತ್ಮ- ಇಂತಿವೆಂಟೊ ಶಿವನ ಶರೀರವೆನ್ನುವಲ್ಲಿ, ಧರೆಯೆಂಬುದೂ

ಒಂದು ಶಿವನ ದೇಹವೇ ಆಗುವುದು. ಇಂತು ನೋಡಿದರೆ, ಧರಿಯ ಸೇವೆ ಹರಸೇವೆ— ಎಂದರಿದು ಮಾಡುವ ಕೃಷಿಕಾಯಕದ ರೈತನ ಸುಕೃತಕ್ಕೆ, ಸಮಾನವಾಗಿರುವುದು ಯಾವುದಿದೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ? ಅದುದರಿಂದ ತನುವ ತೋಟವನ್ನಾಡಿ, ಮನವ ಗುಡ್ಡಲಿಯನ್ನಾಡಿ, ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗುವ ಭ್ರಾಂತಿಬೇರನಗೆಡು, ಉಂಟಾದ ಮೋಹದ ಹೆಂಟೆಗಳನ್ನೊಡೆದು, ಸುವಿಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರಾಕಿಸುತ್ತ, ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದು, ಕೈವಲ್ಯ ಫಲವ ನಾನುಣ್ಣುವೆ; ಸಾಕಿದೊಂದೇ ಕೆಲಸ ನನಗೆ—ಎಂದು ಕುಮಾರ ಶಿವರುದ್ರ ಆಡಿದನು, ಮಾಡಿದನು.

ಈ ಸೂರಕೋಡ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಗೋಪನೂರ ನೀಲಪ್ಪನೆಂಬ ಗುರುಭಕ್ತ ಇದ್ದನು. ಇವನು ಮುಗ್ಧನಾದರೂ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕುಕಲೆಗಾರ; ಸತ್ಯವಂತ ಸತ್ಯಾನಂತ ! ಕುಮಾರ ಶಿವರುದ್ರನಿಗೆ ಅದೇನು ಮನಸಾಯಿತೋ, ಅಥವಾ ಶಿವಚರಣ ಸೇವೆಗಿಂತ ಶಿವತರಣಸೇವೆ ಮಿಗಲಿಂದೋ ಏನೋ? ಈ 'ನೀಲಪ್ಪ ಗುರುಭಕ್ತ' ನೊಂದಿಗೆ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

—: ಒನೆಯ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು :—

(ಶ್ರೀಮತಿ ಭೀಮಮ್ಮ ಮರಿತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಗಡಿಗಿ ರೋಣ.)

— ಛ —

ಶಿವಸಂಬಂಧವಾದ ಜ್ಞಾನರತ್ನ ಜ್ಯೋತಿಯ ಪ್ರಭಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಅನ್ನವಿರುವದರಿಂದ, "ಜ್ಞಾನಮನ್ನಂ" ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಅನ್ನವೆಂದು, ವೇದಮಾತೆ ಬೋಧಿಸಿದಳು. ಸಪ್ತಧಾತುಗಳ ಬಲವಿಡಿದು ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧಿ ಆಗುವುದು. ಆ ಧಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಅನ್ನದ ಬಲದಿಂದ ಬೆಳೆವುವು, ಬಲಿವುವು. ಅದುದರಿಂದ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾದ ಕೃಷಿಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಭಂಗಬಾರದಂತೆ, ಕುಮಾರ ಶಿವರುದ್ರನಿರುವಲ್ಲಿ !

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ವಿಂದಿನಂತೆ ಬಂದ ಭಕ್ತಜನ, ಕುಮಾರ ಶಿವರುದ್ರ ದೇವನಿಗೆ ವಂದನೆಯ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಇಂತೆಂದರು; ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮ ಗುರುಗಡ್ಡುಗೆಯನೇರಿ ಭಕ್ತ ರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಪಾಲಿಸಲು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆವು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಆ ಪೀಠದ ಸತ್ಪವನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಮುಂದಿರುವಂತೆ ಶಿವರುದ್ರದೇವ ನಿರೂಪಿಸಿದನು.

ಈ ಗುರು ಪೀಠಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಪ್ರವರ್ತಕನಾಗಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲು, ಯಾವನು ತನ್ನ ಶಿವಯೋಗದ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯ ಉಜ್ವಲ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ, ಗೋಡೆಯನ್ನೇ ಕುದುರೆಯನ್ನಾಡಿಕೊಂಡು ಏರಿ ಉರಿಸಿಳು ಚರಿಸಿದನೋ, ಯಾವನು—ಎಣ್ಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ದೀಪವ ಉರಿಸಿ, ಮರುದಿನ ಸತ್ಯಂತ ಕೊಡವನೇ ಉಂಡು ಮೆರೆದನೋ, ಮತ್ತು ಅಹಂಭಾವದ ಜಂಗಮರು ಕೆಲವರು ತನ್ನ ತೆಗಳಲು ಅವರ ಲಿಂಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಯೆ ವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಊರಹತ್ತಿರದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ತಿಲಕಲ್ಗಳ ಆಟವ (=ಬಾಲಕರು

ಕೈಯಿಂದ ತೂರಿ ಆಡುವ ಕಲ್ಲುಗಳ ಅಟ, ಇದಕ್ಕೆ “ಜಣಪಿ ಅಟ” ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ.)
 ಆ ಲಿಂಗಗಳಿಂದ ಆಡುತ್ತ ಇರುವಾಗ, ಆ ಜಂಗಮರು ಬಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದ ವಂದಿಸಿ
 ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಯಾವನು ಅವರಿಗೆ ಮರಳಿ ಲಿಂಗವಕೊಟ್ಟನೋ, ಯಾವನು-ತಾನು
 ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದ ವರ್ಷದ ಬಳಿಕ, ಮತ್ತೆ ನಿಜರೂಪ ತೋರಿ ವೃಷಾರ್ಕನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರ
 ವಿತ್ತನೋ, ಅಂಥಾ ದಿವ್ಯನಾದ ಕರಿವೃಷಭಾಚಾರ್ಯನು ಭೂಭಾಗದ ತುಂಬ ಖ್ಯಾತಿ
 ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಆ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಿನ ಧರ್ಮಚಾರಗಳನ್ನೇ, ಎರಡನೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಯನು
 ಬೋಧಿಸುತ್ತ ಸಾಧಿಸುತ್ತ, ದುರ್ಮತನ ದೂರೀಕರಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಭಕ್ತವರ್ಗಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಲ್ಲು
 ವೃಕ್ಷಪ್ರಾಯನಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯ ವೈಭವದಿಂದ ಮನ್ನಣೆಗಳಿಸಿದ್ದನು. ಈ ಗುರುವಿನ
 ಕರಕಂಜಾತ ಸಂಜಾತನಾಗಿ ಸುಗುಣ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾಗಿ, ಕಾಮ
 ವಿಜಯದಿಂದ ಭೂಮಂಡಳದ ಏವನೆನಿಸಿ, ಶಾಂತಿಸಾಗರನೆಂದೂ ವಿರಕ್ತರ ಹೃದಯ
 ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿದ ಮೂರ್ತಿಯೆಂದೂ ಮೂರನೆಯ ಚೆನ್ನವೀರಶಿವಾಚಾರ್ಯನು
 ಉನ್ನತಿಯನ್ನೈದಿದ್ದನು. ಈ ಗುರುವಿನಿಂದ ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾದ ೪ನೆಯ ಗುರುವಾದ ಶಿವಾ
 ಚಾರ್ಯನು ಕ್ರಿಯಾಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿಯನ್ನು ಧರಿಸುವ ಹಿತಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಧುರಂಧರ
 ನಾಗಿ, ದೀನೋದ್ಧಾರ ಪರಾಯಣನಾದನು. ಈ ಗುರುವರ್ಮನಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದ
 ೫ನೆಯ ಕರಿಬಸವ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಯು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಂತೆ ಲೋಕ
 ಪ್ರಿಯನಾದನು. ಈ ಗುರುಪುಂಗವನಿಂದ ಅಧಿಕಾರಾರೂಢನಾದ ೬ನೆಯ ಕರಿವೃಷಭ
 ಸ್ವಾಮಿಯು - ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತೆಯಿಂದ ಯೋಗಿವರ್ಷಿಣ್ಯನಾಗಿ, ಪವಿತ್ರಕಾಯದಿಂದ
 ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರನಾಗಿಯೂ, ಭೈರಾಗಮಗಳ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸತ್ತ್ವಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ
 ಜಂಗಮವೃಂದದಿಂದ ವಂದ್ಯನಾದನು. ಈ ಗುರುವರ್ಮನ ತರುವಾಯ ಗುರುಕುಲದ
 ಮಣಿದೀಪನೆನಿಸಿ, ಗುಣರಂಜಿತ-ರಾಗಭಂಜಿತನೆಂಬ ಜಪದಿಂದ, ಔಷ್ಯಾನುರಾಗರತ
 ಶಿವಧರ್ಮಭಿಮತನಾಗಿ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ಶಾಂತಿಕಲಾಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ೭ನೆಯ ವೃಷಲಿಂಗ
 ದೇಶಿಕನು ಆಳಿದನು. ಇವನಿಂದ ೮ನೆಯ ಕರಿವೃಷಭನೆಂಬ ಗುರುವೂ, ಈತನಿಂದ ಬಳಿಕ
 ಶಿವಮತಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯನೂ, ಔವಯೋಗ ಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಣನೂ ಎನಿಸಿದ
 ೯ನೆಯ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಬಾಳಿದನು. ಈ ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ಗುರುತ್ವ ಮುದ್ರೆಯ ಪಡೆದ
 ೧೦ನೆಯ ರುದ್ರದೇಶಿಕನು-ಚರಕುಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಮನೀಯ ಕೀರ್ತಿ ಗುರುಸಮಯಾನು
 ವರ್ತಿ ನಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯ ಮೂರ್ತಿ-ಮುಂತಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತನಾದನು. ಈ
 ದೇಶಿಕನಿಂದ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾದ ೧೧ನೆಯ ಗುರುವಾದಚರಾರ್ಯನಾದರೂ ಶಿವಧರ್ಮ
 ವನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡನು. ೧೨ನೆಯ ಗುರುವಾದ
 ಮುದ್ದಚರೇಶನು ನಿಷ್ಕಳಂಕಚಾರಿತ್ರ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಟ ನಿರ್ಮಲಯಾನುರಾಗ-ಇವುಗಳಿಗೆ
 ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಇವನ ಮುಂದಿನವನಾದ ೧೩ನೆಯ ಸಿದ್ಧೇಶ
 ಶಿವಾಚಾರ್ಯನು-ಬಿಸಿಲಿಲ್ಲದ ಭಾನುವಿನಂತೆ, ತಾಪವಿಲ್ಲದ ತಂಗಾಳಿಯಂತೆ-ಕಂಗಳಿಸುತ್ತ
 ಶಾಪಾನುಗ್ರಹ ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದನು. ಈ ಗುರುದೇವನಿಂದ ೧೪ನೆಯ ಕರಿವೃಷಭ
 ಸ್ವಾಮಿ, ಮತ್ತಿವನಿಂದ ೧೫ನೆಯ ಮುದ್ದಾಚಾರ್ಯ, ಆ ಬಳಿಕ ೧೬ನೆಯ ಶಿವರುದ್ರ

ಸ್ವಾಮಿ, ಅನಂತರ ೧೭ನೆಯ ಜಿನ್ನವೀರ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ, ತರುವಾಯ ೧೮ನೆಯ ಗುರುಪಾದ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಂಗಮ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ನೆನಿಸಿದ ೧೯ನೆಯ ವೃಷಚರ-
ಪತಿ, ಆ ತರುವಾಯ ೨೦ನೆಯ ಗುರುಪಾದಾಚಾರ್ಯರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದರು. ಈ ಗುರು
ವೃಷನು ತನ್ನ ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ, ತ್ರಿಕರಣಗಳೆಂಬ ಸೌದೆಯ (=ಸಮಿತ್ತು)
ಸುಟ್ಟು, ಚಿಕ್ಕಲಾ ಸುಪನ್ನತೆಯಿಂದ ಪೊಡವಿಯನ್ನೇ ಪಾವನಗೈದು, ಇಹ ಪರ-ಸುಖ
ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ವೀರವೈರಾಗ್ಯನಿರತನಾಗಿ ನವಿಲು
ಗುಂದವೆಂಬ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ. ಈಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಗುರುವರೇಣ್ಯ ಶಿಷ್ಯೈಕೈತೆ ಪಡೆದನು.

ಅಂಥಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪಿತವನ್ನೇ ಮನವಿಗೆ, ಪರಿಪಕ್ವಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಪುಟವಾದ
ಶಿಷ್ಯಪಾಲನ ದಕ್ಷತೆ-ಇವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಇವೇನೂ ಇಲ್ಲದ ನನ್ನಂಥ ಆಸೆಬು
ರುಕ ಹತ್ತುವುದೆಂತೂ ಸಾಧುವಲ್ಲ; ಸಾಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನಟವರ್ಗಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸೂತ್ರಧಾರ
ನಂತೆ ಸ್ವಮತಿಯರಾದ ಸ್ವಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಗುರುಪೀಠವೇ ಮೂಲಭೂತವಾದುದು.
ಅಂತೆಯೇ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಯಾಗುವವನು ನಿಜಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಂಪನ್ನ ಶಾಲಿಯೇ ಆಗಿರಬೇಕು.
ಇಂತಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ಬಡಾಯದಿಂದ ಆಳುವುದಾದರೆ, ಕುರುಡರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಕಡ
ಲೊಳಗೆ ಧುಮುಕಿದ್ದಂತೆ, ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ಗತಿಯಾಗುವುದು.

ಭಕ್ತರು:— ಉಜ್ವಲವಾದ ಉರಿ, ತನ್ನ ತೇಜವ ಸಾರುತ್ತ ಬೀರುತ್ತ
ಹೋಗುವುದೇ? ಕಂಪುಳ್ಳ ಕಮನಿಯ ಕುಸುಮ, ವಾಸನೆಯ ಕೊಳ್ಳರಿಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿ
ಸುವುದೇ? ರಂಗಾದ ಬುಗಾರ, ತನ್ನ ಬೆಲೆಗೈಯಿರೆಂದು ಬೇರೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲ ಬೇಡುವುದೇ?
ಇವುಗಳ ಸಹಜ ಸುಂದರತೆಯೇ ಸ್ವರಸ್ಸು ಮನವೆಳೆಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಎಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸ್ಸು ಇದೆಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮನ ತಾನಾಗಿಯೇ ಮಗ್ನವಾಗುವುದು;
ಮುಗ್ಧವಾಗುವುದು ಆದ್ಯ !

ಕುಮಾರ ಶಿವರುದ್ರ:— ಮಣ್ಣು ಬೊಂಬೆ, ಮುದ್ದಾದರೇನು ಪ್ರಯೋಜನ?
ಚಿತ್ರದಲಿ ಬರೆದ ಚೆಲುವೆ, ಚಿತ್ರಾರ್ಕವಾದರೇನು ಫಲ? ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ
ಬಣ್ಣಿಸಿದ ಕುಸುಮ, ಕಣ್ಣಿನಗಳಿಗೆ ಕಮನಿಯವೆನಿಸಿದರೇನು ಫಲ? ಅರಿವು. ಅನುಭವ
ಇರದವನು ಗುರುಗದ್ದುಗೆಯ ಆಳಿದರೆ ಹಸನಾಗುವುದೇ? ಅದರಿಂದ ನೀವೀಗ ಮರು
ಮಾತಾಡದೆ ಆ ಗುರು ಪೀಠಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವ ಸದ್ಗುಣ ಸುಪನ್ನನನ್ನೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರೆ
ನಿಮ್ಮಾಸೆ ನೆರವೇರುವುದು-ಎಂದು ಶಿಷ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು.

ಶಿವರುದ್ರ ಕುಮಾರನ ಈ ಪ್ರತಿಕೂಲ ವಚನದಿಂದ ಆ ಗುರು ಮತದ ಪ್ರಮುಖ
ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲ ನಿರಾಶರಾಗಿ-ಎನು ಶಿವಸಂಕಲ್ಪವೇ ಇಷ್ಟೋ, ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ
ದುರ್ಬೋಧವೋ, ಅಂತೂ ನಮ್ಮ ಆಸೆಯೆಂಬ ಸಸಿಗೆ, ಗುರುವಿನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾರಸು ದೊರಕದೆ
ಹೋಯಿತು. ನಾವೇನೋ ಗುರುಲಕ್ಷಣ ಪುಣ್ಯನಾದ ಈ ವಟುವನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ,
ಕಾಂತನಾದ ರವಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಕಮಲಿನಿಯಂತೆ ನಲಿದಾಡಿದೆವು. ಆದರೆ ಆ ರವಿ

ಅಸ್ತವಾದೊಡನೆ ಅಳಲಿ ಬಳಲುವ ಕಮಲಿನಿಯಂತೆ, ಎಮ್ಮಯ ಗತಿಯಾಯಿತು ಈಗ, ಎಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತ, ಮನೆ ಸೇರಿದರು ಅತ್ತ.

ಇತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯೊಂದು ಸಂಭವಿಸಿತು, ಈ ಪೀಠದ ಪೂರ್ದದ ಗುರುದೇವ ತಾನು ಮಾನುಷಾಕಾರ ಧರಿಸಿ, ಕುಮಾರ ಶಿವರುದ್ರದೇವನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಜಯ ಶೀಲ ನಾಗೆಲೆ ಕಂದಾ ! ನೀನೀಗ ನನ್ನದೊಂದ ಮಾತನಾಲಿಸು; ಪಾಲಿಸು. ನಿನಗೆ ತಡೆ ಯಾಗುವ ವಿಷ್ಣುವೃಕ್ಷನ ಒಣಗಿಸಿ, ನಿನ್ನಯ ಮನೋರಥವ ನಡೆಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಬಿಡದೆ ವಿಜಯಗೊಳಿಸುವೆ. ನೀನೀಗ ಅಖಿಳ ಭಕ್ತರ ಬಯಕೆಯಂತೆ. ನಮ್ಮ ಗುರುಗದ್ದೆಗೆಯ ನೇರುವುದು, ಪರಮಪಾವನ ಶಿವದೀಕ್ಷೆ, ಜ್ಞಾನಮಯ ಪೈರಾಗ್ಯ-ಇವುಗಳನ್ನು ಕರತ ಲಾಮಲಕದಂತೆ ಸುಲಭಗೊಳಿಸುವೆ ನಿನಗೆ. ಈ ಮಾಹಾ ಗುರುಪೀಠದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ಪವಿತ್ರ ಧರ್ಮಾಭಿರತಿಯನ್ನೂ ಮಂಗಳವಾಗಿ ತೋರಿ ಬೀರುವುದೇ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಲಿ! ನಾನು ಈ ನೆಲೆಯ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆ, ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಉಸಿರ ಲೋಸುಗ ಬಂದೆ. ಹೊತ್ತಿನ (=ಸೂರ್ಯನ) ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾಟವುಂಟೇ ಕುಮಾರಾ ? ಗುರುವಿನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ. ನಿನ್ನ ಶಿರದ ಮೇಲಿರುವಾಗ ತರಹರಿಸಲೇಕೆ ? ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಾ, ಕಂದ ! ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸಹಸಾ ಮಾಯವಾದನು. ಇದನೀಗ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿದ ಶಿವರುದ್ರದೇವ ಅನಂದಾಶ್ಚರ್ಯ ಮಯನಾಗಿ ಇಂತೆಂದನು; ನನ್ನ ಮಾತೆಯ ಕನಸಿನಲಿ ಈ ಪೂರ್ದದಲ್ಲಿಯೇ ತೋರಿ ಹೇಳಿದ ಆ ಗುರುದೇವನೇ, ಮತ್ತೀಗ ಎನಗೂ ನಿಜಮಾನುಷಾಕಾರದಿಂದ ತೋರಿ ಹೇಳಿದುದು, ಇದೆಷ್ಟು ವೈಚಿತ್ರ್ಯ ! ಗುರುದೇವನಿಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಮೇಲಣ ಆತ್ಮಪುತ್ರ ಮಮತೆ ಅದೆಷ್ಟು ಹಿರಿವಾದುದು ! ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಅನಂದಾಶ್ಚರ್ಯಗಳ ಸುರಿಸಿದನು. ಮಹಾಮಹಿಮಾನ್ವಿತರಾದ ಗುರುವಂಶಜರ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಮಹತ್ತಿಗೆ, ಇದೇ ನಿರ್ದರ್ಶನ ಸಾಕಲ್ಲವೆ ! ಎಂದು ತನ್ನಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನಲಿದು ನಮಿಸಿದನು-ಆ ಗುರುಪಾದ ಪದ್ಮಕ್ಕೆ. ಪೂರ್ದದಲ್ಲಿ-ಜಂಗಮಕುಲ ಸಾರ್ವಭೌಮನೆನಿಸಿದ ರೇಣುಕ ಗುರುದೇವ ತಾನು, ತನ್ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದ ಮಂಗಳವಾಡದ ಮಾಯದೇವಿಗೆ, ಒಡನೆ ಒಲಿದು, ಆಕೆಯ ಮಗಳ ಮರಣದ ತೊಡಕ ಹರಿದು ಪೊರೆದಂತೆ- ಎಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ! ನೀನೆ ಬಂದೆನ್ನನೆಚ್ಚರಿಸಿದೆ; ಉಚ್ಚರಿಸಿದೆ. ಗುರುವಾಚ್ಛೆ ಅಲಂಘನೀಯವಲ್ಲವೆ ! ಏಕೆಂದರೆ ಉಭಯ ಕವಿ ಶರಭ ಭೇರುಂಡನೆಂಬ ಬಿರುದಂಕನಾದ ರಾಘವಾಂಕಪಂಡಿತನು, ಗುರುವಾಚ್ಛೆ ಮೀರಿದುದರ ಫಲವಾಗಿ, ಹೆಲ್ಲುಗಳನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ಹಾಗೆಯೇ ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿಯ ಮಾತ ಮೀರಿದ ಮಾನ್ಯ ಜೈಮಿನಿಮುಷಿ, ಕಾಮಾಂಧನಾಗಿ ನಗೆಗೀಡಾದನು ಲೋಕದೊಳಗೆ. ಇಂತಿರುವಾಗ ಗುರುವಾಚ್ಛೆ ಮೀರಿದವರುಂಟೇ ? ಎಲೆ ಗುರುವೈ ! ನಿಮ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ, ಭುವಿಯೊಳು ಭಂಗಬರದಂತೆ, ಮಂಗಳವಾಗಿ ನಡೆಸುವ ನಿಜಾಭಿಮಾನ ನಿನಗೆ ಸೇರಿದುದಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನ ಪಾದಸೇವಕನಿಗೆ ಎಂತಾದರೂ ಸಲ್ಲುವುದೇ ಸ್ವಾಮಿ ? ಎಂದು ನಿರ್ವೇದಿಸಿಕೊಂಡ ಕುಮಾರ ಶಿವರುದ್ರದೇವನು, ಆ ಮುನ್ನ

ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾನ್ಯ ಭಕ್ತರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತಾಗ ಕರೆಯಿಸಿ, ಗುರು ಪೀಠಾರೋಹಣಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸಮ್ಮತಿಯಿತ್ತನು. ಅಡಿಯಾಳುಗಳ ಕಡೆಗಣಿಸಿದರೆ ಕಡುದುಗುಡ ಬಿಡುವುದುಂಟೇ ? ಭಕ್ತಜನವಾಗ ಗೆಲುವು ನಲವುಗಳಿಂದ ಗುರುಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಮಹಾ ಕಾಶ್ಯಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗಿಸಿದರು.

ಈ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ, ಹೆಸರಾದ ಮದ್ದಾದಯ್ಯ, ಸುಜ್ಞಾನದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಾಚ್ಯ, ಗುರುಸಂಗಯ್ಯ, ಸುಶೀಲನಾದ ಸೋಮಯ್ಯ, ಲಾಂತಯ್ಯ; ಗೌರವಾಲಿ ಗುಳಿಸ್ಸ, ದಾನವೀರ ಶ್ರೀಮಂತ ಮುದಿಯಪ್ಪ, ಮತ್ತು ಸಂಕಪ್ಪ, ಬಲ್ಲಿದನಾದ ಕಲ್ಲನಗೌಡ, ಮರಿಗೌಡ, ಅಯ್ಯಪ್ಪ, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಅಯ್ಯನಗೌಡ, ಹನುಮಂತಗೌಡ, ಲಿಂಗಯ್ಯ, ಬಸಯ್ಯ ವೀರಯ್ಯ- ಇವರೇ ಮೊದಲಾದ ಭಕ್ತ ಮಾಹೇಶ್ವರರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ, ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವದ ಆಹ್ವಾನಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಅಚ್ಚು ಗೊಳಿಸಿ ಹರಡಿದರು.

ವೇದವಿತ್ತುಗಳಾದ ಪುರೋಹಿತರ ಸಮ್ಮತಿಯಂತೆ, ಮುಂದಾಳುಗಳು ಸರ್ವ ಸನ್ನಾಹ ಮಾಡಿದರು. ಸಾರಣೆ ಕಾರಣೆ, ತಳಿರು ತೋರಣ, ಕಳಸ ಕನ್ನಡಿ. ಕುಂಡ ಮಾಡಪ- ಇವುಗಳಿಂದ ಮತವೆಲ್ಲ ಮಂಗಳವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು. ಷಟ್ಪಥಲಬ್ರಹ್ಮಗಳಾದ ತೊಂಡಿಹಾಳು ಗ್ರಾಮದ ಪಟ್ಟಾಪ್ಪಪ್ಪ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ತಿರ್ಲಾಪುರದ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳು, ವೈರಾಗ್ಯ ವೈಭವದ ಬೆದವಟ್ಟಿಗ್ರಾಮದ ಗುರುಪಟ್ಟಾಪ್ಪಪ್ಪರು- ಈ ಗುರು ವ್ಯಕ್ತರೆಲ್ಲ ಬಿನ್ನೈಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿದರು. ಈ ಪೂಜ್ಯರು ಮತ್ತು ಮತ ಸ್ಥರು ಪಂಡಿತರುಗಳೆಲ್ಲ ವಟುವಿನ ಭವ್ಯಲಕ್ಷಣ ದಿವ್ಯ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ ವೀರಶೈವಧರ್ಮದ ಗೌರವದ ಹೆಗ್ಗುರುತಾದ ವೈಷಭಸ್ವಜ, ಮತದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಆಪ್ತಕಾಮರಾದ ಭಕ್ತರ ಜಯಘೋಷ, ಮೇರಿಮುಸುಕಿತು. ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾದ ಪಂಚಕಲಶ ಸ್ಥಾಪನಪೂರ್ವಕ, ವಿಧ್ಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಆದನಂತರ, ಶ್ರೀ. ಬೆದವಟ್ಟಿ ಷಟ್ಪಥಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಶ್ರೀಗುರು ಪಟ್ಟಾಪ್ಪಪ್ಪರೊಂದಿ, ಶಿವಮುದ್ರದೇವನಿಗೆ ಗುರುತ್ವಾಧಿಕಾರದೊಡನೆ ದಂಡಕಮಂಡಲಗಳು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣವಾಯಿತು. ಗಣಾರಾಧನೆ ನಡೆಸಿ, ಶಿವಾನುಭವ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ನೂತನಗುರು ಶಿವಮುದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ. ಮಂಗಳವಾದ್ಯ ಮೊಳಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ರಾಜಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಗುರುವಿನ ಪಾಲಕಿ ಮಹೋತ್ಸವ ಹೊರಟಿತು. ಅಲ್ಲಿ, ಪಠಿಸುವ ಪುರೋಹಿತರ ವೇದನಾದ, ಸುಮಂಗಲೆಯರ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾದ ಶೋಭನಪಾಡುಗಳು, ಕಿವುಪಗೊಳಿಸುವಷ್ಟು ಅಬ್ಬರವಾದ ಕರಡೆಯ ಮಜಲು ಇವು ನೋಟಕರ ಮೈ ಮರಿಸಿದುವು; ಮನ ಸೆಳೆದುವು. ಉತ್ಸವ ನೋಡಲು ಉತ್ಸುಕೆಯರಾದ ಸುಂದರೀ ಜನರ, ಕಡುಸಡಗರಮತೂ ಕೌತುಕವಾಗಿತ್ತು.

ನೋಲಿಹಾಲಿಗಾಗಿ ಸರಗೇಡು ಸಲೆಕಾಟಮಾಡುವ ಕಂದನನ್ನು ಸಹ, ಹಲಾತ್ತಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ನೂಕಿ, ಮಂದೈಸಿದ ಮಂದಿಯೊಳಗೆ ಸುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವ ರಭಸದಲ್ಲಿ. ಆಕೆಯ ಕದಕ್ಕದಿಸುವ ಖಂಡವಾದ ಅಂಡುಗಳ ಅಲ್ಲಾಟವನ್ನು ಕಂಡು ಸಖಿಯರೆಲ್ಲ, ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಜಾಲೆ- ಇದೇನು ಉತ್ಸವ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಪಕ್ಕದವಳೊಬ್ಬಳು- ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ ನೀನು? ನಮ್ಮೂರ ಹಿರಿಯ ಮತದ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಇಂದು ಗುರುಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ಥಳಮನ್ನಣೆಯ ಮಹೋತ್ಸವ ಹೊರಟಿದೆ ಈಗ. ಅಪ್ರಿತ ಭಕ್ತರ ಅಖಿಳಪಾಪವ ಮುಕ್ತಲು, ಆ ನಮ್ಮ ನೂತನ ಸ್ವಾಮಿ ನಡೆತರುತ್ತ ಇರುವನು ನೋಡಲ್ಲಿ ! ಎಂದು ಕೂಡಿ ನೋಡುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಪುಣ್ಯಬುದ್ಧಿಯ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳು- ನೂರಾರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸುಕೃತದ ಫಲವಾಗಿ, ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಭವ್ಯ ಉತ್ಸವ ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ದೊರಕುವುದೆಂಬುದು- ಎನ್ನುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ಆ ಸಾತ್ವಿಕ ಸುಂದರಿ- ಮುಕ್ತಿದೇವಿ ಸ್ವಯಂ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ನಿಂತು ನೋಡಬಂದಿರುವಳೋ- ಎಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣೆ ಮಂಗಳವಾಗಿ ಕಂಡಳು, ಹೀಗೆ ಶಿವರುದ್ರ ಗುರುವೈವ ಮಹೋತ್ಸವವು ಜಯಘೋಷದೊಡನೆ ಊರಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನಡೆದು ಮಗಳ ಮತದ ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ವೃಷಭವೃಷದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಆ ರಾಗಗಂಗಿತವೃಷವು- ಗಿರಿಜೆ- ಗೊಲೆದು ಅರೆಮೆಯ್ಯನೀಡಾಡಿದ ಹಸನ್ಗೀತಲೂ, ತರಣಿಯರ ಸಂಪರ್ಕವೆಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲದ ಈ ಶಿವರುದ್ರಶಿವಯೋಗಿಯ ಮಹಾಶಿವಯೋಗ ಮೇಲಾದುದು- ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳು ವಂತೆ ಬಹಳ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಅನೇಯ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು
(ಶ್ರೀಮತಿ ಶುಕ್ರವ್ಯ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅರಹುಣಸಿ)

— ಜಿ —

ಜರತಾರಿ ಬಟ್ಟಿ, ಝಗಝಗಿಸುವ ಬಂಗಾರದೊಡನೆ- ಇವುಗಳಗೊಡನೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಮೈಯೊಳು ಕಾಣಿಸ ಕ್ಷಣ, ಕೊಡಳೊಳು ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆ, ಹಣೆಯೊಳು ಭಸ್ಮ, ವಾದದೊಳು ಹಾವುಗೆ, ಕೈಯೊಳು ಬೆತ್ತ ಹಾಗೂ ಕೈಪು-ಇಂತಿಷ್ಟೇ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವ ಯೋಗಿಯ ಸ್ವತ್ತು. ಹೊದೆಯಲೊಂದು ಕಾವಿಯ ವಸ್ತ್ರ; ಹಾಸಲೊಂದು ಹಳತಾದ ಹರಿದ ಕಂಬಳ-ಇದು ಅವನ ನಿರಾಡಂಬರದ ನಿಜರೀತಿ. ಋತುಮಾನ ಯಾವದೇ ಇರಲಿ ಬರಲಿ ಹೋಗಲಿ, ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಾದ ನಿರ್ಜನಸ್ಥಾನ ಒಂದರಲ್ಲೇ ನಿಚ್ಚ ಪವಡಿಸುತ್ತ ಇದ್ದ. ತಿಗುಣೆ ಚಿಕ್ಕುಟಗಳ ಕಾಟ ಈ ಶಿವನಲ್ಲಿಂದು ಯಾರಾದರೂ ನುಡಿದರೆ, ನಾನೇನೂ ಕಾಣೆನೆಂದು, ನಗೆಯೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಸರ್ವವನ್ನೂ ಶಿವ ಮಯವಾಗಿ ತಿಳಿದವರಿಗೆ, ತಿಗುಣೆ ಚಿಕ್ಕುಟಗಳೆಂಬ ಭಿನ್ನಭಾವನೆ ಇರುವುದುಂಟೆ ? “ಒಪ್ಪುವ ಭಕ್ತನ ಶರೀರವೇ ತಪ್ಪದೆ ನನ್ನ ಶರೀರ, ಬೇರೆಯಿಲ್ಲ”-ಎಂಬ ಶಿವಾಗಮ

ವಜ್ರನಂದಂತೆ, ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ, ಅವರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಒಕ್ಕಲು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ತಾನಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಸಕ್ಕದ ಕೈಯಾಳನಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲನಾಗಿ ಕೈಗೆಲಸ ನೀಡುತ್ತ ಇದ್ದ. ಹೀಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ನಿಜಕಾಯಕವ ಸಲದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು, ಅವನ ಸ್ವಭಾವವಾಯಿತು, ಸಮತೆ, ಸಹನೆ, ಸಂತ್ರಸ್ತಿಯೆಂಬ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಅದೇನು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದ ಶಿವಯೋಗದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದನೋ ಆ ಶಿವರುದ್ರಶಿವಯೋಗಿ, ಶಿವನೇ ಬಲ್ಲ ! ಇಂತು ಅಣುಮಾತ್ರವಾದರೂ ಪರ ನೆರವ ಬಯಸದೆ, ಪರಸೇವಾನಿರತನಾದ ಈ ಗುರುವಿಗೂ, ಪರವೆ ನಾಚಿಯ ಪರಮ ಭಕ್ತಗಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ನಚ್ಚಿ, ಲಚ್ಚೆಗೆಟ್ಟ ಕುಂಟಣಿತನಕ್ಕೆ ಉಜ್ಜುಗಿಸಿದ ಶುಕರನಿಗೂ, ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರದು ಹಿರಿಮೆ ? ಎಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವದೆಂದು ಬಲ್ಲವರು ಒಣ್ಣೆ ಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳೊಡನಾಟವೆಂದರಂತೂ ಈ ಗುರುವಿಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರೀತಿ ! ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಒಡನಾಟಕ್ಕಿಂತ, ಶಿವನಂತೆ ಸಮಭಾವನೆಯುಳ್ಳ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮಕ್ಕಳೊಡನಾಟ, ಮಿಗಿಲೆಂಬುದು ಈ ಗುರುವಿನ ಅಭಿಮತ ! ಅಂತೆಯೇ ಮಕ್ಕಳ-ಕೂಟ ಆಟ ನೋಟ ಬೇಟಗಳೆಂದರೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಶಿವನ ಕೂಟ ಆಟ ನೋಟಗಳೆಂದೇ ಬಗೆದು, ಅವರೊಡನೆ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದನು; ನೆಗೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದನು; ನಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

‘ಶಿವಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠಾ ಗರಿಷ್ಠರಾದ ನಿಜಯೋಗಿಗಳು ಆಜರಿಸುವ, ಇಹ ಪರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವಾಗಲಿ, ಅದೆಲ್ಲ ಚಿದಾನಂದ ಶಿವಪೂಜೆ !’— ಎಂದಿರುವ ವೇದವಾಣಿಯಂತೆ. ಈ ಶಿವರುದ್ರಶಿವಯೋಗಿಯ ನಡೆವಳಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ. ಇದರ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿಲ್ಲ. ಈತನು ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳಗಾದರೂ ಪರವಸ್ತುವನ್ನೆಂದಿಗೂ ಇಚ್ಛಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಂಥ ವಿಷಮಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪುನಿ ಮಾತನೊಪ್ಪಿಯೂ ಉಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಗ್ಗು, ತಗ್ಗು, ಹೊಗಳಿಕೆ ತೆಗಳಿಕೆ, ಸ್ತಾನ ಮಾನ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಬಯಸಲಿಲ್ಲ, ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. “ನ ತ್ಯಜಂತಿ ನ ವಾಂಞಂತಿ ವ್ಯವಹಾರಂ ಜಗದ್ಗತಂ”—ಎಂದರೆ ಶಿವಯೋಗಿಯು, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಭೋಗಾದಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು, ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ; ಬಿಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ-ಎಂಬ ಉಪನಿಷದ್ವಾಣಿಯಂತೆ, ಬಯಸದೆ (ನಿಷ್ಕಾಮಿಯಾಗಿ) ಶಿವಾರ್ಪಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದನ್ನು ಶಿವಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ, ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನ ಭಿಕ್ಷಾಟನ ಪದ್ಧತಿ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗತ್ತು. ಕುಸುಮವ ನೋಯಿಸದೆ ಅದರ ರಸವ ಸವಿವ ಭೃಂಗದಂತೆ, ಭಕ್ತರ ಮನ ನೋಯದಂತೆ ಅವರಿತ್ತ ಭಿಕ್ಷೆಗೊಂಡು, ಭಕ್ತ ಬಾಂಧವನಾಗಿ, ಚಿತ್ತಾನಂದದಿಂದ ಮೆರೆದನು.

ಶಾಂತಿ ದಾಂತಿ, ದಯಾ ಧರ್ಮ, ಪೂಜೆ ಪದ್ಧತಿ, ಸತ್ಯ ಸಹಕಾರ, ಭಾವನೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಚರ್ಮ-ಇವುಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಅವನ ತಪ ಸಂಪತ್ತು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಸಾರ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗಾಗಿ ಇರಿಸಿದ ಬುತ್ತಿಯಂತೆ, ಸಂಚಯವಾಗಿತ್ತು; ಸದ್ವಿನಿಯೋಗಗೋಳು ತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಈ ಗುರುದೇವ ಎದ್ದೊಡನೆ ಛಾಚಾಚಾರವ ತೀರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಬೆಳ್ಳೆಯಹಳ್ಳದೊಳಗೆ ಹಸ್ತಪಾದಾದಿಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು, ಗುರುಸ್ಮರಣ ಮಾಡುತ್ತ, ಆ ಹಳ್ಳದ ಧಡದಲ್ಲಿರುವ ಮನೋಹರವಾದ ಬನ್ನಿಯ ಮರದಡಿಗೆ, ಶಿವ ಮಂತ್ರ ಜಪಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುವದೊಂದು, ಅವನ ನಿತ್ಯ ಪದ್ಧತಿ. ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ- ಸಿದ್ದ ಹಲವು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ತುಸ್ಪಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಜೆಲುವಾದ ಆ ನೆಲವು ಜಪಾನುಷ್ಠಾನಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಮಿಸುವ ಗುರುವಿಗೆ ಗದ್ದುಗೆಗಂಬಳಿಯನ್ನು ಹಾಸಿದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಸುಂದರವಾದ ಈ ಆಸನದ ಮೇಲೆ, ಚಂದ್ರ- ಗಾವಿಯ ವಸ್ತ್ರಧಾರಿಯಾದ ಗುರುದೇವ ತಾನು ಕುಳಿತು, ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಸಂಜವ ಮರೆತು ಆತ್ಮತೇಜದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು, ಆಸನಸ್ಥಿರನಾಗಿ, ವಿವರ್ಯೋಗಪರನಾಗಿ, ಮೈಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದವರಿಗೆ- ಗಂಗೆ ಗಾರಿಯರ ಕಾಟಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತು ಪರಶಿವನು ಧರ್ಮಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಯೋಗಪರನಾಗಿರುವನೋ ಏನೋ! ಎಂಬ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ. ಇಂತು ವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯ ಪಟ್ಟವ ತಳೆದು, ಕಾಮಾದಿ ಅರಿವಡ್ಡುಗವ ತುಳಿದು ಮುಸುಕಿದ ಮಾಯಾಪಾಶವ ಕಳೆದು ಸ್ಥಿರಶೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ವರಸುಜ್ಞಾನ ರತ್ನ- ವನಾಂತು, ಆ ಪ್ರಭಾಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪರಿರಂಜಿಸುತ್ತ, ಪರಶಿವಯೋಗವನು ಶಿವರುದ್ರ ವಿವರ್ಯೋಗ ಸವಿಯುತಿರ್ಪಲ್ಲಿ !

ಏಕಾಏಕಿಯಾಗಿ ಉರಿಗೇ ಮಾರಿಕೋಪದ್ರವ ಅಡಿಯಿಟ್ಟಿತು. ಇದು ಮೊತ್ತ ಪೊದಲು-ದಕ್ಷದಾನಿ ಸ್ವಮತ ಹಿತಾಭಿಮಾನಿ ಘನವಂತ ಧನವಂತ ತೀರ್ಥ ಹೇಳು ವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾತ 'ಕರಿಗೊಣ್ಣವರ' ಎಂಬ ಮನೆತನಕ್ಕೇ ಕಣ್ಣಾದ ಗೌಡಪ್ಪಗೌಡನಿಗೆ ಹೊದೆಯಿತು. ಆಗ ಇವನ ಬಂಧುಬಾಂಧವಾದಿ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರಿಗೆ ಆದ ಅಳಲು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಆಯ್ಯೋ ! ನಂದಿಹೋಗುವುದೇ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಕುಲದ ನಂದಾದೀಪ ಎಂದು ಅವರೆಲ್ಲ ಪ್ರಲಾಪ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಆ ಗೌಡಪ್ಪಗೌಡನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಬುಳು ಗೊಣ್ಣನವರ ರಾಯಪ್ಪ, ರಭಸದಿಂದ ಬಂದನು ಅಲ್ಲಿಗೆ. ಈತನು ಉಚ್ಚ ತಿವಭಕ್ತ; ಆಚ್ಚು ಒಕ್ಕಲಮಗ; ಮೇಲಾಗಿ ಶಿವರುದ್ರಗುರುದೇವನ ಕಾರುಣ್ಯದ ಕಂದನೂ ಆಗಿದ್ದ. ಆಗ ಇವನು, ಒಪ್ಪಿಬರುವ ಆ ಜನಕೆಲ್ಲಾ- ಸಾವ ಶರೀರಕ್ಕೇ ಇಷ್ಟು ದುಃಖ ? ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ, ಶಿವರುದ್ರಶಿವಯೋಗಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಇಂತೆಂದನು: ನಂಬಿದ ಭಕ್ತರಮೇಲೆ ತುಂಬಿದ ಕರುಣೆಯುಳ್ಳ ಗುರುವರ್ಯಾ! ಗೌಡಪ್ಪ ಗೌಡನಿಗೆ ಒದಗಿರುವ ರೋಗವನೀಗ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರ ವಾಗಿ- ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದು- ಎಂದ ಗುರುನಿರೂಪದಂತೆ, ರಾಯಪ್ಪನು ಚಿಂತಾ ಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಅದರಂತೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ. ಆಗ ಶಿವರುದ್ರಗುರುವರ್ಯನು:- ಶಿವ ಪೂಜೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಯಿತು ಎಂದನು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವಸ್ವರೂಪವೇ ತಾನಾಗಿರುವ ಈ ಗುರುದೇವ, ಶಿವನನ್ನು ತಿಳಿದು ಹೇಳುವದಿದೇನು ಅಪಹಾಸ್ಯವೇ? ಅಥವಾ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿ ಸುವುದೆಂಬ ಬಗೆಯೋ ಏನೋ ?- ಎಂದು ರಾಮಪ್ಪನು,

ಆ ಗುರುಲೀಲೆ ಹಾಗೂ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಸೊಗಸಿಗೆ, ತನ್ನ ಮನವಾರಿ ಬೆರಗಾಗಿ ಬಂದನು. ಗೌಡಪ್ಪಗೌಡನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿ, ಆ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಿನ ಧೂವ ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ನೆರೆದ ಜನವೆಲ್ಲ ಗುರುಲೀಲೆ ಅಸದಳವಾದುದೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದರು ಆಗ.

ಶಿವಭ್ಯಾಸಪರನಾದ ಶಿವರುದ್ರ ಗುರು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶಿವತನ್ತ್ರಯತೆಯಿಂದ ಉರಿವ ಕೆಂಡವನ್ನೇ ಕೈಯಿಂದತ್ತಿ ಕಬಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಸೋಮ ನಾಥದೇವರ ಪೂಜಾರಿಗಳು, ಶಿವನಿರ್ಮಾಲ್ಯದ ಪತ್ರಪುಸ್ಪಗಳೂ ಸಹ ಓಹಿಲದೇವನಿಗೆ ಉಣ್ಣಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗಬಾರದೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಬೂದಿಯನ್ನೇ ಮೋದದಿಂದ ಮೆಲಿದನು-ಓಹಿಲದೇವ ! ಈ ಗುರುದೇವನಾದರೋ- ಕೆಂಡವನ್ನೇ ಉಂಡುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ ! ದಕ್ಷಯಾಗದಂದು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ದೊಡೆಯನಾದ ವೀರಭದ್ರದೇವನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ನನ್ನ (ಆಗ್ನಿಯ) ಜ್ವಾಲಾ ನಾಲಗೆ ಸಿಳು ಸಿಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೀಗೇನಾದರೂ ಈ ಸಮರ್ಥಗುರುವಿನ ಹಸ್ತವ ನಾನು ಸುಟ್ಟದಾದರೆ, ಉರಿದೇಳುವ ಇವನ ಜ್ವಾನಾಗ್ನಿಯಿಂದ, ಎಲ್ಲಿ ನಿರ್ನಾ ಮವಾದೇನೋ- ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ, ಆ ಆಗ್ನಿ ಆಗ ತಣ್ಣಗಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ ಸಲ್ಲುವುದು.

ಹುಸಿಹೊರ್ದದ ಶಿವರುದ್ರ ಗುರುವಿನ ನುಡಿಗಳು, ಶಿವಶಾಸನದಂತೆ ಸತ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾದವು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ರಾಜೇಶ್ವರ ಸರ್ಪರಾಜ- ಇವರಿಗೆ ನಾಲಗೆಗಳು ಕ್ರಮ ವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು, ಹತ್ತು, ಸಾವಿರ ಇದ್ದರೂ, ಇವರೇನು ನಾಲಗೆ ಒಂದೇ ಉಳ್ಳ ಈ ಗುರುವಿಗೆ ಸರಿದೊರೆಯಾಗುವರೇ ?

ಎಲ್ಲ ಜೀವಜಾಲಕ್ಕೂ ಸುಖ ದುಃಖ ಸಮಾನವಾದುದೆಂಬ ಅಖಂಡ ಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಅಖಳ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕರುಣಾಳುವಾದ ಶಿವರುದ್ರಸ್ವಾಮಿ, ಗುಬ್ಬಿ ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕುಡಿಯಲು ನೀರಿನಿಡು ನಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಶಿವದೀಕ್ಷಾದಿ ಶುಭ ಶೋಭನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರೊಲಿದಿತ್ತ ವಸ್ತುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಾರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಂತಿಲಿ, ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದನ್ನು, ಈ ಕಾವ್ಯಕರ್ತನೇ ಸಯಂ ಕಂಡಮಾತು. ಇದೇನು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ.

ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಭೂತವಾಗಿರುವ ಧನದಾತಯ ಘನಮಹಿಮೆಯ ಬಣ್ಣಿಸುವುದು ಅಸದಳ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಪ್ತೈಶ್ವರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಶಿವನೂ ಸಹ, ಧನಪತಿಯಾದ ಕುಬೇರನನ್ನು ಘನಮಿತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಸಿರಿದೇವಿಯನ್ನೇ ಹರಿ ತಾನು ಉರದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ. ಇಂತಿದ್ದರೂ ಧನದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶಿವರುದ್ರಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಇದ್ದ ಪರಮ ಎರತಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಪಂಡಿತರು ಕೊಂಡಾಡದಿರುವರೇ ?

ಹೆಣ್ಣೆ ಗಾಗಿ ಎಳೆಸಿದ ವಿಷ್ಣು, ಹತ್ತು ಹುಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೆಣಗಿದನು. ಮಗಳ (- ಸರಸ್ವತಿಯ) ಮೋಹಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮ, ಅದಕಾಗಿ ತನ್ನೊಂದು ತಲೆಯ ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ನುಜ. ಅಹಲೈಗೆ ಅಳುಪಿದ ಅಮರೇಂದ್ರನಂತೂ, ಅಂದಗೆಟ್ಟ ಮೈಯಿಂದ 'ಸಹಸ್ರಯೋನಿ' ಎಂದೇ ಹೆಸರಾದನು. ಮನುಜನರನಂತೂ ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. "ಹೆಣ್ಣೇ ಲೋಕದ ಕಣ್ಣು" ಎಂಬ ಮಾತಂತಿ ರಲಿ; ಮಡದಿಯನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಬಿಡದಷ್ಟಿ ಕಡು ಸಂತಸಂಬಡುವ ಮೃಡದೇವ, ತನ್ನೆಡ ಗಜೆಯ ಒಡಲನೆಲ್ಲವ, ಆ ಮಡದಿಗಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿರಿಸಿ, 'ಅರ್ಧನಾರೀಶ'ನೆನಿಸಿ ದನು. ಇಂಥ ಹೆಣ್ಣನೂ ಮಣ್ಣಿನಿಂದಾದ ಗೊಂಬೆ ಎಂದರಿದ ಶಿವರುದ್ರಯೋಗಿಯ ಧೃಡ ವೈರಾಗ್ಯಶ್ರೀ, ಅದೆಷ್ಟು ಧೀವಾದದ್ದು ! ಸಾರವಾದದ್ದು !! ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯು ಅಟಕಸದಳವಾದ ಘೋರ ಕಾನನದ ಮಧ್ಯೆ ನೆಲಿಸಿ, ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸು, ಗಾಳಿ ನೀರುಗಳ ಸೇವಿಸಿ, ಸಾಗರವನಿಂಟೆದುದೇನೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ. ಭುವಿಯೊಳು ಬಾಳುತ್ತ, ಭುಕ್ತಿಯ ತೊರೆಯದೆ, ಮೆರೆಯುವ ಈ ಗುರುವೈ, ಹಾಗೂ ಆ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿ ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ, ಯಾರ ಇಂದ್ರಿಯಜಯ ಮಿಗಿಲಾದದ್ದಾಗುವದು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲಿ ದರು ಭಾವಿಸಲಿ !

ಒಂದಾನೊಂದುಸಾರಿ ಸೂರಕೋಡು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆ ಬಲಿತು, ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಾದವು. ಹಳ್ಳಿಯ ಪೊಕ್ಕುಗರಾದ ಒಂದು ಪಂಗಡದ ಕೇಡಿಗರು, ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತ ನಿಂದಿಸುತ್ತ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದುತೆ ಬೊಗಳುತ್ತ, ಮನಬಂದಂತೆ ಮಾನಹೀನವಾಗಿ ತೆಗಳುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಪಾಪದ ಬಲದಿಂದ ನಲಿವಾಡಿದರು. ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲದ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಗುರುವೇವನ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಎನೊಂದನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದೆ, ತಮ್ಮ ಎದುರು ಪಂಗಡದವನೊಂದಿಗೆ ಈ ಗುರು ವನ್ನೂ ಅಪರಾಧಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಹೂಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಸ್ವ ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಕೈಕೈಯೊಂದು ನಗುತ್ತ ಗೇಲಿಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡರೆ ಈಗಲೂ ನನ್ನ (ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ) ಆತ್ಮ ಸಂಕಟಪಡುವುದು. ದೌರ್ಜನ್ಯ ಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಅಲ್ಲದ್ದಾವುದು ಸಲ್ಲದ್ದಾವುದು! ಕೀಟಕರಾದ ಕಾಟುಗ ಜನರಿದ್ದ ಊರು ಊರ್ಜಿತವಾಗುವುದೇ ? ಹುಳಿಯಿಂದ ಹಾಲು ಕೆಡುವಂತೆ, ಮುಳಿಸಿಂದ ತಪ ವಳಿವಂತೆ, ಲೋಭದಿಂದ ಸುಗುಣ ಸರಿವಂತೆ, ಮಂಜಿನಿಂದ ತಾವರೆ ಮಸಕಾಗುವಂತೆ, ಗಾಳಿಯಿಂದ ಮೋಡ ಓಡುವಂತೆ, ನಿಂದೆಯಿಂದ ನಿಜಗೌರವ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ, ಖಳ ಸಂತಾನದಿಂದ ಕುಲಕೀರ್ತಿ ಕಳಚಿಬೀಳುವಂತೆ ಕ್ರೂರ ದುರ್ಜನರಿಂದ ಊರು ಹಾಳಾಗು ವುದು. ತನ್ನ ಹಳುಳೆಯ ಮಲವ ತೆಗೆವಾಗ ಮೂಗಮುಚ್ಚಿ, ಒಲುಮೆಗಾಗಿ ಮಲವ ತೆಗೆವಳು ಹಡೆದಮ್ಮ ! ಆದರೆ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲದ ನಮ್ಮಗಳ ಪಾಪರೂಪ ಮಲವ, ತಮ್ಮ ನಾಲಗೆಯಿಂದತ್ತಿ ನೆಕ್ಕಿ ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸುವ ಈ ನಿಂದಕರು ಹಡೆದಮ್ಮನಿಂತ ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನವೆಂದರೆ ಒಪ್ಪಲಾರದೆ ? ಪರರ ಸಿರಿಯ ಅಪಹರಿಸಿದ, ಮರೆತಾದರೂ ಪರರಿಗೆ ಕೇಡುಮಾಡಿದ, ಪರರ ಹಂಗಿಗೆ ಒಳಗಾದ ನಡೆವಳಿ, ಶಿವರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ

ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತ ಎತರು ತೊಡರುಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿದರು ದುರ್ನರರು. ಎನ್ನುವಾಗ ಶಿವನಿಶ್ಚಯ ಮೀರಲಾರಿಗೆ ಅಳವಡು ? 'ಗುರು ದೇವೋ ಮಹಾದೇವ' ಎಂದಿರುವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಗುರುಸ್ವರೂಪನ, ಜಗದ ಜಡಜನರೇನ ಬಲ್ಲರು ? ಹುರಿವ ಹುಚು, ರುಚಿಯ ಬಲ್ಲದೇ ? ಮಂಗೆ ಬಲ್ಲದೇ ಮಂಜದ ಸೊಗಸ ? ಗುರುದೇವನನ್ನು ಅಳಲಿಸಿ ಬಳಲಿಸುವೆನೆಂಬ ಈ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳ ಕಾಶ್ಯವು, ಅಳಿ ಯುವವನು ಕೊಳಗವ ಬಳಲಿಸುವೆನೆಂದಾತೆ ವೃಥಾ ತಾವೇ ಬಳಲುವಂಥದು. ಆದರೂ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇನೋ ಬಿಂಬಿಡದೆ ಕಾಡಿದರು. ಈ ಕಾಟಕ್ಕೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಮಾತ್ರ ಕೋಪಗೊಂಡನೆಂಬ ಮಾತು ಒದುಕಡೆ ಹಾಗರಲಿ, 'ಕೋಪ'ನೆಂಬ ಶಬ್ದವು ಶಬ್ದಕೋಶದ ಪುಟದಲ್ಲಿತ್ತೇ ಹೊರತು, ಸ್ವಾಮಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅದರ ಸುಳುವಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಳುವಿರಲಿಲ್ಲ. ತ್ರಿಪುರ ಸೇಹಾರ ಹಾಗೂ ಕಾಮದಹನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಕೋಪೋದಯವಾಗುತ್ತಿಂಬ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಎಂಥ ಉಪದ್ರವದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವಸುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿ ಮಾತ್ರ ಕೋಪವಾದುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಧವಾದ ನಡೆವಳಿಯುಳ್ಳವರೇ ಮಹಾತ್ಮರೆನಿಸುವವಲ್ಲವೆ ! ಏರಿಳಿತಗಳೊಂದು ಇಲ್ಲದೆ, ಸ್ಥಿರಶಾಂತಿ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಈ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ, ಏರಿಳಿತದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಚಂದ್ರನು ಹೇಗೆ ಸಾವ್ಯವಾಗುವನು ?

ಇನ್ನೊಂದು ಗುರುಲಿಲೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸುವೆ: ಶಿವಭ್ಯಾನವಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಯದೊಳು ಸಹಸಾ ಭರದಿಂದಿದ್ದ ಈ ಗುರುದೇವ, ಹೊರಗೆ ಬುಮ ಮತದಾಗಣದಲ್ಲಿ ಹುಳುಕೊರೆದು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಒಂದು ಎಕ್ಕವಕೋಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಟ್ಟು ಮಡಿಗಟ್ಟಿ ನೀರೆರೆದು ಆವೈದನು. ಅದು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಡಿವೊಡೆದು ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಎಲೆಯಾಗ ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದು ಬಲಿದು ಹೂವಾಗಿ ಕುಗೊಳಿಸಿತು. (ಇದರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯೇ ಕೇರಿವೆತ್ತ ಈ ಸದ್ಗುರುವಿನ ವಿಡೇಹ ಸಮಾಧಿ ಈಗಲೂ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದೆ.) ಒಂದು ದಿನ ಬಂದೆರಗದ ಭಕ್ತರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಭವಿಷ್ಯವ ಬೋಧಿಸಿದನು: ಮಠವಿದು-ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಗುರುಲಿಲೆಗೆ ರಂಗಸ್ಥಳವಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಿವಾದ್ವೈತಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ, ರಸಭರಿತ ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ, ವಾರ್ಷಿಕ ರಥೋತ್ಸವ ಇವುಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಭೂತಾದಿ ರೋಗಸರಿಹಾರವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲೇಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಯ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯಾಗಿ ಮೆರೆಯುವುದು.

'ಗುರುಕುಣಿಯಿಂದ ಕೊಂಡು ಕೊನೆಯುವುದು' ಎಂಬ ವೇದವಾಣಿ ನಿಜವೆಂಬುದು, ನಮಗೇಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತೆಂದು ಸಮಸ್ತಭಕ್ತರು ಜಯಕಾರ ಮಾಡಿದರು.

:- ೫ ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು :-

(ಶ್ರೀಮತಿ ಗುರವ್ವ ಬಸಯ್ಯ ಮಠಪತಿ)

— ೬ —

ಶಿವಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ ಶಿವಮದ್ರಾಚಾರ್ಯನ ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತರೈತಂದು ಪೊಡಮಟ್ಟು ವಾರ್ಧಿಸಿದರು- “ಪೂಜ್ಯ ಗುರುದೇವಾ ! ಭೀಕರ ದೋಷಾಕರ ಭವಬಾಧೆಗಾಸತ್ತು ಬೇಸತ್ತು, ಪಾರಾಗಲು ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆ ಶರಣುಹೊಕ್ಕೆವು ನಾವು. ಸ್ಥೂಲಾದಿ ತನುತ್ರಯದಲ್ಲಿ, ಅನಾದಿಯಿಂದ ನೆಲೆಸಿರುವ ಆಣವಾದಿ ಮಲತ್ರಮಯವನ್ನು ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸರಿಹರಿಸಿ ನಮ್ಮನು ಮಂತ್ರಶರೀರಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ, ಮಂತ್ರಾರ್ಥ ಬೋಧಿಸಿ ಉದ್ಧರಿಸು ಸ್ವಾಮಿಗುರು”- ಅಯ್ಯಾ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳೇ ! ಈ ಸುಸಾರಾಗ್ನಿಯ ಸಂತಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವ ಯುಕ್ತಿ, ಬಹುಜನ್ಮಕೃತ ಸುಕೃತವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಂಥ ಸುಕೃತಿಗಳು ಅಪರೂಪ. ಅದರಿಂದ ನೀವೇ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಗಳು ! ಇಂಥ ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಗುರುದೇವ ಭುವಿ ಗವತರಿಸಿದನು. ನಿಶ್ಚಯವಿದು. ಶುದ್ಧಸಂಪ್ರದಾಯವಿದುಬಂದ ಸನ್ಮಾನ್ಯದಾದ್ಯ ಗುರು ಪೇಳ್ವ ಧೃಷ್ಟೇ ಧೃಷ್ಟ ! ಇದನುಳಿದ ದುಸ್ವದುರ್ಬೋಧಕರ ಧರ್ಮಬೋಧೆ, ಇಷ್ಟವಾದ ರೇನು ಅವರೆಲ್ಲ ಗುರುವಾಗುವರೇ ? ಇಲ್ಲ. ಪತಿಗೆ ಸ್ವಧೃಷ್ಟರಹಸ್ಯವನ್ನು ಆತ್ಮಪತಿಯ ಹಾಗೆ, ಇತರರು ಅತಿಹಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೇನು ಅವರೆಲ್ಲ ಪತಿಗಳಾಗುವರೇ ? ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಡೆವಳಿಗಳಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಕೇವಲ ನುಡಿಪಾಠರಾದ ಗಿಳಿರಾಮರ ಕುಚೋದ್ಯದುಪದೇಶಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಬಾರದು. ಮನವೆಳಸಬಾರದು. ಶುದ್ಧಸುಪ್ರದಾಯಾಗತ ನಾದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗುರುವನ್ನೇ ಒಡೆಯನೆಂದು ನಂಬುವುದು ನೀವೆಲ್ಲ. ಶಿವಾಗಮಸಮ್ಮತವಾದ ದೀಕ್ಷೆಯ ನಿಜಸಿದ್ಧಾಂತ ಪದ್ಧತಿಯ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿ:

ತನು ಮನ ಭಾವಗಳೇ ತನುತ್ರಯ (ಮೂರು ಶರೀರ) ವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುವು. ಈ ಮೂರು ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಹಂಭಾವದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನೇ, ಮಲವೆಂದು ಕರೆದರು, ಶೈವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು. ಮಲವಿದು- ಆಣವಮಲ, ಮಾಯಾಮಲ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಲ- ಎಂದು ಮೂರು ತೆರನಾಗುವುದರಿಂದ, ಮಲತ್ರಯವೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಆ ಮೂರು ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಮೂರು ಮಲಗಳು ಮುಸುಕಿಕೊಂಡು, ಆತ್ಮದ ನಿಜತೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿರುವುವು. ಹೇಗೆಂದರೆ : ಭಾವವೆಂಬ ಕಾರಣಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನ ಪರಿಪೂರ್ಣದಿರವಿಗೆ ಪರಮ ಸಾಧನವಾದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ನೆಲಸಿರುವುದು. ಆಣವ ಮಲದ ವಾಸನಾ ಬಲದಿಂದ ಈ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳಲು ಅಜ್ಞಾನ (ಅವಿದ್ಯಾ) ಮಯವಾದ ಜಡಭಾವವಾಗುವುದು-ಜೀವನಿಗೆ. ಈ ಅವಿದ್ಯಾ (ಮಾಯಾ) ನೋಡ ವತದಿಂದ ಜೀವನು ದೇಹವೇ ನಾನೆಂಬ ಅನಿಶ್ಚರ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ತೋರುವ ಶರೀರಾದಿ ಅಸತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೇಯದಾದ ಮನವೆಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಮಾಯಾಮಲವು, ಶಿವ ಸ್ವಜ್ಞತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ, ಚಿಕ್ಕ,

ಕ್ರಿಯೆ ಆಪಾರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಜೀವನಾಗ ತನ್ನ ಅಖಂಡ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಕಿಂಚಿತ್ತ್ವನಾಗುವನು. ಮಾಯಾಮಲವಿದು ಆರು ತತ್ವ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು.

ಮೂರನೆಯದಾದ ತನುವೆಂಬ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕಲೆತಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಲವು, ಶಿವನ ಸ್ವ ಕರ್ತೃತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದರಿಂದ ಜೀವನು ಕಿಂಚಿತ ಭೋಕ್ತಾರನಾಗಿ ಕರ್ಮವನುಣ್ಣುತ್ತಿರುವನು, ಈ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಲವು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ತತ್ತ್ವಮಯವಾಗಿರುವುದು.

ಇಂತು ಮುಕ್ತಿದ ಮೂರು ಮಲಗಳಿಂದ, ಜೀವನು ಪಶುಭಾವಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಹಸಿರಿಗೆಳೆಸುವ ಪಶುವಿನಂತೆ, ವಿಷಯಾಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ವಿಷಯ ಭವಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾಲಿಟ್ಟ ಸಂತಾಪದೊಡನೆ ನಾನಾ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಂದು, ಬಳಲುತ್ತಿರುವನು; ತೊಳಲುತ್ತಿರುವನು.

ಈ ಮಲತ್ರಯ ನಾಶಕ್ಕೆ ಇರುವ ಒಂದೇ ಒಂದಾದ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ; ಆದೇ ದೀಕ್ಷೆ! ಶಿವಮತಸ್ಥರಿಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಪರಮ ಪಾವನನಾದ ಈ ದೀಕ್ಷಾ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ, ಮಲಪಾಶ ಹರಿದು, ಶಿವಜ್ಞಾನ ಉದಯವಾಗುವುದು. ದೀಕ್ಷೆಯೆಂದು- ಕ್ರಿಯಾ ದೀಕ್ಷೆ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ವೇದಾದೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ಮೂರು ಬಗೆಯಾಗಿದೆ. ಎಂತೆಂದರೆ: ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಸಂಬಂಧಿಸುವುದೇ ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಾದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಂತ್ರಸಂಬಂಧಿಸುವುದು ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ. ಸುಸೂಕ್ಷ್ಮ (ಕಾರಣ) ಶರೀರವಾದ ಭಾವಕ್ಕೆ, ಶಿವಕಲೆಯನ್ನು ಯೋಜಿಸುವುದೇ ವೇದಾದೀಕ್ಷೆ.

ಒಟ್ಟಿನೊಳಗೆ, ಸಂಸಾರಹೇಯ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗೆ ಪರಶಿವಾನುಗ್ರಹ ರೂಪವಾದ 'ಶಕ್ತಿಪಾತ' ಸಂಭವಿಸುವುದು. ಈ ಶಕ್ತಿಪಾತಶೂನ್ಯರಿಗೆ ದೀಕ್ಷಿತರಾಗುವ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ. ದೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮಲತ್ರಯ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಲತ್ರಯ ಮುಸುಕಿರುವವರೆಗೂ ಜ್ಞಾನರವಿ ಮೂಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನೋದಯ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾತೆಂಬುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಆಷ್ಟಾವಣ ವಿನೇಕ, ಪಟಾಸ್ಥಲಾನುಭವ, ಪಂಚಾಚಾರ ಪ್ರಭಾವ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಿಜ್ಞಾನ, ಮಂತ್ರಶರೀರ ವಿಧಾನ- ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಶಿವದೀಕ್ಷಾ ವಿಹೀನರಿಗೇನು ಲಭಿಸುವುವೇ? ಶಿಷ್ಯನೊಳಗೆ ಸುಪ್ತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಮ ಜ್ಞಾನ ಲಿಂಗವನ್ನು, ಗುರುವು ಇಷ್ಟಾದಿಲಿಂಗರೂಪದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಭಿಜ್ಞಾನ ಪಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಶಿವೋಹ ಭಾವದಿಂದ ಯಜಿಸಿ ಭಜಿಸಿ, ಶಿವಜೀವೈಕ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ವಿಧಿಯೇ ದೀಕ್ಷೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ದೀಕ್ಷಾವ್ರತವನ್ನು ವೀರಶೈವನು ಎಷ್ಟೂ ಮೀರದೆ

ಯಾವಜ್ಜೀವ ಆಚರಿಸುವುದೇ ವಿಹಿತವಾದುದು. ಎಂಬುದಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಶಿವರುದ್ರಾಚಾರ್ಯನು, ಐದು ಗುರು ಕಲಶಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ದೀಕ್ಷೆಯಿತ್ತು ಶಿವಸ್ವರೂಪಿಗಳನ್ನಾಗಿಸಿದನು. ದೀಕ್ಷಿತರಾದ ಶಿಷ್ಯರು ಆಗ: “ಶ್ರೀಗುರುದೇವ ! ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದೆಮ್ಮಗೆ ಜ್ಞಾನಾಂಜನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು; ನಮ್ಮ ಮುತ್ತಿದ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರ ಅಳಿಯಿತು; ಅಗಣಿತ ಪೂಜ್ಯಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಶರೀರಗಳಾಗಿಯೇ ಇದುವರೆಗೆ ತೊಳಲಿ ಏಳಲಿ ಬಂದ ನಾವು, ಈಗದಾವ ಪುಣ್ಯಾತಿಶಯದಿಂದಲೋ, ನಿಮ್ಮಯ ಕಾರುಣ್ಯ ಪಡೆದು ಮಂತ್ರಪಿಂಡವಾದೆವು. ತಮ್ಮ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಿಗೆಮ್ಮ ಪ್ರಣಾಮಗಳು”

ಒನೇಯ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು

(ಶ್ರೀಮತಿ ಶಿವನ್ವಾ ದ್ಯಾನುಪ್ಪ ಗುಣರಡ್ಡಿ (ಗೋಜನೂರ))

— 2 —

ಜೆಸಗೊಂಡ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾವರಣದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನು ಗುರುವು. ಭೂವ್ಯಾಧಿ ಎಂಟು ಶರೀರಗಳಿಂದ, ಶಿವ ಸಲಹುವನು ಜಗವು. ಭಕ್ತನು-ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರ, ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ- ಎಂಬೀ ಎಂಟು ಕವಚ, (ಅಷ್ಟಾವರಣ)ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕವಿಧರ್ಮೋಪವೃತ್ತವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವನು. ಅಷ್ಟಾವರಣವಿದು ಶಿವಾದೇಶದಂತೆ ಲೋಕಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ವ್ಯವಹರಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಗುರು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಜಂಗಮನೂ ಇಲ್ಲ. ಜಂಗಮ ಇಲ್ಲದಿರಲು ಪರತತ್ವ ಅಸಂಭವ ಗುರು ಜಂಗಮರ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಉಪಟಳ ತಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳೊಳಗೆ ಪೂಜ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರು- ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮರು ! ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರ- ಇವು ಮೂರು ಪೂಜೆಗೆ ಸಾಧನಗಳು. ಪೂಜಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಆ ಪೂಜ್ಯರಿಂದ ಪಡೆವ ಫಲ- ಪಾದೋದಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾದ ! ಈ ರೀತಿ ವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತ್ರಿವಿಧವಾದ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮರೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಭೇದ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಜಂಗಮ ನೊಪ್ಪಿ ಅಪ್ಪಿ ಅರ್ಚಿಸುವ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿ, ‘ಗುರುದೈವಾತ್ ಪರಂನಾಸ್ತಿ’ ಎಂದಿರುವ ಗುರುವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಲೇ. ಆ ಜಂಗಮನಿಗೆ ಕರುಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಇದನರಿತೇ ಗುರು ಜಂಗಮರೊಳಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಭೇದವಾದ ಸಲ್ಲದೆಂದು ಸಾರಿದವು- ಆಗಮಗಳು, “ಯೋ ಗುರುಃ ಸ ಶಿವಃ ಪ್ರೋಕ್ತೋ, ಯಃ ಶಿವಃ ಸ ಗುರುಃ ಸ್ಮೃತಃ”- ಎಂದರೆ ಯಾವನು ಗುರುವೋ ಅವನೇ- ಶಿವ ! ಶಿವನು ಯಾವನೋ. ಅವನೇ ಗುರು !! ಎಂದು ಆಗ ಮನು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಸಾರುವುದು. ಅಂತೆಯೇ ಹರ ಮುನಿದರೆ, ಗುರು ಕಾಯನು. ಗುರು ಮುನಿದರೆ, ಹರ ಕಾಯನು. ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿ ಇರುವದರಿಂದ, ಗುರುವಿನ ಅಡಿ ನಿಡಿದವರಿಗೆ ಭವಭಾದೆ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಗುರುವಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನರುಂಟೇ ? ನೀರು ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡು ಮುತ್ತಾದ ಬಳಿಕ, ಆ ಮುತ್ತ ಮರಳಿ ಹೇಗೆ ನೀರಾಗಲಾರದೋ,

ಹಾಗೆ ಗುರು ಪುತ್ರನಾದ ಭಕ್ತನು, ಮರಳಿ ನರನಾಗುವದಿಲ್ಲ. ದುರ್ಭವವೆಂಬ ಬಳ್ಳಿ
ಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವದಕ್ಕೂ, ಕಾಮಾದಿ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತರಿಸಲಿಕ್ಕೂ, ಶಿವಸ್ವಾಯಂ
ಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಯತ್ತೀಕರಿಸಲಿಕ್ಕೂ, ಗುರುಭಕ್ತಿಯೇ ಮೂಲಕಾರಣವಲ್ಲವೆ? ಮನೆ
ಯೊಳಿಟ್ಟಿರುವ ಧನವ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಂದೆ ತೋರಿಸುವನೋ, ಹಾಗೆ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನೊ
ಳಗಡಗಿರುವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪದ ಪರಮಸ್ತುವನ್ನು ಗುರು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ.
ಈ ಮಹಾಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಲಿದವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾತು ಮನಂಗಳಿಂದತ್ತತ್ತ ಮೀರಿ
ಪ್ರಪಂಚದತ್ತತ್ತ ಹತ್ತಂಗಳು ಉನ್ನತಿ ಪಡೆದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅಗೋಚರವಾದ
ಆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವನ್ನು, ಕರತಳದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಗುರುವು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾಧಿಕ
ನಲ್ಲವೆ! ಘೋರಸಂಸಾರ ಸಾಗರದೊಳು ಪಾರುಗಾಣದೆ, ತೋಳಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ
ಪಾಪಾತ್ಮರನ್ನು ಪಾರುಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ಹರಿಗೋಲಿನಂತೆ ಗುರುವೇ ಗತಿಯಾಗುವನು.
ಕಾಯಕಾಂತಾರದಲ್ಲಿ ಉಜ್ವಲಿಸುವ ಮಮಕಾರ ವೆಂಬ ಕಿಚ್ಚು, ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವೃತ್ತದ
ಸೋಸಿ ಸುರಿಯದೆ, ಅದು ಹೇಗೆತಾನೆ ನಂದುವುದು? ಪಂಚಾಂಗ ವಿದ್ಯದ ಘೋರ
ತಪ, ಪಂಚಾಕ್ಷರದ ಮಂತ್ರಜಪ, ವೇದಾಂತ ಸಿದ್ಧಾಂತಾದಿ ಸಕಲ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯ ಇವು
ಗಳಲ್ಲಿ ಕರಾಯಾಣರಾದವರು ಇರಬಹುದು. ಆದವೇನು ಗುರುಕಾರುಣ್ಯ ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ,
ಇವರಿಗೇನು ಮುಕ್ತಿಯುಂಟೆ? ಇಂತು ಅಷ್ಟಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಮೆರೆವ
ಗುರು ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವೊಂದ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನೀಗ:

ರಾಘವಾಂಕನ ಕಥೆ

ಗುರುವಂಶಾಚ್ಛೇದಿ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಾಗಿ, ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನನೈರಾಗ್ಯಲಕ್ಷಿತ್ರಿಂದ್ರ
ನಾಗಿ, ಪಂಪಾವಿಠಪಾಕ್ಷನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸುಪುತ್ರನೆಂದು ಹೆಸರಾದ, ಹರಿಶ್ಚರ ಶಿವಾಚಾರ್ಯನು
ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ. ಈತನು ಪಾಪವಿಮುಕ್ತ ! ಶಿವೈಕ ಸೇವಾನುರಕ್ತ ! ಶಿವಾ
ರ್ಚನಾಸಕ್ತ ! ಲಿಂಗಭೋಗೋಪ ಭೋಗಯುಕ್ತ ! ಶಾಪಾನುಗ್ರಹ ಶಕ್ತ ! ಇಷ್ಟೇಅಲ್ಲ
“ಕವಿತಾಕಾಮಿನಿಯ ಜೀವಿತೇಶ” ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಪಡೆದ ಸತ್ಯವಿಶ್ವರನೂ ಆಗಿದ್ದ.
ಇವನು ಭವಿಜನರನ್ನು ಕೇರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾವನು ಪಟ್ಟದಿಸಂಪ್ರದಾಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ
ನಾಗಿ, ಗರ್ವಿತಕವಿಗಜಕಂಠೀರವನೆಂಬ ಬಿರುದಿನಿಂದ ರಾಜ್ಯಪೂಜ್ಯತೆ ಪಡೆದು, ದಿಗ್ಭರಿತ
ಯಶದಿಂದ ರಾಜಿಸಿದನೋ, ಆ ಕವಿ ರಾಘವಾಂಕ ಪಂಡಿತನಿಗೆ; ಈ ಹರಿಶ್ಚರ ದೇವನೇ
ಗುರುವು ! ರಾಘವಾಂಕ ಪಂಡಿತನೊಮ್ಮೆ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ, ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ
ಅದನ್ನು ಗುರುಹರಿಶ್ಚರನ ಮುಂದಿರಿಸಿದನು ವಿನಯದೊಡನೆ. ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದ
ಗುರುವಿಗೆ, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕಾವ್ಯವಿದು ಎನ್ನ ಕೃತಿಯೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿವ. ಹರಿಶ್ಚರದೇವನು
ಮರುಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ: ಅದನ್ನು ಕಣ್ಣಿತ್ತಿಸಹ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಆಗ.

ರಾಘವಾಂಕ: “ಎನ್ನ ಕಾವ್ಯವಿದು; ನಿಮ್ಮಿಂದ ಜಗದಲ್ಲಿ ಮಿಗೆಮನ್ನಣೆಯ ಪಡೆ
ವುದೆಂದು ಮುಂದಿರಿಸಿದರೆ, ಇದನೋಡದೆ ನುಡಿಯದೆ ಮಾನಗೊಂಡಿರುವ ಭಾವವೇನು
ಗುರುದೇವಾ ? ”

ಹರೀಶ್ವರ: “ಶಿವಶರವಾದ ಕೃತಿಯಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಮ್ಮತಿಸುವೆ ಭವಪಾತವಶರಾದ ಭವಿಗಳ ಜರಿತೆಯನೆಂದಿಗೂ ನಾನು ಸಮ್ಮತಿಸಲಾರೆ. ನನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಇಂತಿರುವಾಗ, ಇದ ನನಗೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿದೆ? ನೀನಿದನು ಭವಿಜನರ ಬಳಿಗೊಯ್ದು ಕೇಳಿಸಿದರೆ ಅವರೊಲಿದು ನಿನ್ನ ಮನದೊಲವಮಿಗೆನಲಿಸಿ ನುತಿಸುವರು, ಸ್ತುತಿಸುವರು”

ರಾಘವಾಂಕ: “ನಿಪುಲ ಭೂಮಂಡಲವ ಕಷಟದಿಂದಾಳೆ, ಕೊನೆಗೆ ದುರ್ನರಕ ನಿಧಿಯೊಳು ಬಿದ್ದ ಭೂಭುಜರ ಜರಿತೆಯಲ್ಲವಿದು ! ನಿಜ ಸಹಿಸುತರನೇ ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ನೂ ಪ್ವಾತೀಶ್ವರಗೊಲಿದಿತ್ತು, ವರಹರಿಶ್ಚಂದ್ರರಾಯನ ಜರಿತೆಯ ನಾನೊಲಿದೆ ! ಪರಾಂಬರಿಸುವುದು. ನೀವೆಂದ ಮಾತಿಗೀಗ ಹೇಳುವೆನು- ಹಾಗಾದರೆ, ನೀವೇಕೆ ಆ ಜೋಳಾದಿ ರಾಜರ ಕೃತಿಗಳ ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಮೇಲಾಗುವಂತೆ ರಚಿಸಿದಿರಿ ?”

ಹರೀಶ್ವರ: “ಶಿವನೊಲಿದ ಸಮಯದಲಿ ಕೈವಲ್ಯವ ಬೇಡಿದವರನೇ ಒಣ್ಣಿಸಿದೆ ನಾನು ! ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಾದರೋ ತನಗೆ ಶಿವನೊಲಿದಾಗ, ನಿಜಸತಿ ಸುತರ, ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಾದಿಸಂಪದವ ಮತ್ತೆ ಬೇಡಿದನು. ಅದರಿಂದೆ ಅವನು ಆ ಭಕ್ತಕುಲದಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು”

ರಾಘವಾಂಕ: “ನೀವೆಂದ ಆ ಜೋಳಾದಿ ಭಕ್ತರು, ಎಮ್ಮ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರರಾಯಗೆ ಕಿರಿಯರು !” ಹೀಗೆಂದೊಡನೆ ಕುಪಿತನಾದ ಹರೀಶ್ವರನು ಹಾವುಗೆಯಿಂದಲೇ ಹೊಡೆದು ಬಿಟ್ಟ. ಇದರಿಂದ ರಾಘವಾಂಕನ ಮುಂದಿನ ಹಲ್ಲುಗಳು ಚೆಲ್ಲಾಡಿಹೋದುವು. ಆ ಒಡನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹರೀಶ್ವರನು ಹೊರಟು ಶಿವಶರಣನ್ನು ನೀಡಿಸಿದ ಈ ಕಡುಕಾಪಿಮುಖವನ ನಾ ನೋಡಲಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಅದರ ಮಧ್ಯೆ ಮಂಡಿಸಿ ಶಿವಸಂಬಂಧ ನಿದೆಯನಾಲಿಸಿದ ಈ ತನುವ, ಆ ಶಿವಗೆ ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು ಉಜ್ವಲಿಸಿದ. ಆಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೊ, ಹೊ ಸೈರಿಸು- ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಹೊಮ್ಮಿತು. ಕೇಳಿ ಅಚ್ಚರಿಸಟ್ಟ ಹರೀಶ್ವರ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟನಾದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಶರಣರೆಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಾಘವಾಂಕನ ಮೇಲ್ಮೆಗಾಗಿ, ಗುರುಹರಿಶ್ವರನು ಅದಿಯಿಂದಲೂ ಅದೆಷ್ಟು ಹೇಣಗದ ! ಗುರುಕಾರುಣ್ಯದ ದೀಕ್ಷೆಯಿತ್ತು, ಸಕಲವಿದ್ಯಾ ಶಿಕ್ಷೆಯಿತ್ತು, ರಾಜ್ಯಪುಜ್ಯತೆ-ಪಡೆಯುವಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಶಾಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವೇನು ಸಾಮಾನ್ಯದ್ದೆ ? ಈ ಉಪಕಾರವೀಗ, ರಾಘವಾಂಕನಲ್ಲಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ವಿಸರೀತಗೊಂಡಿತಲ್ಲಾ ! ಆದರೆ ! ವಿದ್ಯಾಮದ ಎನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ? ಎಂಟು ಮದಗಳು ಉಂಟು. ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಒಂದು ಮದ ಸೇರಿ ಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು; ಅಂಥವನು ಅನ್ಯರಾದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಘವಾಂಕನಾದರೋ ಸ್ವಮದ ಸಂಪನ್ನ ! ಇಂಥವನು, ಅಂಥ ಬಲ್ಲಿದನಾದ ವಿದ್ಯಾಗುರುವನ್ನು, ಹುಲ್ಲಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ಕಂಡುದೇನೂ ದೊಡ್ಡ ಮಾತಲ್ಲ. ಈ ಹಮ್ಮಿನಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಾಡಿಸಿಕೊಂಡ- ಎಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಶರಣರೆಲ್ಲ ಎದ್ದು ಹೋದರು,

ಯಾರಿಗೂ ದಕ್ಕದ ರಾಘವಾಂಕನು, ಪಂಪಾವಿರುಪಾಕ್ಷನಿಂದಲೇ ಹೆಲ್ಲುಗಳ ಪಡೆ
ವೆನೆಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬಂದು- ಎಲೆ ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವೆ ! ದೀನ ಬಂಧುವೆ ! ನಾಗ
ಭೂಷಣನೆ ! ಭಜಕ ಪೋಷಣನೆ ! ಪರಿಪಾಲಿಸೆಲೆ ಪಂಪಾವಿರುಪಾಕ್ಷ ! ಇಂತು ವಿಧ
ವಿಧದಿಂದ, ನಯಭಯದಿಂದ, ಕೊಂಡಾಡಿ ಬೇಡಿ ನೋಡಿದ. ಶಿವನೊಲಿಮೆ ಆಗಲೇಇಲ್ಲ.
ಈ ಅನುತಾಪದಿಂದ ಬೆಂದುನೋಡು, ಈ ಶರೀರ ಇನ್ನೇಕೆಂದು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಉದ್ಯು
ಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದೇಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಕ ಶವ ಣಿಯು- "ಎಲೆ ರಾಘವಾಂಕ ! ಹರ ಮುನಿ
ದರೆ ಗುರುಕಾಯ್ವನು ! ಗುರು ಮುನಿದರೆ ಹರಕಾಯ್ವನೆ ? ಇದು ಸತ್ಯ ! ಪಂಡಿತಾಗ್ರಣಿ
ಯಾದ ನಿನಗೆ ಇದೇನು ತಿಳಿಯದ ಮಾತಲ್ಲ. ನೀನೀಗಲಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮರಳಿ ಹೊರಳಿ,
ಆ ನಿನ್ನ ವರಗುರುವಿನ ಜ್ವರಣಗಳಿಗೆ ಮನವೊಲಿದು ಎರಗಿ, ನಿನ್ನಾವರವ ಬೇಡು
ಎಂದಿತು" ರಾಘವಾಂಕನಾಗ ಅದರಂತೆ ತನ್ನ ಗುರುಹರಿಶ್ವರನ ಜ್ವರಣಗಳಿಗೆರಗಿ, ಬಿಗಿ
ದಪ್ಪಿ ಬೇಡಿದನು ದೈನ್ಯದಿಂದ: ಬಿಡದಪ್ಪಿ ಕಾಡಿದನು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ: ಎಲೆ ಮಹಾ
ಮಹಿಮನೆ ! ತರಳನೂ ಅರೆಮರುಳನೂ, ಪಾಪಿಯೂ ಪಾಮರನೂ, ವಿದ್ಯಾಗರ್ವ ಪರ್ಮತ
ವನ್ನೇರಿದ ನಿಂದಕನೂ ಅದೆನ್ನಯ, ಅಪರಾಧಗಳ ಅವಧರಿಸದೆ, ಕರುಣೆಯಿಂದನ್ನ
ಕಾಯಯ್ಯ ತಂದೆ ! ನಿನ್ನ ವರಕಾಗಿ ಬಯಸಿ ನಾ ಬಂದೆ ! ಒಳ್ಳಿಗೆ ಕಾಯ ಹೊರೆಯೇ
ದೇವಾ ? ಧರೆಯೊಳಗೆ ಅಸಮಗುರುವಾದ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನೆನ್ನ ಪೊರೆಯುವವ
ರುಂಟೆ ? ಎಂದು ಆಳುತ್ತ ಅಡಿವಿಡಿದು ಅಂಗಲಾಚಿದನು. ಬಿಸಿಯಿಲ್ಲದೆ ಎಂತಾದರೂ
ಬೆಣ್ಣೆ ಕರಗುವುದೇ ? ಆಗ ಹರಿಶ್ವರದೇವ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

ಹರಿಶ್ವರ: "ಎಲೆ ರಾಘವಾಂಕ ! ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಾ ಉತ್ತರಿಸುವ ಉದ್ಧಟಿತನ, ಆ
ದುರಹಂಕಾರದ ದರ್ಪ, ಆ ಕೆಂಪಡರಿದ ಕಣ್ಣು, ಆ ಬಿರುನುಡಿ, ಮೂಡಿದ ಆ ಕೋಪ,
ಮಾಡಿದ ಆ ಭಲ, ಖಂಡಿತವಾದ ಆ ಅಖಂಡ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಸತ್ಯ ಶರಣರ ಮೇಲೆ
ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ನೀದೆಯ ಆ ಅಧಟು- ಇವುಗಳಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲಿ ? ಮಾಡಿದ
ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಧಿ ವೇದದಲ್ಲಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಗುರುನಿಂದಕ-
ನಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಪರಿಹಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ನೀನಿಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡು "

ರಾಘವಾಂಕ: "ಮುಂದರಿಯದೆ ನಿಂದಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಉದುರಿದುವು ಹೆಲ್ಲುಗಳು
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿಸಿದನಾದರೆ, ಸಂದಣಿಸದಿರುದುವೇ ಎನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಹುಳು
ಗಳು ! ಗುರು ತಂದೆ ! ಶಿಶುವಿನ ಮೇಲೆ ವಿಷವ ಕಾರಿದಿರಿ ! ಕರುಣೆಗಡೆದಿರಿ !"
ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನಮಿಸಿ ನಯದಿಂದ ಬೇಡಿದನು. ಆದರೂ ಗುರು ಒಲಿಯಲಿಲ್ಲ.
ಹತಾಶನಾಗಿ ಈ ಒಡಲನಳವುದೇ ಒಳಿತೆಂದು ಅಡಿವಿಡಿದ ರಾಘವಾಂಕನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ,
ಮುದದಿಂದ ಹೇಳಿದನಾಗ ಹರಿಶ್ವರ: "ಎಲೆ ಮುದ್ದು ರಾಘವಾ ! ಪುಣ್ಯ ಶಿವಭಕ್ತರ
ನಿಂದೆಯಿಂದ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾಗುವುದು ಶ್ರೀಯಶ್ಚು ! ಇದನರಿತು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಕನ
ಸಿನಲಿ ಕೂಡ ಅವರನು ನಿಂದಿಸಬೇಡಯ್ಯ ! ಶಿವನಂತೆ ಶಿವಭಕ್ತರನೂ ಮನವಾರೆ ನೆನೆ

ನೆನೆದು ಹೊಗಳು ! ಈ ರೀತಿ ಬೋಧಿಸಿದ ಗುರುಹರೀಶ್ವರನ, ಕೃಪಾವಲೋಕನದಿಂದಲೇ ಶಿಷ್ಯ ರಾಘವಾಂಕನ ಹಲ್ಲುಗಳು, ಆಗಲೇ ಒಡಮೂಡಿ ಕೆಂಗೊಳಿಸಿದುವು.

ಸುಖ ಸಂತೋಷ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂಧುಜನ ಕಂಡುಂಡು ಬಂದು ಹೋಗುವರು, ಆದರೆ ನಮಗಾದ ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸಲು ಅವರಿಗಳವೇ ? ಬಿಡದಿರುವ ಜನನ ಮರಣ ರೂಪದ ನಮ್ಮ ಭವಜಂಧನವ ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಿ, ನಿಜಾನಂದ ಕೈವಲ್ಯವನೇನ ಗುರುವೇ, ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾದ ಆಪದ್ಭಂಧು ! ಇಂತುನೋಡಿದರೆ ಗುರುವಿಗಿಂತ ಹಿರಿದು ಬೇರೊಬ್ಬರುಂಟೇ ?

— ೭ ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು :—

(ಶ್ರೀಮತಿ ಶಿವಲಿಂಗವ್ವ ಬಾಲಪ್ಪ ಮೂಗನೂರ ಮತ್ತು
ಶ್ರೀ ಮುರಿಗೆಪ್ಪ ಸಂಗಪ್ಪ ಹನುಮಸಾಗರ)

— ೮ —

: ಲಿಂಗ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ನಿರೂಪಣ :

ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದ ಅಪಾರ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಪಾಪ ಲೋಪವಾಗಿ, ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣನಾದ ಜೀವ (ಆತ್ಮ)ನು 'ಪಿಂಡ' ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಈ ಪಿಂಡನಾಯಕನಾದ ಜೀವನೇ, ಜೀವಾತ್ಮ-ಪರಮಾತ್ಮರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ 'ಪಿಂಡಜ್ಞಾನಿ' ಎನಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ವಿವೇಕದಿಂದ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ, ಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯಲು ಗುರುವನ್ನಿಧಿಗೆ ಶರಣುಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಗುರುವು ತನ್ನ ವರಹಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಶಿಷ್ಯನ ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಯ ಸಹಸ್ರದಳ ಕಮಲದೊಳು ಬೆಳಗುವ ಚಿತ್ತಳೆಯ ನೋಡಿ, ನಿಜಭಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಕಳೆಯ ಸೆಳೆದು, ಇಷ್ಟರೂಪವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆ ಚಿತ್ತಳೆ ಮೈಗೂಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ವಿಧಿಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಶಿಷ್ಯನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಲಿಂಗವೇ- ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ! ಈ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುವ- ಪೀಠವೇ ಬಿಂದು; ಮಸ್ತಕವೇ ನಂದ; ಗೋಳಕವೇ ಕಲೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಂದುನಾದಕಳಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿಯ ' ನ ' ' ಮಃ ' - ಎಂಬ ವರ್ಣಗಳು, ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೀಠ ಅಥವಾ ಪಾದಗಳು; ' ಶಿ ' ಎಂಬುದು ಮಧ್ಯ- ಎಂದರೆ ಹೃದಯಸ್ಥಾನ; ' ವಾ ' ' ಯ ' ಎಂಬ ವರ್ಣಗಳು ಭುಜಗಳು; ' ಹಂ ' ಕಾರವು- ಮುಖ. ಇದು ಲಿಂಗದ ಸ್ವರೂಪ. ಹೊರಗೊಳಗಲ್ಲ ಚರಾಚರ ಪ್ರಪಂಚವನೊಳಗೊಂಡು ಬೆಳಗುವ ಆ ಲಿಂಗ, ಸಡಕ್ಷರ (ಮಂತ್ರ) ರಚಿತವಾದುದೆನ್ನುವಾಗ, ಅದ ವರ್ಣಸಲಕವೇ ? ಇಂಥ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ನಿಷ್ಕಾಬಲದಿಂದ ಅಷ್ಟ ಮೂರ್ತಿಯನೊಲಿಸಿದ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶರಣೆಯ ಪುಣ್ಯ ಚರಿತೆಯೊಂದ ಹೇಳುವೆನೀಗ:

: ಕಮಲಾಯಿಯ ಕಥೆ :

ಭೂಕೈಲಾಸ ಭಕ್ತಿಯ ನಿಜನಿವಾಸ ಶಿವರೂರ ಆವಾಸ— ಎಂದು ಹೆಸರಾದ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ, ಭುವನ ಸುಂದರಿಯಾದ ವೇಶ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳು ಇದ್ದಳು. ಈಕೆಯ ಹೆಸರು— ಕಮಲಾಯಿ. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯೆಯಾದರೂ, ಆಚಾರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವಳು ಶಿವನಿಷ್ಠಾ ಸಂಪನ್ನ. ವಿಟಗೊಡಗೂಟದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಇವಳೊಂದೂ ಮಂಜಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವನ್ನೇತು ಹಾಕಿ ಆ ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಕೈಯೊಂದನಿಟ್ಟು, ರತಿಕ್ರೀಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವಳ ಶಿವಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಭುವನಕ್ಕೆ ಬಿವಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದನು— ಶಿವ. ಸರಿ, ಕಪಟ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಿವನ ವಿಟವೇಷವೂ ಮೆರೆಯಿತು. ಕಪಟ ನಾಟಕದ ವಿಟನಾದ ಶಿವನು, ವೇಶ್ಯಾ ಜನರ ಶಿರೋರತ್ನದಂತಿರುವ ಕಮಲಾಯಿಯ ಮಹಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಜನದಿಂದ ಇಳಿದ. ಕಮಲಾಯಿಯ ಮನದನುವಿನಂತೆ, ಶಿವನೇವೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನಡೆವ ಸಾಕಷ್ಟು ಸರ್ವಜನನು, ಅಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಿದ್ದರು. ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ ಈ ವಿಟನನ್ನು, ಆತ್ಮಾದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು ಒಳಗೆ. ಮಂಜದ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಿದಬಳಿಕ, ರತಿವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾದ ಉಪಚಾರವೂ ನಡೆಯಿತು. ಮೇಲ್ವರಿದ ಮೋಹದಿಂದ, ಮದನಕದನಕ್ಕೆ ಮನಬಿಟ್ಟು ಮೈ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಾಡಿದಳು— ಕಮಲಾಯಿ ! ಇವಳೊಡನೆ ರಮಿಸಿದಂತೆ ಶಿವ ನಟಿಸಿದನು. ಕಮಲಾಯಿ ಈಗ ಆರು— ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗಾದ ಸುಖವ, ಆರು ಲಿಂಗಗಳಿಗೆ ಸಲಿಸಿ ಸುಖಿಸಿದಳು. ಬಳಿಕ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಅವಳು, ಮಂಜಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವ ನೇತುಹಾಕಿ ನಿದ್ರಿಸಿದಳು. ಆಗ ಲಿಂಗದ ಮೇಲಿದ್ದ ಅವಳ ಕರವ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸರಿಸಿದ ಶಿವನು, ಆ ಲಿಂಗವನ್ನೇ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ; ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಕಮಲಾಯಿಯ ಪ್ರಾಣ, ಆಗಲದಂತೆ ಇತ್ತು. ಇದಕಂಡ ಶಿವಗೆ ಮೆಚ್ಚಾಯಿತು ! ಈ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾರಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಕೋಳಿ ಕೂಗುತ್ತಾಗ. ಕಮಲದ ಕಳವಳ ಸರಿಮತೆ ಮುಸುಕಿದ್ದ ಮಬ್ಬು ಮಾಯನಾಯಿತು. ಈಕೆಯ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯ ಸತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ, ಈಗಲೀಗ ಬರಲಿರುವ ಒಸವ ಮಹಾನು ಭಾವನನ್ನು, ನಾನೂ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಬಂದಂತೆ— ಉದಯವಾದನು ರವಿಯು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ! ಆದರೂ ಕಮಲಾಯಿ ಏಳಲಿಲ್ಲ.

ಶಿವನೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಸಖಿಯರು, ಇಂದೇಕೆ ಇಷ್ಟ ತಡ—ಎಂದು ತೆರೆಯ ಸರಿಸತ ಬಂದು ನೋಡುವಲ್ಲಿ; ಶಿವ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮೈಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದನು. ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು. ಉಸಿರನಾರೈದರು; ಉಷ್ಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಂಡು ಹವ್ವನೆ ಹಾರಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು—ಹಾ ಕಮಲಾಯಿ ! ಏನಾದೆ ತಾಯಿ!— ಎಂದು ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಗೋಳಿಡುತ್ತ, ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಿಸಿದರು ಹರಿಸಿದರು—ಸಖಿಯರೆಲ್ಲ. ಭವಿಸಂಗ ಕನಿಸಿನೋಳು ನಿನಗಾಯಿತೋ ! ಏನು ಗುರುಲಿಂಗ ನಿದೆಯನು ಆಲಿಸಿ ದೆಯೋ ! ಆ ಆರುತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೀರದೆ; ಕೂಟದ ಸುಖವ ಸಲಿಸುವ ಪರಿಪಾಟಿಯು ತಾ

ತಪ್ಪಿತೆಂದು ತನುವ ತೊರೆದೆಯೋ!- ಹೇಳೆಂದು ಗಳತಿಯಿಲ್ಲ ಅತ್ತತ್ತು ಆಳವಳಿದು ಹಾಗೆದರು. ಆಪ್ತು, ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೆ ಈ ಸುದ್ದಿಯ ಕೇಳಿದ ಬಸವಣ್ಣ ಗಣಂಗಳು ಸಮೇತ ಕಮಲಾಯಿಯ ಮಹಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಅರಿಯಲಾಗದ ಅದ್ಭುತದ ಮರಣ ಇದೇನೆಂದು, ಶಿವಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅವಲೋಕಿಸಿದ ಬಸವಣ್ಣನು, ಇದು ಸತ್ಯಶರಣನಾದ ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣನಿಂದಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿಂದಾಗದೆಂದು, ಅವನೊಡನೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣನನ್ನು ಕಳಿಸಿದ. ಆಗ ಹಡಪದಪ್ಪಣ್ಣನಿಗೆ ಮೊಗದಿಂದ ನಿಸೂಪಿಸಿದನು: "ಆಕೆಯ ಲಿಂಗವ ಕಮಲಾಯಿಯ ಕೂಟಕೃತಂದ ಕಪಟವಿಟನಾದ ಶಿವ, ಕಡ್ಡೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಂತಾಗಿದೆ. ಆ ಲಿಂಗ ವೀಗ ಸಂಗತನಾದರೆ ಆಕೆಗೆ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡುವೆ" ಎಂದು. ಆ ಒಡನೆ ಬಂದ ಅಪ್ಪಣ್ಣನು, ಇದ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ, ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ, ಶಿವನು ಆ ಲಿಂಗವ ಆಕೆಯ ದೇಹಕ್ಕೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಆ ಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಣ ಬಂದ ಕಮಲಾಯಿ ಎದ್ದು ನಮಿಸಿದಳು:- ಆ ಗಣಕುಲಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ಆಗ-ಎಲೆ ತಾಯಿ ಕಮಲಾಯಿ ! "ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿ" ಮತ್ತು "ಲಿಂಗಭೋಗೋಪ ಭೋಗಿ" ಎಂಬ ಆಗಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದ ಎಲೆ ಧರ್ಮದೇವಿ ! ನೀನೇ ಲಿಂಗಾನುಭಾವಿ ! ನಿನ್ನ ಚರಿತ್ರೆ ವಿಮಲವಾದುದು. ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಭದ್ರವಾದುದು. ನಿನ್ನ ಶಾಂತಿ ಸಮಗ್ರವಾದುದು ನಿನಗೆ ಗೆಲವಾಗಲಿ; ಶಿವನೊಲವಾಗಲಿ !" ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ; ಮುನ್ನಿನ ವಿಟರೂಪವ ತೊರೆದು ಸನ್ನುತ ನಿಜರೂಪದಿಂದ: ಶಿವ ಕಮಲಾಯಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು. ಘೋಷಿಸುವ ದೇವ ದುಂದುಭಿಯ ನಾದ, ಸೂಸುವ ಹೂವುಳೆಯೊಳಗೆ, ಕಮಲಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಮಿಗೆ ಪುಸ್ಪಕ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಶಿವನು ಆಕೆಗೆ ರುದ್ರಕನ್ಯಾ ಪದವಿಯನ್ನತ್ತನು.

-: ಲನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು :-

(ಶ್ರೀಮತಿ ಪಾರ್ವತೆವ್ವ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ನಾಗರಡ್ಡಿ)

— ೯ —

ಜಂಗಮ ನೂಹಾತ್ಮಾ ನಿರೂಪಣ :

ಮಠಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ-ಬೇರು ಎಂದು, ತಳಕ್ಕೆ ನೀರ ಎರೆದರೆ, ಮೇಲಣ ಕೊಂಬೆ ರೆಂಬೆಗಳೆಲ್ಲ ತಣಿಯುವಂತೆ, ಲಿಂಗದಬಾಯಿ-ಜಂಗಮ ಎಂದು ತಣಿಸಿದರೆ, ಉಳಿದ ಜಗವೆಲ್ಲ ಮಿಗೆ ಸೊಂಪಾಗುವುದು.

ಆಚಾರಕ್ಕೆ, ಶಿವಭಕ್ತನ ಅಂಗವೇ ಆಶ್ರಯ. ಅವನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ, ಎಡೆಬಿಡದಿರುವ ಆಚಾರವೇ ಆಶ್ರಯ. ಭಕ್ತನ ಆಚಾರಸಿದ್ಧವಾದ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ, ಚಿಲಿಂಗ (ಜ್ಞಾನಲಿಂಗ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ) ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದು. ಶಿವಯೋಗಿಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗ ವಿರಾಜಿಸುವುದು. ಈ ಲಿಂಗ, ಪೂಜಾದಿ ಕ್ರಿಯಾಂಗವಾಗಿ ಇರುವುದು.

ಶಿವಯೋಗಿ ಕೇವಲ ಚಿದಂಗವಾಗಿರುವನು. ಜಂಗಮವೇ ಭಕ್ತನ ಆಚಾರ ಪೂತವಾದ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಚಿದಂಗ (ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ)ವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ ಇರುವುದರಿಂದ, ಜಂಗಮನು ಪ್ರಶಸ್ತನಾಗಿರುವನು, ಮಾನ್ಯನಾದ ಮಹಾವ್ರತಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆಯೋ, ಅವುಗಳೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ್ರತವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ! ಏಕೆಂದರೆ “ವ್ರತವಿದು ನನಗೆ (ಶಿವನಿಗೆ) ಪ್ರಶಸ್ತನಾದ ತನು ! ಚಿದಂಗವಾದ ಜಂಗಮವೇ ನನ್ನ ಮುಖ !!” ಎಂದು ಸಾಕಷ್ಟಿ ತಿವನೇ ತನ್ನ ವೇದವಾಣಿಯಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಎಂದ ಬಳಿಕ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಯಾರು ಸಾಟಿಯಾಗುವರು ? ಇಂಥ ಜಂಗಮನಿಗೆ ತನು ಮನ ಧನಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಭಕ್ತನು ಮುಕ್ತನೆಂದು, ಶಿವಾನುಭವಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರಿಂದ ಹೇಗೆ ಆಗುವವೋ, ಹಾಗೆ ಭಕ್ತೋತ್ತಮನಿಗೆ ಅವು ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮರಿಂದಲೇ ನೆರವೇರುವುವು. ಇಂಥ ಜಂಗಮ ವನರ್ಚಿಸಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪಡೆದ ಪುಣ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಹೇಳುವೆನು;

ಶಿವತರಣಿ ನಿಂಬೆಕ್ಕನ ಕಥೆ :

ಸತ್ಯ ಶಿವಾಚಾರ ಶಿವರತಿ ಸುವಿರತಿ ದಯಾ ನಯಾದಿ ಸಂಪನ್ನತೆಯಿಂದ, ನಿಂಬೆಕ್ಕ ತುಂಬ ಸನ್ಮಾನಿಸಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಈಕೆಯ ಜೀವನ, ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಜ್ಞೆಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇವಳಿಗೆ ಮಗನೊಬ್ಬ ಇದ್ದ. ಈ ಹುಡುಗ, ಶರಣರ ದನಗಳನ್ನು ಕಾಯುವನು. ನಿಂಬೆಕ್ಕನೂ ಶರಣರ ಮನೆಗೆ ನೀರಡಕುವ ಕಾಯಕವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದಷ್ಟು ಹಣದಿಂದ, ಜಂಗಮ ಸೇವೆಯ ನಿಜ್ಜ ನಡೆಸುವಳು. ಒಂದುಸಾರೆ ಶಿವನೇ ಜಂಗಮವಾಗಿ ನೋಡಲು ಬಂದ. ಕಂಡೊಡನೆ ನಿಂಬೆಕ್ಕ ತುಂಬಿದ ಹರುಷದಿಂದ ಮುಂಬರಿದು ಮಣೆದಳು. ಜಂಗಮರಿಗೆ ಆಸನವಿತ್ತು ಬಳಿಕ, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟು, ನೀರಿಗಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಇತ್ತ ದನಕಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಬಂದು, ಹಸಿವಿನಿಂದ ಉರಿದಿದ್ದು, ಅವ್ವಾ ಅವ್ವಾ-ಎಂದು ಒರಲಿದ. ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದಿರಲು ತಾನೇ ಒಳಹೋಕ್ಕು, ಇದ್ದ ಆಡುಗೆಯನ್ನು ಇಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಬಂದ ನಿಂಬೆಕ್ಕ ನೋಡಿದುದೇ ತಡ, ಅವರಿಸಿದ ಕೋಪದಿಂದ-ತುಡುಗುಣೆ ನಾಯಿಯ ಒಡಿದಂತೆ ಆ ಮಗನಿಗೆ ಹೊಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟಳು.-ಒನಕೆಯಿಂದ ! ಒಡನೆ ಮೃತಿಯೊಂದಿದ ಮಗನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದಳೆದು, ಮಡಗದಳು ಹುಲ್ಲುಮರೆಯೊಳಗೆ. ಈಗ ಮೃತಿ ಆದುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆ ಬಳಿದು, ಮೈದೊಳಿದು, ಎಂದಿನಂತೆ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾದಿ ಪಾಕವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಲಿಂಗಾರ್ಜನೆ ಮುಗಿಸಿ, ಲಿಂಗಾರ್ಪಣಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಮಾಡಲು, ಜಂಗಮನಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಿಂತಳು. ಆಗ ಜಂಗಮನು-“ನಿನ್ನ ಮಗನೆಲ್ಲಿ ನಿಂಬೆಕ್ಕ ? ಅವನಾಗಲೇ ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಕರೆಕರೆದು ಕಾಣದೆ, ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋದ. ಕರೆ ಅವನನ್ನು ! ಬಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಣಿಸಿ ತಣಿಸದಿದ್ದರೆ, ಜನರೇ ನಂದಾರು ! ನಾವೇನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವರೇ ? ಉಣಬಂದ ಕಂದನಿಗೆ, ಹಡೆದವ್ವ ಎಂತಾದರೂ ಇಕ್ಕದಿರುವಳೇ ? ನಲಿದಾಡುವ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಮನೆಯದು, ಎಂದಿಗೂ ಮನೆ

ಯಲ್ಲ ! ಶಿಶುಗಳಿಲ್ಲದ ಊಟವದು ವಿಷದೂಟ ! ಸುತರಿಲ್ಲದ ಸಿರಿಯದು— ದಕ್ಕುರಿ !
 ಹೀಗಿಂದ ಜಂಗಮನಿಗೆ, ನಿಂಬೆಕ್ಕ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು:- ಎಲೆದೇವಾ ! ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿನ ಮಾತಿಗೆ
 ನಾನು ಸಿಕ್ಕುವವಳಲ್ಲ. ನಾನೇನೂ ಆ ಜಡಬುದ್ಧಿಯ ಸಿರಿಯಾಳನಂತೆ, ನಿನ್ನ ಹಂಗ
 ನಲ್ಲಿರುವವಳಲ್ಲ. ಕಂದನ ಕಾಯುವ ಕೊಲ್ಲುವ ಸಂದೇಹವದೇಕೆ ಬೇಕು ನಿನಗೆ ?
 ನೀನಿವ ಆದಾವ ಘನವದವನೂ ನಾನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನೀಗ ಮೊದಲು ಉಣಬೇಕು
 ಇಲ್ಲದರೆ ನಿನ್ನನಿಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡಲಿಕ್ಕೂ ಬಿಡಲಾರೆ. ನಿಮಗಾನು
 ನೇಮಕ್ಯಾಗಿಸಿದ ಪ್ರಸಾದವ, ಕದ್ದು ತಿಂದ ಕಡುಪಾಪ, ಆ ಮಗನ ಮುಗಿಸಿತು. ನೀವ
 ದಕ್ಕೆ ಸಂತಾಪಗೊಳ್ಳದೆ ಸೇವಿಸುವುದ:- ಎಂದಳು. ನಿಂಬೆಕ್ಕನ ಈ ನಿರ್ಮೋಹಕ್ಕೆ ನೆಚ್ಚಿ
 ಮೆಚ್ಚಿದ ಶಿವನಾಗ ಕಂದಲ್ಲಿ ಕಪಾಲ, ಶಿರದಲ್ಲಿ ಜಂದ್ರ, ಉರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಪವುಳ್ಳವನಾಗಿ
 ನಿಜರೂಪದಿಂದ ಮೆರೆದ. ಆಗ ನಿಂಬೆಕ್ಕ ನಿವೇದಿಸುತ್ತಾಳೆ:- ಪುಸಿವೇಷದಿಂದ ಬಂದರೂ
 ನಿನ್ನ ನೇನು ನಿಂದಿಸಿದನೇ ನಾನು ? ಈ ಜಂದ್ರ, ತ್ರಿಶೂಲ, ಗಜಜರ್ಮಗಳನ್ನು ಕಂಡ
 ಬಳಿಕ ಇಂದೇನಾದರೂ ನೀನೇ ವಿಶ್ವೇಶನೆಂದು ಹೊಸತಾಗಿ ತಿಳಿದನೇ ನಾನು ? ಸಾಕು
 ಬಿಡು ಮೋಸವಿದ ! ಮೊಲವಾಲಿಗಾಗಿ ಆಕುವ ಕಂದನಿಗೆ, ಫಲವ ತಂದಿರಿಸುತ್ತ, ತಾಯಿ
 ತಾ ಮೊಲೆಯ ವಂಚಿಸುವಂತೆ, ನಿನ್ನ ನಿಜರೂಪ ತೋರಿಸುತ್ತ, ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಸತ್ತವ
 ಮರೆಸಬೇಕೆಂದಿರುವೆಯಾ ಶಿವನೆ ! ನಾನಿದಕೆ ಸೋಲುವವಳಲ್ಲ. ಪೂರ್ದದಲ್ಲಿ ನೀನು—
 ಸಂಬಿಯಣ್ಣ ನಡೆಗೆ, ಆದಾವ ಅಂಬಿಕೆಯೊಡನೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ? ಸಾಮಾನ್ಯರ ಯಾಗಕೆ
 ಹೋದಂದು, ಆದಾವ ಹಾವ ತೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ? ಬಿಜ್ಜ ದೇವಿಯನು ಕಂಡಾಗ ಆದಾವ ಮೃಗ
 ಚಕ್ರವಿತ್ತು ? ಸಂಚಮುಖ ಎಲ್ಲಿತ್ತು, ಪಿಟ್ಟುಪ್ಪೆಯ ಕಂಡಾಗ ? ದಭ್ರ ಭಕ್ತನಲ್ಲಿಗೆ
 ದಯಮಾಡಿಸಿದಂದು, ಆದಾವ ಅಭ್ರಗಂಗೆ ಇತ್ತು ? ಆದರೂ ಆ ಪುರಾತನನಲ್ಲ,
 ಆದರಿಸಲಿಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ? ಅವರ ಹಾದಿಯಲಿ ನಡೆವ ಹಸುಳೆಯಾದೆನ್ನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು
 ಏತಕೇ ಕಪಟಕಾರ್ಯ ? ನೀನೀಗ ಎರಡೆಣಿಸದೆ ಪೆರತಾಡದೆ ಉಣಬೇಕು ಮೊದಲು.
 ಇಂತೆಂದ ನಿಂಬೆಕ್ಕನ ನಿರ್ಮೋಹಕ್ಕೂ ನಲ್ಮಾತಿಗೂ ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಹಾದೇವ, ಮನವಾರೆ
 ಉಂಡನು; ಮತ್ತು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೆ ಸಿರಿಯಾಳನನ್ನು ಕುರಿತು— ಎಲೆ ಭಕ್ತ ! ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ
 ನಾ ನಿನ್ನ ಕಂದನ ಬಯಸಿದುದಕ್ಕೆ ಕೊಂಡಿಕ್ಕಿದ ನೀನು ಮತ್ತಾ ಕೈಯಲೆ ಕಂದನ
 ಬೇಡಿದೆ. ನಿಂಬೆಕ್ಕನಾದರೋ— ಜಂಗಮಸೇವಾ ವ್ರತಭಂಗಗೊಳಿಸಿದ ಕಂದನಕೊಂದು
 ಕಾಣದಂತಿರಿಸಿ, ಜಂಗಮ ಪೃಪ್ತಿಯಮಾಡಿದಳು. ನಿಂಬಿಯ ಈ ನಿಷ್ಕಾಮ ಭಕ್ತಿ ಎತ್ತ ?
 ನಿನ್ನಾ ಹಮ್ಮಿನ ಭಕ್ತಿ ಎತ್ತ ? ನಿಷ್ಕಾಮ ಭಕ್ತಿಗಿಂತಾದರೂ ನೀನು ಆದರ್ಶನಲ್ಲ;
 ಅರ್ಹನೂ ಅಲ್ಲ— ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಶಿವ, ಸಿರಿಯಾಳನ ದುರಹಂಭಾವವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ
 ದನು. ಅನಂತರ ನಿಂಬಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಪ್ರಾಣದಾನಮಾಡಿದ ಶಂಕರ, ಆಕೆಯನ್ನು ದೇವ
 ದುಂದುಭಿಯ ವಾದ್ಯದೊಡನೆ ಮೆರೆಸುತ್ತ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಸಾಲೋಕ್ಕ
 ಸಾಮಿಪ್ಯ ಸಾರೂಪ್ಯ ಸಾಯುಜ್ಯ— ಎಂಬೀ ನಾಲ್ಕೂ ಪದವಿಗಳಿಂದಲೂ ಮೇಲಾದ
 ಜಂಗಮ ಸೇವಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ನಿಂಬೆಕ್ಕನ ನಾಮ ನೆಲೆಗೊಂಡಿತು.

—: ೯ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದವರು :-

(ಶ್ರೀಮತಿ ಪಾರ್ವತೆನ್ನ ಕೋಂ. ವೀರಪ್ಪ ಹಳಕಟ್ಟಿ)

ಪಾದೋದಕ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ

ಪಾದೋದಕವ ಮುಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಮಹಾಪಾತಕವೆಲ್ಲ ಪಲ್ಲಟವಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಇದನೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡರೆ ಸಾಕು, ಸರ್ವಸೌಖ್ಯ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗುವುದು. ಗುರು ಪಾದೋದಕವ ಸ್ಥಿರಭಕ್ತ ಶಿಷ್ಯಾದಿಂದ ಸೇವಿಸಿ, ಶಿರದಲ್ಲಿ ತಾಳಿದರೆ ಪರ ಮುಕ್ತಿಸದ ದೊರಕುವುದು. ಪಾದೋದಕದ ಹನಿಯೊಂದನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಾಳಿದೊಡನೆಯೇ; ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳಿಂದ ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನದಿಂದಾಗುವ ಸತ್ಪಲ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಪಾದೋದಕದ ಹನಿಯೊಂದಕ್ಕೆ, ಆ ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನದ ಸಮಸ್ತ ಸತ್ಪಲ, ಸರಿಸಮಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರುಪಾದ ತೀರ್ಥದ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ಬಂದ ಮಹಾಮಾರುತನ, ತಂಪು ಕಂಪುಗಳನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿದ ಅದಿಶೇಷನು, ಭೂಭಾರ ಹೊರುವಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವ ಪಡೆದವಲ್ಲದೆ, ಒಬ್ಬನ ಮುಡಿಗೇ ಒಡವೆಯಾಗಿ, ಸರ್ಪರಾಜನೆಂಬ ಪತ್ನಿಯಿಂದ ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಾನೆ. ಪೂಜ್ಯ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮರ ಪಾದದಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಕರುಣಾಜಲವು— ಪರಮ ವಿನಯವನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವುದು; ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಪರಿಪೂರ್ಣತ್ವದ ಅರಿವಿಗೆ ಆಸ್ಪದವಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಬಗೆಯಾಗುವ ಈ ಪಾದೋದಕವೂ ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾಗುವುದು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ಶಿರದಲ್ಲಿ ತಾಳುವುದರಿಂದ— ಪ್ರಾರಬ್ಧ, ಸಂಚಿತ, ಆಗಾಮಿ ಎಂಬ ಕರ್ಮತ್ರಯದ ಕಡುಪು, ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಣದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೀರೇ ಪರಮಾತ್ರಯ; ಆದರೆ ಆ ನೀರು ಕೇವಲ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಜಡರೂಪವಾಗಿರುವುದು. ಇಂಥದನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ, ಆ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಕೂಡ, ಜಡಭಾವ ಭರಿತವಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಜಡಭಾವಮಯವಾದ ಆ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲ ದುಃಸಂಗ ದುಃಖೀಲದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದೂರವಾಗುವುವು; ಬೇರೆಯಾಗುವುವು. ಈ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗುವದಕ್ಕೆ; ಎಂದರೆ ಭೌತಿಕವಾದ ಆ ನೀರಿನ ಜಡತ್ವ ನಿವಾರಣಕ್ಕೆ, ಶ್ರೀಗುರುವ್ಯಕ್ತನ ಪಾದದಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿದ, ದಶವಿಧ (ಹತ್ತು ತೆರನಾದ) ಪಾದೋದಕವೇ, ಪರಮ ಮಧು; ಅಥವಾ ಪರಮೋಪಾಯವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. (ಎಂದರೆ ಜಡತ್ವವುಳ್ಳ ನೀರನ್ನು, ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾದ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಗುರುಪಾದ ತೀರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸದ್ಭಾವದಿಂದ ಸೇವಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ) ದಶವಿಧ ಪಾದೋದಕದಿಂದ, ದಶ ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಣವಾಯು ಸಂಚಲಿಸಿದರೆ, ಮನ ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನ ಸಂಚಲಿಸಿದರೆ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕುಚೇಷ್ಟೆಯ ಕುಣಿತ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಾದ ಪ್ರಾಣ ಮನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ, ಅವಾಂತರದ ಅಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಜೀವ(ಆತ್ಮ)ನು, ಅತಿಯಾಗಿ ಕಂದಿ ಕುಂದಿಹೋಗುವನು. ಇದುಕಾರಣ ಆ ಪ್ರಾಣವಾಯುವಿನ ಪ್ರತಾಪವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಮರ್ದಿಸಬೇಕು. ಇದರ ಮರ್ದನಕ್ಕೆ, ಪಾದೋದಕವೇ ಪರಮ ಮಧು ಕುಟಿಲ ಕುಹಕ ಕುಟುಚಾಂಡಾಲನಾದರೂ ಸಹ

ಜನನ ಮರಣ ಹರಣಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥವಾದ, ಗುರುಪಾದೋದಕವ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ, ತಪ್ಪದೆ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ಘೋರಾಪಾರವಾದ ಭವಾರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಭಂಗಪಡುವ ಜಡಜೀವರಿಗೆಲ್ಲ, ಉತ್ತರೋತ್ತರವಾದ ಸರಮ ಶಾಂತಿಯ ನೆಲೆಯನ್ನಿತ್ತು ಸಲಹುವದಕ್ಕೂ, ಪಂಚಸೂತಕಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕೂ, ಗುರುಪಾದತೀರ್ಥವೇ ಪ್ರಶಸ್ತವೆನಿಸುವುದು. ಗಂಗಾಧರನ ಮಂಗಳಮಸ್ತಕದಿಂದ ಭುವಿಗವತರಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ದೇವಗಂಗೆ, ತನ್ನೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಮಿಂದವರ, ಹೊರಮೈಯ ಮಲವನ್ನೊಂದನೇ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗುರುವಿನ ಪಾದಾಂಗುಷ್ಠಗ್ರದಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದ ಪಾದತೀರ್ಥವು, ಜೀವರ ಹೊರಗೊಳಗೆ ಕವಿದ. ಎರಡು ಬಗೆಯ ದುರ್ಮಲವನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸುವುದಾದುದರಿಂದ, ಇದು ಆ ದೇವಗಂಗೆಗಿಂತಲೂ ಮೇಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಂವರ್ಧಾನುಸಾರವಾದ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯೊಂದ ಹೇಳುವೆನು.

ಮೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯನ ಕಥೆ

ರಾಜ್ಯಸುಖ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊರೆದ, ಮೋಳಿಗೆಯ ಮಾರಯ್ಯನೆಂಬ ಶಿವಶರಣನು - ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರೇರಾತ್ಮಕ ಭವದ ಕೋಶ, ನಾಶಗೊಳಿಸಿದ ದುರ್ಭವಪಾತ, ಶೈವಧರ್ಮ ಕಮಲ ದಿನೇಶ, ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಸುವಿಲಾಸ - ಎಂಬ ಘನತೆಯಿಂದ ಕೋಭಿಸಿದ, ಅಲ್ಲದೆ ಈತನು ಕಾಮಾದಿ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗದಿಂದ ದೂರನಾಗಿದ್ದ; ಕಾಮಾರಿಯ ಕಥಾವೃತ್ತದಿಂದ ಪೂರನಾಗಿದ್ದ; ಭವಿಸಂಗದಿಂದ ಬಾಹಿರನಾಗಿದ್ದ; ಕಲ್ಪನಾತೀತವಾದ ದಿವ್ಯಮಹಿಮೆಗೆ ಆಧಾರನಾಗಿದ್ದನು. ದಿನದಿನವೂ ಕೊಡಲಿವಿಡಿಮ ಕಾನನಕೆ ಹೋಗಿ, ಸೌದೆ (ಕಟ್ಟಿಗೆ) ಮಾಡಿ ಹೊರೆಯಿಟ್ಟು ಹೊತ್ತುತಂದು, ಅದ ಮಾರಿದ ಹಣದಿಂದ, ಜುಗಮ ಸುತ್ತಿಸ್ತಿ ಪಡಿಸುತ್ತ ಇದ್ದನು. ಮೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯ. ಜುಗಮರು ಬಸವರಾಜದೇವರ ಮಹಮನೆಯಲ್ಲಿ ಷಡ್ರಸಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದರಿಂದ ತೃಪ್ತಿಸಡೆಯದೆ, ಮೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಇಲ್ಲಿಯ ಅಂಬಲಿಯ ಉಂಡಬಳಿಕ, ತುಂಬ ತಣಿಯುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಇಂತಿದ್ದ ಜುಗಮರು ಒಂದುದಿನ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮುಂದೆ - ಎಲೆ ಬಸವರಾಜಾ ! ನಿನ್ನ ಮಹಮನೆಯ ಮಧುರವಾದ ಷಡ್ರಸಾನ್ನವು, ಮೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯನ ಮನೆಯ ಅಂಬಲಿಗೆ, ಎಣೆ ಅಲ್ಲವಯ್ಯಾ ! ಆ ಅಂಬಲಿಯ ಸವಿದ ನಾಲಗೆಗೆ, ಮಿಕ್ಕರಸನೆಲ್ಲ ವಿಸರ್ಜನಾಗುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ: ತನ್ನ ಸೌದೆಯ (ಕಟ್ಟಿಗೆ) ಯ ಕಾಯಕದಿಂದ ಲಭಿಸುವ, ಒಂದು ಕೊಳಗ ಭತ್ತದಿಂದ, ಎಷ್ಟು ಜುಗಮರು ಬಂದರೂ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ತುಷ್ಟಿ ಪಡಿಸುವನು. ಅವನ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾಗ್ಯನರಿವುದು, ಸಪ್ತೇಶನಿಗಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಸದಳವು ಬಸವೇಶ ಎಂದು ಸಂತಸದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಕೇಳಿದ ಬಸವೇಶ ಕಾತುಕಗೊಂಡು, ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಸದಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮಾರಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಮಾರಯ್ಯ ತನ್ನ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ, ಮಾರಯ್ಯನ ಸಜ್ಜಾರಿತ್ಯದ ಸತಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಬಸವಣ್ಣನು, ಆಕೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಾಗಿ ವಂದಿಸಿದ. ಬಸವರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಮಣಿದ

ಆ ಮಾರಯ್ಯನ ಸತಿಯು, ಕೂಡಲೆ ನೀರಕೊಟ್ಟು, ಆಸನವನಿತ್ತು, ಅರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಪೂಜಾನಂತರ ಬಸವರಾಜ ದೇವನು- ಎಮ್ಮ, ಶಿವನಿಗೆ ಹಸಿವಾಗಿದೆ; ವಸನೆಯಾಳು ಇದ್ದುದನು ನೀಡಿಸು ತಾಯಿ ! ಎಂದ. ಎಡೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಸಲ್ಲಿಸಿದ, ಬಸವಣ್ಣ ಮಜ್ಜನ ಪಾತ್ರೆಯ ಒತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಎರಡು ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನುಗಳನ್ನು ಬೈತಿಟ್ಟು, ಎದ್ದು ಅಂಗಣಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆ ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಮುದದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ- ಸುಸಾರ ಘೋರಾಂಧ ಕಾರಕೆಲ್ಲ, ಸೂಸ್ಯನಾಗಿ, ಮೆರೆವ ಮನೆ ಇದು ! ಮಹಾ ಸುಖಶಾಂತಿ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಜನ್ಮ ಭೂಮಿಯಾದ ಮನೆ ಇದು ! ದುರಂತ ದುರ್ವಿಘ್ನ ವಾರಿದ (ಮೋಡ)ಕ್ಕೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಾದ ಮನೆ ಇದು ! ದುರಿತಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟ ದಾವಾನಲವಾದ ಮನೆಯಿದು ! ಸಲ್ಲುವ ಮೋಕ್ಷ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ, ಜಿಲ್ಲಾಟಕ್ಕೆ ಆದ ಜಿಲ್ವಮನೆ ಇದು ! ಎಂದರೆ ಒಪ್ಪುವುದು.- ಎನ್ನುತ್ತ ಮನವಾರೆ ಕೊಂಡಾಡಿದ ಬಸವೇಶ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟನು.

ಅತ್ತ ಸೌದೆಗಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಮಾರಯ್ಯ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, ಹರನ ನೆನವತ್ತ, ಮನೆಯ ಬಳಿ ಬಂದು, ಆ ಹೊರೆಯ ಹಾಕಿದನು. ಬಂದ ಪತಿಯ ಪಾದಗಳನ್ನು, ಸತಿ ತೊಳೆದಳು. ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ, ನಿಜಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶರಣ ಮಾರಯ್ಯನ ಕಣ್ಣಿಗೆ, ಆ ಹೊಳೆವ ಹೊನ್ನುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ನಿಜ ಸತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು- ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದವನು ಯಾರು ? ಹೊಸ ಹೊನ್ನುಗಳಿವು ಎಲ್ಲಿಯವು ? ಮಾಜದೆ ಎನಗೆ ನಿಜವ ಹೇಳು ರಮಣಿ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಸತಿಯು- ಅದಾರೋ ಒಬ್ಬಬಂದು, ಮಹಾಲಿಂಗ ಪ್ರಾಜೆಯ ಮನೋವಿನೋದದಿಂದ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೊರಟುಹೋದ ಎಂದಳು. ಮಾರಯ್ಯನು- ಹಾಗೆ ಬಂದು ಹೋದವನು ಬಸವಣ್ಣನೇ ನಿಜ. ಬೇರೊಬ್ಬನಾರೋ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡ ನೀನು, ಏಕೆಂದರೆ ದೀನಜನನೆಯ ಹೀಗೆ ದಾನವ ಮಾಡಿ ಸಲಹುವ ಧೀರ, ಅವನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ ಬೇರಿನ್ನಾರುಂಟು ಧರ್ಮೋಳಿಗೆ ! ಅಗಣಿತ್ವೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನರೊಲಿದು, ಕಡುಬಡವರ ಪೊರೆವುದೇನು ಅಚ್ಚರಿಯೆ ? ಬಸವನೆಂತೂ ಅಸಮ ಭಾಗ್ಯವಂತ ! ಅದರಿಂದ ಅವನು, ಪೊಡವಿಯೊಳು ಕಡುಬಡವರಾದೆಮ್ಮ ನೋಡಿ, ದಯಾಳು ದಾನಪಟು, ಕನಕ ರಾಶಿಯ ನೆಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಸುರಿದು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಎನಗೆಮ್ಮ ಕಾಯಕದಿಂದ, ಶಿವನೊಲಿದು ಕರುಣಿಸುವ ಹಣವೇ, ಸಾಕಾಗುವುದು, ಬಸವನೇ ಬಲ್ಲನೀ ಕ್ರಮವ ! ನಾನೆಂತು ಬಲ್ಲೆ ? ಎಂದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ, ಆ ಹೊನ್ನರಾಶಿಯನ್ನೆಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಜಂಗಮರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಮನವಾರೆ ಅರ್ಪಿಸಿದನಾ ಮಾರಯ್ಯ ವಿನಯದಿಂದ. ಅನಂತರ ಜಂಗಮರ ಪಾದ ತೊಳೆದ ಜಲವ, ತನ್ನಾಸೌದೆಯ(ಕಚ್ಚಿಗೆಯ) ಹೊರೆಯಮೇಲೆ ಸಿಂಪಡಿಸಿದ. ಆಗ ಸೌದೆಯ ಹೊರೆ ಹೋಗಿ, ಸುವರ್ಣದ (ಚಿನ್ನದ) ಹೊರೆಯಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿಯ ಒಂದೊಂದು ಚಿನ್ನದ ಕೋಲನ್ನು, ಇನ್ನೊಳಿದ ಜಂಗಮ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು- ಮೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯ. ಬಂಗಾರದ ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದ ಜಂಗಮರು ಬಂದು, ಬಸವಣ್ಣನವರಲ್ಲಿ ಜಗನ್ಮಾನ್ಯ ಮೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು. ಅಶ್ವರಥ ಹೊಂದಿದ ಬಸವಣ್ಣನು, ಮೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯನನ್ನು- ಶಿವಸ್ವರೂಪನೇ ! ಶಿವಗಣ

ರೋಚಿತನೇ ! ಭವ ಮರಣ ಗರಿವಜ್ರನೇ ! ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯ ಧುರುಧರನೇ ! ರಕ್ಷಿಸುವುದೆನ್ನೆ— ನೆಂದು, ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸಿದನು. ಆಗ ಮೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯನು ಎಲೆ ಬಸವೇಶಾ ! ಹೇಳಲಾರದಷ್ಟು ಬಡತನವೆಡೆಗೊಂಡ ದರಿದ್ರನಾದೆನ್ನೆನೇಕೆ ಇಂತು ಪಾಡುವೆ ನೀನು ? ದೀನ ಜನವ, ದಾನಶೂರರೇನು ವರ್ಣಿಸುವುದುಂಟೆ ? ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಕಾಣದ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಹೊನ್ನುಗಳ, ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕಂಡು, ನಿಬಿಡವಾದ ಬಡತನವ ನೀಗಿದನಯ್ಯಾ ಇಂದು. ಎನಗೆ ನೀನೊಬ್ಬನೆ ಘನದಾನಿ ! ನಿಶ್ಚಯವಿದು. ದಿನತನದಿಂದ ಹಾನಿ ಹೊಂದುವನೀ ಬಡಭಕ್ತನೆಂದು, ನೀನು ಕೃಪೆದೋರಿ ಕನಕರಾಶಿಯನ್ನಿತ್ತೆ. ನಿನ್ನಂಥ ಆಪ್ತರು ಎನಗೆ ಬೇರಿನ್ನುಂಟೆ ? ಕಾರ್ಪಣ್ಯದ ಜೀವರಿಗೆಲ್ಲ, ಕುಂದದೆ ಒಂದೆಸಮನಾಗಿ ಆಫ-ವ ಪೂರೈಸತಕ್ಕವನು ನೀನೆಯಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತಾರು ಬಸವೇಶಾ ? ಅಲ್ಲದೆ, ದಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಹೊಸತೊಂದು ಯಶವು ಸಲ್ಲುವುದು: ಎನೆಂದರೆ, ದೀನರಿದ್ದೆಡೆಗೆ, ನೀನೆ ಬಂದು ಒಲಿದೀಯುವೆ- ಧನರಾಶಿಯನ್ನು ! ಇದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೂ ಸಹ ನಿನಗೆ ಎಣೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಮೃದುವಾಗಿ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದ ಮೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯನ ನುಡಿಗಿ, ಬಸವೇಶನು ನಡುಗಿ ನಾಚಿ ಬೆಪ್ಪಾದನು. ಮತ್ತು ಮಾರಯ್ಯನ ಅಡಿದಾವರೆಯ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು— ಎಲೆ ಮಹಾಮಹಿಮನೆ ! ಅಧಮನೂ ಆಶಾ ಲಂಕಟನೂ ದರ್ಪ ಸರ್ಪಗ್ರಾಹಿಯೂ ಐಶ್ವರ್ಯ ಗೃಹಕಲುಷಿತನೂ ಪಶುವೂ ಆದ ಎನ್ನಲ್ಲಿ, ನೀವು ಗುಣವನರಸುವುದೇ ? ಬಳಲುವನೀ ಪ್ರಭುವೆಂದು ಎಳಸಿ, ತಣಿಸಲು ಬಗ್ಗಿದೆ. ಆಯ್ಯೋ ! ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಧನನೆಂದು ತಿಳಿದ ಎನಗಿಂತ ಪಾಪಿ, ಓವೊ ಬೇರುಂಟೆ ? ಎನಗೆ— ಬಂಧು ನೀನೆ, ಭಾವಗಮ್ಯದೇವ ನೀನೆ ! ಸಂಗಮೇಶ ನೀನೆ, ಸೌಖ್ಯ ಸಂಪದಾಳಿ ನೀನೆ ! ನೀನೆ ಎನ್ನ ರಕ್ಷಿಸೆಂದು, ದೈನ್ಯದಿಂದ ಬೇಡಿದ. ಆಗ ಮೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯನು, ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ವನ್ನಿಸಿ, ಕೋಡಿವರಿದ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ನೋಡಿ, ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಸವಿಸುಡಿಗಳಿಂದ ಸಂತಸವಾಂತ ಬಸವರಾಜನು, ನಿಜಮಂದಿರದತ್ತ ಹೋದನು. ದಯಾಮಯನಾದ ಮೋಳಿಗೆ ಮಾರಯ್ಯ, ಶರಣ ಜನರೊಡನೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಸುಖವಾಗಿ ಇದ್ದ.

∴ ೧೦ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದವರು :-

(ಶ್ರೀಮತಿ ಎಲ್ಲಮ್ಮಾ ಕೆಂಜಪ್ಪ ಗಡಗಿ ಮುಕ್ಯಾಂ. ರೋಣ)

— ೧೧ —

ಪ್ರಸಾದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ

ತಾಮಸದ ತುಚ್ಛತೆಯ ತೂರಿ, ಶಿವಮಯವಾದ ಸತ್ವಭಾವವನ್ನು ಬೀರುವ, ಶಿವಪ್ರಸಾದದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು, ಬೋಧಿಸಿದನು, ಶಿವರುದ್ರ ಗುರುವರ್ಯ:

ಶಿವ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪ್ರಸಾದವು ಪೆಂಪಿನ ಸುಜ್ಞಾನ, ಸೊಂಪಿನ ಶಾಂತಿ, ಇಂಪಿನ ಸಮಸ್ತಸುಖ ಸಾಭಾಗ್ಯಗಳಿಗೆ ಸದನವಾಗಿದೆ; ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಜೇತನವಿತ್ತು, ಪಾಪವ ಪರಿಹರಿಸಿ, ಪಾರವಿಲ್ಲದ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಿಂದ, ಪಾರುಗೊಳಿಸುವ ಪರಮ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಕಪಿಲ ಕಣಾದ (ಗಾತಮ)ರೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು, ಈ ಶಿವ ಪ್ರಸಾದದ ಭೋಗದಿಂದ, ದುಃಖ ಪರಂಪರೆಯ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪರಾತ್ಪರವಾದ ಕೈವಲ್ಯ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶತಕೋಟಿ ಯಜ್ಞವ ಮಾಡಿ, ಮಿತಿಮೀರಿದ ಧರಾ ಧನಕನಕಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಯಲವೆಲ್ಲ, ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿದ ಸದಾಶಿವನ ಸುಪ್ರಸಾದವೊಂದರಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧಿ ಆಗುವುದು. ಸೇವಿಸುವ ಶಿವಪ್ರಸಾದವ ಭುವಿಗೆ ಬೀಳಿಸಿದರೆ, ಬಂದೊದಗುವುದು ಪಾಪ. ಇದರಿಂದ ನಿರಂತರ ಪಾಪಿಯಾಗ; ಘೋರ ನರಕಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಬಿದ್ದು ಜೀವಿಸುವನು. ಜಿಲ್ಲಿದಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದವನು, ಶಿವನನ್ನು ತಪ್ಪುದು. ಗುರು ಪ್ರಸಾದ ಅಸ್ತಿಗತಪಾಪವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆವುದು. ಹರಿಬ್ರಹ್ಮರು, ಹಂಪ್ರಸಾದವ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸವಿದು, ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿವಂತರಾದರು. ಅಲ್ಪವೆನಿಸಿದ ಆಣು ತೃಣಕಾಷ್ಠವಾಗಲಿ, ಅಲಂಕಾರವೆನಿಸಿದ, ವಸ್ತ್ರ ವಿಭೂಷಣ ಮಣಿ ರತ್ನಾದಿಗಳಾಗಲಿ, ಗಂಧ ಶೈಲಾದಿ ಲೇಹನ ದ್ರವ್ಯವಾಗಲಿ, ರಥ ಶುಕಂಗಾದಿ ವಾಹನಗಳಾಗಲಿ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಭೋಗಿಸುವ ಯಾವ ವಸ್ತುವೇ ಆಗಲಿ, ಅದನ್ನು ಶಿವಾರ್ಪಿತ ಮಾಡದೆ ಭೋಗಿಸಿದರೆ, ಅದು ಹೇಯವಾದ ಮಲದಂತೆಂದು, ಶಿವಪ್ರಸಾದ ಭೋಗಿಗಳು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಂಗಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ತೃಪ್ತಿಗೆ, ಮಹಾಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವೇ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಜಂಗಮನು ತಾನು, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಭಿನ್ನರುಚಿಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟು, ಬೆಂಕಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಇತ್ತರೆ, ಅಂಥಾ ಜಂಗಮನು ಶಿವಧರ್ಮ ದ್ರೋಹಿಯಾಗಿ, ದುರ್ನರರಿಗೆ ಆಗುವ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ನಿರಂತರ ನರಕಿಯಾಗುವನು.

ಭೋಗಿಸುವ ಅನ್ನವು ಆಶುದ್ಧ (ತಾಮಸ) ವಾದರೆ, ಮನೋಭಾವ (ಸಂಕಲ್ಪ) ಮಲಿನವಾಗುವುದು. ಮಲಿನವಾದ ಮನ (ದುಷ್ಟಸಂಕಲ್ಪ)ದಿಂದ, ಚಂಚಲ ವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಂಚು, ಸಾಲಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಾದಾಗ ಮತಿಗತವಾಗಿ. ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಜ್ಞಾನ, ಶೂನ್ಯವಾಗುವುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರು, ಸತ್ಪತುರ್ದಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ಅನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಶಿವಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಭೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದಿಂದಾದ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥೂಲರೂಪವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೂ, ಸೂಕ್ಷ್ಮರಸವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೂ, ಭಾವಗಮ್ಯವಾದ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಮಿಕ್ಕ ಅಖಂಡ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು, ಶಿವಪೂಜಾ ಜೀವನದ, ಜೈತನ್ಯವೃದ್ಧಿಗೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಭೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಶಿವಾರ್ಪಿತಮಾಡಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಸಾದವು, ಪವಿತ್ರ

ವೆನ್ನಿಸಿದುದರಿಂದ ಎಂಜಲೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವಾರ್ಪಣ ಮಾಡದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ತಿನ್ನುವ ಅನ್ನವನ್ನು ಮಾತ್ರ, ಶಿವಮತಸ್ಥರೆಲ್ಲಾ ಎಂಜಲೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಶಿವಪ್ರಸಾದದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನುಭವವೃದ್ಧರಾದ ಆರ್ಯರ ಹೇಳಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ 'ಬೀಜದಿಂದ ಅಂಕುರ, ಅಂಕುರದಿಂದ ಬೀಜ' ಎಂಬ ನ್ಯಾಯದಂತೆ, ಭಕ್ತಿಗೆ ಶಿವಪ್ರಸಾದವು ಶಿವಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾಗಿರುವುದು; ಪ್ರೇರಕವಾಗಿರುವುದು. ಇವೆರಡರ ಕೂಟದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಮಗ ಜನಿಸುವನು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರಣಿ ಹಿಡಿದು, ಸಕ್ರಮದಿಂದ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಸುಪ್ರಸಾದವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವುದೇ ಹಿತಕರವಾಗಿದೆ. ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಲಭಿಸಿದ ಪವಿತ್ರಪ್ರಸಾದದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೇಗ ಹೇಳುವೆನು.

ಗೊಬ್ಬಾರು ಬಿಬ್ಬಿ ಬಾಚೆಯ್ಯನ ಕಥೆ :

ಇಳಾಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೌರವಾರ್ಹವಾದ ಗೊಬ್ಬಾರು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮ ಉಂಟು. ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಯಾದ ಬಿಬ್ಬಿ ಬಾಚೆಯ್ಯನು ನೆಲೆಸಿದ್ದ. ಈತನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವು ಸಾರವತ್ತಾದುದು; ವೀರ್ಯವತ್ತಾದುದು. ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ ಪುಂಗವನಾಗಿ, ಕರುಣಾಂತರಂಗನಾಗಿ, ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ತೃಪ್ತನಾದ ಬಿಬ್ಬಿ ಬಾಚೆಯ್ಯನು, ಅದ್ಭುತ ಮಹಾಮಹಿಮೆ ಅರ್ಜ್ವೀಲಿಲ್ಲ; ದುರ್ವಾದಿವಾದವನ್ನು ಭಂಜಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಮಹಾಸಮರ್ಥನೂ ಆಗಿದ್ದ. ಅವನ ಅಲಂಕಾರವನ್ನಷ್ಟು ಕೇಳಿ: ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳ ಪ್ರಶಸ್ತ ಪಾಡುಕೆಗಳ, ತುಂಡು ತುಂಡುಗಳಿಂದ ಆಡ, ಒಡವೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈ, ಮೈ, ಭುಜ ಮಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಒಲವಿನಿಂದ ತಾಳಿದ್ದನು. ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಗುರುಚರಣ ಧೂಳಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಜಂಗಮರ ಬೀಳುಡೆಗಳೇ ಅವನ ಉಡು ತೊಡುವ ವಸ್ತ್ರಗಳು. ಊಟವ ನೋಡಿದರೆ ಗಣಾರಾಧನೆ ನಡೆವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಜಂಗಮರೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಬಿಡದಂತೆ ಕೈಯಿಂದಾಯ್ದು, ಬಂಡಿಯಮೇಲೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ತಂದು ಸೇವಿಸುವುದೇ ಬಿಬ್ಬಿ ಬಾಚೆಯ್ಯನ ವ್ರತ. ಇವನ ಈ ವಿಚಿತ್ರಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಪುರಜನರು ಕುಪಿತರಾದರು; ಕೆಲವರು ಗುಜುಗುಜಿಸಿದರು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲರು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಿಂದಿಸಿದರು. ಆಗ ಒಂದು ದಿನ ಗೊಬ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಗಣಾರಾಧನೆಗೆ ಬಿಬ್ಬಿ ಬಾಚೆಯ್ಯನು ಉಬ್ಬಿದ ಉಲ್ಟಾಸದಿಂದ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯಜಂಗಮರಿಗೆ ವೇಣೆದು, ಅವರ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಂದಿನಂತಾಯ್ದು, ತಂದಿಕ್ಕಿದನು ಬಂಡಿಯೊಳಗೆ. ಪ್ರಸಾದದ ರಥ ಸಾಗಿತು. ಅದರ ಮುಂದುಗಡೆ ಮಂದೈಸಿದ ಶಿವಭಕ್ತ ಸಂದಣಿ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಡುತ ಪಾಡುತ ಜಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾರಾಡುವ ಧ್ವಜ, ತೋರಿ ಥಳಥಳಿಸುವ ಬೆಳ್ಳೊಡೆ, ಪೂರೈಸಿ ಭೋರ್ಗರಿವ ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯಗಳ ಕಳಕಳ ಧ್ವನಿ, ದಿಕ್ಕೆಂಟೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತು. ಇಂಥ ಸಂಭ್ರಮದೊಡನೆ, ಪ್ರಸಾದದ ರಥೋತ್ಸವ, ಪಥವಿಡಿದು ಪುರ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತ ಇರುವಲ್ಲಿ:

ಪ್ರಸಾದದ ಪೆತ್ತಿಯನರಿಯದೆ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಲ್ವಿನ ಬಾಹ್ಯಾಣರು, ಪಥವಿಡಿದು ಬಂದಾ ರಥವ ತಡೆಗಟ್ಟಿ, ರಥವಿದು ಊರ ಹೊಗಲಾಗದು; ಅವಸರವೇಕೆಂತು ನಿಲ್ಲು ! ಅಂಥ ಅದ್ಭುತವಿದೇನು ಹೇಳು ! ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ನೀಚರ ನೆರವಿಯ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮನಬಂದಂತೆಲ್ಲಾ ಮೆರೆದಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ಹೀಗೆ ಆಜರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಹೋತ್ಸವವೇನಾದರೂ-ಭಾನಿಸಿದ ಕಾಶ್ಯ ಕೈಗೊಂಡಿದುದಕ್ಕೋ ? ಅಥವಾ ಭಕ್ತನೇನಾದರೂ ಅಳಿದು ಹೋದುದಕ್ಕೋ ? ಮತ್ತಾವುದಾದರೂ ಅವಸರದ ಒಸಗೆಯೋ ? ಇಲ್ಲವೆ ಶೂರವೈರಿಯನ್ನು ಸದೆದಿಕ್ಕಿದ, ವೀರವಿಕ್ರಮ ದ್ಯೋತಕವಾದುದೋ ? ಎನಿದು, ಹೇಸದೆ ಹೆದರದೆ ತೊದ್ದೋಚ್ಚಿಷ್ಟವ ನೀನು ತಿನ್ನುವುದಲ್ಲದೆ, ಅದರ ರಘೋತ್ಸವವನ್ನೇ ತಂದು, ಶುಷ್ಕರಾದ ಹಾವುವರ ಊರ ಕೇರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಹಸಗಡಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿಗೆ, ಸುವಿವೇಕಿಯಾದರೆ ನೀನು ತಡಮಾಡದೆ ತೊಲಗುವುದು ಇಲ್ಲಿಂದ-ಎಂದರು. ಕೇಳಿದೊಡನೆ ರೋಷ ಭೇಷಣನಾದ ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚರಸನು ಫಡ ಫಡ (ಅತ್ಯನುಚಿತ) ಪಾಪ ಕರ್ಮಿರಾ! ಘೋರಾಪಾರ ದುಷ್ಟರ ದೂಷಿತರಿರಾ!! ಗೌತಮಾದಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಶಾಪಹತರಾಗಿ, ಪಾಪನಿರತರಾದ ನೀವು ಸೈಜವನರಿಯಲು ಆರದೆ, ಮಾನ್ಯವೂ ಮಹೋದಾತ್ತವೂ ಆದ ವೀರಭೈರವ ಸೇರದೆ, ಏಕೆಂತು ಉಬ್ಬಿ ನಡೆಯುವಿರಿ ? ಶಿವನ ಭಕ್ತರೇನು ಜಗದೊಳಗೆ ಜೀವಳ (ಶೂದ್ರ)ರೇ ? ಕುಲಜರೇಂಬ ನೀವು ಕುಲಗೆಟ್ಟು ಸತಿಯೊಂದಿಗೆ (ಎಂದರೆ ದೀಕ್ಷಾದಿ ವೇದೋಕ್ತ ಸಂಸ್ಕಾರವೊಂದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕುಲಹೀನನಾದವಳೊಂದಿಗೆ) ಕೂಡಿ ನಲಿದಾಡಿ ಬಾಳುತ್ತ ಇರುವಾಗ, ವೇಧಾ ಮನುಕ್ರಿಯೆಗಳೆಂಬ ದೀಕ್ಷಾತ್ರಯದಿಂದ, ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಮೂರು ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿರುವ ಮೂರು ಮಲವನೀಗಿ (ಎಂದರೆ ಮಾಂಸ ಪಿಂಡವ ನೀಗಿ ಮಂತ್ರ ಪಿಂಡಿಗಳಾಗಿರುವ) ನಿರ್ಮಲವಾದ ನಿರ್ದುಷ್ಟ ಶಿವಭಕ್ತ ಸಂತಾನವನ್ನು, ಕುಲಹೀನರೆಂದು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದೆಷ್ಟು ಅಶ್ಚರ್ಯ ! ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಪವಿತ್ರತೆಯನರಿಯಲಾರದೆ, ಯಾವನು ಎಂಜಲೆನ್ನುವನೋ. ಅವನೇ ದುರ್ಜೀವಿ. ಅಂಥವನು ಜನ್ಮಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನರಕದ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಜೀವಿಸುವುದು ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಆದುದರಿಂದ ಭವಕುಲವೆಂಬ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ದಾವಾನಲವಾದ ಶಿವಪ್ರಸಾದವಿದನ್ನು; ಜೋಕೆ ಮುಟ್ಟದಿರಿ; ತಡೆಗಟ್ಟದಿರಿ ನೀವು-ಎಂದ. ಆಗ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ, ಮಾರಾ ಮೋರಿಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಆಣೆಯಾದರು. ಭವಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಗೆಯಾದ ಶಿವಪ್ರಸಾದವನ್ನು, ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಮೊಗದತ್ತ-ಪಟ್ಟಣವಿದನ್ನು ಸುಟ್ಟುರುಹು; ಎಚ್ಚರಿಕೆ-ಎಂದು ಕೆದರಿಬಿಟ್ಟ ! ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅದು, ಅಗ್ನಿಯಾಗ ಹರಡಿ ಆವರಿಸಿ ಹೊಗೆಬೀರಿ ಹೊತ್ತಿಮುತ್ತಿ, ಛಟ ಛಟಲೆಂದು ಛಟಪಟಿಸಿ ಕೆಂಗಡಿಗೆದರಿ, ಆಕಾಶದತ್ತ ಭೋರನೆ ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊಡಕರಿಸಿ, ಬುರ್ ಭುರ್ ಮುತ್ತಿದ, ಹರನ ಹಣೆಗಣ್ಣು ಅಗ್ನಿಯಂತೆ, ಊರನಾವರಿಸಿತು ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ. ಆಗ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಯಾರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ, ಎಲೆಲೆಲೆಲೆ ಬೆಂಕಿ ಬಂದುದು, ಬೆಂದುದು ನಿಲ್ಲಲಿಯದು, ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುವುದು: ನಿಲ್ಲದೋತು, ಅಲ್ಲಿ ಓಡು. ಆಯೋ ನೋಡಲಿ

ಮನೆ ಬಂದಿತು, ಧನ ಧಾನ್ಯಗಳ ತೆಗೆಯೋ, ಎಳೆಮಕ್ಕಳನೆತ್ತಿಕೋ-ಎಂಬ, ಹಾರುವರ
ಆರ್ದ್ರಧ್ವನಿ ಪುರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಹರನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿಂದ, ಉರಿವ ತ್ರಿಪುರವ ನೋಡಿದ
ದೇವತೆಗಳು ಹರುಷಗೊಂಡಂತೆ ಊರ ಮುತ್ತಿದ ಶಿವಪ್ರಸಾದದುರಿಯ ಕಂಡಭಕ್ತರು,
ಬಲು ಹರುಷಪಟ್ಟರು. ಹೊತ್ತಿದುರಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವಿಪ್ರರ
ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ-ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲ ಹೊತ್ತಂತೆ-ವಿಫಲವಾಯಿತು. ಭಂಗಪಟ್ಟು ಬಣ್ಣ
ಗೆಟ್ಟು ಬೆಪ್ಪಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಭರದಿಂದ ಬಂದು ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯನ ಅಡಿಗೆರಗೆ, ತಡೆ
ಯದೆ ಬೇಡಿದರು ಇಂತು: ಕಂದನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ತಂದೆ ಮನ್ನಿಸುತ ಮುದ್ದಾಗಿ ಪಾಲಿ
ಸುವಂತೆ, ಇಂದೆಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳ ಮನ್ನಿಸುತ, ಎಲೆ ಶರಣಾಗತ ಬಂಧುವೆ ! ದೀನಜನರಿ
ಗಾದ ಹಾನಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆಯಯ್ಯಾ ಕರುಣೇ ! ಆಗೋ ನೋಡಲ್ಲಿ, ಆಮಳಪ್ರಸಾದದ
ಗ್ನಿಗೆ ಅಗ್ರಹಾರವೆಲ್ಲಾ ಆಹುತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ದೀಪಕೈರಗದ ಜಿಟ್ಟಿಗಳಂತೆ, ದ್ವಿಜ
ಸಮಾಜ ಬೆಂದು ನೊಂದು ಕರಿಮುರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಮೋಸಗಾರರೂ ಈಶಭಕ್ತನಿಂದ
ಕರೂ ಆದ, ಎಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲೇಸನರಸದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸುಗುಣವ ಮೆರೆಸಿ, ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದು
ಎನ್ನುತ್ತ, ಮತ್ತೆ ನಮಿಸಿದರು. ಆಗ ಶಿವಶರಣರ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯನು
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಆಭಯವಿತ್ತು, ಅಗ್ನಿಯಾಕಾರವ ಧರಿಸಿದ ದಿವ್ಯಪ್ರಸಾದದ ತೇಜವನ್ನು
ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ತನ್ನಾಶಿರದೊಳಗೆ ಆಡಗಿಸಿದ. ಮತ್ತು ಸುಟ್ಟಪಟ್ಟಣವ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಕೆಟ್ಟಳದ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಅಸುವ ಇತ್ತು, ಪಾಲಿಸಿದನು
ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯ.

೧೧ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದವರು
(ಶ್ರೀಮತಿ ಎಲ್ಲವ್ವಾ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಕಾತರಕಿ)

— ೧೨ —

ವಿಭೂತಿ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಂ :

ಪರಶಿವನ ಐದು ಮುಖಗಳೊಳಗೆ ಒಂದೊಂದು ಮುಖದಿಂದ, ಒಂದೊಂದು
ಬಣ್ಣದ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನ ಐದು ಗೋವುಗಳು ಜನಿಸಿದುವು. ಆ ಆ ಗೋವಿನ ಗೋ
ಮಯದಿಂದಾದ ಭಸ್ಮವು ಸಹ, ಐದು ಬಗೆಯಾಗಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ
ದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರ ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕೋಷ್ಟಕವನ್ನು ನೋಡಿ:

ಶಿವನ ಪಂಕ್ತ ಮುಖಗಳು	೧ ಸದ್ಗೋಷಾತ	೨ ವಾಮದೇವ	೩ ಅಘೋರ	೪ ತತ್ಪುರುಷ	೫ ಈಶಾನ
ಗೋವಿನ ಹೆಸರು- ಈ ಗೋವಿನ ವರ್ಣ-	ನಂದಾ ಎಂಬ ಗೋವು ಕಪ್ಪು	ಸಃಭದ್ರಾ ಎಂಬಗೋವು ಬೂದ	ಸುರಭಿ ಎಂಬ ಗೋವು ಕೆಂದ	ಸುಶೀಲಾ ಎಂಬಗೋವು ಬಿಳಿಯ	ಸುಮನಾ ಗೋವು ಮಿಶ್ರ
ಆ ಗೋವಿನ ಗೋಮ ಮದಿಂದಾದ ಭಸ್ಮದ ಹೆಸರು:-	ವಿಭೂತಿ	ಭಸಿತ	ಭಸ್ಮ	ಕಪ್ಪಿರ	ರಕ್ತಾಪ್ಪಿ
ಆ ಆ ಭಸ್ಮಧಾರಣ ಫಲ:-	ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ ಸಂಪತ್ತು, ಸುಖ	ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಆರ್ಜೀಯತ	ಜನ್ಮ ಮರಣ ನಾಶ, ಮುಕ್ತಿ	ಪ್ರಥಮ ಪದವಿ	ಬಹುಭೂತ ಪ್ರೇತಾದಿ ನಿವಾರಣ, ವಿರ್ಮಿಲತೆ

ಇಂತೀ ಭಸ್ಮದ ವಿಷಯವೆಲ್ಲ ವೇದೋಕ್ತವಾಗಿ ಇರುವುದು. ಸರ್ವಾಲಂಕಾರವಾದ ಈ ಭಸ್ಮವನ್ನು, ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ, ಜಮದಗ್ನಿ, ಪರಾಶರ, ಕಶ್ಯಪ, ಅತ್ರಿ, ಅಗಸ್ತ್ಯ ಇವರೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಮತ್ತು ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು, ನಿರ್ವಾಸದಿಂದ ತ್ರಿಕಾಲಧಾರಣ ಮಾಡಿ, ಪರಮಾಯುಷ್ಯ ಹೊಂದಿದರು ಎಂಬ ವಿಷಯ “ಭೂತ್ಯೈ ನ ಪ್ರಮದಿತವ್ಯಂ” “ತ್ರಿಯಾಯುಷಂ ಜಮದಗ್ನೀಃ” ಇತ್ಯಾದಿ ವೇದವಂತ್ರಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ “ಸ ಏಷ ಭಸ್ಮಜ್ಯೋತಿಃ” ಎಂದರೆ ಜ್ಯೋತಿ ರೂಪವಾದ ಭಸ್ಮವೇ ಆ ಶಿವನೆಂದು, ವೇದಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಯಾವನಾದರೂ, ವರ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸದೆ ಪರಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆವೆನೆಂದಾದರೆ, ಮಹಾವಿಷವ ಕುಡಿದು ಬದುಕಿದೆ ಎಂಬವನ ಮಾತಿನಂತೆ, ಆ ಮಾತು ನಗೆಗೇಡಾದುದೇ ಸರಿ ! ಅಂದವಾದ ಭಸ್ಮವ ನಿಂದಿ ಸುವ ಮನುಷ್ಯನು ಶಿವನಿಂದಕ. ಆ ಭಸ್ಮವನ್ನೊಲಿದು ಧರಿಸುವಾತನೇ ಲಿಂಗಧಾರಿ ! ಭಸ್ಮಧರಿಸದ ಹಣೆ ಇನ (ಸೂಕ್ಷ್ಮ) ಇಲ್ಲದ ದಿನದಂತೆ, ತಾವರೆ ಇಲ್ಲದ ತಣ್ಣೀಳಂತೆ, ಶಶಿ ಇಲ್ಲದ ನಿಶಿ (ರಾತ್ರಿ) ಯಂತೆ ಆಮಂಗಳವಾದುದು. ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನದಿಂದಾಗುವ ಫಲವಾದರೋ ನಿರುತ್ತರವಾದುದಲ್ಲ; ಅಂತೆಯೇ ಕೊನೆಗದು ವೃಥಾ. ಭಸ್ಮ ಸ್ನಾನದ ಫಲ ಶಾಶ್ವತ; ಅಂತೆಯೇ ಅದು ಸಾರ್ಥಕವಾದುದು. ಈ ಬಗೆಗೆ ನಿರ್ದರ್ಶನವಾದ ಕತೆ ಯೊಂದ ಹೇಳುವೆನು:

ವ್ಯಾಧದಂಪತಿಗಳ ಚಿತಾಭಸ್ಮ ವ್ರತದ ಕಥೆ :

ಸುಂದರ ನಂದನವನಗಳಿಂದ ಅಂದವಾದ ಪಾಂಚಾಳ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಶಿವ ಮಂದಿರಗಳು ಶಿವಭಕ್ತಶೀಲರು ಧರ್ಮಾಚಾರಿಗಳೂ ನೀತಿ ನಿಪುಣರು, ಇವರೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶವನಾಳವ ಆರಸು. ಸಿಂಹಕೇತು ಮಹಾರಾಜ. ಇವನೊಮ್ಮೆ ಬೇಟೆಗಿಂದು ಬೇಟೆಗಾರರೊಡನೆ ಕಾನನಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗ ಇತ್ತು. ನೋಡಿದ ಬೇಡನವನ್ನು ಸಿಂಹಕೇತು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ. ಆಗ

ಆ ಮಹಾರಾಜನು—ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಲಿಂಗವ ಅರ್ಚಿಸಿದರೆ ಅಖಿಲೇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಆಗುವುದು ಎಂದು ಪರಿಹಾಸದಿಂದ ನುಡಿದ. ಹಾಗಾದರೆ ಇದರ ಅರ್ಚನೆಯ ವಿಧಾನ ಹೇಗೆ—ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ ಬೇಡನಿಗೆ, ಹೇಣದ ಬೂದಿಯೇ ಇದರ ಪೂಜೆಗಾಗಬೇಕು; ಈ ಬೂದಿಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸದೆ ಎಡೆಮಾಡಬಾರದು—ಎಂದು ಮತ್ತೂ ಹಾಸ್ಯದಿಂದಲೇ ಮಹಾರಾಜ ಹೇಳಿದ. ಬೇಡನೂ ಅದರಂತೆ ನಂಬಿ, ತನ್ನ ಸತಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಕೈಕೊಂಡ. ವಿಶ್ವಸ್ತರಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಿಪತ್ತುಂಟೇ? ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಚಿತೆಯ ಬೂದಿಯ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಕ್ತಿಮಿಗೆ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಕೆಲಕಾಲ ಹೋಯಿತು. ಇವರ ಭಕ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿಯೇ ಅಥವಾ ಭಕ್ತರ ಏಯಕೆಯ ಕರುಣಿಸಲೋಸುಗವೋ, ಅವರಿಗೊಂದು ದಿನ ಹೇಣದ ಬೂದಿ ದೊರಕದಂತೆ, ಶಿವ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ವ್ರತಭಂಗ ಭಯದಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ವ್ಯಥೆಪಡುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನಿಗೆ, ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ:— ಪ್ರಿಯನೆ! ಇದಕೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಯೋಚನೆ? ಈಗಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನೇ ಸುಟ್ಟುಬಿಡುವೆ. ಈ ಬೂದಿಯ ನೀನು ಶಿವಗರ್ವಿಸು—ಎಂದಳು. ಮತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಆಕೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆಗೆ ಆಗ್ನಿಯ ಪುಟಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾದಳು. ಈ ಭಸ್ಮವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿದ ಬೇಡನು, ತಲೆಗೇರಿದ ಮಿಕ್ಕ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈ ಮರೆತಿದ್ದ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸತಿ ಸುಟ್ಟು ಹೋದ ಕೆಂಪ ಪರವೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಎಂದಿನ ಹಾಗೆ—ಎಲೆ ಪ್ರಿಯೆ! ತಾ ಬೇಗ ನೈವೇದ್ಯವ!—ಎಂದನು. ಒಡನೆ ಆ ಸತಿ ದಿವ್ಯಕನ್ಯೆಯಂತಾಗಿ ನಮಿಸಿ ನಿತಳು—ಪತಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲ. ದಂಪತಿಗಳಾಗ ಇಂಪಾದ ಪಡ್ತಸಾನ್ನವ ಶಿವಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದರು, ಬಳಿಕ ಆಚಲವಾದ ಆಪಾರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವನ ದಿವ್ಯ ಲೀಲಾ ಮಹಿಮೆಯ ಮನವಾರೆ ಪಾಡಿದರು. ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಹಾದೇವ, ಪಾರ್ವತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆದನು. ಲಿಂಗಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಅಂಗವನ್ನೇ ಆಹುತಿಯಿತ್ತ ಆ ವ್ಯಾಧಪತ್ನಿಯನ್ನು, ಶಿವ ಬಹಳವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿದನು, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ವಂಶ ಬೇಡುವುದು ಎನಲು, ಆ ದಂಪತಿಗಳು:— ದೇವಾಧಿದೇವನೆ! ಚಿತಾವಿಭೂತಿಯ ಈ ನಿನ್ನ ವ್ರತಕ್ಕೆ ನಮಗೊಂದಿಗೂ ಭಂಗಬರದಂತೆ ನಡೆಸುವುದು—ಎಂದು ಬೇಡಿದರು. ಅವರ ಈ ನಿರಪೇಕ್ಷಬುದ್ಧಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಶಂಕರ. ಅವರಿಗೆ ಕೈವಲ್ಯವಿತ್ತು ಕಾಪಾಡಿದನು. ಸಿಂಹಕೇತು ಮಹಾರಾಜನಾಗ—ನಾನು ಹಾಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಡಿದುದನ್ನೇ, ಈ ವ್ಯಾಧ ದಂಪತಿಗಳು ಸಾಧಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿಪಡೆದರು. ನಾನೂ ಆ ನಿಜಾಚರಣೆಯಿಂದ ಶಿವಸ್ತನ್ನಿಧಿಯ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಬಂದು, ಆ ವ್ಯಾಧ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ಶಿವನ ಒಲಿಸಿ, ಶಿವಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದನು.

∴ ೧೨ನೇ ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದವರು :-

(ಶ್ರೀ ಫಕೀರಪ್ಪ ಕಡ್ಲಿ ಬಿಷ್ಟಿ)

— ೧೩ —

ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಂ :

ರಾಜನೊಬ್ಬನ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿಯೆ ಜೀವಿಸುವ ಮಾನವರಿಗೆ, ಮಹಾಸಂಪತ್ತು ಒದಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯ. ಎನ್ನುವಾಗ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಶಿವನ, ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ದಿವ್ಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುವ (ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧರಿಸಿದ) ಮಾನವನಿಗೆ, ಇಹ-ಪರ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ಒದಗುವದೇನು ದೊಡ್ಡ ಮಾತಲ್ಲ.

ತ್ರಿಪುರವ ಸುಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮೂರು ಕಣ್ಣಿಂದ ಮಹಾದೇವ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡುವಾಗ, ಪಕಪಕನೆ ಇಳಿಗೆ ಉದುರಿದುವು ಮುಂವತ್ತಿಂಟು ಕಂಬನಿಗಳು. ಇವುಗಳೇ, ಭಗವಾನ್ ರುದ್ರನ ಅಂಶದಿಂದ-ಆವನ ಗುಪ್ತ ಮುಖ ಕಮಲದಂತೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಾದುವು ಭಕ್ತ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ. ಹೇಗೆಂದರೆ ರುದ್ರನ ಬಲದ ಭಾನು ನೇತ್ರದಿಂದ ಉದುರಿದ ಆ ಹನ್ನೆರಡು ಹನಿಗಳು- ತುಭವರ್ಣ ಶೋಭಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಾದುವು ಎಡದ ಜಂದ್ರ ನೇತ್ರದಿಂದ ಉದುರಿದ ಹದಿನಾರು ಹನಿಗಳು-ಕೆಂಪು ಬಿಳಿಪು ಬಣ್ಣದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಾದುವು; ಹಣೆಯ ಆಗ್ನಿ ನೇತ್ರದಿಂದ ಉದುರಿದ ಹತ್ತು ಹನಿಗಳು-ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದಿಂದೊಪ್ಪುವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಾದುವು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಮುಂವತ್ತಿಂಟು ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಪಾಪಪಲ್ಲಟ ಮಾಡಲು ದಕ್ಷವಾಗಿರುವವು. ಇಡೀ ರುದ್ರಾಕ್ಷವೇ-ಚಿನ್ನದ; ಅದರ ಮುಖವೇ ಚಿದ್ವಿಂದು; ಅದರೊಳಗಿನ ನಾಳವೇ-ಚಿಕ್ಕಕೆ. ಹೀಗೆ ನಾಡಬಿಂದು ಕಳಾಮಯವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷವನ್ನು, ಸೂತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಧರಿಸಿದವನಾವನಾದೊ ಭೂರುದ್ರನಾಗುವನು. ಅರಸರಾದವರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮೊದಲು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ 'ದೇವಮಣಿ' ಮತ್ತು 'ಕಂಠಾಭರಣ'-ಈ ಎರಡು ಚಿಹ್ನೆ (ಸುಳಿ)ಗಳಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನಾವ ದೋಷವನ್ನೂ ಅರಸದೆ, ಆ ಕುದುರೆಯ ವರಿಸುವಂತೆ, ದಿವ್ಯ ಮತ್ತು ಭವ್ಯ-ಈ ಎರಡು ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ರುದ್ರಾಕ್ಷವನ್ನು ಭಕ್ತನು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷವ ಧರಿಸಿದವನು ಪಾಖಂಡಿಯೇ ಆಗಿರಲಿ, ಪರಮೇಶ್ವರ ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಮುಂಡಾಡುತ್ತಾನೆ. ಎನ್ನುವಾಗ ಅಹಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳು ಎಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠ ! ಜಪ ತಪ, ಯಜ್ಞ ಯೋಗ, ದಾನ ಧರ್ಮಾದಿ ಸಕಲ ಸತ್ಕರ್ಮನಿರತನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ, ಆ ಸತ್ಕರ್ಮದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ದುಃಖವೇ ದೊರಕುವುದು. ಸಾವಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಯಾವನಾಗಲಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷವ ತೇದ ನೀರ ಕುಡಿದರೆ, ರುದ್ರಲೋಕವನವನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ನೆತ್ತಿ ಕತ್ತು ಕೈ ಕೆವಿ ಎದೆ-ಈ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಳಾಗದ ಹುಳುಕಾಗದ ಮುಕ್ಕಾಗದ ಒಳ್ಳೆಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷವನ್ನು. ಸಂಖ್ಯಾ ಪ್ರಕಾರ ಧರಿಸಿ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡುವಾತನು, ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಮಾನ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯೊಂದ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿ:-

ಪುಲ್ಕಸನ ಕಥೆ :

ಮಹಾ ಪುಣ್ಯ ಸ್ವೇತ್ರವಾದ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸುಜ್ಞಾನಾಶ್ರಮ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ತಪಃ ಸಿದ್ಧನೊಬ್ಬ ಇದ್ದ. ಇವನ ಸೇವಾನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಅಂತ್ಯಜ ಜಾತಿಯ ಪುಲ್ಕಸನು,

ಒಂದು ದಿನ ಮೃತಪಟ್ಟ. ಇವನ ಮೃತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಆ ತಪಸ್ವಿ, ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಸದುಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ, ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಇರಿತದಿಂದ ರಕ್ತ ಸೋರುತ್ತಿರುವ ಶರೀರದವನೊಬ್ಬ ಒಂದು ವಂದಿಸಿದನು ಆ ಯತಿಗೆ. ಆಗ ಯತಿಯು-ಬಂದ ಕಾರಣವ ಬೇಗ ಹೇಳಯ್ಯ-ಎನಲು, ಯಮದೂತನು-ದೇವಾ ! ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕು ಜಗದ ಜೀವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅವರವರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನು ಪುಣ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಪಾಪಿಗಳ ಬಾಧಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ದೈವದೂರನೂ ಜಗತ್ಪೂರನೂ ಆದ ಪುಲ್ಕಸನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ದುರ್ಮರಣ ಹೊಂದಿದ. ಈ ಮಹಾ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಯಮದೂತರಾದ ನಾವು ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತ ಇರುವಾಗ, ಶಿವದೂತರು ಬಂದು ಅಡಹಾಯ್ದು, ಎಲಾ ಯಮದೂತರಾ ! ಈ ಪರಮ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಯನೆನುಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಒಯ್ಯಲಾಗದು. ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪರಮ ಪಾಪಿ ಇವನು; ಇವನದಾಗಿ ಒಂದಾದರೂ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ಉಂಟೇ ಹೇಳಿ ? ಎನ್ನುತ್ತ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದೆವು. ಶಕ್ತರಾದ ಶಿವದೂತರು ಇವನಾಚರಿಸಿದ ಪುಣ್ಯ ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು ? ಇವನ ಪ್ರಾಣಹೋದ ತಾಣದಲ್ಲಿ, ಮೊಳಕಾಲು ಮಟ್ಟದ ಕೆಳಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳು ಭೂಗತವಾಗಿ ತುಂಬಿರುವವು. ಆ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಈ ಪುಲ್ಕಸನ ಪಾಪವೆಲ್ಲ ಪಲ್ಲಟಗೊಂಡು, ಕೈಲಾಸ ಪದವಿ ಕಂಡುಸಲ್ಲಟ್ಟಿದೆ; ಇವನ ಬಳಿ ಬಾರದಿರಿ ನೀವು, ಎನ್ನುತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಎದುರಿಸಿ ಜೆದುರಿಸಿ, ತುಳಿದು ತಿವಿದು, ಹೊಡೆದು ಕಡಿದು ಬಿಡದೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು ಅವನನ್ನು ಅತ್ತ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ! ಸಂಗತಿಯನಿದ ನಿಮಗೆ ನಿವೇದಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೀಗ ಬಂದೆ, ಎಂದನು. ತಪಸ್ವಿ ಆಗ, ವೇದಾಗಮಗಳೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವ ರುದ್ರಾಕ್ಷದ ಹಿರಿಮೆ, ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿರುವುದು. ವೇದವಾಣಿ ಎಂದಿಗೂ ವಿಫಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಇದಿರಲಿ, ಆ ಪುಲ್ಕಸನು ಪ್ರಾಣ ಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳವನೀಗ ನನಗೆ ತೋರಿಸುವೆಯಾ ಯಮದೂತ ? ನಡೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೋಡೋಣ ಬೇಗ ಎಂದನು. ಬಳಿಕ ಅವರೆಲ್ಲ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಹೂಳಿಟ್ಟ ನಿಧಿಯ ಅಂಜನಗಾರ ತೋರಿಸುವಂತೆ, ಯಮದೂತ ಬಗೆದು ತೋರಿಸಿದನಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷವ. ನೋಡಿದ ತಪಸ್ವಿ ತಲೆದೂಗಿ, ಆ ಪುಲ್ಕಸನ ಕೊಂಡಾಡಿದ. ಅಲ್ಲಿಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷವ ಋಷಿಯ ಮುಂದಿರಿಸಿದ ಯಮದೂತ ಇಂತೆಂದನು- ಋಷಿವರ್ಯ ನಾನಿದ ಧರಿಸಲಾಗದು ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಯಮದೂತ. ಇದೆನ್ನ ಮೈಯೊಳಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಸ್ಪರ್ಶವಾಗುವ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಭವಮರಣವೇ ಇಲ್ಲವಾಗುವುದು, ಅದರಿಂದಿದು ನಿಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಸೇರಲಿ- ಎಂದು ಕೊಟ್ಟು ಅಡಿಗೆರಗಿ ಅವನತ್ತ ಮರಳಿದನು ಯಮಪುರಿಗೆ. ಇತ್ತ ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷವ ಕೈಕೊಂಡ ಋಷಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಜಯೋಗ ನಿರತನಾದನು.

—: ಇನ್ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು :—

(ತೀರ್ಮತಿ ಗುರುಲಿಂಗವ್ವ ಕಲ್ಲನಗಾಡ ಪೋಲೀಸಪಾಟೀಲ. ಕರನುಡಿ)

ಶಿವ ಮಂತ್ರ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ :

ನಿಧಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಜಗವೆಲ್ಲ, ವಿದಿಲೇಖನಗಳಿಸುವ ದೈವಾಧೀನವಾಗಿ ಇರುವುದು, ದೈವವದು, ಮಂತ್ರವ ಭಾವಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಆಧೀನವಾಗಿ ಇರುವುದು.

ಸಮಃ + ಶಿವ + ಆಯ- ಈ ಮೂರು ಪದಗಳುಳ್ಳ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವು 'ಸಮಃ' ಎಂಬುದರಿಂದ ಜೀವವನ್ನು, 'ಶಿವ' ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಿಂಗವನ್ನು, 'ಆಯ' ಎಂಬುದರಿಂದ ಆ ಶಿವ ಜೀವ-ವಿಕ್ಕಳವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ ಅಥವಾ ಶಿವ ಜೀವೈಕ್ಯ ಪರವಾದ ಅರ್ಥವ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತ ಇರುವುದು. 'ಓಂ' ಪ್ರಣವವು, ಪರಾತ್ಪರವಾದ ನಿರಾಕಾರವ ಬೋಧಿಸುತ್ತ; ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವೇ ಆಗಿರುವುದು.

ಈ ಮಂತ್ರಜಪ ಮೂರು ವಿಧ : ಹೇಗೆಂದರೆ ಶಿವದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರೆ 'ಪಾಪಕ ಜಪ' ಇದು ಕನಿಷ್ಠ. ಇನ್ನು ತನಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ ತುಟಿಗಳೆರಡು ಅಲುಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಠಿಸುವುದು, 'ಉಷಾಂಶು ಜಪ', ಇದು ಮಧ್ಯಮ ಫಲವುಳ್ಳದ್ದು. ಮೂರನೆಯದು : ಮಂತ್ರಾರ್ಥವ ಮನನ ಮಾಡುತ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಭಾವಿಸುವುದು, 'ಮಾನಸ ಜಪ', ಇದು ಉತ್ತಮವಾದುದು.

ಮಂತ್ರಾರ್ಥ ಹಾಗೂ ಅದರ ಋಷಿ ಛಂದಸ್ಸು ದೇವತೆ ಬೀಜ ಶಕ್ತಿ ಶೀಲಗಳನ್ನು ಕರನ್ಯಾಸ ದೇಹನ್ಯಾಸ ಅಂಗನ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ, ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಶೃದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಅರಿತು ಜಪಿಸಿದರೆ ಸಫಲವಾಗುವುದು. ಗುರುಪದೇಶ ಇಲ್ಲದೆ, ಗ್ರಂಥಗಳ ಓದಿಕೊಂಡು ಗೊಣಗಿದರೆ ಪ್ವತಕೆ ಕೋಳಿ ಕೂಗಿದಂತೆ, ವಿಫಲವಾಗುವುದು. ಇದನೆಲ್ಲ ಅರಿತು, ನಿಧಿ ಪೂರ್ವಕ ಆಸನ್ನನಾಗಿ, ಗಣನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹರನ ಭಾವಿಸಿ ಶಿವಮಂತ್ರವ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಜಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸದ್ಗುರುಗಳೇ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ, ಬಾಯೊಣಗುವಂತೆ ಮಂತ್ರವ ಕೂಗುವ ನೀತಿ ಬಾಹಿರವೇನ ಬಲ್ಲರು ? ಪರಶಿವನ ಬರಲೊಲಲಿ ಕರೆಯುವುದೇಕೆ ? ಕೇಳದಿರಲು ಶಿವನೇನು ಕಿವುಡನೆ ? ಅಥವಾ ನಿಡ್ಡಿಬಡುಕನೆ ? ಸಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರಾಗದಂತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾರಹರನ, ಕೂಗಿಟ್ಟು ಕರೆಯುವುದು, ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ? "ಮನನಾತ್ ತ್ರಾಯತ ಇತಿ ಮಂತ್ರಃ" ಎಂದರೆ ಮನನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಮಂತ್ರವನ್ನು, ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಬರಲಾಡುವುದೆಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು ? ಮಂತ್ರವ ಬರಲಾಡುವ ನರನಿಂತ ಬೇರೆ ಪ ಮರನುಂಟೇ ? ಹಾಗಾದರೆ ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರಲಿದವ ರಿಲ್ಲವೇ ? ಎಂದು ಕೇಳುವ ಜನಕ್ಕೆ, ಸುತಿವೆತ್ತ ಶ್ರುತಿಗಳ ಪ್ರಬಲ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸುವನೀಗ : ಮಾನವರೊಳಗೆ ಅಧಿಕೃತರು (ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರರಾದ ದಿವ್ಯ ಪುರುಷರು) ಮತ್ತು ಅಧೀನರು (ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಪರಾವಲಂಬಿಗಳು) ಎಂಬ

ದಾಗಿ ಎರಡು ವಿಧ ಉಂಟು; ಆ ಅಧಿಕೃತರ ನಡೆವಳಿಯು, ಅಧೀನರಾದವರು ನಡೆದರೆ
ನಿಂದಾಸ್ಪದವಾಗದೆ ಇರುವುದೇ? (ಇದೇ ವಿಷಯವಾಗಿ ಚಾಣಕ್ಯ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ “ ನ
ದೇವ ಚರಿತಂ ಚರೇತ್ ” ಎಂದರೆ, ದಿವ್ಯ ಪುರುಷರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು, ಸಾಮಾನ್ಯರು
ವರಿಸಲಾಗದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಮಗಳ (ಸರಸ್ವತಿಯ) ಗಂಡ ಆದನೆಂದು
ನಾವೂ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿದೇವ ಸ್ವ ಭಕ್ಷಕನೆಂದು ನಾವೂ
ಎಲ್ಲದನ್ನೂ ಮೆಲ್ಲಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಚಾಣಕ್ಯ ಮಹರ್ಷಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ
ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು) ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತೆಂದಿರುವ
ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಗಂಡರೈವೆಂದು, ನಮ್ಮ ನಾರಿಯರೂ ಎಮ್ಮ ವಚಿಸದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಪತಿ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಪ್ರಪಂಚ ಸಮ್ಮತಿಸುವುದೇನು? ಮಂತ್ರವ ಒರಲಾಡುತ್ತಿರು
ವವರು ಇದ ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಶಿವ ಮಂತ್ರವ ಕೂಗುತ್ತ ಭಜನೆ ಮಾಡುವ
ವರ ವಿವೇಕವನ್ನೆಲ್ಲ; ಈ ಕಸಿಬಾಯಿಯವನಿಗೇಕೆಂದು ಸ್ವಪ್ನನಾದ ಶಿವ; ತೆಗೆದು
ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟನೋ ಏನೋ! ಪತಿಯ ನಾಮವ ಸತಿಯೆಂದೂ ಹೊರಗಡೆ ಈಡ
ಕಂಡಂತೆ ಕೂಗಾಡುವದಿಲ್ಲ; ಶುಭ ಶೋಭನ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೆಸರ ಹೇಳಿಸಲು
ಕುತೂಹಲರಾದವರಿಗೆ, ಅದೂ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಮಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ
ಯಿಂದ ನಯದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಉಚ್ಚರಿಸುವಳು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ‘ ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿ ’
ಎಂಬ ಬಿರುದಿನ ಸರಿಜೋಡಿಯಾದ ನಿಜಸ್ವಾಮಿ ನಾಮವನ್ನು, ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ
ಭಯ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಸಗೊಂಡವರಿಲ್ಲದೆ, ಕುನ್ನಿಗಳಂತೆ ಕೂಗಾಡುತ್ತಿರುವುದು
ಆದೇನೆ ಶರಣ ಸತಿ ಪಥವೋ, ಆ ಶಿವನೇ ಬಲ್ಲ ! ಶ್ರೀಗುರು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಲಬ್ಧವಾದ
ಶಿವಮಂತ್ರದ ಅನುಸಂಧಾನದಿಂದ, ಶಿವನೊಲಿಸಿದ ಕಥೆಯಿಂದ ಹೇಳುವೆನು.

ದಾಶಾರ್ಹ ರಾಜನ ಕಥೆ :

ಮಧುರಾ ನಗರವನಾಳುವ ದೊರೆ, ದಾಶಾರ್ಹ. ಯದು ವಂಶಜನಾಗಿ ಯಶೋ
ಭೂಷಣನಾದ ಈ ಭೂಪತಿ, ಕಾಶೀರಾಜನ ಕುಮಾರಿಯ ಮದುವೆ ಆದ. ರತಿ ಕೇಳಿಗೆ
ಲವಲವಿಸಿ ಕರೆದನು ಆ ಲಲನೆಯು. ಆದರೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು ಆ ರಾಜ ಕುಮಾರಿ.
ಇಂತಿದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದ ದೊರೆಗೆ, ಆಕೆ-ಪ್ರಿಯನೆ ! ನಾನೀಗ ವೃತನಿರತಳಾಗಿರುವೆ.
ಪುರುಷರಾದವರು ಬಸಿರಿ ರತೇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದವಳು ವ್ರತಸ್ಥೆ, ಇಂಥ ಮಾನಿನಿಯರ ಕೋರಿ
ಸಲಾಗದು. ಮುಟ್ಟಲಾಗದು. ಮೀರಿ ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿದರೆ ಹಾನಿ ಹೊಂದುವುದು, -ಎಂದು
ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು. ಕಾಮಾತುರನಾದ ದಾಶಾರ್ಹನು ಕೇಳದೆ ಮುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟ. ಕಾದ ಕಬ್ಬಿ
ಣವ ಮುಟ್ಟಿದಂತಾಗಿ ಮೈ ಬೆಂದು, ಬಗೆ ನೊಂದು ಬೆದರಿ, -ಕಾಂತೆ ! ನಿನ್ನ ಒಡಲೆಲ್ಲಾ
ಸುಡುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲಾ ಏನಿದಾಶ್ಚರ್ಯ ? -ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ದೊರೆ. ಸತಿ ರಾಜ ಕುಮಾರಿ
ಆಗ, -ಕೇಳು ಕಾಂತ ! ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯ ಫಲದಿಂದ ದೂರವಾಸ ಮಹಾ ಮುನಿಗಳು ಒಮ್ಮೆ
ಎಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಂದು ಅವರು ನ ಹಾ ಮಹತ್ತಾದ ಶಿವಮಂತ್ರವ, ಉಪ
ದೇಶಿಸಿದರು ನನಗೆ. ಲಬ್ಧವಾದ ಶಿವ ಮಂತ್ರದಿಂದ, ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಪಾಪನೆಲ್ಲ ಲೋಪ

ನಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮಾಂಸ ಶರೀರ, ಆಗ ಮಂತ್ರ ಶರೀರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದು ಕಾರಣ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಹೊಂದದವರು, ನನ್ನ ಸೋಂಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ-ಎಂದಳು. ದಾಶಾರ್ಹನು, -ಎಲೆ ಪಾವನಾಂಗ ! ನಿನ್ನಿಗ ಆ ಪರಶಿವ ಮಂತ್ರವನುಪದೇಶಿಸು ನನಗೆ. ಈ ಮಾತಿಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಪ್ರಿಯನೆ ! ಪತಿಗೆ ಸತಿ ಬೋಧಿಸುವುದು, ಶ್ರುತಿ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಗಾಗ್ಯ ಮಹಾ ಮುನಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂದಳು. ಅದ ರಂತೆ ದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಆ ಮುನಿವರನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು, ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದ ನಮಿಸಿ, ಮನವಾರೆ ಪೂಜಿಸಿದರು. ಅನಂತರ, ಪರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶದಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಪವನೆಲ್ಲ ಪರಿಹರಿಸಿ, ಪರಿಪಾಲಿಪುದೆನ್ನು ಮುನಿಶ್ವರ ! ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ದಾಶಾರ್ಹ ದೊರೆ. ಗಾಗ್ಯ ಮುನಿ ಆಗ, ಕಾಳಿಂದೀ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ, ದಾಶಾರ್ಹನನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರ ಶುದ್ಧನನ್ನಾಗಿ, ಶಿವಸ್ಮರಣಪೂರ್ವಕ ಅವ ನಿಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಇತ್ತನು. ಆ ಒಡನೆ ದಾಶಾರ್ಹನ ದೇಹದಿಂದ ಪುರಾತನ ಪಾಪ ವೆಲ್ಲ ಕಾಗೆಗಳ ರೂಪದಿಂದ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಹೊರ ಹೊರಟು, ಧರೆಗುರಳಿ ಅವು ಮರಣ ಹೊಂದಿದವು. ಇದ ಕಂಡ ಕೌತುಕಗೊಂಡ ದೊರೆ ಕೇಳಲು. ಗಾಗ್ಯ ಮುನಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ : ಎಲೆ ಭೂರಮಣ ! ಭವ ಭವಗಳಿಲಿ ನಿನ್ನ ಮೂಡಿದ ಪಾಪಸಮೂಹ ವೆಲ್ಲ, ಈಗ ತಾಪದಿಂದ ಕಾಗೆಗಳ ಸಮೂಹವಾಗಿ, ಇರದೆ ಹೊರ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ನಿನ್ನಿಗ ನಿರ್ಮಲನಾದೆ. ನಿನ್ನ ಅಂಗದ ತುಂಬಾ ಶಿವಮಂತ್ರ ನೆಲೆಗೊಂಡಿತು ಎಂದನು. ಇದನಾಲಿಸಿದ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟು, ಗಾಗ್ಯ ಮುನಿಯ ಚರಣಕೆ ರಗ, ತಮ್ಮ ನಿಜ ನಿವಾಸವ ಸೇರಿದರು. ಅನಂತರ ಆ ರಮಣಿಯ ರತಿಲೀಲೆ ಅವನಿಗೆ ಅತಿಹಿತಕರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನವಾದ ಮಂತ್ರವನವರು ನಂತರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಪಿಸುತ್ತ, ಜೀವನ್ಮುಕ್ತವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದರು. ಕೆಟ್ಟ ಸಂಸಾರ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸುವ, ಅಷ್ಟಾವರಣದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಮನವಾರೆ ಅರಿತು ಆಚರಿಸುತ್ತ, ಹಿರಿದಾದ ಸ್ಥಿರವಾದ ವರ ಕೈವಲ್ಯವ ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದು, ಲಿಂಗಾನಂದ ಲೋಲನಾದ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ, ಶಿವಭಕ್ತರಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿ ದನು.

—: ೧೪ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು :—

(ತ್ರೀಮತಿ ಗಿರಿಯವ್ವ ಬಸನಗೌಡ ಕರಿಗೌಡರ)

— ೧೫ —

ಶಿಷ್ಯೋದ್ಧಾರ :

ಸೂರಕೋಡ ಊರಿನೊಳಗೆ ಸಾವಕ್ಕನೆಂಬ ವಿಧವೆ ಇದ್ದಾಳೆ. ರಾಯನಗೌಡರ ವಂಶಜಳಾದ ಈಕೆ, ಪ್ರಾಯದ ವಿಧವೆ ಆದರೂ ವಿನಯ ಭರಿತೆ : ಧೃತಚರಿತೆ. ಇವಳು

ಧರಿಸುವ ಭಸಿತ-ಗುರು ಚರಣ ಧೂಳಿ; ಜಪಿಸುವ ಮಂತ್ರವದು-ಗುರುನಾಮ; ಗುರು ಕರುಣೆಯೇ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕವಾದುದು-ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ವಿನೇಕದಿಂದ ಸದಾ ಗುರುಭಕ್ತಿ ನಿರತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಸಾವಕ್ಕನಿಗೆ ಧನಧಾನ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಿರಿವಂತೆಯಾಗಿ ಹರುಷದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತ ಇರುವಾಗ, ಒಮ್ಮೆ ಆಕೆಯ ಎಮ್ಮೆ ಒಂದು ಆಳವಾದ ಗುಂಡಿಯೊಳಗೆ ಆಚಾತುರ್ಯವಾಗಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಕಂಡವರೆಲ್ಲ ಇನ್ನಿಂದು ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ಸಾವಕ್ಕ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಆದ ಸಂತಾಪ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ ಎನ್ನ ಸಿರಿಗಳಸ ಇಂದು ಸಿಡಿದೊಡೆಯಿತೇ ! ಎಂದು ಬಾಯೊಣಗುವಂತೆ ಬೊಬ್ಬೆಯಿಕ್ಕಿದಳು. ಎನ್ನ ಚೆಣ್ಣರೆಲ್ಲ ದಣ್ಣನೆ ದಣಿವಂತೆ ಉಣ್ಣುತ್ತಿರುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಇಂತು ಮಾಡಿಸಿ ದೆಯಾ ಹರಸವತಾರದ ಗುರುವೇ ! ಎಂದು ಗೋಳಡುತ ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಿಸಿದಳು. ಗುರು ತಾಯಿ, ಗುರು ತಂದೆ, ಗುರು ಬ್ರಹ್ಮ, ಗುರು ವಿಷ್ಣು, ಗುರು ಮಹೇಶ್ವರ, ಗುರುವಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನರೇ ಇಲ್ಲ-ಎಂದರಿದ ನಾನು, ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ನಿನ್ನ ನಂಬಿರುವಾಗ, ಇಂತೆನೆಗೆ ಚಿಂತೆಯನೊದಗಿಸಿ ಸಂತ್ಪ್ರಸದಿದ್ದರೆ, ಆ ಕುಂದು ಯಾರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ? ಚಿನ್ನವನೆಷ್ಟು ಕಾಸಿ ಕರಗಿಸಿ ಮರ್ದಿಸಿದರೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅದರ ಬಣ್ಣ ಏರುವಂತೆ, ನನ್ನನೆಷ್ಟು ಕಾಡಿದರೂ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯಾಗದು ಸ್ವಾಮಿ ! ಹೀಗೆಲ್ಲ ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಗುರುವಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಆಸತ್ತು ಬೇಸತ್ತಳು. ರಾತ್ರಿ ಆಯಿತು. ಗುರು ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿದಳು. ನಿద్ನೆ ಕವಿಯಿತು. ಕೊನೆಯ ಜೀವದ ಸಮಯ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಶ್ರೀಗುರು ಶಿವರುದ್ರಯೋಗಿ-ಎಲೆ ಮಗಳೆ ಸಾವಕ್ಕ ! ಸಾಕು ಸಾಕೇ ಸಂತಾಪ. ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ ಎಮ್ಮೆ ಸಾವಿಲ್ಲದೆ ಸುಖವಾಗಿದೆ. ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸು, ನೋಡು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಬಯಲಾದನು. ಆಗಲೇ ಸಾವಕ್ಕ ಸಡಗರದಿಂದ ಎದ್ದು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ; ಅಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ ಮೆಲುಕಾಡುತ್ತ ನಿಂತಿತ್ತು. ಈ ಗುರು ಮಹಿಮೆಗೆ ಮನಸಾರೆ ಮಣಿದ ಸಾವಕ್ಕನು-ಮುನ್ನ ಕಿನ್ನರಿಬ್ರಹ್ಮ ತಂದೆಯೆಂಬ ಶರಣ, ಅಡಿಗೆ ಅಸುವಿತ್ತು ಪೂರಿದುದನ್ನು, ಬಹು ಜನರ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈ ಗುರುವು ಇಂದೆಮ್ಮೆ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಪ್ರಾಣವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸಿದುದ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೆ. ಒದಗಿದ್ದ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಸದೆದಿಕ್ಕು ಸಲಹಿದ ಗುರುತಂದೆ, ನನಗೆ ನಿಜ ಬಂಧು !-ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದಳು. ಅಂದಿನಿಂದ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕೃತಜ್ಞಳಾಗಿ, ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಸದಾ ಯಜಿಸುತ್ತ ಭಜಿಸುತ್ತ ಸಾಗಿದಳು. ಸಾವಕ್ಕ.

ಇದೇ ಊರಿನೊಳಗೆ ಬಸವನಗೌಡ ಎಂಬ ತರುಣನೊಬ್ಬ 'ಮರಿಗೊಣ್ಣವರ' ಎಂಬ ಮನೆತನಕ್ಕೇ ಮಂಗಳವಾದ ಬೆಳಕಾಗಿದ್ದ. ಪರಭಾಷಾ ('ಇಂಗ್ಲಿಷ್') ಪದವೀಧರನಾದ ಈತ, ಜಿಲುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮ ಸುಂದರ ! ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಗುರು ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಶಿಷ್ಯ ಸರಂಪರಿಯ ಮನೆತನವದು. ರೂಪಕಾಮನಾದ ಬಸವನಗೌಡನಿಗೆ, ಪಾಪವಶಾತ್ ವಕ್ರವಾಯಿತು ಮುಖ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವೈದ್ಯರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಸಾಕಷ್ಟಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮುಖ ವಿಕಾರದವನಿಗೆ ಇನ್ನು ಮಗಳ ಕೊಡುವರಾರು ? ಸರಿಯಾಗಿದ್ದವರನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಆದರೇ ಸುಕುಮಾರನಿಗೆ ಅದಾವ

ಕರ್ಮದ ಕಾಟವೋ, ಮುಖವೇ ವಿಕಾರ ಹೊಂದಿತಲ್ಲಾ !-ಎನ್ನುತ್ತ ಬಂಧು ಬಾಂಧವ ಜನ ನೊಂದುಕೊಂಡರು. ಹಲವು ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಹರಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತೇ ಹೊರತು, ಅದೇನೂ ಹಸನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವೇನೋ ಹರಸಬಹುದು, ಅದರ ಸಡೆದಷ್ಟಕ್ಕೇ ಪರಿಹಾರವಲ್ಲದೆ, ಮಿಕ್ಕಫಲ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರಬ್ಧದ ತೊಡಕ ತೀರಿಸುವರಾರು ಪೊಡವಿಯೊಳಗೆ ? ಎಷ್ಟು ನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ, ಪಾರುಗಾಣದೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧವ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಇರುವಾಗ, ಇನ್ನೀ ನರಗುರಿಗಳದೊಂದು ಲೆಕ್ಕವೇ ? ಶಿವ ಶಿವಾ ಭವ ಕರ್ಮವೇ ಭೀಕರವಾದುದು ! ಈ ಕರ್ಮವಿದು ಕಾಡುವಾಗ ಕಾನವರೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂಬುಧಿಯ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿ ಕೂಡಿದುಬಿಡುವಂದು, ಇದ ಬಿಡಿಸಲು ನಂದನನಾದ ಚಂದಿರನೇನು ಅಡ್ಡಬಂದನೇ ? ಈ ಚಂದ್ರನಿಗೆ ರಾಡು ಗ್ರಹಣ ಆಗುವಾಗ, ಇದ ತಪ್ಪಿಸಲು ತಂದೆಯಾದ ಅಂಬುಧಿ ಏನಾದರೂ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಿತೇ ? 'ಮಾಡಿಡ್ಡುಣ್ಣೋ ಮಾಹಾರಾಯ' ಎಂಬಂತೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಾವೇ ಪಾತ್ರರಲ್ಲದೆ, ಅರಿಗೂ ಅರಿಲ್ಲ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಸ್ತೇಷ್ಟರು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗುರು ಚಿಂತಾಮಣಿ ಮೆರೆವುತ ಮಗ್ಗುಲೊಳಿರುವಾಗ, ಇದ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಡು ಗಲ್ಲನೇ ಕೋರಿದಂತಾಯಿತು. ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮ ಗುರುವನ್ನೇ ಮರೆಸಿಬಿಟ್ಟಿತಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಕರ್ಮ ! ಎಂದು ಆಗ ಮನೆ ಗುರು ಶಿವರುದ್ರಶಿವಯೋಗಿಯ ನೆನೆಯುತ್ತ ! ಮತಕ್ಕೆ ಕೆರೆತಂದು ಮಗನನ್ನ. ಇವನ ವಿಕಳವಾದ ಮುಖವಿದು, ಗುರುವೇ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾ ಬಲದಿಂದ ಮುನ್ನಿನಂತಾಗಲಿ !-ಎಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದೊಡನೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಮಾಡಿದ ಅವನ ತಾಯಿ, ಗುರುವೈಯಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳಂತು:- ಗುರುವೆ ಕುಲಗುರುವೆ ಘನ-ಗುರುವೆ ಮದ್ಗುರುವೆ ! ನೀನೊಪ್ಪುವಂತೆ ತಪ್ಪದೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದುದಿನ, ಈ ಮಗ ನೊಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮತಕ್ಕೆ ಬರುವೆ. ತನಯನ ಈ ರೋಗವ ನೀ ತೊಲಗಿಸದಿದ್ದರೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಕಂದಳಲ್ಲ; ನೀ ನನ್ನ ತಂದೆಯಲ್ಲ; ಈ ಋಣಾನುಬಂಧ ಅಂದಿಗೇ ಸೈ, ಇದು ಭಾಷೆ-ಎಂದು, ಅಂದೇ ವ್ರತ ಕೈಕೊಂಡಳು. ಗುರುತೀರ್ಥ ಬೆರೆತ ಭಸ್ಮವ, ಮಗನ ವಕ್ರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಲೇಪಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಳು. ಆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿನದ ಅವಧಿ ಯೊಳಗೇ ಮಗ ಬಸವನಗೊಡನ ಮುಖ, ಮುನ್ನಿನಂತೆ ರುಜುವಾಯಿತು. ಗುರು ಕರುಣೆ ಗಿಂತ ಹಿರಿದಾದ ಮಧ್ವಂಟೀ ? ಮಹಾಮಹಾ ವೈದ್ಯರ ಮುಖವನ್ನೇ ಮುಬ್ಬು ಮಾಡಿದ ಈ ಮುಖರೋಗವ, ಲೀಲೆಯಿಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ಶಿವರುದ್ರಗುರುವೈಯ ಮಹಿಮೆ ಅವಾರವಾದುದು ! ಈ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ಮತದ ಒಳಹೊರಗೆಲ್ಲಾ ಅವ್ಯುತ ಶಿಲೆಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಿದರು-ಅವರು

∴ ಊನೇ ಸುಧಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದವರು :-
(ಶ್ರೀಮತಿ ತಾಯವ್ವ ನಾಗಪ್ಪ ಹವಾಜಿ, ಯಮನವ್ವ ಯಮನಪ್ಪ ಕಡ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಕಾಳವ್ವ ಬಾಳಪ್ಪ ಮುದಕವಿ.)

ಗೃಹೋಚ್ಚಾಟಿನ ಮೃತ್ಯು ನಿವಾರಣ :

ಕೊಂಗವಾಡ ಎಂಬುದೊಂದು ಊರು. ಅಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಎಂಬುವಳು ಇದ್ದಾಳೆ. ಇವಳು, ಔದಾರ್ಯಶೀಲೆ ಪತಿವರ್ಮಾನುಕೂಲೆ ಧರ್ಮಾಚಾರಲೋಲೆ ಗುಣಮಣಿ ಮಾಲೆ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಳು. ಇಂಥ ಸೌಜನ್ಯಶೀಲೆಯಾದ ಇವಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ದೆವ್ವವೊಂದು ಗಂಟುಬಿದ್ದಿತು. ಅದರಿಂದಾಗುವ ಸಂಕಟವ ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಸಾವುದೇ ಲೇಸು, ಎನ್ನುವಂತಾಯಿತು. ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಅಮಂಗಳಗೊಳಿಸುತ್ತ ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ಕಾಡಿಸಿ ಪಿಡಿಸಿತು. ಮೊದಲೇ ಕೊಂಮಲೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ, ಈಗ ಬಾಡಿದ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಕಂದಿ ಕುಂದಿದಳು, ಕಳೆಗೆಟ್ಟಳು. ಅಂಕವ ರಚಿಸಿದ ಮಂತ್ರಗಾರರಂತೂ ತಮಗೆ ತಿಳಿದ ಸ್ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ಇವರ ಬುದಿಗೇನೂ ಭೂತವದು ಬಗ್ಗಲಿಲ್ಲ, ಬೆದರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಸೋತು, ಬಂದ ದಾರಿಯನೇ ಹಿಡಿದು ನಡೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಹತಾಶಾದ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಅತಿಯಾಗಿ ಕಂಬನಿಗರೆವುತ್ತ, ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಎಂದು ತಾಳಲಾರದೆ ತಳಮುಳಿಸಿದಳು. 'ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಧರ್ಮವೇ ರಕ್ಷಿಪುದು' ಎಂಬ ಆರೋಕ್ತಿಯಂತೆ, ಸದ್ಧರ್ಮಿಯಾದ ಇವಳಿಗೆ, ಧರ್ಮವೇ ದಾರಿ ತೋರಿಸಬೇಕಲ್ಲವೆ ಈಗ ? ಚಿಂತೆಯೇ ತಾನಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂರ್ತಿ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪಳಂಚಿ, -ಎಲೆ ಮಾನಿನಿಯೆ ! ಪರಿಪಾಲಿಸುವ ಪರಮ ಗುರು ಇರುವಾಗ ಬರಿದೇಕೆ ಯೋಚಿಸುವೆ? ಒಪ್ಪಾದ ಅವ್ಯುತ ಇದ್ದೂ, ಕಷ್ಟೆಯ ಜೊಂಡಿನ ನೀರ ಅಪ್ಪಬಹುದೇ ? ಎಂದಳು. ದಾರಿದ್ರ್ಯ ದರಿಗೆ ಬೀಳುವ ಕುರುಡನಿಗೆ, ಸಾರ ಸಜ್ಜನರು ಸತ್ಪಥವ ತೋರುವಂತೆ, ಚಿಂತಾಮೃಗಾದ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನಿಗೆ, ಸಂತ ಗುರುವ ತೋರಿಸಿತು, ಆ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿ. ಪಾರ್ವತಮ್ಮನಾಕ್ಷಣವೇ, ಶಿವಸ್ವರೂಪನಾದ ಶಿವರುದ್ರ ಗುರುವಿನ ಕರ್ತೃ ಗದ್ದುಗೆಗೆ ಬಂದು ವಂದಿಸುತ್ತ, ಎನ್ನ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬಾಧಿಸುವ ಭೂತವನಿದ ಬಿಡಿಸಾ, ದಯಾಮಯ ಗುರುವೆ ! ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಳು. ಪೆಡಂಭೂತವದು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಹೆದರಿ, -ಇನ್ನೇ ಗುರು ಪುತ್ರರ ನೆರೆಯೊಳಗಿರುವುದೇ ನಷ್ಟವೆಂದು, -ಆರಜುತ್ತ ಕುರುಹುದೋರಿ ಮೊಡಮಟ್ಟು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿತು. ಮೂಡುವ ಸೂ್ಯನ ಕಂಡು ಓಡದಿರುವುದೇ ಕತ್ತಲೆ ? ಗುರು ಕರುಣ ಮೂಡಿದ ಮೇಲೆ, ಇರುವ ಕಷ್ಟ ಉಂಟೇ ? ಭವ ಭೂತವನ್ನೇ ಭಂಗಿಸುವಾತನಿಗೆ, ಈ ಬಡ ಭೂತವ ಬಿಡಿಸುವುದೊಂದು ಅತಿಶಯವಲ್ಲ ! ಪ್ರಸನ್ನ ಮನಸ್ಸುಳಾದ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ, ಅಂದಿನಿಂದ ಮತದ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬಂದು ಗುರು ಗದ್ದುಗೆಗೆ ಗೌರವದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸುವಳು, ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಯಳಾಗಿ ಮನೆ ತುಂಬ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಪಡೆದಳು.

ಇನ್ನು ಇದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಾನಿನಿಗೆ, ಮಾನ ಭಂಗಗೊಳಿಸುವ ಗೃಹವೊಂದು ಗಂಟುಬಿತ್ತು. ಆಕೆ ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದೆ, ಈ

ಗುರು ಗದ್ದುಗೆಗೆ ಶರಣು ಹೊಕ್ಕಳು. ಮರೆಹೊಕ್ಕವರ ಪೊರೆವ ಪರಮ ಗುರುವೆಂಬ ಕೀರಿಯ ಕೇಳಿ; ನಿನ್ನಡಿಯ ಗತಿಮತಿ ಎಂದು, ನಂಬಿ ನಾ ಬಂದೆ ಎನ್ನುತ್ತ, ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಾಗಿ, ಆ ಭಕ್ತವ ಉದ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನ ಭೂತವಾಗಲೇ ಬಿಟ್ಟೋಡಿತ್ತು. ಭೂತಪತಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಜಡಭೂತಗಳೆಲ್ಲಿಯದು ಕಡುವು ? ಜಡ ಶಿಲಾಕಾರದಿಂದ ತೋರಿ, ದುರ್ಜಡವ ದುರಂತಗೊಳಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಜೈತನ್ಯಮಯ ಲಿಂಗರೂಪದಿಂದಲೇ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತರ ಆಪತ್ತ, ಅಳಿಸುತ್ತ, ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ ಕರುಣಿಸುವುದಿದು, ಕೌತುಕವ ಲ್ಲವೆ ! ಹರನೇ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಧರಣಿಳಿದು, ಗುರುವಾಗಿ ಪರಿಪಾಲಿಸುವನೆಂಬುದೇ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂದು, ಪೊಡಮಟ್ಟು ಹೋದಳು ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ.

‘ಹದ್ದಿ ಎಂಬುದೊಂದು ಹಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಅಯ್ಯಪ್ಪನೆಂಬ ಮಹೇಶ್ವರನೊಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿದ್ದ. ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯವ ಪಡೆದಿದ್ದ ಈತನು, ಆಚಾರ ಶೀಲನಾಗಿ ಶಿವಪೂಜಾರೋಲನಾಗಿ, ಕವಿತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಕೋವಿದನೆನಿಸಿದ್ದ. ಲೌಕಿಕ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಜಾಣನಾದ ಈತ, ಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುವಲ್ಲಿ ; ಅಲ್ಲಿಂದ ಸೊರಕೋಡಿಗೆ ವರ್ಗವಾಯಿತು ಅಯ್ಯಪ್ಪನಿಗೆ. ಬಂದ ಇವನಿಗೆ ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯೊ ಇವನ ಆಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುವಾದದ್ದಾಗಿ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮಹಾಮಠವೇ ನೆಲೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಡಿ ಸಂಸಾರದೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಕಾಲ ಇದ್ದ. ಆಗ ಅಯ್ಯಪ್ಪನ ಮಗನಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಯಿಲೆ ಆಗಿ ಕೈ ಮೀರಿತು. ಆ ಮಗನನ್ನು ಸೈ ಎಂದೇ ಬಗೆದು, ಪ್ರಲಾಪಕ್ಕಾಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು ತಾಯಿ ; -ನಮ್ಮ ಮಠದ ದೀಪವಾಗಿ ದೇವೀಪುನಾದ ನಿನಗದೇನು ಬಂತೋ ಮಗನೇ ! ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಇರುಳಾದಂತೆ, ಮಗನಿಲ್ಲದ ಮನೆ ಮಹಾಂಧಕಾರ ! ಎತ್ತಿದ ಕೈಯ ಬಿಟ್ಟು ಹೆತ್ತ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಬಿಟ್ಟು, ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಹೇತು ನಿನಗದೇಕೆ ಕಂಡಾ ! ಅಮ್ಮಾತುಕರಿ ! ಮಿಗೆ ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳು ನಿನಗೇನಿಲ್ಲವೆ ? ಎಳೆಯರ ಕಂಡು ಕಳೆಯೇರಿ ನಲಿದಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ನೀನು ? ಕಂದಯ್ಯಗಳ ಕಷ್ಟವ ಕಂಡು ಕರುಳು ಕರಗದೇ ನಿನಗೆ ? ಮರುಕ ಇಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳೇನೋ ಉಂಟು ಧರೆಯೊಳಗೆ. ಮರುಕವಿಲ್ಲದ ಮಾತೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೇ ? ಕೋಮಲ ಪ್ರೇಮದೊಳು ಪಿತಗಿಂತ ಮಾತೆಯೇ ಮೇಲು ! -ಎಂಬ ನಾಡನುಡಿಯುಂಟು. ಭುವನೈಕ ಜನನಿಯಾದ ನೀನೇ ನಿರ್ದಯವಾ ದರೆ, ಸಂಕಟದ ಸಾವ ಮಗನ ಈಗ ಕಾವರಿನ್ನಾರು ? -ಎಂದು ರೋದಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಳು. ಈ ಪ್ರಕಾಪವನಾಲಿಸಿದ ಮಠದ ಮನೆಯ ಗಂಗಮ್ಮನ ಕರುಳು ಕರಗಿತು ; ಕಂಬನಿಗಳು ತುಂಬಿದುವು. ಬಂದು ನೋಡಿದ ಆ ಗಂಗಮ್ಮ, -ಎಲೆ ತಂಗಿ ! ಅತ್ತದರಿಂದ ಆಗುವು ದೇನು ? ಮೊದಲು ಗುರು ಪಾದಭಸಿತವ ತಂದು ತೊಡೆಯಿರಿ; ಗುರು ಪೊರೆಯುತ್ತಾನೆ- ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಇದ ಕೇಳಿದೊಡನೆ, ಕೇಳಿ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇದುವರೆಗೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಸಾಕಾಗಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕ ಅಯ್ಯಪ್ಪನು, ಆಗಲೇ ರೇಗಬಿಟ್ಟು : ಯಾವ ದೇವರಿಂದೇನು ? ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮದ ಕಾಟವ ಯಾವ ದೇವರೂ ತಪ್ಪಿಸಲಾರ ! ಧೂಳಿ ಗೀಳುಕೈಲ್ಲಾ ರೋಗ ನಿಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೋ ? ಸಾಕು ; ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಬೇಡಿ, -ಎಂದುಬಿಟ್ಟು.

ನಿವೇಕಿಯಾದ ಗಂಗಮ್ಮ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ:-ಅರ್ಚಿಸಿಕೊಂಬ ಅಯ್ಯನಾಗಿ, ಅಯ್ಯಾ
ಚಾರ ಪಡೆದವನಾಗಿ, ಇದರ ಮೇಲೆ ಗುರು ಪ್ರಸಾದಿಯಾಗಿ ಸುಶಿಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿರುವೆ.
ಸದಾ ಲಿಂಗಪೂಜಕನಾದ ನೀನು, ಆಯ್ಯೋ ನಾಸ್ತಿಕನಂತೆ, ನಿಜಗುರು ದೇವತಾ ಭಕ್ತಿ
ಯನ್ನೇ ನಿಂದಿಸುವೆಯಲ್ಲಾ ! ನಿಜವಾದ ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶಿಯಾದರೆ, ಶಾಂತಿ ಶ್ರೀಲರ
ಸತ್ಪಥವ ಹಿಡಿಯಬೇಕು; ಸದುಪದೇಶವ ಸಮ್ಮತಿಸಬೇಕು, ಸುಗುಣ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಸತ್ಪ್ರಿಯಾ
ಸಂಪನ್ನ ನಾಗಬೇಕು. ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರನಾಗಿ ಗತಿಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಹಿತವನಾಚರಿಸಬೇಕು.
ಇಂತಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶಿಯು ಭಂಗಿತನಾಗುವನಲ್ಲದೆ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವ ಹೊದಿದ
ಕತ್ತಿಯಂತೆ ನಗೆಗೀಡಾಗುವನು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನಿನಗೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು ;
ಗುರುದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯ ನಮ್ಮ ನಂಬುಗೆ ಎಂಥದೋ, ಅಂಥದೇ ಫಲವೆಂದು ನಂಬು
ನೀನಿಗ- ಎಂದಳು. ಆಳಲುರಿಯಿಂದ ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಯ್ಯಪ್ಪನಿಗೆ ಗಂಗಮ್ಮನ
ಈ ಉಪದೇಶಾಮೃತವು, ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತಳಮಳಿಸುವವನಿಗೆ ತಣ್ಣೀರ ಎರೆದಂತೆ
ಆಯಿತು. ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಯ್ಯಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ, ಕೃತಿಯು ಮೊಳೆಗೊಂಡಿತು ಕಳೆ-
ಗೊಂಡಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಗಂಗಮ್ಮನನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ, ಅದ
ರಂತೆ ಭಸ್ಮಮಯ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಗುರು ಗಡ್ಡುಗೆಯಿಂದ ತಂದು, ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದ ಮಗನಿಗೆ
ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದನು, ಅಯ್ಯಪ್ಪ. ಮಗನಾಗಿ ಜೀತರಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದಂತಾದ.

ಗುರುಪಾದ ತೀರ್ಥ ಹಾಗೂ ದೇವಗಂಗೆ ಇವೆರಡನ್ನೂ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತೂಗಿ
ನೋಡಿದಾಗ, ಗುರುಪಾದೋದಕವೇ ಘನ ಹೊಂದಿತೆಂದು, ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಮರಮರಳಿ
ನಮಿಸಿದನು. ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಚರಾಚರ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಮ-
ವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಿದರೂ, ಅವನಿಗೆ ಆಪ್ತವಾದ ಕಮಲಗಳಷ್ಟೇ ಆಗ ಅರಳುತ್ತವೆ;
ಅನಂದಿಸುತ್ತವೆ. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಶಿವನೂ ಸಹ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ವೇದ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ.

—: ೧೬ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು :-

(ಶ್ರೀಮತಿ ಈರಮ್ಮ ಬಸಪ್ಪ ಹರಾಳಿ)

— ೧೭ —

ಸುತ್ತಾನುಗ್ರಹ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣ.

ಸೂರಕೋಡೊಳಗೆ, ಈ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದ 'ಮರಿಗೊಣ್ಣನವರ'
ತರುಣೀಮಣಿ ಲಿಂಗಮ್ಮ, ಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಇದ್ದಳು. ಈಕೆ ಪುತ್ರೇಚ್ಛೆಯಿಂದ
ವಿಧ್ಯುಕ್ತ ವ್ರತಗಳನ್ನೆಷ್ಟೋ ಆಚರಿಸಿದಳು. ಸಂಕಲ್ಪ ಸಿದ್ಧಿಸದೆ ಸಂತಾಪಗೊಳುತ್ತ,
ಕೊನೆಗೆ ಶಿವರುದ್ರಾಚಾರ್ಯನ ಮರೆಬಿದ್ದಳು. ಗಡ್ಡುಗೆಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿನ
ಬಂದು ತೀರ್ಥವ ಸೇವಿಸಿದಳು. ಅನಂತರ ಆದ ಮಗನನ್ನು ಮುದ್ದಾಡಿ, ಮನೆಗುರುವ
ಹೊಗಳಿದಳು. ಗುರುವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರಿಗೆ ವಿಪತ್ತುಂಟೇ?

ಇಂಥದೇ ಇನ್ನೊಂದ ಹೇಳುವೆನು:- ಸೂಟೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 'ಗುಬ್ಬೇನಕೊಪ್ಪದ' ಮನೆತನದವಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಪಕ್ಕಂತ ಮಕ್ಕಳಾಗದಿದ್ದದಕ್ಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಳು. ತರುಣಿಯ ತನುವೆಂಬ ಬಳ್ಳಿಗೆ ತನ-ಯನೇ ಫಲ ! ವಿಫಲಳಾದ ನಾನಿಗ ವಿಡಂಬಕ್ಕೆ ಈಡಾದೆ. ಉಭಯ ಕುಲಕ್ಕೂ ಸಂತಾಪವಿತ್ತ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಹೀನೆ ನಾನು ! ನನ್ನದಿನ್ನೆಂಥ ಪಾಪವೋ ! ಎಂದು ನೊಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆಯವರೆಂದಂತೆ, ಅನ್ನ ತಿನ್ನದ ಹಾಗೆ, ಬನ್ನಿ ಯಪುಜೆ ನಡೆಸಿದಳು. ಬಲ್ಲವರ-ನೆಲ್ಲಾ ಭಯ ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಬೆಸಗೊಂಡಳು. ಜಗದೊಳಗೆ ಮಗನಾಸೆ ಆದೆಷ್ಟು ಮಿಗ-ಲಾಗುವುದು ! ಸುತರಿಲ್ಲದವರ ಸಿರಿ ಎಷ್ಟಿದ್ದರೇನು-ಪತಿ ಇಲ್ಲದವಳ ಪ್ರಾಯದ ಸಿರಿಯಂತೆ ಅದು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ್ದು; ಪ್ರಯಾಸದಾಯಕವಾದದ್ದು. ಅಲ್ಲದೆ ಮಂಥೈಯ ಮುಖವ ಸಂಧ್ಯಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಖೀಜನ ಸಹ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಂತೂ ಮಾತೆತ್ತುವುದೇ ಬೇಡ. ಮಕ್ಕಳಾಗದ ಮಾನಿನಿಯ ಕಷ್ಟ ಜನ್ಮ ಕೃಂತ, ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖಉಂಟು. ಹಿಂದಾವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಹಸುಳೆಗೆ ಹಾಲಾಹಲವನ್ನಿ ಕೈ ಹತಿಸಿದನೋ, ಆ ಪಾಪಾತ್ಮಳಾದ ಎನಗೆ ಈಗದು ಬಂದು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು-ಎಂದು ಏ ನೆ ? ನೋ ? ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಚೆಣ್ಣರ ಚೆಂತಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಬೆಂದು, ಸುತರಿಲ್ಲದ ಸಂಸಾರದಿಂದೇನೆಂದು ಬೇಸತ್ತು ಇರುವಲ್ಲಿ; ಆ ವೇಳೆಗೆ ಬಂದ ವೃದ್ಧಿ ಒಬ್ಬಳು ಎಲೆ ಮಗಳೆ ! ಸೂತಕೋಡ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮರೆವೊಕ್ಕರೆ, ನಿನ್ನಿಗಿರುವ ದುರ್ವಿಧಿಯ ದುಮ್ಮಾನ ದೂಷವಾಗುವುದು ! ನಿನ್ನ ನಂದನನ ಬಯಕೆ ನೇರವಾಗುವುದು. !- ಎಂದಳು. ಕೇಳಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಹಿಗ್ಗಿದಳು-ಮತ್ತು ಗುರು ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ಈ ವೃದ್ಧಿ ಆಡಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ-ಅಜ್ಜೀ ! ನೀನಾಡಿದಂತೆ ನನ್ನಿಚ್ಛೆ ಕೈಗೂಡಿದರೆ, ಆಗ ಗುರು ಮಾತಕೆ ಆ ಬಾಲನೊಡಗೂಡಿ ಲೀಲೆಮಿಗೆ ನಾ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಯ ಮಾಡುವೆ ! ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಡುವೆ !! ಆ ಗದ್ದುಗೆಯ ಬಳಿ ಒಂದು ಅಂದದ ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಟ್ಟಿ ತೂಗಿ, ಪಾಡುವೆನು ಜೊಗುವೆನು ಚಂದದಿಂದ !!! ಎಂದು ಹರಸಿದಳು. ಅಂದಿನಿಂದ ಹನ್ನೊಂದು ಅಮಾವಾಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪದೆ ಮಾತಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತಿರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಚೆನ್ನಳ್ಳ ಚೆಣ್ಣನ ಪಡೆಗಳು ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ. ನೋಡಿ ಸಿರಿಯಾಡಿದ ಆಕೆಯ ಸಖಿಯರು-ನೀರು ಬೆಂಕಿಗಳೆರಡನ್ನೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಡಲಿನಂತೆ, ನಿಗ್ರಹ-ನುಗ್ರಹ ಸಮರ್ಥನಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವರುದ್ರನಿಗೆ, ಯಾವುದು ತಾನೆ ತಡೆದೀತು ! ಕಾಮಿತವನೀವ ಇಂಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ, ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಪಾಶದಿಂದ ಸೆಳೆದುಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ! ಧನ್ಯಳಾ ನೀನು !!- ಎಂದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನು ಹಡೆದ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ತಿಂಗಳಿಗೆ, ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಮೊದಲೇ ತಾನಾಡಿದ್ದ ಹರಕೆಗಳೊಳಗೆ, ಒಂದನೂ ಬಿಡದಂತೆ ಸಡಗರದಿಂದ ಮಾಡಿ, ಹಾಡಿ ಹರಸುತ್ತ ಹೋದಳು.

'ಗಾಡಗೊಳ್ಳ' ನಾಮದ ಕಾಲೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮರಿಗಾಡನ ಪತ್ನಿ ಬಾಳಮ್ಮನಿಗೂ ಮಕ್ಕಳೇ ಆಗರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಗಂಡ ಮರಿಗಾಡನು- ಬಂಜೆಯ ಕೊಟ ಕಾಟವೆಂದು

ಬಾಳಮ್ಮನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಲಾರದಷ್ಟು ರೋಡಾಡಿ ಕಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಈ ಕಾಟವ ತಾಳಲಾರದೆ ಒಂದು ದಿನ ತವರೂರಿಗೇ (ಸೂರಕೋಡಕ್ಕೆ) ಬಂದಳು. ಬೆಳಕಳಿದ ಚಂದ್ರನಂತೆ, ನಗೆಯಿಲ್ಲದ ಮಗಳ ಮುಖ, ತೋರಿತು. ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದಳು ತಾಯಿ. ಬಾಳಮ್ಮ ಆಗ ಮಗನನ್ನೆತ್ತಾಡದಡಕ್ಕೆ-ಮರಗೈ; ನೀರರಿತ ಹೊಂಡ, ಗರ್ಭಿಣಿ ಆಗದವಳ ಪಿಂಡ (-ಶರೀರ)-ಇವೆರಡೂ ಒಂದೇ ! ನಾನೇನ ಮಾಡಿದರೂ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟರೂ ಬಂಜೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ, ಗಂಡ ನನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವಂತಿಲ್ಲ; ಮೋಹಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಂತೂ ಕೇಳಬೇಡ. ಸುಖ ದುಃಖ ಸಮಾಚಾರವೇ ಸೊನ್ನೆ, ಅದೂ ಹೋಗಲಿ; ದುಷ್ಟ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಯಾದರೂ ಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ಧ್ವೇನೆ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ. ಸಮಯಾಸಮಯವೆನ್ನದೆ ಸದಾ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೊಂದೇನೋ ಗೊತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಹಾಗೆ ದುಡಿದರೂ, ಅದರ ಮೇಲೊಂದು ಕಿಡಿಮಾತು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ಬಹಳ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಏನವ್ವಾ ! ಒಬ್ಬಗೆ, ಬಂಜೆಯ ಭಂಗದ ಬಾಳುವೆಗೆ ಎಣೆಯಾಗುವ, ಇನ್ನೊಂದು ವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲ ಇಳಿಯೊಳಗೆ, ದೇವ ದಾನದ ಮಾನವರ ಮಾತಂತಿರಲಿ, ಖಗ ಮೃಗ ಜಾಲಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕೃತಿಜನ್ಯವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳ ಮೋಹ, ಮನೆಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವುದು-ಎಂದಳು ಬಾಳಮ್ಮ. ತಾಯಿ ಆಗ- ಇದಕ್ಕೇಕೆ ಕಳವಳ ಪಡುವೆ ಬಿಡು ಮಗಳೇ! ದಯಾಮಯನಾದ ಶಿವರುದ್ರ, ಗುರುವ ಬೇಡಿದರೆ, ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ನೆರವೇರುವುದೊಂದು ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ. ಈಗಲೇ ನೀನು ಮುಡುಪಕಟ್ಟಿ, ಐದು ಆಮಾವಾಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡುಗೆಯ ಆರಾಧಿಸುವೆನೆಂದು ಹರಕೆ ಮಾಡಿಕೋ- ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದಳು. ಅದರಂತೆ ಆಚರಿಸಿದ ಬಾಳಮ್ಮನಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕಾಗಲೇ ಸಂತಾನವಾಗಲು, ಆಗ ಸದ್ಗುರು ಸಂದರ್ಶನ ಪಡೆದು, ಹರಕೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಹರುಷದಿಂದ ಹೋದಳು ಬಾಳಮ್ಮ.

ಸೂರಕೋಡ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಮದಗುಣಿಕೆ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಡಿವಾಳರ ತಿಪ್ಪಮ್ಮನೆಂಬ ಕಡುಜಾಣಿ ಇದ್ದಾಳೆ. ಈಕೆಯ ಮಗನಿಗೆ ಬಾಯ್ದುಂಬ ಆಗ್ರಗಲಾಗಿ ಉಗ್ರ ಸ್ವರೂಪ ಹೊಂದಿದ್ದು. ಉಣ್ಣುವ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೀವಾಗಿ ನೋವಾಗಿ ಸೋರುತ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತ, ಊಟವೇ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ವೈದ್ಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಏನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಮಗನನ್ನು ಉಳಿಯಲಾರನೆಂದು, ಬಹಳವಾಗಿ ಆತ್ಮತ್ತು ಆಸತ್ತು ತಿಪ್ಪಮ್ಮನು, ಗುರು ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಿದ್ರೆ ಹೋದಳು. ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಗುರು ಶಿವರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಯು-ಶೋಕವಿದು ಸಾಕುಬಿಡು ಮಗಳೆ ! ತೆಗೆದುಕೋ ಈ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು- ಎನ್ನುತ್ತ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ಎದ್ದ ಬಳಿಕ ಕಂಡ ಕನಸು, ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆಲಿಸಿ ಅತಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಪತಿಯು-ಸತಿಯೇ! ನಿನ್ನ ಸಂತಯವ ಬಿಡು. ಭವರೋಗ ನಿವಾರಕನಾದ ಆ ಮಹಾ ಗುರುವಿನ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷ ಇಂತಾಗಿರುವಾಗ, ಮಗನ ರೋಗವನ್ನು ಹೋಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯ. ಅವನ ನಾವು ಸ್ಮರಣೆಯೇ, ಇದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಮದ್ದು ! ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಈ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಅವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ! ಇವನ ಕಾವ ಸಾವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಆ

ಸ್ವಾಮಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದು !—ಎಂದು ನಂಬಿದ ತಿಪ್ಪಮ್ಮನು, ಗುರು ಸ್ಮರಣ ಮಗ್ನಳಾಗಿರುವಾಗ ಅದು ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ, ಮಗ ಪೂರ್ಣ ಗುಣ ಹೊಂದಿದನು ಮದ್ದಿಗೆ ಮಣಿಯದ ಮಗನ ರೋಗವ, ತನ್ನ ಶುದ್ಧ ಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪರಿಹರಿಸಿದ ಗುರುವಿಗೆ, ತಿಪ್ಪಮ್ಮ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಕಾಣಿಕೆ ಇತ್ತು, ಸುಖ ಹೊಂದಿದಳು.

— ೧೭ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು :—

ೞೀ ಬಸನಗೌಡ ಕಲ್ಲನಗೌಡ ಮರಿಗೊಣ್ಣವರ.

ೞೀ ಬಸನಗೌಡ ಸಿದ್ಧನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ ಸಾ|| ಸೂರಕೋಡ.

— ೧೮ —

ಸೂರಕೋಡೂರೊಳಗೆ ಕಲ್ಲನಗೌಡರ ಪೀಳಿಗೆಯವನಾದ ಶಿವಗೌಡ, ಸತ್ತಿ-
ಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪತ್ಕಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ. ನಿಸ್ಸಂತಾನಿಯಾದ ಈತ ನಿರುಪಾಯನಾಗಿ, ಜೋಣಿ
ಎಂಬ ಊರಿನೊಳಗಿದ್ದ ತನ್ನ ತನು ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಲಿಂಗಪ್ಪನನ್ನು, ಅಳಿಯ ಸಂತಾನ
ವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅಳಿಯನಿಗೆ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಗು ಆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೂ
ವಿಧಿವಶದಿಂದ ಬಾಲಗ್ರಹ ಬೇರೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದು, ಏನಾದರೂ ಜ್ಞಾನವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ
ಹಡೆದಮ್ಮ, ತನ್ನ ತೋಳ ತೋಡವಾದ ತನಯನನ್ನು, ತೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಯ ಕಂಬನಿಗಳು ತುಂಬಿ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಧುಮುಕುತ್ತಿದ್ದುವು.
ತೋಕಾತಿರೇಕದ ದೊಡ್ಡ ಕೂಗು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು ; ಹಡಿದೊಡಲ ಒಂದು ಮಾಡಿ
ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಮಗನೇ, ಸಾವಿನೊಡಲ ಸೇರಿದೆಯಾ ಇಂದು ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ ?
ಈಗಲ್ಲಿ ಯಾರೊಡನಿರುವೆಯೋ ಕಂದಾ ? ಮಾತಾಡು, ಮಗನೇ ಮಾತಾಡಪ್ಪಾ ! ನಿನ್ನ
ಜೋಡಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಆಡಲು ಕರೆದರೆ, ಪೀಡೆಯ ಗ್ರಹ ಹೊಡೆದು, ಮಡಿದ
ನೆನ್ನಲೆ ಮಗನೇ ? ಇಂತು ಪ್ರಕಾಶಮಾಡಿ ಅಳವಳಿದು ಬಾಯಾರಿ ಮತಿ ಗತವಾಗಿ,
ಅತಿಯಾಗಿ ಹಣೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಮಗನಳಿದ ಬಳಿಕ ನಾನುಳಿದು ಭೂ ಭೂರವಾಗಿ
ಇರುವದಕ್ಕಿಂತ, ಸಾವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ಸಹಸಾ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ
ಬಂಧುಜನ ತತ್ಕ್ಷಣ ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಡೆದರು. ಆಗ ತೀರಾ ಮುಪ್ಪಿನ ಮುದುಕೆ
ಒಬ್ಬಳು. ಛೇ ಛೇ ಬಿಡು ಬಿಡಿದೇನ ಉದ್ಯೋಗಿಸಿದೆ ? ನಿನಗೇನು ಧರವಲ್ಲ. ಗುರು
ಶಿವರುದ್ರನ ಗಡ್ಡುಗೆಗೆ ಶರಣಾಗಿ, ಹಸುಳೆಯ ಹರಣವನು ಬೇಡು. ಕೃಪೆಯಿಂದ
ಕಾಯುವನು; ಇದ ನಂಬವ್ವಾ !— ಎಂದಳು ಈ ಮಾತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸೂಯಾಪರಳೊ
ಬ್ಬಳು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ— ಆಯುವಿದ್ದವರನ್ನು ಟೆವಧಿ ಕಾಯುವುದು ಸತ್ಯ. ಆದರೆ
ಮರಣಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಮದ್ದುಂಟೇ ? ಮಹಿಮೆ ಗಿಹಿಮರ ಆಟವೇನೂ ಈ ಮರಣದ
ಮುಂದೆ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಚಿಪ್ಪುತನ ಅಷ್ಟೇ !— ಎಂದಾಡಿದಳು,
ಕೆಸರನೇ ಕುಡಿದ ಕಪ್ಪೆ ಅರಿವುದೇ, ತಾವರೆಯ ಮಕರಂದವ ? ಹರ ಮುನಿದರೆ ಗುರು

ಕಾಯ್ವನು-ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು, ದೂರುವ, ಆ ದುರುಳಿಯರು ಅದೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು? ಗ್ರಾಮ ದೇವಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಸೊಕ್ಕಿನ ಕೋಣನಂಥಾ ಜನ ಅದು ! ಯಾರ ಗಣನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮಲೆತು ಅಲೆಯುವ ಈ ಜನಕ್ಕೆ, ಪರಹಿತವಂತೂ ಮೊದಲೇ ನಾಸ್ತಿ; ಅದು ಹೋಗಲಿ ತಮ್ಮ ಹಿತವಾದರೂ ಬೇಡವೇ? ತಾವೂ ಕೆಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ; ಇತರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಡಿಸುವ ಈ ಕೇಡಿಗಳನ್ನು, ಎಧಿ ಅದೇಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನೋ ! ಇಂಥವರ ಭೇದೋಪದೇಶ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಪಡೆವುದಲ್ಲದೆ, ಬೇಗ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯೂ ಆಗುತ್ತದಲ್ಲಾ ! ಇದೇನು ಜೋಡ್ಯ ! ಆದರೆ ಈ ದುರುಳಿಯ ಭೇದೋಪದೇಶ, ಆ ಮಗುವಿನ ಮಾತೆಯ ಮನಕ್ಕೆ ಸೊಗಸಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧ, ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳಂತೆ ಅದು ಜನ್ಮತಃ ಅಭೇದ್ಯ ವಾದುದು. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಆ ವೃದ್ಧಿಯ ವಚನದಂತೆ, ತಾಯಿ ಆಗ-ಗುರುವೇ ಶಿವ ರುದ್ರ ಶಿವಮೋಗಿ ! ನಿನ್ನಂಥ ಶಕ್ತ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಗ ಬದುಕಲಿಕ್ಕೆ, ವೃದ್ಧಿ ಎಂದಂತೆ, ನಿನ್ನ ಶ್ರೀಪಾದಭಸ್ಮತೀರ್ಥವೇ ಮದ್ದ ! ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ಅದ ತಂದು ತೊಡೆಯಲು, ಅಲ್ಲಿ ಗೇ ಬಾಲಗೃಹ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿತು, ಅನಂತರ ಆ ಮನೆಯವರು ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಮತಕ್ಕೆ ಬಂದು ; ಗುರಬ್ರಹ್ಮ, ಗುರುವಿಷ್ಟು, ಗುರು ಸದಾಶಿವ ಎಂಬಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿ ಲಯಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಗುರುವೇ ನಿನಗಾರು ಸರಿಯೆ ? ಎಂದು ಹಾಡಿ ಹರಸುತ್ತ ಹೋದರು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮವಾದ ಕೊಂಗವಾಡದಲ್ಲಿಯ ತಾಯಮ್ಮ ಎಂಬವಳು ತಡೆಯಾದ ಪ್ರಸವ ವೇದನೆಯಿಂದ ತತ್ತರಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಳು. ಬಲ್ಲವರು ಮಾಡಿದ ಉಪಾಯವೆಲ್ಲಾ ಬರಿದಾಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ಇರಲಾರಳೆಂದು ಹಿತಸ್ಥರೆಲ್ಲ ವೃಥೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಕಷ್ಟ ! ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಬಾಳುವೆಯಲ್ಲಿ ಪತಿಗೆ ಹಿತವಾಗಿ, ನಯ ವಿನಯ ನಡೆವಳಿಯವಳು ಆಗುವುದು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟ ! ಇಂತಾದರೂ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹೆರಿಗೆ ಆಗುವುದಂತು ಹಿರಿಯ ಕಷ್ಟ !! ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಕೂಡಿದ ಜನರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬಳ ಮೈಮೇಲೆ ಗಣ ಬಂದು (ನಿರೂಪ ಹೊಂದಿ), ನೆರೆಯೊಳಿರುವ ಗುರುವ ಮರೆತು ಮರುಗುವುದಿದೇನು ಭ್ರಾಂತಿ ? ಆ ಗುರು ತೀರ್ಥವ ತಡಮಾಡದೆ ತಂದು, ಮೊದಲು ಕುಡಿಸಿರಿ, ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ ಅವಳ ಮೈಮೇಲಿನ ನಿರೂಪ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಗುರುವೇ ಕರುಣಿಸಿ ಇಂತು ನುಡಿಸಿದನೆಂದು, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಆ ತೀರ್ಥವ ತಾಯಮ್ಮ ನಿಗೆ ಕುಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತಳು. ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಸ್ವತಿ ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರ, ಎಂಬ ನಾನುಕರಣ ಆಯಿತು.

ಅದೇ ಕೊಂಗವಾಡದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಲಿಂಗಪ್ಪ ಎಂಬವನು ಇದ್ದಾನೆ. ಈತನ ಸತಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ, ಹೆರಿಗೆ ಆಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಡುಸಾದ ಗ್ರಹವೊಂದು ಹಿಡಿದು, ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿತು. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಸವ ವೇದನೆಯನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ, ಎಂಟು ದಿನಗಳು ಗತಿಸಿದುವು. ಇಂತಾದರೆ ಏನಿದು, ? ಇವಳ ಜೀವನನ್ನೇ ವೃಥವಾಗಿ ಕಳೆದು ಬಿಡುವುದಲ್ಲ ! ಈ ಪಿಶಾಚವ ಪರಿಹರಿಸುವ ಮಾಂತ್ರಿಕರೇ ಇಲ್ಲವೆ ? ಎಂದು ಜನ ಆಡುತ್ತಿ

ರುವಲ್ಲಿ : ನಾರಿಯೊಬ್ಬಳು ಬಂದು, ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಭಸ್ಮೋದಕವ ಕುಡಿಸಿದಳು ಜೆನ್ನಮ್ಮಗೆ. ಆಗ ಭೂತವದು, ಭೀತಿಯಿಂದ ಅರಚುತ್ತ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ಆ ಒಡನೆ ಜೆನ್ನಮ್ಮ ಸುಖದಿಂದ ಸುತನ ಹೆತ್ತಳು. ಮರಣ ಕಂಟಕದಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾದ ಜೆನ್ನಮ್ಮನು, ಗುರುದೇವ ಶಿವರುದ್ರ ! ನಿನ್ನ ಪರಮೋಪಕಾರವ ನಾನೆಂತು ತೀರಿಸಲಿ ! ಗುರು ದೇವತೆಗಳು, ಪರಮ ಪುಣ್ಯಪ್ರೇತ್ರ, ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ, ಇವುಗಳ ಸತ್ಯಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು, ಕಲಿ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕಡು ತೆಗಳುವುದೇ ಹೊಲ್ಲ ! ನಿಮ್ಮಗಳ ಸ್ಮರಣದಿಂದಲೇ, ಕಲಿಪರಣ ಆಗುವುದು ಭಕ್ತರಿಗೆ. ಹರನ ಜಡೆಮಂಡಿಯಿಂದ ಪ್ರೇಷವಿಗಳಿದಾ ಗಂಗೆ, ಗುರುವೆ ಸ್ಮೃತಿಯ ಉಂಗುಟದ ಹೃದಯ ಬಿಡದೆ ತೊಡೆಯಲು ತಾನೆ ಬಯಸಿ ಬಂದಿಹಳು; ಎನ್ನುವಾಗ, ಧರೆಯನುಡ್ಧರಿಸ ಬಂದ ಪತಿತ ಪಾವನ ಗುರುವೆ ! ನಿಮ್ಮ ಘನವ ಬಣ್ಣಿಸುವರಾರು ? ನಿಮಗೆ ನಮೋ ನಮಸ್ತೆ ಎಂದು, ಗಡ್ಡುಗೆಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುಭಕ್ತೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದಳು.

೧೮ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದವರು

(ಶ್ರೀಮತಿ ಗಂಗವ್ವ ಮರಿಗೌಡ್.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೋರವ್ವ ಹಿರೇಗೌಡ್, ಸಾ|| ಕೊಂಗವಾಡ)

— ೧೯ —

ಬಡತನದ ಬಾಳುವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಹಿರಿಯನಾದ, ಹುಸೇನಸಾಬು ಎಂಬ ಮಹಮ್ಮದೀಯನೊಬ್ಬ, ಸೂತಕೋಡ ಊರಿನವನಾಗಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಈತನಿಗೆ ನಾನಾ ಸಾಬನೆಂಬ ನಂದನನುಂಟು. 'ಬಡತನದ ಭಂಗದ ಜೊತೆಗೆ ಬೊಮ್ಮಾದೇವರ ಕಾಟ ಬೇರೆ ಎಂಬಂತೆ, ಭಂಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾನಾಸಾಬನ ಕಾಲ್ಗುಳು ಇದ್ದುದಿದ್ದಂತೆ ನಿರ್ನಿದು ತ್ತವಾಗಿ ಸವೆದುಬಿಟ್ಟು, ನಡೆವುದೇ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಮೊದಲೇ ಕಡುಬಡವ; ಇಂಥ ಇಲ್ಲದವನಿಗೆ ನೆರವ ನೀಡುವ ಬಲ್ಲಿದರಾರುಂಟು ? ಫನ ವಿನಯದಿಂದ ಬೇಡಿದರೂ ಕನಿಕರಪಟ್ಟು ಕೊಡುವ ಕರುಣಿಗಳಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ಸ್ನೇಹಿತರಂತು ಸ್ವಸ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮಗನಿಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಗುಣವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹುಸೇನಸಾಬು ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನಾದರೂ, ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ತರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ; ಮಿಥ್ಯವನ್ನೆಷ್ಟು ಸಹಿಸುವವನಲ್ಲ. ಮೈಯಾರೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ದುಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ತೂರ; ಸರ್ವರೊಂದಿಗೆ ಸವಿಮಾತು; ದುರ್ನೀತಿ ದೂರ, ಧರ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಳನು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗುಣ ರತ್ನಾಕರನಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಬಡಸಾಬಿ ಎಂದು ಯಾರೂ ನೋಡರು; ನುಡಿಸರು. ಆಗ ಹುಸೇನಸಾಬು ತನ್ನೊಳಗೆ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ: ತನಕಿ ಸುವ ಬಡವರ ಸಂಕಲ್ಪದಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ, ತುಳುಕುವ ತಾರುಣ್ಯದ ವಿಧವೆಯ ಮೊಲೆಗಳಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮೂಡುತ್ತವೆ; ಬಾಡುತ್ತವೆ. ಹೊನ್ನುಳ್ಳ ಧನಿಕನನ್ನು ಅನ್ಯರೂ ಸಹ ತನ್ನವನೆಂಬರು ನೆಲೆಗೆಟ್ಟ ಬಡವನಿಗೆ ತನ್ನವರೂ ಕೂಡ ಅನ್ಯರಾಗುವರು. ಆಹಾ ಎನಿದಾತ್ತರೈ! ಕುಲ ಜಾತಿ ರೂಪ ವಿದ್ಯಾ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ವರನಿಗೆ ತಾವಾಗಿ ಕರೆದು ಕನ್ನೆಯ ಕೊಡು

ಮಂತೆ, ಬ್ರಹ್ಮನೆನಗೆ ಒಲಿದಿತ್ತನೇ ಈ ಜಿನ್ನಾರೆ ಜಿಲುವೆಯಾದ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಕನ್ನೆಯಾ !
 ಲೋಕ ಕಂಟಕವಾಗಿದ್ದ ಸ್ಮರನನ್ನೂ, ಪುರ ಮೂರನ್ನೂ ಹರನು ಸುಟ್ಟುರುಹಿದ. ಆದರೆ
 ಈ ಒಡಲಿನಾವರಿಸಿ ಸುಡುವ ಕಡು ಬಡವನೇಬ ಬೇಗೆಯ, ಬಗೆಹರಿಸುವರನ್ನೇ ಕಾಣೆ
 ನಾನು. ವಿವಿಧ ವಿಷಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮದ್ದುಂಟು ವೈದ್ಯರಲ್ಲಿ; ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕಾಡುವ ದಾರಿದ್ರ್ಯ
 ವಿಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ. ವಂದೇ ಇಲ್ಲ ಜಗದಲ್ಲಿ. ಮೃತ್ಯುವಾದರೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೇಕು ;
 ಭೇಕದ ಬಡತನವಿದು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ವ್ಯಥೆ ಕ್ಷಣಮಾ
 ತ್ರದ್ದು; ಬಡತನದ ವ್ಯಥೆ ಯಾವಜ್ಜೀವನಾದುದು. ಹರಸಿ ವ್ರತವನಾಚರಿಸಿದರೂ, ಸಿರಿ
 ಮತನು ಸುತನೊಬ್ಬನನ್ನೂ ಕಾಣ ! ವ್ರತಗತ ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಗತಿಗೆಟ್ಟ ಬಡವನಿಗೆ
 ವಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮಿತಿಮೀರಿದೆ. ವಿಧಿವಿಲಾಸ ವಿಚಿತ್ರವಾದುದು! ಮನೆತುಂಬ ಮಕ್ಕಳುಳ್ಳ
 ನನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು, ಬಲವಿಲ್ಲದ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ? ಅನ್ನದೊಂದ
 ಗುಳಿಗೆ ಈಗ ಗತಿ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ದೇವರೆ ! ಎಂಬ ಅಳಲಿಂದ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ
 ದಲ್ಲಿಯೇ, ಮಗನ ಕಾಲುಗಳೂ ಹೋದುವು. ಮುಂದೇನು ಗತಿ ? ಎಂಬ ಚಿಂತಾಗ್ರಹ
 ವಶನಾಗಿ ಇರುವಾಗ, ಉಪಾಯವೊಂದು ಹೊಳೆಯಿತು : ಗುರು ಶಿವರುದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ
 ಗದ್ದುಗೆಗೆ ಮೆರೆಬಿದ್ದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನೇನೋ ಹಣವಿಲ್ಲದವನು. ಗುಣಪ್ರಿಯನಾದ
 ಗುರುವಿಗೆ ಹಣದಿಂದೇನು ? ಬಡವರ ಬಂಧುವಾದ ಈ ಗುರುವಿನಿಂದಲ್ಲದೆ, ಬೇರಾವುದ
 ರಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಮಗನ ಕಾಲು ಬರಲಾರವು. ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಆಗಲೇ ಗುರು ಗದ್ದು
 ಗೆಗೆ ಬಂದು ಗುರುವೇ ! ನನ್ನ ಬಡತನ ಇದ್ದರೂ ಇರಲಿ ; ಈಗ ನನ್ನ ಮಗನ ಕಾಲು
 ಹೋಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.
 ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಮೆರೆಬಂದೆ. ದಯೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಮಗನ ಕಾಯಯ್ಯಾ
 ತಂದೆ ! ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ನೀನು ಅರಿಯದಿದು ಯಾವುದಿದೆ ? ನಿತ್ಯವೂ
 ಹೊತ್ತಾರೆ ಮೈದೊಳೆದು ಮಗನ ಕಳುಹಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ ಮಠಕ್ಕೆ. ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬಲವ
 ಇತ್ತು, ನಿರ್ವಿಘ್ನಗೊಳಿಸಿ ಕಾಪಾಡು ಸ್ವಾಮಿ ! ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ ಹುಸೇನ
 ಸಾಬು, ಅದರಂತೆ ನಿತ್ಯವೂ ಮಠಕ್ಕೆ ಮಗನ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಹೀಗೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ
 ಹೀಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಅವನ ಕಾಲುಗಳು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪೂರ್ವದಂತಾಗಿ
 ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ತಿರುಗಾಡಿದನು ನಿತ್ಯತನವಾದ ತಿಡಿಯ ಉಸಿರಿನಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣ ಕರಗು
 ವುದೆನ್ನುವಾಗ, ಶಿವಮಂತ್ರಮಯನಾದ ಗುರುವಿನ ಉಸಿರಿಂದ, ಪಾಪ ಬಂಧನ ಪಲ್ಲಟ
 ವಾಗದಿರುವುದೆ ? ಈ ರೀತಿ, ಸ್ವಧರ್ಮ ನಿತ್ಯರಾದ ಸ್ವಜಾತಿ ಮತ ಪಂಥಗಳೂ, ಈ
 ಶ್ರೀ ಗುರುವಿಗೆ ಮರೆಬಿದ್ದು, ಸಂಕಲ್ಪ ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದು ಪೋಗುತ್ತಿರುವರು. ಸತ್ಯೋ
 ದ್ಧಾರ ಚರಿತರಾದ ಮಹಾ ಪುರುಷರಿಗೆ “ವಸುದೈವ ಕುಟುಂಬಕಂ” ಎಂಬ ಆರೋಕ್ತಿ
 ಯುಘೋಚಿತವಾಗಿ ಸಲ್ಲುವುದು, ನಿಲ್ಲುವುದು. ಶಿವಮಂತ್ರಾನು ಸಂಧಾನದಿಂದ ನಿಜ
 ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ನಿಜಾತ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಶೈವ ತೇಜಸ್ಸನ್ನೂ, ಶೈವತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಶಿವ
 ಯೋಗವನ್ನೂ, ಶಿವಯೋಗದಿಂದ ಜಂದ್ರಮನ ಮೀರುವ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ
 ಕೊಂಡ ಶಿವರುದ್ರ ಗುರುವಶ್ಯನು- ಮೊಡದೊಳಗಿನ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ತಾನೆ ತಾನಾಗಿ
 ಬೆಳಗುತ್ತ ಇದ್ದನು. ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ :

ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಮಲನೂ, ಕವಿತಾ ಕುಶಲನೂ, ದೀನೋದ್ಧಾರಿಯೂ ಮಾನಿಯೂ ಆದ, ಕೊಂಗವಾಡದ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಗೌಡನು, ಒಂದುಸಾರೆ ಶಿವರುದ್ರ ಗುರು ವಿನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು, ತೆಂಗಿನ ಫಲಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಶಿವಾರ್ಚನಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯಬೇಕೆಂದು, ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು. ಇವನೆಂದರೆ ಈ ಗುರುವಿಗೆ ನಚ್ಚಿನ ಮಗ ಇದ್ದಂತೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಗುರುವೆಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿನ ತಂದೆಯಿದ್ದಂತೆ ಆಗಿ, ಆ ಪೂರ್ವದಿಂದ ಇದುವರೆಗೂ ಒಂದಾಗಿ ಬಂದ, ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡೆವಳಿಯ ನೋಡಿದರೆ, ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಹೀಗೆ ಮರುಳಾಗುವದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಯು, ಕುಲ ಛಲ, ಜಾತಿ ವಿಜಾತಿ, ಕಿರಿಯ ಹಿರಿಯ, ರೂಪ ಪ್ರತಾಪ, ಧನ ಘನ ಎಂಬವುಗಳನ್ನು ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಕಿಸುತ್ತ, ಇರಲಿಲ್ಲ; ಹಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾರ್ಥ ಶೂನ್ಯವಾದ ಸೊಮ್ಮಿನಿಂದ ಸಾಗಿಸುವ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೊಂದನ್ನೇ, ಸಮೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಇದ್ದನು. ಏಕೆಂದರೆ “ಕಾಸಿನ ಲೋಭ ಸಾಸಿರ ಲೋಭವ ಕೆಡಿಸಿತ್ತು” ಎಂಬ ಗಾದೆ ಇದೆ. ಇಂಥಾ ಸ್ವಾರ್ಥ ಭಕ್ತಿಯ ಏಸು ದಿನ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ. “ನಿಶ್ಚಂಚಲವಾದ ನಿಜ ಭಕ್ತಿಯೇ ಪಂಚಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ” ಎಂದರಿದು ಆಚರಿಕುವ ಆ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಗೌಡನ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ, ಅವನ ಬಿನ್ನಹವ ಒಪ್ಪಿ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿದನು ಕೊಂಗವಾಡಕ್ಕೆ. ಆ ಊರಿನ ಭಕ್ತಜನ ಆಗ, ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯವೇ ಗುರುರೂಪ ವಾಂತು, ತನ್ನ ಅಪಾರ ಕರುಣಾ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ, ನಮ್ಮ ಭವತಾಪವ ತಣ್ಣ ಗಾಗಿಸಲು ಬಂದಿತೆಂದು ಶಿವಭಜನಾರ್ಮೇಳ ತಾಳ ವಾಡ್ಯ ವೈಭವದಿಂದ ಎದುರುಗೊಂಡು ಸುಖ ವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಸುಕೃತದಂತೆ, ಧರ್ಮವನ್ನೊಲಿದು ಕರೆತರುವ ದಾನದಂತೆ ಸಂಭ್ರ ಮದ ಸ್ವಾಗತವ ನೀಡಿ ಕರೆತಂದರು. ಶಿವಪೂಜೆ ಆಗಿ, ಶಿವಾರ್ಪಣ ಮಾಡಿ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದನು. ಭಕ್ತಜನ ಆಗ, ಮತ್ಸ್ಯದ ಮಹಾದೇವನಾದ ಮಹಾ ಗುರುವೆ! ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಾಗೆಯೇ ಪಾದವಿಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಬೇಕು, ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಆಯ್ಯಾ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೆ! ತಿಳಿದು ನೋಡಿದರೆ ದುರ್ಲಭವಾದ ದೇಹವಿದು ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಲಾರದು, ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯವ ಸೂಚಿ ಸಿದ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿ, ತನ್ನ ಮತಕ್ಕೆ ಮರಳಿದನು. ಗುರುವು ಈ ಸಾರೆ ಇಂತೆಂದೊ ರೆದ ಮರ್ಮವೇನಿರಬಹುದೆಂದು, ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಕುಲರಾಗಿ ಇದ ಅರಿಯಲು ಆತರ ರಾಗಿದ್ದರು.

ಗುರುವು ಶಿವನೆಂದು, ಗುರುವನ್ನು ಮರೆವೋಕ್ಕು, ಗುರುವಿನಿಂದ ಅರಿದು, ಗುರು ವಿಗೆ ಎರಗಿ, ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯಬೇಕು.

—: ೧೯ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು:—

(ಶ್ರೀಮತಿ ಸೊಲಬವ್ವಾ ಕೋರಿಮಠ, ಗಂಗವ್ವ ಕೋರಿಮಠ, ಭಾಗೀರಥಿಬಾಯಿ ದೇಸಾಯಿಗೌಡರ ಕೊಂಗವಾಡ)

ಸೂರಕೋಡ ಗ್ರಾಮ ಧರೆಗೆ ಕೈಲಾಸ, ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜನರೆ ಶಿವಗಣರು, ಬಸವಾಧ್ಯ ಶಿವ, ರುದ್ರಾಣಿ ಪಾರ್ವತಿ, ಶಿವರುಪನೇ ಪ್ರಣವವಾಗಿ, ಭೂವಳಯ ರಂಜಿಸುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ಶ್ರೀ ಮಠವು, ಮುಕ್ತೈಂಗನೆಯ ಮೊಗಗನ್ನಡಿ ; ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ನೈರಾಗ್ಯಗಳ ರತ್ನಾಕರ ; ಭವ ಮರಣ ಕಾಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ; ಪಾಪ ಪ್ಲವತದ ವಜ್ರಾಯುಧ ; ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ; ಸುಖದ ನೆಲೆ ; ಮುಕ್ತೋಪದೇಶದ ಮಂದಿರ ; ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಪಾಪಿಗಳ ಪಾಪವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪರಮ ಮುಕ್ತಾತ್ಮರನ್ನಾಗಿಸುವ ಪೆಂಪಿನ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳ, ಎಂಬ ಔನ್ನತ್ಯದಿಂದ, ವಿರಾಜಿಸುವ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ ಲಾಖಾಗತವಾದ ಈ ಮಹಾ ಮಠದಲ್ಲಿ, ಶಿವಯೋಗಾನಂದದಿಂದ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿ ಇದ್ದನು.

ಧರಾ ಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಹರಿವ ಪರಿಪರಿಯ ನಾಮದ ನದಿಗಳೆಲ್ಲ, ಚರಾಚರ ಜೀವಜಾಲಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯನೀಯುತ್ತ, ಸಾಗರದೊಳಗೆ ಹೇಗೆ ಸಂಗಮವಾಗುವವೋ, ಹಾಗೆ ಶಿವರುದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯು ಗುರು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಶೈವಾಚಾರವ ಬೋಧಿಸಿ, ಗುರುಪೀಠವನ್ನುದ್ದರಿಸಿ ; ದೀನರಿಗೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವಿತ್ತು, ಭಕ್ತರ ಭವ ಬಂಧವ ಬಿಡಿಸಿ ಬಳಿಕ, ಲಿಂಗೈಕ್ಯಕ್ಕೆ ಶಿವಾಜ್ಞೆ ಆಯಿತೆಂದು, ಭಕ್ತಜನರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥ ಸೇರಿಸಿದನು. ಬಲ್ಲಿದರಾದ ಕಲ್ಲನಗೌಡ, ಗೂಳಪ್ಪ, ಸಂಗನಗೌಡ, ಬಸಯ್ಯ, ರಾಯಪ್ಪ, ಬಾಬರ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ, ಮುತ್ತಣ್ಣ, ಮಾಗುಂಡಪ್ಪ, ಲಿಂಗಪ್ಪ ಇವರೇ ಮೊದಲಾದ ಪುರ ಪ್ರಮುಖರು ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಮಾಡಿ, ಗುರುದೇವ ! ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಾವು, ಈಗ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದು ನಿರೂಪಿಸಬೇಕು, ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು. ಆಗ ನಗೆ ಬೆಳಕಿನ ಮೊಗದ ಶಿವರುದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಮಕ್ಕಳರಾ ! ಕೇಳಿ : ಮೃತ್ಯು ವಶವಾದ ಈ ಮಾನವ ದೇಹವನ್ನು - ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಮಿಂಚು ಮಂಜು ಸ್ವಪ್ನಸುಖ ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮರಣ ಎಂಬುದು-ಈ ಮಾನವ ಜೀವನವೆಂಬ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತೋರುವ, ಸವಿ ಸೋಗಸ ಬೀರುವ-ಒಂದು ಸೊಂಪಾದ ಹಣ್ಣು ! ಕರ್ಮಗತಿಗೆ ಮಂಣವಿದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಳ ! ಸರ್ವರ ಸತ್ತ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಈ ಮರಣವೇ ಸರಿಯಾದ ಒರೆಗಲ್ಲು ! ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮರಣ ಹೊಂದುವ ಮುನ್ನವೇ, ನರಜನ್ಮದ ಲಾಭ ಪಡೆದವನು ಧನ್ಯಾತ್ಮನು ! ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕ ಎಂಬುದೊಂದು ಕರ್ತಾರನ ಟಂಕಸಾಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೆಲ್ಲುವರು, ಮುಂದೆಲ್ಲಿಯೂ ಸೆಲ್ಲುವರು. ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲದವರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸೆಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಕಾರಣ, ಮುಪ್ಪಿಂದ ಒಪ್ಪಗೆಡುವ ನೊದಲೇ, ತಪ್ಪದೆ ಈ ಒಡಲ, ಲೋಕೋಪಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ, ಜನ್ಮ ಕೃತಾರ್ಥವಾಗುವುದು ; ಶಿವಕೃಪೆಯೂ ಲಭಿಸುವುದು. ಅಪಾರ ಪುಣ್ಯವೆಂಬ ಹಣವತೆತ್ತು ಹರನಿಂದ, ಪಡೆದಿರುವೆವು- ಈ ನರದೇಹ ! ವಿಪುಲ ವಿತ್ತವ ತೆತ್ತು, ಮೆಚ್ಚಿ ತಂದ ಎತ್ತಿನಿಂದ, ದುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಲಾಭ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಅರಿವುಳ್ಳ ಈ ನರದೇಹದ ಲಾಭವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ದುಷ್ಟನ್ಯೂಗಕ್ಕೆಂತ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವುದು-ನರನ ಬಾಳುವೆ ! ಹರಿಯಜರು ಸಹ ನರ ಶರೀರವ ಬಿಡದೆ ಯಿಸು

ವರು. ಇಂಥದು ನಮಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಶುಭಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಹರಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಭಾವಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ಮಿಂಚು ಮಾಯವಾದ ಮೇಲೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಫಲವೇನು ? ಎಂಬಂತೆ ಆಗುವುದು ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ನೀವೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ: ಈ ಊರ ಬಸವಣ್ಣ ದೇವರ ಪ್ರತಿಮೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಭಿನ್ನವಾದ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜಾರ್ಹವಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪೂಜಿಸಿದರೆ, ಊರಿಗೆ ಪಾಪ ಸೇರುವುದು. ಪಾಪದಿಂದ ಎಡರು ಬಡತನ ನೆಲೆಸಿ, ಜನವೆಂದೂ ನರಳುತ್ತ ನೋಯುತ್ತ ಸುಖಶಾಂತರಾಗುವರು. ಬೇಗನೆ ಬೇರೊಂದು ನೂತನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು, ನಿಪುಣ ಕಲಾಭಿಜ್ಞರಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಬೇಕು ಇದನ್ನು ಪುರ ಪ್ರಮುಖರಾದ ನೀವಲ್ಲದೆ ಅದಾರು ಮಾಡುವರು? ಆತ್ಮ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೀವೀ ಕಾಳ್ಕವ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದನು.

ಬಸವಣ್ಣನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲೆಂದೋ, ಅಥವಾ ಶಿವನಿತ್ತ ಶಿಷ್ಯೈಕ್ಯದ ಸಮಯವ ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೋ, ಇಲ್ಲಿವೇ ಭಕ್ತರ ಧೃಢಭಾವ ಪರಿಕ್ಷೆಗಾಗಿಯೋ, ಈ ಗುರು ನಿರೂಪದಲ್ಲಿಯ ಅಂತರ್ಭಾವ ಎನಿಸಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಭಕ್ತರು, ಆ ಗುರು ನಿರೂಪಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಯತ್ತ ಹೋದರು.

ಮಂತ್ರಾನುಸಂಧಾನದಿಂದ, ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರ ಶೂನ್ಯವಾದ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಆಜ್ಞಮೆಚ್ಚಿನ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯ ನೋಡುತ್ತ ನಲಿಯುತ್ತ, ಪುಳಕಿತನಾದ ಶಿವರುದ್ರ ಗುರುದೇವನು, ಭವಭಂಗಕರವಾದ ಮಹಾಲಿಂಗ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ತನ್ಮಯನಾಗಿದ್ದ. ಇಂತಿರುವಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದ ಹಿಂದಿನ ನಿಜಗುರುವು ಜಟಾ ಮುಕುಟ ಮಂಡಿತನಾಗಿ, ಶಿವ ಲಾಂಛನಧಾರಿಯಾಗಿ; ದಿಟವಲ್ಲದ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಯದಿಂದ ದಾರಿಕಾರನಂತೆ ಒಮ್ಮೆಗೇ ತೋರಿ- ಎಲೆ ಮಗನೆ ಮುದ್ದು ಶಿವರುದ್ರ ! ಹಿಂದೆ ನಾನೆಂದುದೆಲ್ಲವನು, ಚಿಂದದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿದೆ. ನೀನಿನ್ನು ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನೈದಿ, ಲಿಂಗರೂಪವಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಂಗಲವ ನೀಡಯ್ಯಾ- ಎಂದನು. ಆಲಿಸಿದ ಶಿವರುದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಅಚ್ಚರಿಪಡುತ್ತ- ಎನಿದು ! ಯಾರಿ ವರು ? ಎಂದು ಜಿನ್ನಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ, ಓಹೋ ! ಪ್ಲೇದದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಸಮಾನ ತೇಜದಿಂದ ತೋರಿದ ಎನ್ನ ನಿಜಗುರುವೆಂದು, ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೆ, ಸೋಜಿಗವಾಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಮಾಡಿ, ಪೂಜ್ಯ ಗುರುವರಾ ! ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೀರುವ ಅಧಟು, ಅರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಆದರೂ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವೆನಲ್ಲದೆ, ಇದೆನ್ನ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಸಾದರದ ಶಾಸನ ದಂತೆ, ಮಾಸದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ನಡೆತರುವೆನಾನು- ಎಂದನು. ಮೆಚ್ಚಿದ ಆ ಗುರುವು ಮಿಂಚಿ ನಂತೆ ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಶಿವರುದ್ರಯತಿಯು ಮನದ ತುಂಬ ಮಂತ್ರವ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ, ಭವಿಷ್ಯ ವನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತ, ಶಿವಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ನಲಿದಾಡುತ್ತ ಇರುವಾಗ ಗುರುವಿಗೆ ಅರಿಕೆಪಡಿಸಿದ ಅವಸಾನ ಸಮಯ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು, ಮಾನ ಹೊಂದಿದನು. ತುಸು ದೇಹಾಲಸ್ಯ, ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತ ತಲೆದೋರಿತು. ಈ ಸಂತಾಪದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ

ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಕಳವಳಗೊಂಡು, ವೈದ್ಯವಿಚಕ್ಷಣನೆಂದು ವಿಖ್ಯಾತನಾದ ಕೊಂಗವಾಡದ ರಾಜಣ್ಣ ಗೌಡನನ್ನು ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಕರೆಸಿದರು. ಗುರುಭಕ್ತನಾದ ರಾಜಣ್ಣ ಗೌಡ, ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದನು; ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಆಗ ವಿಸ್ಮಯಹೊಂದಿದ ರಾಜಣ್ಣ ಗೌಡನು, ಬಿದಿರು ದಂಡದಿಂದ ಉದಧಿಯ ಆಳೆಯಲಳವೇ? ಮರಣಶೀಲನಾದ ನಾನೆತ್ತ? ಭವ ಮರಣ ಹರಣನಾದ ಗುರುವೆತ್ತ? ಬಾಹ್ಯ ಜಾಡ್ಯ ನಿವಾರಕನಾದ ನಾನೆತ್ತ? ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಪಾಪಜಾಡ್ಯ ಪರಿಹಾರಕನಾದ ಗುರುವೆತ್ತ? ಅಜಗಜಾಂತರವಿದು! ಧರೆಯ ಮರೆಯೊಳಗುವ ರಂಗಿನ ಬಂಗಾರದಂತೆ, ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ನಿನ್ನ ವೀರ ವೈರಾಗ್ಯವ, ಹೊಗಳಲಾದೀತೆ? ಮಹಾ ಮೋಹ ಮಾಲಿನ್ಯನಾದ ನನಗೆ, ಇದು ಅರಿವುದೆ? ಆದಿತ್ಯನ ಕಿರಣವ ಅಂಧಕಾಣುವನೇ? ಜನ ಸಂಗದಲ್ಲಿದ್ದೂ, ಘನ ವೈರಾಗ್ಯ ಶಾಂತಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ, ಮುಕ್ತಗನೆಯ ಮಂಡಪದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಅಸಮಾನ ಗುರುವೇ, ಮರ್ತ್ಯದ ಮಹಾದೇವ ನೀನು! ಎಂದು ಕೀರಿಸಿ, ನಮಿಸಿ ಗಮಿಸಿದನು ರಾಜಣ್ಣ ಗೌಡ.

೨೦ ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದವರು

(ಶ್ರೀಮತಿ ತಾಯವ್ವ ನಾಯಕನೂರ ಕೊಂಗವಾಡ)

— ೨೧ —

ಪಿಣ್ಯಾಕ ರೂಪದಿಂದ ಕಾರುಣ್ಯಶೀಲನಾದ ರೇಣುಕ ಗುರುವರೇಣ್ಯನು ಸುಳಿದಂತೆ ಗಣ್ಯನಾದ ಶಿವರುದ್ರ ಯತಿವರೇಣ್ಯನು, ಇಳೆಯೊಳು ಸುಳಿದು ನಿಜೇಷ್ಟಲಿಂಗಕಳೆಯೊಳಗೆ ಸರಿದನು; ಬೆರೆದನು.

ಈ ಮುನ್ನ ತನಗೆ ನಿಜಗುರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯದ ದಿನವದು, ಸಂದಿತೆಂದ ರಿದ ಶಿವರುದ್ರ ಯತಿವರೇಣ್ಯನು— ಪಶ್ಚಿಮ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಾತೀತ ವಾದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ನಿರ್ಗುಣವೂ (ತ್ರಿಗುಣಾತೀತವಾಗಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಮಯವೂ) ನಿಶ್ಚಲವೂ ನಿರುಪದ್ರವವೂ ನಿರವಯವವೂ ನಿತ್ಯವೂ ನಿರಂಜನವೂ ಆದ, ಜೋತಿರ್ಮಯ ಮಹಾಲಿಂಗದೊಳಗೆ, ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕೆ ೧೮೫೭ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯೪೫) ನೆಯ ಅಂಗೀರಸ ಸಂವತ್ಸರ ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ತ್ರಯೋದಶಿ ಶ್ರವಣಾ ನಕ್ಷತ್ರ ಅಮೃತ ಸಿದ್ಧಿ ಯೋಗಯುತವಾದ ಸೋಮವಾರ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ— ನಿರ್ವಯಲಾದನು.

ಆ ಗುರುದೇಹವನ್ನು ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಗುರುಚರಣದಗ್ಗಣೆಯಿಂದ ತೊಳೆದು, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಆಸನದೊಳು ಮಂಡಿಸಿರುವಲ್ಲಿ; ತಿರಿ ತಿರಿದು ಸಾಕಾದ ಹರ ತಾನು ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಬೇಸತ್ತು ಕುಳಿತಿರುವನೋ, ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಕಾಯ, ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವಾರ್ತೆ ಆಗಲೇ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಹಬ್ಬಿತು. ಸಂತಾಪಗೊಂಡು ಸರ್ವಮತದ ಮಹನೀಯರು, ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಚರ

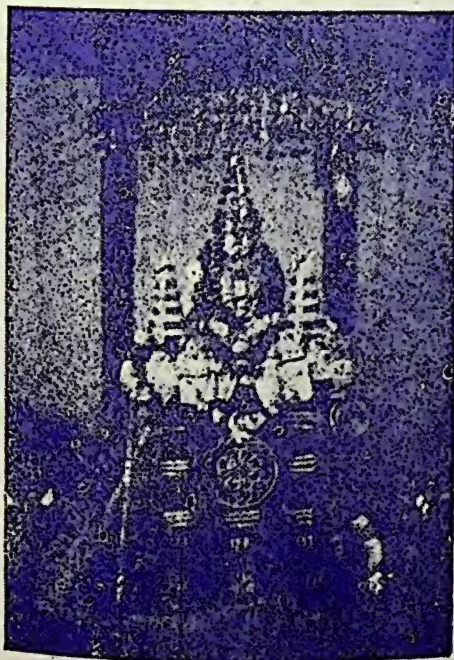
ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಪುರೋಹಿತರು, ಪಂಡಿತರು, ದೀಕ್ಷಿತರಾದ ನಿಜಗುರು ಭಕ್ತರು, ಇವರೆಲ್ಲ ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಬಂದರು. ಅಂತ್ಯಗಾರನ ಸಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಬಂದವರೆಲ್ಲ ತಂದ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳೂ ಸಮಾಧಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಂತೂ ಅಗಣಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನೆರೆದ ಜನ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ, ಸುವಿಶಾಲವಾದ ಮಠದಂಗಳ ಸಾಲದಾಯಿತು.

ಶಿವರುದ್ರ, ಶಿವಯೋಗಿಯೇ ನೆಚ್ಚಿರುವ ಅರ್ಕ (ಎಕ್ಕದ) ಗಿಡದ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ, ಅವನ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಸೂಚಿಸಿದ ಸದ್ಭಕ್ತನೊಬ್ಬನ ಮಾತು, ಸಮಂಜಸವಾದುದೆಂದು, ಪುರ ಪ್ರಮುಖರೆಲ್ಲ ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಧಿ ವಿಧಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಸುದ್ದಿಯ ಕೇಳಿದ ಕೊಂಗವಾಡದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಆಗ ಬಂದು- ಗುರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಅಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ ನಿಜವಾಯಿತು- ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಇಂತೆಂದರು : ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟ ಪತಂಗಾದಿಗಳಂತೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಹುಟ್ಟು ಸಾವಿಗೀಡಾದವರ ಸಾವು ಯಾರಿಗೂ ದೊಡ್ಡದೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮರಳಿ ಜನನ ಮರಣ ಒದಗದಂಥ ಪರಮ ಪದವಿಯ ಇರವನ್ನೂ ಸಿರಿಯನ್ನೂ ಇತ್ತು, ಪರಿಪಾಲಿಸುವ ಗುರುವು ಅಗಲಿದರೆ, ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಸಂತಾಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ? ಎನ್ನುತ್ತ ಕಂಬನಿಗರೆದರು. ಅಲಂಕೃತವಾದ ಪುಷ್ಪಕಮಂಡಪದಲ್ಲಿ, ಗುರುದೇವನ ಕಳೇವರವನ್ನು ಷುಂಡಿಸಿದಾಗ, ಜಯಘೋಷದೊಡನೆ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ ಸೂಸಿದರು. ಪುಷ್ಪಕವನ್ನು ಹೊತ್ತವರು, ಶುಚಿಭೂತರಾಗಿ ಮಡಿಯನುಟ್ಟು; ವಿಭೂತಿ ಭೂಷಿತವಾದ ಹಣೆ ಹಾಗೂ ವಿರಾಜಿಸುವ ಶಿವಲಿಂಗ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಯ ಕಂಠದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತ, ಮದನಾರಿಯ ಆದೇಶದಿಂದ ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ಗಣೇಶ್ವರರೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿವ ಸಮಾಧಿಯಾಶ್ರಯ ಗುರು ಮಹೋತ್ಸವವು, ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಹೊರಟು, ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ಶಿವಾಗಮವೇತ್ತರಾದ ಗುರುಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸಮಾಧಿ ವಿಧಿಯನ್ನು ಸಕ್ರಮವಾಗಿ ಮುಗಿಸಿ, ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ ಸೂಸಿದರು. ಶಿವರುದ್ರಗುರುವಿನ ಕರಕಂಜಾತನಾದ, ಮಠಪತಿ ವೀರ ಬಸವಯ್ಯನು, ನಿಜಗುರುಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಗುರು ಸಮಾಧಿಗೆ ಮಠನ ಕಟ್ಟಿಸಿದ.

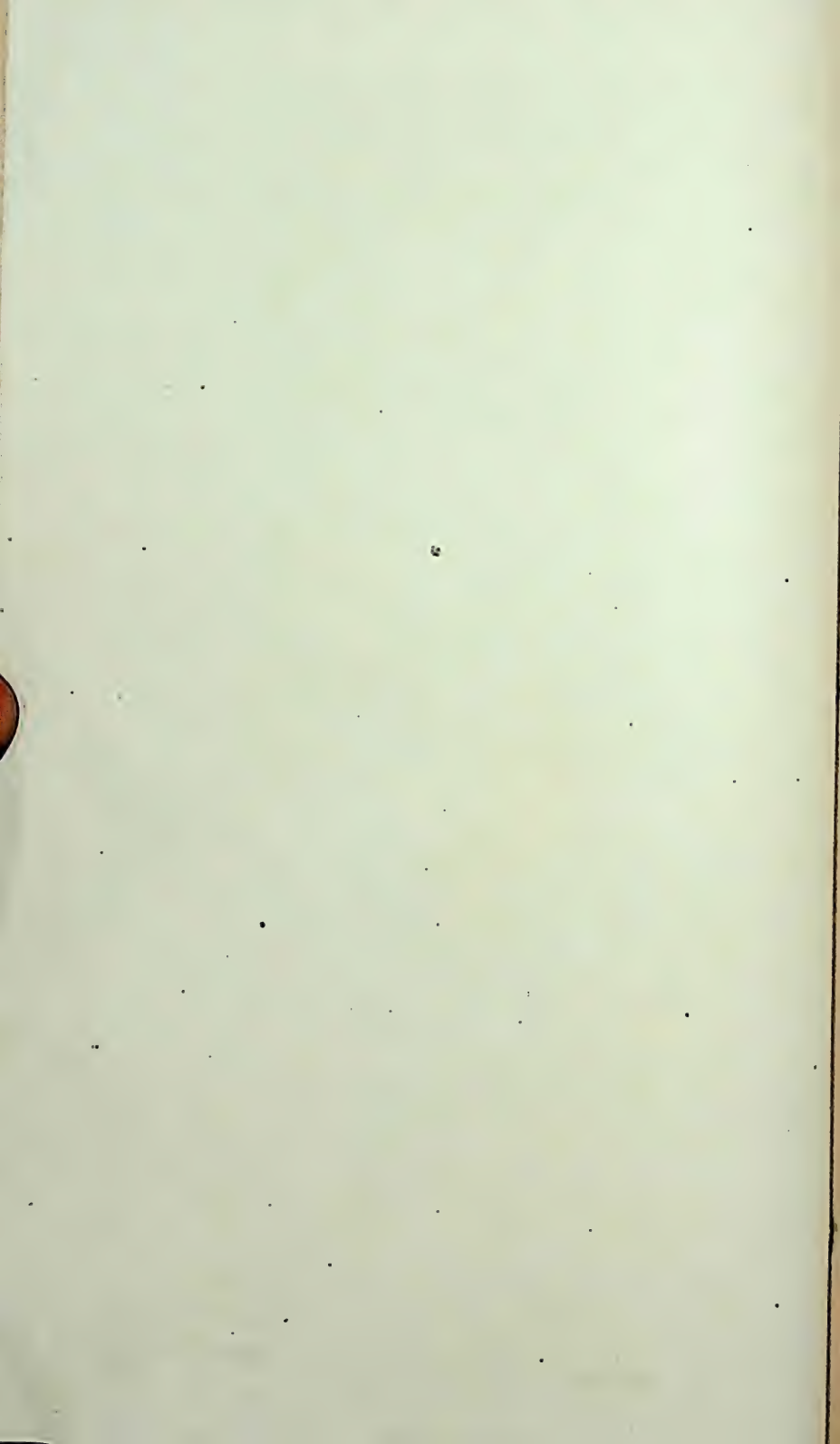
ಅನಂತರ ಈ ಬೃಹನ್ನೃಪದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಹನ್ನೆರಡತ್ತಿನ ಮಠದ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪಟ್ಟಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಅಗ್ರೇಸರರಾದರು. ಇವರು, ಶರಣಾಗತರ ಮಲತ್ರಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯವಾದ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ತೊಳೆದು, ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸುವದರಿಂದ “ಮಡಿವಾಳಾಚಾರ್ಯರು” ಎಂಬ ಸುನಾಮ, ಇವರಿಗೆ ಅನ್ವರ್ಥವಾದುದೆಂದು, ಬಲ್ಲವರೆಲ್ಲ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶ್ರೀಗಳವರು ‘ಭೂಕೈಲಾಸ’ವಾದ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ವಿರಾಜಮಾನವಾದ ವೀರಶೈವ ಮಠವೊಂದನ್ನು ನೂತನವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಠಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕಭಗವತ್ಪಾದರವರ ಭವ್ಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಜಗದ್ಧಿತಾರ್ಥ

ಶ್ರೀ ಲಿಂ.
 ಶಿವರುದ್ರ
 ಶಿವಯೋಗಿಗಳು.
 ಮತ್ತು
 ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು.

ಶ್ರೀ ಲಿಂ. ಶಿವರುದ್ರ
 ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಗದ್ದುಗೆ.

ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯೋಗಿವರ್ಮರಾದ ಈ ಶ್ರೀಗಳು, ಮತ್ತು ಕಡಕೋಳಿ ಪೂವಲ್ಲಿ (ಹೂಲಿ) ರಾಮದುರ್ಗ ಸತ್ತಿಗೇರಿ ಮೊದಲಾದ ಮಠಗಳ ಶ್ರೀಗುರು ಜರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತ ಮಂಡಳಿ ಸೇರಿ. ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕೆ ೧೮೭೦ನೇಯ ಸ್ವಧಾರಿ ಸಂವತ್ಸರ ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ ಭಾನುವಾರದ ದಿವಸ, ಗುರುಕುಲ ಸಂಭೂತರೂ ಹರಪೂಜಾ ಧುರಂಧರರೂ ಕ್ರಿಯಾಸಿದ್ಧಿ ಸಂಪನ್ನರೂ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸ್ವಿಗಳೂ ಆದ, "ಶ್ರೀ ಗುರುಪಾದ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು" ಎಂಬವರಿಗೆ, ಮೇಲೆಕಂಡ ಶ್ರೀ ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ, ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ನೆರವೇರಿತು.

—: ೨೧ನೇ ಸಂಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು :-

(ಶ್ರೀಮತಿ ಗಂಗವ್ವ ನಾಯಕನೂರ ಕೊಂಗವಾಡ ಬಸವಮ್ಮ ಗೌಡಪ್ಪ ಗೌಡ ಹಾಲಪ್ಪ ಗೌಡರ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿರೀಮಠ (ಹೊಸಮನಿ))

ಕವಿಯ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ :

ಈ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು, ಲೋಕಗುರು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ ಪಾದಾಬ್ಜವನೆನ್ನ ಶಿರದೊಳಾಂತ ತತ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ, ಅನು ಬಲ್ಲಿಂತೆ ಹೇಳಿದೆನು. ತಿಳಿದವರು ತಪ್ಪನೆಣಿಸದೆ, ಇವನೆನ್ನ ವನೆಂದು ಸಾದರದಿಂದ ಸಾಂಕುಕಂಪೆಯಿಂದ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತ, ಸಲಹೆ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುವೆನು ದೈನ್ಯದಿಂದ.

ಕೃತಿಯಿದು ನೋಡಿದರೆ, ದುರ್ಮಾಯಾ ಮೋಹಾಂಬುಧಿಗೆ ವಾಡವಾಗ್ನಿ ಪ್ರಾಯ ವಾದುದು; ಉಗ್ರವಾದ ಸ್ವಗ್ರಹಗಳ ಉಚ್ಚಾಟನಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರ ಸಮಾನವಾದುದು; ದುಷ್ಟ ನಿಪತ್ತೆಂಬ ಮೇಘಕ್ಕೆ ಮಾರುತವು; ಶನಿಯೆಂಬ ಗರಿಗೆ ವಜ್ರಾಯುಧವು, ಮೀರಿದ ಮಹೇಂದ್ರ ಪಾಪಕ್ಕೆ ವೈರಿ; ವಸುಜ್ಞಾನದ ಗುಳಿಗೆಯಿದು; ಅಮೃತವಿದು. ಅದರಿಂದ ಎಂದೆಂದೂ ಪಾಠನೀಯವಾಗುವುದು.

ಮಹಾಯೋಗ ನಿಧ್ರಾ ಮುದ್ರಿತನಾದ ಪರಮ ಶಿವರುದ್ರನು, ಭೂವಳಯ ಕೈಲ್ಲಾ ಸದ್ಧರ್ಮ ಸಂಪತ್ತು, ಸುಜ್ಞಾನ, ಸುಶಾಂತಿ, ಸದ್ಭಕ್ತಿ, ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯ, ಇವುಗಳನ್ನು ಒಲಿದೀಯಲಿ !

ಜೆನ್ನ ಕವೀಂದ್ರನಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಈ ಕೃತಿಯು ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕೆ ೧೮೭೩ನೇ ದುರ್ಮುಖ ಸಂವತ್ಸರ ಆಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧ ದಶಮೀ ಭಾನುವಾರ ಸೂರ್ಯೋದಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಬಲದಿಂದ ಪೂರೈಸಿತು.

ಕೃತಿ ರಚನೆಗೆ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕ್ಷಯರೋಗ ಸಂದೇಹಬಂಧು, ಕಾಯ ಸಂಕಟ ಪರಸ್ಥಲವಾದ ವಿಧ ವಿಧದ ವಿಘ್ನ ಪರಂಪರೆ ಒದಗಿದರೂ, ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಪರಿಸಮಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಗುರು ಕಟಾಕ್ಷವಿರುವಾಗ, ಇದೊಂದು ಅತಿಶಯವೇ ?

ನನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ಜನನೀ ಜನಕರಾದ ಗಂಗಾಂಬೆ- ೫ ಗುರುಪಾದಾರ್ಯ ಇವರಿಗೆ ನಿರಂತರವಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಗುರು ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಅವನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ಮರಣದೊಡನೆ ಲೇಖನಿಗೆ ವಿರಾಮ ಕೊಡುವೆನು.

ಸೋಮನಂ ಜಿತಕಾಮನಂ ಭವಭೀಮನಂ ಶಮಧಾಮನಂ ।

ರಾಮಣೀಯಕ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಶ್ರುತಿ ಕೀರ್ತಿಯಂ ನೆರೆ ಕೀರ್ತಿಪೆಂ ॥

ಪ್ರೀತಿಯಂ ವರದಾತಿಯಂ ಪರಿಪೂತಿಯಂ ಗಿರಿಜಾತಿಯಂ !

ಮಾತೆಯಂ ಸು ವಿನೀತಿಯಂ ನೆನೆವೆಂ ಧರಿತ್ರಿ ವಿಧಾತಿಯಂ ॥

ಸುಚರಿತ್ರನೂ ಶಾಂತಿವನ ಜೈತ್ರನೂ ಭವಾಬ್ಧಿ ವಹಿತ್ರನೂ ರೇಣುಕ ಸುಗೋತ್ರನೂ ಆದ, ಭೋ ಶಿವರುದ್ರ ಗುರು ಮಹಾಮಹೋದಯ ! ಜಯಶೀಲನಾಗು.

ಜೆನ್ನ ಕವೀಂದ್ರನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ರಚಿತವಾದ ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯದ 'ಕಥಾಸಾರ' ಪೂಜಿಸಿತು.

ಕಡಲಿಂ ದೊಗೆದ ಕಳಾನಿಧಿ

ಕಡಲನೆ ತಾಂ ಪೆರ್ಚಿಪಂತೆ, ಯೀ ಕೃತಿಯಿಂದಂ ।

ಪಡಮೂಡಿದ ಕಥೆಯಿದು ಎಡೆ

ಬಿಡದೀ ಕೃತಿಯನ್ನೆ, ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಪುದು ಕಳೆಯಿಂ॥

೨೫-೨-೧೯೬೨

ಮತಿಘಟ್ಟ (ಬಾಳಗಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್
(ಕಡೂರ ತಾಲ್ಲೂಕು)

} ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಕರಣಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ವಾನ್ ಶಿವಮೂರ್ತಿ
ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಹಿರಿಯಮಠ

**ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯಂ [ಪುರಾಣ] ಗಂಧ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ
ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮತ್ತು
ಭಕ್ತ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಹೆಸರುಗಳು.**

೧)	ಶ್ರೀ ಪ. ಬ್ರ. ಸ್ಥಿರಚರ ಪಟ್ಟಾಧ್ಯಕ್ಷನೂ ತಪೋನಿಧಿಗಳೂ ಆದ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮಠದ ಮತ್ತು ಗೋಕರ್ಣ ವೀರಶೈವ ಮಠದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು.	೧೦	೦೦
೨)	ಶ್ರೀ ಪ. ಬ್ರ. ಪ. ಪ. ಬಾಲಲೀಲಾ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಶಿವಾ- ಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಸಾಂಬಯ್ಯನ ಮಠ ಹೂಲಿ.	೩೦	೦೦
೩)	ಕೊಡ್ಲ ಮಠದ ಶ್ರೀ ಗುರುಬಸಯ್ಯನವರು ಧಾರವಾಡ.	೨೫	೦೦
೪)	ಶ್ರೀಮತಿ ಸಕ್ರವ್ವ ಕೋಂ. ಬಾಲಪ್ಪ ಚವಡಿ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೫೧	೦೦
೫)	,, ಭೀಮವ್ವ ಕೋಂ. ಮರಿತಮ್ಮಪ್ಪ ಗಡಿಗಿ ಸಾ ರೋಣ	೧೫೧	೦೦
೬)	,, ಶಿವಲಿಂಗವ್ವ ಕೋಂ. ಬಾಲಪ್ಪ ಮೂಗನೂರ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೦೧	೦೦
೭)	,, ಶಂಕ್ರವ್ವ ಕೋಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅರಹುಣ್ಣಿ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೫೧	೦೦
೮)	,, ಗಿರಿಯವ್ವ ಕೋಂ. ಬಸನಗೌಡ ಕರಿಗೌಡ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೫೧	೦೦
೯)	,, ಗುರವ್ವ ಕೋಂ. ಬಸಯ್ಯಾ ಮಠಪತಿ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೫೧	೦೦
೧೦)	,, ಗುರುಲಿಂಗವ್ವ ಕೋಂ. ಕಲ್ಲನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ ಸಾ ಕರಮಡಿ	೧೫೧	೦೦
೧೧)	,, ಪಾರ್ವತೆವ್ವ ಕೋಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ ನಾಗರಡಿ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೦೧	೦೦
೧೨)	,, ಪಾರ್ವತೆವ್ವ ಕೋಂ. ವೀರಪ್ಪ ಹಳಕಟ್ಟಿ ಸಾ ಅಳಗವಾಡಿ (ವಾಗ್ದಾನೆ)	೧೫೧	೦೦
೧೩)	,, ಶಿವವ್ವ ಕೋಂ. ದ್ಯಾಮಪ್ಪ ಗುಣರಡಿ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೫೧	೦೦
೧೪)	,, ಶಿವವ್ವ ಕೋಂ. ರಾಯನಗೌಡ ಮೇಟೆ ಸಾ ಮಂಡಲಗೇರಿ	೧೫೧	೦೦
೧೪)ಆ	,, ಚೆನ್ನವ್ವ ವೀರಬಸಪ್ಪ ಗುರ್ಲಹೊಸೂರ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೦೧	೦೦

ಕೃತಿ ರಚನೆಗೆ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕ್ಷಯರೋಗ ಸಂದೇಹಬಂದು, ಕಾಯ ಸಂಕಟ ಪರಸ್ಥಲವಾದ ವಿಧ ವಿಧದ ವಿಘ್ನ ಪರಂಪರೆ ಒದಗಿದರೂ, ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಪರಿಸಮಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಗುರು ಕಟಾಕ್ಷವಿರುವಾಗ, ಇದೊಂದು ಅತಿಶಯವೇ ?

ನನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ಜನನೀ ಜನಕರಾದ ಗಂಗಾಂಬಿ- ೫ ಗುರುಪಾದಾರ್ಯ ಇವರಿಗೆ ನಿರಂತರವಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಗುರು ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಅವನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ಮರಣದೊಡನೆ ಲೇಖನಿಗೆ ವಿರಾಮ ಕೊಡುವೆನು.

ಸೋಮನಂ ಜಿತಕಾಮನಂ ಭವಭೀಮನಂ ಶಮಧಾಮನಂ ।

ರಾಮಣೀಯಕ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಶ್ರುತಿ ಕೀರ್ತಿಯಂ ನೆರೆ ಕೀರ್ತಿಪೆಂ ॥

ಪ್ರೀತಿಯಂ ವರದಾತೆಯಂ ಪರಿಪೂತೆಯಂ ಗರಿಜಾತೆಯಂ !

ಮಾತೆಯಂ ಸು ವಿನೀತೆಯಂ ನೆನೆವೆಂ ಧರಿತ್ರಿ ವಿಧಾತೆಯಂ ॥

ಸುಚರಿತ್ರನೂ ಶಾಂತಿವನ ಜೈತ್ರನೂ ಭವಾಬ್ಧಿ ವಹಿತ್ರನೂ ರೇಣುಕ ಸುಗೋತ್ರನೂ ಆದ, ಭೋ ಶಿವರುದ್ರ ಗುರು ಮಹಾಮಹೋದಯ ! ಜಯಶೀಲನಾಗು.

ಜೆನ್ನ ಕವೀಂದ್ರನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ರಚಿತವಾದ ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯದ 'ಕಥಾಸಾರ' ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿತು.

ಕಡಲಿಂ ದೊಗೆದ ಕಳಾನಿಧಿ

ಕಡಲನೆ ತಾಂ ಪೆರ್ಚಿಪಂತೆ, ಯೀ ಕೃತಿಯಿಂದಂ ।

ಪಡಮೂಡಿದ ಕಥೆಯಿದು ಎಡೆ

ಬಿಡದೀ ಕೃತಿಯನ್ನೆ, ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಪುದು ಕಳೆಯಿಂ॥

೫೨೧೯೬೨

ಮತಿಘಟ್ಟ (ಬಾಳಗಲ್ ಎಸ್ಪೀಟ್
(ಕಡೂರ ತಾಲ್ಲೂಕು)

} ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಕರಣಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ವಾನ್ ಶಿವಮೂರ್ತಿ
ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಹಿರಿಯಮಠ

ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯಂ [ಪುರಾಣ] ಗಂಭ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ
ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮತ್ತು
ಭಕ್ತ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಹೆಸರುಗಳು.

೧)	ಶ್ರೀ ಪ. ಬ್ರ. ಸ್ಥಿರಚರ ಪಟ್ಟಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ತಪೋನಿಧಿಗಳೂ ಆದ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮಠದ ಮತ್ತು ಗೋಕರ್ಣ ವೀರಶೈವ ಮಠದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು.	೧೦	೦೦
೨)	ಶ್ರೀ ಪ. ಬ್ರ. ಜ. ಪ. ಬಾಲಲೀಲಾ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಶಿವಾ- ಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಸಾಂಬಯ್ಯನ ಮಠ ಹೊಲಿ.	೩೦	೦೦
೩)	ಕೊಡ್ಲ ಮಠದ ಶ್ರೀ ಗುರುಬಸಯ್ಯನವರು ಧಾರವಾಡ.	೨೫	೦೦
೪)	ಶ್ರೀಮತಿ ಸಕ್ರವ್ವ ಕೋಂ. ಬಾಲಪ್ಪ ಚವಡಿ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೫೧	೦೦
೫)	,, ಭೀಮವ್ವ ಕೋಂ. ಮರಿತಮ್ಮಪ್ಪ ಗಡಿಗಿ ಸಾ ರೋಣ	೧೫೧	೦೦
೬)	,, ಶಿವಲಿಂಗವ್ವ ಕೋಂ. ಬಾಲಪ್ಪ ಮೂಗನೂರ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೦೧	೦೦
೭)	,, ಶಂಕ್ರವ್ವ ಕೋಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅರಹುಣಸಿ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೫೧	೦೦
೮)	,, ಗಿರಿಯವ್ವ ಕೋಂ. ಬಸನಗೌಡ ಕರಿಗೌಡ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೫೧	೦೦
೯)	,, ಗುರವ್ವ ಕೋಂ. ಬಸಯ್ಯಾ ಮಠಪತಿ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೫೧	೦೦
೧೦)	,, ಗುರುಲಿಂಗವ್ವ ಕೋಂ. ಕಲ್ಲನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ ಸಾ ಕರಮಡಿ	೧೫೧	೦೦
೧೧)	,, ಪಾರ್ವತೀವ್ವ ಕೋಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ ನಾಗರಡಿ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೦೧	೦೦
೧೨)	,, ಪಾರ್ವತೀವ್ವ ಕೋಂ. ವೀರಪ್ಪ ಹಳಕಟ್ಟೆ ಸಾ ಅಳಗವಾಡಿ (ವಾಗ್ದಾನ)	೧೫೧	೦೦
೧೩)	,, ಶಿವವ್ವ ಕೋಂ. ದ್ಯಾಮಪ್ಪ ಗುಣರಡಿ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೫೧	೦೦
೧೪)	,, ಶಿವವ್ವ ಕೋಂ. ರಾಯನಗೌಡ ಮೇಟೆ ಸಾ ಮಂಡಲಗೇರಿ	೧೫೧	೦೦
೧೪)ಅ	,, ಜಿನ್ನವ್ವ ವೀರಬಸಪ್ಪ ಗುರ್ಲಹೊಸೂರ ಸಾ ಸೂರಕೋಡ	೧೦೧	೦೦

ಶಿವರುದ್ರ ಲಿಂಗಪ್ರಬಂಧಂ ಭವನಿರ್ಬಂಧಂ

ಶ್ರೀ		
ವಿ	ಶಿ	ಚ್ಚ
ಶಿ	ವ	ಮ
ನು	ರು	ಚಿ

ಪ	ರ	ಮ	ಗು	ರು	ಮು	ದ್ರ	ಭೂ	ವಿ	ನು	ತ	ಸು	ಚ
ರಿ	ತ್ರ	ನ	ತ	ಲೋ	ಕ	ದೇ	ವ	ತ	ರು	ಭಾ	ಮೋ	ನ್ನ
ತಂ	ದ	ಯಾ	ವಾ	ರಾ	ಶಿ	ಶಿ	ವ	ಯೋ	ಗ	ಲೀ	ನ	ಕ

ಮೋ	ತ್ತಾ	ರ	ಕ	ಭಾ	ವ	ಚ್ಚ
----	------	---	---	----	---	-----

ರ	ವಿ	ತ
ನು	ಜ	ಮ

ದ	ಪ	ರ	ಯ	ಮಿ	ನು	ತ
---	---	---	---	----	----	---

ಸಂ	ಭಾ	ವಿ	ತಂ	ಶಿ	ವ	ಪು	ಣ್ಯ	ಕ	ರ	ನಾ	ಮ	ವಿ
ದಿ	ಯು	ತಂ	ಭಾ	ವ	ಜಾ	ರಾ	ತ್ಯ	ಕ್ಷ	ಭೂ	ಪ	ಣ	ಕೃ
ಪಾ	ಭ	ರಿ	ತ	ವೀ	ಕ್ಷ	ಣಂ	ಪೊ	ರಿ	ಗ	ವಿ	ರ	ತಂ

ಈ ಮಧ್ಯವರ್ಣದ ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯ ಪ್ರಶಿಷ್ಯ ಸಂತಾನಕೆ ಭೋಗಮೋಕ್ಷವಿತ್ತು
ಕಾಪಾಡಲೆಂದು ಗೆಯ್ದ ೧೦೮ ವರ್ಣಗಳುಳ್ಳ ವಾರ್ಧಕ ಪಟ್ಟದಿಗೆ
ಶುಭಂ ಭದ್ರಂ ಮಂಗಲಂ.

ಸೂಚನೆ— ಈ ಲಿಂಗಬಂಧದ ಬಲಭಾಗದ ಮೇಲಿನ ಕೊನೆಯ ಸಾಲಿನ ಮೂರು
ಕ್ರಮಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಅದರಂತೆ ಕೆಳಗಿನ ಬಲಭಾಗದ ಕೊನೆಯ ಸಾಲಿನ
ಮೂರುಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು “ಜನ್ನಕವಿಕ್ಯತಂ” ಎಂದು ಹೊರಡುವದು.

ಓಂ
ಸಗುರುನು:ವಾಙ್ಗೀಶ್ವರ ಸಮಿತ್ಯಾಣಃ
ಶ್ರೋತ್ರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠಂ (೨೩)

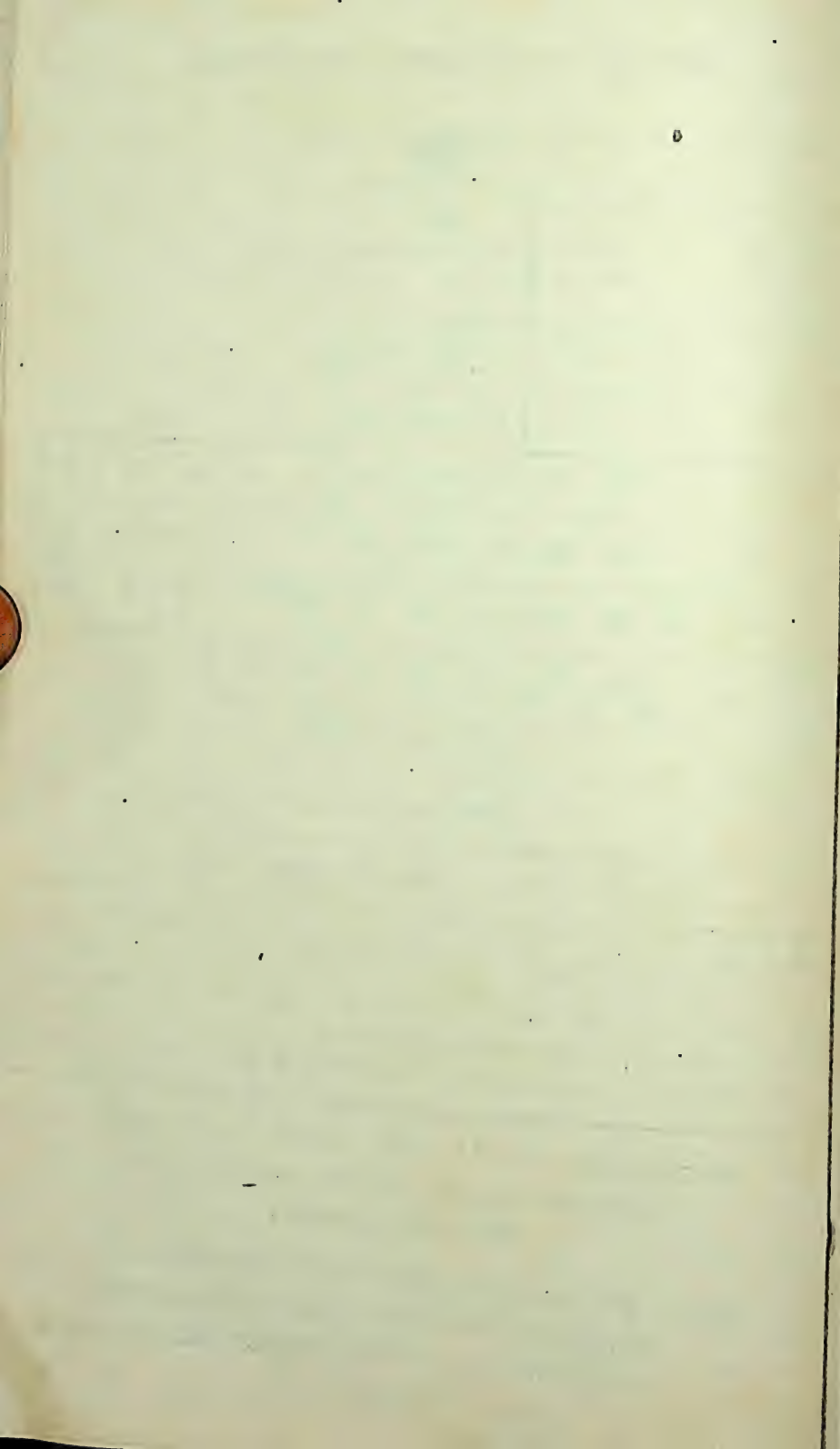
ಲಿಂಗೈಶ್ವ-ಶಿವರುದ್ರಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನು
ಸುಯುಕ್ತ

ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ :

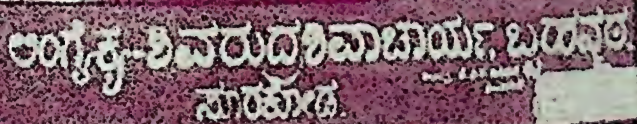
ಶಕೆ ೧೮೩೩ ಕಿರೋಧಕ್ಕತ ಸಂ.
ಶ್ರಾವಣ ವೃಷ್ಣ ಶುಕ್ರವಾರ
ತಾ|| ೧೮-೮-೧೯೧೧

ಲಿಂಗೈಶ್ವ :

ಶಕೆ ೧೮೩೩ ಅಂಗೀರಸ ಸಂ.
ಭಾದ್ರಪದ ಶು. ೧೩ ಸೋಮವಾರ
ಶ್ರವಣಾ ನಕ್ಷತ್ರ ಅಮೃತಸಿದ್ಧಿಯೇಗ
ತಾ|| ೧೩-೯-೧೯೩೩

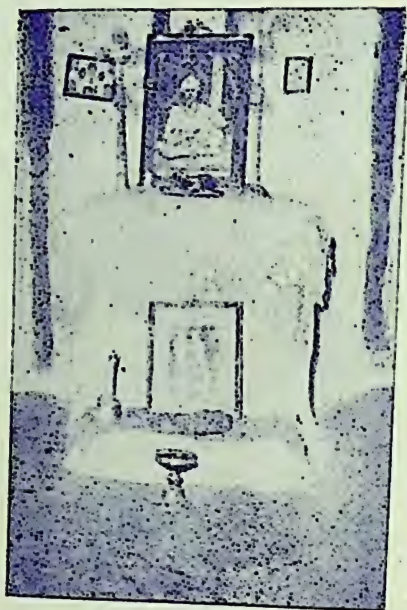

20

ਉੱਗ੍ਰਿਧ :

ಶಕೆ ಗುರುಗಳು ಅಂಗೀಕರಿಸ ಸಂ.
 ಭಾದ್ರಪದ ಶು. ೧೩ ಸೋಮವಾರ
 ಶ್ರವಣಾ ನಕ್ಷತ್ರ ಅಮೃತಸಿದ್ಧಿಯೇನ
 ತಾ|| ೧೩-೯-೧೩೩೩

ಮಠದ ಮೂಲ ಶ್ರೀ ಕರ್ತೃ ಗದ್ದುಗೆ

ಸೂರಕೋಡ ಹಿರೇಮಠ ಚರಪಟ್ಟದ
ಶ್ರೀ ಸ. ಬೃ. ಗುರುಪಾದ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು.

॥ ತೀ ಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯಾಃ ಪ್ರಸಿದಂತು ॥

“ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯಂ”

॥ ಸೃಗ್ಧರಾವೃತ್ತಂ ॥

ಶ್ರೀಮದ್ಧರ್ಮ ಸ್ವರೂಪಂ ಸುರುಚಿರ ಭುವನಾವಾಸನಶ್ರಾಂತಸತ್ತ್ವಾ |
ರಾಮಂ ಸ್ವಾರಾಕ್ಷಭೂಷಣಂ ವಿಬುಧವಿನುತ ನುದ್ರಾಗವಾಸಂ ಸುಗೋತ್ತೋ ||
ದ್ವಾಮು ಭೂತಿ ಪ್ರಯುಕ್ತಂ ಪ್ರಣವ ರುಚಿ ವಿನಿರ್ಧೂತ ಕಾಮಂ ನಿರಂತಂ |
ಸೋಮಾಂತಸ್ತೇಜನೈಮ್ನಂ ಸಲಪುಗೆ ಶಿವರುದ್ರಂ ವೃಷಾಧೀಶಮುದ್ರಂ ||೧||

॥ ಡವಣಿ ॥

ಕರಯುಗಂ ಸತ್ಪಲ್ಲವಂ ಭುಜಮೇ ರಮಣೀಯ ವಿಶಾಲ ಶಾಖೆ ಭಾ|
ಸುರ ಗಲಕ್ಷೇಷಂ ಮದಾಳಿ ಸುಹಾಸಮೇ ಸುಮ ನಿಭಂ ಮುಖಂ ಫಲಂ ||
ಸುರಭಿ ಸಂಯುಕ್ತಂ ವಿಧೂತ ಕುವೃತ್ತಿ ಸರ್ವ ನಿಗಮಸ್ತುತಂ ಗಿರೀ |
ಕ್ಷರ ಮಹಾಕಲ್ಪಾವನೀಜ ಮೆನುಗೋಲಿದೀವುಗೆ ಕಲ್ಪತಾರ್ಥಮಂ ||೨||

॥ ಮು || ಸ್ತು || ವ್ಯ ||

ಪದಗಳ್ಳೂರ್ಮಾಭ ಮಂಭಃಕಣಮೇ ಪಸದನಂ ಜತ್ತುಳಂ ಗೌರವಾಸಂ |
ಪದನೆತ್ತುದ್ಯತ್ಕಟ ಪ್ರೋಥಮೇ ಪುಳಿನತಳಂ ನಾಭಿಯೇ ನಿನ್ನು ಮೊಪ್ಪೊಂ ||
ದಿದ ನೇತ್ರಂ ಮೀಂಗಳಾಸ್ಯಂ ಸರಸಿಜ ಮೆನಿಸಲ್ಬಾವಿಸಲ್ದೀವಗಂಗಾ |
ನದಿಯಂತಾರಾಜಿಪೀಶಾನಿ ಸುವಿಮಲ ವಚಃಸಿದ್ಧಿಯಿತ್ತೋವುಗೆನ್ಮಂ ||೩||

ಕರಖಡ್ಗಪ್ರಾಂಶು ವಿದ್ಯುದ್ವ್ಯತಿ. ವಿವಿಧ ವಿಭೂಷಾಂಶು ಶಕ್ರಾಯುಧಂಭೀ |
 ಕರ ಹೂಂಕಾರ ಸ್ವನಂ ಪೆರ್ನೊಳಗೊಡಲಿನ ಬಣ್ಣಂ ಪಯೋದಾಳಿಯಾಗಲ್ ||
 ವರಕಾರುಣ್ಯಾಮೃತಂ ವರ್ಷಮೆನಿಸೆ ಹರಿದರ್ಪಾಗ್ನಿಯಂ ನಂದಿಸಲ್ಪ |
 ಪುರು ವರ್ಷಾಕಾಲಮೆಂಬಂತೆವೆನಿಸೆಗಲೆಮ್ಮಿಷ್ಟಮುಂ ವೀರಭದ್ರಂ ||೪||

ಶಿವಧಾವಲ್ಯಂ ಕುಭೃಜ್ವತೆಯ ಲಲಿತ ಹರಿದ್ರಾಭಮೋರ್ಗೂಡಿ ತ್ರೈಲೋ |
 ಕೃವನೆಲ್ಲಂ ಸರ್ವದಾ ರಕ್ಷಿಸುವ ತದಮಲಾಂಶೋದ್ಭವಂ ಸಿದ್ಧಿದಾತಂ ||
 ಸುವಿರಾಜನ್ಮೂಷಕಾರೂಢನಭವಗಣ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರತ್ವದಿಂದೊ |
 ಪುನನೀಪಾರಾಣಕೊಳ್ಳಂ ಕರುಣಿಸುಗನಿತಂ ವಿಘ್ನನಾಶಂ ಗಣೇಶಂ ||೫||

|| ಸ್ತ : ಗ್ಧ || ವೃ ||

ಗೀರ್ವಾಣಾಸ್ಯಾಂಬುಜಾತಂ ಕುಣಿಯೆ ಮಣಿಯೆ ದುಹ್ವಾಘ ಮಿಂದೀವರಂಗ |
 ಶ್ಲರ್ವಾಭೀಳಾಂಧಕಾರಂ ಪರಿಯೆ ಸರಿಯೆ ದೈತ್ಯಾಳಿ ನಕ್ಷತ್ರ ತೇಜಾ ||
 ಖರ್ವಂ ಕಾಪಟ್ಟಿ ಘೋಕಂ ಕಳಿಯೆ ಸುಳಿಯೆ ಲೋಕಾನುರಾಗೋದಯಂ ಮ |
 ತ್ಸರ್ವಾರ್ಥಂ ಗಾಣುವೊಲ್ವಾಳ್ಕೆಮಗೆ ಗಿರಿಶಪುತ್ರಂ ಷಡಾಸ್ಯಾಬ್ಜ ಮಿತ್ರಂ ||೬||

|| ಚಂ || ಮಾ || ವೃ ||

ಶಿವಸುಮವಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೆವಶೇಷ ಲಸತ್ಸುಮನೋ ವಿತಾನ ಶಾಂ |
 ಭವಗಣ ನೀರಜಾಕರದೆ ರಾಜಪ ಶಂಕರ ಪಾದ ಪುಂಡರೀ ||
 ಕವ ಸವಿಯುತ್ತೆ ತಾದೃಶಮ ನಾಂತವೊಲೊಪ್ಪುತಲಿರ್ಪ ಭೃಂಗಿ ಪಾ |
 ದ ವನಜದೊಳ್ವಿಹಾರಿಸುತಮಿರ್ಕೆ ಮದೀಯ ಮನೋ ಶಿಳೀಮುಖಂ ||೭||

ಶ್ರುತಿಸುತ ವೀರಶೈವ ಮತ ಕೇತುವನೂರ್ದು ಧರಿತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪಾ |
 ವರ್ತಿಸತಿಯಷ್ಟ ಸತ್ಕವಚ ಸಂಗತ ನಿರ್ಮಲ ಜಂಗಮರ್ಗೆ ಸ||
 ನ್ನುತ ವಿಧಿಯಿಂದೆ ಜಂಗಮ ಪದತ್ವವನಿತ್ತು ಷಡುಸ್ಥಲಾರ್ಥಮಂ |
 ಶ್ರುತಪಡಿಸಿದ ಪಂಚಗುರುಗಳ್ಗೆ ದೇ ಗರ್ವಗೇಯಿತ್ತು ವಂದಿವೆಂ ||೮||

ತನುಗತ ದುರ್ಮಲಂ ದೊಳೆದು ಮಂತ್ರಮಯಾಂಗಮ ನೆಯ್ದೊಡರ್ಚಿ ಚಿ |
 ದ್ವನಶಿವನಂ ಕರಾಂಬುಜದೆ ಕಾಣಿಸಿ ತದ್ವಿಧ ಭಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ||
 ಮನಮೊಸೆದಿತ್ತು ತನ್ಮತವನೋವ ಸದಂಚಿತ ಪಂಚಪೀಠದೊ |
 ಶ್ಮಿನಗುವ ತನ್ಮಹಾ ಗುರುಪರಂಪರೆಯೇಗೆ ನಿಜಾಂಘ್ರಿ ಸೇವೆಯಂ ||೯||

ವಿಮಲಪ್ರಮಥಾಧೀಶರ |

ಸಮೂಹದೊಳ್ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತ ಮಹಿಮೆಯನೊಳಗೊಂ ||

ಡ ಮಿರಗುವ ಶರಣರರುವ |

ತ್ತು ಮೂವರಡಿಗಳೆಮಗೀಗೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯಂ ||೧೦||

ಅನಿಮಿತ್ತಬಂಧುವಾನಂ |

ದ ನದೀಪ ವಿನಯಗುಣಾಭರಣ ಜನನವಿದೂ ||

ರನಧಿಕ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪ |

ನ್ನನೆನಿಸಿದ ನಿಜಗುಣಯೋಗಿಗಾನತನಪ್ಪೆಂ ||೧೧||

|| ಚಾಮರವೃತ್ತಂ ||

ಸಾರವೇದ ಚೋದಿತಂ ಗುರುಾತ್ತಮಾಭಿ ಕಲ್ಪಿತಂ |

ಜಾದು ಮೋಕ್ಷ ಕಲ್ಪಪಾದಪಂ ಭವಾಬ್ಧಿತಾರಕಂ ||

ವೀರಶೈವ ಸನ್ಮತಂ ಸದಾ ಮದೀಯ ಚಿತ್ತದೊ |

ಳ್ಳೀರಿಕೊಂಡದಿರ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಭದ್ರಮೆಂಬಿನಂ ||೧೨||

|| ಮು ವಿ ವೃ ||

ಶರಣಂ ಶಾಂತಿ ಸುಖೈಕ ಲಿಂಗ ಕರಣಂ ದುಸ್ತಾಪ ಸಂಸಾರ ಸಂ |

ಹರಣಂ ಶೈವಮತಾಬ್ಧಿ ಶೀತಕಿರಣಂ ಸುಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಭಾ ||

ವರಣಂ ಸೇವಿತ ಭಕ್ತ ವರ್ಗ ಭರಣಂ ವೈರಾಗ್ಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಸಂ |

ಚರಣಂ "ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಯೋಗಿ" ಚರಣಂ ಬೆಚ್ಚಿರ್ಕೆ ಮಚ್ಚಿತ್ತದೊಳ್ ||೧೩||

|| ಚಂ || ಮಾ || ವೃ ||

ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ಪದಪಂಕಜ ಸೌರಭಲುಬ್ಧ ಷಟ್ಪದಂ |

ಶಿತಿಗಲಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿ ಲಲಿತೋಭಯ ಸತ್ಯವಿತಾ ವಧೂ ವಶೀ ||

ಕೃತನಭವಾಗಮಜ್ಞ ರಸಿಕಂ ಶಿವಭಕ್ತ ವಿತಾನ ಕಿಂಕರೋ |

ನ್ನತಕವಿ ಪದ್ಮಣಾಂಕನೆಮಗೀಗೆ ಪ್ರಸನ್ನ ವಚಾಪ್ರಸಾದಮಂ ||೧೪||

|| ಚಂ || ಮಾ || ವೃ ||

ಲಯಕೊಳಗಾದರಂ ನುತಿಸದಸ್ತಲಯಂ ಶಿವಗೊಲ್ಲ ಜಿಹ್ವೆಯಂ |

ಕ್ರಯಿಸುತೆ ರಾಜಶೇಖರ ವಿಲಾಸ ಸಮಾಖ್ಯ ಮುಖ ಪ್ರಬಂಧ ರಾ ||

ಜಿಯ ರಚಿಸುತ್ತೆ ಬಾಲ್ಯತನದೊಳ್ ಸವೆತ್ತು ಬುಧಾಳಿ ಸನ್ನತೋ |

ಭಯ ಕವಿತಾ ವಿಶಾರದ ಷಡಕ್ಷರನೀಗೆ ಕಾವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಂ ||೧೫||

ತದನಂತರಮೀ ಪೌರಾ |
 ಣದುಸಕ್ರಮಕಾರನುಗ್ರಹಂ ಸಮನಿಸಿ ದ ||
 ತ್ತದನೋರೇನಂ ಕಾರಣಮಂ |
 ಮುದದಿಂ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛುಗಳ್ಗೆ ಮಂಗಲದಿನದೊಳ್ ||೧೬||

|| ೮ || ಸೃ || ವೃ ||

ವಿಮಲಶ್ರೀಕರ್ತೃಪೀಠಾಂತಿಕದೊಳಭವ ಸದ್ಗೋಷ್ಠಿಯಿಂದೇಕಪತ್ನೀ |
 ರಮಮಾಣಂ ಲಿಂಗಪೂಜಾಪ್ರಿಯನತಿ ರಸಿಕಂ ಸಾತ್ವಿಕಂ ಕೀರ್ತನಾಜಾ ||
 ಯ ಮಹಾಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯಮಂ ಪೊದಿ ಜಸನಡೆದ “ವೀರಾಭಿಧಂ” ಶಾಸ್ತ್ರಿಯುಂ ಸ |
 ತ್ತಮ ಭಕ್ತವ್ರಾತಮಾನುಂ ಕೆಲಜನದೊದವಿಂ ತಳ್ತು ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುವಾಗಳ್ ||೧೭||

|| ೯ || ಮಾ || ವೃ ||

ಕರಿವೃಷಭಾದಿ ಸದ್ಗುರು ಪರಂಪರೆಯೊಳ ಸವೆತ್ತು ರಾಜಿಸಾ |
 ಪರಮ ವಿರಾಗಶೀಲ ಶಿವರುದ್ರ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿ ದಿವ್ಯಸ ||
 ಚ್ಚರಿತೆಯನೊಲ್ಲ ರೂಪಿಸೆ ಮಹಾಶಿವಲಿಂಗ ಸದಿಚ್ಛೆಯುಣ್ಮೈಮುಂ |
 ಬರಿದು ಪಳಂಚಿ ಮೇರೆನರಿದಿರ್ಕುಮದೆಮ್ಮ ಹೃದಂತರಾಳದೊಳ್ ||೧೮||

|| ೧೦ || ವಿ || ವೃ ||

ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪುರಾಣಮಂ ವಿರಚಿಸಲ್ಪಾರಂಭಮಂ ಮಾಳ್ವದಿಂ |
 ದೊದಗಿದೀದಿನಮೀದೊಡೇಂ ಮಗುಳ್ಳು ತಾನೆಂದೆಂದಿಗುಂ ಬಾಡದಿ ||
 ಪುರದು ತದ್ರೀತಿಯನಾಂತನಂತ ಗುರುಚಿಲ್ಲಿಲಾ ಚರಿತ್ರಂಗಳುಂ |
 ಮುದದಿಂ ನಿರ್ಮಿಸತಕ್ತಿಯಂ ನಿನಗವಂ ಯೋಗೀಶ್ವರಂ ನೀಡುವಂ ||೧೯||

ಪ್ರಚುರಪ್ರಸಾದ ರಂಜಿತ |
 ರುಚಿವಾಣಿಯಿನಿತವರ್ಗಳಾರ್ವದಿಸಲ್ ||
 ವಚಿಸದೆ ರಚಿಸಲ್ಪೊಡಗಿದೆ |
 ನುಚಿತಂ ಮತಿಗೆಂದು ನಂಬಿ ಗುರುಬಲ ವಿಡಿದಾಂ ||೨೦||

ಭುವಿಬಾಹ್ಯಗತ ರಜನಿಯಂ |
 ರವಿಯಳಿವಂ ದ್ವಂದ್ವ ರಜನಿಯಂ ಕವಿಯಳಿವಂ ||
 ರವಿಕಾಣದುದಂ ಪ್ರತಿಭಾ |
 ಕವಿ ಕಾಣುವನದರಿನರಿಯೆ ಕವಿ ರವಿಗಧಿಕಂ ||೨೧||

ಸಾಹಿತ್ಯ ರಸಾವೃತಮಂ |
 ಸಾಹಿತ್ಯೋಪಾಸಕರ್ತೃಳಿವರಜ್ಜ ರದೇ ||
 ನೂಹಿಸಿದಪರೆ ಪೆಡೆಯೊಳಿ |
 ಪರ್ಹೀನಮೇಂ ಬಲ್ಲದೆ ಮಣ ಕಲೆಯಂಬೆಲೆಯಂ ||೨೨||
 ಅಸಮ ಗುರುವಿತ್ತ ಕವಿತಾ |
 ರಸಮಂ ಗುರುಗಿತ್ತು ಪಕ್ಕತನಾಗದೆ ಭವಸಂ ||
 ತ್ರಸಿತರ್ಗಿತ್ತೊಡೆ ಪಸಿರ್ಗಾ |
 ಶಿಸಿ ಮಹಿಷಂ ಕೆಸರೊಳಳ್ಳಿದಂತೆಮೊಲಕ್ಕುಂ ||೨೩||
 ಕವಿಯಮಗಳ್ಳವಿತಾಂಗನೆ |
 ಯವಳಂ ಮನಮೊಲ್ಲ ತನ್ನವರ್ಗೀಯಲ್ತು ||
 ದ್ಯುಮತಿ ಸೂಗದಿನಿರ್ಪಳ್ಳೇ |
 ರವಿಧಂ ತಾನಾಗೆ ಮುನಿಸಿನಿಂ ಶಾಪಿಸಳೇ ||೨೪||

|| ಚಂ || ಮಾ || ವೃ ||

ಉದರನಿಮಿತ್ತಮೊಳ್ಳಸಕೆ ಭೂಜನ ಮಾನ್ಯತೆಗೊಲ್ಲ ಭೂರಿ ವಿ |
 ತ್ತದೊದವಿಗಾನೊಡರ್ಚದೆ. ಜರಾಮರಣಾವೃತ ದುರ್ಭವಾಗ್ನಿಯಿಂ ||
 ಕುದಿಮೊಡಲಿಂಗಿದೇ ಚರಮ ಜನ್ಮದೆ ತಚ್ಛವ ರುದ್ರಯೋಗಿ ಸ |
 ತ್ವದ ಕರುಣಪ್ರಸಾದ ಫಲಸಿದ್ಧಿಗೊಡರ್ಚುವೆನೀ ಪ್ರಬಂಧಮಂ ||೨೫||

ಶ್ರೀರೇಣುಕ ಶಾಖಾನ್ವಿತ |
 ನಾರಾಜಿತ “ರವಿಪುರ” ಹಿರಿಯ ಮತಾಧೀಶಂ ||
 ಚಾರು “ಗುರುಪಾದವರ್ಯ”ಕು |
 ಮಾರಂ ಚಿನ್ನಕವಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೀ ಕೃತಿಯಂ ||೨೬||
 ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯಮೆಂದೀ |
 ನವಕೃತಿ ವೆಸರೀ ಕೃತಿಗೊಡೆಯಂ ಶಿವರುದ್ರಂ ||
 ಸವಿಮಿಗೆ ಕೇಳ್ವರ್ನಲಿದೋ |
 ದುವರ್ಗುರು ಪದಾಬ್ಜ ಸಕ್ತ ಭಕ್ತರ್ತಕ್ತರ್ ||೨೭||

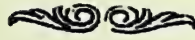
|| ಮ || ಸ್ತ || ವೃ ||

ಶಿವಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ವಿಭವಕಿದು ಮನೋಜ್ಞಾಲಯಂ ಸರ್ವಸೌಭಾ |
 ಗ್ಯವನೀಯುತಿರ್ಪ ತಾಣಂ ಜನನ ಮರಣ ತಾಪೋದ್ಧರಂ ಕಾಮ್ಯಮಂ ಸಾ ||

ಚುರ್ವ ರೂಪಂ ದಾಳ್ ಸ್ವಾರಾಭಿನವ ಸುರಕುಜಂ ಮೋಕ್ಷಶಾಂತಿ ಸ್ಥಲಂ ತೀ |
ಶಿವರುದ್ರಾಚಾರ್ಯ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಮಿದು ಗಿರಿಶನಂ ತೋರ್ಪ ಸುಜ್ಞಾನದೀಪಂ ||೨೪||

ಸಚ್ಚರಿತೆಯನಿದನೊಲಿದಾ |
ನಿಜ್ಜಂ ಬಿಡದೋದುವ ಪರ್ಥಿಯಿಪರ್ಕೇಳ್ವರ್ ||
ಮೆಚ್ಚಿ ಬಿಡದ ವರ್ಗಿಹಪರ |
ಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖ ಮಿತ್ತು ಪೊರೆಗೆ ತಚ್ಚಿವರುದ್ರಂ || ೨೫ ||

ತೀಗುರು ಪಾದಪದ್ಮ ಪರಾಗ ಭಸಿತ ಫಾಲಪಟ್ಟ
ಜೆನ್ನಕವಿ ವಿರಚಿತಂ ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯ
ಲೀಲಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಳ ಧಮಾಶ್ವಾಸಂ
— ಸಮಾಪ್ತಂ. —

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪ್ರತಿನುತ ಪಾವನ ಶಾಂಭವ |
ಮತೋನ್ನತಿಗಭವನ ಪಶ್ಚಿಮ ಶಿಖಾ ಚಕ್ರ ||
ಸ್ಥಿತ ಕಲೆಯೊಡಮೂಡಿತ್ತೆನೆ |
ಕ್ಷತಿಯೊಳ್ಳುರು ಮತದೊಳಿವನಿಳಿದಂ ಸುಳಿದಂ ||೧||

ವಾರಣದೈತ್ಯ ನಿವಾರಣ |
ವಾರಣ ವಕ್ತ್ರಾಂಬುಜ ತರುಣಾರುಣ ಭಸಿತೋ ||
ದ್ವಾರಣ ದುರೀಷಣ ತ್ರಯ |
ಮಾರಣನೀಗೆಫಲ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ವೃಷಪತ್ರಂ ||೨||

ಈಕೃತಿಗಾರಂಭಮನಾ |
ಲೋಕಿಸೆ ಭೂರಮಣ ದಾಳ್ ನೀಲಾಂಬರದೊಳ್ ||
ಸೈಕತದಿಂ ಶುಕ್ತಿಗಳಿಂ |
ಭೇಕಗಳಿಂ ವೀಚಿಯಿಂ ಪಯೋನಿಧಿಮೆರೆಗುಂ ||೩||

॥ ಮ ॥ ಸ್ತ ॥ ವ್ಯ ॥

ವಿಲಸದ್ಬಂಭೋಳಿ ಹಸ್ತಾಸ್ತ ಚಕಿತ ಧರಣೀ ಭೃತ್ಕುಲಂ ಬಂಭರೋದ್ಯು |
ಜ್ವಲಮುಗ್ಗಂಯುಕ್ತ ತೀರಂ ರುಚಿರ ವಿವಿಧ ಸಂಭೇದ ಮೌರ್ವಾಗ್ನಿ ಮುಕ್ತಾ ||
ಫಲಮುದ್ಯನ್ನಾಗ, ನಾಗಾವಳಿ ಮಕರ ಮಹಾ ಕೂರ್ಮಮಂಭಶ್ಚರಪ್ರಾ |
ಜುಲದಿಂ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂ ರಂಜಿಸಿದುದತಿ ರಸಾಕಾರಮುದ್ರಂ ಸಮುದ್ರಂ ||೪||

ಕಲಹಂಸೀರಾಜಿ ಕಲ್ಲೋಲ ನಿಕರಮುರು ಕಂಬು ಪ್ರತಾನಂ ವಹಿತ್ರಾ |
ಲಿ, ಲಸಡ್ಡಿಂಡೀರ ಸಂದೋಹ ಮುಡುಪ ಚಯ ಮುದ್ಯತ್ಪ್ರವಾಳಾಫ, ಜನ್ಮ ||
ಸ್ಥಲಮಂಭೋಜಾತ ಸಂಘಾತ ಮಸನು ಸುಳಿ ಗರ್ತಂ ಪ್ರತೀರೋರ್ವಿಜಾತಾ |
ನಲಿ ಭದ್ರಂ, ಭೂರಿಪೌದ್ರಂ, ವಿಲಸಿತಮಣಿಮುದ್ರಂ; ಸುಭದ್ರಂ, ಸಮುದ್ರಂ ||೫||

ಜಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಅನ್ಯತಕಲಾಮಯಂ ಸಕಲ ಸಸ್ಯವನುಜ್ವಲಿಸಂ ಪ್ರಮೋದದಂ |
ಶಮಗುಣರಂಜಿತಂ ವಿಗತಮಾತನುಜಾತ ಮಹೇಶನುತ್ತಮಾಂ ||
ಗಮನಡರ್ದಾವಗಂ ಮೆರೆವನೊಳ್ಳೊಡಮೆಂದೆನೆ ಮತ್ತನೂಭವಂ |
ಸಮವೆನಗಾರದೆಂದುಲಿವವೋಲುಲಿಗುಂ ಶರಧೀಂದ್ರನುರ್ಬಿನಿ ||೬||

ಆದೋಡಮೇಂ ಕುಂಭೋದ್ಭವ |
ನಾದಂ ಬರಪೀರ್ದನಾತ್ಮಭವೇ ಚಂಚಲೇಯಳ್ ||
ಮೇದಿನಿಯೊಳ್ಳಂಗಳೆಡೆ |
ಯಾದೆನೆನುತ್ತೊಡಲವನ್ನಿಯಿಂ ತಳಮಳಿಕುಂ ||೭||

ಮ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ನಭದಂತೀತ್ವರನಂತೆ ವೋಲುಡುಪ ರಮ್ಯಂ ವೀರಯೋದ್ಧಾರನಂ |
ತಿಭದಂತೂರ್ಜಿತ ಪುಷ್ಕರ ಪ್ರಯುತಮುಂ ಪದ್ಮಾಕ್ಷನಂತಂಬುಜ ||
ಪ್ರಭವಂ ಧಾತ್ಯವಿನಂತೆ ಗೋ ರುಚಿರಮುಂ ಭ್ರಾಜನ್ಮಖಾಗಾರದಂ |
ತೆ, ಭಟೋದ್ಯದ್ರಣದಂತೆ ಬಾಡಬ ಯುತಂ ರತ್ನಾಕರಂ ರಾಜಿಕುಂ ||೮||

ಜಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಪಡುನಣ ದಿಗ್ವಿಧೂಮಣಿ ವಿರಾಜಿತ ಭಾಲ ಲಲಾಮವೋ, ಪೊಡ |
ಪೊಡೆಡ ನಭೊಂಬುಧಿ ಪ್ರಗತ ಚೆಂಬವಳೋ, ವಡವಾಗ್ನಿ ಯಿಂ ಕೆಲ ||

ಕೊಡೆದು ಕಳಲ್ವಿ ಬೀಳ್ವ ಹೃದಯಂಗಮ ಪೆರ್ಗಿಡಿಯೋ ಎನಲ್ವೆ ಸಂ |
ಗಡಿಸಿದ ಮೇರು ಭೂಧರಮದೊಪ್ಪಿತು ಮಧ್ಯದೊಳಾ ಪಯೋಧಿಯಾ ||೯||

ತದಚಲದಗ್ರದಲ್ಲಿ ದಿವಿಜಾಂಗನೆಯರ್ಜಗದಾದಿಮಾತೆಯಂ |
ಪದಪೊಗೆಯಲ್ಪುಕೀರ್ತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸರ್ಭಯ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂ ||
ದುದಿತಮಹೋತ್ಸವಂ ಮಿಸುಗೆ ವಿಷ್ಣು ವಧೂಮಣಿಯಾಗಲಾಳ್ವನಂ |
ಸದಮಲ ಶಂಭುವಂವಿಧಿರಮೇಶ ಮುಖಾಮರರೊಲ್ಪು ಕೀರ್ತಿಪರ್ ||೧೦||

ಇಂತೆಸೆವ ಮೇರುಗಿರಿಗೋ |
ರಂತೊಪ್ಪುವ ದಕ್ಷಿಣಾಶೆಯೊಳ್ವಸುಧಾ ಸೀ ||
ಮಂತಿನಿ ಸೀಮಂತದ ಮಣಿ |
ಯಂತಿರೆ ಭಾರತಜನಪದಮೆಸೆಗುಂ ಮಿಸುಗುಂ ||೧೧||

ಮ|| ಮ|| ವೃ||

ನದಿಯಿಂ ನಂದನದಿಂ ಪಶುಪ್ರಕರದಿಂ ವಾಪಿ ತಟಾಕಂಗಳಿಂ |
ಪದವೆತ್ತೊಪ್ಪುವ ಲಿಂಗಗೇಹತತಿಯಿಂದಧ್ಯಾತ್ಮ ಶೀಲರ್ಕಳಿಂ ||
ಪುದಿದೆತ್ತಂ ರಸದುಂಬಿತೋರ್ಪ ಕಳಮ ಪ್ಲೇತ್ರಂಗಳಿಂ ಸರ್ವಸಂ |
ಪದದೊರ್ಗಿಂ ಮೆರೆಗುಂ ಮಹಾಷಧಿ ವನ ವ್ರಾತಂಗಳಿಂ ಭಾರತಂ ||೧೨||
ಪರಹಿತಕಾರ್ಯ ಧುರ್ಯ ಪುರುಷೋತ್ತಮರಿಂ ಬುಧರಿಂ ನಿರುಂತರಂ |
ಮೆರೆಯುವ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥದೊದವಿಂ ಧನಧಾನ್ಯ ಕೃಷಿ ಪ್ರವೀಣರಿಂ ||
ಧುರಪಟು ವೀರರಿಂ ಶ್ರುತಿವಿಶಾರದರಿಂ ಗುರು ಸತ್ತದಿಂ ಮನೋ |
ಹರಮೆನೆ ತೋರ್ಪಧಾತು ತತಿಯಿಂ ಭರತಾವನಿ ಯೊಪ್ಪಿ ತೋರುಗುಂ ||೧೩||

ಮ|| ಸ|| ವೃ||

ಕರುಣಾದ್ರಾಪಾಂಗದಿಂ ಘೋರ ದುರಿತ ಭವ ಸಂಸಾರಮಂ ತಳ್ಳಿಸುತ್ತೊ |
ಲ್ದರೆ ಭಕ್ತೇಷ್ಟಾರ್ಥಮಂ ಸಾರ್ಚಿ ನಿರತಿತಯ ಕೈವಲ್ಯಮಿತ್ತೋವಲಿಕೆಂ ||
ದಿರದೀರಾದಾರ್ಥದೊಳ್ಕೀರ್ತವಡೆದಿಸೆನ ಚಿಜ್ಜ್ಞೇತಿರಾಕಾರ ಲಿಂಗೋ |
ದರದಿಂ ವೈದೋರುವಂ ಶಂಭುವೆನೆ ವಿಷಯಮಂ ಬಣ್ಣೆ ಸಲ್ಲಲ್ಲನಾವಂ ||೧೪||

ಸ|| ಸ|| ವೃ||

ಶ್ರೀಮಚ್ಚೈವಾನ್ವಯ ಸ್ಥಾಪನ ದೆರಿಯ ಮಹಾರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯವರ್ಯಂ |
ದಾನೋದ್ಯದ್ರಾವಣೇಂದ್ರಾನುಜನ ಹೃದಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಕಾಮ್ಯಾರ್ಥಮಂ ಲೀ||

ಲಾಮಾತ್ರಂ ದೆತ್ತುಮುಕ್ಕೋಟೆ ಗುರುವೆರಸಿ ಮುಕ್ಕೋಟೆ ಲಿಂಗಂಗಳಂ ಮೇ |
 ಕ್ಷಾಮೊಂದೇ ಕಾಲದೊಳ್ತಾಳ್ವ ಪೊರೆದಿಳೆಗೆ ತೋಡಪ್ಪುದಿನ್ನಾವುದಿಕ್ಕುಂ ||೧೫||

ಜಡಮೆಂಬುದು ನೀರೊಳ್ಳಡು |
 ಬಡತನಮೆಂಬುದು ಮೃಗಪತಿಯೊಳ್ಳುಟಿಲಂ ನೋ ||
 ಳ್ಪೊಡೆನದಿಯೊಳ್ಳರಿಣತೆಯಂ |
 ಪುಡುಕಲ್ವಜ್ರದೊಳಗಲ್ಲದಿಲ್ಲಾ ನಾಡೊಳ್ ||೧೬||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ ||

ಸರಸಿಜ ಮಿತ್ರಮಂಡಲದವೋಲಿರೆ ಗೋವಲಯಂ ಸರೋರುಹಾ |
 ಕರದೊಲುಪದ್ಮಸದ್ಮ ಮಬಲಾಸ್ತನದಂತೆ ಮೊಲಗ್ರಹಾರ ಬಂ ||
 ಧರಸದಲಂಕೃತಂ ಬಗೆಯೆ ವತ್ಸರದೊಲ್ಬಹುಧಾನ್ಯ ರಾಜಿತಂ |
 ತರಹರದೀಡುಜಾಡುಜೆಲು ಕನ್ನಡನಾಡು ನಿರಂತಮೊಪ್ಪುಗುಂ ||೧೭||

ಇಂತಿರ್ಪ ಮನೋಜ್ಞ ಧರಾ |
 ಕಾಂತಾಮಣಿ ದಾಳ್ದನೀಲವಸ್ತ್ರದ ಸೆರಗೊ ||
 ಬಂತೆ ನಪೋದ್ಧೃತ ಪಳ್ಳಂ |
 ಸ್ವಾಂತಾಕರ್ಷಿಸೆ ಘುಳುಘುಳು ರವದಿಂ ಪರಿಗುಂ ||೧೮||

ಮ|| ಸೃ|| ವೃ||

ಬಲವತ್ಪ್ರಾಪ್ತಾಘಮಂ ಕರ್ಚಲತನುಹರ ನುಜ್ಜಿದ್ರಸಂ ಘೂರ್ಮಿಸುತ್ತಂ |
 ಜಲರೂಪಂದಾಳ್ವ ಲೋಕಕ್ಕಿಳಿದು ಪರಿಯಿತೋ, ದೇಶಿಕಾವಾಸಕೆಯ್ತಂ ||
 ದಲಸಿದ್ಧಿಲ್ಲಸುಖಬೊಂದಿರಲು ಸುರಿದ ಕಾರುಣ್ಯ ಪೀಯೂಷಮೋ, ಎಂ |
 ಬೊಲು ಕಣ್ಗಿಂಬಾಗಿ ರಾರಾಜಿವುದು ಚಿಲುಮೆಯಾರೋಗ್ಯ ಪಾನೀಯದಿಂದಂ ||೧೯||

ಬಿಡದೆನ್ನಂ ಸೋಂಕಿರ್ಪರ
 ಕಡುಪಾಪವನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ವಿಶ್ವಂಭರೆಯೊಳ್ ||
 ಮೃಡಗುರು ಪೂಜೆಗೆ ಸಲ್ಲೆಂ |
 ಬಿಡದಾನೆಂದು ಗುರುವೇದಿವೇಷ್ಟಿಸಿ ಪರಿವಳ್ ||೨೦||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ತೆರಿಗಳ ಪಂಜ್ಞಿಸಾಧ್ಯ ಕಡುವೆಳ್ಳಿನಜತ್ತುಳ ಪುಷ್ಪವೃಂದ ಮಂ |
 ಜುರುತರಧೂಪ ವಾರಿ ರುಚಿಯಾರತಿ ಘುಳ್ಳುಳು ರಾನಮೊಂದುಗೀ ||

ತ, ರಸವಿಶಿಷ್ಟ ವಾಡ್ಯಮೆನಿಸಲ್ಯವಮದ್ರನನರ್ಚಿಸಲ್ತೆ ತಾ |
ನಿರೆ ಬಲವಂದು ನಿದಳನೆ ತನ್ನವನೀತದ ಬೆಂಚೆಯೊಪ್ಪುಗುಂ ||೨೧||

ಘನನಿಧಿಗಿಂಬುಗೊಬ್ಬೊಡಮದೇಂ ಲವಣೋದಮನಾಳ್ತೆ ಸರ್ವ ವಾ |
ಹನಿಗನುವಿತ್ತೊಡೆಂ, ರಘುಜನಳ್ಳದೆ ಸೇತುವೆ ಗಟ್ಟಿದಂ ಭವ ||
ತ್ತನುಭವೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಭಂಗಮನೊಡರ್ಚಿದಳಿಂತಪವಾದ ಮಿಲ್ಲದಿ |
ರ್ಪೆನಗೆಣೆಯತ್ತಿನುತ್ತೆ ತೆರಿಗೆಯ್ಕಳನೆತ್ತುಲಿಮಂತೆ ತೋರುಗುಂ ||೨೨||

ಉ|| ಮಾ|| ನೃ||

ಒರ್ಪಿಡಿಗೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ಪ ಕುಚೆಯರ್ಸ್ಮೃತಿದಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಡುತ್ತಿರ್ಪನು |
ಣ್ಣಿನ ಚೆಲ್ಲಗಂಗಳೆಯರೂರ್ಜಿತ ರೂಪು ವಿಲಾಸದೇಳ್ಗೆಯಿಂ ||
ದರ್ಪಕಯಾನೆಯರ್ಸುಮಗಂಧಿಯರಂಗಜ ಬೇಟೆ ಗಾರ್ತಿಯ |
ಸರ್ಪಸು ವೇಣೆಯರ್ಬಿನದದಿಂ ಜಲಮಂ ತರುತಿರ್ಪರೋಳಿಯಿಂ ||೨೩||

ಇದಕಿಂದರ್ಗಳ ಮೆನಿಸುವ |
ನದೀನದಂಗಳ್ವಿಲಾಸಿದಿಂ ಮೃದುವಿದುರ್ ||
ಪದಸಿ ಬರೆದು ನವನೀ |
ತದ ಪಳ್ಳಮೆನುತ್ತೆ ಧಾತ್ಯ ಲೀಲೆ ವಿಚಿತ್ರಂ ||೨೪||

ಮ|| ವಿ|| ನೃ||

ಸುಕರಂ ತನ್ನವನೀತ ಬೆಂಚೆಯೆಡೆಯೊಳ್ವೇದಜ್ಞರಿಂ ಸೌಮ್ಯಸಾ |
ತ್ವಿಕರಿಂ ಧರ್ಮಪರೋಪಕಾರಪರರಿಂ ಸತ್ಕೀರ್ತನಾಚಾರ್ಯರಿಂ ||
ಪ್ರಕಟಂ ಸುಂದರ “ರಾಮದುರ್ಗ” ನೃಪರಾಜ್ಯಾಂತಸ್ಥಮಾಗೀಶ ಭಾ |
ವುಕರಿಂ ಪ್ರೌಢರಿನೊಪ್ಪುಗುಂ “ರವಿಪುರಂ” ಶೃಂಗಾರ ಸಾರಾಕರಂ ||೨೫||

ಮುಗ್ಧಗುರುಪದ ಭಕ್ತಿ |
ಸ್ಥಿಗ್ಧನೀತಿಗುಣ ಶಾಲಿಗಳ್ಳಮ ಚರಿತರ್ ||
ದುಗ್ಧಯಶೋ ಯುಕ್ತರ್ಪ |
ಮೃಗ್ಧನ ಸಂಪನ್ನರಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಯಿಸುಗುಂ ||೨೬||

ಪರಭಾಷಾ ಪಂಡಿತರಿಂ |
ವರಿಷ್ಠ ಪದಭೂಷರಿಂ ಮಹಾ ರಸಿಕಜನೋ ||

ತ್ವರದಿಂ ತಳ್ತಿಸೆಗುಂ ಭಾ |

ಸುರ ರುಚಿ ಸಂಗೀತ ವಾದನ ಪಟೂತ್ತಮರಿಂ ||೨೭||

ಪಾ|| ವಿ|| ವೃ||

ಸುರಲೋಕಂ ನೆಲೆಗೊಂಡವರ್ಗರಿಯೆ ಸೈಪರ್ಪನ್ನೆಗಂ ರಕ್ಷಿಕುಂ |

ಮರಳೀ ಲೋಕಕೆ ತಳ್ಳುಗುಂ ಗುರುವರಂ ವಾಸರ್ಪ ಸುಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ||

ಸ್ಥಿರಶಾಂತಿಸ್ಥಿ ತಿಯಿರ್ಕುಮೆಂದು ಭುಜಮುಂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಪೇಳ್ವಂತೆ ತ |

“ಸ್ವರಗುಂದಾಚಲ” ದೊತ್ತಿನೊಳ್ಳೆರೆವುಗುಂ ತದ್ಗ್ರಾಮ ಮಲ್ಲಾಸದಿಂ ||೨೮||

ತ|| ಳ|| ವೃ||

ಅಮರರಿಂಬ ಪೆರ್ಪರ್ಪಮಂಜಪಮಲ್ಲು ಮಿಳ್ತುವಿನಪ್ಪಿದ |

ಗಮನಿಸಲ್ಮ ಮರರ್ಕಳೇಂ ಗುರುಮೂರ್ತಿವಾಸಕಡರ್ಪದಾ ||

ಗಿ ಮರಣಾಜಯಿಸಿರ್ಪುವೆಂ ನನಗಿಂತು ಪಾಸಟೆ ನೀವ್ಗಳೆಂ |

ದು ಮುರುಕಂಮಿಗೆ ಹಾಸ್ಯದಿಂ ನಗುವಂತೆ ಮೊಲ್ಪೊಳಲೊಪ್ಪುಗುಂ ||೨೯||

ಪ್ರ|| ಗ್ಲ|| ವೃ||

ಅಲ್ಲಿ ಪರ್ವಂ ವೀರಮಾಹೇಶನನಘಚರಿತಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನು ಸಂಧಾ |

ನೋಲ್ಲಾಸಂ ತ್ರಾತಶಿಷ್ಯಂ ಪಡವಿಡಿ ನಿಜ ಸೂತ್ರಂ ಸದಾಚಾರ ಶೀಲಂ ||

ಚಿಲ್ಲಾಸಂ ಶ್ರೀಬೃಹಚ್ಛಾತ್ರ ಪತಿ ಗುರು ಕರಾಂಭೋರುಹೋದ್ಭೂತನುದ್ಯ |

ತ್ವಲ್ಲೋಲಾಪಾಂಗನೇತ್ರಂ ಗುರುಸಮಯ ಸುಕಾರ್ಯಂ ಸುಧುರ್ಯಂ

ಕರಿವೃಷಾಯಂ ||೩೦||

|| ಚಂ|| ಪಾ|| ವೃ ||

ಪರಸತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಲಿಮೊಗಂ ಪರರರ್ಥದೊಪಂಗು ಶಾಂಭವೇ |

ತರ ನುತಿಯಲ್ಲಿ ಯಸ್ತರಸನಂ ಪರಶಾಸ್ತ್ರದೆ ಕರ್ಣ ಹೀನನಾ ||

ಗಿರೆ ಕಡುಪೇರ್ಮೆವೆತ್ತು ಜಸದಿಂ ಜನಪೂಜ್ಯತೆಯಿಂ ಧರಿತ್ರಿಯೊ |

ಳ್ಳೆರೆದನದೇಂ ಸುಪುಣ್ಯವ ನುಪಾರ್ಜಿಸಿದಾತನೊ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದೊಳ್ ||೩೧||

ಪಾ|| ಪ್ರ|| ವೃ||

ವಿಮಲೋದ್ಯದ್ವಂಶ ಸಂಭೂತೆ ಶುಚಿ ಹೃದಯೆ ಸಾಗುಣ್ಯ ವಿಭ್ರಾಜೆ ತಜ್ಜಂ |

ಗಮ ಪೂಜಾತಿಥ್ಯೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ ಸರಳೆ ಗೃಹಕಾರ್ಯ ಕ್ಷಮಾಶೀಲೆ ಸ್ತ್ರೀಧ ||

ಮು ಮಹಾಸಾಧ್ವೀ ಶಿರೋರತ್ನ ಪತಿಚರಣ ಸೇವಾಮೃತಾಸ್ವಾದೆ ನಿತ್ಯಂ |

ಕಮನಾರಾತ್ಮರ್ಚನಾ ಸಂಭ್ರಮೆ ಸತಿಯೆಸೆದಳ್ಳಾಣೆ ರುದ್ರಾಣಿಯೆಂಬಳ್ ||೩೨||

|| ಚಂ || ಮಾ || ವ್ಯ ||

ಪತಿಸರದೈವಮೆಂದು ಪತಿಸೇವೆ ಸದಾಶಿವ ಸೇವೆಯೆಂದು ಶೋ |
ಭಿತಪತಿ ನಾನುನೇ ಶಿವಮನೂಪಮನೆಂದು ಸತೀಶಿರೋಮಣೀ ||
ಪತಿಸದರೇಣು ಮಂಗಲ ಲಲಾಟ ವಿಭಾಷಣಮೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ |
ಪತಿಕರಿಸಾನಗಂ ಚರಿಸುತಿದ್ವಳತೀವ ಧವಾನುಸೇವೆಯೋಳ್ ||೨೩||

ಶರನಿಧಿಯಂತೆ ಪೊಲ್ಲುವನ ವಿಶ್ರುತ ಸತ್ಪತಿಯಂತೆ ಲಕ್ಷಣ |
ಪ್ರರುಚಿ ಸರೋಜದಂತೆ ಗುಣರಂಜಿತ ಪೂರ್ಣಸುಧಾಮಯೂಖನಂ ||
ತಿರೆ ಗತ ದೋಷ ರಾಜಿತ ಮಹೇಶ್ವರನಂತಿರೆ ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಪತಾ |
ಕರೆ ಸತಿರುದ್ರಮಾಂಬೆ ಸತಿಲಕ್ಷಣ ಶೀಲಗಳಿಂದಮೊಪ್ಪಿದಳ್ ||೨೪||

ಪಾವನ ಶಿವಪ್ರಸಾದಂ |

ಭಾವಭವಾರಾತಿ ಭಕ್ತಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೊಂಡೀ ||

ಭೂವಲಯಕಿಳಿದರೆನೆ ಸಂ |

ಭಾವಿತಪುಣ್ಯ ಸತಿಪತಿಗಳಾರಾಜಿಸಿದರ್ ||೨೫||

|| ಚಂ || ಮಾ || ವ್ಯ ||

ಜಗಮಿದಸತ್ಯ ಮಲ್ತಿಕೆಯ ಭೋಗ ತಿರಸ್ಕೃತಮಲ್ಲು ತಜ್ಜಗಂ |
ಸೋಗಸಿನ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆಯೆ ಕಾಣ್ವದಮೋಘಮವತ್ಯ ಸಾಧನಂ ||
ಬಗೆಯೆ ಶರೀರಮೇ ಶಿವ ನಿಕೇತನಮುರ್ವಿಯ ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯಮಂ |
ಮೃಗಕರಗೀಯೆ ಪುಟ್ಟುಗುಮದರ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದತೆ ತತ್ಪ್ರಸಾದಮಂ ||೨೬||

|| ಉ || ಮಾ || ವ್ಯ ||

ಭೋಗಿಪುದೇ ಮಹಾಸುಖ ಮದತ್ತಣಿನಂಗಳ ಮಾನ ಮರ್ದನಂ |
ರಾಗದೊಳಸ್ಮದಾದಿಗಳಿಗೀ ಜಗಮಂ ರಚಿಸಿರ್ಪನೀ ಜಗ ||
ದ್ಭೋಗನನೆಯ್ಗೆ ಮೋಹದುಪ ಭೋಗಿಸುತಿರ್ಪುದು ಹೇಯಮಲ್ತಿ ತ |
ದ್ಭೋಗಮೆ ಹೇಯಮಲ್ಲು ಶಿವಧರ್ಮಪಥಾನುಗ ವರ್ಗಕೆಂದಿವರ್ ||೨೭||

ಜಲಗತ ಶತಪತ್ರದ ಪೊ |

ಲೈಲದೊಳ್ಸಂಸಾರಸಾಗರದೊಳಿದೊಡಮುಂ ||

ಮಲಹರ ಚರಿತರ್ಪಕಲವ |

ನಲಸದೆ ಶಿವಗಿತ್ತಲಿಪ್ತತೆಯನೊಪ್ಪಿದರ್ ||೨೮||

ಅಳಿಯಾಶೆಯನಳಿಯೆಂಬ |

ಕಳಿಯೆಂಬದುರ್ಗುಣಂಗಳಂ ಕವಿಯೆಂಬರ್ ||

ಜಲಪಕ್ಷಿಗರಿಯೆ ತಂತುವಿ |

ಗೆಳೆಯೆಂಬುವರಲ್ಲ ದಿಲ್ಲ ಬಿರುನುಡಿಯವರೊಳ್ ||೩೯||

|| ಮ|| ಸೃ|| ವೃ ||

ಇವರ್ಗುದ್ಯುತೋಚ ಪುಣ್ಯಾರ್ಜಿತ ಬಲದಿನಪಾಸ್ತಾಂಗಜೋದ್ಭಕ್ತಿಸುಜ್ಞಾ |
ನ ವಿರಾಗಂಸಾದುರ್ಪುತ್ರಾಕೃತಿಯೊಳಿರದೆ ಸ್ವಾಯತ್ತಮಾದಂತೆ ತತ್ತು ||
ತ್ರವರೇಣ್ಯಪುಟ್ಟದರ್ಪಂಪೊಡವರೆ "ಗುರುಪಾದರ್ಪ" ನಾ "ಶಂಕರಾರ್ಯಂ" |
ಶಿವಮುಗ್ಧಾಚಾರಶೀಲಂ "ಕರಿವೃಷಭ"ರಿವರ್ವಂಶ ರೋದೋಂತಚಂದ್ರಂ ||೪೦||

ಮ|| ಏ|| ವೃ||

ಸುಕುಲೋದ್ದೀಪಕ ಪುತ್ರರಿಂ ಶಿವಸಪರ್ಯಾನಂದದಿಂ ಪ್ರೇಮಪೂ |
ರ್ವಕ ಭಕ್ತರ್ಕಳ ಪ್ಲೇಮಚಿಂತನೆಗಳಿಂ ತಲ್ಲಿಂತು ಸಂಸಾರ ನಾ ||
ಟಕಮಂ ಸಾಗಿಸಲೊರ್ಮೆಯೊಂದಿರುಳಿನೊಳ್ಳವೇಶ್ವರಂ ಶಂಕರಂ |
ಸುಕರಂದರ್ಶನವಿತ್ತು ಸ್ವಸ್ನಮುಖದಿಂದುದ್ರಾಣಿಗಂ ಪೇಳ್ವಿದಂ ||೪೧||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಎಲಗೆ ತನೂಜಿಯನ್ವಯಸಮಭ್ಯುದಯರ್ಕತನೂಭವರ್ಕಳಂ |
ಸಲುವರನಿತ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಗರ್ಭದೊಳಾನೆ ಬಂದಪೆಂ ||
ಸಲಿನಿಜಭಕ್ತರುದ್ಧರಣಕತ್ತಣಿನಾತ್ಮವಿತರ್ದಿಗಾತನಂ |
ಸಲಿಸಲೆ ವೇಳ್ಕುಮೆಂದೊರೆದುಮೈಗರೆದಂಸೆಳೆಮಿಂಚಿನಂತೆವೊಲ್ ||೪೨||

|| ಮ || ಏ || ವೃ ||

ಪುಳಕಂತಾನಗೆವೊಯ್ದ ವೊಲ್ಲಿಮಿರೆ ಸಂತೋಷಾಶ್ರುಸಾಲಿಟ್ಟುದ |
ಳ್ಳಳ ಜಾರುತ್ತಿರಿಕೋಡಿಯಂ ತೆಗೆದವೊಲ್ವಂಝಾನಿಲಾಘಾತದಿಂ ||
ಬಳಕುತ್ತಿರ್ವೆಳವಳ್ಳಿಯಂತೆ ತನುಕಂಪಂದಾಳ್ವಿರಲೈಳ್ವ ಕಂ |
ಗೊಳಿಪುದ್ಯದ್ಗುರು ಲೀಲೆಯಂ ನೆನೆದು ಪೇಳ್ವಳ್ಸಾಂಗದಿಂದಾಣ್ಮಗಂ ||೪೩||

|| ಪೃ|| ವೃ||

ಮುದಾದ್ಭುತವನೊರ್ಮೆಗಂತಳೆದವಂ ಹೃದಂಭೋಜದೊ |
ಳ್ಳದಾಗುವವರಂಸಮುದ್ಧರಿಸಲೆನ್ನುಮೇಲಿರ್ಪ ತ ||

ನ್ನು ದಾರಗುಣದಿಂಪ್ರಸನ್ನತೆಯನಾಂತುಮೈದೋರಿದಂ |
ತದೀಯಸುತನಂಶಿವಾರ್ಪಣಸುಬುದ್ಧಿಯಿಂನೀಡೆನಲ್ ||೪೪||

ಶಿವನಾದೇಶಮಿದೆಂದೊ |
ಪ್ಪಿ ವಧೂಮಣಿರುದ್ರಮಾಂಬೆ ನನೆಕೊನೆವೋಗು ||
ತ್ತವಿಕಲಮನದಿಂದಾತ್ಮೋ |
ದ್ಭವನಂಗುರುಸಿಂಹಪೀಠಕರ್ಪಿಸಿಮಣಿದಳ್ ||೪೫||

|| ಪ || ಸ್ತ || ವ್ಯ ||

ಇದುಚಿತ್ರಂಪುತ್ರಸಂಪ್ರೀತಿ ನರಖಗಮ್ಯಗ ವ್ರಾತಕೇಕ್ಯಕಮಿರ್ಕುಂ |
ಮುದದಿಂತತ್ಪುತ್ರನಂಸಂದಿರದೆ ಗುರುಮಹಾಪೀಠಕಂಸದ್ವಿಭೂಷಾ ||
ಸ್ವದನಂ ಮೇಣೀರ್ವರುದ್ಧಾರದೊಡನಿಳೆಯ ಕಲ್ಯಾಣಮಕ್ಕೆಂದು ಸಂತೋ |
ಷದೊಳಿತ್ತನ್ನೋಪಕಾರಕಳಿವರೆನುತೆ ಕೇಳ್ವರ್ಕೃತಾರ್ಥಾತ್ಮರೇಂದರ್ ||೪೬||

ಶ|| ಏ|| ವ್ಯ||

ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಯೊಳಿತ್ತಚಿತ್ತಜಹರಂವಿಶ್ವಂಭರೋದ್ಧಾರಕಂ |
ಕಾಲಂಮಿಕ್ಕದೆಸತ್ವರಂತೆರಳ್ಳುನೀಂಬಾರೆಂದು ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯಂ ||
ಮೂಲೋಚ್ಚಿತ್ತಲಿಗೀಯಲಾಕ್ಷ್ಮನೆ ತದ್ರುದ್ರಾಣಿ ಗರ್ಭಾಬ್ಧಿಯೊ |
ಳ್ವಾಲಾಕಾರಮನಾಂತುಮೂಡಿತದನಾವಂಬಣ್ಣಿಸಲ್ಪಲ್ಲವಂ ||೪೭||

ಸಿಂಧಿಯಂವಾರಿಧಿತೇಜೋ |
ಸಿಂಧಿಯಂದಿನಪಂಮನೋಜ್ಞಕಲಿಗಳ್ಳುಕಲಾ ||
ಸಿಂಧಿಯಂ ತಾಳ್ತಿದವೊಲ್ಲುಣ |
ಸಿಂಧಿಯೇ ರುದ್ರಾಣಿಗರ್ಭಮಂತಳಿದೆಸೆದಳ್ ||೪೮||

ಮ|| ಸ್ತ|| ವ್ಯ||

ಶಿವಯೋಗೀಶಾಧಿಪುಸ್ಕಂಜನಿಸಿದಪನವಂಮುಂದೆಶಿಷ್ಯಾಳಿ ಸಂತಾ |
ಪವನೊಲ್ವತ್ತಾರಣ ವಾಡಲಸಮಗುರುಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರತ್ವಮಂ ಪೊ ||
ರ್ದುವನಾತಂಗೊಂದು ಪ್ರಾತಸ್ತ್ಯದ ನೆಲೆಯಿರವೇಳ್ಕೆಂದಜಂ ಗೆಯ್ದನೋ ಎಂ |
ಬುವವೊಲ್ಲುದ್ರಾಣಿ ಗರ್ಭಾಕೃತಿ ಗ.ಹೆಯೆನಲೊಪ್ಪಿತ್ತು ಸದ್ವೃತ್ತದಿಂದಂ||೪೯||

ಚಿಣ್ಣನ ಚೆಲ್ವಿಕೆಗನ್ಯರ |
ಕಣ್ಣೆಂಜಲೋಂಕುಗೆಂದು ಸುದತೀ ಮಣಿಯೊ ||

ಳ್ಗಣ್ಣನ ಕರಿಯಾಲಿಗಳುರೆ |

ನುಣ್ಣನೆ ದೃಷ್ಟಿಮಣಿಯಂತಿರೇನೊಪ್ಪಿದುವೋ ||೫೦||

ಬಸಿರೊಳಗೆಸೆಯುವ ಹಸುಳಂ |

ರಸೆಯಂಹಸನಂಮಿಗಮಿಸುಗಿಪನೆಂದುಸರ್ವೋ ||

ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿಶರೀರದ್ಯುತಿ |

ಪಸರಿಸಿಬೆಳ್ಳನೆಬೆಳಗಿತುಪೀಯೂಷದವೋ ||೫೧||

ಮುಮ್ಮಲಗಳ ಮೂಲವನಿಂ |

ತೊಮ್ಮೆಗೆ ತೂಳ್ಪಟ್ಟೆನೆಂಬುದಂ ಸೂಚಿಸವೋ ||

ಹಮ್ಮಳಿದೀಕೆಯ ಪೊಡೆಯಂ |

ನೆಮ್ಮಿದ ರೇಖಾಳಿಯಿಂಗಿಯಡಗಿದುವಾಗಳ್ ||೫೨||

೫೦|| ಮಾ|| ವೃ||

ಅಸಿನಡುಬಿಣ್ಣನಾಳೆಜಘನಂಘನಮಾಗಲುರೋಜ ಮುರ್ಬೆ ತೆ |

ಳ್ವಸಿರದುಪೇರ್ಚೆಭೂಷಣಗಳಾಶೆ ವಿನಾಶಮದಾಗೆ ಕಾಂತಿಸಂ ||

ಧಿಸೆ ನುಡಿಮೆಲ್ಲಿತಾಗೆನವಿರೊಗುರೆನುಣ್ಣೆಸೆಯಲ್ಪಸಾದಕಾಂ |

ಕ್ಷೆ ಸರಿದುಸಿಂಗಿಪೋಗಿರೆಕರಂಗಿರೆಚೂಚಕಮೊಪ್ಪಿತೋರಿದಳ್ ||೫೩||

ಮೃಡಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ನಿ |

ದೇಡೆಯೊಳ್ಳಡ ದೇಹ ಧರ್ಮಗಳ್ಳುತ್ತವುವೇ ||

ಜಡಜಾಪ್ತನ ಪೊರೆಯೊಳ್ಳಂ |

ಗಡಿಸಿದಗಾಢಾಂಧಕಾರಮೇನಿರ್ದಪುದೇ ||೫೪||

೫೧|| ಮಾ|| ವೃ||

ಇಂತಿರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗುರುವಿಂಪಿತನೊಲ್ಲ ತದಷ್ಟಮಾಸದೊ |

ಳ್ವಾಂತ ಸುಪಂಚಸೂತ್ರಪರಿವೇಷ್ಟಿತಲಿಂಗವ ನಾಗಮೋಕ್ತದಿಂ ||

ದಂತರಪಿಂಡಕಂಸವಿಧಿಯಿಂದೆಸಗಲ್ಕನುವಿಂ ನಿಜಾಂಗದೊ |

ಳ್ವಾಂತೆಯದಂನಿರಂತರಮಗಲ್ದಿರದಂತೆಸಮಂತು ತಾಳ್ವಿದಳ್ ||೫೫||

ನಿಜಪತಿಯಾತಿಥ್ಯವನಂ |

ಬುಜಮುಖಿ ರುದ್ರಾಣಿತಿರ್ಚಿಹೃದಯಾಂಬುಜದೊಳ್ ||

ರಜನೀಪತಿಧರ ಶಿವನಂ |

ಭಜಿಸುತೆಮಂಡಿಸಿದದಿವ್ಯಸಮನಂತರದೊಳ್ ||೫೬||

ಚಂ|| ಮ|| ವೃ||

ತದಮಿತ ಬಂಧುಬಾಂಧವ ಜನಾವಳಿಮೆಚ್ಚೆ ಸಮಸ್ತಭಕ್ತಬೃಂ |

ದದಹೃದಯಾಂಬುಜಂಬಿಡದೆಬಿಚ್ಚೆ ಮಹಾಗುರುವರ್ಗದಿಚ್ಚೆ ತಾ ||

ನೊದಗಿಮುದಾಬ್ಧಿ ಪೆರ್ಚೆ ಹರುಷಾಶ್ರುಗಳುಣ್ಮದಲುರ್ಚೆ ಸರ್ವರೊ |

ಳ್ಳುದಿದುಪ್ರಭಾತಶಾಂತಿಸುಖಕಾರಕಮಂಗಲಸನ್ಮಹೂರ್ತದೊಳ್ ||೫೭||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಒಗೆಯಲ್ತ್ಯಾಗದೆ ಪುಣ್ಯಮಂತೊಗೆವವೋಲ್ಯೋಗತ್ವದಿಂ ಸಿದ್ಧಿ ಮೇ |

ಣೊಗೆವೊಲ್ಪತ್ತಿಯೆಯಿಸುಭಕ್ತಿ ವಿಭವಂಸುಜ್ಞಾನದಿಂ ಶೀಘ್ರದಿಂ

ದೊಗೆವೊಲ್ವೀರವಿರಕ್ತಿ ಭಾಗ್ಯಮನುವಿರುದ್ರಾಣಿಗರ್ಭಾಬ್ಧಿಯಿಂ |

ದೊಗೆದಂ ದೇಶಿಕವಂಶಭೂಷಣಸುತಂ ಭಕ್ತಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರೋಪಮಂ ||೫೮||

ಬಿಡದಧೋದಯದೋರ್ವಬಾಲಿವಿಘಿಯಿರುದ್ರಾಣಿ ತತ್ಕಂಠದಿಂ |

ಬಿಡಿಸುತ್ತಂತಿವಲಿಂಗಮಂತೊಡರ್ಚಿದಳ್ಳತ್ಸೂತ್ರವಿಚ್ಛೇದನಂ ||

ಗುಡದುತೊಲ್ದದರಿಮಹೇಶಕಳೆಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಮಂಕೊಂಡು ಸೊಂ |

ಪಡರ್ದೇರಿತ್ತುವಿಕಾಸದಿಂದೆ ಶಿಶುಮಾಣಿಕ್ಯಾಸ್ಯನೀರೇಜದೊಳ್ ||೫೯||

ಈರಾರ್ವಾಸರದೊಳ್ಳಲ

ನೇರಿರೆ ಕುಲಬಂಧುಬಾಂಧವರ್ಪರಿಜನಗಳ್ ||

ಸಾರಾತ್ತಮಿತ್ರರೆಯ್ದಿದ |

ರೋರಂತೊಡವೆರೆದುನಾಮಕರಣೋತ್ಸವಕಂ ||೬೦||

ಗಣಪಪ್ರಸಾದದಿಂ ತಣಿ |

ದಣುಗಗೆ ಶಿವರುದ್ರನೆಂದವರ್ಕರೆಯಲ್ಪಂ ||

ದಣಿಸಿದಬಲೆಯರ್ಶಿಶುವಂ |

ಮಣಿದೊಟ್ಟಲೊಳಿಟ್ಟುಕರ್ಣಕಮೃತಂ ಗರಿಯಲ್ ||೬೧||

ಕಂದನೆ ಜೋ ತನಿರಸದು

ಕ್ಕಂದನೆ ಜೋಜೋ ಪರೇಶ ಲೀಲಾಶುಕಮಾ ||

ಕಂದನೆ ಜೋ ಮೋಹಾಂಬುಜ |

ಕಂದನೆ ಜೋಜೋಎನುತ್ತೆ ತೂಗಿದರೊಲವಿಂ ||೬೨||

ಪುಟ್ಟದಯೋನಿಗಳಿಲ್ಲಂ |

ಮೆಟ್ಟದ ಭೂಭಾಗಮಿಲ್ಲವೊತ್ತರಿಸುತ್ತಂ ||

ದಟ್ಟಿಸಿಕಾಡದ ತಾಪಕೆ |

ಕಟ್ಟಿಲ್ಲಂಗತಿಭವತ್ವದಂ ಶಿವರುದ್ರ ||೬೩||

ಶ್ರೀಗುರುಪದಪದ್ಮಪರಾಗ ಭಸಿತ ಫಾಲಪಟ್ಟಿ

ಚೆನ್ನ ಕವಿವಿರಚಿತಂ. ಶಿವರುದ್ರವಿ

ಜಯ (ಲೀಲಾ) ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ದ್ವಿತೀ

ಯಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ.

|| ಶ್ರೀದಾರುಕಾಚಾರ್ಯ : ಪ್ರಸಿದ್ಧತು ||

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ನೂತನ ಶೈಶವ ಕಾಲಂ |

ವೃತ್ತೀತವಾಗಲ್ಪರೇಶನಾದೇಶಮೆನು ||

ತೋತವಲಂಬಿಸಿದಂ ಸಂ |

ದೀತಂ ಲೋಕೋಪಯುಕ್ತ ಕೃಷಿಕಾಯಕಮ||೧||

ಹೀರಪಟೇರ ಸುಶಾರದ |

ತಾರಾಹಾರಘನಸಾರಸುರವಾರಣ ಮಂ ||

ದಾರಪವಮಾನಭುಗ್ವರ |

ಗೌರಯಶಂಸಲಪುಗಾವಗಂವೃಷಪತ್ರಂ ||೨||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ ||

ಇನಿಮೊಲೆವಾಲನೂಡಿ ತಿಳಿನೆಯ್ಯಮನಣ್ಣೆ ಸುಘರ್ಮವಾರಿಯಂ |

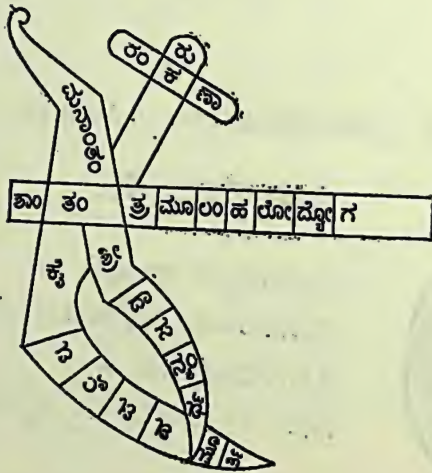
ಮಿನಿಸಿ ವಿಭೂತಿಯಂತೊಡೆದುತೊಟ್ಟಿಲದಲ್ಲಿಮಲಂಗಿಸುತ್ತೆ ಕ ||

ಣ್ಣಿನ ನಸುಯೆಂಜಲಂ ತೆಗೆದುಕಂಪಿನಧೂಪವನಿತ್ತು ಜೋಗುಳಂ |
ದನಿದೆಗೆದೊಲ್ವ ಪಾಡುವದೆನಿತ್ತೊ ಗಳ್ವೆಂಸತಿರುದ್ರಮಾಂಬೆಯಾ ||೪||

ಸು|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಸುಕುಮಾರಾಂಗದ ರಾಮಣೀಯಕ ಲಸತ್ಸಾಂದರ್ಯಮಂಕಂಡು ಪ್ರೋ |
ತ್ಸುಕದಿಂ ಹಿಗ್ಗುವಳೊರ್ವೆದಾಯೆನಿಪುದುಂ ಕೇಳ್ವುರ್ಬಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಕೌ ||
ತುಕದಿಂ ಜಕ್ಕುಲಿಪಳ್ಳ ಡೊರ್ವೆತೊಡವಂತಂದಿಟ್ಟದೊಂದೆನ್ನ ಮಾ |
ಣಕವೆಂದಾಡಿಸುತಿಸ್ಸಳೊರ್ವೆಸುತಮೋಹಂಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಳೆಂತುಟೋ ||೫||

卐 ಹಲಬಂಧಂ. 卐

ಶಾಂತಂ ಕೈವಲ್ಯಪದಮೂರ್ತಿಮೂರ್ಧನ್ಯಂಸದಾಶ್ರಿತಂ |
ತಂತ್ರಮೂಲಂ ಹಲೋದ್ಯೋಗಮನಾಂತಂ ಕರುಣಾಕರಂ ||

ಸೂಚನೆ:— ಈ ಹಲಬಂಧವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕದಂತೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು
ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಂಬುದು ತಪ್ಪಾಗಿಬಿದ್ದಿದೆ, ಅದನ್ನು ಶ್ರೀ ಎಂದು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಮಾಯಾದುರ್ಮದಮಂ ನಿ |

ಮಾಯಿಕ ಗುರುಸತ್ಯವಾಪ್ತದಿಂದೊಗೆದಾಂ ತ ||

ನ್ಮಾಯೆಯನಿಂತೊದೆದವೆನೆ |

ದಾಯತ ನಳಿನಾಂಘ್ರಿಬಿರ್ಚಿತೊಟ್ಟಲೊಳಾಡ್ವಂ ||೬||

ದೇಶಿಕಶಿಖಾಮಣಿ ಪದ ಕು |

ಶೇಶಯಮಂಪಿಡಿವೆನೆಂದು ಸೂಚಿಸವೋಲಾ ||

ವೇಶದಿನಾತ್ಮೋದ್ಭೂತಂ |

ಪೇಶಲಮುಷ್ಟಿಯನೊಡರ್ಚುವಂ ತೊಟ್ಟಲದೊಳ್ ||೭||

ಕೈವಲ್ಯಾಂಗನೆಯಂ ನಾ |

ನೀವಿಧಮುಷ್ಟಿದವೆನೆಂದು ನಿಜಕರಯುಗಮಂ ||

ಧಾವಿಸಿ ಮೇಗಣ್ಣೊಯ್ವಂ |

ಸೈವರೆಗಿಂ ತಾಯೊಡಲ್ಗಡಲ್ಪೆರ್ಚುವಿನಂ ||೮||

ಕನಕಂ.ಕಾಂತಾ.ಕಾಶ್ಯಪಿ. |

ಗನವರತಂ ಯತ್ನಮಂವಿರಚಿಸರ ವಿಕೃತಾ ||

ನನಮನಭೀಕ್ಷಿಸಿ ಹಸುಳಂ |

ಮನದೊಳ್ತುಳಿದು ನಗುವಂತೆವೊಲ್ವಗುತಿರ್ಪಂ ||೯||

ನಿಜಭಕ್ತಾಘದ ಹೃದಯಾಂ |

ಬುಜದೊಳ್ಚಂದ್ರಾರ್ಧಚೂಡನಂಕಾಣಿವುದಂ ||

ವೃಜಿನಾರಿ ಮುಂದೆ ತೋರ್ಪಂ |

ತೆ. ಜನನಿಯ ತೊಡೆವಣಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರೆಕಲ್ತಂ ||೧೦||

ಪೊಡವಿಯೊಳಿಡಿಗಿದ ಕ್ರಿಮಿಗ |

ಳ್ಳಡುನೊಂದವನೆಂದು ಸೌಮ್ಯಸೌಜನ್ಯತೆಯಿಂ ||

ನಡೆದವನೆಂಬಂತೆಳೆಯಂ |

ತಡವರಿಸುತೆ ಮೆಲ್ಲನಂಬೆಗಾಲ್ಗಲನಿಡುವಂ ||೧೧||

ಕಂಟಕ ಸಂಕಟ ಮೇನೊಂ |

ದಂಟದೆ ಬೆಳೆಯಲ್ಕುಮರ್ಚಿಮುದ್ದಿಸಿ ಪಡೆದಳ್ ||

ಬಂಟಂ ತಾನೆನ್ನಯ ಬಗೆ |

ದೋಂಟದ ಸತ್ಯಲಮೆನುತ್ತೆ ಪಾಲೂಡಿಸುವಳ್ ||೧೨||

ಮುನಿಮೂರ್ಧನ್ಯರ ಶಿವಚಿಂ |

ತನಮುಂ. ಶಿವಯೋಗಿಶಾಂಭವಕಲಾಭ್ಯುದಯಂ ||

ಮನುಜಾಪಿಗಳಂತರ್ಗತ |

ಘನತೇಜಂ ಬೆಳೆವಮಾಳ್ಕೆ ಬೆಳೆದಂಹೊಳೆದಂ ||೧೩||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಶಿಶುತನ ಸಾಗೆ. ಸುಂದರಕುಮಾರಕನಾಗೆ ವೃಷಾರ್ಯನೊಲ್ದಿವಂ |

ಗೆ. ಶುಭಮಹೇಶದೀಕ್ಷೆಯನೊಡರ್ಚಲುದಾತ್ತ ಶಿವಾನುಭಾವರಂ ||

ಪಶುಪಮತಜ್ಞರಂ ನೆರೆವಿಚಾರಿಸಿ ಮಂಗಲಸನ್ಮಹೂರ್ತಮಂ |

ವಿಶದಮೆನಲ್ಪಿಸಿದ್ದಿಸಿ ನಿಜಾನ್ವಯದೇಶಿಕಪಾದಮೂಲದೊಳ್ ||೧೪||

ಎಲೆಗುರುದೇವಚಿತ್ತಯಿಸು ಮತ್ತನುಜಾತಗೆದೀಕ್ಷೆಯಂಸುಮಂ |

ಗಲಮೆನೆ ತೆತ್ತು ಶಿಷ್ಯನ ದಯಾಂಬಕದಿನೆರೆನೋಡಿಸಾಲಿಸೆಂ ||

ದಲರಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರೆಗೆ ತದ್ಗುರುಕೂರ್ತುಪ್ರಸಾದವಾಣಿಯಿಂ |

ದಲಸದನುಜ್ಞೆಯಿತ್ತು ವಿಧಿಯಿಂಶಿವದೀಕ್ಷೆಯನೆಯೊಡರ್ಚಿದಂ ||೧೫||

|| ಮ|| ಸೃ|| ವೃ ||

ಶಿವತೇಜಃಪುಂಜದೊಳ್ಗಟ್ಟಿಯಿದೆನೆ ಜನನದಿತಿ ತೇಜಪೀಮೂರ್ತಿಯಂ ಶಾಂ |

ಭವ. ದೀಕ್ಷೋಪೇತನಂಗೆಯ್ದು ನಿಜಗುರುವರಂ ತನ್ಮಹಾದ್ವೈತಿಯಂ ಬಾ ||

ಹೃವನಂತರ್ಭಾಗಮಂ ಭಾಸಿಸಿದಕತದೆ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನಿಸ್ತಂದ್ರಚಿಜ್ಜೋಶೀ |

ತಿವೊಲೀತಂ ಸರ್ವಸದ್ಭಕ್ತಗಡಣದ ಹೃದಯಾಕರ್ಷಣಂ ಮಾಡುತಿರ್ದಂ ||೧೬||

ಇಂತಿರಲೀತಂಗೋದಂ |

ಸ್ವಾಂತಂ. ಮಿಗೆಕಲಿಸವೇಳ್ಕು ಮೆಂಬರ್ಗಿವನೇ ||

ಕಾಂತದೆ ನಯವೇಳ್ವಿದನೋ |

ರಂತೆ ಜಗಜ್ಜೀವನಕೃಷಿ ಕಲೆಯಂನೆಲೆಯುಂ ||೧೭||

ಬಸಿರಾಶೆಗೆ ಲೋಗಕ ವಂ |

ಚಿಸಿ, ಸಂಗ್ರಹಿಸೂತೆ ಸಾಪಮಂ ಧನಮುಂ ಮೇ ||

ಳಿಸಿ ಲೋಕೋಪಕೃತಿಯನೇಸ |

ಗಸದೆಂತಿದೊಡಮದನಿವನೊಲ್ಲಂ ಹೊಲ್ಲಂ ||೧೮||

.ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಗಮನಿಸಿ ನೋಡೆಸರ್ವಸಚರಾಚರಜೀವನಮನ್ನದಿರ್ಕು ತ |

ತ್ಸಮಧಿಕಮನ್ನಮುಂ ಬಗೆಯೆಧಾನ್ಯದೆ ಸಂಜನಿಕುಂ ನಿರಂತರಂ ||

ಸಮನಿಸಿ ತೋರ್ಪಧಾನ್ಯತತಿ ತತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಕರ್ಮದೊಳಿರ್ಕುಮೆಂದು ವೇ |

ದಮತಿಗಳೊಲ್ಲು ಮಿಂತು “ಕೃಷಿಮೂಲಮಿದಂನವಧಾನ್ಯ”ಮೆಂದಪರ್ ||೧೯||

ಪೊಲಮಳಕಾಪುರಂ ವೃಷಭಗೋತುರುವಿಂಡುಗಳೊರ್ಗು ಕಿನ್ನರ |

ವಿಲಸಿತಭವ್ಯಚಾರುಶಕಟಂ ನಡೆನಾಡು ಸಮಸ್ತಸಾರಸ ||

ತ್ಥಲಗಳನಾಂತ ಭೂಜಗಳೆ ಚೈತ್ರರಥಂ ನಿಜಮೋಹನಾಂಗಿ ಪೆಂ |

ಪಲರ್ಚುವ ಶಕ್ತಿದೇವಿ ತನುಸಂಭವರೇ ನಲಕೂಬರರ್ನಿಜಂ ||೨೦||

ಸರ್ವವಿಧಧಾನ್ಯಸಂತತಿ |

ಯುವಿದ ರಾಜಾನ್ನವನಿಧಿಯಂತಿರೆ ಬಗೆಯಲ್ ||

ಪರ್ವಿದ ವಿಶ್ವಂಭರೆಯಂ |

ನಿರ್ವಹಿಸಾ ಕೃಷಿಕುಬೇರನೇನರ್ಗಳನೋ ||೨೧||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಯಾಚಕವೃತ್ತಿಯೊಳ್ ಗದಪಂಗದುಮುಂಟು ಲಘುತ್ವಮುಂಟು ವಾ |

ಲೋಚಿಸಲನ್ಯರೊಳಿಗದಧೀನತೆಯುಂಟುರು ಭೀತಿಯುಂಟು ದೃ ||

ಗೋಚರಮಪ್ಪ ವುದ್ಯಮದೆ ಕೈತವಮುಂಟುಮಸತ್ಯಮುಂಟು ತ |

ತ್ಸುಚನೆಯೊಂದುಮುಣ್ಣಿದ ಮಹಾಕೃಷಿಕರ್ಮಕೆ ಸಾಟಿಯಾವುದೋ ||೨೨||

|| ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ವಿವಿಧ ವಿನೋದವಾಣಿಯೇಜಪಂ ನಿಜಮಾರ್ಗದೆ ದೇಹಮಂಸದಾ |

ಸವಿಸುವದೇತಪಂ ಸಕಲಜೀವರಿಗನ್ನವನೀವುದೊಂದು ವೇ ||

ದ.ವಿಹಿತಶೀಲಮಾದರಿಸಿ ಲೋಗರವೃದ್ಧಿಯೊಡರ್ಚುತಿರ್ಪದೇ |

ಪ್ರವಿದಿತ ಶಂಭುಜಾನಪುನಿ ನೇಗಿಲಯೋಗಿಯದೇಂ ಕೃತಾರ್ಥನೋ ||೨೩||

ಮಿಷಮಿಲ್ಲದ ಸಾರಳ್ಯದ |
 ವಿಷಯಕ್ಕಾಧಾರಮಪ್ಪ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳೆನಿತೋ ||
 ಕೃಷಿವಸ್ತುಗಳಿರ್ಪುದರಿಂ |
 ಕೃಷಿಶೀಲಗೆ ಪೇಳ್ವನಾಡ್ಯವಣಿಜತೊಣೆಯೇ ||೨೪||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಧರಣಿ ಜಲಾನಲಂ ಪವನಮಂಬರ ಚಂದ್ರದಿನೇಶರಾತ್ಮರೆಂ |
 ದರಿಯೆ ಗಿರೀಶಗಪ್ಪತನುವಂತದರೊಳ್ಳ ರೆಯೊಂದು ದೇಹಮಾ ||
 ಗಿರುತಿರೆ ಕಾರಣಾಂತರದೆ ಶೈಲಜಿಯಾಣ್ಣನ ಸೇವೆಯಕ್ಕುಮೆಂ |
 ದರಿದ್ರಸಗುತ್ತಲಿರ್ಪವನಪುಣ್ಯಕೆ ಪಾಸಟಿಯುಂಟೆ ಲೋಕದೊಳ್ ||೨೫||

ಮ|| ಸ|| ವೃ||

ಒದವಿದಿದೇಹಮಂ ನಂದನವನೆಸಗುತುಂ ಭಾವಮಿಂತೆಂಬ ಕುದ್ದಾ |
 ಲದಿನೋತಪ್ರೋತಮಂಟರ್ಧ ಭ್ರಮೆಯೆನಿಪ ಮೂಲಂಗಳಂ ತೂಳ್ವ ಸಂಸಾ ||
 ರದ ಮೋಹಾಸಕ್ತಿಯಾ ಹೆಳ್ಳೆಯನೊಡೆದು ಸುವಿಜ್ಞಾನಸದ್ವೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಬ್ರ|
 ಹ್ಮದ ಬಿಳ್ತಂಬಿಳ್ಳಿ ಕೈವಲ್ಯಫಲವಮುಣುವೆಂ ಸಾಲ್ಗಿದೊಂದೆನ್ನ ಕಜ್ಜಂ||೨೬||

ಮಾನನಿಧಿ ಮುಗ್ಧಕೃಷಿಕ |
 ಲಾನಿಪುಣಂಸತ್ಯಭಾಷಿಗುರುಪದಭಕ್ತಂ ||
 ಮಾನಿನಿಯನೊಂದಿ ಗೊಜನೂ |
 ರ"ನೀಲಪ" ಸಮಾಖ್ಯನೊಪ್ಪಿದಂ * ರವಿಪುರದೊಳ್ ||೨೭||

|| ದ್ರುತವಿಲಂಬಿತವೃತ್ತ ||
 ಪರಮಭಕ್ತಿಗದೇಂಬಗೆದಂದನೋ |
 ಧರಣಿಯೊಳ್ಳಿವಭಕ್ತರಸೇವೆಯೇ ||
 ಹರನಸೇವೆಯನರ್ಗಳಮೆಂದೊ ಏ |
 ನೊ. ರಯದಿಂದಿವನೊಳ್ಳಿಷಿಗೆಯ್ದಿದಂ ||೨೮||

ಗುರುವಿಂ. ಸತ್ಸಕಲಾರ್ಥಂ |
 ನರನಿಗಮಾರ್ಥಂ. ದುರಂತದುರಿತಾನರ್ಥಂ ||
 ಪರಮಾರ್ಥಂ. ವರತೀರ್ಥಂ. |
 ನರತನುಸಾರ್ಥಂ ಜಯಶಿವರುದ್ರಾಚಾರ್ಯಂ ||೨೯||

ಶ್ರೀ ಗುರುಪಾದ ಪದ್ಮಪರಾಗ ಭಸಿತ ಫಾಲಪಟ್ಟ
ಚೆನ್ನಕವಿ ವಿರಚಿತಂ ಶಿವರುದ್ರ ವಿಜಯ
ಲೀಲಾ ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಮಾಪ್ತಂ

* ರವಿಪುರ (ಸೂರಕೋಡ)

(ಶ್ರೀ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯಃ ಪ್ರಸಿದ್ಧತು.)

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಮತ್ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯ |
ಕ್ರಮಾಗತಾಚಾರ್ಯ ಸಿಂಹಪೀಠಮ ನಾಂತು ||
ದ್ವಾಮ ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೈತಿಯಭಿ |
ರಾಮತೆ ವೆತ್ತಿರೆ ಮೆರೆದನಿವಂ ಗುರುಚಂದ್ರಂ ||೧||

ಶ್ರೀಕರ ನತರಕ್ಷಾಕರ |
ಧೀಕರ ಕರುಣಾಕರ ಭವಭೀಕರ ಧೃತನೀ ||
ರಾಕರ ಭವಮಸ್ತಕ ಶೋ |
ಭಾಕರನೀಗೆ ಸಕಲಾರ್ಥಮಂ ವೃಷಪತ್ರಂ ||೨||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಸಪ್ತವಿಧಾಂಶ ಧಾತುಗಳ ನೂರ್ಜಿಸಿ ಶಾಂಭವ ಚಿನ್ಮಣಿಪ್ರಭಾ |
ದೀಪ್ತಿಗೆ ಸಾಧನಾಶ್ರಿತವಹಾಮಿಷದಿಂ ಶ್ರುತಿಮಾತೆ ಪೇಳ್ವ ಸು ||
ಕ್ಲುಪ್ತದೆ “ಜ್ಞಾನಮನ್ನ” ಮೆನಿಪೋದಿನ ಮಾಳ್ಗೆ ಕೃಷಿಪ್ರವರ್ತನಂ |
ಲುಪ್ತತೆ ಪೊರ್ದದಂತೊಸಗೆಯಿಂದೆಸಗುತ್ತಮಜಸ್ರಮಿರ್ಪಿನಂ ||೩||

|| ಚಾಮರವೃತ್ತಂ ||

ಎಂದಿನಂತೆ ಭಕ್ತಬೃಂದ ಮೆಯ್ದಿ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರಗಂ |
ವಂದನಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ದೇಶಿಕಪ್ರಭಾವಿತರ್ದಿಯಂ ||

ಪೊಂದಿ ಭಕ್ತರಂ ಸಮಂತು ಪಾಲಿಸೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ |
 ಲ್ಕಂದವರ್ಗೇ ಪೇಳ್ವಿದಂ ತದೀಯ ಪೀಠ ಸತ್ವಮಂ ||೪||

ಮ|| ಸ್ತ|| ವ್ಯ||

ಶಿವಯೋಗಾನೋಘ ಶಕ್ತಿಪ್ರಖರ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ಭಿತ್ತಿಯಂ ಘೋಟಮಂಗೆ |
 ಯ್ದು ವಿಶೇಷಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದೇರ್ದು ಚರಿಸಿ ಪೊಳಲೊಕ್ಕೈಲಮಿಂಗಿದರ್ ತದ್ವಿ||
 ಪವನುಜ್ವಾಜ್ವಲ್ಯಮಂ ಗೆಯ್ದಿರದೆ ತ್ರಿದಿವಸಂ ವಹ್ನಿಯಂ ಮೆಲ್ಲಹಂಕಾ |
 ರ ವಿಲೀನರ್ಜಂಗಮನಿಂದಿಸಲವರ್ಗಳ ತಲ್ಲಿಂಗಮಂಮಾಂಜಿಸುತ್ತಂ ||೫||

|| ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ನಿಕಟದಬೆಂಚೆಯಲ್ಲಿ ತಿರಿಕಲ್ಗಳನಾಡುತಿರಲ್ಕವರ್ಗಳೊಂ |
 ದಿ ಕನಿಕರಂ ಮಿಗಿಲ್ಮಣೆಂದು ಯಾಚಿಸಲಿತ್ತು ಶಿವೈಕ್ಯನಾದ ವ ||
 ಷ್ಕಕೆ ನಿಜರೂಪುದೋರಿ ಸಕಲರ್ಗೇ ವೃಷಾಯಗೇ ಪಟ್ಟವಿತ್ತು ದಿ |
 ವ್ಯಕರಿವೃಷಾಭಿಧಾನಿ ಗುರುರಾಜಿಸಿದಂ ವಸುಧಾ ತಲಾಗ್ರದೊಳ್ ||೬||

ಮ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಬಸವಾಚಾರ್ಯ ಚರಾಧಿಪಂ ಸ್ವಗುರು ಮಾರ್ಗಾಚಾರಮಂ ಬೋಧಿಸು |
 ತ್ತೊಸೆದುದ್ಯಚ್ಚಿವ ಧರ್ಮಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೆಲ್ಲಿಯುಂ ದುರ್ಮತ ||
 ಪ್ರಸರಂ ಭಂಗಿಸುತಾತ್ಮಭಕ್ತಜನತಾ ಕಲ್ಪದ್ರವಿಂತೆಂಬುವೊ |
 ಳ್ವಸ ದಿಕ್ಷೂರ್ಣತೆಯಿಂದಮೊಪ್ಪೆ ಮರೆದಂ ವೈರಾಗ್ಯಭಾಗ್ಯೋದಯಂ||೭||

ಉ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ತದ್ಗುರು ಹಸ್ತನೀರಜದೆ ಪುಟ್ಟಿದನೂರ್ಜಿತ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂ |
 ಪದ್ಗುಣರಂಜಿತಂ ಚಿತ ಮನೋಜ ನಿಳಾತಳ ಶಾಂಭವಂ ನತಾ ||
 ಪದ್ಗುಣ ಭೂಜ ತೇಜ ನನಘಂ ಶಿವಶಾಂತಿ ಸುಖಾಂಬುರಾಶಿ ಭಾ |
 ಸ್ತೆದ್ಗುರು ಚೆನ್ನವೀರ ನೆನಿಸಂ ಸುವಿರಕ್ತ ಹೃದಬ್ಜ ಶೋಭಿತಂ ||೮||

ಶುದ್ಧತಮ ಪ್ರಭಾಕಲಿತ ತದ್ಗುರು ಹಸ್ತದೆ ಪುಟ್ಟಿದಂ ಕ್ರಿಯಾ |
 ಸಿದ್ಧಿ ರಹಸ್ಯಪೂರ್ಣ ಚರಿತಂ ನಿಜಶಿಷ್ಯ ವಿತಾನ ಪಾಲಕಂ ||
 ಸದ್ಧಿತಕಾರ್ಯಧುರ್ಯನೇಸೆವಂ ಶಿವಧರ್ಮ ಪಯೋನಿಧೀಂದು ದೀ |
 ನೋದ್ಧರಣೈಕತೀಲ ಸುಭಗಂ ಗುರುಪಾದ ಶಿವಾರ್ಯಶೇಖರಂ ||೯||

ಮಂಗಲ ತದ್ಗುರೂತ್ತಮನ ಹಸ್ತದ ಕೆಂಜಿಡೆ ವಿದ್ಯಮಂ ಲಸ |
 ತ್ತುಂಗ ವಿಭೂತಿಯೇ ಮೆರೆವ ಜತ್ತುಳಮುಂ ಭುಜಮೂರ್ವಿಮಾಲೆಭಾ ||
 ವಂಗೊಳು ತಿರ್ಪ ಚಕ್ರಮೆಕಮಂಡಲುಮಾಗೆ ಧರಾತಲಕ್ಕೆ ಚಿ |
 ಲ್ವಿಂಗಡಲಂತೆ ಮೊಲ್ ಕರಿವೃಷಾಯ್ ಮಹಾಶಿಯೋಗಿಯೊಪ್ಪಿದಂ ||೧೦||

ಆಗುರು ಹಸ್ತನೀರಜದೊಳೂರ್ಜಿತ ತರ್ಜಿತ ಮಾರಧೀರ ಸ |
 ದ್ಯೋಗಿನರೇಣ್ಯ ಪುಣ್ಯಕರದಿವ್ಯಚರಿತ್ರ ಪವಿತ್ರಗಾತ್ರಶೈ ||
 ವಾಗಮ ತತ್ವಸತ್ವಪರಿಪೂರ್ಣ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯವರ್ಗ ಭರ್ಗ ಪೂ |
 ಜಾಗತ ಪುಟ್ಟಿದಂ “ಕರಿವೃಷಾಭಿಧ” ಸಚ್ಚರ ವೃಂದ ಪೂಜಿತಂ ||೧೧||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ ||

ನಿಜಗುರುವರ್ಗಮಾರ್ಗ ಮಣಿದೀಪ ಸುರೂಪ ವಿಲೋಪ ತಾಪ ದು |
 ವ್ಯಜಿನ ವಿದೂರ ಸಾರಗುಣ ರಂಜಿತ ಭಂಜಿತ ರಾಗರೋಗ ಶಿ |
 ಷ್ಯಜನ ಸುರಾಗ ನಾಗಧರ ಧರ್ಮಗ ಧರ್ಮ ವಿದಾರಿಸೂರಿ ಯ |
 ತ್ರಿಜಸಮಶಾಂತ ಕಾಂತ ಗುರುವಿದೋಗದಂ “ವೃಷಲಿಂಗದೇಶಿಕಂ” ||೧೨||

ಅವನಿಂ “ಕರಿವೃಷಭಂ”ಬಳಿ |
 ಕವನಿಂ ಶಿವಯೋಗಭೋಗರಸಿಕಂ ಗಿರಿಜಾ ||
 ಧವನುತ ಭೂಷಂ ಮಾಯಾ |
 ಭವ ತಿಮಿರಾರ್ಕಂ “ಶಿವಾಭಿಧ” ಚರಾಚಾರ್ಯಂ ||೧೩||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಚರಕುಲಚಕ್ರವರ್ತಿ ರುಚಿರಾಮಳ ಕೀರ್ತಿ ಹೃತಾನತಾರ್ತಿ ಸ |
 ದ್ಗುರು ಸಮಯಾನುವರ್ತಿ ವಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯಮೂರ್ತಿ ಕಲಾಪ್ರಪೂರ್ತಿ ಚಿ ||
 ತ್ಸುರುಚಿರ ದೀಪವರ್ತಿ ಪರಿಧೂತ ಪುನರ್ಜನಿ ಜೂರ್ತಿ ವೀತ ಭೀ |
 ಕರಸಮವರ್ತಿ ದಿವ್ಯಗುರುಮುದ್ರನುದಂಚಿತ “ರುದ್ರದೇಶಿಕಂ” ||೧೪||

ಘನಶಿವಧರ್ಮ ವೃದ್ಧಿಕರನಾಗಿಯು ಮುನ್ನತ ಧರ್ಮನಾಶಕಂ |
 ವಿನುತ ಶಿವಾಂಕನಾಗಿಯು ಮುದಗ್ರಶಿವಾಂಕಹರಂ ವಿಧೂತ ಧಾ ||
 ಮನು ಮೆನಿಸಿದುರ ಧಾಮಭರಿತಂ ವಿಷಸಂಹರನಾಗಿಯುಂ ಚಿರಂ |
 ತನ ವಿಷದಾತನೆಂದೆನಿಸಿದಂ “ಗುರುಪಾದ ಚರಾರ್ಯ” ನೀತನಿಂ ||೧೫||

ಚರಿತದೊಳುಂಟೆ ನೋಡೆ ಕರೆ ಕೇಶದೊಳಲ್ಲದೆ ರಾಗಮೆಂಬುದು |
 ತ್ಕರಜದೊಳಲ್ಲದುಂಟೆ ಮನದೊಳ್ವಿಷಮಸ್ಥಿತಿಯಾತ್ಮ ಹಸ್ತನೀ ||
 ರರುಹದೊಳಲ್ಲದುಂಟೆ ಮತಿಯೊಳ್ವಲಮಿಲ್ಲಮೆನಿಪ್ಪ ಸೂಕ್ತಿಗೊ |
 ಲ್ಲಿರದೆಡೆಗೊಟ್ಟ ದೇಶಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿ “ಮುದ್ದಚರೇಶ” ನೀತನಿ ||೧೬||

ಆತಪವಿಲ್ಲದ ತಪನೋ |
 ಲ್ತಾಪಮದಿಲ್ಲದ ಮರುತ್ಸಖನವೊಲ್ದ ರೆಯೊಳ್ ||
 ತಾಪಸಮಣಿ ಶೋಭಿಸಿದಂ |
 ಶಾಸಾನುಗ್ರಹ ಸಮರ್ಥನಾ “ಸಿದ್ಧೇಶಂ” ||೧೭||

ಅವನಿ “ಕರಿವೃಷಭಂ” ಮೇ |
 ಣವನಿ “ಮುದ್ದಾಭಿಧಾನಿ” ಚರಪತಿಯವನಿ ||
 “ಶಿವರುದ್ರಂ” ಬಳಿಕವನಿ |
 ದವಲೋಕಿಸೆ “ಚೆನ್ನವೀರ” ಪಟ್ಟಾಧೀಶಂ ||೧೮||

ಇವನಿ “ಗುರುಪಾದಾಚಾ |
 ಯ” ವರೇಣ್ಯಂಬಳಿಕಮೀತನಿ ತಾನಲಿದಾ ||
 ಡುವ ಕಲ್ಪೋರ್ವೀರುಹಮೆನೆ |
 ಸುನಿರಾಜಿಸಿದಂ “ವೃಷಚರಪತಿ” ಮೇಣಿವನಿ ||೧೯||

|| ಮ|| ಸೃ|| ಸೃ ||

ಹವವಿಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಕುರಿತ ಕರಣ ಕಾಷ್ಠಂಗಳಂ ಸೀದು ಸಚ್ಚಿ |
 ತ್ಕಿರಣಂ ತಾನಾಗಿ ಪೂತಂ ಗೊಳಿಸಿಳೆಯ ನಿಳಾ ಭೋಗಮಂ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಭ ||
 ಕ್ತರಿಗೋರುತಿತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯದಿನಿರದೆ ನವಿಲ್ಲಂವಕ್ಯದೈಕ್ಯನಾದಂ |
 “ಗುರುಪಾದಾಚಾರ್ಯ” ಮುಖ್ಯವಿರತಿ ಘನ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿತೋ-
 ದರ್ ॥೨೦||

ತತ್ವೀಶವನಾರೋಹಿಸೆ |
 ಚಿತ್ಪರಿಣತೆ ಶಿಷ್ಯ ಪಾಲನೋದ್ಯದ್ಧನತ ||
 ಕ್ತೈತ್ಯಪ್ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲದಾಶಾ |
 ತತ್ಪರನೆನ್ನಿದೆ ಶಕ್ಯಮೇನಾದಪುದೇ ||೨೧||

ಪು|| ಎ|| ವ್ಯ||

ಸ್ವಮತಾಶೇಷ ಜನಾಂಗಮಂ ನಟಿಪ ಮುಖ್ಯಾಧಾರಸೂತ್ರಂ ಗುರೂ |
 ತ್ವಮು ಪೀಠಂ ನಿಜ ಸತ್ವಮಿರ್ಕುಮದರೋತ್ತಪ್ತೀತಮಾಳ್ವಂಗೇ ಬೇ ||
 ಡಮೆ ಬಲ್ಪಿಂಮಿಗಿಲಾಳ್ತೊಡಂಧರುಭಯಗೂಡುತ್ತಿ ವಾರಾಶಿಯಂ |
 ಧುಮುಕಿದಂತೆ ಪೊಲಪ್ಪುದೆಂದೊರೆಯಲಾ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಂತಾಡಿವರ್ ||೨೧||

ಅನಲಂಚುರ್ಚುವೆನೆಂದದನ್ಯರನದೇನಾಮಂತ್ರಿಸಲ್ಪೋಕುಮೇ |
 ಮನಕಿಂಪೀಯುವ ಸಾರಯುಕ್ತ ಸುಮವೇನಾಘ್ರಾಣಿಸಲ್ಪೇಳ್ಗುಮೇ ||
 ಕನಕಂ ಬಿಲ್ತುಗೊಳಲ್ಕದೇನಿತರರಂ ಸಾರ್ಥಪುರದೇ ನೋಡೆ ಪಾ |
 ವನ ತ್ವದ್ಭ್ರಮ್ತಸುತೇಜವೆಮ್ಮನದು ತಾನಾಕರ್ಷಣಂ ಮಾಡುಗುಂ ||೨೨||

ಉ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಮೃಣ್ಮಯ ಸಾಲಭಂಜಿಕೆ ಮನೋಜ್ಞಮದಾದೊಡಮೇಂ ಪ್ರಯೋಜನಂ |
 ಪೆಣ್ಣಣ ಚಿತ್ರದಿದೊಡಮದೇಂ ಫಲಮುಕ್ಕುವಿಚಾರಿಸಲ್ಕುರಂ ||
 ಕಣ್ಮನಕಿಂಪು ಸೊಂಪುಗಳನೀಯುವ ಭಿತ್ತಿಯ ಪುಷ್ಪದೇನೊಳಂ |
 ಜಾಣ್ಮಿಗೆ ಯಿಲ್ಲದಾಂ ಗುರುವಿತರ್ದಿಯ ನಾಳ್ತೊಡೆ ಭೂಷಣಪ್ಪುದೇಂ ||೨೩||

ಅದರಿಂ ನೀವ್ವಡಿನುಡಿಯದೆ |
 ಸದಭಿಸ್ತುತ ಶಿಷ್ಯ ಪಾಲ ನೋಡ್ಯದ್ಗುಣ ಸಂ ||
 ಪದ ಮುಳ್ಳವನಂ ಸಾರ |
 ಲೊದಗುಗು ಮಿಷ್ವಾರ್ಥಮೆಂದು ಬೀಳ್ತೊಟ್ಟಾಗಳ್ ||೨೪||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ನಿಜಗುರು ಸಿಂಹಪೀಠವಭಿಮಾನಿಗಳಾನನ ಕಂದಿಕುಂದಿಯ |
 ತ್ರಿಜ ಧರನಿಷ್ಟ ದಪ್ಪಿದುದೊ ನಮ್ಮಪುರಾಕೃತ ಕರ್ಮ ದೇಳ್ಗೆಯೋ ||
 ಭುಜಗವಿಭೂಷಣಾನ್ವಯ ವಿಶಾಲ ಸಮಾಜದ ದುರ್ವಿಪಾಕಮೋ |
 ಸೃಜಿಸದೆಪೋಯ್ತು ಭಕ್ತಮನದಿಚ್ಛಿತ ಸಸ್ಯಕೆ ಸತ್ಪಪಾಂಬುವಂ ||೨೫||

ಪು|| ಸ್ತ|| ವ್ಯ||

ದಿನಪಾವಿರ್ಭಾವದಿಂ ಪದ್ಮಿನಿ ವಿಕಸಿಪವೋಲಾತ್ಮಚಿದ್ವೇಶಿಕೋದ್ಯ |
 ಧ್ವನವೈರಾಗ್ಯತ್ವಮಂ ಕಂಡರಿದು ನಲಿದು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತನಾಗಲ್ಕಿತತ್ವ ||

ದ್ವಿನಿ ಸುಪ್ತಂ ಗೊಳ್ಳುವಂತೆಮ್ಮೆಳಪಳಿದುದರಿಂ ಬೇದಮೋದಂಗಳಂ ತಾಂ |
ಮನದೊಳ್ತಾಯ್ಪೆಯ್ ಭಕ್ತರ್ಮನೆಗೆ ತಳರ್ದರೇನೆಂಬಿನಾಶ್ಚರ್ಯಮಿತ್ತಲ್ ||೨೭||

|| ಚಂ || ಮಾ || ವೃ ||

ನಿಜಗುರು ಮಾನುಷಾಕೃತಿಯ ನಾಳ್ಳು ವಣಿಗ್ವರನಾಗಿ ಪೋ |
ಗಿ ಜಯಮದಕ್ಕುಮೆನ್ನನುಡಿಯಾಲಿಸು ಪಾಲಿಸು ಬರ್ಪ ವಿಘ್ನಭೂ ||
ಮಿಜವನಣಂಗಿಸುತ್ತವಿರತಂ ಮನದಿಷ್ಟಮನಿತ್ತು ಕಾರ್ಯದೊ |
ಶ್ವಿಜಯವನಾಗಿಪೆಂ ಗುರುವಿತರ್ದಿಯನಾಂತು ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತರಾ ||೨೮||

ಅಭಿಮತವಿತ್ತು ನಿರ್ಮಲಿನ ಶಾಂಭವ ದೀಕ್ಷೆಯ ನಾಗಿಸುತ್ತೆ ಚಿ |
ದ್ವಿಭವವಿರಾಗಮಂ ಕರತಲಾಮಲಕಂಬೊಲೊಡರ್ಚಿ ಧರ್ಮದೊಂ ||
ದಭಿರತಿದೋರಿ ಮೀರಿ ಸುಪವಿತ್ರ ಮಹಾಗುರು ಪೀಠದೋಜಿಯಂ |
ಶುಭಮೆನೆ ಬೀರದೆಂದುಸಿದಿರದೆ ನೆರೆಪಳ್ಳಿಯೊಳಿದುರ್ಮೊಚ್ಚತಂ ||೨೯||

ನಿನಗದನೊಲ್ದದಾನುಸಿರಲೆಯ್ದೆ ನಾರ್ಯಮ ತೇಜಿಗಳ್ಗೆ ಮ |
ವಿನಭಯಮುಂಟೆ ತದ್ಗುರು ಪದಾಂಬುಜ ದಿವ್ಯ ಕೃಪಾಕಟೀಕ್ಷಣಂ ||
ಘನಮೆನೆ ನಿನ್ನ ಮಸ್ತಕದೊಳೊಪ್ಪಿರೆ ಸಾಧ್ವಸಮುಂಟೆ ಮನ್ನಿಸೆಂ |
ದನುನಯದಿಂದುಸಿದಿರದೆ ಮೈಗರೆದಂ ಸೆಳೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ವೋಲ್ ||೩೦||

ಮ || ವಿ || ವೃ ||

ಮಮಮಾತಾಮಣಿ ಗೊಲ್ದು ಸ್ವಪ್ನಮುಖದಿಂ ತತ್ಪೂರ್ವದೊಳ್ಪೇಳ್ವಿದಂ |
ತೆ ಮನುಷ್ಯಾಕೃತಿ ದಾಳ್ಳುಮೀಗ ಸುಳಿದೀ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಮಂ ತೂಗಿ ನೋ ||
ಡಿ ಮನಂಗಂಡು ಮುದಾದ್ಭುತಂ ದಳೆದು ಚೇತೋರಂಗದಲ್ಲಾತ್ಮಪು |
ತ್ರ ಮಮತ್ವಂ ಗುರುವರ್ಯಗೇಂಪಿರಿದೊ ತಾನಿಂತೆಂದು ಹರ್ಷಾಶ್ರುವಿಂ ||೩೧||

|| ಚಂ || ಮಾ || ವೃ ||

ಘನಮಹಿಮಾ ಪ್ರವಿಷ್ಟ ಗುರುವಂಶ ಭವರ್ಕಳಮಂದ ಸಂದ ಭೂ |
ವಿನುತ ಮಹತ್ವಕಿಂತಿದು ನಿರರ್ಶನಮಾದುದಕಂತರಂಗದೊಳ್ ||
ಕೊನರ್ದುಮಗುಳ್ಳು ಬೇರೆಣಿಸದಂತೆ ಪೊದಳ್ಳು ಶಿರಸ್ಸರೋಜಮಂ |
ತೊನೆದು ತದೀಯ ದೇಶಿಕ ಪದಾಜ್ಞಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಂ ಪ್ರಣಾಮಮಂ ||೩೨||

ಉ॥ ಮಾ॥ ವೃ॥

ಜಂಗಮಚಕ್ರವರ್ತಿಗುರು ರೇಣುಕನಂದುರೆ ಮಾಯದೇವಿಯೆ |
ಬಂಗನೆಗೊಲ್ಲ ಜಾನಿಸಲದಾಕ್ಷಣಮೆಯ್ದು ಹೃದಿಷ್ಟವಿತ್ತಪೂ ||
ವಂ ಗಡಮಸ್ತಿ ಮೆಯ್ದಡವಿ ತತ್ತನುಜಾತೆಯ ಘೋರಬಂಧಮಂ |
ಭಂಗಿಸುತೋವಿದಂತೆ ನಡೆತಂದೆನಗೆಚ್ಚರವಿತ್ತದೇಶಿಕಾ ||೩೩||

ಮ॥ ಸೃ॥ ವೃ॥

ಗುರುಪಾಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನಂ ಗೆಯ್ದ ಕುಕವಿ ಗಜ ಪಂಚಾನನಂ ರಾಘವಾಂಕಂ |
ಧರೆನೋಡಲ್ದಂತಮಂ ನೀಗಿಕೊಳನೆ ಮುನಿಪವ್ಯಾಸನೊಳ್ವಾತು ಮೀರ್ದುಂ ||
ವರಜೈಮಿನೋತ್ತಮಂ ಕಾಮಶರ ಹತಿಯನುವೀ ಕುಸಾಸ್ಥಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾ |
ಗಿರನೇ ತ್ರಿಲೋಕೈದೊಳ್ವೇಶಿಕನೊರೆಯನದಾರ್ಮೀವರಂದೀತನಾಗಳ್ ||೩೪||

ಭವದೀಯ ಸಿಂಹಪೀಠಕೆ |
ಭುವಿಯೊಳ್ಕುಂದಡಸದಂತೆ ಮೆರೆವಭಿಮಾನಂ ||
ಭವಹರಣಂ ನಿನಗಲ್ಲದೆ |
ಭವಚ್ಚರಣ ಭೃತ್ಯಗೊತ್ತುಮೇನಿರ್ದವುದೇ ||೩೫||

ಚಂ॥ ಮಾ॥ ವೃ॥

ಗುರುವಿನಕೂರ್ತುಮಿಂತೆರೆದು ತನ್ನೊಳೆ ತಾನೊಡಬಟ್ಟು ಭಕ್ತರಂ |
ಬರಿಸಿ ತದೀಯ ಮರ್ನವನುಸಿರ್ಮಮನಗೆ ಪರಂಪರಾಗತೋ ||
ತ್ತರ ಗುರುಪೀಠನುಂ ತಳೆವೆನಂತರಿಸೆ ದಲಮೆಂದು ಪೇಳ್ವಿಮ |
ಚರಣ ಸಮಾಶ್ರಿತರ್ಕಳನುಪೇಕ್ಷಿಸೆ ದುರ್ಧರ ದುಃಖಮಂಟದೇ ||೩೬||

ಇದನಾಕರ್ಣಿಸಿ ಮನದೊ |
ಳ್ವಿದುವಿಂ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯುರ್ಬುವಂತಿರೆ ಸರ್ವರ್ ||
ಮುದದಿಂದುರ್ಬುತೆ ಗುರುಪ |
ಟ್ಟುದುತ್ಸವದೊಳುತ್ಸವದಿನವತೊಡಗಿದರ್ ||೩೭||

ಸೃ॥ ಗೃ॥ ವೃ॥

ಶ್ರೀಮತ್ಪಂಚಾಕ್ಷರಾರ್ಯಂ ಜಸವಡೆದಿಹ ಮದ್ದಾನಮಾಹೇತ್ವರಂ ಚಿ |
ದ್ವಾಮಂತ್ರೀಸಿದ್ಧಲಿಂಗಾರ್ಯನಮಳ ಗುರುಸಂಗಾರ್ಯನುಡ್ಯತ್ಸುಶೀಲಂ ||

ಸೋಮಾಯಂಕೂಡೆ ಶಾಂತಾಯನಲಘುತರ ಗೂಳಪ್ಪನುದ್ದಾನಶೌಂಡಂ |
ಶ್ರೀಮಂತಂ ಭೋಗವಂತಂ ಮುದಿಯಪನೆಸಿಪಂ ಸಂಕಪಂ ಮತ್ತೆನೋಡಲ್ ||೩೮||

ಮ|| ೩|| ವೃ||

ವಿನುತಂ ಕಲ್ಲನಗೌಡ ಚಾರುಮರಿಗೌಡಂ ಸಾಹಿತಿ ಧೀರ ಕೆ |
ಲ್ಲನಗೌಡಂ ಮರಿಗೌಡನೈಯಪನುಮಾ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರತ್ವದೈ ||
ಯ್ಯನಗೌಡಂ ಹನುಮಂತಗೌಡನರಿಯಲ್ಪಾ ಲಿಂಗಯಂ ಮತ್ತೆಕೇ |
ಳನಘಂ ತದ್ಭಸವಾಯ್ ವೀರಯನುಮಂತೀ ಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರರ್ ||೩೯||

ಸುಕರಂ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವಕೆ ನೆರೆದು ಸರ್ವರ್ಗಮಾವ್ವಾ ನ ತತ್ತ್ವ |
ತ್ರಿಕೆಯಂ ಮುದ್ರಾಪಿಸುತ್ತಂ ಪ್ರಚುರ ಪಡಿಸಿದರ್ನಮ್ರದಿಂ ವೇದವೈಜ್ಞಾ ||
ನಿಕರಾಜ್ಞಾ ಪೂರ್ವಕಂ ಕಾರ್ಯತರತಮನನಾಂತಪುರೋಧರ್ಕಳಾನೀ |
ಕಕೆ ಕಾಲಾಕಾಲಮಂ ಕಿಂಕರತೆಯನೆರೆದರ್ಸರ್ವಸನ್ನಾಹ ಗೆಯ್ದರ್ ||೪೦||

ಹಿಮಸಾರಣಿ ಕಾರಣಿಯಿಂ |

ಸುಮದಿಂ ಕೋಮಲ ತಳಿರ್ಗಳಿಂ ಮಂಡಪದಿಂ ||

ರಮಣೀಯ ದರ್ಪಣಗಳಿಂ |

ಸುಮಂಗಲಮೆನಲ್ಪತಮನಲಂಕೃತಿ ಗೆಯ್ದರ್ ||೪೧||

ಮ|| ೪|| ವೃ||

ಸದಯರ್ಷಟ್ಟಿಲ ಬೋಧಕರ್ನಿಗಮ ವಿಜ್ಞಾ "ತೊಂಡಿಹಾಳಿಂ"ಬ ಪ |

ಟ್ಟಿದಮೂರ್ಧನ್ಯರನಂಗಲಿಂಗಸುಖಪೂರ್ಣಾನಂದ "ತಿರ್ಲಾಪುರಾ" ||

ಭೈದಯ ಶ್ರೀಚರವರ್ಯರಂ ಕರೆದವೈರಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನರಂ |

"ಬೆದವಟ್ಟೀ" ಗುರುಪಟ್ಟದಾರ್ಯರನಿವರ್ಸಂತೋಷಮುಕ್ತೇರಿಸಲ್ ||೪೨||

ಚ|| ವೃ||

ಗುರುಮಣಿಪೀಠಕೊಪ್ಪುವ ಸುಲಕ್ಷಣಮೀಕ್ಷಿಸಿ ಸದ್ವಿರಾಗ ಭಾ |

ಸುರಗುಣಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಮಸ್ತಪುರಸ್ಥ ಮಠಸ್ಥ ಪಂಡಿತರ್ ||

ನೆರೆದು ಮಹೋತ್ಸವಂಮಿಗಲೊಡಂಬಡಲೊಮ್ಮನದಿಂ ವಿಶಾಲ ಭೆ |

ಕ್ತರ ಜಯರಾವಮುರ್ವೆ ಬೆದವಟ್ಟಿ ಷಡ್ವಲಮೂರ್ತಿ ಹಸ್ತದಿಂ ||೪೩||

ವಟುಶಿವರುದ್ರವರ್ಯಗೆ ವೃಷಧ್ವಜಸಾರೆ ತದೀಯಭಕ್ತರು |

ತ್ಯಟಮನದಿಷ್ಟಸಾರೆ ಕಳೆಯೇರೆ ಚರರ್ಕಳವಕ್ರಪದ್ಮದೊಳ್ ||

ಸ್ಫುಟಮೆನೆ ನೋಟಕರ್ಕಳ ವಿಲೋಚನಪುಣ್ಯಮೆ ರೂಪುದೋರೆ ಸಂ |
ಘಟಿಸಿದ ಪಂಡಿತೋತ್ಕರ ತುಳಿಲ್ಲತಿಮೀರೆ ಮುಹೂರ್ತಮೈತರಲ್ ||೪೪||

ಮಾ|| ೧|| ವೃ||

ವಿಮಲಶ್ರೀಗುರು ರೇಣುಕಾರ್ಯಮುಖ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯ ಸಾಂಕೇತಿ ಕೋ |
ತ್ತಮ ನಾಲ್ಕೊಂದು ಘಟಂಗಳಂ ನೆಲಸಿ ಸತ್ಸಂಸ್ಕಾರಮಂಗೆಯ್ದು ಪೂ ||
ಜ್ಯ ಮಹೋದ್ವಂಡ ಕಮಂಡಲಂ ಶಿವಸಮಾಜೋತ್ಕರ್ಷದೊಳ್ಳುತ್ತಮಂ |
ಕ್ರಮದಿಂದಿತ್ತು ವೃಗೇಂದ್ರಪೀಠಪತಿಯಂ ಗೆಯ್ದರ್ಗಣಮೋದಿಸಲ್ ||೪೫||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಪರಮಮಹೇಶ ತುಷ್ಟಿಯನೊಡರ್ಚಿ ಶಿವಾನುಭವೋಪದೇಶಮಂ |
ಸರಿಯೆನೆ ಬೋಧಿಸೊಲ್ಲ ಸವಿಸೂಸುವ ಮಂಗಲವಾದ್ಯದೆತ್ತರಂ ||
ಪರಿಯೆ ವಿಶಾಲರಾಜಪಥದೊಳ್ಳೊರಮಟ್ಟಿತು ನೋಟಕರ್ಕಳಿಂ |
ಬೆರಸು ಮನೋಜ್ಞ ದಿವ್ಯಶಿಬಿಕೋತ್ಸವಮಂ ಪೊಗಳಲ್ಕೆ ಬರ್ಕುಮೇ ||೪೬||

ಬುಧಜನವೃಂದ ಮುಂದೆಸೆಯೊಳೊಪ್ಪಿರಲಾನಕರಾವದಬ್ಬರಂ |
ಬಧಿರಿಸೆ ಕರ್ಣಮಂ ಪ್ರಮದೆಯರ್ತುಭಶೋಭನ ಪಾಡುತಿರ್ಪ ಸ ||
ನೃಧುರ ನಿನಾದ ಕರ್ಣಸುಮನೋಹರಮಾಗಿರೆ ವೀರಶೈವ ಸ |
ದ್ವಿಧಿಯುತ ವೈದಿಕರ್ಪಿಸೆ ವೇದವನೈತರುತಿರ್ದುದುತ್ತಮಂ ||೪೭||

ಮ|| ೨|| ವೃ||

ಮೊಲೆಯೂಡೆಂದುರೆ ಮೇಲುದು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಾಕ್ರಂದನಂ ಮಾಳ್ ಸ |
ಲ್ಲಲಿತಾತ್ಮೋದ್ಭವನಂ ಕೆಲಕ್ಕಿರಿಸಿ ಸ್ಥೂಲ್ಯಶ್ರೋಣಿಗಳ್ಕಂಪಿಸಲ್ ||
ನೆಲನಿಂತೇಂ ಬೆಸಲಾದುದೋ ಎನಿಪವೋಲ್ಮಂದೈಯ್ಸಿ ನಿಂದಿದರಂ |
ಕೆಲಕೊತ್ತೈಯ್ದು ವ ದಿಟ್ಟಿಯಂ ಕೆಳದಿಯರ್ಕಂಡೆಯ್ನ ಕ್ಕಾಡಿದರ್ ||೪೮||

ಚಂ|| ವ|| ವೃ||

ತವಕದಿನೋರ್ವಬಾಲೆಯೆಡವಕ್ಕದ ತಂಗಿಯ ಕೂರ್ತಿದೇಂಮಹೋ |
ತ್ಸವಮೆನೆ ಕೇಳ್ವುದಿಲ್ಲವೆ ಬೃಹನ್ಮಠದೇಶಿಕಪೀಠಭೂಷಣಂ ||
ಭವಹರನಾತ್ಮದೇಶಿಕನಿರೂಪದಿನಕ್ಕ ಪದಾಶ್ರಿತರ್ಕಳೈ |
ನವನಣದಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲಿ ನಡೆತಂದಪನೇಳೆನುತೊಲ್ಲ ನೋಡಿದರ್ ||೪೯||

ಮ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಶತಜನ್ಮಾರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯದೇಳೆವಿಡಿದೇಳ್ದಂದರ್ಗೆ ಸಂಭಾವ್ಯ ಸ |
 ನ್ನತ ಚಿದ್ವೇಶಿಕನುತ್ಪವಂ ತದಮಲೋದ್ಯದ್ವರ್ತನಂ ತತ್ಪಲಂ ||
 ಕ್ಷಿತಿಯೊಳ್ಸಾರುಗುಮನ್ಯಥಾ ದೊರೆಗುಮೇ ತಾನೆಂದು ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನಾ |
 ಕೃತಿಯಾಂತೆಯ್ವಿದಳೆಂಬವೊಲ್ವರುಣೆಯೋರ್ವಳ್ಕಣ್ಣದೇಂ ವಂದಳೋ ||೫೦||

ಚ|| ಮ|| ವ್ಯ||

ಗುರುವರಭೋ ನಮಃಪರಮಪಾವನಮೂರ್ತಿ ನಮಃಕಲಾ ವಿಭಾ |
 ಸುರ ಶಿವಹೃದ್ವಿಭೂತಿಕಣಜಾತ ನಮಃಶಿವರುದ್ರ ಸಾಕೃತೀ ||
 ಪರಶಿವರೂಪ ಮಂಗಲನಮೋಸ್ತುತೆ ಎಂಬ ಜಯಪ್ರಣಾದ ದಿ |
 ಕ್ಕರಿಗಳ ಕರ್ಣಭೇದಿಸುತವೈತರುತಿರ್ಮದು ದೇಶಿಕೋತ್ಸವಂ ||೫೧||
 ತರುಣಿಯರಂಗಸಂಗಮಿಸಿಲ್ಲದ ಯೋಗಿಗೆ ಶೈಲಜಾತೆ ಗೊ |
 ಲ್ಲರೆವೊಡಲಿತ್ತ ಶಂಭುಸರಿಯಲ್ತು ಮಹಾಶಿವಯೋಗಮಗ್ಗಳಂ ||
 ಕರಮೆನೆ ಸೂಚಿಸಂತೆ ಗುರುದಿವ್ಯಬೃಹನ್ನೃಠವಗ್ರಭಾಗದೊ |
 ಕೈರಿಯುವ ನೀಳ್ವರಾಗರುಚಿರ ಧ್ವಜ ಸಾರ್ಕೆಗೆ ನಿಂದುದುತ್ಸವಂ ||೫೨||

ಬಗೆದಣೆಯದೆಯುಜ್ಜುಗಮಂ |
 ಬಗೆಬಗೆಯಿಂಗೈಯ್ದ ಸರ್ವಜನದುಪಕೃತಿಯಂ ||
 ಬಗೆದು ಮಣಿದು ಪ್ರಾಂಜಲದಿಂ |
 ಬಗೆಯೊಳ್ಳೆನೆನೆದವಂದಿರಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರ್ ||೫೩||
 ತನುಮನಧನ ತ್ರಯಗಳಂ |
 ಜನಗೌರವಮಂ ಶಿವಪ್ರಿಯಾಚಾರಗಳಂ ||
 ಮನುಜತ್ವವನಳಿದಿಕ್ಕುವ |
 ಮನೋಜನಂ ಮರ್ದಿಸಿಪೊರೆ ಭೋಶಿವರುದ್ರ ||೫೪||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ
 ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನಕವಿವಿರಚಿತಂ
 ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ
 ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಳತು
 ಛಾಂಶ್ಲಾಸಂ
 —ಸಮಾಪ್ತಂ.—

|| ತೀವಿಶ್ವರಾಘ್ಯೇವಿಜಯತೇತರಾಂ ||

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಮತಾ ಗುಣಮಂ ಬ್ರಹ್ಮೋ |
ತ್ತಮತೇಜಃಪುಂಜಮಂ ಪ್ರಶಾಂತಸ್ಥಿತಿಯಂ ||
ಕ್ರಮದಿಂ ನಿರ್ದಾಂಭಿಕ ನಿರು |
ಪಮ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಚರಿತೆಯನಭಿವರ್ಣಿಸುವೆಂ ||೧||

ಶಿವಲಿಂಗರೂಪನರ್ದಿತ |
ಭವತಾಪಂ ಭುವನದೀಪನಗಜಾಕಾಂತಂ ||
ರವಿರುಚಿ ನಿಟಿಲಂ ಭಾವುಕ |
ಶಿವಮುದ್ರಂ ಸಲಪುಗಾವುಗಂ ವೃಷಪತ್ರಂ ||೨||

(ಈ ಕಂದಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಚರಣದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು "ಶಿವರುದ್ರಂ" ಎಂದು ಹೊರಡುವದು)

ಸ್ವರ್ಣಮಯ ಮುಕುಟದಿಂ ಸ |
ರೃಣಾನ್ವಿತ ಚಿತ್ರಚೀನಪಟದಿಂ ತೊಡವಿಂ ||
ಪರ್ಣನಮಿಗೆ ಮೆರೆಯದೆ ಗೋ |
ಕರ್ಣಾಲಂಕಾರಶಂಭುವಸನದಿನೆಸೆದಂ ||೩||

ಉ|| ಮ|| ವೃ||

ಕಾವಿಯಕಂತೆ ಮಸ್ತಕದ ಪಾವುಡ ಕಂಠದೆ ರುದ್ರಲೋಚನಂ |
ಪಾವುಗೆ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಫಣಿಯಲ್ಲಿ ಸದೈವ ವಿಭೂತಿ ಧಾರಣಂ ||
ಭಾವಿಸೆ ಕಚ್ಚಡಂ ಕರದೆದಂಡಮದೀತನ ಸ್ವತ್ತದಾಗೆ ತೇ |
ಜೋವಹ ಭಾವದಂತರದ ಬ್ರಹ್ಮದಮಾಳ್ಕೆ ಜಗಕ್ಕೆತೋರಿದಂ ||೪||

ಪೊದೆಯಲ್ಕಾವಿಯ ವಸನಂ |
ಮಿದುವೆಂದೊಡೆ ಪೆಳ್ಳೆಕಂಬಲಂ ಭಿದ್ರಿತಮಾ ||

ದುದದುಂ ಲೋಕದೊಳೀತನ !

ಸದರ ನಿರಾಡಂಬರಮನದೇಂಬಣ್ಣ ಪುದೋ ||೫||

ಮ|| ಸ್ತ|| ವೃ||

ಮುತುಮಾನಂ ಬಂದೊಡೇಂ ಮುಂದೆಸರಿದೊಡಮದೇನೊಂದೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಮಾಗಿ
ದ್ವತಿ ಶಾಂತಿಸ್ಥಾನದೊಳ್ತಾಂ ಪವಡಿಸಿದಪನೇವೇಳ್ವವೆಂ ಮತ್ಕುಣಂಗಳ್ ||
ಹತಿಸುತ್ತಿಕೆಂದು ಪೇಳ್ವಗೊರೆದಪನಿನೇಂಕಾಣೆನಾನೆಂದು ಹಾಸ
ದ್ಯುತಿಯಿಂ ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚಂಶಿವನೆನಿಪರಿಗೆಂ ಕ್ಷುದ್ರಕೀಟಂಗಳಿಂದಂ ||೬||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ವಿಲಸದ್ಭಕ್ತಶರೀರಮೇ ಮಮಶರೀರಂ ಭಿನ್ನಮಿಲ್ಲೆಂದು ಚಂ |
ದ್ರಲಲಾಮಂ ನಿಗಮಾಸ್ಯದಿಂದೊರೆದವೋಲೀತಂ ಸದಾಸರ್ವದಾ ||
ನಲವಿಂದೊಕ್ಕಲಮಕ್ಕಳಿದರ್ವವಿಗಂ ತಾನಾಗಿಯೇಳ್ತಂದು ಮ |
ರ್ಗಲ ಕೈಯಾಳಿನವೋಲವರ್ಗನುವಿನಿಂ ಕೈಯಾಳ್ಳೆಯಂ ನೀಡುವಂ ||೭||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಅವರಿವರೆಂಬ ಭಿನ್ನಮನವಂ ಸದೆದಿಕ್ಕಿಸಮತ್ವಭಾವದಿಂ |
ತನಕದೊಳೆಯ್ದ ಕಾಯಕದೊಳಾಸರಮಿಲ್ಲದೊಡರ್ಚಿಬರ್ಪುವಂ ||
ವಿವರಿಸಲೇಸು ಜನ್ಮವಿಡಿದೀ ಸಮಭಾವ ತಿತಿಕ್ಷೆ ನಿಸ್ಸೃಹ |
ದ್ರವಿಣವನಾರ್ಜಿಸಿದನೊ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಕಲಾಪ್ರಭಾವದಿಂ ||೮||

ತ | ೪|| ವೃ||

ಪರವಿನಾಚಿ ಸುಭಕ್ತಿಭಾವಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಂಕರನೆಯ್ದ ನಾ |
ಣ್ಣೊರೆದ ಕುಂಟಣಗೆಯ್ದ ದೇನರಿದಲ್ಪ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಲ ||
ನ್ಯರಣುವಾತ್ರಯಮಿಲ್ಲದನ್ಯರಸೇವೆಯಂ ಸಮೆವಂಗೆ ತಾ |
ನೊರೆಯೆ ಶಂಕರನೆಂದು ಪಂಡಿತರೊಲ್ಪ ಪಾಡಿದರೀತನಂ ||೯||

|| ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ ||

ತಿಳಿಗೊಳದಂತೆ ಕೂಡೆ ಶರದಿಂದುವಿನಂತೆ ಸದಗ್ನಿಯಂತೆ ಚಿ |
ಲೈಳಗಿನ ಗಾಳಿಯಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗವನೀಕ್ಷಿಸ ನೋಟದಂತೆ ಕಂ ||
ಗೊಳಿಸುವ ಚಾರುಬಾಲಸುತಪಸ್ವಿಗಳೂರ್ಜಿತಸಂಗಮೇ ವಿ |
ರ್ಮಳ ಶಿವಯೋಗಿವರ್ಯರೊಡನಾಟಕಿದರ್ಗಗಳಮೆಂದಿನಂ ಸದಾ ||೧೦||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಚಿಣ್ಣ ರಕೂಟಮೇ ಶಿವನಕೂಟಮವರ್ಗಳ ಬೇಟವೊಂದು ಮು |
 ಕೃಣ್ಣ ನಬೇಟಮಂತವರನೋಟಮೆ ಲಿಂಗದನೋಟಮೆಂದವ ||
 ಗುಣ್ಣ ಪುದೇಸದಾಶಿವನ ನಲ್ಲಣಿಸೊಲ್ಲ ಮವರ್ಗ ನಶ್ಚಿಯಿಂ |
 ಪಣ್ಣ ದಬಂಡಿಯಯಾಟಮೆ ಸದಾಸಿವನಾಟಮದಾಗಲೊಪ್ಪಿದಂ ||೧೧||

|| ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ ||

ಇಹಪರಮಾರ್ಥಮುಖ್ಯಮೆನಿಪೊಂದಿದಕಜ್ಜಗಳೆಲ್ಲ ಚಿತ್ಸುಖಾ |
 ವಹ ಶಿವಪೂಜೆಯಪ್ಪುದು ಗೀರೀಶ್ವರಲಿಂಗಸುನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸಂ ||
 ದಿಹಶಿವಯೋಗಿಗಿಂದೊರೆವ ವೇದವಚಕ್ರಮದಂತೆ ಶೋಭಿಸಿ |
 ಮಹಿತನಲೀಲಿಯಂ ತಿಳಿಯಲಾರ್ಗದುಗೋಚರಮೆಂದು ಪಾಡಿದರ್ ||೧೨||

ಬಗೆಯೊಳದೆಂದಿಗುಂ ಪರಪದಾರ್ಥವನರ್ಥವನೆಯ್ಗೆ ಸೋಂಕಲಿ |
 ಲಿಲ್ಲೊಗಪಿನೊಳೊರ್ಮೆಯಾದೊಡಮುನುಂ ಬರಿವಾತುಗಳಾಡಲಿಲ್ಲ ತ ||
 ನ್ನಿಗಮತುರಂಗಗೆಂದು ನುತಿನಿಂದೆಗಳೇರಿಶತರ್ಕ ಸಿಕ್ಕಲಿ |
 ಲ್ಲೊಗುಮಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಗೌರವಕಣಂ ಪರಿದಿಚ್ಛಿಸಲಿಲ್ಲಮುರ್ವಿಯೊಳ್ ||೧೩||

ರುಚಿಗತಿಯೊಲ್ಲ ಕಾಂಕ್ಷಿಸದದಾವುದುಬರ್ಪದದಂ ಶಿವಾಜ್ಞೆಯಿಂ |
 ರುಚಿಮಯಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಸನ್ನಪರಾತ್ಪರ ತತ್ಪ್ರಸಾದಮಂ ||
 ರುಚಿಮಯನಾಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಾಹ್ಯದೊಳಂತರದೊಳ್ಳುನೇಮದಿಂ |
 ಶುಚಿಮಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡು ಮೆರೆದು ಶಿವಲಿಂಗಸುಖಾಮೃತೋದಯಂ ||೧೪||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಅಲರಂ ನೋಯಿಸದಂತೆಷಟ್ಪರಣಗಳ್ಬಂಜುಂಬವೊಲ್ಲಂತತಂ |
 ನಲವಿಂ ಭಕ್ತನಿವಾಸಕೆಯ್ದಿದೆಡೆಯೊಳ್ಳಿವ್ಯಾಜದಿಂ ಭಕ್ತ ನಿ ||
 ಮಫಲ ಹೃನ್ಮಂಜರಿಯಂ ಮುರುಂಟಿಸದೆ ನೀಡುತ್ತಿರ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತ ಸಂ |
 ಕುಲದೊಳ್ಳಾಣಿಕೆಯಾಂತು ಹರ್ಷಗೊಳುವಂ ಭಕ್ತೈಕಸದ್ಭಾಂಧವಂ ||೧೫||

ಶಮೆಯಿಂ ಲಿಂಗಸಮರ್ಚೆಯಿಂ ವಿನಯದಿಂ ನಿರ್ವಂಚನಾಚಾರದಿಂ |
 ದಮೆಯಿಂ ಸತ್ಯದಿನುಕ್ತನೀತಿಯಿನುದಂಚದ್ಭ್ರಹ್ಮಚರ್ಯತ್ವದಿಂ ||
 ಸ್ವಮೆಯಿಂ ಧರ್ಮಪರೋಪಕಾರಕೃತಿಯಿಂ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸಂಸಾರ ಸಂ |
 ಶ್ರಮಣಕ್ಕಾಗಿಸಿದಂ ತಪೋಧನಮಹಾಪಾಥೇಯಮಂ ದೇಶಿಕಂ ||೧೬||

ಶಾ|| ಎ|| ವೃ||

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದೊಳೇಳ್ವ ಶೌಚವಿಧಿಯಂ ವಿಧ್ಯುಕ್ತದಿಂ ತೀರ್ಚಿ ಸಂ |
 ದೀತಂ ತನ್ನವನೀತಬೆಂಚೆಯೆಡೆಯೊಳ್ ಸ್ತಾಸ್ಯವಾದಂಗಳಂ ||
 ಪೂತಂ ಕೈಮಿಗೇಕರ್ಚಿಯಾತ್ಮಗುರುವಂ ಹೃತ್ತಾಂತದೊಳ್ವಾನಿಸು |
 ತ್ರೈತಂದೊತ್ತಿನೊಳಿಸರ್ ಸುಂದರಶಮೀಭೂಜಾತತನ್ಮೂಲದೊಳ್ ||೧೭||

ಜಂ|| ಮಾ|| ವೃ ||

ಪಲತರಮಪ್ಪ ಪಕ್ಕಿಗಳುದುರ್ಚಿದ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರದುಪ್ಪಳಿಂ |
 ನೆಲವದು ಕಣ್ಣೆ ಬಾಸಣಿಸಿದಂತಿರೆ ಸದ್ಗುರುಮಂತ್ರಸಜ್ಜಪ ||
 ಕೃಲಸದೆಯಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ದದಪನಾತಗೆ ಕುಳ್ಳಿರೆಮೆಲ್ಪಿನೊಂದು ಕಂ |
 ಬಲಮನೆಪಾಸಿದಂತೆಸೆದುತೋರ್ಪ ನಿಸರ್ಗತದಾಸನಾಗ್ರದೊಳ್ ||೧೮||

ಕುಳತೆಳಗೆಂಪಿನೊಳ್ಳಪನಿಯಿಂ ವಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯತೇಜದಿಂ ಮನಂ |
 ಗೊಳೆ ತನಗಾಸನಂಬಲಿದು ಶಾಂಭವಮಂತ್ರನಿಮಗ್ನವಿಗ್ರಹಂ ||
 ತಿಳಿವೊಡೆ ಗಂಗೆ ಗೌರಿಯರುಪದ್ರಕೆ ಪೇಸುತೆ ಯೋಗಿರೂಪದಿಂ |
 ದಿಳೆಗಿಳಿದಿಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದನೋ? ಶಿವನೆಂಬವೊಲೊಪ್ಪಿತೋರಿದಂ ||೧೯||

ಮ|| ಸೃ|| ವೃ||

ಶಿವಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯಪಟ್ಟಂ ದಳೆದುತುಳಿದು ಷಡ್ವರ್ಗದುದ್ವೇಗಮಂ ದು |
 ಭವಮಾಯಾಪಾತಮಂ ಕೀಳ್ತವಿಚಲಿತವಿರಾಗಾಚಲಂ ಸಾರ್ದುಚಿದ್ರ ||
 ತ್ವನನಾಂತುಡ್ಯತ್ತದೀಯೋಜ್ವಲತೆಯಬಲದಿಂ ಶೋಧಿಸುತ್ತಂ ಜಿತಾಂಗೋ |
 ದ್ಭವನಂ ಪೊಂದಿದನಿಪೂರ್ವದವಸರದೊಳದೇನೆಂಬೆನಾಶ್ಚರ್ಯದುರ್ಬಂ ||೨೦||

ಜಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ವಿತರಣಧೀರ ಸರ್ವಸಮಯೋಪಕೃತಿಪ್ರವಿಲೀನ ಶಂಭು ಭ |
 ಕೃತಿಶಯಭಾವನಾಕಲಿತ ಗೌರವಶಾಲಿ ಧನಾಡ್ಯತೀರ್ಪಿನೊಳ್ ||
 ಕೃತಮುಖ ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತ “ಕರಿಗೊಣ್ಣವರೆಂಬುವರ”ನ್ನಯಾಬ್ಧಿರಾ |
 ಜಿತನವಚಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದಪನಿಲ್ಲಿಯೆ “ಗೌಡಪ ಗೌಡನೆಂಬವಂ ||೨೧||

ಮ|| ಎ|| ವೃ||

ಇರೆಯೊರ್ಮೀತಗೆ ಮಾರಿಕಾಮಯ ಪುರಪ್ರಾರಂಭಕೆಯ್ದಿದುರ್ದೇ |
 ನೊರೆನೆಂ ಬಂಧುಗಳಾತ್ಮಭಾರ್ಯತನುಜಭೋರಿಂದು ಕಣ್ಣೀರ್ಗಳಂ ||

ಸುರಿಸುತ್ತೆಮ್ಮ ಕುಲಪ್ರದೀಪ ನವಿಪಿತ್ತಿಂದೆಂದು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟರಾ |
ಗರಿ ತದ್ವುಃಖವನಾಲಿಸಲ್ಕಿವನಮಿತ್ರಂ ಬಂದನಾವೇಶದಿಂ ||೨೨||

ಭಾವಜಹರಭಕ್ತಂ ಕೃಷಿ |
ಜೀವಂ “ರಾಯಾಭಿಧಾನಿ” ಬುಳಗೊಣ್ಣನವರ್ ||
ಭಾವಸುಮುಗ್ಧಂ ತದ್ಗುರು |
ದೇವನಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷಸಾತ್ರಂಪುತ್ರಂ ||೨೩||

ಸಂತಪಿಸುವ ವರ್ಗಕ್ಕಿವ |
ನಂತಂಗೊಳ್ಳುವ ಶರೀರವಿಡಕೇಕಿಸಿಸುಂ ||
ಚಿಂತಿಪುದೆನುತ್ತವಂದಿರ |
ರಂ ತಡೆದಾತ್ಮಗುರುಸತ್ರಕೆಯ್ದಂದಾಗಳ್ ||೨೪||

ಕುಂಬಿಟ್ಟು ಗುರುಪದಾಜ್ಞಕೆ |
ನಂಬಿದಭಕ್ತರಕುಟುಂಬಿ ನೀನಲ್ತೆ ದಯಾ ||
ಲಂಬನದಿಂ ತದ್ರೋಗಿಯ |
ನಿಂಬಂಮಿಗೇಪಾಲಿಸೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಳ್ ||೨೫||

ಶಾ|| ಪ|| ವೃ||

ಸಾಯಂಕಾಲಕೆಬರ್ಪುದೆಂದು ಗುರುದೇವಂ ಸೂಚಿಸಲ್ಯಂಕೆಯಿಂ |
ರಾಯಾಖ್ಯಂ ತದನುಜ್ಞೆಯಿಂಮಗುಳ್ಳು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತದಿಂ ಮತ್ತೆ ತ ||
ತ್ಸಾಯಂಕಾಲಸಮರ್ಚಗೆಯ್ವಸಮಯಕ್ಕೇಳ್ದೆಂದು ಬಿನ್ನೈಯ್ಸೆ ನಿ |
ಮಾರ್ಯಂ ಶಾಂಭವಪೂಜಿಪೂರಿಸಿತೆನುತ್ತಾದೇಶಮಂ ನೀಡಿದಂ ||೨೬||

ಚಃ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಸಕಲಚರಾಚರವ್ರಜಮನಾಂತು ದಶಾಂಗುಲವೆರ್ಚಿಯೊಪ್ಪುತಿ |
ಪರ್ವಕಹರಲಿಂಗರೂಪಕಶರೀರಿಯೆ ತಾನಿಲಿ ಮತ್ತೆಲಿಂಗಮಂ ||
ಪ್ರಕಟದೆ ಕೇಳ್ವು ಪೇಳ್ವು ದಪಹಾಸ್ಯಮೋ ? ತಚ್ಚಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯಿಂ |
ಸುಕರ ಸದರ್ಥಸಿದ್ಧಿ ತನಗಪ್ಪುವುದೆಂಬುದನಿಂತು ಪೇಳ್ವನೋ ||೨೭||

ಎನೆ ರಾಯಾಖ್ಯಂ ಮನದೊ |
ಳ್ಳೆನೆದಂ ಗುರುಮೂರ್ತಿಲೀಲೆಯಂ ಶಿವಲಿಂಗಾ ||

ಚರ್ಚನೆಯೊಳ್ ಭಾವಿಸುವರೆ |

ಮನುಜಾಕಾರದದ್ವಿಪಾದಪಶುಕುಲಗಣ್ಯರ್ ||೨೮||

ಗುರುವಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಬೆಳಗಿನೊ |

ಳಿರದಾತನ ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷನೆಗೆಯಿತು ತಾನ ||

ಜ್ವರಿಯೆನೆ ನೆರೆದರ್ತದ್ಗುರು |

ವರಲೀಲೆಯತರ್ಕಮೆಂದು ಸಂಕೀರ್ತಿಸಿದರ್ ||೨೯||

ಮ|| ೩|| ೪||

ಇವನೊರ್ವೊರ್ಮೆ ಶಿವಾರ್ಚನಾವಸರದೊಳ್ ಶ್ರೋಮಾಂಚನಂ ಮೂಡೆ ಶಾಂ |

ಭವನಿರ್ವಾಲ್ಯಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆನುತುಂ ಚೇತಃಸರೋಜಾತದೊಳ್ ||

ಶಿವನಂಧ್ಯಾನಿ ಪೋಜ್ವಲಾಗ್ನಿ ಕಣಮಂ ಹಸ್ತಾಬ್ದದಿಂ ನೆತ್ತಿಮೆ |

ಲ್ಲವನೇನೆಂದಪೆನತ್ಯಮೋಘಗುರುಲೀಲಾಜಾಲಮಂಶೀಲಮಂ ||೩೦||

ಖಳ ಗೌಳತಪಸ್ವಿಗಳ |

ರ್ಗಳಶಿವಗರ್ಭಿತಸುಮಂಗಳಂ ಸೀಯಲದಂ ||

ಮೆಲಿದಂ ಭೂತಿಯನೋಹಿಲ |

ನಲಸದಿವಂ ವನ್ದಿ ಕಣಗಳಂ ಕಬಳಿಸಿದಂ ||೩೧||

||ವಿಬುಧಪ್ರಯಾಸ್ಯತಂ||

ವೀರಭದ್ರನದೊರ್ಮೆ ಶೀಘ್ರದನೆನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯನಾರ್ಪಿನಿ |

ಧೀರದೇಶಿಕಹಸ್ತಮಂ ಸುಡಲಾರ್ಪಿನಿದುರಿದೇಳ್ವದು ||

ವಾರಚಿನ್ಮರುತಾಪ್ತನಿ ಸುಡುತಿರ್ಪನೆಂದತಿ ಭೀತಿಯಿಂ |

ಮಾರುತಾಪ್ತನತೀವ ಶೀತಲಮಾಂತನೆಂದೊಡೆಸಲ್ಲುಗುಂ ||೩೨||

ಶರ್ವನ ಸತ್ಯಾಸನದೊ |

ಲ್ಲವಾರ್ಶೀವಾದದಂತೆ ಪುಸಿಯಂ ನುಡಿತಾ ||

ನುರ್ವಿಯೊಳೆಂದುಂ ಪೊರ್ದದೆ |

ಪರ್ವಿವಿರಾಜಿಸಿತು ಸತ್ಯದಿಂಗುರುವರನೊಳ್ ||೩೩||

ನಾಲಗೆ ನಾಲ್ಕಿಹ ವಿಧಿಯುಂ |

ನಾಲಗೆ ಪತ್ತಿರ್ಪರಾವಣೆಂದ್ರಂ ಸಾಸಿರ್ ||

ನಾಲಗೆಫಣಿರಾಜಂ ವ |

ಯ್ಯಾಲೋಚಿಸಲೊಂದೆನಾಲಗೆಯವಂಗೆಣೆಯೇ ||೩೪||

ಸುಖದುಃಖೋಭಯಮರಿಯ |

ಲ್ಕುಖಂಡಜೀವತತಿಗೇಕಮುಖಮೆಂದು ಹಸ ||

ನ್ಮುಖದಿಂ ಜಲಮಿತ್ತೋವುನ |

ನಖಿಲಪ್ರಾಣಿಕರುಣಾಳು ಚಟಕೋತ್ಕರಕಂ ||೩೫||

|| ಮ|| ಸೃ|| ವೃ ||

ಶಿವದೀಕ್ಷಪಾಲಗ್ನ ಮುಖ್ಯಾಂಗ ಶುಭಸಮಯದೊಳ್ಳಕ್ಷರೊಲ್ದಿತ್ತ ತದ್ವಿ |
ತ್ತವನಂತೇವಾಸಿಗಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲುಸಿರುತಿರ್ದಂ ಕರಾಂಭೋಜದಿಂ ಕೊ ||
ಳ್ಳುವಮಾತೊಂದಿರ್ಕೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿವನದನೊಲಿದಾವಾಗಳುಂ ನೋಡಲಿಲ್ಲಂ |
ಭುವಿಯಲ್ಲೀಲೇಖಕಂ ಕಂಡರಿದನುಭವನುತ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಲ್ಪುಸತ್ಯಂ ||೩೬||

ಧ್ರುಣಿವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದೈಲಬಿಲನಸಖನಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಿವಂ ಮಾ |
ಧವನಾ ಶ್ರೀಯಂ ಮುದಂಬೆತ್ತಿರದೆ ಕಟಯೊಳಿಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಂ ನಿರುತಂ ||
ಭುವಿಬಾಹ್ಯಪ್ರಾಣನಾಗಿರ್ಪಧನಮಹತಿಯಿಂತಿರ್ದೋಡೀಯೋಗಿ ತದ್ವಿ |
ತ್ತ ವಿರಾಗೋದ್ವೃತ್ತಿಯಂ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದೆನುತುಂ ಪಂಡಿತರ್ಪಾಡುತಿರ್ದರ್ ||೩೭||

ಶಾ|| ವಿ|| ವೃ||

ಪೆಣ್ಣೆಂಗಾಶಿಸಿ ವಿಷ್ಣುಹತ್ತು ಭವದೊಳ್ಳಂದಂ ಸ್ವಯಂಪುತ್ರಿಗಂ |
ಕಣ್ಣೆಟ್ಟಾತ್ಮಶಿರೋಜ್ಜಮಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂಹಂಸಪತ್ರಂನಿಜಂ ||
ಬಣ್ಣಂಗೆಟ್ಟನವಂಬಿಡೌಜರರಸಂ ಸನ್ಯಾಸಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ |
ಮಣ್ಣಂಮುಕ್ಕಿಸಿದತ್ತು ಪೆಣ್ಣರಿಜಮೇಂ ಸಾವಾನ್ಯಮೇ ಮತ್ತೆಕೇಳ್ ||೩೮||

ಪೆಣ್ಣೇಲೋಕದಕಣ್ಣದೆಂದುಲಿನರಾ ಮಾತೊಂದುಮಂತಿರ್ಕಮು |
ಕೃಣ್ಣಂ ತಳ್ತಮರ್ದಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟುಗಲದಂತಾವಾಗಳಾಮೋದದಿಂ ||
ಪೆಣ್ಣರ್ಥಾಂಗದೆ ಬೈತುಕೊಂಡನೆನಲಾ ಪೆಣ್ಣೆಂಬುದಂ ಭಾವದೊ |
ಳ್ಳಣ್ಣೆಂಮಾಡಿದಬೊಂಬೆಯೆಂದರಿದನೇಂ ವೈರಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನನೋ ||೩೯||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಕಲಶಭವಂ ಮಹಾಗಹನಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ದನಿಲಾಂಬು ಕಂದಮಂ |
ಮೆಲಿದು ಸರಿದ್ವಧೂಪತಿಯನೀಂಟಿದುದೇನರಿದಲ್ಪು ಲೋಕದೊಳ್ ||

ನೆಲಸಿ ಸುಭಕ್ಷ್ಯಮಂ ಮೆಲಿದು ನಿರ್ವಿಜತೇಂದ್ರಿಯಮೂರ್ತಿಯೀತನೋ ?
ನೆಲದೊಳಗಾ ಘಟೋದ್ಭವನೋ? ಭಾವಿಸಲೀರ್ವರೊಳಾರೊ ಬಲ್ಲಿದರ್ ||೪೦||

ಮ|| ೪೦ || ವೃ||

ಕೆಲವಗ್ರಾಮದೊಳಿರ್ಬಣಂಬಲಿಸಿ ದ್ವೇಷಾಸೂಯದಿಂ ಕೇಡಿಗ |
ಭಲದಿಂ ನಿರ್ನರ ಕುಂದನೂಹಿಸಿದರೊದಾಸೀನ್ಯದಿಂ ನೋಡಿದರ್ ||
ನಲಿದರ್ಜಂಕಿಸಿ ಕೋಪದಿಂದರಚಿದರ್ಮಮೋಕ್ತಿಯಿಂ ಕಂಡವೊ |
ಲೈಲಿಯಂಗಾಣದೆಯಾತ್ಮದೋಷಬಲದಿಂ ರೋಡಾಡಿದರ್ಕಾಡಿದರ್ ||೪೧||

ಮ|| ೪೧ || ವೃ||

ಪುಸಿವ್ಯಾಜ್ಯಂಪೂಣ್ಣ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕಳುಕದವಸ್ಥಾನಮಾನಂಗಳೊಂಡಂ |
ನಸುಮಾತ್ರಂ ಭಾವದೊಳ್ತಾರದೆ ಕರೆಸಿದರ್ವಿಘ್ನಕಾಂತಾರದೊಳ್ತಾಂ ||
ಕಿಸಿದರ್ಕೈವೊಯ್ದನಕ್ಕಾಡಿದರಿದನರಿದೆನ್ನಾತ್ಮಮಿನ್ನಕ್ಕರಂ ತಾ |
ಪಿಸುಗುಂ ಜ್ಞಪ್ತಿಗೆ ತಂದಾಕ್ಷಣಮೆ ಶಿವಶಿವಾ ದುಷ್ಟರೇಗೆಯ್ಯದಿರ್ಪರ್ ||೪೨||

ಮ|| ೪೨ || ವೃ||

ಪುಳಿಯಿಂಪಾಲು ಏಕೋಪದಿಂಘನತಪಂ ಲೋಭತ್ವದಿಂಸದ್ಗುಣಂ |
ನಳಿನಂಮಂಜಿನಿಂಬುದಂಮರುತನಿಂ ದುರ್ನಿಂದೆಯಿಂಗಾರವಂ ||
ಖಳರಿಂ ವಂಶದಕೀರ್ತಿಮಗ್ಗಳಿಕೆಗಳ್ಳುಂದೊಂದಿಸಾಳಾಗುವೊ |
ಲೈಳಲೊಳ್ಳುಷ್ಟದುರಾತ್ಮಕೀಟಿಕರಿರಲ್ಪಾಳಾಗದೇಂ ಪೋಕುಮೇ ||೪೩||

ಚಂ|| ೪೩ || ವೃ||

ಪಡೆದವಳೊಲ್ಲ ಬಾಲಕನ ನಾರಕಮಂ ತೆಗೆವಲ್ಲಿ ಮೂಗುಮು |
ಚ್ಚಡಿಗಿದ ದುರ್ಮಲಂದೆಗೆಯುವಳ್ಳರದಿಂದುಪಕಾರಮಿಲ್ಲದೆ ||
ಮೃಡಸಿದ ಪಾಪದುರ್ಮಲವನಾತ್ಮರಸಜ್ಜೆಯಿನ್ನುಜ್ಜಿ ನಿರ್ಮಲಂ |
ಗುಡುತಿಹ ನಂದಕರ್ಜನನಿಗ್ಗಳಮೆಂದೊಡೆ ತಾನೆಸಾಲದೇ ||೪೪||

|| ಅತಿಶಯೋವ್ಯಕ್ತಂ ||

ಪರರೈಸಿರಿಯಂ ಕವರ್ದುದಿಲ್ಲ ಪರರಿಗೆ ಕೇಡಂ |
ಮರೆತಾದೊಡಮುಂ ನೆಗಳ್ದುದಿಲ್ಲ ಪರಹಂಗದಿಲ್ಲಂ ||
ಕೊರಜಾಟಿಮದಿಲ್ಲ ನಿರ್ನರಂ ಬಿಡದೆಡರ್ಗಳಂ ದು |
ನರ್ನರಿತ್ತರಿನಲ್ಮಿವೇಚ್ಛಿಲಂಘಿಸಲದಾರ್ಗೇಬರ್ಕುಂ ||೪೫||

ಓಡದು ಬಲ್ಲದೆ ರುಚಿಯುಂ |
 ಕೊಡಗಮೇಂಬಲ್ಲದೆ ಸೆಳೆನುಂಚದ ಸೊಗನುಂ ||
 ನೋಡಲ್ಗಿರಿಶಾಕ್ಯತಿಯೊ |
 ಕ್ಕೂಡಿದ ಗುರುತೇಜಮನರಿವರೆ ಜಗದೆಗ್ಗರ್ ||೪೬||
 ಅಳಲಿಸಿ ಬಳಲಿಸಿ ಗುರುವಂ |
 ತಿಳಿಗಟ್ಟಬಳಲುವಂತೆ ಗುರುಬಳಲ್ದ ಪನೇ ||
 ನಳೆಯಳೆದಂತಳೆದರ್ತಾಂ |
 ಬಳಲ್ದ ಪರಲ್ಲದೆ ಕೊಳಗಮದೇಂ ಬಳಲ್ದ ಪುದೇ ||೪೭||
 ನಡೆತಂದೊಡೆ ಕುಳಿತೊಡೆ ಪೋ |
 ದೊಡೆ ಮೇಣ್ಣೆಡದುಸಿಕನಿದೊಡಂ ಮುನಿಸಿಂಕೆಂ ||
 ಗಿಡಿಗೆದರಿ ಕಾಡಿದರ್ಬೆಂ |
 ಬಿಡದೆ ಮಹಾತ್ಮರಚರಿತ್ರಮೀವಿಧಮುಲೇ ||೪೮||

ಚಂ|| ವಾ|| ಸ್ಯ||

ತ್ರಿಪುರನಂಬುಜಾಕ್ಷತನುಸಂಭವನಂ ಸುಡುತಿರ್ಪಕಾಲದೊ |
 ಕ್ಕುಪಿತವನಾಳ್ವಿದಂಪರಶಿವಂ ಸುವಿಚಾರಿಸೆ ತದ್ಗುರುತ್ವಮಂ ||
 ಕುಪಿತವನಾಂಪುದೊಂದೆಡೆಗದಿಕೆ ವಿಕೋಪದಶಬ್ದ ಶಬ್ದಕೋ |
 ಶ ಪುಟದೊಳಲ್ಲದೀತನ ಮನೋಬ್ದದೊಳುಣ್ಣದಲಿತ್ತು ಸಂತತಂ ||೪೯||

ಎರಿಳಿತದೆನ್ನ ಶಾಂತಿಯು |
 ಮೇರಿಳಿತಗಳೊಂದುಪೊಣ್ಣದೀತನಸ್ಥಿರಸಂ ||
 ಪೂರಿತಸಾತ್ವಿಕಶಾಂತಿಂ |
 ಗೋರಗೆಯಲೈಂದುಡುಪತಿ ಮೈಗೆಟ್ಟಳಿದಂ ||೫೦||
 ಪೆರತೊಂದು ಲೀಲೆಯಂ ಬಿ |
 ತ್ತುರಿಪೆಂ ಲಿಂಗಸ್ಮರಣದೊಳಿರ್ಪವಸರದೊಳ್ ||
 ಭರದಿಂದೇಳ್ತೊ ಮೆಗಿವಂ |
 ಪೊರಗಿರದೇಳ್ತೊಂದುನಿಂದು ಮಠದಂಗಣದೊಳ್ ||೫೧||

|| ಚಂ|| ವಾ|| ಸ್ಯ||

ಪುಳುಕೊರೆದರ್ಕಕಾಷ್ಠಮಿಳೆಯಲ್ಲದು ಬೀಳ್ವಿರೆಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟದಂ |
 ಕುಳಿಯೊಳೆ ನಾತಿಯಂರಚಿಸಿ ನೀರೆರೆದೊಪುಡುಮುಲ್ಪಕಾಲದೊಳ್ ||

ನಳಿನಳಿಸೇಳ್ವ ಮೊಗ್ಗೊಡೆದು ಪಲ್ಲವಿಸುವಿಪೊದಳ್ಳು ಪರ್ಬೆ ಕಂ |
ಗೊಳಿಪ ಪವಾಡ ಸದುರುಸಮಾಧಿ ಯಶಂಬಡೆದಿಲ್ಲಿ ರಾಜಿಕುಂ ||೫೨||

ತನ್ನೊಳ್ತಾನುಚ್ಚರಿಸಿದ |
ನಿನ್ನೇನಾಶ್ಚರ್ಯಮೆಂದು ನೆರೆದವರೆಲ್ಲರ್ ||
ಪನ್ನಳಿನಕೆರಗಿ ಭಯದಿಂ |
ಬಿನ್ನವಿಸಲ್ದೇಶಿಕಾಬ್ಧಿ ರಾಕಾಚಂದ್ರಂ ||೫೩||

ಮ|| ಸ್ತ|| ವ್ಯ||

ಗುರುಲೀಲಾರಂಗಭೂಮಿ ಪ್ರಚುರ ಪರಶಿವಾದ್ವೈತಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಪೌರಾ |
ಣ ರಸಂಗೊಂಡಿರ್ಪಧರ್ಮಪ್ರವಚನಪಠನಂ ಬ್ರಹ್ಮವೈಶಾಚ ರೋಗೋ ||
ತ್ತರಣಂ ನಾನಾವಿಧಾಭೀಷ್ಟದುದಯದನೆಲಂ ವಾರ್ಷಿಕಸ್ಯಂದನಂ ಮೇ |
ಣರಿಯಲ್ತಾನಿಲ್ಲಿಯೇ ತೋರ್ಕುಮನುತೆ ಭವಿಷ್ಯದ್ವಾಣಿಯಿಂಪೇಳ್ವ ನೀತಂ ||೫೪||

ಗುರುಕರಸಂಸ್ಪರ್ಶನದಿಂ |
ಕೊರಡುಂಕೊನರುವದೆನಿಪ್ಪ ನಿಗಮೋಕ್ತಿಯವೋ ||
ಲರಿಯಲ್ಕೊರಡು ಕೊನರಿತ |
ಚ್ಚರಿಯೆಂದು ಸಮಸ್ತಭಕ್ತರುದ್ಘೋಷಿಸಿದರ್ ||೫೫||
ದುರಿತದುರಾತ್ಮಕನಾಂ ನೀಂ |
ದುರಿತಾಂಬುಜವನಮದೇಭನಾಂಕರಿನಂ ನೀ ||
ನುರುಮ್ಪುದುವಾಂತನುಜಂನೀಂ |
ಪೊರೆವಾಳ್ವಂಪೊರೆ ನಿರಂತರಂತಿವರುದ್ರ ||೫೬||

ತೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ
ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನಕವಿವಿರಚಿತಂ
ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ
ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಪಂಚ
ಮಾಶ್ವಾಸಂ

—ಸಮಾಪ್ತಂ—

॥ ತೀಮದೇಕೋರಾಮಂವಂದೇ ॥

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀವೀರಶೈವ ಚಿದ್ವಿಜೇ |

ಧವಂ ತದಂತಸ್ಥಸಾರಮಂ ನಿರವಿಸಿದಂ ||

ಪಾವನನಿಜಗುರುತನಗಿ |

ತ್ತೋವಿದ ತತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬೋಧಾಗತಿಯಿಂ ||೨||

ಪತಿತಾವನಶೀಲಂ ಘನಂ |

ಪತಿಭರಣಂ ಬಲರಿಪುನರದಂ ಭವಸಂತಾ ||

ಪ ತಿಮಿರರಜನೀಶಂ ಯತಿ |

ಪ ತಿಲಕನೀವುಗೆ ಮಹದಪವರ್ಗಾಮೃತಮಂ ||೨||

(ಈ ಕಂದಪದ್ಯವು ಯಮಕ ಪ್ರಾಸಿನಿಂದಲೂ ಪವರ್ಗಾಕ್ಷರಗಳಿಂದಲೂ ಹೆಣೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ)

ಹಿಗ್ಗದೆ ತಗ್ಗದೆ ಯೆಗ್ಗರ |

ಮೊಗ್ಗರದೊಳ್ಳುಗ್ಗದೆಯಿವನಗ್ಗನಡೆಯಿಂ ||

ಬಗ್ಗದೊವಲುಡಿಯನಂ ನುತಿ |

ಪಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಸುಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿಯೊಗ್ಗಿರುವಾಗಳ್ ||೩||

॥ ಗೀತಿಕೆ ॥

ಎಂದಿನಂತೆ ಭಸಿತಾಳಿಕ ಭಕ್ತ |

ಬಂದು ಪದಾಂಬುಜಾತಕ ವರ್ಸಾ ||

ನಂದದೊಳೆಯ್ದೆ ಮಣಿದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ |

ನಿಂದೊರೆದರ್ನಯಭಾವಭೂಷರ್ ||೪||

ಚಂ|| ಮಾ|| ೪ ||

ಎಲೆಗುರುದೇವ ಘೋರ ಭವ ಸಂಕಟಕಲ್ಪಿ ಬೆಳರ್ತುಬೆಂದು ನೊಂ |

ದಲಸಿ ಭವತ್ವದಕ್ಕೆ ಭವತಾರಣಕೆಂದು ಶರಣೆ ವಂದೆವಾವ್ ||

ಮಲಹರದೀಕ್ಷೆಯಂಗೊಳಿಸಿ ಮಂತ್ರಸದರ್ಥವನೆಯ್ದೆ ಪೇಳ್ವು ದು |
ಮೃಲಿನ ಶರೀರಮಂ ಸಫಲಮಂಗೊಳಿಸೆದುಮವಂದಿರರ್ಥಿಸಲ್ ||೫||

ಭವಸಂತಾಪಾಗ್ನಿಯಿಂ ಮುಕ್ತರೆನಿಸಲೆಳಸಿದೀ ಮಹತ್ಪುಣ್ಯಬಾಹು |
ಲ್ಯವನಾರ್ಯಾರ್ಥಪರ್ವಮೃವೊಲಿತರರಿಗೆಂಸಾಧ್ಯಮೇ ಬರ್ಕುಮೇ ಮೋ||
ಹವಿಲೀನಾತ್ಮರ್ಗೇ? ಮೇಣ್ಣದ್ಗುರುವರನನಿತಂ ಭಕ್ತರುದ್ಧಾರಕೆಂದೀ |
ಭುವನಕ್ಕೇಳ್ತಂದುಮೂಡಿರ್ಪನಿದು ನಿಸದಮೆಂದೊಮುದಂಬೆತ್ತುಮಾಗಳ್ ||೬||

ಚಂ|| ನೂ|| ವೃ||

ಸತಿಯಳಿಗಾತ್ಮವಲ್ಲಭನಮಾಳ್ಕೆ ಸ್ವಧರ್ಮರಹಸ್ಯಮಂ ಪರ |
ಮೃತಿಮಿಗೆಪೇಳ್ಕೊಡೇಂ? ಪತಿಗಳಪ್ಪರೆ ಶುದ್ಧಪರಂಪರಾಗತೋ ||
ನ್ನತಗುರುಪೂರ್ವದಲ್ಲೊರೆದ ಧರ್ಮವನಿನ್ನುಳಿದಿರ್ಪ ದುಷ್ಟದು |
ಮೃತಿಗಳ ಬೋಧಿಸಮ್ಮತಮದಾದೊಡಮುಂ ಗುರುವಪ್ಪರೇನವರ್ ||೭||

ವಚನ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರ |

ಕುಚೋದ್ಯವಚನೋಪದೇಶಕೊಲಿಯದೆ ನೆಲದೊಳ್ ||

ಶುಚಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ ಲಸ |

ತ್ವಚುರಗುರುವನಾಳ್ವರೆಂದು ಹರ್ಷಿಸಿಮನದೊಳ್ ||೮||

ಶಿವದೀಕ್ಷೆಗೆ ಮೊದಲಾಗಮ |

ನಿವಹಾಗತಸಮ್ಮತ ನಿಜದೀಕ್ಷಾಸಾರಾಂ ||

ಶವನಾತ್ಮಲಿಂಗ ಪತಿಯೆಂ |

ತವನೊರೆದಪನಂತೆರದೊರೆದನಿವಂ ಸ್ಫುರಿಸಲ್ ||೯||

ಚಂ|| ನೂ|| ವೃ||

ತನುಮನಭಾವಮಂ ಮುಸುಕಿದೊಂದಭಿಮಾನಕೆ ಶೈವಶಾಸ್ತ್ರವಿ |

ಜ್ಞನಮಲವೆಂಬರಾ ಮಲಮದಾಣವ, ಮಾಯಿಕಕಾರ್ಮಿಕಾ, ಪ್ಲಿಯಂ, ||

ಜನಿಯಿಸಿ ಮೂದೆರಂದಳಿದದಿರ್ಕು ನಿಜಾತ್ಮದಶಕ್ತಿಯಳ್ಳಿಕುಂ |

ತನುಗತ ತನ್ಮಲಂಗಳ ವಿಚಾರವನಾಲಿಪುದೆಯ್ದೆ ಪೇಳ್ವಪೆಂ ||೧೦||

ಮ|| ಸೃ|| ವೃ||

ವೃಡನೋತಪ್ರೋತ ಪೂರ್ಣತ್ವದಿರವಿಗರಿಯಲ್ತೀತು ತಾನಾಗಿ ಭಾವಂ |
ಬಿಡಿದಿಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಸಂಕೋಚಕೆಳಸಿ ಜಡದಿಂ ಜೀವಗಾನೀಶನೆಂಬ ||

ತೊಡನಾಡುತ್ತಿರ್ಪ ದುರ್ವಾಸನೆಯನುಣುವ ದೇಹಾದಿ ಸರ್ವಸ್ವಮಂಮೇ |
 ಣ್ಣಡುಸತ್ಯಂದೋರ್ಪದಿಂತಾಣವನುಲಮಿದವಿದ್ಯಾಮಹಾನೋಹಯುಕ್ತಂ ||೧೧||

ಬಳಿಕಂಮಾಯಾಮಲಂ ಚಂದ್ರಧರನಿಗಿಹ ಸರ್ವಜ್ಞತಾ ವೃತ್ತಿಗೊಂದು |
 ತಿಳಿಯಿಲ್ಲದ್ದೇತುವಾಗಿದುರ್ಮಿಸಗುತಿಹ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿವಿಸ್ತಾರದಂತಂ ||
 ಗಳಿಯಲ್ಲಿಂಚಿಜ್ಞನಾನೆಂಬುವಚಲಮನವಂ ಜೀವಗಂದೆತ್ತುಸೂಕ್ಷ್ಮಂ |
 ದಳೆದುದ್ಯದ್ದೇಹದಿಂದಂ ಮನವಿಡಿಮರೆ ಷಟ್ತ್ವಸಂಯುಕ್ತಮಿರ್ಕುಂ ||೧೨||

ಎ|| ಎ|| ವೃ||

ವಚಿಸಲ್ಯಾರ್ಮಿಕದುರ್ಮಲಂ ಶಿವನಿಗಾ ಸರ್ವಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿಸಂ |
 ಕುಚಿತಂ ಬೊಂದಲದಕ್ಕೆಮಾರ್ದಳೆದು ಕಿಂಚಿತ್ಕರ್ತೃತಾ ಶಕ್ತಿಯೋಳ್ ||
 ವಿಚಲಂಗೊಳ್ಳದಲಿರ್ಪ ಜೀವನರಿಯಲ್ಕುರ್ಮಂಗಳಂ ಭೋಗಿಪಂ |
 ಪ್ರಚುರಂ ತಾನಿದು ಪಂಚವಿಂಶತಿ ಸುತತ್ವಾಲೋಕದಿಂತೋರುಗುಂ ||೧೩||

ವಿಶದಂಮುತ್ತಿದ ಮುನ್ನುಲಂಗಳಿನಿನಂ ಜೀವಾತ್ಮನಿಂತಾನಗಂ |
 ಪಶುಭಾವಾನ್ವಿತನಾಗಿ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಸಂಸಾರಾಬ್ಧಿಯಾಘಾತಕಂ ||
 ವಶನಾಗುತ್ತಮನಂತಜನ್ಮತತಿಯೊಳ್ಳಲಿಟ್ಟ ಸಂತಾಪದಿಂ |
 ಕೃತಗೊಂಡೀತನಿರಲ್ಪಶುತ್ವಮಯಭಾವೋತ್ತಾರಣೋದ್ದೇಶದಿಂ ||೧೪||

ಮ|| ಲಿ|| ವೃ||

ದೀಕ್ಷೆಯೆಂಬ ವಿಧಾನಮುಂಟು ಮಲತ್ರಯಂಗಳ ದೋಷಮಂ |
 ತಕ್ಷಣಂ ಸದೆದಿಕ್ಕಿ ಚಿತ್ತುಖಮೀವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಸಾವನಂ ||
 ತ್ರೈಕ್ಷನಸ್ವಯಕಾದಿಯಿಂ ವಿಧಿವೆತ್ತುಸಕ್ರಮದಿಂದೆ ಸಂ |
 ವೀಕ್ಷಿಸಲ್ವಿವಿಧಾನದಿಂದದುಮಿರ್ಕು ಪೇಳ್ವಪೆನೆಂತೆನಲ್ ||೧೫||

ತನುಗಿಷ್ಟವನೊಂದಿಸೆ ಪಾ |
 ವನ ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಂವೇಧಿಪುದೆ ||
 ಮನುದೀಕ್ಷೆ ಭಾವಕನುವಿಂ |
 ಘನಮೆನೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವುದೆ ವೇದಾದೀಕ್ಷಂ ||೧೬||

೯೦|| ಸೃ|| ಸೃ||

ಬರಿದೆಂದು ವೀತಕಾಮಾತ್ಮರನುಳಿದಿತರಗಾರಯಲ್ಪಕ್ತಿಪಾತಂ |
 ಸ್ಫುರಣಂತಾಂಗೊಂಡುದಿಲ್ಲಂ ಬಳಿಕಮನಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸುಸಂಸ್ಕಾರಮಿಲ್ಲಂ ||
 ಹರದೀಕ್ಷಾಚಾರಮಂಪೊರ್ದದಿರಲಣಗದುಂ ಮುಮ್ಮಲಂ ಮುಮ್ಮಲಂ ಸಾ |
 ದೀರೆಚಿದ್ಭಾನೂದಯಂ ಕಾಣದದರಿನರಿಯಲ್ಪಕ್ತಿಮಾತೆಂಬುದಿಲ್ಲಂ ||೧೭||

೧೦|| ಮಾ|| ಸೃ||

ಹರಮನುಬೋಧೆಯಷ್ಟಕವಚಕ್ರಮಬೋಧೆ ನಿಜೇಷ್ಟಲಿಂಗಭಾ |
 ಸುರಮಯಬೋಧೆ ಷಟ್ಸ್ಥಿಲಸಮಾಹಿತಬೋಧೆ ಸುಪಂಚಕೋದ್ವಿಧಾ ||
 ಚರಣೆಯಬೋಧೆ ದಿವ್ಯಶಿವಮಂತ್ರನುಯಾಂಗವನೆಯ್ದೆ ಮಾಳ್ವಬಂ |
 ಧುರಶಿವಬೋಧೆ ತತ್ಪರಮಸಂಸ್ಕೃತಿಹೀನರಿಗೇನದಕ್ಕುಮೇ ||೧೮||

೧೦|| ವಿ|| ಸೃ||

ಗುರುದೇವಂ ಶಿಶುವಿಗೆ ಸುಪ್ತಮನುವಿಂದಿತ್ತಿದ್ ಚಲ್ಲಿಂಗಕಂ |
 ಮರುಳ್ವಾಜ್ಞಪ್ತಿಯನೀಯಲಿಕ್ಕಿರದೆ ತತ್ಸಂಬಂಧ ಪೂಜಾಕ್ರಮೋ ||
 ತ್ತರಮಂ ಬೋಧಿಪುದಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯೆನಿಕುಂ ತದ್ವೀಕ್ಷೆಯುಂ ವೀರಶೈ |
 ವರಣಂ ಮಿಕ್ಕದೆ ಪೊರ್ದುತಿರ್ಪುದೆಹಿತಂ ಮುಪ್ಪೋದ್ಯಮಂಸಂತತಂ ||೧೯||

ಇಂತಿರ್ಪನುಪಮ ದೀಕ್ಷಾ |

ದ್ವಂತವನೊಲವಿಂ ಪ್ರಸಾದವಾಣಿಯಿನುಸಿರಲ್ ||

ಭ್ರಾಂತಿಯಣಂಗಿಯವರ್ಗಳ |

ಸ್ವಾಂತಂಕಳೆಯೇರೆ ಸಿದ್ಧಿ ಕರಮಾಪರಮೋಕ್ಷ ||೨೦||

ಪಂಚಗುರುಕಲಶಪೂರ್ವಕ |

ಮಂಚಿತಮೆನೆ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಿಂ ||

ದಂ ಚಂಚದ್ಗುರುಗೆಯ್ದಂ |

ಪಂಚಾಸ್ಯಶಿವಸ್ವರೂಪರಂ ಶುಭಮೆನ್ನಲ್ ||೨೧||

೧೦|| ವಿ|| ಸೃ||

ಬಗೆಗಂ ನಿಲ್ಕದಪಾರಸಾರ ಗುಣಗಂಭೀರಪ್ರಸಾದಪ್ರಭಾ |

ಪ್ರಗತಶ್ರೀಗುರುವರ್ಯತ್ವತ್ಕರುಣದಿಂ ಜ್ಞಾನಾಂಜನಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಲ್ ||

ಮಿಗಿಮುತ್ತಿದ್ ಜಡಾಂಧಕಾರಮಳಿದತ್ತಿಮ್ಮಕ್ಷಿಗಂಕಾಣ್ಣದ |
ತ್ತಗಜಾಧೀಶಶಿವಕ್ರಿಯಾನಿಧಿಯಲಾ ನಮ್ಮಿಂಪೆರರ್ಥನ್ಯರೇ ||೨೨||

ಚಂ|| ಮು|| ೯೨ ||

ಒದವಿದನಂತ ಹೇಯಮಯ ಸಿಂದಿನಪುಟ್ಟನೊಳೊರ್ಮೆಮಾಸಪಿಂ |
ಡದೆ ಜನಿವೆತ್ತುಸತ್ತು ತೊಳಲುತ್ತುಮದೀಗಮದಾವ ಪುಣ್ಯಸಂ ||
ಪದಮೋ? ತ್ವದೀಯಪತ್ನಪೆಯನೊಂದಿ ಮನೂತ್ತಮಸಿಡದಿಂದೆ ಮೂ |
ಡಿವಿರದೆಂದು ತದ್ಗುರುಪದಾಬ್ಜಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಪ್ರಣಾಮಮಂ ||೨೩||

ಘೋರಮಲತ್ರಯದುರಿಯೊ |

ಳ್ಳಾರುವಡೆದು ಜನ್ಮಜನ್ಮದೊಳ್ಳುಡುತಿರ್ಪೆಂ ||

ಕಾರುಣ್ಯಾನ್ಮುತ ಸೇಕದಿ |

ನಾರಿಸಿ ಸಲಹೆನ್ನನನುದಿನಂ ಶಿವರುದ್ರಾ ||೨೪||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ

ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನಕವಿವಿರಚಿತಂ

ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ

ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ

—ಸಮಾಪ್ತಂ.—

|| ಓಂಗುರುಪರಬ್ರಹ್ಮಣೀನಮಃ ||

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಲಸದಷ್ಟಾವರಣ ವಿಶಿ |

ಷ್ಟ ಸತ್ವವನಿರದರಿಯಲ್ಕುತೂಹಲಮುಕ್ಕಲ್ ||

ಬೆಸಗೊಂಡ ಭಕ್ತವಿತತಿಗೆ |

ಹಸನದ್ಯುತಿಯುಣ್ಮೈವದನದೊಳ್ಬೋಧಿಸಿದಂ ||೧||

(ತ್ಯಕ್ತರಾತ್ಮಕಯಮಕ)

ಶಂಕರನಾಕಾಶ ಸುಕೇ |

ಶಂಕರಕಂಠಂಜಡಾಂಧಕಾರೌಘ ನಿಶೇ ||

ಶಂಕರಪಾತ್ರಂಭಕ್ತನ |

ಶಂಕರಮೀಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯಂ ವೃಷಪತ್ರಂ ||೨||

ಮೃಡನಷ್ಟಾಂಗದಿನಿಳೆಯಂ |

ಬಿಡದೋವಂ ಭಕ್ತನಷ್ಟಕವಚಾಂಗವನಾ ||

ಳ್ಳಡಸಿದ್ಧ ಮೋಹಭೂಜನ |

ನುಡಿನಂ ತತ್ಕಾರಣಂ ಮುಖಂಕವಚಂಗಳ್ ||೩||

ಜಂ|| ಎ|| ವೃ||

ಶಿವಭಸಿತಪ್ರಸಾದ ಚರಣಾಂಬುಗಳೆಯ್ದಿರಹಸ್ಯಮಾಳ್ವ ತ |

ತ್ಯವಚಮುದಂಚಿತಾಮಲ ಗುರೂತ್ತಮಜಂಗಮನಕ್ಷಮಾಲೆ ದೃ ||

ಷ್ಟವಹ ಸುಬಾಹ್ಯದಾವರಣಮಷ್ಟವಿಧಾಂಗಮಹೇಶನಾಜ್ಞೆಯಿಂ |

ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಲಿರ್ಕುಮಿವುಗಳ್ಳವಲೋಕ ಹಿತಾರ್ಥಮಾಗಿಯೇ ||೪||

ಗುರುವಿರದಿರ್ಕೆ ಯೋಗಿವರನಿಲ್ಲಮನಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳದಿರ್ಕೆ ತ |

ತ್ವರತರತತ್ವ ಸಂಭವಿಸದಾ ಗುರುಯೋಗಿವರ ಪ್ರಸಾದಗಳ್ ||

ದೊರೆಯದೆ ಪೋಕೆ ಮೇಲಣ ದಶೇಂದ್ರಿಯತಾಪಗಳಿಂಗವತ್ತಣಿಂ |

ಪರಶಿವಭೂತಿ ಭಾಸುರ ಶಿವೇಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಮಿರಲೈ ಸಾರ್ಥಕಂ ||೫||

ಗುರುಶಿವಲಿಂಗಯೋಗಿವರಂಚಿತ ಮೂರ್ತಿಗಳಂತವರ್ಗಳಂ |

ಪಿರಿದೆನೆ ಪೂಜಿಸಲ್ಪರಮಸಾಧನಮುಂ ವರತತ್ತ್ವಮೂರ್ತಿಗಳ್ ||

ಪರಿವಿಡಿಯಿಸನುರ್ಪಿಪ ಫಲಂಚರಣೋದಕ ಸುಪ್ರಸಾದಮೆಂ |

ದರಿದವರೊಲ್ಲ ಪೇಳ್ವ ಪರಶೇಷ ಗುರೂತ್ತಮತಾನುವರ್ತಿಗಳ್ ||೬||

ತ್ರಿವಿಧಾತ್ಮಕ ವಸ್ತುಗಳೊ |

ಳ್ಳುವಿಚಾರಿಸೆ ನೇದಮಾರ್ಗದಿಂ ಭೇದಮೆನಿ ||

ಪ್ಪುನೊರೆಯಿಸಿಲ್ಲಮಿರ್ಕೆಂ |

ಬುವದೊರೆಯನೃತಂ ನಭಃಪಯೋಜಪ್ರಾಯಂ ||೭||

ಜಂಗಮನೊಲ್ದ ಚಿಪ ತ |
 ಲ್ಲಿಂಗಂ ಗುರುವರ್ಯನತ್ತಣಿಂದೊದಗಿರ್ಕುಂ ||
 ಸಾಂಗದಿನಿದನರಿಯಲ್ಗುರು |
 ಜಂಗಮದೊಳಭೇದಮೆಂಬುವಾಗಮಸತ್ಯಂ ||೮||

ಪರಶಿವನಾವನವಂ ಗುರು |
 ಗುರುವಾವನವಂತಿವಂದಲಿಂದಾನ್ನಾಯಂ ||
 ಕರವೆತ್ತಿಪೊಡರ್ಪಿಂ “ಯೋ |
 ಗುರುಸ್ಸತಿವ” ಎಂದಜಸ್ರಮುದ್ವೇಷಿಸುಗುಂ ||೯||

ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯಾಳೊಡಮುಂ |
 ಭವದುರ್ಮರಣಂಗಳಿಂಗವೆಂದುಂ ಗುರುಪಾ ||
 ದವನಾಂತರ್ಗೆ “ಭವಂನಾ |
 ಸ್ತಿ”ವಲಂ ಎಂದೆನೆ ಗುರುತ್ತಮಂಗೊರೆಯೊಳವೇ ||೧೦||

ಜಲಗಟ್ಟಿಗೊಂಡು ಮುಕ್ತಾ |
 ಫಲಮೆನಿಕುಂ ಮಗುಳ್ಳು ಮೌಕ್ತಿಕಮೆದೇಂಬಗೆಯಲ್ ||
 ಜಲಮಪ್ಪುದೆ ಸದ್ಗುರುಕರ |
 ಜಲಜದೊಳೊಗೆದಂ ಪುನರಪಿ ನರನಪ್ಪುವನೇ ||೧೧||

ಕಡಿಯಲ್ಬವದುರ್ಲತೆಯಂ |
 ಜಡಿಯಲ್ಕಾಮಾದ್ಯರಿತತಿಯಂ ಶಿವಪದಮಂ ||
 ಪಡೆಯಲ್ಮೋಕ್ಷಾಂಗನೆಯಂ |
 ಪಿಡಿಯಲ್ಗುರುಭಕ್ತಿಮೂಲಕಾರಣಮತ್ತೇ ||೧೨||

ಮನೆಯೊಳ್ಳಡಗಿದ ಧನಮಂ |
 ಜನಕಂ ದೋರ್ಪಂತೆ ತನ್ನೊಳಡಗಿದ ಸಜ್ಜಿ |
 ದ್ವನವಸ್ತುವನುರೆ ನಿಜಗುರು |
 ಜನಕಂ ದೋರ್ಪಂತೆಯನ್ಯರೆಂತೋರ್ದಪರೇ ||೧೩||

ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಕಲೆಯಿಲ್ಲದ |
 ಚಲಾ“ತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ವಶಾಂಗುಲಾ”ಗೋಚರ ನಿ ||

ಮಫಲಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಂ ಕರ |

ತಲದೊಳ್ಳಾಣ್ಣೆಸಿದ ಗುರುಪರಾತ್ಪರನಲ್ಲೇ ||೧೪||

ಭೀಕರಮಯಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಕ |

ರಾಕರದೊಳ್ಳೊಳಲಿ ಬಳಲಿ ದಡಗಾಣದವ ||

ಗಾಫ ಕಲುಷೋತ್ತಾರಕಕರು |

ಣಾಕರಗುರುವೆಂಬತರಣಿ ಸಾಧನಮಕ್ಕುಂ ||೧೫||

ಒಡಲೆಂಬಕಟ್ಟಡವಿಯೊಳ |

ಗಡಸಿದ ಮನುಕಾರವೆಂಬಕಿರ್ಚುರೆಚುರ್ಚಲ್ ||

ಮೃಡದೇಶಿಕಕಾರುಣ್ಯದ |

ಕಡುಸರಿಯಿಲ್ಲದೊಡೆ ಶಾಂತಮೇನಾದಪುದೇ ||೧೬||

ಮ|| ಸೃ|| ವೃ||

ವಿಲಸತ್ಪಂಚಾಗ್ನಿಮಧ್ಯಂನೇಲಸಿ ಘನತಪಂಗೆಯೊಡೇಂ ಸಂತತಂ ಹೃ |

ತ್ಸೃಲದೊಳ್ಳನ್ನಂತ್ರಮಂಗಾಪ್ಯದೆಜಸಿದೊಡೇಂಮಾನಿಯಾಗಿರ್ದೊಡೇಂಮೇ ||

ಣೋಲವಿಂ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವೇದಾಂತ ಸಕಲಸುಕಲಾಭಿಜ್ಞನಾಗಿದೊಡೇಂ ಸಂ |

ದಲಘುಶ್ರೀದೇಶಿಕಾಗ್ರೇಶಕೃಪೆನಡೆಯದಾಗಾದೊಡಂ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟೇ

||೧೭||

ಇಂತಿರ್ಪೆಸೆವಷ್ಟಾವರ |

ಣಾಂತರ್ಗತಗುರುಮಹತ್ವಮಂ ಬಿತ್ತರಿವೆಂ ||

ಸಂತಸದಿಂ ಚಿತ್ತವಿಸುವು |

ದಂತರಿಸದತೀವ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಮೆಲ್ಲರ್ ||೧೮||

|| ಮ|| ಸೃ|| ವೃ ||

ಗುರುವಂಶಾಬೋಧಿರಾಕಾತ್ರಿಭವನಭವ ಸದ್ಭಕ್ತಿಸುಜ್ಞಾನ ವೈರಾ |

ಗೃ ರಮಾರಾನುಂ ದಯಾಪಾಂಗನಮಲ ಭಸಿತಭ್ರಾಜಿತಾಂಗಂ ನತಾಪ ||

ದ್ವಿರಿ ರುಗ್ವಜ್ರಾಯುಧಂ ಧೀಕೃತಭವಿಚರಿತಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಭಕ್ತಂ |

ವರಸಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಳಾಜಿಸಿದನಘಹರಂಶ್ರೀಹರೀಶಾರ್ಯನೆಂಬಂ ||೧೯||

|| ಅರ್ಧಸಮ ಮಾಲ್ಯಭಾರವೃತ್ತಂ ||

ಶಿವಲಿಂಗಸಮರ್ಚನೈಕಚಿತ್ತಂ |

ಕವಿತಾಕಾಮಿನಿ ಜೀವಿತೇಶನುದ್ಯ ||

ಜೈವಲಿಂಗಸುಭೋಗಿ ಶಾಪನಿಶ್ಯಾ |
ಸ ವರೇಣ್ಯಂ ಮೆರೆದಂ ಮಹತ್ವಶೀಲಂ ||೨೦||

|| ಅರ್ಧಸಮ ಪುಷ್ಪಿ ತಾಗ್ರವೃತ್ತಂ ||
ತದಮಲಗುರುಹಸ್ತಸಂಭವಂ ||
ಟ್ಟದಿ ಪಥದರ್ಶಕನುರ್ವಿಪಾರ್ಚಿತಂ ದು ||
ಮೃದಯುತ ಕವಿದಲ್ಲಣಂ ಸಮಂತೋ |
ಪ್ರಿದನನಘಂ ಜಸನೆತ್ತು ರಾಘವಾಂಕಂ ||೨೧||

ಇವನೊರ್ಮೆ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕ್ಕೆ |
ತಿ ವಿರಚಿಸಿ ತದೀಯಗುರುಪದಾಬ್ಜಾಂತಿಕದೊಳ್ ||
ಸವಿನಯದಿಂ ಮತ್ಪ್ರತಿಯಿದ |
ನವಲೋಕಿಪುದೆಂದುಬಾಗಿ ಮುಂದೆಸೆಮಡಗಲ್ ||೨೨||

ನೋಡಲ್ಪಗೆದಾರದೆ ಮಾ |
ತಾಡದೆ ಮೌನದೊಳಿರಲ್ಪಗುಣೈರಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂ ||
ದೀಡೇರುಗುಮೆಂದಿರಿಸ |
ಲೋಡದೆಸೈತಿರ್ಪ ಬಗೆಯನುಸಿರುವದೆನ್ನೊಳ್ ||೨೩||

ಜಂ|| ವಃ || ವೃ||

ಶಿವಪರಸಚ್ಚರಿತ್ರಮಿತಿ ಸಮ್ಮತಿಸೆಂ ಭವಪಾಶಬದ್ಧ ದು |
ಭವಿಚರಿತಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸೆಂತಿರೆ ಕಾಣ್ಜಿದೆಯೇಕೆ ನೀನಿದಂ ||
ಭವಿಯೆಡೆಗೊಯ್ದು ಕೇಳಿಸಲವರ್ಗಲೊರಲ್ಪ ಭವನ್ಮನೋದಿತಾ |
ರ್ಥವನುರೆತೆತ್ತು ಕೀರ್ತಿಪರೆನುತ್ತೊರೆಯಲ್ಬಿಸುಸುಯ್ದು ರಾಘವಂ ||೨೪||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಗುರುವಾಕ್ಯಾರ್ಥವನೆಯ್ದೆ ಕೇಳ್ವು ಸಟಿಯಂ ಭೂಪಾಲನಂಗೆಯ್ದು ದು |
ನಿರಯಾಂಬೋನಿಧಿಯಾಳ್ವ ಭೂಭುಜರ ದುಶ್ಚಾರಿತ್ರಮಲ್ಪಂ ಪರಾಂ ||
ಬರಿಸಲ್ಪಾಡ್ವಿಯನಾತ್ಮಪುತ್ರನನದೇಂ ನೈಜಾಗಮಂ ಪಾರ್ವತೀ |
ಶ್ವರಗೊಲ್ದಿತ್ತ ಚರಿತ್ರೆಯಂ ಸೊರಹುವೆಂ ನೀನೆಂದೊಡಾಂ ಪೇಳ್ವಸೆಂ ||೨೫||

JANGAMADGURU VISHWAKSADHYA
JANGAMA SIMHASAN JANANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. ...31/5

ಪೂರ್ವದೊಳಂ ಚೋಳಾದಿಮು |
 ಖೋರ್ವಿಪಾಲರ ಚರಿತ್ರೆಯನದೇಂ ಕತದಿಂ ||
 ಪರ್ವದ ಭಕ್ತ್ಯತಿಶಯದಿಂ |
 ಸರ್ವೋತ್ಪನ್ನಮನೆಗೆಯ್ದದಂ ಪೇಳೆನ್ನಲ್ ||೨೬||

|| ಮಂದಾಕ್ರಾಂತವೃತ್ತಂ ||

ಗೌರೀಶಂಮೆಚ್ಚರೆ ನಿಜಪದಂಬೆಳ್ಳರಂ ಕೀರ್ತಿಪೆಂ ಮುಂ |
 ದಾರಾವಾಸಂ ತನಗೊಲಿಯೆ ಸತ್ಯಾತ್ಮಸಂಭೂತರಂ ಮೇ ||
 ಣ್ಣಾರಾಮಾಶ್ರೀಯನೆರೆದನವಂಭಕ್ತಸಂಘಾತಕೆಂದುಂ |
 ದೂರಂ ತಾನೆಂದೊರೆಯಲೊರೆದಂ ಪಂಡಿತಂರಾಘವಾಂಕಂ ||೨೭||

ನರಪ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಗವ |
 ಕಿರಿಯರ್ಕಳೆನೆ ವಿಕೋಪದಿಂ ಪಾವುಗೆಯಿಂ ||
 ತರಹರಿಸದಿಡಲ್ಪಾಘವ |
 ನುರು ಮುಂಬಲ್ಕಳಚಿಬಿಳ್ಳುವದನೇನೆಂಬೆಂ ||೨೮||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಶಿವಶರಣಾಳಿ ನಿಂದೆಯನೊಡರ್ಚಿದ ದುರ್ಮಲಿನಾತ್ಮ ಪಾಪಿಯಾ |
 ಸ್ಯವನವಲೋಕಿಸೆಂ ಗಡಮೆನುತ್ತೆ ತಳರ್ದು ಧರಾಘಹಾರಿಣೀ ||
 ಸುವಿಮಲತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಸುಮಧ್ಯದೊಳಾಸನವಿಕ್ಕಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ |
 ಶಿವಪರನಿಂದೆಯಾಲಿಸಿದನೀತನುವಂ ಶಿವನಂಭ್ರಗಿತ್ತಪೆಂ ||೨೯||

ಎಂದುಜ್ಜುಗಿಸಲ್ದಿವಿಯಿಂ |
 ದೊಂದುರವಂ ಪೊಣ್ಮಿಬಿಡದೆ ಹೊ ಹೊ ಸೈರಿಸುನೀ ||
 ನೆಂದುತ್ತರಿಸಲ್ಕಾಶ್ಚ |
 ಯಂ ದಾಳ್ದವಲೋಕನದೊಳೆ ನಿಬ್ಬರಗಾದಂ ||೩೦||

ಪಾ|| ವಿ|| ವೃ||

ಕೃಪೆಯಿಂ ದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತುಮೇಣ್ಣಕಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಂ ಗೆಯ್ನಿ ಭೂ |
 ಮಿಸರಿದರ್ಚಿಸಿಗೊಂಬ ಶಕ್ತಿಯುತನಂಗೆಯ್ದಿದರ್ಪದ್ವೇಶಿಕಾ ||
 ಧಿಸನತ್ಯಂತನುಹೋಪಕಾರಗುಣಮುಂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕಂದಾರದೊ |
 ಲ್ವಿಸರೀತಂಗೊಳಿಸಿತ್ತು ತಾನರೆ ವಿದ್ಯಾದರ್ಪಮೇಂಗೆಯ್ದಿದೋ ||೩೧||

ಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಮದಂಗಳೊಳ್ಳೆಲಸಿ ತಾನೊಂದಿರ್ಕೆ ಬೇರರ್ಕ್ಕಳಂ |
 ಗಣಿಸಂ ಸರ್ವಮದಪ್ರವಿಷ್ಟನಿವನಾ ವಿದ್ಯಾಗುರೂತ್ತಂಸನಂ ||
 ತೃಣಕಿಂದಂ ಕಡೆಗಣ್ಣೆವಜ್ರರದವಂ ನೀಗಾಡಿಕೊಂಡಂದಮೇಂ |
 ಬಣುಗಂಗೆತ್ತಣದೊಡ್ಡಿ ತೆಂದು ಶರಣಪೂರ್ತಂದರಲ್ಲಿಂದವರ್ ||೩೨||

ಸದರಂರಾಘವನೇಳ್ವ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ತತ್ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂ |
 ರದವಂಪೊಂದುವೆನೆಂದುಬಂದುಮಣಿದೋ ಗೌರೀಶ ದೀನಾಘಸಂ ||
 ಪದ ಭಸ್ಮಾಂಗ ಭುಜಂಗಳೂಷ ಕರುಣಾವಾರಾಶಿ ಫಾಲಾಕ್ಷನಿ |
 ಮುದಭಕ್ತೌಘವಿಲಾಸಪಾಲಿಸೆನುತುಂ ಕೊಂಡಾಡಿದಂಬೇಡಿದಂ ||೩೩||

|| ಮಣಿವಿಭೂಷಣವೃತ್ತಂ ||

ಇಂತವಂ ವಿಧವಿಧಂ ನಯದಿಂದುರೆ ಯಾಚಿಸ |
 ಲ್ಕಂತು ಸಂಹರಶಿವಂ ಕೃಪೆದೋರದಿರಲೈ ಹೃ ||
 ಚ್ಚಿಂತೆಯಿಂ ಕೊರಗುತಾತ್ಮಶರೀರಮಿದೇಕೆನು |
 ತ್ತಂತಮಂಗೊಳಿಪ ಕಾಲದೊಳೇನದನೆಂದಪಂ ||೩೪||

ಮ|| ಸೃ|| ವೃ||

ಗಗನೋದ್ಯದ್ವಾಣಿಯುದ್ವೋಷಿಸಿ ಹರಮುನಿಯಲ್ಲೇಶಿಕಂ ರಕ್ಷಿಸಂ ತಾ |
 ನೆ ಗುರೂತ್ತಂಸಂ ವಿಕೋಪದಳೆಯೆ ಪರಶಿವಂಕಾಯದಿರ್ಪಂ ಯಥಾರ್ಥಂ ||
 ಬಗೆಯಲ್ಲಿಂಪಂಡಿತಂ ತಳ್ವದೆಮುಗುಳ್ವ ಮಹಾದೇಶಿಕೋತ್ತಂಸ ಪಾದಾ |
 ಬ್ಬಗಳಂಕಂಡೊಲ್ವ ಕುಂಬಿಟ್ಟು ರದವನೆರೆಯಲ್ವೇಳ್ವ ದೇನೆಂಬೆನಾಗಳ್ ||೩೫||

ಗಗನೋದ್ಯದ್ವಾಣಿಯಂಕೇಳ್ವ ನಿಸದಮೆನುತುಂ ರಾಘವಂಬಂದು ದೈನ್ಯಂ |
 ಮಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಂರಚಿಸಿ ತರುಳನಾಂ ಪಾಪಿಯಾನಜ್ಞನಾಂವಿದ್ಯಾ ||
 ನಗಮಂಸಾರ್ದೇಳಿಸಿದಾರ್ ಕಪಟ ಕುಹಕಿ ನೀಚಂ ಖಲಂ ಸರ್ವ ದುರ್ದೋ |
 ಷಗಳಂ ಪಿಂದಿಟ್ಟು ನೀನೋವುದಲೆ ಗುರುವೆ ಬಳ್ಳಿಂಗೆಕಾಯ್ದಿಮ್ಮಿತೇಂ ಪೇಳ್ ||೩೬||

ಅಸಮಗುರು ನಿನ್ನನುಳಿಯ |
 ಲ್ರಸೆಯೊಳ್ಳೊರೆವರೊಳರೆ ಪೊರೆಯಿದಾರ್ತತೆಯಿಂ ||
 ಬಿಸಜ ಪದಕ್ಕೆರಗಿದ್ಧಂ |
 ಬಿಸಿಯಿಲ್ಲದೆ ಘೃತಮದೆಂತುಮೇಂ ಕರಗುವದೇ ||೩೭||

|| ೫೦ || ಮಾ || ವೃ ||

ಪಡಿನುಡಿಯಾರ್ಪದಲ್ಲಿ ದುರಹಂಕೃತಿಯೆಲ್ಲಿ ಪೊಡರ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೆಂ |
ಪಡರಿದ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಿ ಛಲವೆಲ್ಲಿ ಕಟೂಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಂ ||
ಗಡಿಸಿದ ಕೋಪವೆಲ್ಲಿ ಘನಪಂಡಿತವೃತ್ತಿಯದೆಲ್ಲಿ ಕಂಡವೋ |
ಲೊಡನುಡಿವಿದ್ ಶಂಭುರಣಾವಲಿನಿಂದೆಯ ಬಲ್ಲದೆಲ್ಲಿ ಪೇಳ್ ||೫೧||

|| ಮಾತ್ರಾಸಮಕವೃತ್ತಂ ||

ಧರೆಯೊಳ್ಪುರಿತಕೆ ನಿಷ್ಪ್ರತಿಯಿರ್ಕುಂ
ಪರಮಾನ್ನಾಯ ವ್ರಾತದೊಳುದ್ಯು ||
ದ್ಗುರುನಿಂದಕಗಂದುಂ ಪರಿಹಾರಂ |
ದೊರಕದು ತಳ್ಳದೆ ನೀಂಪೋಗೊಂದಂ ||೫೨||

ಮುಂದಪ್ಪುದನರಿಯದೆ ನಾಂ |
ನಿಂದಿಸೆ ರದನಂಗಳುರ್ಚಿದುವೆನಲ್ಕಿನ್ನೇಂ ||
ನಿಂದಿಸೆ ಪುಟ್ಟದೆ ಪೋಕುಮೆ |
ಸಂದಣಿಗೊಂಡೊತ್ತಿಬೆಂದಬಾಯೊಳ್ಪುಳುಗಳ್ ||೫೩||

|| ವಸಂತತಿಲಕವೃತ್ತಂ ||

ನಾನಾವಿಧಂ ನುತಿಸೆ ಮೆಚ್ಚದಿರಲ್ಪರೀರಂ |
ತಾನೇಕೆ ನೀಗುವೆನೆನುತ್ತೆ ಪದಾಂಬುಜಕ್ಕಂ ||
ದೀನತ್ವದಿಂ ವಿನಮಿಸೇಳ್ತನೊಜನಂ ಕಂ |
ಡಾನಂದದಿಂ ನಲಿದು ಮುದ್ದಿಸಿಯಪ್ಪಿ ಪೇಳ್ವಂ ||೫೪||

|| ವೀರವೃತ್ತಂ ||

ಮಾನಹೀನಕರಾವಸರಂ ನಿಜಂ |
ಸೂನು ಬಂದೊದಗಿಪುದು ಭಾವಿಸಲ್ ||
ಮೀನಲಾಂಛನಮಾನವಿಮರ್ದನೇ |
ಶಾನ ಭಕ್ತರ ನಿಂದೆಯ ದೂಸರಿಂ ||೫೫||

|| ಪ್ರಹರ್ಷಣವೃತ್ತಂ ||

ಇನ್ನೆಂದುಂ ಕನಸಿನೊಳಾದೊಡಂ ವಿಮೋಹಾ |
ಕೆನ್ನಾತ್ಮರ್ಕಳನರಿತಿಂತು ಪಾಡದಿರ್ಕೇಳ್ ||

ಪನ್ನಂಗಾಭರಣನನಾತ್ಮಭಕ್ತರಂನೀಂ |

ಚೆನ್ನಂಕೈಮಿಗೆ ನುತಿಸೆಂದನಾ ಹರೀಶಂ ||೪೩||

ಮ|| ಸ|| ವ್ಯ||

ನೆನೆಯಲ್ಪದ್ಬಂಧುವರ್ಗಂ ಸುಖಮತಿಶಯದಿಂದೊಡು ಪೋಷರ್ಮಹಾ ಬಂ |
ಧನಮಂ ತಳ್ಳೊಯ್ಯ ಶೇನಾಸರೆ ಭವಭವದತ್ಯಂತ ದುರ್ದಾಂತ ದುರ್ಬಂ ||
ಧನಮಂ ಸೀಳ್ವಿಕ್ಕಿ ನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿನನುಪಮ ಕೈವಲ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಂ ಮಾ |
ಳ್ಳ ನಿಜಾಪದ್ಬಂಧುವನ್ಯದೊರೆಗುಮೆಗುರುವಿಂ ಮಿಕ್ಕಿದರ್ನಾಡೆ ನೋಡಲ್

||೪೪||

ಮ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಗುರುವೇ ಮಂಗಲಶಾಂತಿಸೌಖ್ಯಕರವೇ ಸುಜ್ಞಾನ ಪೀಯೂಷಸಾ |
ಗರವೇ ಸೇವಿತಭಕ್ತದೇವತರುವೇ ಧರ್ಮಾರ್ಥಮೋಕ್ಷೈಕ ಮಂ ||
ದಿರವೇ ವಿಷ್ಣುವಿಧಾತ ರುದ್ರರೀರವೇ ಶಿಷ್ಯಾಳಿ ಕಾರುಣ್ಯ ನೀ |
ಜರವೇ ನೀನೆನುತೊಲ್ಲ ಪಾಡುತಿರಲೇನೆಂಬೆಂ ಮಹಾಶ್ವರ್ಯಮಂ ||೪೫||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಉದಿರ್ಚಿದಪಲ್ಲಳಾಗಳೆ ಕೊನದೊಡಮೂಡಿದುವೆಯ್ವೆನೋಳ್ವೊಡಂ |
ಸೊದೆಯುವರೆ ಸೇಕದಿಂದರಲ್ದ ದೇವಕುಜಾಂಕುರದಂತೆ ರಾಘವಂ ||
ಮುದದೊಡಗೂಡೆ ಸದ್ಗುರುವಿನಿಂ ಪಿರಿಯರ್ಸಕಲೋರ್ವಿ ಭಾಗದೊ |
ಳ್ಳೆದಕಿದೊಡಿಲ್ಲನೆಂದು ಶರಣಾವಳಿ ಕೀರ್ತಿಸಿದರ್ಹರೀಶನಂ ||೪೬||

ಕಿಡಿಗಣ್ಣಡಗಿಸಿ ಬಾಂಬೊಳೆ |

ಮಡಗಿರದುಡುಪತಿಯೊರಸಿಮರಸಿಯೆಲರುಣಿಯಂ ||

ಜಡರೇಳ್ಗೆಗೆ ಗುರುರೂಪಂ |

ಬಡೆದ ಭವತ್ವಾದಕೆರಗುವೆಂ ಶಿವರುದ್ರ ||೪೭||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ

ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನಕವಿವಿರಚಿತಂ

ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ

ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಳ

ಪ್ರಮಾಶ್ವಾಸಂ

—ಸಮಾಪ್ತಂ:—

|| ಓಂಜಿಲ್ಲಿಂಗರೂಪಿಣೇನಮಃ ||

ಅಷ್ಟಮಾ ಶ್ಲಾಸಂ.

ಲಿಂಗಂ ಶಿವನಂಗಂ ನಿ |

ಸ್ವಗಂ ಶಿವಭಕ್ತನಂಗ ಮಂಗಲಸಂಗಂ ||

ಲಿಂಗಂಜಗದಾಲಿಂಗಂ |

ಲಿಂಗದ ನೆಲೆಕಲೆಯನೊಲೈಯಿಂ ಬೋಧಿಸಿದಂ

: ಚತುರಕ್ಷರ ಯಮಕ :

ಪರಮೇಶ ಹೇಮಗಿರಿಚಾ |

ಪ ರಮೇಶಸುದರ್ಶನಾಸ್ತ್ರ ವರದತ ಸುರೂ ||

ಪ ರಮೇಶನಂದನಹರಂ |

ಪರಮೇಶ ಪದತ್ವಮೀಗೆ ವೃಷಭಾರೂಢಂ ||೨||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಬಹುವಿಧ ಜನ್ಮದೊಳ್ಪಡೆದ ಪುಣ್ಯವಿಶೇಷದಿನಾತ್ಮಶುದ್ಧಿಯಾಂ |

ತಿಹ ಜಡಜೀವನೇ ನಿಜ ವಿಚಾರದೊಳೂರ್ಜಿತ ಪಿಂಡ ವಿಜ್ಞಾನಾ ||

ಗಿಹದತಿ ಘೋರ ಸಂಸರಣಕಳ್ಳಿ ಮಗುಳ್ಳು ಗುರೂದ್ವನಂಪ್ರಸ |

ದ್ವಿಹಿತ ಕೃಪಾಕಟೀಕ್ಷಣವನೊಂದಿ ತದೀಯಪದಾಬ್ಜ ರೇಣುವಂ ||೩||

: ಭುಜಂಗಪ್ರಯಾಃ ಪತ್ತಂ :

ಶಿರಃಶೇಖರಂಗೆಯ್ದು ಸಂಸಾರಕಂ ನೊಂ |

ದು ರಾಜತ್ವದಾಂಭೋರುಹದ್ವಂದ್ವಕೊಲ್ದಾಂ ||

ಶರಣೊಕ್ಕೈ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ನೀನೆ ದೀನಾ |

ಮರೋರ್ವೀರುಹಂ ರಕ್ಷಿಸೆಂದೆನ್ನಿ ಮೊಳ್ಗಲ್ ||೪||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ವರದ ಕರಾಬ್ಜಮಂ ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟು ಸಹಸ್ರದಳಾಂಕರೋಚಿಯಂ |

ನಿರುಕಿಸಿ ಭಾವ ದೃಕ್ಕರಕೆ ಸಾರ್ಥಿ ಸಮಂತದನಿಷ್ಟ ರೂಪಮಂ ||

ವಿರಚಿಸಿ ಶಿಷ್ಯನಂಗದೊಳೆ ಸಕ್ರಮಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂಸ್ವದೇಶಿಕಂ |
ಧರಿಸಲದಿಷ್ಟಲಿಂಗಸಮಭಿಖ್ಯಯನಾಂತೆಸೆಗುಂ ಪರಾತ್ಪರಂ ||೫||

ಸ್ಫುಟ ಪೀಠಮೆ ಬಿಂದು ಸಮು |
ತ್ಯಟ ಮೂರ್ಧಾಂಗಮೆ ಸುನಾದಮುಂ ಗೋಳಕಮೇ ||
ಪಟುಕಲೆ ಪರವಸ್ತು ಸುಸಂ |
ಘಟಿಸಿದ ತಲ್ಲಿಂಗಮುಂ ಸಮಂತರ್ಚಿಸುಗುಂ ||೬||

ನ" ಮ" ವರ್ಣಂಗಳೆ ಪೀಠಂ |
ಕ್ರಮದಿಂ ಮಧ್ಯಸ್ಥಲಮೆ ಶಿ"ಕಾರಂ ವಾ" ವ ||
ರ್ಣಮೆ ಗೋಮುಖಂ ಯ" ಕಾರಂ |
ಸಮನಿಸಿದುದ್ದೋಳಕಂ ವಿರಾಜಿತ್ವಣಮಂ ||೭||

ಲಿಂಗಮೆನಿಸಲ್ದೆ ಚರಮಚ |
ರಂಗಳನಿಚಯಮನೊಳಗೊಂಡು ಬಾಹ್ಯಾಂತರದೊಳ್ ||
ಪಿಂಗದೆ ಬೆಳಗುವ ಲಿಂಗಂ |
ಮಂಗಲಷಡ್ವರ್ಣರಚಿತಮೆನೆ ಬಣ್ಣ ಪರಾರ್ ||೮||

ಲಿಂಗಸುನಿಷ್ಠಾ ಬಲದಿಂ |
ದಂಗಜಹರನಂಬರಿಸಿ ಶಿವಾಸ್ಥಾಯಿಕೆಯೊಳ್ ||
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಶಿವಶರಣೆಯ |
ಮಂಗಲ ಭೂಯಿಷ್ಠ ಪುಣ್ಯಚರಿತೆಯನೊರೆವೆಂ ||೯||

|| ಶಿಖರಿಣೀವೃತ್ತಂ ||

ಧರಾಕೈಲಾಸಂ ಭಕ್ತಿಜನನಿನಿವಾಸಂ ಚಿದವೃತ್ತೋ |
ತ್ಸರಂವೈರಾಗ್ಯಾಂಭೋಜಖರಕಿರಣಂ ಮುಕ್ತಿಶ್ಲಲನಾ ||
ಗರಂಸಂಪತ್ಕೋಶಂ ಶಿವಶರಣರಾಡುಂಬೊಲಮಿಳಾ |
ಸ್ಫುರತ್ಯಲ್ಪಾಣಾಂಕಂ ಮಿಸುಗಿದುದು ಕಲ್ಯಾಣಕಟಕಂ ||೧೦||

ಕಮಲದಳ ವಿಶಾಲೇಕ್ಷಣೆ |
ಕಮಲಾರುಣಚರಣೆ ತನ್ಮಹಾಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ||
ಕಮಲಮುಖಿ ಭುವನ ಸುಂದರಿ |
ಕಮಲಾಯಿ ಪಣಾಂಗನಾಮಣಿವಿರಾಜಿಸಿದಳ್ ||೧೧||

ಮಾ|| ಸೃ|| ವ್ಯ||

ಶಿವಧರ್ಮಾಚಾರಸಂಪನ್ನ ವಿಟರನೊಡಗೊಂಡಿರ್ಪ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಲ್ಲಿಂ |
ಗವನೆಂದುಮಂಚಕಂ ನೇತಿರಿಸಿ ಕರಮುಮಂ ಮತ್ತೆ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಪುಷ್ಪೇ ||
ಷು ವಿಲಾಸಂಗೊಳ್ವಳಿಂತೆಂಬುದನರಿದಭವಂ ಲಿಂಗದಾ ನಿಷ್ಠೆಯಂ ತಾಂ |
ಭುವನಕ್ಕಂ ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ವೇಳ್ಳೆನುತೆಸೆಯುವ ಕಲ್ಯಾಣಕೌತ್ಸುಕೈದಿಂದಂ ||೧೨||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ ||

ಇಭದಜಿನಂ ದುಕೂಲಮೆನಿಸಲ್ತೊಡೆದಿರ್ದ ಮನೋಜ ಭೂತಿಯೇ |
ಶುಭಕರ ಚಂದನಂಜೊಲಿಸೆಯಲ್ಪಣೆರಾಜ ಸುರತ್ನ ಭೂಷಣ ||
ಪ್ರಭೆ ಪೊರಪೊಣ್ಮೆ ರಮ್ಯಮೆನಿಸಲ್ಗರಳಂ ಮೃಗನಾಭಿಯೆಂಬವೊ |
ಲ್ಸುಭಗಮನೊಂದಿರಲ್ವಡೆಯಸುತ್ತದು ಚಿಮ್ಮುರಿಯಾಗೆ ಶಂಕರಂ ||೧೩||

ಮಾ|| ಸೃ|| ವ್ಯ||

ಜನದಿಂದೇಳ್ತಂದು ತದ್ವಾರವನಿತೆಯರ ಸೀಮಂತ ರತ್ನಂಜೊಲೊಪ್ಪಿ |
ಪೂರ್ವ ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯೊಳ್ಸರ್ವಸುಖವನನುವಿಂ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಗೆ ಕೂರ್ತೀ ||
ಯುವ ಭಾಸ್ವದ್ರವ್ಯ ಹರ್ವ್ಯಾಗ್ರದೊಳೆಸೆವ ಸಖೀವೃಂದದಿಂ ಸೇವೆಯಂ ಕೊ
ಳ್ಳುವಳಂ ಕಂಡೊಲ್ಲ ಸಾದರ್ಪಕಪಟಭುಜಗ ವೇಷಾಂತರಂದಾಳ್ವ ಮಾಗಳ್ ||೧೪||

ವಿಟರೂಪಂ ಬೆತ್ತುಸಾರ್ತಂದಭವನನನುವಿಂ ಪಾಣ್ಣೆಯೇಳ್ತಂದು ಮುದ್ದು |
ತ್ಸುಟ ಪರ್ಯಂಕಾಗ್ರದೊಳ್ಳುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮದನಲೀಲಾ ವಿಲಾಸಂಗಳಿಂದಂ ||
ಚಟುಲಂಕೈಮಿಕ್ಕು ಕರ್ಪೂರದಿನಿವೆರೆದ ತಾಂಬೂಲಮಂದೆತ್ತು ಮೋಹಂ |
ಘಟಿಸಲ್ಕಂದರ್ಪಭೋಗಕ್ಕನುವರಿದು ದೃಢಾಲಿಂಗನಂ ಗೊಂಡಳಾಗಳ್ ||೧೫||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ ||

ಬರೆ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಚೆಂದುಟೆಯನೊಯ್ಯನೆಚುಂಬಿಸಿ ಮುದ್ದುಗೆಯ್ದು ಮುಂ |
ಬರಿವ ವಿಮೋಹದಿಂದೊಡನಮರ್ಚಿ ನಿಮಿರ್ಚಿ ನಖಕ್ಷತಂಗಳಂ ||
ಗುರುಕುಚದಲ್ಲಿ ಸತ್ಕಲಿಗಳುಣ್ಣುವ ತಾಣವನಂಟ ಪಾಣ್ಣೆಯೊ |
ಳ್ಳೆರೆದುಚಿತೋಕ್ತಿಯಿಂ ರಮಿಸಿದಂನವಿರೇಳಿ ಪೊದಳ್ಳು ಶಂಕರಂ ||೧೬||

ಬಿಗುಹುಳಿದಿರ್ಪಪೆರ್ಮೊಲೆ ತೊಲಂಗಿದವಸ್ತ್ರಮುದಿರ್ದರಲ್ಕರಂ |
ನಿಗುರಿದಮೈನವಿರ್ಬಗೆಯುರ್ಧನಿಮೀಲಿತನೇತ್ರಪದ್ಮದಿಂ ||

ದೊಗೆದ ಸುಖಂಗಳಂಸಲಿಸಲಿಂಗಕೆ ಪಣ್ಣುಖದಿಂಸ್ವಲಿಂಗಮಂ |
 ಕೆಗೆದು ರತಾಂತ್ಯದೊಳ್ಳಿಡದೆ ಮಂಚದಕಾಳೆ ತಗುಳ್ಳಿ ಸಿದ್ಧಿಸಲ್ ||೧೭||

ಮ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಅನಳಾಪಾಣೈ ಶಿವಾತ್ಮಸೂತ್ರದೆಡೆಯೊಳ್ಳಾನಿಟ್ಟ ಹಸ್ತಾಬ್ಜಮಂ |
 ತವಕಂಗುಂದದೆ ಮೆಲ್ಲನೋಸರಿಸಿ ತಾಂಕೊಂಡೆಯ್ವೆ ತಲ್ಲಿಂಗದ ||
 ಲ್ಲವಿತೊಪ್ಪಿದ್ವಸುಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಶಿವಂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೆ ತನ್ನೊಳ್ಳುಮೋ |
 ದವನಾಂತೆಯ್ವಿದನಾಗಳಾಶಯನದಿಂ ತದ್ವಾರ್ತೆಯಂಪರ್ಬಿಸಲ್ ||೧೮||

ಜಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಪರಮ ತದೀಯಲಿಂಗದೊಡಗೂಡಿ ಪಣಾಂಗಿಯಜೀವಮಂಕವ |
 ದಿರದವನೊಯ್ದನೆಂದೊರೆವವೋಲದು ಚೀರಿತುಕೋಳಿ ಶಂಭುಮಂ ||
 ದಿರದೊಳೆ ಭೂರಿ ಭೇರಿರವಮುಣ್ಣಿತು ತಾವರೆಯುಮ್ಮಳಂಗೊಳ |
 ಲ್ಲರಿಯುತುಮರ್ವಿನಬ್ಬರಮದೆಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾತಕಾಲದೊಳ್ ||೧೯||

ಕಮಲಾಯಿ ಲಿಂಗನಿಷ್ಕೋ |

ತ್ತಮ ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ವೆ ಬಸವಮಹಾತ್ಮಂ ||

ಗಮಿಸಂ ನೋಡಲ್ವೆನುತಾ |

ಗಮಿಸಂತಿನನೊಗೆದನಿಂದ್ರ ದಿಕ್ಪರ್ವತದೊಳ್ ||೨೦||

ಯುವತಿ ಕಮಲಾಯಿಸಖಿಯ |

ರ್ಜವದಿಂ ತದವಸರದಲ್ಲಿ ಶಿವನರ್ಚನೆಗೆ ||

ಲ್ಲವನಣಿಗೊಳಿಸಿ ಪೊಳೆವಪೊಂ |

ಜನನಿಕೆಯಂಬಿಡಿಸಿನೋಡೆ ತಲ್ಪಸ್ಥಲದೊಳ್ ||೨೧||

ಮ|| ಸ್ತ|| ವ್ಯ||

ಶವಮಾತ್ರಂ ಬೀಳ್ವಿರಲ್ಕಂಡುಕಳವಳಿಸಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಾಯ್ವಟ್ಟು ಸರ್ವಾಂ |

ಗವನಾಗಳ್ಳುಟ್ಟಿ ನೋಡಲ್ಕುಸಿರಿರದಿರೆ ತದ್ವೇಹಮಂಕೊಂಡು ದುರ್ಜೀ ||

ನವಿದೇಕಿನ್ನೆಂದು ಪೆರ್ಗಂಬಗಳನಿರದೆ ಮೇಣ್ಣೇರ್ಗಳಂ ಪಾಯ್ವ ತಾಪೋ |

ದ್ಭವದಿಂಭೋರಂದು ಕಣ್ಣೀರ್ಗಳ ಸುರಿಸುರಿದಳ್ಳು ಮೇಲ್ವಾಯ್ವರೆಲ್ಲಂ ||೨೨||

ಭವಿಸಂಗಂ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು |
 ದೃವಿಸಿತೊ? ಗುರುಲಿಂಗನಿಂದೆಯಂ ಕೇಳ್ವೆಯೊ? ಲಿಂ ||
 ಗವನದನೇಂ ಮರೆದೆಯೊ? ಪ್ರಾ |
 ಣವನುಳಿದಿರ್ಪಂದವನದನೊರೆನೀನೆಮ್ಮೊಳ್ ||೨೩||

ಕೂಟದೊಳೊದವಿದ ಸೊಗಮಂ |
 ಮೀಟಿನಿಪಾಯಾಯಲಿಂಕರ್ಪಿಸದೆ ಕ್ರಮಂ ||
 ದಾಟಿದುದೆಂದಿರದೆ ತನುವಂ |
 ಕೋಟಲಿಯುಂನೀಗಿದಿಯೊ? ದಿಟಮನುಸಿರೀಗಳ್ ||೨೪||

ಲಿಂಗಸಮರ್ಚೆಗಲಿಸಿ ಮೌ |
 ನಂಗೊಂಡಿರ್ಪುದುನಿನಗುಚಿತಮೆ ಸೇವೆಯೊಳೇಂ ||
 ಭಂಗಮದಾದುದೊ? ಲಿಂಗಾ |
 ಲಿಂಗಿತೆ ಪೇಳುಸಿಕನಿರ್ಪುದಂ ಬಿಡದೆಮ್ಮೊಳ್ ||೨೫||

ಕಕ್ಕುಲತೆಯ ಕಮಲಕ್ಕನ |
 ನೊಕ್ಕುಲಿಸಿರದೊಯ್ದು ದುಕ್ಕದಿಕ್ಕಲಿಗೆಮ್ಮಂ ||
 ಮುಕ್ಕಣ್ಣನೆ ಪಕ್ಕಿರಿಸಿದೆ |
 ರಕ್ಕಿಪದಾರೆಂದು ಬಿಕ್ಕಿಯಳ್ತರ್ಪಖಿಯರ್ ||೨೬||

ಕಮಲಾಯಿ ವೃತ್ತಿಯೊಸಗೆಯಂ |
 ಕಮಲಾಯಿಪಥಾನುಗರ್ಕಳಿಂಚೇಟಿಯರಿಂ ||
 ಗಮನಿಸಿ ಜವದಿಂಬಸವಂ |
 ಪ್ರಮಥಗಣಾನೀಕದಿಂದೊಡನವಂಬಂದಂ ||೨೭||

ಇವಳಸುವಂ ನೀಗಿದ ಚಿ |
 ತ್ರವನರಿಯಲ್ಕುರಿದಿದೆಂದು ಬಸವಂಬಗೆಯೊಳ್ ||
 ಸುವಿಚಾರಿಸಿ ಲಿಂಗಾಸ್ಥದಿ |
 ನವಲೋಕಿಸಿ ಹಡಪದಪ್ಪಣನನಿರದಾಗಳ್ ||೨೮||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಕರೆಯಿಸಿ ಸತ್ಯನಾಥಶರಣೋತ್ತಮನತ್ತಣಿನಲ್ಲದನ್ಯರಿಂ |
 ಪರಿಯದು ಬೇಗಮೆಯ್ದು ಕರೆತರ್ಪುವದೆಂದೆನೆ ಪೋಗಿಯಪ್ಪಣಂ ||

ಚರಣಕೆಬಾಗಿನಿಂದು ಶರಣಾರ್ಥಿಮಹಾಶಿವಲಿಂಗ ನಿಷ್ಕೆಭಾ |
ಸುರಶಿವಧರ್ಮಭೂಷಕಮಲಾಯು ಗತಾಸುವಿನಿಂದೆ ಬೀಳ್ವಿರಲ್ ||೨೯||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಅದರಂತಸ್ಥವನೀಕ್ಷಿಸಾತುರತೆಯಿಂ ಶಂಭುಸ್ವರೂಪಂ ದಯಾ |
ಸ್ವದನುದೃಷ್ಟಸರ್ವೇಶಮುಖ್ಯಶರಣರ್ಥಿನ್ಮಂತ್ರಗಂ ಸೂಚಿಸಲ್ ||
ಪದಪಿಂದಟ್ಟಿದರೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ ಸತ್ಯಣ್ಣನಪ್ಪಣ್ಣನಂ |
ಮುದದಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿ ಹಾಸಮುಣ್ಣೆಮೊಗದೊಳ್ತಾನಂತವಂ ಪೇಳ್ವಿದಂ ||೩೦||

ಮದನಹರಂ ಕಮಲೆಯಸುರ |
ತದೊಳಿದುರ್ಕವರ್ಧು ಲಿಂಗಮಂ ಪೋಗಿರ್ಪಂ ||
ಮುದದಿಂದವನಾಕೆಯ ಪೊರೆ |
ಗೊದಗಲ್ಪಾಣಪವಮಾನಮೆಯ್ದು ಗುಮೆನ್ನಲ್ ||೩೧||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಅದನಾಕರ್ಣಸಿಯಪ್ಪಣಂ ಮಗುಳ್ಳುಮೈತಂದೆಯ್ಗೆ ತದ್ವಾರ್ತೆಯಂ |
ಪದಪಿಂ ಪೇಳ್ವುದುಮೊಲ್ಲವರ್ಕರೆತರಲ್ವಿಲ್ಲಿಂಗಮಂ ದೇಹದೊಳ್ ||
ಮದನದ್ವಂಸಕಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಾಣಂ ತಟೆದ್ವೇಗದಿಂ |
ದುದಯಂಗೊಂಡುದು ತದ್ಗಣಕ್ಕೆರಗಿದಳ್ತೋಷಾಬ್ಧಿಯುಕ್ಕೇರಿರಲ್ ||೩೨||

“ಶರಣಸತಿಲಿಂಗಪತಿ”ಯೆಂ |
ಬುರುತರ “ಲಿಂಗೋಪಭೋಗಿ” ಯೆಂಬಾಗಮ ದೊ |
ಳ್ಳೊರೆಯಂತಿರೆ ನಿಜನುಡಿಯಂ |
ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದಳೆಂದು ಬಸವಮುಖ್ಯಪ್ರಮಥರ್ ||೩೩||

|| ಹರಿಣೀವೃತ್ತಂ ||

ಕಮಲೆ ವಿಮಲೇ ಲಿಂಗಪ್ರೀತೇ ಶಿವಾನ್ವಯಭೂಷಿತೇ |
ಶಮಿತಶಮನೇ ಧರ್ಮಾಕಾರೇ ದಯಾರಸಪೂರಿತೇ ||
ವಿಮಲಚರಿತೇ ಮಾತೇ ಸದ್ಭಕ್ತಿಶಾಂತಿಸುತೋಭಿತೇ |
ಸುಮನೆ ಜಯವೆಂದಾಮೋದಂಬೆತ್ತು ಪಾಡಿದರೆಲ್ಲವರ್ ||೩೪||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಸುರನದಿ ಭಾಳಲೋಚನಮುದಂಚಿತಭೋಗಿಗಳಾಗೆಭೂಷಣಂ |
 ಪರಶುಮೃಗಾಂಕಮಸ್ತಕ ವಿಭೂತಿವಿಲೇಪಿತಗಾತ್ರನಾಗಳುಂ ||
 ಮಿರಗುವ ವಿಷ್ಣುನೇತ್ರಮಿಭಚರ್ಮ ಕರಸ್ಥಿತಶೂಲನೊಪ್ಪುತುಂ |
 ಮರೆಯಿಸಿಮುನ್ನಿನಾಕೃತಿಯನೊರ್ಮೆಗೆಕಾಣಿಸಿದಂ ಪಣಾಂಗಿಗಂ ||೩೫||

|| ಮಂಜುಭಾಷಿಣೀವೃತ್ತಂ ||

ಸುಮವೃಷ್ಟಿಸೂಸೆ ದಿವಿಜಾನಕ ಪ್ರರಾ |
 ವಮದುಣೈ ಪುಷ್ಪಕದೊಳೊಲ್ಲ ಕೂರ್ಮೆಯುಂ ||
 ರಮಣೀಯ ರುದ್ರಮಹಿಳಾಧಿಪತ್ಯಮುಂ |
 ಕಮಲಾಯಿಗಿತ್ತನಭವಂ ದಯಾರ್ಣವಂ ||೩೬||

ಬಿಡದೊಳಗೆ ಪೊರೆಗೆ ಬೆಳಗುವ |
 ಮೃಡಲಿಂಗಾಭ್ಯರ್ಚನಾನುಸಂಧಾನತೆಯೊಳ್ ||
 ತೊಡಗಿ ಪರಾತ್ಪರಸುಖಮುಂ |
 ಪಡೆವಂತೆಸಗುವದನವರತಂ ಶಿವರುದ್ರ ||೩೭||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ
 ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನ ಕವಿವಿರಚಿತಂ
 ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ
 ಪ್ರಬಂಧದೊಳ
 ಸ್ವಮಾಶ್ವಾಸಂ
 —ಸಮಾಪ್ತಂ—

॥ ತೀಮಜ್ಜಂಗಮೇಭ್ಯೋನಮಃ ॥

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಲಲಿತ ಷಡರ್ಥಗಳಂ ತಿಳಿ |
ದಲಸದೆಯಾಚರಿಸಿ ವಿರತಿಯಂ ಶಿವಮತದು ||
ತ್ವಲೆಯಂ ಬೋಧಿಸಿ ನೆಲದೊ |
ಳ್ಳಲಿಸುವ ಜಂಗಮರಹಸ್ಯಮಂ ಭೋಧಿಸಿದಂ ||೧||

ಃ ಶಕಾರವಲ್ಲಿ ಕಂದ :

ಶಶಿಚೂಡ ಶಾಮಲ ಗಲ ಶೀ |
ಲ ಶೂಲಿ ಶೇಷಧರ ಶೈಲಮಂದಿರ ಶೋಭಾಂ ||
ಗ.ಶಮನಹರ ಶೌನಕ ವಂ |
ದ್ಯ ಶಂಕರ ಶವರ್ಣಯುಕ್ತ ಪೂರೆವೃಷಪತ್ರ ||೨||
ಅವನೀರುಹ ಮೂಲಕ್ಕಂ |
ಬುವ ನೆರೆಯಲ್ಲಕಲ ಶಾಖೆಗಳ್ತಣೆಯುವಮೊಲ್ ||
ಶಿವಯೋಗಿಯೋರ್ವಗುಣಿಸ |
ಲ್ಪುವನಾಶೇಷಂ ಸಮಂತು ಸಂತುಷ್ಟಿಸುಗುಂ ||೩||
ಶಿವಭಕ್ತನಂಗಮಾಚಾ |
ರವನಾಂತಿರ್ಕುಂ ನಿರಂತರಾಚಾರಂ ಪ್ರಾ ||
ಣವನಾಂತಿರ್ಕುಂ ಚಿಲ್ಲಿಂ |
ಗವನಾ ಪ್ರಾಣಂದಳೆದು ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಕುಂ ||೪||
ಶಿವಯೋಗಿಯೊಳ್ತಹೋತ್ತಮ |
ಶಿವಲಿಂಗಮದಿರ್ಕುಂ ಲಿಂಗಮೆ ಕ್ರಿಯಾಂಗಂ ತ ||
ಚ್ಚಿವಯೋಗಿ ಚಿದಂಗಂ ಭ |
ಕ್ತವರಪ್ರಾಣಂದಳೆದೆಸೆಗುಂ ಚರನಧಿಕಂ ||೫||

ಜಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ವಿತತ ಮಹಾವ್ರತ ಪ್ರತತಿಯೊಳ್ಸುವಿಚಾರಿಸೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸ |
 ದ್ವೈತಮೆ ಮಿಗಿಲ್ತದೀಯ ಪರಮವ್ರತಮೇ ಗಿರಿಜಾವರಂಗೆ ಸ ||
 ನ್ನುತ ತನುವಕ್ಕು ಯೋಗಿಯೆನುದೀಯಮುಖಂ ನಿಜಮೆಂದು ಶೈಲಜಾ |
 ಪತಿ ನಿಗಮಾಸ್ತದಿಂದೊರೆದಿಹಂ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಸಾಟಿವರ್ಪರಾರ್ ||೬||

ತನುಮನಧನಮಂ ನಿರ್ವಂ |
 ಚನೆಯಿಂದರ್ಪಿಸುವ ಭಕ್ತವರ್ಯಂ ಸನ್ಮು ||
 ಕ್ತನೆನುತ್ತಭವಾನುಭವ |
 ಸ್ವನುಮತದಿಂದೊರೆದಪರ್ಚರವರಂಪೂಜ್ಯಂ ||೭||

ಉದಯಸ್ಥಿತಿ ಲಯಗಲ್ಪಿಧಿ |
 ಮದನಪಿತಂ ರುದ್ರಮುಖ್ಯರಿಗೆಸೆಯುವಮೋಲ್ ||
 ಸದಭಿಸ್ತುತ ಭಕ್ತೋತ್ತಮ |
 ಗದು ಗುರುಲಿಂಗಚರವೃಂದದತ್ತಣಿಸೆಸೆಗುಂ ||೮||
 ಗುರುಲಿಂಗಮಂ ಭಜಿಸಿ ತ |
 ಚ್ಚರ ಪೂಜಾಮುಖದಿನಸಮಕೈವಲ್ಯಮನಾ ||
 ಳ್ಳರುಪುಣ್ಯಪ್ರದಚರಿತೆಯ |
 ನೊರೆವೆಂ ಚಿತ್ತವಿಪ್ರದಲ್ಲವರ್ಮನದೊಲವಿಂ ||೯||

ಜಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಶರಣೆ ಶಿವಾಧ್ವಸಂಚರಣೆ ಮೋಹ ವಿದಾರಿಣೆ ಸತ್ಯವಾಣೆ ಚಿ |
 ದ್ಭರಣೆ ದಯಾತರಂಗಿಣೆ ಸುಮಾನಿ ಮೃಡಾಣೆ ಪರಾವತಾರಿಣೀ ||
 ತರುಣೆ ನಯಪ್ರಚಾರಿಣಿ ವಿರಾಗನಭೋಮಣಿ ಸೌಖ್ಯಕಾರಿಣೀ |
 ಚರಚರಣಾರ್ಚನಾಭಿರತಿ ನಿಂಬೆಯೆನಿಪ್ಪವಳೊಪ್ಪಿ ತೋರಿದಳ್ ||೧೦||

ಹರಶರಣರ ದುರುಗಾವಂ |
 ತರುಳಂತಾಂ ನೀರನಡಕುವಳ್ಳಟ್ಟಳೆಯಾ ||
 ಗಿರೆತನಗೊದವಿದಧನದಿಂ |
 ಚರಮೂರ್ತಿಸದಾಬ್ಜಮಂ ಸಮಂತರ್ಚಿಸುವಳ್ ||೧೧||
 ಇಂಬಾಗಿರೆ ಚರವರ ರೂ |
 ಪಂ ಬೊಂದಿಸಿ ಭಕ್ತಯುಕ್ತನೇಷ್ಠಂದೊಲವಿಂ ||

ತ್ರ್ಯಂಬಕನವಲೋಕಿಸೆ ಶರ |
 ಣಾಂಬೆ ಗಿರಿಶಸಿಂಬಿನಿಂಬಿಯವರಂಕಂಡಳ್ ||೧೨||
 ಕಂಡಾಗಳೆ ನಿಂಬಿಮುದಂ |
 ಗೊಂಡೆಯೆ ರಗಿ ಚರಣಾಬ್ಜಮಂತೋಳೆದು ದಯಾ ||
 ಮಂಡಿತಮತಿಯತಿಥಿಗಳಂ |
 ಮಂಡಿಸವೇಳ್ಳಳ್ ಮೃದುಮಯತಲ್ಪಸ್ಥಲದೊಳ್ ||೧೩||
 ರಸಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಮುಖ ಪಾ |
 ಯಸಂಗಳಂಸಮೆದು ಜಂಗಮಸಮರ್ಚನೆಗೆಂ ||
 ದೊಸೆದು ಕಲಶಮಂಪೊತ್ತವ |
 ಳಸವಸದಿಂ ನೀರ್ಗೆಪೋದ ಸಮನಂತರದೊಳ್ ||೧೪||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ತುರುಗಳ ಕಾಯಲೆಯ್ವಿ ದಣುಗಂ ಪಸಿವಿಂದುರಿದೇಳ್ವು ಬೆಂದು ನಿಂ |
 ದರಚುತೆ ಮಾತೆಯಿಲ್ಲದಿರೆ ಬಾಸಣಿಸಿರ್ಪುವ ಪಾಕಪಾತ್ರಮಂ ||
 ತೆರೆದುರೆ ಕಂಡುನೊದನಮನುಣ್ಣುವ ಕಾಲದೊಳೆಯ್ವಿ ಕಂಡು ಕಾ |
 ತರಿಸಿಕನಲ್ಲ ತಾಂ ಮುಸಲದಿಂಪೊಡೆದಿಕ್ಕಿದಳಾತ್ಮಜಾತನಂ ||೧೫||

ತುಡುಗುಣ್ಣುವ ಪೇರಡಿಯಂ |
 ಬಡಿವೊಲ್ಬಡಿದಿಕ್ಕಿಮಿಕ್ಕಿ ಸರಸರನಡಿಯಂ ||
 ಪಿಡಿದೆಳೆದು ಪುಲ್ಲಮರೆಯೊ |
 ಳ್ಮಡಗಿ ಮೃತಿಸ್ನಾನಕರ್ಮಮಂ ವಿರಚಿಸಿದಳ್ ||೧೬||

|| ಸುಂದರವೃತ್ತಂ ||

ಮಂದಿರಮಂ ಶುಚಿಗೈಯ್ದು ಭಕ್ಷ್ಯಸುಭೋಜ್ಯಮಂ |
 ಸಂದಿರದೆಂದಿನವೋಶೋಡರ್ಚಿ ಶಿನಾರ್ಚನಂ ||
 ನಂದಮಲರ್ಚಿರೆಗೆಯ್ವಿ ಲಿಂಗಸುತ್ಯಪ್ತಿಗೆಂ |
 ದಿಂದುಧರಾತಿಥಿಗಳ್ಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಂದಿರಲ್ ||೧೭||

ತನುಭವನೆಲ್ಲಿದನಾಗಳೆ |
 ತನುಪಸಿವಿಂಬೆಂದುನೊಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಂದಂ ||
 ಜಿನುಗಿ ಕರೆಕರೆದು ಕಾಣದೆ |
 ಮನೆಯೋದಂಜನನಿಕರೆವುದಾತ್ಮಜನಂ ||೧೮||

ಇನಿತೇಕೆ ನಿನಗೆ ಕಲ್ಲಿದೆ |

ತನಮಾತ್ಮಜರೆಯೆ ಬರಲವಗುಣ್ಣೆ ಸುತುಂ ||

ತನುಶಾಂತಿಗೊಳಿಸದಿದೊಡೆ |

ಜನಿಯೊಳ್ಳ ನರಾಳವಾಡದೇನಿದರ್ಪರೇ ||೧೯||

ಇಳೆಯೊಳೆಳೆಯರಂ ನಾವೇಂ |

ತಳೆದರಿಯವೆ ತಳೆದ ಬಸಿರಿದೆಂತಿವುಡುಣ ||

ಲೈಳಸಿದೆಳೆಯಂಗೆ ನೀಡದೆ |

ಯಳವಡಿಸಿದೆ ಭಕ್ತ್ಯಭೋಜ್ಯಭೋಜನಮನಿದಂ ||೨೦||

ನಲನೆತ್ತರ್ಭಕರಿಲ್ಲದ |

ನಿಲಯಂವಿಲಯಂ ತನೂಜಯೊಡನಿರದೂಟಂ ||

ಬಲುಕಾಟಂ ಸುತರಿಲ್ಲದ |

ನೆಲಸಿದಸಿರಿದಳ್ಳುರಿಯೆನುತೊರೆವರ್ವಿಬುಧರ್ ||೨೧||

ಎಂದಿಂದುಧರಂ ಸುಂದರ |

ಕಂದಂ ಮಡಿದಂದವನರಿಯದವೊಲ್ಲುಡಿಯಲ್ ||

ಮಂದಪ್ರಹಾಸಮುಣ್ಣೆಮು |

ಪೇಂದೀವರದಲ್ಲ ನಿಂಬಿನಯದಿನ್ನುಡಿದಳ್ ||೨೨||

ನುಡಿಯದಿರು ನಿನ್ನಟಕ್ಕಿನ |

ನುಡಿಯಂ ಸಿಕ್ಕುವೆನೆ ನಿನ್ನಪಂಗಿನೊಳಿರ್ಪಂ ||

ಬಡಸಿರಿಯೊಳ್ಳನವನವೊ |

ಲೈಡವಿಯೊಳಾನಲ್ತು ದೇವನಿರ್ಜಡಳಿರ್ಪೆಂ ||೨೩||

ತನುಜನ ರಕ್ಷಪ ಭಕ್ಷಪ |

ಮನದನುಮಾನವೆಮಗೇಕೆ ನೀನೀವ ಲಸ ||

ಧ್ವನಪದವಿಯನರ್ಥಿಸೆ ನಾಂ |

ಚಿನುಮಯ ನೀನುಂಡೊಡಲ್ಲದಡಿಯಡಲೀಯೇಂ ||೨೪||

ನಿಮಗಾಂ ನೇಮದೊಳೆಸಗಿದ |

ಮಿಮಲಾನ್ನಮನಿರದೆಕಳ್ಳ ಮೆಲ್ಲಘಮವನಂ ||

ಕಮನಂಗೆಯ್ದು ಸಂತಾ |

ಪಮನೊಂದದೆ ಭುಂಜಿಸೆಂದನುವಿನಿಂ ನುಡಿದಳ್ ||೨೫||

ತರುಣೀಮಣಿನಿಂಬಿಯ ಸ |

ದ್ವಿರಕ್ತಿಭಾವಕ್ಕೂರಲ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲಂ ||

ಕರದೊಳ್ಳಿರದೊಳ್ಳಿರೆ ಪೇ |

ರುರದೊಳ್ಳುಜಗಂವಿರಾಜಿಸೆಶಿವಂಮೆರೆದಂ ||೨೬||

|| ಶಿಖರಿಣೀವೃತ್ತಂ ||

ಶಿವಂರೂಪಂದೋರಲೊಡನನುನಿನಿ ನಿಂಬಿ ನಸುನ |

ಕ್ಕು ವೇಷಂದಾಳ್ವೇಳ್ತಂದಿರೆ ತೆಗಳ್ಳನೇ ಪೂರ್ವದೊಳೆದಾಂ ||

ಭವಜ್ಜಂದ್ರಂಶೂಲಂ ಗಜದಜಿನಮಂಕಂಡ ದಿನಮಿಂ |

ದು ವಿಶ್ವೇಶಂ ನೀನೆಂದರಿದೆನೆ ಬಿಡೈ ವೈಶಿಕಮಿದಂ ||೨೭||

ಸು|| ವಿ|| ವೃ||

ವೊಲೆವಾಲೂಡೆನುತ್ತೆ ರೋದಿಸತನೂಜಾತಂಗೆ ಬೇರೊಂದದಂ |

ಫಲವಂತಂದಿಡುತೆಯ್ವೆ ತನ್ನಮೊಲೆಯಂ ತಾಯ್ವಂಚಿಪೋಬ್ಬೋಹಮಂ ||

ಸಲೆ ನೀಂಕಾಣಿಸಿ ಭಕ್ತಿಶಕ್ತಿ ಮರೆಮಾಂಜಲ್ಕಾತುರಂಗೊಳ್ಳೆಬೇ |

ಡೆಲೆ ತನ್ನಾಯಿಕರೂಪಕಾಂ ಸೆಡೆವೆನೇ ಮಾಣೀಗಳೀ ರೂಪಮಂ ||೨೮||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಸೌಂದರನಂಬಿಯಿದನೆಲೆಗಾವಗನಂದನೆ ಗೂಡಿಪೋದೆ ನೀಂ |

ಸುಂದರಸಾಮವೇದಿಗಳ ಯಜ್ಞ ಕದಾವಹಿಭೂಷಮಾಂತು ಮೇ ||

ಳ್ತಂದೆಲೆ ದಾಸಿಮಯ್ಯನೆಡೆಗಾವನಲಾಂಬಕಮಾಳ್ವ ಪೋದೆ ಚೆ |

ಲೊಂದಿದ ಬಿಜ್ಜ ದೇವಿಯೆಡಗಾವ ಮೃಗಾಜಿನಮಾಂತು ಬಂದೆ ಪೇಳ್ ||೨೯||

ತಳೆದಾವ ಪಂಚಮುಖಮಂ |

ಸುಳಿದೈ ಪಿಟ್ಟವೈಯೆಡೆಗೆ ಘಳಿಲನೆಪೇಳ್ವಾಂ ||

ಬೊಳೆಯನದಾವುದನಾಳ್ವಾ |

ಗಳೆಗಮಿಸಿದೆ ದಭ್ರಭಕ್ತವರನಂಗಣದೊಳ್ ||೩೦||

ಉಪಚರಿಸರೆ ನಿನ್ನನವ |

ವಿಫಲಮಹಿಮರಂತವರ್ಗಳನುಚರಳಾಗಿ ||

ರ್ಪ ಪಸುಳಿಯೆನ್ನೊಳಿದೇತಕೆ |

ವಿವರೀತಂ ಬಿಸುಟು ನಿನ್ನಕೈತವಕ್ಕತಿಯಂ ||೩೧||

ಪೆರತೆಣಿಸದೆ ಗಣಿಸದೆ ಮೇ |
 ಜೈರತಾಡದೆ ಭುಂಜಿಸೆಂಬ ನಿಂಬಿಯ ವಿಲಸ ||
 ದ್ವಿರತೆಯ ನಲ್ವಾತಿಗೊಲಿದು |
 ಗಿರಿಶಂ ಸಂತೋಷಮುಣ್ಮಲಾರೋಗಿಸಿದಂ ||೩೨||

ಮ|| ಸೃ|| ವೃ||

ಸಿರಿಯಾಳಂನೀನೆಪಿಂದೊರ್ಮೆ ಸುತನನೆಳಸಲ್ಕಿತ್ತು ಮೇಣ್ಣುತ್ರನಂ ನೀ |
 ನೆರೆದಯ್ಯನೋಹ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಹೃದಯದಿನಿವಳ್ಳುತ್ರನಂಕೊಂದು ಪುಲ್ಲೋಳ್||
 ಮರೆಗೆಯ್ದುಂ ಯೋಗಿಯಂತ್ಯಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿದಳಿವಳ್ಳಿಂಬಿ ನಿಷ್ಕಾಮ ಭಕ್ತಿಂ |
 ಗೊರೆಯುತ್ತಂತಾದೊಡಂ ನೀನೆನುತೆ ಮನದಹಂಕಾರಮಂ ಮಾಣಿಸಿದಂ ||೩೩||

ನಿಂಬಿ ತನುಜಂಗಳಸುವಿ |
 ತ್ತಂಬರಯಾನದೊಳತಿಸಡಗರದಿಂಮೆರೆಸು ||
 ತ್ತಂಬಾವರನಾತ್ಮ ನಿವಾ |
 ಸಂ ಬುಗಿಸಿದನೊಪ್ಪಿ ದೇವದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗಲ್ ||೩೪||

ಸಾಲೋಕ್ಯಮುಖ ಚತುರ್ವಿಧ |
 ಲಾಲತ್ಯ ಪದತ್ವಗಳಿನಿತ್ಯೋಪ್ಯತಿಶಯಮೆಂ ||
 ದಾಲೋಕಿಸಿ ಚರಸೇವಾ |
 ಲಾಲಸೆಯಿಂ ನಿಂಬಿ ರಾಜಿಸಿದಳೀಜಗದೊಳ್ ||೩೫||

ಪರಮ ನಿರಂಜನ ನಿರುಪಮ |
 ನಿರಘ ನಿರಾಭಾರಿ ಜಂಗಮಂ ನೀನಿಂತೆಂ ||
 ಬುರು ನಂಬಿಗೆಯಿತ್ತೋವುದು |
 ನಿರುತಂಚರಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭೋಶಿವರುದ್ರ ||೩೬||

ಶ್ರೀಗುರುವಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ
 ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನಕವಿವಿರಚಿತಂ
 ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ
 ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಳನ
 ಮಾಶ್ವಾಸಂ
 —ಸಮಾಪ್ತಂ.—

॥ ಓಂ ಪಾದೋದಕ ರೂಪಿಕೇನಮಃ ॥

ದಶನಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶಿವಪಾದೋದವನಗಲದೆ |

ಶಿವಭಾವದಿನೀಂಟುವಂಸ್ವಕುಲಬಂಧುಗಳಿಂ ||

ಸನೆಯದ ಸಾಯುಜ್ಯವನೆ |

ಯ್ದವ ಪಾದೋದಕ ರಹಸ್ಯಮಂ ನಿರವಿಸಿದಂ ||೧||

ಧರ್ಮಕಲೇವರನಿದುಂ |

ಧರ್ಮಹರಂ ಭೂಧೃಧರ್ಮನಿದುಂ ಕರುಣಾ ||

ಧರ್ಮಂ ವಿರುದ್ಧಮಯಗುಣ |

ಧರ್ಮಗನೇಮಗೀಗೆ ಸೌಖ್ಯಮಂ ವೃಷಪತ್ರಂ ||೨||

ಮುಟ್ಟಿದೊಡಘ ಸಂಕುಲಮಂ |

ಸುಟ್ಟಿಳಿಗುಂ ಬ್ರಹ್ಮಘಾತಮುಖ ದುರ್ದೋಷಂ ||

ಬಿಟ್ಟೋಡುಗೊರ್ಮೆ ದಿಟ್ಟಿಸ |

ಲಿಟ್ಟಿಣಿಸಿದ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯಗಳನೊಂದಿಸುಗುಂ ||೩||

ಸಾರ್ದೋರ್ಮೆ ಶಿರಃಕಂಜದೊ ||

ಳಿದೊಡೆ ನಿಶ್ಚಂಚಲನಿಜಭಕ್ತ್ಯತಿಶಯದಿಂ ||

ಪೀದೊಡೆ ಚಿನ್ಮಯ ಪದಮಂ |

ಪೌರ್ದಿಸುಗುಂ ಗುರುಪದೋದಮೇಂ ಕೇವಳಮೇ ||೪||

ಶಾ|| ಖ|| ವೃ||

ಪಾಕಾರಂ ಶಿವಚಿತ್ತರು ದುರಿತದುರ್ದೋಷಂಗಳಂ ತಳ್ಳುಗುಂ |

ದೋಕಾರಂವಿಮಲಂ ದಕಾರಮೆ ಜನಿಞ್ಞೇದಂ ಕಕಾರಂ ಮಹಾ ||

ಭೂಕರ್ಮಂಗಳನಿಕ್ಕುಗುಂ ಪ್ರವಿಲಸಲ್ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಿಂಚಿನ್ನನೋ |

ಪ್ರೇಕಂಗಳೊಳ್ಳದೆ ತತ್ಪದೋದನೆರವಂ ಸದ್ಭಾವಿತಂ ಸೇವಿತಂ ||೫||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಸಕಲನದೀನದಸ್ಸು ಪನದಿಂದೊಗೆವರ್ಗಳ ಸಿದ್ಧಿ ಶೀರ್ಷದೊ |
 ಕೃತಕಪಾದಶಂಬರವನಾಳ್ವ ನಿತಕ್ಕೊಡಗೂಡಿಬರ್ಕುಗುಂ||
 ಸುಕರ ಸುತೀರ್ಥದೊಳ್ಳಿನಿದ ಸತ್ಯಲಮುಂ ಚರುಣಾಂಬು ಬಿಂದುನೊಂ |
 ದಕೆ ಸರಿಯಲ್ತು ನಿಶ್ಚಲನಿರಾಮಯನಿತ್ತುಲ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲಂ ||೬||

ಮ|| ಎ|| ವೃ||

ಗುರುಪಾದೋದಕದತ್ತಣಂ ಸುಳಿದು ಝುಝಾಮಾರುತಂ ಕಂಪನಿಂ |
 ದುರು ತಂಪಿಂದವನೊಂದಿ ಶೇಷಪತಿ ಪಾನಂಗೆಯ್ದು ಭೂಭಾರಮಂ ||
 ಧರಿಸತ್ಯುನ್ನತಶಕ್ತಿಯಂ ತಳೆದನಾ ಗೌರೀಶಗಾಲಂಕೃತಂ |
 ವರಭೋಗೀಶ್ವರನೆಂಬವೆವುವಡೆದಂ ಪಾದೋದಕಂಚಿತ್ಕರಂ ||೭||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಘನಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ಪದೋದಿತಸತ್ಕರುಣಾಜಲಂ ಮಹಾ |
 ವಿನಯಜಲಂ ಸಮತ್ವಪರಿಪೂರ್ಣಜಲಂ ತ್ರಿವಿಧಪ್ರಸನ್ನ ಪಾ ||
 ವನಜಲಮಂ ವಿಶೇಷಶಿರದೊಳ್ಳಳೆಯಲ್ತೊಡಗಿದ ಸಂಚಿತಾ |
 ದಿ ನಿಯುತ ಮೂದೆರಂದಳೆದ ಕರ್ಮಗಳುರ್ಕುಕಳಲ್ವಿ ಪೋಕುಗುಂ ||೮||

ಮ|| ೯|| ವೃ||

ನುಡಿಯಲ್ಪಾಣಕೆ ತೋಯಮೇ ಪರಮಮೂಲಾಧಾರಮಾಗಿದೊಡೇಂ |
 ಜಡಮುಂ ತಾನದನೊಂದನೊಂದಿ ಸವಿಯಲ್ಪಾಣೇಂದ್ರಿಯಾನೀಕಕಂ ||
 ಜಡದುರ್ಭಾವನೆಯಂಟೆಯಕ್ಷನಿಕರಂ ದುಸ್ಸಂಗದುಶ್ರೀಲದಿಂ |
 ದೊಡಗೂಡಿರ್ಕುಮದತ್ತಣಂದವುಗಳಂ ಸಮ್ಮದಿಸಲ್ಪಾಷಧಂ ||೯||

ಶ್ರೀಸದ್ಗುರುಚರಣಾಬ್ಜದೊ |
 ಳು ಸಂಭವಿಸಿದರ್ಗಳ ದಶವಿಧಪದಸಲಿಲಂ ||
 ಲೇಸಂ ದಶವಿಧಮರುತನ |
 ನೋಸರಿಸಲ್ಮುಖ್ಯಸಾಧನಂ ಪೆರತಿಲ್ಲಂ ||೧೦||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಅನಿಲಮದೊಂದಿ ನಿಲ್ಲದೊಡೆ ತನ್ಮನಮುಂ ಸ್ಥಿರಗೊಳ್ಳದಿರ್ಕುಮಾ ||
 ಮನವನೆಕಟ್ಟದಿಂದ್ರಿಯ ಕುಚೇಷ್ಟೆಯಣಂಗದದರ್ಕೆಸಿಕ್ಕಿಜೀ ||

ವನಮತಿನೊಂದು ಬೇಗೆವಡೆದಿರ್ಪನಭೀಲಮರುತ್ಪತಾಸಮಂ |
ಹನನಿಸೆ ನಿಶ್ಚಯಂದಶವಿಧಾತ್ಮಕಪಜ್ಜಲವೇಳ್ಕುಮಾನಗಂ ||೧೧ ||

ಕುಟಿಲಂ ಕುಹಕಂ ಮೂರ್ಖಂ |
ಕಟುಕಂ ಚಾಂಡಾಲನಿದೋಡಂ ಸಂಸೃತಿ ಭಿ ||
ತ್ವಟುಗುರುತೀರ್ಥವನೀಂಟಿ |
ಲ್ದಿಟಮಿಗೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಶಿವನಪ್ಪಂತಪ್ಪಂ ||೧೨||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಗುರುವರತೀರ್ಥ ಭೂಜದೊಗೆದುಂ ಪದಶಾಖೆಯ ತುಟ್ಟಿತೂರಲು |
ತ್ತರಫಲ ಪಾದಶಂಬರಮೆ ಪಂಚವಿಧಾತ್ಮಕಸೂತಕಂಗಳಂ ||
ತರಿದತಿ ಘೋರಸಂಸೃತಿಯರಣ್ಯದೊಳಳ್ವ ಜಡಾತ್ಮಜೀವರಿಂ |
ಗರಿಯೆ ಪ್ರಶಾಂತಸದ್ಗತಿಯನೀವುದುವೋವುದು ತಪ್ಪದೆಂದಿಗುಂ ||೧೩||

ಸಂ|| ವಿ|| ವೃ||

ಶಿವಶೀರ್ಷಾಂಬುಜದಿಂ ಧರಾವಲಯಮಂ ಸಾರ್ಥೆಯ್ವೆ ಮೀವರ್ಕಳಂ |
ಗವನೊಂದಿರ್ಪುನ ಬಾಹ್ಯದುರ್ಮಲಗಳಂ ತಳ್ಳಿಯ್ವದೇವಾಪಗಾಂ ||
ಬುವಿನಿಂದೂರ್ಜಿತಮರ್ಗಳಂ ಗುರುಪದಾಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರದಿಂ ಪುಟ್ಟಿಬಾ |
ಹ್ಯವನಂತರ್ಯಮನಾಂತ ದುರ್ಮಲಗಳಂ ತಳ್ಳಿಯ್ವ ಪಾದೋದಕಂ ||೧೪||

ಸಂದರ್ಭಕ್ಕುಚಿತಮೆನಿ |
ಪೊಂದತಿ ಪುಣ್ಯಪ್ರದೇತಿಹಾಸಮನೊರೆವೆಂ ||
ಸಂದೆಗಮನುಳಿದು ಬಗೆಯಂ |
ದಂದಾಲಿವುದು ಬಿಡದೆ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛುಗಳೆಲ್ಲರ್ ||೧೫||

||, ಸ್ವಾಗತವೃತ್ತಂ ||

ಭಕ್ತಿ ಚಿದ್ವಿರತಿ ಸಂಪದಕೋಶಂ |
ತ್ಯಕ್ತ ದುಃಖಕರಸಂಸೃತಿಪಾಶಂ ||
ವ್ಯಕ್ತ ಶೈವಮತಪದ್ಮದಿನೇಶಂ |
ಯುಕ್ತಜಂಗಮಸಮರ್ಚನವೇಶಂ ||೧೬||

ನಿರ್ಗತ ಷಡ್ರಿಪುವರ್ಗಂ |
ಭರ್ಗಕಥಾಮೃತಸುಭೋಜನಂ ದುರ್ಭಿವಿ ಸಂ||

ಸರ್ಗರಹಿತಶೀಲಂ ನೈ |
ಸರ್ಗಿಕ ದಿವ್ಯಾಪ್ರತರ್ಕ್ಯಮಹಿಮಾಧಾರಂ ||೧೭||

ರಾಜ್ಯಸುಖವಿಭವಮಂ ಸಂ |
ತ್ಯಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ದಿರದೆ ಜನಿಜರಾಮೃತಿಗದ ಭೈ ||
ಷಜ್ಯಂ ಮೋಳಿಗೆಮಾರಂ |
ಪ್ರಾಜ್ಯಾಮಲ ವಿತದಕೀರ್ತಿಯಿಂರಂಜಿಸಿದಂ ||೧೮||

|| ತೃತೀಯಂ ||

ನಿರುತಮುಗ್ರವನಕ್ಕೆಪೋಗಿ ಕುಠಾರದಿಂಸಮಿಧಂಗಳಂ |
ತರಿದು ಬಲೈರೆಗೆಟ್ಟ ನೆಟ್ಟನೆ ಪೊತ್ತುಸಂತಸದಿಂದ ಮ ||
ಲಿರದೆ ಮಾರಿ ತದರ್ಥದೊಳ್ತಣಿಸುತ್ತೆ ಜಂಗಮವೃಂದಮಂ |
ಪರಮಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಮೋಳಿಗೆಮಾರನೆಂಬವನಿರ್ಪಿನಂ ||೧೯||

ಬಸವಪ್ರಭುಮಂದಿರ ಷ |
ದ್ರಸಭೋಜನದಿಂತನೆಯದೆ ಜಂಗಮನಿಕರಂ ||
ಮಿಸುಪಂಬಕಳಮನಾರೋ |
ಗಿಸಿತಣಿಗುಂ ಮಾರದೇವನಾ ಮಂದಿರದೊಳ್ ||೨೦||

ಅಂತಾರೋಗಿಸಿ ಜಂಗಮ |
ಸಂತಾನಮದೊರ್ಮೆ ಬಸವಮಂದಿರಕೇಳಂ ||
ದಂತರಿಸದೆ ತನ್ಮುಖಮಂ |
ಸಂತಸದಿಂಗೂಡಿನೋಡಿ ಬಿಡದಿಂತೆಂದರ್ ||೨೧||

|| ನರ್ದಟಕವೃತ್ತಂ ||

ಎಲೆಬಸವೇಶ ನಿನ್ನಗೃಹದೊಳ್ಳಮೆದಿದರ್ ರಸಾ |
ಮಲ ನವಷಡ್ರಸಾನ್ನತತಿ ಮೋಳಿಗೆಮಾರನ ತ ||
ನ್ನಿಲಯದೊಳಿಂಬುವೆತ್ತ ಮಿಸುಪಂಬಕಳಕ್ಕಣಿಯ |
ಲ್ತಲಸದೆ ಮೆಲ್ಪನಾಲಿಗೆಗೆ ಮಿಕ್ಕರಸಂ ವಿರಸಂ ||೨೨||
ಅವಿರತಮಾತ್ಮಕಾಯಕದಿನೊಕ್ಕೊಳಗಂಬರೆ ಬ |
ತ್ತವನದನೆಯ್ವೆ ತಂದುಮೆನಿತಲ್ಲಿಗೆಬಂದೊಡಮುಂ ||

ಶಿವಚರವೃಂದಮಂತಣಪುಗುಂ ನೆಗಳ್ವಾತನ ಭ |
ಕ್ತಿವಿಭವಮಂ ಗಿರೀಶನರಿವಂ ಪೆರರೆಂತರಿವರ್ ||೨೩||

|| ಸುಂದರವೃತ್ತಂ ||

ಎಂದು ಮಗುಳ್ಳು ಮಗುಳ್ಳು ಸಂತಸವೆರ್ಚಿಪೇ |
ಳ್ವಂದುವೃಷಂ ನೆರೆಕೇಳ್ವು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಪೆಂ ||
ಪೊಂದಿರೆನೋಳ್ವ ಸದಿಚ್ಛೆಯಿಂ ನಿಜಭಕ್ತನಂ |
ಬಂದವನಂಗಣಮಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ||೨೪||

ಮಾರಯ್ಯನ ಸತಿಯಂ ಸ |
ಚ್ಚರಿತ್ರೆಯಂಕಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂಮಣಿದು ಕರಾಂ ||
ಭೋರುಹಮಂ ಮುಗಿಯೆಮುಗಿದು |
ಕರಾಬ್ಜಮಂ ವಿನಯದಿಂ ತುಳಿಲೈಯ್ದಾ ಗರ್ಗಳ ||೨೫||

ತಂದಂಬುವನೀಳ್ವ ಕೊಳು |
ತ್ತಂದದಕಾಲ್ಗರ್ಚಿ ಲೀಲೆಯಿಂದೊಳಗಿರದೇ ||
ಳ್ತಂದಾಸನದೊಳ್ಳುಳ್ಳಿ ||
ದಿಂದುಧರ ಮಹಾಶಿವಾರ್ಚನಾನಂತರದೊಳ್ ||೨೬||

ಇಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಪಸಿವೆಡೆಗೊಂಡುದೆಮ್ಮ ಶಿವಲಿಂಗಕೆ ಗೇಹದೊಳಿರ್ದುದಂ ನಿವೇ |
ದಿಸೆನೆ ನಿವೇದಿಸಲ್ಪುದುತಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮೇಣ್ಣ್ವಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯಯಾ ||
ಪೊಸತೆನೆ ಪೊನ್ನ ನೀವಿಗಳನಲ್ಲಿಯೆ ಮಜ್ಜನಪಾತ್ರಸಾರ್ಕೆಯೊ |
ಳ್ಳಿಸುಗದಮಾಳ್ಳೆ ಬೈತಿಡುತಮೇಳ್ವು ಗೃಹಾಂಗಣಕೆಯ್ವಿ ಗೇಹಮಂ ||೨೭||

ಪದೆದವಲೋಕಿಸುತ್ತೆ ಭವಮೋಹತಮಂಧಕೆ ನೀರಜಾಪ್ತಮ |
ಗ್ಗದ ಸುಖಶಾಂತಿಸಂಪದಕೆಜನ್ಮದಭೂಮಿ ದುರಂತವಿಘ್ನನೀ ||
ರದಕೆ ಪ್ರಭಂಜನಂ ದುರಿತದುರ್ಗುಣಭೂಮಿಜಕ್ಕಿ ನೋಳ್ಪೊಡಿಂ !
ತಿದು ಪರಮುಕ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಸುವಿಲಾಸಕೆ ಮಂಜುಲಸೌಧಮೊಚ್ಚತಂ ||೨೮||

ಇಂತು ಪೊರೆಯೇರಿಮೀರಿಸ |
ಮಂತ್ರ ಬಗೆಯಲರ್ಪಿಸಾಡಿ ನಲಿದಾಡಿ ಮಗು ||

ಳ್ಳಂತರಿಸದಭೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೃ |

ತಾಂತಹರನಿಭಂವೃಷಂ ನಿಜಗೃಹಂಬೊಕ್ಕಂ ||೨೯||

ನಡುವಗಲಿನೊಳಂ ಬಿಣ್ಣಂ |

ತಡುಗರ್ಬಿನ ಬಲ್ಲೊರೆ ತಳೆದು ಸಮುತ್ತವದಿಂ ||

ಮೃಡನಂ ನೆನೆಯುತೆ ನಿಜಗೃಹ |

ದೆಡೆಗೆಯ್ದು ಕ್ರಮದಿನಿಳುಪಲ್ಮಾರಯ್ಯಂ ||೩೦||

|| ಅನವಧ್ಯವೃತ್ತಂ ||

ನಿಜಸತೀಮಣಿ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಂ ಕರ್ಚಲ್ಪೊಳಪೊಕ್ಕು ಚರಾರ್ಯರಂ |

ಭುಜಗಕಂಕಣಲಿಂಗಮುಮಂ ಸಂಪೂಜಿಸಿ ನಿಶ್ಚಲಭಕ್ತಿಯಿಂ ||

ಭಜಿಪವೇಳೆಯೊಳಲ್ಲಿ ವಿರಾಜನ್ನೂ ತನ ಪೊಂಗಳನೀಕ್ಷಿಸೀ |

ನಿಜವನೆಯ್ದೊರೆ ಬಂದವರಾರ್ತಾನೆಲ್ಲಿಯವೀ ಪೊಸನೀವಿಗಳ್ ||೩೧||

|| ಮಂಶಸ್ಥವೃತ್ತ ||

ಎನಲ್ಪತೀರತ್ನಮದಾವನೋರ್ವನೆ |

ಯ್ದನೂನ ಚಿಲ್ಲಿಂಗಸಪರ್ಯಮಂ ಮನೋ ||

ವಿನೋದದಿಂತೀರ್ಚಿತಳರ್ಧನೆಂದವ |

ಳ್ವಿನೀತೆ ಸತ್ಯಾಂಶವನೆಯ್ದೆ ಪೇಳ್ವಿದಳ್ ||೩೨||

|| ಮಂಗಳವೃತ್ತಂ ||

ಭವನಕೆಂದು ನಡೆತಂದು ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆಯ್ದು ಪೋ |

ದವನವಂಬಸವನನ್ಯರದಾರೆನವೇಡನೀಂ ||

ಯುವತಿ ದೀನತತಿಗೀಯಲುಮೋವಲುಮೋರ್ವನೇ |

ವಿವರಿಸಲ್ಪಟುಸಮರ್ಥನಿಳಾಗ್ರದೊಳನ್ಯರಾರ್ ||೩೩||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ವಿಪುಲ ಸುಭಾಗ್ಯ ಸಂಗತರೊರಲ್ದ ದರಿದ್ರಜನಾಳಿಯಂ ಸಮಂ |

ತು ಪೊರೆವುದೇಂ ವಿಚಿತ್ರಮೆ ಸುಭಾಗ್ಯಸಮನ್ವಿತನೀವೃಷಂಗಡಾ ||

ನೆಪದೆ ದರಿದ್ರಭಾವಹತರೆಮ್ಮನಿಳಾಗ್ರದೊಳೆಯ್ದೆನೋಡಿ ದಾ |

ನ ಪಟು ದಯಾಳು ನೀಡಿತಳರ್ಧಂ ಮನೆಯೊಳ್ಪೊಸ ಪೊನ್ನರಾಶಿಯಂ ||೩೪||

ಎಮಗೆಮ್ಮಲಿಂಗದೇವಂ |

ಕ್ಷಮೆಯೊಳ್ತಾನೊಲವಿಸಿತ್ತ ತತ್ಕಾಯಕದಿಂ ||

ಸಮನಿಸುಗುಮರ್ಥಮಿಂತೀ |

ಕ್ರಮವಂ ಬಸವನರಿವನದನಾನೆಂತರಿವೆ ||೩೫||

ಎಂದು ವಿಡಂಬಿಸಿ ತಳ್ತಾ |

ನಂದದಿನೆಯ್ತಂದ ಜಂಗಮದ್ವಯಕೆ ಮನಂ |

ದಂದುರೆ ಪೊಂಜಾಳಿಗೆಗಳ |

ನಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕಂ ಸಮರ್ಪಿಸುತಾಗಳ್ ||೩೬||

|| ತರಳವೃತ್ತಂ ||

ಶರಣಮೋಳಿಗೆ ಮಾರದೇವನ ದಿವ್ಯಭಕ್ತಿಯನಿಂತುಟೆಂ |

ದರಿದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾರ್ಗೆಗೋಚರಮಕ್ಕು ಜಂಗಮವರ್ಯರಾ ||

ಚರಣಮಂ ತೊಳೆದಂಬುವಂತಳಿದಿಂಧನಂಗಳನೀಕ್ಷಿಸ |

ಲ್ಪರಸುವರ್ಣಗಳಾಗೆ ಖಂಡಿಸಿ ಜಂಗಮಾಘಕೆ ನೀಡಿದಂ ||೩೭||

ಕನಕಕಾಷ್ಠಗಳಂ ಚರವ್ರಜಮೆಯ್ದೆ ಕೊಂಡು ಮಹೋತ್ಸವಂ |

ಮಿನುಗೆ ಭಾವದೇಸಂದು ತದ್ಭಸವೇಶನಾಲಯಕೆಯ್ತು ಭೂ ||

ವಿನುತ ಭಕ್ತನಲೀಲೆಯಂಮನವೊಲ್ತು ಕೀರ್ತಿಸೆ ಕೇಳ್ತು ತ |

ಸ್ಮನದೊಳಚ್ಚರಿಯಾಂತು ಸಾಧ್ವಸಮುಣ್ಣಿಕಂಪಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ||೩೮||

ನಗಚಾಪರೂಪ ನತಸುರ |

ನಗ ಭೂಕಲ್ಯಾಣಕಾರ್ಯಧುರ್ಯ ಶಿವೇಶಾ ||

ನಗಣವಿರಾಜಿತ ಜನಿವೃತ್ತಿ |

ನಗಪವಿ ಪೊರೆಯೆನ್ನನೆಂದುಬಸವಂಪೊಗಳ್ಳಂ ||೩೯||

ನುಡಿಯಲರಿದಾದ ಬಡತನ |

ಮೆಡೆಗೊಂಡ ದರಿದ್ರನೆನ್ನನಿಂತೇತಕೆನೀಂ ||

ಸಡಗರದಿಂ ಪಾಡಿದಪ |

ಯ್ಯಡವರನೇಂ ದಾನಶೌಂಡರಭಿವರ್ಣಪರೇ ||೪೦||

ಮೊದಲಾನರಿಯದ ಪೊಳಪೊಂ |

ದಿದ ಪೊಂಜಾಳಿಗೆಗಳನರಿದೆಂ ತ್ವತ್ಕೃಪೆಯಿಂ ||

ದೊದಗಿದ ಬಡತನಮಂ ನೀ |

ಗಿದೆನೆನಗ್ಗದ ವದಾನ್ಯನೀನೋರ್ವನೆ ದಲ್ ||೪೦||

ಮಂ|| ೪೦|| ವ್ಯ||

ದಾರಿದ್ರ್ಯಂಚೆತ್ತು ನವೆದಪನೀ ಭಕ್ತನೆಂದೊಲ್ದ ನೀಂ ಸ |

ತ್ಯಾರುಣ್ಯಂದಾಳ್ವಿರಿದೆ ಪೊಸಪೊನ್ನೀವಿಯಂತೆತ್ತ ನಿನ್ನೊಲ್ ||

ಸಾರಾಪ್ರವ್ರಾತಮೆನಗೊಳರೇ ನೀನೆಕಾರ್ಪಣ್ಯಜೀವ |

ಗೋರಂತರ್ಥಂಗಳನೊದವಿಸಪ್ಪೇಳದಾರ್ತಕ್ಕರನ್ಯರ್ ||೪೧||

ಪೊಸತೊಂದು ವದಾನ್ಯಗುಣಂ |

ಕೊಸರೇಳ್ತಂದತ್ತು ಬಸವ ದೀನರೆಡೆಗೆ ಸಾ ||

ದೊಸೆದು ಧನರಾಶಿಯಿತ್ತಪೆ |

ರಸಯೊಳ್ಳಿನಗೆಣೆಯೆ ಸಗ್ಗದುರುವುಂ ಮರನುಂ ||೪೨||

ಎಂದವಹೇಳಿಸೆ ಬಸವಂ |

ದಂದುಗದಿಂ ಮಾರದೇವನಡಿದಾವರೆಯೊಳ್ ||

ನಿಂದಲ್ಲಿ ಬೆಮರ್ತು ಬೆಗಡಿಂ |

ಮುಂದರಿಯದ ಮೂಢನಾಗಿ ಕಂಪಿಸುತಾಗಳ್ ||೪೩||

ಗಾಂಪನೊಳಧಮನೊಳಾಶಾ |

ಲಂಪಟನೊಳ್ಳರ್ಪಸರ್ಪದಷ್ಟನೊಳೆಂದುಂ ||

ಸಂಪದ ಗರ್ವಾವಿಲನೊ |

ಳ್ಳೀಂ ಪಶುವೆನ್ನೊಳ್ಳುಣಾವಳಿಯನರಸುವುದೇ ||೪೪||

ಬಳ್ಳಪನೀ ಪ್ರಭುವೆಂದಾ |

ನೆಳಸೇಳ್ತಂದು ತಣಿಪಲ್ಪಗಿದೆನಕಟಿ ಧರಾ ||

ತಳದೊಳ್ಳಿರ್ಧನನೆಂದುರೆ |

ತಿಳಿದೆಂ ನನಗಾನೆ ಪಾಪಿ ಮೊಮೊ ಪೆರತೊಳರೇ ||೪೫||

|| ಪಂಚಜಾಮರವೃತ್ತಂ ||

ಹಿತಾಪ್ತನೀನೆ ಬಂಧುನೀನೆ ದಾನಿನೀನೆ ಭಾವಸಂ |

ಗತಪ್ರಭುಸ್ವರೂಪನೀನೆ ಸಂಗಮೇಶನೀನೆ ಯ ||

ತೃತೀವ ಸೌಖ್ಯಸಂಪದಾಲಿನೀನೆ ಭಾಗ್ಯನೀನೆ ನೀ |
ನೆ ತಳ್ಳದೆನ್ನನೋವುದೆಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದೆ ಬೇಡಿದಂ ||೪೭||

ಎಂದಸರಾಧ ಕ್ಷಮೆಯಂ |
ನಿಂದೆರೆದು ಪದಾಬ್ಜದೊಳ್ಳಣದಬಸವನನಾ ||
ನಂದಂಮಿಗೆ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ದ |
ಯಂದೋರಿ ಕೃಪಾಶರಧಿಯೊಳವಗಾಹಿಸುತುಂ ||೪೮||

ವೈದುಸಲ್ಲಾಪಗಳಿಂ ಮುದ |
ಮೊದವಲ್ಲಿಜನಿಲಯಕೆಯ್ಗೆ ವೈಷನೆಂದಿನವೋಲ್ ||
ಸದಯಂ ಮೋಳಿಗೆಮಾರಂ |
ಸದಭಿಸ್ತುತ ಶರಣಜನಯುತಂ ಸುಖಮಿದಂ ||೪೯||

ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಪದಾಂ |
ಬುರುಹೋದಿತಸಲಿಲಮಂ ನಿರಂತರಮೀಂಟು ||
ತ್ತುರು ಭವಬಂಧನಮಂ ಸಂ |
ತರಿಸುವುದಂ ಕರುಣಿಸು ಶಿವರುದ್ರಾಚಾರ್ಯ ||೫೦||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ
ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನಕವಿವಿರಚಿತಂ
ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ
ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಳಶ
ಮಾಶ್ವಾಸಂ
—ಸಮಾಪ್ತಂ.—

॥ ಓಂ ಪ್ರಸಾದರೂಪಿಣೀನಮಃ ॥

ನಿಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ತಾಮಸ ದುರ್ಭಾವನೆಯಂ |
ತೆಮದರ್ಪ ಶಿವಸತ್ತ್ವಭಾವಮಂ ನೀಡುವ ತ ||
ತೋಮಾರ್ಥಚೂಡ ಶಿವಶೇ |
ಷ ಮುರ್ಮುಂ ಲಿಂಗಶೇಷರಸಿಕಂ ಪೇಳ್ವಂ ||೧||

॥ ಮುಕ್ತಕದಗ್ರಸ್ತಕಂದ ॥

ಶಿವಧಾನು ಧಾನು ಧಾನು ಹ |
ರ ವರೀಯ ವರೀಯ ಪೂಜಿತ ಜಿತ ರಮಾತ್ಮೋ ||
ಧ್ವನ ಭವ ಭೂಧ್ರಾಶನಿ ಶನಿ |
ತವಿಸುವನೀಗೆ ಸಕಲಾರ್ಥಮಂ ವೃಷಪತ್ರಂ ||೨||

॥ ಶಿಖರಣೀವೃತ್ತಂ ॥

ಪ್ರಸಾದಂ ಜ್ಞಾನೈಶ್ವರ್ಯಕರಮುಮಲಂ ಶಾಂತಿಸದನಂ |
ಪ್ರಸಾದಂ ದುರ್ವ್ಯಮೋಹಗಿರಿಕುಲಿತಂ ಪಾಪಹರಣಂ ||
ಪ್ರಸಾದಂ ಚೈತನ್ಯಂ ಸಕಲಸುಖಸೌಭಾಗ್ಯಕರಣಂ |
ಪ್ರಸಾದಂಶೈವಂ ಸರ್ವಜನಿಮರಣಾಂಬೋಧಿತರಣಂ ||೩||

ಕಪಿಲಕಣಾದಮುಖಮಹ |
ರ್ಷಿಪರ್ಪರಶಿವ ಪ್ರಸಾದಮಂಸೇವಿಸಿ ದುಃ ||
ಖ ಪರಂಪರೆಯಂ ಕಳಿದುಳಿ |
ದು ಪರಾತ್ಪರಶಿವಪದತ್ವದೊಳ್ಳಂಜಿಸಿದರ್ ||೪||

॥ ಮಂಜುಭಾಷಿಣೀವೃತ್ತ ॥

ಶತಕೋಟಿಯಜ್ಞಾನನೊಡರ್ಚಿ ಬಾಡಬಂ |
ಕ್ಷಿತಿಯಂ ಹಿರಣ್ಯಮುಮುನಿತ್ತ ಸತ್ಪಲಂ ||

ನುತಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪರಶಿವಪ್ರಸಾದಮಂ ।
ಕ್ಷಿತಿಯಲ್ಲಿಸೇವಿಸಿದಮಾತ್ರದಾಳಪಂ ||೫||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ವಿಮಲಪ್ರಸಾದವನಿಳಾತಳಕೊಕ್ಕುವಮಾಳ್ಗೆ ಭುಂಜಿಪಂ ।
ಗಮನಿಸೆ ಕಿಲ್ಬಿಷಕ್ಕೆಣೆಯವಂ ಭವಿಷಾಪಿ ನಿರಂತಘೋರ ದು ||
ರ್ದಮನರಕಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿಳಿದು ಜೀವಿಸುವಂ ಬಿಡದಾನೊರ್ಮೆಸ ।
ತ್ತಮ ಶಿವಶೇಷಮಂಸವಿದಪಂ ಶಿವನಪ್ಪನವಂ ಸುನಿಶ್ಚಯಂ ||೬||

|| ಮಂಜುಭಾಷಿಣೀವೃತ್ತಂ ||

ಗುರುಶೇಷಮಸ್ತಿಗತ ಪಾಪವ್ಯಂದಮಂ ।
ತರಿಗುಂ ಸರೋಜನಯನಂ ಸರೋಜಜಂ ||
ವರಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸವಿದು ಪಾರ್ವತೀಶನಿಂ ।
ದುರು ಶಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆದರೇವೊಗಳ್ಳಪೆಂ ||೭||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಅಣುತ್ಯಣಕಾಷ್ಟ ಕವ್ವುರ ವಸಾನ ವಿಭೂಷಣ ಗಂಧಲೇಪನಂ ।
ಮಣಿಕನಕಂತುರಂಗ ಮುಖವಾಹನಮಂಜನಸಿದ್ಧಿ ತೈಲಮಂ ||
ಫಣಿಪ ವಿಭೂಷಗರ್ವಿಸದೆ ಭೋಗಿಸೆ ಪುಲ್ಕಸವಿಟ್ಟಮಾನನೆಂ ।
ದಣಿಯರಮಾಜ್ಞೆಯಿತ್ತ ಪರವರ್ತಿವಶೇಷಮಹೋಪಭೋಗಿಗಳ್ಳ ||೮||

ಮೃಡಘನಲಿಂಗಶೇಷಮೆ ಚರಪ್ರಭುತ್ವಪ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಂ ಸ್ವಯಂ ।
ಬಿಡದದನೊಲ್ಲ ಭೋಗಿಸದೆ ನೋಸದೊಳೊರ್ಮೆ ಕೃಶಾನುಮುಖ್ಯ ದು ||
ರ್ಜಡಕದನಿತ್ತೊಡೇ ವೊಗಳ್ಳಪೆಂ ಶಿವಧರ್ಮವಿರೋಧಿ ದುರ್ನರಂ ।
ಸುಡುವತಿ ಘೋರನಾರಕಮನಾಳ್ಳು ಪಜೀವಿಸುವಂ ನಿರಂತರಂ ||೯||

ಮ|| ಖ|| ವ್ಯ||

ವಿಮಲಾನ್ನಂದೊರೆಕೊಳ್ಳದಿರ್ಕೆಬಗೆಗಂ ನೈರ್ಮಲ್ಯಮುಂ ಪೊರ್ದದೆಂ ।
ದುಮದುಂ ಶುದ್ಧಿಯನಾನದಿರ್ಕೆ ಸಕಲಾಕ್ಷಂನಿರ್ಮಲಂ ಬೊಂದದಿ ||
ರ್ಕುಮದುಂ ತನ್ಮತಿಪುಣ್ಯಪಾಪದಿರವಂಸಂಭಾವಿಸಲ್ಯಾರ್ಪದೆಂ ।
ದುಮದುಂಕಾರಣಮದ್ರಿಜಾರಮಣಶೇಷಂಶೈವರಿಂಗಾಶ್ರಯಂ ||೧೦||

ಚಂ|| ಮ|| ವ್ಯ||

ತ್ರಿವಿಧವಿಶೇಷಶೇಷದೊಳಗಿರ್ಪುವಸದ್ರುಚಿಯಂ ಸಮಂತುರೂ |
ಪವನುರೆತ್ಯಪ್ತಿಯಂ ಪರತರೇಷ್ಟಕೆ ಪ್ರಾಣಕೆ ಭಾವಲಿಂಗಕಂ ||
ಸವಿಯಿಸಿ ಮಿಕ್ಕುದಂ ಶಿವಸಮರ್ಚನವೃತ್ತಿ ಚರಪ್ರಶಕ್ತಿಗೆಂ |
ದವಧರಿಸೇಗಳುಂ ಗ್ರಹಿಸರೊಲ್ಲು ಪ್ರಸಾದಮಹೋಪಭೋಗಿಗಳ್ ||೧೧||

ಶಿವಗರ್ವಿಸುತೇಪೊಳ್ತುಂ |
ಸವಿವನ್ನಂಜಯಲೆಂಜಲತ್ತದುವಿಮಲಂ ||
ಶಿವಗರ್ವಿಸದನ್ನಂ ಶಾಂ |
ಭವಮತಪಥದಿಂ ವಿಚಾರಿಸಲ್ತಾನೆಂಜಲ್ ||೧೨||

ಮ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಜನಕಂಶಾಂಭವಸುಪ್ರಸಾದಮರಿಯಲ್ತನ್ಮಾತೆಯೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂ |
ತನುವಿಂದೀರ್ವರಕೂಟದೊಳ್ಪರಮಕೈವಲ್ಯಾತ್ಮಜಂ ಲೋಕದೊಳ್ ||
ಜನಿಸುತ್ತಿದ್ವಪನೆಂಬುವಾರ್ಯರನುಭಾವಾಚಾರಮಂ ಮೀರದಂ |
ತೆನಸುಂಕೊಂಬುದೆ ಸಕ್ರಮಂ ಹಿತಕರಂ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಂಸಂತತಂ ||೧೩||

ದೇಶಿಕಕೃಪಾಗತಾಮಲ |
ವಿಶಾಲ ಶೇಷೇತಿಹಾಸಮುಸಿರ್ವೆಂಭಕ್ತ್ಯಾ ||
ವೇಶದಿನಂತರಿಸದೆ ತ |
ತ್ವಶಸ್ತಲೀಲೆಯನಿರದುರೆ ಲಾಲಿವುದೆಲ್ಲರ್ ||೧೪||

ಮ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಧರಣೀಭಾಗದೊಳೇಳೆಗೆನೆತ್ತಿಸೆವ ಗೊಬ್ಬುರೆಂಬ ತದ್ಗ್ರಾಮದೊ |
ಳ್ಳೆರೆದಂ ಸನ್ಮಹಿಮಾಂಬುಧಿ ತ್ರಿವಿಧತೇಷಾನಂದತ್ಯಪ್ತಂ ದಯಾ ||
ಪರನತ್ಯದ್ಭುತಸಾರವೀರಚರಿತಂ ದುರ್ವಾದಿವಾಗ್ಭಂಜನಂ |
ಗುರುದತ್ತಪ್ರಭುಲಿಂಗಸಂಗರಸಿಕಂ ಶ್ರೀಬಿಜ್ಜಿಬಾಚಾಹ್ವಯಂ ||೧೫||

|| ತರಳವೃತ್ತಂ ||

ಪ್ರಕಟಸತ್ತ್ವಮಧರ್ಕಳೂರ್ಜಿತ ದಿವ್ಯಸುಂದರ ಪಾದುಕಾ |
ಶಕಲದಿಂಸಮೇದಿದ್ವಲಂಕರಣಂಗಳಂ ಭುಜ ಕರ್ಣ ಮ ||

ಸ್ತಕ ಕರಾಬ್ಬಮೆನಿಪ್ಪ ತಾಣದೊಳೊಲ್ಲ ತಾಳ್ಳು ಪೊದಳ್ಳು ದೇ |
ಶಕ ಪದಾಬ್ಬ ಪರಾಗಮೆಂಬಮಲಾಂಗರಾಗಮನಂಗಕಂ ||೧೬||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ವಿರಚಿಸುತಂ ಚರೋತ್ತಮರ ಬೀಳುಡೆಯಂ ಪದೆದೊಲ್ಲ ತಾಳ್ಳು ಚಿ |
ತ್ವರಮಮಹೇಶಭಕ್ತ ರಸಗಲ್ಲಣಪರ್ವಕೆಪೋಗಿ ಮೆಲ್ಲನ ||
ಲ್ಲಿರದೆ ಚರೋತ್ತಮರ್ಕಳೊಲಿದುಂಡುಳುಪಿದ್ಧಪ್ರಸಾದಮಂ ಕರಾಂ |
ಬುರುಹದಿನೆತ್ತಿ ತೀವಿ ಶಕಟಾಂತರದೊಳ್ಳಿಡದಾಯ್ದು ತಂದವಂ ||೧೭||

ಸವಿಯುತ್ತವಿರತಮತ್ಯು |
ತ್ಸವದಿಂದಿರೆ ಬಿಬ್ಬಿಭಾಸ್ಕರಂಪೌರರ್ಚಿ ||
ತ್ರವಿಚಿತ್ರಮೆಂದಿವನಿರವ |
ನವಲೋಕಿಸಿ ಕಡುಕನಲ್ಲು ಗುಜಿಗುಜಿಸುತ್ತಂ ||೧೮||

ಬಗೆಬಗೆಯಿಂ ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರೆ |
ನಗಜಾವರಭಕ್ತವರ್ಯನಾ ಗೊಬ್ಬುರೊಳ್ ||
ಬಗೆದಂದು ನಡೆದಸದ್ಭ |
ಕ್ತ ಗಣದಪರ್ವಕ್ಕೆ ತಳರ್ವನತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂ ||೧೯||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಜಂಗಮಪುಂಗವರ್ಗೆರಗಿ ಮೀರಿದ ಭಕ್ತಿರಸಪ್ರವಾಹದಿಂ |
ಮಂಗಲತತ್ತ್ವಸಾದ ತತಿಯಂ ಬಿಡದಾಯ್ದು ಪೊದಳ್ಳು ಜೋಕೆಯಿಂ ||
ಪಿಂಗದೆಕೊಂಡು ತೀವಿಶಕಟಾಂತರದೊಳ್ಳಿವಭಕ್ತಸಂಕುಲಂ |
ಮುಂದೆಸೆ ಪಾಡತಾಡುತೆಸೆಯಲ್ಲ ಯರಾವಮಳದರ್ಪತೀವಿರಲ್ ||೨೦||

ಪಳಯಿಗೆ ಮಿಳಿರುತ್ತಿರೆ ತೊಳ |
ತೊಳಗುತ್ತಿರೆ ಸತ್ತಿಗೆ ಕಳತೂರ್ಯತ್ರಯದು ||
ತ್ಯಳಕಳರವಮೆಣ್ಣೆ ಶೆಯಂ |
ಪಳಂಚಿರೆ ಬಿಡದುಘಟಾಂಗುಭಲೆಯನುತೊಲವಿಂ ||೨೧||

ರಥಮಂ ತರುತಿರೆ ಪುರದೊ |
ಳ್ಳುಧದೊಳ್ಳಡೆಗಟ್ಟಿ ವಿಪ್ರರಣ್ಣುತಲಿದಿರೊಳ್ ||

ವೃಥುಲ ಪ್ರಸಾದಮಹಿಮೆಯ |

ಯಥಾರ್ಥಮನರಿಯದೆ ಮೂಢರವರಿಂತೆಂದರ್ ||೨೨||

ಪುಗದಿಪೂರ್ವಲಂ ನಿಲ್ಲೊಗು |

ಮಿಗೆಯೇನದ್ಭುತಮಿದೇನುಪ್ರವೃದ್ಧಿಗಳ್ಗೆ ||

ಮೃಗೆ ಸಡಗರಮಂ ನೆಗಲ್ದಪೆ |

ಬಗೆತೋರ್ದಂತೆ ಕಡುಕೂರ್ತ ಧೂರ್ತವ್ರಜದೊಳ್ ||೨೩||

ಬಗೆದುಜ್ಜುಗ ಕೈಸಾರ್ದದೊ! |

ಮಿಗಲಚ್ಚಣಪಚ್ಚ ಭಕ್ತನಳಿದನೊ! ಪೆರತೊಂ ||

ದೊಗಪಿನ ಪೇರೊಸೆಗೆಯೊ! ಬ |

ಲ್ವಗೆಯಂ ಸದೆದಿಕ್ಕಿದತಿಶಯ ಪರಾಕ್ರಮವೋ ||೨೪||

ಪೇಸದೆ ಶೂದ್ರೋಚ್ಚಿಷ್ಟಮ |

ನೋಸರಿಸದೆಮೆಲ್ಲ ಪೋಗದನಿತಕೆನೀನೀ ||

ಮೀಸಲ ಪಾರ್ವರ ಪೊಳಲಂ |

ಹಸಂಗೆಡಿಸೆಯ್ದುವೆ ರಥದೊಳ್ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ||೨೫||

ಸವಿವಾಂತಿದೆಮ್ಮಿಂ ನೀಂ |

ಸುವಿವೇಕಿಯೆನಿಸೆ ತಳುವದೆ ತೊಲಗುವದೆನುತುಂ ||

ಕವಿದದ್ವಿಜರೆನಲ್ಲೇಳುತೆ |

ಶಿವಶರಣಾಗ್ರಣಿ ಸರೋಷಭೀಷಣನಾದಂ ||೨೬||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಪಡಪಡ ಪಾಪಕರ್ಮರಿರ ಶಾಪವಿದಗ್ಧ ನಿತಾಂತಘೋರಪೆ |

ಬಡಕಿನ ದುರ್ಮಲಾಂಗರಿರ ಪ್ರೋಕ್ಷಿತಸನ್ನತ ವೀರಶೈವಮಂ ||

ಪಡೆಯದೆ ದುಃಖಪಾಶಕೊಳಗಾಗಿ ಯಥಾರ್ಥಮನಾರದುರ್ಕಿನಿಂ |

ನುಡಿದಪಿರೇಕೆ ಜಾವಳರೆ ಜಾನ್ತವಿಚೂಡನಭಕ್ತರುರ್ವಿಯೊಳ್ ||೨೭||

ಕುಲಜರ್ಕುಲಗೆಟ್ಟನಿಯಳ |

ನಲಸದೆ ತಲ್ಲಿರೆ ತನುತ್ರಯಾಮಲಿನತೆಯಾಂ ||

ತಲಘುಶಿವಭಕ್ತರಂ ನೀ |

ವೈಲದೊಳ್ಕುಲಹೀನರೆಂಬಿರಚ್ಚರಿಯಲ್ಲೇ ||೨೮||

ಪಾವನಗುರುಪ್ರಸಾದಮು |

ನಾವಂತಾನಾರದೆಂಜಲೆಂಬನವಂ ದು ||

ಜೀವಿ ನರಕದರಮನೆಯೊ |

ಶ್ವೇವಿಸುವಂ ಜನ್ಮಜನ್ಮದೊಳ್ಳಿದ್ಧಾಂತಂ ||೨೯||

ಶಿವಭಕ್ತಸುಪ್ರಸಾದಂ |

ಭವಿಕುಲಕುಜವನ್ದಿ ಮುಟ್ಟದಿರ್ತೊಲಗೆನ್ನಲ್ ||

ತವೆ ಮಾಮಸಕಮಸಗ |

ಲೈ ವಿಪ್ರರುರಿದು ನೆರೆದು ಕದನಕ್ಕಣೆಯಾಗಲ್ ||೩೦||

ನಿಜಹಸ್ತಾಂಬುಜದಿಂಭವ |

ಕುಜಾನಲ ಶಿವಪ್ರಸಾದಮಂ ಮೊಗೆದೆತ್ತು ||

ತ್ತೈಜವದಿನೀಪೊಳಲಂದಹಿ |

ಸು ಜೋಕೆಯನೆನುತ್ತೆ ಬಾಚಯಂಕೆದರಲೊಡಂ ||೩೧||

ಚಂ|| ಮ|| ವೃ||

ಪಸರಿಸುತೊತ್ತಿ ಪತ್ತಿ ಮಸೆಯುತ್ತೆ ಭಿಟಿಲ್ಕಿಟಲೆಂದು ಭೋರನಾ |

ಗಸಕೊಗೆದೇರಿ ಮೀರಿ ಕಿಡಿಸೂಸಿ ಪೊದಳ್ಳುರಿಮಾಲೆ ಪರ್ಬಿದ ||

ಳ್ಳಿಸಿ ಸುಮನೋಜ್ಞ ಮುಪ್ಪೊಳಲನೊರ್ಮೆಗೆ ಮುತ್ತಿದ ಶರ್ವನುಗ್ರಸಾ |

ಧ್ವಸನಯನಾಗ್ನಿಯಂತೆಸೆದು ಮುತ್ತಿದುದಾ ಪೊಳಲಂ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದೊಳ್ ||೩೨||

ಎಲೆನಲೆ ಕಿರ್ಚು ಚುರ್ಚಿದುದು ಬಂದುದು ನಿಂದುದು ನಿಲ್ಲಲೀಯದ |

ಗ್ಗಲಸಿ ಪಳಂಚಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡುದು ಬೆಂದುದಾಲಯಂ ||

ಜಲಕನೆಪೋಗುಸಾಗು ಪರಿದೋಡಿರದೋಡು ಧನಾದಿ ಧಾನ್ಯಮಂ |

ಚೆಲುವೆಳವಕ್ಕಳಂ ತೆಗೆಯೆನಿಪ್ಪರವಂ ಪಿರಿದಾಯ್ತು ಪಾರ್ವರೊಳ್ ||೩೩||

ಬಿಡುಗಣ್ಣುಮುಪ್ಪೊಳಲಂ |

ಮೃಡನುರಿಗಣ್ಣಂ ದಹಿಪುದನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮುದಮಂ ||

ಪಡೆದೊಲ್ಕಿವಶೇಷಾನಲ |

ಮಡದೂರಂಮುತ್ತೆ ಭಕ್ತರಾನಂದಿಸಿದರ್ ||೩೪||

ಪಾರ್ವರ ಪ್ರಯತ್ನಮೆಲ್ಲಂ |

ಪರ್ವತಕರಿ ಪೊತ್ತಪೋಲನರ್ಥಮನೊಂದಲ್ ||

ಪರ್ವದನಲೋಪ ಶಮನಕೆ |

ನಿರ್ವಾಹಂಗಾಣದೆ ಬಹುನಿರ್ವಿಣ್ಣತೆಯಿಂ ||೩೫||

ಪರಿತಂದು ಪಲ್ಲಿರಿದು ತರ |

ಹರಿಸದೆ ಗೋಳುಂಡೆಗೊಂಡು ಪರಶಿವನಿಂದಾ ||

ಪರಿತುಷ್ಟರ್ಮಣಿದುರೆ ಕಿಂ |

ಕರತ್ವದಿಂ ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚನಡಿದಾವರೆಯೊಳ್ ||೩೬||

|| ಚಂ || ವಾ || ವೃ ||

ತನುಜನದೋಷ ದುರ್ಗುಣಮನಾರದೆ ತತ್ತಮರ್ದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸು |

ತ್ತನುನಯದಿಂ ಪಿತಂ ಮರೆದು ಪಾಲಿಸುವಂತೆಸಗಿದ್ ದೋಷಮಂ ||

ಘನಗುಣಶಾಲಿ ಮನ್ನಿಪುದುಮಲ್ಲಿಪುದಿಂದೆಮಗಾದತಾಪಮಂ |

ವಿನಮಿತಬಂಧು ದೀನಜನವೃಂದಮನೆಯ್ದೆ ದಯಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ||೩೭||

ವಿಮಲಪ್ರಸಾದತೇಜಂ |

ಕಮರಿಸಿತೆಮ್ಮಗ್ರಹಾರಮಂ ದ್ವಿಜರೆಲ್ಲರ್ ||

ದುಮುಕಿ ಸೊಡರಿಂಗರಗಿದಾ |

ಕ್ರಿಮಿಯಂತಿರೆ ಬೆಂದುನೊಂದು ಕರಿಮುರಿವೋದರ್ ||೩೮||

ಸಕುಟಲರಭವಶರಣ ನಿಂ |

ದಕರೆನಿಪೆಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳನರಸದೆ ಭವ ||

ತ್ವಕಟಗುಣಂ ಮೆರೆದೆಮ್ಮಂ |

ಸುಕರಂಮಿಗೆಪಾಲಿಸೆಂದು ಮಗುಳ್ಳೆರಗಲೊಡಂ ||೩೯||

|| ಉ || ವಾ || ವೃ ||

ವಿಪ್ರವಿತಾನಕಂದೊಲವಿನಿಂ ವರವಿತ್ತನಲಸ್ವರೂಪ ದಿ |

ವ್ಯಪ್ರಥಿತಪ್ರಸಾದರುಚಿಯಂ ಬರವೇಳ್ವದನಾಂತು ಶೀರ್ಷದೊಳ್ ||

ಕ್ಷಿಪ್ರದೊಳಿಂದಿನಂತೆ ಪೊಳಲಂರಚಿಸುತ್ತಳಿದಿದ್ ಸರ್ವಜೀ |

ವಪ್ರಕರಕ್ಕಸುಂಗೊಳಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದಂ ಸಲೆಬಿಬ್ಬಿಭಾಸ್ಕರಂ ||೪೦||

ಹರಗುರುಜಂಗಮಮೂರ್ತಿಗ |

ಳಿರದಿತ್ತ ವಿಶೇಷಶೇಷಭೋಗವನೊಲವಿಂ ||

ದುರೆ ಸೇವಿಸ ಭಾವನೆಯಂ |
ಕರುಣಿಸಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸು ಶಿವರುದ್ರಾಚಾರ್ಯ ||೪೧||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ
ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚಿನ್ನ ಕವಿರಚಿತಂ
ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ
ಪ್ರಬಂಧದೊಳೇ
ಕಾದಶಾಸ್ತ್ರಾಸಂ
—ಸಮಾಪ್ತಂ —

|| ಓಂಭೂತಿಶ್ವರೂಪಿಣೀನಮಃ ||

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಭೂತಿಗಿರಿಜಾವರಾಂಗ |
ಜ್ಯೋತಿಭವಾರಾತಿ ಲೋಕಸದ್ಭೂತಿದಸಂ ||
ಪ್ರೀತಿಗತಭೀತಿವಿಲಸ |
ದ್ಭೂತಿಪ್ರೀತಂವಿಭೂತಿಸಂಪದಮೋರೆದಂ ||೧||

|| ವರ್ಗೀಯಕಂಠ ||

ಭಜಕಜನಾವನ ನಿಪುಣಂ |
ಭುಜಂಗಕಂಕಣನಮೋಘನನುಪಮನನಘಂ ||
ನಿಜಮಿಗೆಮುದದಿಂ ಪಟುತಮ |
ಗಜಾಜಿನಂ ಗೋಪದಂಗುಡುಗೆ ಗೋಗಮನಂ ||೨||

ಮ|| ಸ || ವ ||

ಶಿವಸದ್ಭೋಜಾತವಕ್ತ್ರಾಂಬುಜದಿನೋಗದುದಾ ನಂದೆಯೆಂದೆಂಬ ನೀಲಾಂ |
ಕ ನಿರಾಜದ್ಧೇನು ತದ್ಗೋವಿನಮಲ ಮಯದಿಂಭೂತಿ ಪುಟ್ಟತ್ತದಂ ಪ್ರೋ ||

ತ್ಸವದಿಂ ವಿಧ್ಯುಕ್ತದಿಂ ಧಾರಣವನೇಸಗೆ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಂಸಿದ್ಧಿ ಲೋಕ್ಯೆ |
ಕ ವಿಶಾಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪತ್ತುಖನೊದಗಿ ಲಸನ್ನೋಹ್ಲಪ್ರೇಮೇಶನಪ್ಪಂ ||೩||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ ||

ವಿಲಸಿತವಾಮುದೇವಮುಖದಿಂದುದಿಸಿತ್ತಸಿತೋದ್ಭವರ್ಣಸಂ |
ಕಲಿತ ಸುಭದ್ರೆಯೆಂದೆನಿಸಥೇನು ತದೀಯ ಮಯಪ್ರಭಾವದಿಂ ||
ಸಲೆಜನಿಸಿತ್ತುತದ್ಭಸಿತಮಂತದನೊರ್ಮೆಪೊದಳ್ಳು ತಾಳ್ಪವಂ |
ಜಲರುಹಮಿತ್ರಪುತ್ರನನಿರರ್ಚುವ ವಿಕ್ರಮದಿಂ ವಿರಾಜಿಸಂ ||೪||

|| ಶಿಖರಿಣೀವೃತ್ತಂ ||

ಶಿವಾಘೋರಾಸ್ತ್ರಾಂಭೋಜದಿನೊಗೆದುದಾರಾಜಿತ ವಿರ |
ಕ್ತವರ್ಣಂದಾಳ್ಳುಧ್ಯತ್ಸುರಭಿ ತದನೋಘಾನಮಯದಿನು ||
ದ್ಭವಂಗೊಂಡತ್ತುಂ ಭಸ್ಮಮದನಿರದಾವಂ ಧರಿಸುವಂ |
ಭವಾರಣ್ಯಂದಾಟುತ್ತಿಸೆದಪನವಂ ನಿತ್ಯಪದದೊಳ್ ||೫||

ಉ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ತತ್ಸುರುಷಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ವರಗಾರಿಮ ವರ್ಣಸುಶೀಲೆಯೆಂಬ ಭಾ |
ಸ್ವತ್ವರಿಪೂತವತ್ಸನೊಗೆದತ್ತು ತದೀಯಮಯಪ್ರಭಾವದಿಂ ||
ಚಿತ್ವರಮಸ್ಸ ಕ್ಷೀರಮುದಿಸಿತ್ತದನಾನನದೊರ್ಮೆ ತಾಳ್ಪವಂ |
ತತ್ಸುರುಷಂ ಮಹಾಪ್ರಮಥರಾಜಿಯೊಳೆಯ್ದ ವಿರಾಜಿಸಂನಿಜಂ ||೬||

ಋ|| ಸ್ತ|| ವ್ಯ||

ಗಿರಿಶೇಶಾನಾಸ್ಯದಿಂ ತತ್ಸುಮನೆಯೆನಿಸ ಗೋ ಭಾಸುರಾನಂತ ವರ್ಣಂ |
ಮೆರೆಯಲ್ಪುಟ್ಟಿತ್ತು ತದ್ಗೋಮಯದಿನೊಗೆದುದುದ್ರಕ್ಷೆ ತದ್ರಕ್ಷೆಯಿಂದು ||
ಧರಭೂತಂಬ್ರಹ್ಮಪೈಶಾಚ ಮುಖಮಖಿಲ ಸಂತಾಪಮಂ ವಿಘ್ನಮಂ ಸಂ |
ತರಿಸಂ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂತಾಳ್ಳನಿತಕಿದು ಶಿವಾನ್ನಾಯಮಾರ್ಗಪ್ರಬೋಧಂ||೭||

ಛಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಸಕಲ ಸಮಂಚಿತೋತ್ತಮ ವಿಭೂತಿಯನಿಂತು ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿತಾ |
ನಕುಟಲ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಜಮದಗ್ನಿ ಪರಾಶರ ಕಶ್ಯಪಾತ್ರಿಗಳ್ ||
ಸುಕರ ಘಟೋದ್ಭವಂ ಹರಿವಿರಂಚಿನುಖಾಮರಸ್ಯಂದಮೊಲ್ಪುಸು |
ಪ್ರಕಟಮೆನಲೈತಾಳ್ಳಿಸರಮಾಯುವನಿತ್ತುದು ಪೇಳ್ವುದೇನದಂ ||೮||

ಸತ್ಯಂಶರ್ವಾಮ್ನಾಯಂ ।

“ಭೂತ್ಯೈನಪ್ರಮದಿತವ್ಯ”ಮೆಂಬುದು ಮದರಿಂ ॥

ನಿತ್ಯಂ“ತ್ರಿಯಾಯುಷಾದಿ” ।

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮನುಮುಖದಿಂ ಪ್ರಬೋಧಿಪುದತ್ತೇ ॥೯॥

ಓತದು “ಸಂಪದಭಸ್ಮ ।

ಜ್ಯೋತಿ” ಯೆನುತ್ತುಂ ಶಿವಾಧಿಕತೆಯಂ ತಂತ್ರ ॥

ಖ್ಯಾತಿಮಿಗೆ ಪೇಳ್ಕುಮನಿಕಂ ।

ಭೂತಾಶೇಷಪ್ರಪಂಚಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಂ ॥೧೦॥

॥ ಚಂ॥ ಮಾ॥ ವೃ॥

ಧರಿಸದೆ ಭೂತಿಯಂ ಪರಮಮುಕ್ತಿಯನಾಳ್ವಿದೆನೆಂಬವಂ ಮಮೋ ।

ದ್ಗರಳಮನೀಂಟಿ ಜೀವಿಸಿದೆನೆಂಬವನಂತಿರೆ ಹಾಸ್ಯಮಕ್ಕು ಭಾ ।

ಸುರಶಿವಭಸ್ಮಮಂ ಜರೆವದುರ್ಮನುಜಂ ಶಿವನಿಂದಕಂ ಪ್ರಭಾ ।

ವರಣವಿಭೂತಿಧಾರಕನುಮಾವರಧಾರಕನಕ್ಕುಮೊಚ್ಚತಂ ॥೧೧॥

ದಿನರಾಜನಿಲ್ಲದ ಪಗ ।

ಲ್ವನರುಹಮಿಲ್ಲದ ಸರೋವರಂ ಯಾಮೀರಂ ॥

ಜನಿಸದಯಾಮಿನಿ ನಿರ್ಗತ ।

ಮನೋಜಭಸಿತರಹಿತಾಳಿಕಸ್ಥಲಮಶುಭಂ ॥೧೨॥

ತೀರ್ಥಸ್ನಾನೋದಿತಫಲ ।

ಮರ್ಥಂಗಳನಿತ್ತೊಡೀಂ ವಿಚಾರಿಸೆ ಕ್ಷಣಿಕಂ ॥

ವ್ಯರ್ಥಂಭೂತಿಸ್ವಪನಂ ।

ಸಾರ್ಥಂ ಶಾಶ್ವತಮದೆಂತೆನಲ್ಪಿತ್ತರಿಪೆಂ ॥೧೩॥

ಮ॥ ಐ॥ ವೃ॥

ಸಿರಿಯಿಂ ಸಂಪದದಿಂ ಶಿವಾಲಯಗಳಿಂಸದ್ಧಾರ್ಮಿಕಾಚಾರ ತ ।

ತ್ವರರಿಂನೀತಿನಿಧಾನದಾನಪರರಿಂ ವಾಣಿಜ್ಯರೋಗಿಂ ಗಿರೀ ॥

ಶ್ವರ ಭಕ್ತೈಕಸುಶೀಲರಿಂ ಸುರುಚಿರೋದ್ಯಾನಂಗಳಿಂ ತಳ್ತು ಸುಂ ।

ದರ ಪಾಂಚಾಳಮೆನಿಪ್ಪ ದೇಶಮೆಸೆಗುಂ ಸರ್ವಪ್ರಜಾವರ್ಗದಿಂ ॥೧೪॥

ಅದನಾಳ್ವಂ ಸಿಂಹಕೇತಾಭಿಧನ್ಯಪತಿಲಕಂ ಬೇಂಟೆಗೆಂದೊರ್ಮೆತಾಂ ಸ |
ಮ್ಮುದದಿಂಭಿಲ್ಲರ್ಕಳಿಂತಳ್ತು ಕಠಿನವಿಪಿನಕ್ಕೆಯ್ದಿ ರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯಾ ||
ಸ್ವದಲಿಂಗಂಬೀಳ್ವಿರಲೋರ್ವ ಶಬರನದನುವೀಶಗಂ ಕಾಣ್ವೆ ಸಲ್ಲಾ |
ಸುದತೀಶಂಭಕ್ತಿಯಿಂಪೂಜಿಸಲಭಿಮತಗಳ್ನಾಗುಮೆಂದಾಡಲಾಗಳ್ ||೧೫||

ಮ|| ೩|| ೪||

ಯಜನಂಗೆಯ್ವ ವಿಧಾನಮಂ ವಿಧಿಸೆನಲ್ಪಾಜಚ್ಛಿತಾ ಭೂತಿಯೇ |
ಯಜಿಸಲ್ತಕ್ಕುದುಮಂತದಂ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಸಂಲೇಪನಂಗೆಯ್ಯದೇ ||
ಭುಜಗಾಲಂಕೃತ ಶಂಭುಲಿಂಗಕನುವಿಂದೆಂತಾದೊಡಾಹಾರಮಂ |
ನಿಜದಿಂದರ್ಪಿಸಲಾಗದೆಂದೊರೆವುದುಂ ಭೂಮೀಶ್ವರಂ ಹಾಸ್ಯದಿಂ ||೧೬||

ನುಡಿಯಂಕೇಳ್ವೊಡನಿರದಾ |
ಬಡದಂಪತಿಗೆಳ್ವಿಧಿಯನದಂ ಕೈಕೊಂಡರ್ ||
ಮೃಡನಂ ನಂಬಿದಭಕ್ತ |
ರ್ಗಡರಡಸುವದೇನೊ ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿದ್ವಾರಂ ||೧೭||

ದಂಪತಿಗಳ್ವ್ರತಿಸಿತ್ಯಂ |
ಪೆಂಪಾಂತ ಚಿತಾವಿಭೂತಿಯಂ ಸುಡುಬಲಿಯೊಳ್ ||
ಸಂಪಾದಿಸಿತಂದು ಗಿರಿಶ |
ನಂ ಪೂಜಿಸರೊಲ್ಲ ಭಕ್ತಿರಸಮುಕ್ತೇರಲ್ ||೧೮||

|| ತರಳವೃತ್ತಂ ||

ನಿಯತದಿಂ ಕೆಲಕಾಲಮಿಂತು ಚಿತಾವಿಭೂತಿಮಹಾವ್ರತಂ |
ಲಯಿಸದಂತಿರಲೊರ್ಮೆ ಭಕ್ತಿಪರೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ಯಲೊ! ಭಕ್ತರಂ ||
ಪ್ರಿಯದಿನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನಿತ್ತು ಮುಕ್ತಿಡಲೆಂಬ ಹೆ |
ಬ್ಬಯಕೆಯಿಂದಲೊ! ಲೋಕದೊಳ್ಳೆರೆಸಲ್ವೊ! ಭಕ್ತಿಸುಗಂಧಮಂ ||೧೯||

|| ಭ್ರಮವಿಲಸಿತವೃತ್ತಂ ||

ಚಿತಾಭಸ್ಮಮೆಲ್ಲೆಲ್ಲೆಯುಂ ಸಿಕ್ಕದೊ |
ಲ್ವತಾಂಗೋದ್ಭವಂ ಮಾಡೆ ಸಂಶೋಧಿಸಲ್ ||
ವ್ರತಂಭಂಗಮಾಯ್ತೆಂದು ದುರ್ಭಾಂತಿಯಿಂ |
ದೆ ತದ್ಭಿಲ್ಲನಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ತತ್ತ್ವಿಯಳ್ ||೨೦||

ಇನಿತೇಕೇಯೋಚನೆಯಿದ |

ಕೃನುಕೂಲಮನಲ್ಪ್ರತರ್ಕ ಮತ್ತನುವಂ ಸೀ ||
ವೆನದಂ ಚಿತಾವಿಭೂತಿಯು |

ನನಘಂಶಿವಗರ್ಪಿಸೆಂದು ಪೇಳ್ವಿರದಾಗಳ್ ||೨೧||

|| ತರಳವೃತ್ತಂ ||

ಮನೆಯೊಳೊಂದೆಡೆ ಗೆಂಟೆನೊಳ್ಳರುತಾಪ್ತನಂ ಪುಟಗೆಯ್ದು ತ |
ದ್ವನಿತೆ ಸೀಯೆ ನಿಜಾಂಗಮಂ ನಿಜವಲ್ಲಭಂ ಪೊರೆಯೇರೆ ಪಾ ||
ವನ ತದೀಯವಿಭೂತಿಯಂ ಶಿವಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಗೆ ಲೇಪಿಸು |
ತ್ತನುವಿನಿಂ ಧರಣೀಧರೋಪಮಪೂರ್ಣನಿಶ್ಚಲಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ||೨೨||

ಜ್ಞಪ್ತಿಗೆ ತಾರದೆ ಮಡದಿಗೆ |

ಪ್ರಾಪ್ತಿಸು ನೈವೇದ್ಯಮಂ ಜವದಿನೆನೆಸತಿಸಂ ||

ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿ ಮಣಿದುರೆ ನಿಂದ |

ಳ್ವೀಪ್ತಾಮರವಧುವಿನಂತೆ ಪತಿಯಂತಿಕದೊಳ್ ||೨೩||

ಸತಿಪತಿಗಳ್ಳಿವಲಿಂಗಕೆ |

ಘೃತವಾಚಿತ ಷಡ್ರಸಾನ್ನಮಂ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಸಾ ||

ರ್ದತಿ ನಿಶ್ಚಲಗುಣಪೂರ್ಣೋ |

ದಿತ ಸವ್ಯಗೃಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಕೀರ್ತಿಸಿದರ್ ||೨೪||

|| ಮೂಲಿನೀವೃತ್ತಂ ||

ಜಯಜಯ ಶುಭಧಾಮಾ ಭಕ್ತಚೇತೋವಿರಾಮಾ |

ಜಯಜಯ ಶಮಸೋಮಾ ದಿವ್ಯಲೀಲಾಭಿರಾಮಾ ||

ಜಯಜಯ ಭವಭೀಮಾ ಚಂದ್ರಭಾಸ್ವಲ್ಲಲಾಮಾ |

ಜಯಜಯ ಚಿತಕಾಮಾ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಸೀಮಾ ||

|| ಚಾಮರವೃತ್ತಂ ||

ಇಂತುಗೆಯ್ದ ಭಕ್ತಭಕ್ತಿಗೀತದೀಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೋ |

ದಾಂತರಂಗದಿಂ ವಿಧಾತವಿಷ್ಟು ವಂದಿತಂಶಿವಂ ||

ಕಂತುದಗ್ಧ ಭೂತಿಗಾತ್ರನಗ್ನಿ ನೇತ್ರರಾಜಿತಂ |

ಕಾಂತಕಾಂತೆಸಾರ್ವತೀಸಮೇತ ಮೂಡಿತೋರಿದಂ ||೨೫||

ಮ|| ಎ|| ವೃ||

ಸತಿಯಂ ಸುಂದರ ದಿವ್ಯರೂಪವತಿಯಂ ನಿರ್ಧೂತ ನಿರ್ಮೋಹ ಸ |
 ನೃತಿಯಂ ಧರ್ಮಗುಣಾಬ್ಧಿ ರಾತ್ರಿಪತಿಯಂ ಸದ್ಭಾವೆಯಂ ಸದ್ವಯಾ ||
 ವತಿಯಂ ನಿಶ್ಚಲಭಕ್ತಿಭಾಗ್ಯರತಿಯಂ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಲಿಂಗಕಾ |
 ಹುತಿಯಂತೆತ್ತ ಪರುಂಟೆಯನ್ಯರೆನುತುಂ ತಳ್ತಪ್ಪಿದಂ ದೇಹಮಂ ||೨೮||

|| ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಾವೃತ್ತಂ ||

ಭಾವದಿಷ್ಟಮನಿತ್ತಪೆಂ ಬಿಡದೊಲ್ಲ ಬೇಡುವದೆಂದೆನ |
 ಲ್ತಾವಕೇನ ಮಹಾಚಿತಾಮಲಭೂತಿ ಸದ್ವ್ರತಮೆಂದಿಗುಂ ||
 ಭಾವಿಸಲ್ಪ್ಪುತಿಯಂಟದಂತಿರೆಮಾಳ್ಪದೆಂದೆನೆ ಶಂಕರಂ |
 ಭಾವದೊಳ್ಳಸುನಕ್ಕು ಚಿತ್ಪದವಿತ್ತು ಭಕ್ತರನೋವಿದಂ ||೨೯||

ಇದನೀಕ್ಷಿಸಿ ಭೂಪಂ ಹಾ |

ಸೃದೊಳಾನೊರೆಯಲ್ಪುಳಿಂದಜಾಯಾಪತಿಗಳ್ ||

ಸದರಂ ನಂಬಿ ಮಹೇಶನ |

ಪದಮೆಯ್ದಿ ದರೆಂಬೊಡಾನವರ್ಗಳಿಂತೀಗಲ್ ||೩೦||

ನಡೆದಾ ಮೃಡನಡಿಯಡೆಯಂ |

ಪಡೆವೆಂ ನಿಜವೆಂದು ಭಿಲ್ಲದಂಪತಿಗಳ ಮೆ ||

ಲ್ಲಡಿಗೇರಗಿ ತಥಾಕ್ರಮದಿಂ |

ಮೃಡನಂಮುಚ್ಚಿಸಿ ಶಿವಸುಖರಾಜ್ಯಮನಾಳ್ ||೩೧||

ಶಿವನಂಗಕಾಂತಿಭಸಿತವ |

ನವನೀತಲದೊಳ್ಳೆದುಹೊಳೆದು ಸಂಚರಿವಾ ||

ಶಿವಭಕ್ತರ ನೆರೆಯೊಳ್ಪಾ |

ಳುವುದಂ ದಯಿಗೆಯ್ದುದು ಶಿವರುದ್ರಾಚಾರ್ಯ ||೩೨||

ತೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ

ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನಕವಿವಿರಚಿತಂ

ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ

ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಳದ್ವಾ

ದಶಾಶ್ವಾಸಂ

—ಸಮಾಪ್ತಂ—

॥ ಓಂ ಶಿವಾಕ್ಷಮಣಿಭೂಷಣೇನಮಃ ॥

ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಸಾಕ್ಷಾದ್ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನನು |
ಲಕ್ಷಿಸಿ ಪಾವನಗುರೂಕ್ತಮತದಿಂಧರಿಸಲ್ ||
ರಾಕ್ಷಸಮುಖಬಾಧೆಗಳಿಂ |
ರಕ್ಷಿಸ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಸತ್ವಮಂ ನಿರವಿಸಿದಂ ||೧||

— ಅವರ್ಗೀಯಕಂದ —

ಹೀರಯಶೋವೈಶಾಲ್ಯ ವ |
ಸುರಾಶಿ ವಿಷಹರಶಿವೇಶ ಸೂರಿವಿಲಾಸಾ ||
ಸಾರಹರಶೇಷಲೋಲಾ |
ಸುರೇಶ ಶಶಿಶೀರ್ಷಶರ್ವಶಿವ ಸರ್ವೇಶಾ ||೨||

ಚಂ|| ಮ|| ವೃ||

ಜನಪತಿಯಕ್ಷಿಯಾಶ್ರಯದೆ ಸಂದುಸಜೀವಿಪ ಮಾನವಾಳಿಗಂ |
ಧನವತಿಸಾರುಗುಂ ನಿಸದಮಂತದುಮಿರ್ಕೆ ಚತುರ್ದಶೋರ್ವಿಗಂ ||
ಜನಪತಿಯಪ್ಪಮೋಘ ಸಕಲೋತ್ತಮ ದಿವ್ಯಶಿವಾಕ್ಷಿಯಾಶ್ರಯಂ |
ತನಗಿರೆಪೇಳ್ವದೇನಿಹಪರತ್ರ ಸುಖೋಭಯಸಾರದಿರ್ಕುಮೇ ||೩||

ತ್ರಿಪುರವನಂದು ಚುರ್ಚುರ್ವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಲೋಚನದಿಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸ |
ಲೈ ಪಳಪಳಂ ಧರಾತಲಕುದಿದ್ರ ತ್ರಿಲೋಚನಬಿಂದುವಿಂ ಲಸ ||
ಜ್ವಪಕೆನೆ ಮೂವತೆಂಟಿನಿಸಿ ಭಕ್ತಹಿತಾರ್ಥಮೆ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಗಂ |
ಗುಹಿತಮುಖಾಜ್ಜ ಮೆಂದು ಜನಿವೆತ್ತದು ಭಾಸುರರುದ್ರನಂಶದಿಂ ||೪||

ಮ|| ಸೃ|| ವೃ||

ಇನನೇತ್ರಾಂಭೋಜದಿಂದ್ವಾದಶಮುರಿಯೆಸುಧಾಂತ್ಯಕ್ಷಿಯಿಂ ಘೋಡಶಂ ಮೇ |
ಉನಲೋದ್ಯನ್ನೇತ್ರದಿಂ ಪತ್ತುವಿಧಮೊಗೆದುಭೂಭಾಗದೊಳ್ಳಕ್ರಮಂ ಗೊಂ ||

ಡು ನಯಂಕೈಮಿಕ್ಕುಧಾವಲ್ಯಮೆಸೆವಕಪಿಲಂ ಚಾರುಕೃಷ್ಣಾಂಕವರ್ಣಂ |
ಮಿನುಗಲ್ಪೊಂದೊಪ್ಪುಗುಂ ದುರ್ಧರವಿಪಕ್ಷಂಚಿದಕ್ಷಂಶಿವಾಕ್ಷಂ ||೫||

ಮಣಿಚಿನ್ನಾದಂ ಮುಖಂಭಾವಿಸಲಸದೃಶ ಚಿದ್ವಿಂದುಲಿಂಗಂ ಗಿರೀಶೇ |
ಕ್ಷಣಮುಂ ತನ್ನಾಳಮೇ ಚಿತ್ಕಳೆಬಗೆಯೆಚರಂ ಸೂತ್ರಮಾಗಲ್ಯಮೋಕ್ಷಂ ||
ತಣೆವಂತೊಲ್ದೊರ್ವೆ ತಾಳ್ತಾತನಿಳೆಯೊಳವನಾವಾದೊಡಾತಂಗೆತಾಂ ಪೇ |
ಳ್ತೊಣೆಯಾರ್ಚಿಚ್ಚಾಂತಿಮುದ್ರಂ ಸಕಲಸುಖಸಮುದ್ರಂ ಧರಾನೂತ್ನರುದ್ರಂ ||೬||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಶೋಭಿಸಚಾರು ದೇವಮಣಿಸಂಪದದಾಯಿ ಸುಲಕ್ಷಣಾಂಕಕಂ |
ತಾಭರಣಂಗಳಿಕೆ ಬಳಿಕೊಂದಿದದುರ್ಗುಣ ದುಷ್ಟವೃತ್ತಿಯಂ ||
ಭೂಭುಜರೊಲ್ದುವೀಕ್ಷಿಸದೆ ಘೋಟಕಮಂಗ್ರಹಿಪಂತೆ ದಿವ್ಯತೇ |
ಜೋಭಯ ಲಕ್ಷಣಾಕಲಿತರುದ್ರವಿಲೋಚನಮಾಳ್ ಭಕ್ತನಂ ||೭||

ಕಂಡೊಡೆ ಭೂಮಂಡಲ ಪಾ |
ಖಂಡಿಯಿರಲ್ಪಂಡಶಿಕಲಾಮಂಡಿತನೊ ||
ಲ್ದಂ ಡಿಂಗರನಂ ಮುತ್ತುತೆ |
ಮುಂಡಾಡುವನೆನೆ ಶಿವಾಕ್ಷಿಯೇನರ್ಗಳಮೋ ||೮||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಜಪದೊಳ್ಳಾನದೊಳಂ ಸಮರ್ಚನೆಯೊಳಂ ಯಜ್ಞಾಂಗದೊಳ್ಳಾನದೊ |
ಳ್ಳಪಥಂ ಕೈಮಿಗೆಮಾಳ್ ಹೋಮವಿಧಿಯೊಳ್ಳಾಂಜೀಪ್ರಸಂಗಂಗಳೊಳ್ ||
ನೆಪದಿಂ ಮಾಳ್ ಸಮಸ್ತಕರ್ಮತತಿಯೊಳ್ಳುದ್ರಾಕ್ಷಮಂ ಕಂಠದ |
ಲ್ಲಿ ಪುನೀತಂಮಿಗೆ ತಾಳ್ಗುಗೆಯ್ದೊಡೆ ಭೂದೇವಂಗೆ ದುಃಖಂಫಲಂ ||೯||

ಅವನಾರಾದೊಡಮುಂಭ |
ಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಪಾವನಶಿವಾಕ್ಷಿಯಂತೇರ್ದಿಪಂ ||
ಬುವನೀಂಟಲ್ಸಂಕಟಮಂ |
ತವಿಯಿಸಿ ತದ್ರುದ್ರಲೋಕದೊಳ್ಳೊಗಮಿರ್ಪಂ ||೧೦||

ಮ|| ಶಿ|| ವೃ||

ಶಿರದೊಳ್ಳಂಠದೊಳಂ ಕರದ್ವಯದೊಳಂ ಕರ್ಣಂಗಳೊಳ್ಳತ್ತಿಕೇ |
ಳುರದೊಳ್ಳೇದಮನಾಂತು ಛಿದ್ರಿಸಿದಕೀಟಂ ಸ್ವರ್ತನಂಗೊಳ್ಳದಿ ||

ಪುರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನಂಗದೊಳ್ ಗಣನೆಯಿಂ ತಾಳ್ವೀಶನಂ ಪೂಜಿಸಂ |
ಹರಿಮುಖ್ಯಾಮರವೃಂದದಿಂ ಪರಿವೃಡಂಸಂರಜಿತಂ ರಾಜಿತಂ ||೧೧||

ಸನ್ನತ ಗುರುಪ್ರಲಬ್ಧಮ |
ಹೋನ್ನತ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಪುಣ್ಯಚರಿತೆಯನೊರೆವೆಂ ||
ಚೆನ್ನೆನೆಲಾಲಿಪುದೆಲ್ಲ |
ಭಿನ್ನಂಗೊಳ್ಳದೆಶ್ರವಣಕುತೂಹಲದಿಂದಂ ||೧೨||

|| ಮ|| ಸೃ|| ವೃ ||

ವಿಲಸತ್ಪಾಶೀ ಮಧಾಪುಣ್ಯ ಕಟಕದೊಳದೋರ್ವಂತಪೋವೈಭವಂ ನಿ |
ಮೃಲ “ಸುಜ್ಞಾನಾಶ್ರಮಾಖ್ಯಾನ” ಯತಿಪನಿರಲೋರ್ವಂತೃಜಂ ಮಾಡುತುಂ
ನಿ ||

ಶ್ಚಲದಿಂ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಂ ಮೇಣವನಸುವಳಿಯಲ್ಕಾಲನಾ ಸೇವೆಯಂ ತಾ |
ಳ್ಳೊಲವಿಂ ಲೋಕಾತ್ಮರಂಬಂಧಿಸಿ ತಳುವದೆಸದ್ವೋಧಮಂ ಮಾಡು-
ತಿದಂ ||೧೩||

ಮ: ವಿ|| ವೃ||

ಅನಂತಿಪುರದುಮೋರ್ಮೆಖಡ್ಗಮುಖ ತೀಕ್ಷ್ಣಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಸೋರುತಿ |
ಪುನರ್ಭೀತ್ಯಾಸ್ಪದ ರಕ್ತಯುಕ್ತವಪುನಿಂ ತಾನೊಲ್ಲ ಸನ್ಯಾಸಿ ಪಾ ||
ದವನೇಜಾತಕೆ ಮೊಳ್ಳಿ ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ನಿಲ್ಲಲ್ವೀಶನಂ ಕಂಡವಂ |
ಜವದಿಂದೆಯ್ದಿದ ಕಾರಣಂ ಕಥಿಪುದೆಂದಾತ್ಮಕೃದಿಂ ಕೇಳಿದಂ ||೧೪||

ಎಲೆದೇವ ಚಿತ್ತಯಿಸು ನಿ |
ಮೃಲ ತ್ವದ್ವಾಸತೆಯೊಳಿದ ಪುಲ್ಕಸನಾಂಶ್ಯಾ ||
ಮಲೆಯಾಣ್ಣನ ದಾಸತ್ವಂ |
ಫಲಮಾದತ್ತೆಂದು ಪೇಳ್ವನಾ ಯತಿವರನೊಳ್ ||೧೫||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಜಗತೀಮಂಡಲದೆಲ್ಲ ಜೀವತತಿಯಂ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ತತ್ಪುಣ್ಯ ಪಾ |
ಪಗಳಂ ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತೆ ಪುಣ್ಯಮಯರಂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೊಳ್ಳಾರ್ಚಿ ಪಾ ||
ಪಿಗಳಂ ಬಾಧಿಸುತಿರ್ಪ ಕಾಲದೊಳದೋರ್ವಂ ಪುಲ್ಕಸಂಕಾಶಿಯೊ |
ಭಗವನ್ನಾರ್ಗ ವಿದೂರನುರ್ವಿಯಖಲಂ ದುರ್ಮೃತ್ಯುವಂ ಪೊಂದಿರಲ್ ||೧೬||

ಚ|| ಮ|| ೨||

ಯಮಚರೆಯ್ವು ತತ್ಪರಮ ಪಾತಕಿಯು ಬಿಡದೆತ್ತಿಕೊಂಡು ತ |
 ದ್ಯುಮನಗರಕ್ಕೆ ಪೋಗುತಿರೆ ಕಂಡಡಹಾಯ್ದು ಗಿರೀಶ ಕಿಂಕರರ್ ||
 ಸಮಧಿಕ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿ ಬಿಡಿರೊಯ್ಯದಿರೆಂದುರೆ ಗರ್ಜಿಸಲ್ಕೆ ಪಾ |
 ಪಮಯನಿನಂ ಸುಪುಣ್ಯಕೃತಿಯೊಂದನುಸಿರ್ವುದು ಬೇಗಮೆಂದವರ್ ||೧೭||

ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲ್ಗಿರೀಶ ಪರಿಚಾರಕರಾರ್ಪಿನಿವನೆಗಳ್ವ ಪು||
 ಣ್ಯತತಿಯನೆಂತು ಬಲ್ಲಿರೆಗತಾಸುನಿನಿದುರೆ ಬೀಳ್ವ ತಾಣದೊಳ್ ||
 ಶಿತಿಗಲನಕ್ಷಿಭೂಗತಮದೆನ್ನಿ ಸ ತೀವಿರೆ ಜಾನುಮಾನದಿಂ |
 ವಿತತದೀಯವಸ್ತು ನೆಲಸರ್ಧಪ್ರದೇಶಗತಪ್ರಭಾವದಿಂ ||೧೮||

ಒದವಿದನಂತ ಪಾಪತತಿಯು ಸದೆದಿಕ್ಕಿ ಗಿರೀಶಸೌಖ್ಯಸಂ |
 ಪದಪದಮಿತ್ತುದೀತನಿಗೆ ಬೇಡದಿರೆಂದು ತೆಗಳ್ವ ನೂಂಕಲಾ ||
 ವೆದುರಿಸಿ ನಮ್ಮನರ್ದಿಸಿ ವಿಮರ್ದಿಸಿ ಸತ್ತಮರುದ್ರಲೋಕಕಂ |
 ಪದಪಿನೊಳೊಯ್ದ ಸಂಗತಿಯನಿಂದರುಪಲ್ಲಡತಂದೆನೆಂದೆನಲ್ ||೧೯||

ಮ|| ೨|| ೨||

ಯತಿವರ್ಯಂ ನಿಗಮಾಗಮ ಪ್ರತತಿಯೊಳ್ವದ್ರಾಕ್ಷಿ ನೈಚಕ್ಷಣಾ |
 ದ್ಭುತಮತ್ಯದ್ಭುತಮಂತದೆರ್ಕೆ ಸಫಲಂ ತದ್ವಾಣಿ ತತ್ಪುಲ್ಕಸಂ ||
 ಗತಿಯಂ ಪೊರ್ದಿದ ತಾಣಮಂ ಜವದಿನೀಗೊತ್ತೊರುದ್ರಾಕ್ಷಾಂತಮಂ |
 ಸ್ತೀತಿಯೊಳ್ವಾಣ ಪೆನೆಂದು ಗುಡ್ಡ ರೊಡಗೊಂಡಾನಂದದಿಂ ಕಾಶಿಯಂ ||೨೦||

ಪುಗುತಂದಂತ್ಯಜನಂದಸುಂಗಳೆದ ತಾಣಂಗಂಡು ಸಂತೋಷಭಾ |
 ಸ್ವಗಳುಣ್ಯಪ್ಪೊಡಮಟ್ಟುನಿಂದಿರೆ ಚರಂ ತೋರುತ್ತೆರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ||
 ಮಿಗಿಲಾದಂಜನಸಿದ್ಧ ಗುಪ್ತಧನಮಂತೋರ್ಪಂತೆ ಸನ್ಯಾಸಿ ವ |
 ಯಗದಂ ಕಾಣ್ವ ಸಲದ್ಭುತಮಿದೆಂದಾನಂದವೇಶದಿಂ ||೨೧||

ತಲೆದೂಗುತ್ತನುಜೀವಿಯಂ ಪೊಗಳಲಾತಂ ರುದ್ರನೇತ್ರಂಗಳಂ |
 ನಲವಿಂಮುಂದಿರಿಸಲ್ಕದಾಂ ತಳೆಯಲೆನ್ನಂಸ್ಪರ್ಶನಂ ಮಾಳ್ವದು ||
 ಸ್ವಲರ್ಗೊಂದುಂ ಭವಪಾಶಮಿಲ್ಲಮಿದು ಯುಷ್ಮತ್ಪಾದಕಂ ಸಲ್ಲಲೆಂ |
 ದೊಲವಿಂಪೇಳ್ವೊಡೆಕೊಂಡು ಮಂಡೆಯೊಳದಂ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ತಾಳ್ವಿದಂ||೨೨||

ತದನುಚರಂ ಯತಿಪಾದಕೆ |

ಪದಪಿಂ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಪ್ರೇತಪತಿ ಪಟ್ಟಣಕೆ ||

ಯ್ವಿದನಿತ್ತಲ್ಮುನಿಸಂನಿಜ |

ಸದನಕ್ಕೆಯ್ತಂದು ಯೋಗವಿಭವದೊಳಿದಂ ||೨೩||

ಮಣಿಭೂಷಣೇಚ್ಛೆಯಂ ಬಿಡ |

ದಣಗಿರದೊಲ್ಲು ಶಿವನೇತ್ರಮಣಿಭೂಷಣದೊಳ್ ||

ತಣವೊಲ್ಲಮಿಸುವ ನಿಶ್ಚಲ |

ಗುಣಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯುಡು ಶಿವರುದ್ರಾಚಾರ್ಯ ||೨೪||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ

ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನ ಕವಿವಿರಚಿತಂ

ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ

ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ತಯೋ

ದಶಾಶ್ವಾಸಂ

—ಸಮಾಪ್ತಂ.—

|| ಹಿಂಮಂತ್ರರೂಪಿಣೀನಮಃ ||

ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪಂಚಾಕ್ಷರಮನುವಂ ನೀ |

ಶ್ವಂಚಲದಿಂಸದ್ಗುರುಕ್ತ ಮತದಿಂಜಪಿಸಲ್ ||

ಪಂಚಾಕ್ಷರನನೆಸಗುವ ತ |

ತ್ವಂಚಾಕ್ಷರದರ್ಥವನೊರೆದಂಮನುಮೂಪಂ ||೧||

‡ ವಾರಗಳ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಕಂಡ ‡

ಸೋಮ ವಿರಾಜಿತ ಮಂಗಳ |

ರಾಮ ಬುಧ ವಿನುತ ಗುರುನಿಭ ಶುಕ್ರ ಧರಾಭ್ಯ ||

ದ್ವಾಮ ಭವೋರ್ವಿಧ್ರಾ ಶನಿ |

ನೇಮದೊಳೋವುಗೆ ರವಿ ನಯನಂ ವೃಷಪತ್ರಂ ||೨||

ವಿಧಿಲೇಖನಮಂ ಮಗ್ಗಿ ಪ |
 ನಧೀನದೊಳ್ಳೋಕಮಿದೊಡಂ ತನ್ನನುವಂ ||
 ವಿಧಿಯಿಂ ಜಾನಿಪಭಕ್ತಾ |
 ಶೈಧೀನದೊಳ್ಳಾಳ್ವನೆಂದೊಡೇನರ್ಗಳಮೋ ||೨||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಶಿವಮನುವಾಂತ ತತ್ತಯ ಪದಾರ್ಥಮನೆಯ್ವೆ ತದೀಶಜೀವರೈ |
 ಕೈವನುರೆ ಪೇಳ್ಗುಮೂರ್ಜಿತ ಮಹಾಪ್ರಣಮಂ ಬಗೆಯಲ್ಪರಾತ್ಮರಂ ||
 ದ್ವಿವಿಧಮದಾಗಿ ಚಿತ್ಪರಮ ಮುಕ್ತಿಯನೊಂದಿ ಮನೋಜ್ಞ ಪೂರ್ಣ ಬೀ |
 ಜವೆ ಮನುಜೀವಮೆಂಬುವಭಿಧಾನಮನಾಳ್ವ ಪೊದಳ್ವ ರಾಜಿಕುಂ ||೪||

ಶಿವಮನುಪಿಂಡಿಗಳ್ಗೆ ನಸುಕೇಳ್ವನಿತುಚ್ಚರಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪುದುಂ |
 ವಿವರಿಸೆವಾಚಕಂ ಕ್ರಮದಿನೋಷ್ಠಗಳುಳ್ಳದು ಪಾಂಶು ತನ್ನನು ||
 ಪ್ರವರನಿಜಾರ್ಥಮೇ ಮನನಮುಂ ಕರಿಗೊಂಡಿರೆಮಾನಸಂ ಮಗು |
 ಶ್ವಿನಕೆ ಕನಿಷ್ಠ!ಮಧ್ಯಮ!ಮದುತ್ತಮ!ಮಿರ್ಕುಫಲಂ ವಿಧಾನದೊಳ್ ||೫||

ಪ್ರಣವನಿಯುಕ್ತಯುಕ್ತಮನು ಭೀಕರಸಂಸ್ಪೃತಿ ರೋಗಪೂಗತಾ |
 ರಿಣಿಮನುಮಾತ್ಮರೂಪಿಣಿ ಸದಾಸುಖಕಾರಿಣಿ ಶಾಂತಿಕಾಂತಿ ಲ ||
 ಕ್ಷಣವಿಲಸತ್ತರಂಗಿಣಿ ಗುಣಾಗುಣ ಸಂಚರಣೆ ಪ್ರಕಾಶಿನೀ |
 ಪ್ರಣುತಪದಪ್ರದಾಯಿನಿ ಸಮಂತಿದು ಜಾಪಕರಿಗೆ ಸರ್ವದಾ ||೬||

ಮನುವಿನೊಳಿರ್ಪ ಸಂಸ್ಪೃತಿಯನೂರ್ಜಿತ ಪಲ್ಲವಮಂ ಮುಖಾಂಗಮಂ |
 ಘನಮನೆ ಶುದ್ಧಿಯುಂ ಬಿಡದೆ ನ್ಯಾಸಗಳಂ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಿಸುಭ ||
 ಪ್ರಸುತವೆಂದೆ ತಾನರಿದು ಜಾನಿಸೆ ಸತ್ಪಲಮುಕ್ತಮನ್ಯಥಾ |
 ಜಿಸುಗಿಯೊರಲ್ದೊಡೆಂವಿಫಲಮುಕ್ತ ಮಹೀದ್ರಕೆ ಕುಕ್ಕುರೂಳ್ವವೊಲ್ ||೭||

ಇನಿತುಮನಂತದೋಷಗಳನಳ್ಳಿಸಿ ಸದ್ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ಲಸ |
 ನ್ಮನು ಪರಿಸೂಕ್ತಸುಖ್ಯವಿಡಿವಾಸನದಲ್ಲಿಯೆ ಮೂರ್ತಗೊಂಡು ಹೃ ||
 ದ್ವನರುಹದಲ್ಲಿ ಜಾನಿಸಿ ಮಹೇಶ್ವರಜೀವರೊಳ್ಳೈಕೈಮವ್ವಸಾ |
 ಧನದಿರಸಂ ಪೆರರ್ತಿಳಿವರೆಂತದನೂಳ್ವರನೀತಿವೇಷ್ಟಿತರ್ ||೮||

ಅರಜುತ ಸಾಂಬನಂ ಕರೆಯೆ ಕರ್ಣಗಳಲ್ಲಿವೆ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ವನೇ |
 ಸರಿಯೆ ನಿಜಾತ್ಮಸಂಗತ ಮಹೇಶನ ನೆಳ್ಳರಿಸಲ್ಕೆಯೂಳ್ವದು ||

ನ೯ರನತಿ ಪಾಮರಂಬಿಡದೆ ಪೂರ್ವದೊಳೊಳ್ ವರಿಲ್ಲವೆಂಬೊಡು |
ತ್ತರಿಪೆನವರ್ಗೆ ಸಲ್ಲುವಪ್ರತಿಪ್ರಕರ ಪ್ರಬಲಪ್ರಮಾಣದಿಂ ||೯||

ಅಧಿಕೃತರುಂಬಳಿಕಾರಯ |
ಲಧೀನರೆಂಬುಭಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದಿರ್ಪರ್ತಾ ||
ವಧಿಕೃತರಾಚರಣೆಯನಾಂ |
ತಧೀನರಾಚರಿಸೆಬರ್ಕುಮವಹೇಳನೆ ಕೇಳ್ ||೧೦||

ಪಂಚಪತಿಗಳಂ ನೆರೆದ |
ಳ್ವಾಂಚಾಲಿಯೆನಲೈಯಸ್ಮದಂಗನೆಯರ್ತಾವ್ ||
ವಂಚಿಸದೆ ಕರಗ್ರಹಿಸೆ ಪ್ರ |
ಪಂಚಂ ಸಮ್ಮತಿಪುದೆನಿದನೊಳ್ವರ್ತಿಳಿಗುಂ ||೧೧||
ಅಸಮೇಕ್ಷಣ ಸನ್ಮನುವಂ |
ರಸನಾಗ್ರದೊಳಿಟ್ಟಿರಚುವನಂ ಸರ್ವಜ್ಞಂ ||
ಕಿಸಿವಾಯೆಂದೆಳ್ಳರಮಂ |
ರಸೆಗಿತ್ತನೆನಲದನೊಳ್ಳೊಡೇಂ ಫಲಮೊಳವೇ ||೧೨||

ಮ|| ಖ|| ವೃ||

ಸತಿಯಳ್ಳಾಂತನ ನಾಮವಂ ಪೊರೆಗೆ ಕಂಡಂತೂಳದೆಂದೆಂದಿಗುಂ |
ವ್ರತದಿಂ ಮಂಗಲಲಗ್ನ ಮುಖ್ಯ ಶುಭಸತ್ಕಾರ್ಯಂಗೊಳ್ಳೊಪ್ಪದಿಂ ||
ದೆತಿನಾಣಂ ಸರಿಮಿಂಡೆಯರ್ಗಿನಿಸು ಕರ್ಣಂದಾಗದಂತೊರ್ಮೆಯೇ |
ಮಿತಿಯಿಂದುಚ್ಚರಿಸಲ್ದಲಿಂದೊಡೆಯದೇಂ ಕೈವಲ್ಯತನ್ಮಾರ್ಗದಿಂ ||೧೩||

“ಶರಣಸತಿಲಿಂಗಪತಿ”ಯೆಂ |
ಬೊರೆಬೊರೆವೆತ್ತಿರೆ ನಿಜೇಶ್ವರಂ ಪರಶಿವನಾ ||
ಗಿರೆ ತನ್ನಾಮವನಳ್ಳದೆ |
ಜರುಚಲ್ಕಂಡಲ್ಲಿ ಸಿತಗಿಯೆನ್ನದರೊಳರೇ ||೧೪||
ಗುರುಕಾರುಣ್ಯೋದಿತ ಭಾ |
ಸುರಮನು ಸಂಧಾನದಿಂ ಮಹೇಶ್ವರನೊಲಿಯಲ್ ||
ಮೆರೆದ ಮಹಾತ್ಮರ ಪುಣ್ಯಸು |
ಚರಿತ್ರೆಯನೊರೆದಪೆನಾಲಿಸಲ್ಲಾ ಲಸೆಯಿಂ ||೧೫||

ಪು|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಯದುನಂಶಪ್ರಭವಂ ಯಶೋವಿಲಸಿತಂ “ದಾಶಾರ್ಹನಂ” ತೆಂಬ ಭೂ |
ಸುದತೀಶಂ “ಮಧುರಾಭಿಧಾನ” ಪುರದೊಳ್ಳರ್ವ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದಿಂ ||
ಪದಪಿಂ ಪಾಲಿಸುತಿದರ್ವಂ ಪದುಳದಿಂ ಕಾಶೀಧರಾಧೀಶನ |
ಭೃದಿತಾತ್ಮೋದ್ಭವೆಯಂ ಕರಗ್ರಹಿಸಿ ಕಾಮಕ್ರೀಡೆಗೆಂದಾಕೆಯಂ ||೧೬||

ಕರೆಯಲ್ಪಾರದೆ ಕೆಮ್ಮನಿರ್ಪುದನವಂ ಕಂಡಿಂತಿದೇನೆಂದು ಮು |
ತ್ತರಮಂಕೇಳಲವಳ್ವತ್ತಂ ಬಿಡಿದುನಾನಿರ್ಪೆಂ ಧರಾಧೀಶ್ವರ ||
ಪುರುಷನೋಡೆದೆ ಬಲ್ಪಿನಿಂ ಬಸಿರಿಯಂ ನಿಷ್ಕಾಮಿಯಂ ಸದ್ವೃತಾ |
ಪರೆಯಂಸ್ಪರ್ಶಿಸೆ ಕುಂದುಬರ್ಕುಮೆನುತುಂ ನಾನಾವಿಧಂಬೋಧಿಸಲ್ ||೧೭||

|| ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ ||

ವಿರಹದವೇಗಮೊತ್ತರಿಸೆ ಕೇಳದೆಸ್ಪರ್ಶಿಸೆ ತಪ್ಪಲೋಹದಂ |
ತಿರೆ ತನುಕಂದಿಕುಂದಿ ಭಯಗೊಂಡುಮಳಲ್ದು ಬೆಳರ್ತುಕೇಳ್ವಿದಂ ||
ಚರಿತೆಯನೆಲ್ಲಮಂ ಜ್ವಲನಪೂರ್ಣ ಕಳೇವರಮಾಂತುದೇನಿದ |
ಚ್ಚರಿಯನೆ ಪೇಳ್ವಿದಳ್ಳರಪುರಾಕೃತಪುಣ್ಯವಿಶೇಷದೊಳ್ಳಿನಿಂ ||೧೮||

ಮ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಬಿಡದೆಮ್ಮಾಲಯಕೊರ್ಮೆ ಲೀಲಿಮಿಗೆ ದೂರ್ವಾಸಂ ದಲೈಯ್ದುಂದುಪೆಂ |
ಪೊಡೆದಾ ಶಿವಮಂತ್ರಮಂ ಸದುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದ ತನ್ಮಂತ್ರಮೆ ||
ನ್ನೊಡಲಂಸಾರ್ದು ಸಮಸ್ತಪಾಪಬಲಮಂ ಮೆಟ್ಟಿಕ್ಕಿ ಮಂತ್ರಾಂಗಮಂ |
ನಡೆಗೆಯ್ದತ್ತದರಿಂದೆ ಮಂತ್ರರಹಿತಸೋಂಕಲ್ಕದೇಂಬರ್ಕುಮೇ ||೧೯||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಘನಶಿವಮಂತ್ರಮಂ ಸುದತಿಯೊಲ್ಲ ಪದೇಶಿಸೆನಲ್ಕಿನಂಗೆ ಕೇ |
ಳಿನಿಯಳೆ ಬೋಧಿಸಲ್ಕೆ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಮಲ್ಲದರಿಂದೆ ಗಾರ್ಗ್ಯಸ ||
ನ್ಮನಿಯೆಡೆಗಂ ತಳರ್ಪದೆನುತೀರ್ವರುಮೆಯ್ದ ಪದಾಬ್ಜ ಪೂಜೆಯಂ |
ಮನದೊಲವಿಂದೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೆ ವಿನೀತಭಾವದಿಂ ||೨೦||

ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಸನ್ಮಂ |

ತ್ರವನುಪದೇಶಿಸಿ ಮದೀಯ ಪಾಪೋತ್ಕರಮಂ ||

ತವಿಸಿ ಪೊರೆವುದೆಂದರ್ಥಿಸ |

ಲವನಿಪನಂಕಂಡು ಗಾಗ್ಯಮುನಿವರನಾಗಳ್ ||೨೧||

ಮ|| ೨|| ವ್ಯ||

ವರಕಾಳಿಂದಿಸುತೀರದೊಳ್ಳೆರೆವ ಪೂಣ್ಯೋರ್ವೀಜದಾ ಮೂಲದ |
 ಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತಂ ಪರಿಶುದ್ಧನಂ ರಚಿಸಿ ಹೃದ್ಗೀಹಾಂತದೊಳ್ಳಾರ ಸಂ ||
 ಹರನಂ ಜಾನಿಸಿ ಮಂತ್ರಮಂ ಸದುಪದೇಶಂಗೆಯ್ಯೆಪ್ರಾಕೃರ್ಮವೆಂ |
 ಬುರು ಪಕ್ಕಂಗಳುದಿರ್ಚಿಬೆಂದುಕುದಿದುಂ ಕಾಕವ್ರಜಂ ತುಂಡದಿಂ ||೨೨||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ ||

ಪೊರಮಡುತುಂ ನೆಲಕ್ಕುರುಳ್ಳು ಬೀಳ್ಳಳಿಯಲ್ಕಳಿದಿದರ್ ಚೋದ್ಯಮಂ |
 ಪರಿಕಿಸಿ ಮೌನಿಪಂಗೆರಗಿಕೇಳೆ ನಿವೇದಿಸಿದಂ ಭವಂಗಳೊಳ್ ||
 ಕರಮೆಸಗಿದರ್ ಪಾಪಕುಲ ಕೊತ್ತಳಿವಿಂಡುಗಳಾಗಿ ತಾಪದಿಂ |
 ಪೊರಗಿರದೆಯ್ವ ಪೋದುವು ವಿನಿರ್ಮಳನಾದೆ ತ್ವದಂಗದೊಳ್ಳೆಹಾ ||೨೩||
 ಮನುನೆಲಗೊಂಡುದೆಂದೆನೆ ಕುಟಂಬಿಗಳಚ್ಚರಿಯಾಂತು ಮೌನಿಗಂ |
 ವಿನಮಿಸುತೀರ್ವರುಂ ನಿಜನಿವಾಸಮನೆಯ್ವರದೆಂದಿನಂತೆವೊ ||
 ಲ್ಮನಸಿಜ ಕೇಳಿಗಿಂದೆಳಸಿಮುದ್ದಿಸಿಯಪ್ಪೆ ಸುರಮ್ಯಭದ್ರಲೇ |
 ಪನದೊಲಲಂಪು ತಂಪುಗಳನಾಗಿಸಿದತ್ತುಮನೂಪದೇಶದಿಂ ||೨೪||

ಮುಕ್ತಿರಮೆಮೋಹಿಪಗುರು |

ಪ್ರೋಕ್ತಾಮಲ ದಿವ್ಯಮನುವನಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ||

ಭಕ್ತಿಮಿಗೇಜಪಿಸಿ ಜೀವ |

ನ್ಮುಕ್ತಸ್ಥಿತಿಯಾಂತು ದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರ್ ||೨೫||

ಮ|| ೨|| ವ್ಯ||

ಮೃಡನಷ್ಟಾವರಣ ಪ್ರಭಾವದಿರವಂ ಚಿತ್ತಾಂತದೊಳ್ಳಾನಿಸು |
 ತೊಡನಂತಾಚರಿಸುತ್ತೆ ಸಂಸರಣ ಮೋಹೋರ್ವೀಜಮಂ ಕೇಳ್ತುಪೆಂ ||
 ಪೊಡೆಯಲ್ಲಿಶ್ಚಲ ನಿರ್ವಿಕಾರವಿಲಸತ್ಕೃಪೆಯಮಂ ಪೊದಿರೆಂ |
 ದುಡುಪಾಲಂಕೃತಭಕ್ತರಿಂಗೊರೆದು ಲಿಂಗಾನಂದದಿಂದೊಪ್ಪಿದಂ ||೨೬||

ಭೂತೋಚ್ಚಾಟನ ಮಂತ್ರ |

ಕೋತೆಳಸುವ ಮನವನಳಿದು ದುರ್ಮೋಹದ ಪೆ ||

ಭೂತವನೋಡಿಸ ಮನುವೊ |
ಶ್ವೀತಿಯನಿತ್ತೋವುದವಿರತಂಶಿವರುದ್ರಾ ||೨೭||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ
ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚಿನ್ನ ಕವಿವಿರಚಿತಂ
ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ
ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಳ ತು
ದರ್ಶಾಶ್ವಾಸಂ
—ಸಮಾಪ್ತಂ—
—

|| ಓಂ ಭಕ್ತಚೇತೋವಿಹಾರಾಯನಮಃ ||

ಪಂಚ ದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಮಂಗಲಲಿಂಗದೊಳಂಗಂ ||
ಸಂಗಳಿಸಶ್ಚೋರ್ವ ತುಂಗಲೀಲಾಜಾ
ಲಂಗಳನಭಿವರ್ಣಿಸುವೆನದ ||
ನಂಗಜ ಹರಭಕ್ತರೊಲ್ಲ ಲಾಲಿಪುದೆಲ್ಲರ ||೧||

ಶ್ರೀರುಚಿ ಯಗಜಾನ್ವಿತನಿರ
ಲರಣ್ಯಮಲ್ಲು ಸೋಮನೆನಿಸಿದೊಡಮುಂ ||
ತಾರೇಶನಲ್ಲು ಭಾವಿಸೆ |
ವಿರುದ್ಧ ಗುಣನೋವುಗೆನಿರುತಂವೃಷಪತ್ರಂ ||೨||

ಕುಳಿಯೊ ಶ್ವೇತಲಂಗೋಂ |
ಡಳಿಯಲ್ಕನುವಾದ ಮಹಿಷಿಗಸುವಂ ವಕ್ರಂ ||
ದಳಿದರ್ಭಕನಾನನಮಂ |
ಕಳೆವೆತ್ತಿರೆ ಸರಳಮಾಗಿಸಿದನೀಕೃತಿಕರ್ತಂ ||೩||

ಘನವೆತ್ತೀಪುರದೊಳ್ಳಾ |

ವನ ರಾಯನಗೌಡಲಿಂಬರನ್ನಯದೊಳ್ಳ ||

ದ್ವಿನಯಸ್ವಭಾವೆ ವಿಧವಾಂ |

ಗನೆ ಮೆರೆದಳ್ಳ ಮೃತೀಲಿ "ಸಾವಕನೆಂಬ"ಳ್ ||೪||

ಗುರುಪದರಜ ಭಸಿತಂ ಸ |

ದ್ವುರುನಾಮಂ ಮಂತ್ರರೂಪಮಾಗುರುಕರುಣಂ ||

ಪರಮೋಕ್ಷದಮೆಂದರಿದಾ |

ದರದಿಂ ತರುಣಿ ಗುರುವರ್ಯನಂ ನಂಬಿದಳ್ ||೫||

ಃ|| ವಿ|| ವೃ||

ಕಳೆನೆತ್ತೊಪ್ಪುವ ದ್ರವ್ಯಧಾನ್ಯತತಿಯಿಂಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂಕಾಲಮಂ |

ಕಳೆಯುತ್ತಿಪುರ್ದುಮೊಮೃತಾಂ ಮಹಿಷಿಯೊಂದಾಕಸ್ಮಿಕಂ ಸೊರ್ಕಿನಿಂ ||

ಕುಳಿಯೊಳ್ಬೀಳ್ಳಳಿಯುತ್ತಲಿಪುರ್ದನಿನಳ್ಳೆಂಡಾಕ್ಷಣಂ ತಾಪದಿಂ |

ಕಳೆದತ್ತೆನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯಭಾಂಡಮೆನುತುಂ ಜೊಬ್ಬಿಟ್ಟುಬಾಯಾರುತುಂ ||೬||

ದಣ್ಣನೆ ದಣಿವಂತೆನ್ನಯ |

ಚಿಣ್ಣ ಕೂತುಣ್ಣ ಕಾಲದೇಗೆಯ್ದಲಿ ಮು ||

ಕೃಣನ ಬಿಂಬನೆನುತವ |

ಕೃಣ್ಣೇರಂ ಗಳಗಳಿನೆ ಸುರಿದುಸೂರಿಡುತುಂ ||೭||

ಃ|| ವಿ|| ವೃ||

ನಿನ್ನಂಪೂಜಿಸದನ್ಯಮೂರ್ತಿಯಜನಂ ನಾಂಗೆಯ್ದೆನೋನಿನ್ನೊಳಂ |

ಭಿನ್ನಂಮಾಡಿದೆನೋ ಪ್ರಸಾದದೆಡೆಯೊಳ್ಳದ್ಭಾವಮಂ ನೋಡಲಿಂ ||

ದಿನ್ನೇನಂ ನೆಗಳ್ಳಿರ್ಪೆಯೋ ಗುರುವಿನೊಳ್ಳೋಷಂಗಳಂಕಾಣ್ಣಳೆಂ |

ದೆನ್ನೊಳ್ಳೋಪವನಾಂತೆಯೋ ಬಿನದಕಂ ನೀನಿಂತಿದೇಂ ತೋರ್ದೆಯೋ ||೮||

ತ್ವತ್ಸುತೆ ಗೆಯ್ದಪರಾಧವ |

ನುತ್ಸವದಿಂ ಕ್ಷಮಿಸಿರಮಿಸಿ ಸವಿವಾತಿಂದಂ ||

ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ತಿಳಿವೇಳದೆ |

ಕುತ್ಸಿತಮಂತೋರ್ದ ನಿನಗದಾರ್ಭಲೆಯೆಂಬರ್ ||೯||

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY.

Jangamwadi Math, VARANASI,

Acc. No. 315.....

ತಪ್ಪಿನಿಸಿಲ್ಲದೊಡಂ ಪುಸಿ |
ತಪ್ಪಂ ಕಾಣಿಸಿಬಳಲ್ವ ವಡೆಯಾನೀಡೇ ||
ತಪ್ಪದೆ ತೃಣಗಳ್ವಾವಕ |
ನಿವ್ವೆಡೆಗೇಳ್ತಂದು ಸೆಣಸಿದಂತಾಗದೆ ಪೇಳ್ ||೧೦||

ಗುರುಮಾತೃಪಿತಂಬ್ರಹ್ಮಂ |
ಗುರುವಿಷ್ಣುಶಿವಂ ಗುರುವಿಗೇಪಾಸಟೆಯಿಲ್ಲೆಂ ||
ದರಿದಾಂ ಗುರುನಿನ್ನಂ ನಂ |
ಬಿರೆಲೇಸನೆಸಗಿದೆ ನಿನ್ನನಾರ್ನಂಬುವರೋ ||೧೧||

ಗುರು ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಾ |
ಕರನೆಂದಾಮ್ನಾಯಮದಟೆನಿಂ ಕೊಂಡಾಡಲ್ ||
ಶರಣಾಗತಳಾದೆನ್ನಂ |
ಗುರುನೀನೋವದಿರೆ ಕಾಂದು ನಿನಗೋ ನನಗೋ ||೧೨||

ಕಸವರಮಂ ಖಂಡಿಸಿ ಕರ |
ಗಿಗಿ ಸಣ್ಣಿಸಿ ಬಿಸಿಯೊಡರ್ಚಲಾತ್ಮದತೇಜಂ ||
ಮಸುಳದೆ ಮತ್ತನಿತೆಸೆವಿನ |
ಮಸುಗಳೆಯಲ್ವಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟುಪನೇ ||೧೩||

ಉ|| ಮಾ|| ಪ್ಪ||

ಈವಿಧದಿಂ ಗುರುತ್ತಮನೊಳಲ್ತಿಯನಂಟನಮರ್ಚ ಸತ್ತೆಯಿಂ |
ಭಾವದೊಂದುಬೆಂದು ಕಡುಬೇಸರಿದೇಡಿಸಿ ಭೋಜನೋತ್ತರಂ ||
ಭಾವವಿಶುದ್ಧಿಯಿಂ ನೆನೆದು ನಿದ್ರಿಸ ಮಧ್ಯನಿಶಾವಸಾನದೊ |
ಳ್ವಾವಿಗೆ ಸಾವನೆಯ್ದುಸುವ ತದ್ಗುರು ಸ್ವಪ್ನದೊಳೆಯ್ದಿ ಪೇಳ್ವಿದಂ ||೧೪||

ಎಲೆಮಗಳೆ ಸಂತಪಿಸದಿ |
ಚೆಲುವೆಮ್ಮಿಗೆ ಸಾವಡಸದೆ ಸೊಗದಿರ್ಕುಂ ||
ನಲಿದೀಕ್ಷಿಸು ಗೋಷ್ಠಿಯೊಳೆಂ |
ದೊಲಿದುರೆ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯೆಳ್ಳರಿಸಿಮೈಗರಿಯಲ್ ||೧೫||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಪಡಿದೆರದಂತೆ ಪಾರಿತೆರ್ದೆ ಜುಮ್ಮನೆ ಮೈನವಿರೇಳೆ ತಾನೊಡ |
 ಲ್ಲಡೆನಡುಗಲೈ ಯೇಳ್ಳು ಪರಿತಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತಲ್ಲಿ ಗೋಷ್ಠಿಯೊಂ ||
 ದೆಡೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಹಿಪಿನಿಲ್ಲಿರೆ ಮೆಲ್ಕಿರಿಯುತ್ತೆ ಕಂಡು ತ |
 ನ್ನಡಗುರು ಲೀಲೆಗಂ ಬಗೆಯೊಳುವಿ ಕೊನರ್ದುಮೈಯನಿಕ್ಕಿದಳ್ ||೧೬||

|| ಮಾ|| ಲೀ|| ವ್ಯ||

ಅಹಿಧರಶರಣಂ ಶ್ರೀಕಿನ್ನರಿಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬಂ |
 ಮಹಿಯೊಳಜಕೆ ಮುನ್ನಂ ಪ್ರಾಣಮಿತ್ತಿದುರ್ದಮಂ ನಾಂ ||
 ಬಹುಜನಮುಖದಿಂ ಕೇಳ್ವಿದೇನಿಂದೀ ಗುರೂದ್ಧಂ |
 ಮಹಿಷಿಗಸುವನಿತ್ತೋವಿದುರ್ದಮಂ ಕಂಡೆನೆಂದಳ್ ||೧೭||

ನಂಬಿಹಪರ ಸಂಪತ್ತೈ |
 ಪ್ಪಿಂ ಬಡೆದಿರ್ವರೊಳರದಲ್ಲದೆ ಭವತ್ವದಮಂ ||
 ನಂಬಿಯಳಲ್ಲ ರೊಳರೆಯೇ |
 ನೆಂಬೆಂ ನಂಬಿಗೆಯೆ ಕಾರಣಂ ಶಿವನೊಲಿಸಲ್ ||೧೮||

ಶಾ|| ನಿ|| ವ್ಯ||

ಅನೇಂಪಿಂದಿನ ಪುಟ್ಟಿನೊಳ್ಳುಕ್ಕುತಮಂ ಗೆಯ್ದಿದೇನೋ ಬಣ್ಣಿಸ |
 ಲ್ಲಾನಾರ್ಪೆಂನಿಜಬಂಧು ಬಂದಡಸಿದೀ ದುರ್ವಿಘ್ನಮಂ ದುಃಖಮಂ ||
 ಸಾನಂದಂ ಮಿಗಿಲೊಕ್ಕುಲಿಕ್ಕಿದನೆನುತ್ತುಂ ದೇಶಿಕಾಗ್ರೇಶನಂ |
 ನಾನಾವೈಭವದಿಂ ಸಮರ್ಚಿಸುತಮಿರ್ದಳ್ಳೊಪ್ಪಿದಿಂ ಬಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ||೧೯||

ಉ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಭಾವಿಸೆ ತತ್ಪುರಾಂತರದೊಳಲ್ಲಿ ಕುಮಾರ ವಯಸ್ಕನಾಂಗ್ಲವಿ |
 ದ್ಯಾವಿದು ತದ್ಗುರುತ್ತಮನ ಶಿಷ್ಯ ಪರಂಪರೆಗೊಂದಿದಂ ಸುಸಂ ||
 ಭಾವಿತ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮರಿಗೊಣ್ಣವರನ್ವಯ ದೀಪವರ್ಧನಂ |
 ಭಾವಜ ಸುಂದರಂ “ಬಸನಗೌಡನೆ”ನಿಪ್ಪವನೊಪ್ಪಿ ತೋರಿದಂ ||೨೦||

ಇವಗೊರ್ಮೆ ಪುರಾಕೃತ ಕ |
 ಮರ್ವಿಶೇಷದೊಳಾಸ್ಯ ವಕ್ರಮಾಗಿರೆ ಘನವೈ ||

ದ್ವೈ ವಿಚಾರದರಿಗೆ ತೋರ್ಪುದು |

ಲವಮಾತ್ರಂ ಗುಣಮೊಗೆಯದಿರಲ್ವಾಪ್ತೇಷ್ಟರ ||೨೧||

ಮ|| ೩|| ೧||

ವಿಕಲಾಸ್ಥಂಗೆ ಕುಮಾರಿಯಂ ಕೊಡುವರಾಮೇಣೇತನಂ ನೋಳ್ವರಾ |
ಸುಕರಂಕೈಮಿಗಿಲೋವರಾಸುಬಲವಿದಾಳಿಲ್ಲವಪ್ರೀತಿವರ ||
ಸುಕುಮಾರಾಂಗನಿಗಾವ ಕರ್ಮದೊದವೋ ಬಂದತ್ತಿದೆಂದಾತ್ಮದೊ |
ಶ್ವಿಕೃತಂ ಗೊಂಡುರೆನೊಂದಬೆಂದ ಹೃದಯಾಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ಕರ್ಗುತುಂ ||೨೨||

ಉಡಿಯಂಗ್ರಾಮದ ದೇವಿಗಾಂಸಲಿಸುವೆಂ ಪಣ್ಣಾಯ್ಗಳಿಂ ಸೊನ್ನದೊ |
ಳ್ಳೊಡವಂ ತಂದಿಡುವೆಂ ಮರುತ್ಕವರಗಂ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಹೊನ್ನಮ್ಮಗಂ ||
ಬಿಡುವೆಂಜನ್ನಿಗೇಯೊಂದನೆಂದುಸಿದುರ್ ನಾನಾದೈವಕಂ ಬಾಗಿ ಬೇ |
ಳ್ಳೊಡಮೇನಾಗದಿರಲೈ ಬಂಧುಜನಗಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾಡರಾಗುತ್ತವೆರ್ ||೨೩||

ಪಡೆದಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಬರ್ಕುಮೆಫಲಂಬೇಡಲೈ ಪ್ರಾಕ್ಯರ್ಮದೊ |
ಳ್ಳೊಡಕಂ ಬಿರ್ಚುವರುಂಟೆ ಭೂವಲಯದೊಳ್ವಿಷ್ಟಾದಿದೇವರ್ಕಳೇ ||
ದಡವಂಗಾಣದೆ ಕರ್ಮದೊಳ್ಳೊಡಗಿರಲ್ವಾಮಾನ್ಯಮಾನುಷ್ಯರೆಂ |
ದೊಡೆಪೇಳ್ತಿರ್ಚಿಸಲಕ್ಕುಮೇ ಶಿವಶಿವಾ ಭೀತಿಪ್ರದಂ ದುಷ್ಟರಂ ||೨೪||

ಜಂ|| ೪|| ೧||

ಕಲಶಭವಂ ಸರಿತ್ವತಿಯನೀಂಟುವ ಕಾಲದೊಳಾತ್ಮಸಂಭವಂ |
ಜಲಕನೆಯಡ್ಡಬಂದನೆ! ಸುಧಾಂಶುಗೆ ರಾಹುದುಡುಂಕೆ ತಂದೆಯೇ ||
ನಲಸದೆಯಡ್ಡಬಂದನೆ! ಸ್ವಯಂಕೃತಕರ್ಮಕೆತಾನೆಭಾಜನಂ |
ನೆಲದೊಳಗೆಂದು ಮರ್ಧರವು ಸಾಕೃತಕರ್ಮವಾಳವಾಡುತುಂ ||೨೫||

ಗುರುಚಿಂತಾಮಣಿ ಪೊರೆಯೊ |

ಳ್ಳೆರೆದಿರೆ ಕಾಳ್ಗಲ್ಲ ಪೇಕ್ಷಿಸಿದವೋಲಕಪಾ ||

ಮರೆಸಿತ್ತು ಪೂರ್ವಕರ್ಮಂ |

ತರಿಯಲ್ಕದಸಾಧ್ಯಮೆಂದು ಬಗೆದಂದಾಗಳ್ ||೨೬||

ಕುಲದೇಶಿಕನೀತನ ನೆಲೆ |

ಗಲಸದೆ ನಡೆತಂದಣುಗನ ವಿಕಲಾಸನಮಂ ||

ಬಲವತ್ಸಪೆಯಿಂದಳಿಯೆಂ |
ದು ಲಲನೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಭಾವದೊಳ್ಳಲ್ಪಿಸಿದಳ್ ||೨೭||

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದುದಿನಂ ನೀ |
ನೊಪ್ಪುವ ಮಾಳ್ಕೆ ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದಣುಗನೊಡಂ ||
ತಪ್ಪದೆ ಪೀಠಕೆ ಬರ್ಪೆಂ |
ತಪ್ಪಿಸದಿರಲಾಸ್ಯ ವಿಕ್ಯತಿಯಂ ತನುಭವನಾ ||೨೮||

ತನುಭವೆಯಾನಲ್ಪಂ ಪ್ರಿಯ |
ಜನಕಂನೀನಲ್ಪಮೀರ್ವರ ಬೆಸುಗೆ ತಾನೀ ||
ದಿನಮದು ಬಿರ್ಚಿದುದೆನುತುಂ |
ಮನದೊಳ್ಳುಡಿದಂದಿನಿಂದೆ ನೋಂಪಿಯನಾಂತಳ್ ||೨೯||

ಭಸಿತಂ ತೀರ್ಥಮುಮಂ ಮಿ |
ಶ್ರಿಸಿ ಲೇಪಿಸೆ ವಕ್ರವಕ್ರಮದವಧಿಯಂ ಲಂ ||
ಘಸದೆ ರುಜುಗೊಂಡುದು ವಿಜಾ |
ರಿಸೆ ಗುರುಕರುಣಾಷಧಕ್ಕೆ ಪಿರಿದೇನೊಳವೇ ||೩೦||

ಘನವೈದ್ಯವಿಚಕ್ಷಣರಾ |
ನನಮಂ ಕರ್ಪಿಡಿಸಿದ ತನುಜಾತನ ವಕ್ರಾ ||
ನನಮಂ ನೇರ್ಪಿಡಿಸಿದ ಭೂ |
ವಿನುತ ಶ್ರೀದೇಶಿಕೇಂದ್ರಲೀಲೆಯಪಾರಂ ||೩೧||

ಮ|| ೩|| ೪||

ಮೃತಿಗಂ ವೈದ್ಯಮನಿತ್ತುಮೋವ ಗುರುಮೂರ್ಧನ್ಯಂಗಿದೇಂತಾನೆ ಬೆ |
ಟ್ಟಿತೆ ಸಾಮಾನ್ಯಜಡಪ್ರಹಾರಮೆನುತುಂ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಭಾವದೊಳ್ ||
ನುತಿಸುತ್ತುಂ ಪದರೇಣುವಂ ನಿಜಶಿರೋನೈಪಥ್ಯಮೆಂಬಂತೆತಾ |
ಳ್ಳತಿ ರೋಮೋದ್ಗಮವಾಗಿಬಾಗಿಭಯದಿಂ ತದ್ದೇಶಿಕಾಚಾರ್ಯನ ||೩೨||

ಉಪಕಾರಸ್ತರಣಾರ್ಥಂ |
ಸುಪವಿತ್ರವಿತರ್ದಿಯುಳಿದು ಬಹಿರಂತರದೊಳ್ ||
ವಿಪುಲಾಮುದದಿಂ ನುಣ್ಪಾಂ |
ತುಪಲಗಳಿಂ ರಚಿಸಿದರ್ತದೀಯಸ್ಥಲಮಂ ||೩೩||

ಒಡಲೆಂಬುವಗುಡಿ ಕಂಬಗ |
 ಳಡಿಗಳ್ಳಿರಮೆ ಕಲಶಮದಾಗಲ್ಲಿನ್ನಂ ||
 ಬಿಡದೆಯಜಿಸಿದಪೆನಿಂಬಂ |
 ಗುಡುಭಕ್ತೌಘಪ್ರಿಯ ಶಿವರುದ್ರಾಚಾರ್ಯ ||೩೪||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾಧಪದ್ಮಸರಾಗಭಸಿತ
 ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನಕವಿವಿರಚಿತಂ
 ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ
 ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಪಂಚ
 ದಶಾಶ್ವಾಸಂ
 —ಸಮಾಪ್ತಂ.—

|| ಓಂ ಭಕ್ತೇಷ್ಟಪ್ರದಾಯಿನೇನಮಃ ||

ಷೋಡಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶಿವಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂದು |
 ದ್ಭವಿಸಿದ ನಾನಾವಿಧಾರ್ಥ ಕಾಮನೆಗಳನು ||
 ತ್ಸವದಿಂದಿತ್ತುವಿನೂತನ |
 ದಿವಿಜಾಗಮವೆನೆ ವಿರಾಜಿಸಿದನೀ ಕರ್ತಂ ||೧||

ಶ್ರೀಮೃಗಹಸ್ತಶ್ರುತಿ ವಚ |
 ನಾಮೃತ ಸುಖಶಾಲಿಕೂಲಿ ಸುಜನಾವಲಿ ದಿ ||
 ನ್ಯಾಮೃತಕರಭವಜನ್ಮಜ |
 ರಾಮೃತಿಹರನೀಗೆಸೌಖ್ಯಮಂ ವೃಷಪತ್ರಂ ||೨||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಕೋಮಲಬಾಲಿ ಶೀಲೆಗುಣರತ್ನಸುಮಾಲೆ ವಿಭೂತಿಫಾಲೆ ತೇ |
 ಜೋಮಯ ಧರ್ಮಕರ್ಮಪರಿಪಾಲೆ ವಿಲೋಲೆ ಧನಾನುಕೂಲೆ ನೈ ||

ಜಾಮಲ ವೃತ್ತಿಯಿಂ ಪರಮಲೌಕಿಕಕಾಶಲಿ "ಪಾರ್ವತಮ್ಮನೆಂ |
ಬಾ ಮಹಿಳಾಜನೋತ್ತಮೆ ನಿರಾಜಿಸಿದಳ್ಳೆರೆ ಕೊಂಗನಾಡದೊಳ್ ||೩||

|| ಚಂ || ಮಾ || ವೃ ||

ಇವಳಿಗದೊರ್ಮೆ ಭೂತಮೊಳಸಾರ್ದುಮಳಲ್ಲಿ ಬಳಲ್ಲಿ ಸಾವನ |
ವೃವುದಿದೆ ಲೇಸೆನಿಪ್ಪನಿತು ಕಾಡಿಸಿ ಪೀಡಿಸಿ ಕೋಮಲಾಂಗಮಂ ||
ನವೆಯಿಸಿ ದುರ್ವಿಕಾರಮನೊಡರ್ಚಿರುಳುಂಪಗಲುಂ ನಿರಂತರಂ |
ಬವಣೆಯನೀವುದಂಬಗೆದು ಮಾಂತ್ರಿಕರಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದಾಗವರ್ ||೪||

ಅರಿಷಿಣ ಕುಂಕುಮಂಬಳಿದು ಭೀಕರಬೀರುವ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಂ |
ವಿರಚಿಸಿ ಪೂಗನಿಂಬಿ ರಸವಾಳೆ ಸುವಾಸಿತ ಸಾರಧೂಪಮಂ ||
ತರಿಸಿ ತದೀಯರಂಗದೊಳಸಾರ್ಚಿಮೇಣೈಣದೋಡನಿಟ್ಟು ನಿಂ |
ದರಚುತೆ ಮಂತ್ರಮಂ ಕಿನಿಸಿಂ ಬಿಸಿಬೂದಿಯನೂದಿಕೇಳ್ತೊಡಂ ||೫||

ಮಿಸುಗದಿರಲ್ಮಗುಳ್ಳು ಸಲೆಕಟ್ಟುಗಳಂ ಬಿಗಿದಷ್ಟದಿಕ್ಕಿಗಂ |
ಪೊಸಪೊಸ ಯಂತ್ರಮಂ ರಚಿಸಿ ಬಂಧಿಸಿ ಕೆಂಪಡದಂಬಕಂಗಳಿಂ ||
ಬಸಿರುರಿದೇಳ್ಳು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಚೀರುತೆ ದಂಡದಿನಿತ್ತಿ ಪೊಯ್ಯತಾ |
ನುಸರದಿದೆಂದು ಬೇಸರಿದು ಮಾಂತ್ರಿಕರಚ್ಚರಿಯಾಂತು ಪೋದಿದರ್ ||೬||

ಇಂತವರೆಯ್ದಲ್ಪಾರ್ವತಿ |

ಯಂತರದೊಳ್ಜಂತೆಯಾಂತು ಕಂಬನಿ ಸುರಿಸು ||

ತ್ವಂತರಹರಿಸದೆ ಬಳಿಕಿ |

ನ್ನಂತೊಡರ್ಚುವದೆಂದುಕೆಮ್ಮನಿಸರ್ವಸರದೊಳ್ ||೭||

ಶಂ || ವಿ || ವೃ ||

ಧರ್ಮಾತ್ಮರ್ಕಳನೊಂದಿಯೊಂದುನಿಜಧರ್ಮಂ ರಾಜಿಸುತ್ತಿರ್ಕುಮಾ |
ಧರ್ಮಂರೂಪವನಾಂತು ಪ್ರೇರಿಸುತೆ ಕರ್ಮಂಗೆಯ್ಯುಗೆಂದೆಯ್ದಿತ ||
ಧರ್ಮಪ್ರೀತರೊರಲ್ದ ಪೇಳ್ವನುಡಿವೊಲ್ಲೋಡಲ್ಕಿ ರಾಜನ್ಮಹಾ |
ಧರ್ಮಾಲಂಕರಣ ಪ್ರಭೂಷಯಮನೋರೋದೋತದೊಳ್ತಕ್ಷಣಂ ||೮||

ಧಳ್ಳನೆ ಪ್ರತಿಯಾಕಾರಂ |

ಸುಳ್ಳನೆ ಸುಳಿದು ಗುರುವಿರ್ಕೆ ತಳ್ಳಂಕಮಿದೇ ||

ನೊಳ್ಳಿತೆಯಮೃತಮದಿದುಂ |

ಪಳದ ಜೊಂಡೊಡೆದನೀರ್ಗೆಬಗೆಯೆಳಸಿದವೊಳ್ ||೯||

ಎಂದೆಳ್ಳರಿಸಲ್ಪೆಗಡಿಂ |

ದಂ ದರಿಯೊಳ್ಳಿಳೆ ಕಣ್ಣಲಿಮೊಗಂ ಸುಜನರ್ ||

ಸುಂದರ ಸತ್ಪಥಮಂ ತೋ |

ಪಂದದೆ ತಂದೆಗುರುತೋರ್ದನೆಂದುತ್ಸವದಿಂ ||೧೦||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ ||

ತ್ಯುಂಬಕಬಿಂಬ ದೇಶಿಕನಕರ್ತೃವಿತರ್ದಿಯನೆಯ್ದಿ ಭಕ್ತಿಭಾ |

ಗ್ಯಾಂಬುಧಿತುಳ್ಳ ಕುಂಬಿಡುತೆ ಭೀಕರ ಬೀರುವಭೂತಮೊಂದು ಬೆಂ ||

ನ್ನಂಬಿಡದಂತೆ ಕಾಡಿಸುಗುಮಂತದನೀಂ ದಯದಿಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು |

ತ್ತುಂ ಬಿಡಿಸೆದು ನೊಂದಬಗೆಯಿಂದೆರೆಯಲ್ಗ್ರಹಮಾ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದೊಳ್ ||೧೧||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಗುರುಸುತ್ರರ್ಕಳ ಸಾರ್ಕೆಯೊಳ್ಳೆರೆದು ಬೇರೂರಿದುರ್ದೇ ಹೊಲ್ಲಮೆಂ |

ದರಚುತ್ತುಂ ಶರಣೆಂದುಬಾಗಿ ಕುರುಪಂತಾನಿತ್ತು ಪೋದತ್ತು ಸ ||

ತ್ವರದಿಂ ಭಾವಿಸೆ ಪದ್ಮಮಿತ್ರನುದಿಸಲ್ಗಾಢಾಂಧಕಾರೌಘ ಪೈ |

ಸರಿವೊಲ್ಲದ್ದುರು ಸತ್ಪಪೋದಯಮದಾಗಲ್ಪಷ್ಟಮೇನಿರ್ಕುಮೇ ||೧೨||

ಭವಮಾಯಾಗ್ರಹಮಂ ತೆರಳ್ಜ್ವವಗಿದೇಂ ಬೆಟ್ಟತ್ತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂ |

ತವನುತ್ತಾರಿಸುದೆಂದು ಪಾಡಿ ಭಯದಿಂ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ತದ್ವಾರ್ಷಿಕೋ ||

ತ್ಸವದೊಳ್ಳಮದಿಂವಿತರ್ದಿಗಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ಸಿ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂ |

ಭವನಂದುಂಬಿರೆ ಪುತ್ರರಂಪಡೆದು ತಾನಾರೋಗ್ಯಮಂ ಪೊರ್ದಿದಳ್ ||೧೩||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಸತ್ತಮ ತತ್ಪುರಾಂತರದೊಳಲ್ಲಿಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಮನೆಂಬವಳ್ಗೆ ತಾ |

ನೆತ್ತಣದೋ ಗೃಹಂದುಡುಕಿ ಮಾನಕೆ ಭಂಗಮನೀವುದೆಂದವಳ್ ||

ಚಿತ್ತಕೆ ತಂದು ಬೇರೆಣಿಸದೇನುಮನಾಗಳೆ ಭಾವದೊಳ್ಳುದಂ |

ಬೆತ್ತರೆ ಕರ್ತೃವೇದಿಕೆಯನೆಯ್ದಿದಳೇಂ ಗುರುಭಕ್ತಿತೀಲಕೋ ||೧೪||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ ||

ಎಲೆಗುರುದೇವ ಚಿತ್ತಯಿಸು ನಂಬಿದ ಭಕ್ತರನೋವನೆಂಬ ತ |

ದ್ವಿಲಸಿತ ಕೀರ್ತಿಯಂ ನೆನೆದು ನಿನ್ನಡಿಗಾಂ ಮರೆವೊಕ್ಕೆ ಕಾವುದೆಂ ||

ದಲರಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಭೂತಿಯನಂಗೆಕೆ ಲೇಖಿಸಲ್ಪದಾ |
 ಗಲೆ ಪರಿದತ್ತು ಭೂತಪತಿಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ಡಭೂತದಾರ್ಪದೇಂ ||೧೫||

ಜಡಶಿಲೆಯಾಕೃತಿಯುಂ ದು |
 ಜ್ವಡಮಂ ಜಡಿದಟ್ಟಿ ಲಿಂಗರೂಪದಿನಡಸಿ ||
 ದೇಡರ್ಗಗಳನೋಡಿಸಿ ಭಕ್ತ |
 ಗೋಡನೆ ಫಲಪದಾರ್ಥಮೀವುದಚ್ಚರಿಯಲ್ಲೇ ||೧೬||

|| ಪ್ರಭಾತವೃತ್ತಂ ||
 ಗುರುಪರಿಜಂ ದಳಿದುರ್ವಿಯೊಳ್ಗಿರೀಶಂ |
 ಚರಿಸಿ ನತಾತ್ಮರವಿಘ್ನವೃಂದಮಂ ಸಂ ||
 ತರಿಸಿರದೋವುವನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಂಗೊಂ |
 ಡಿರದೆರಗುತ್ತೆ ನಿಜಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೋದಳ್ ||೧೭||

ಮ|| ಸ|| ವೃ||

ಮೃಡಮೂಜಾನಂದಭಾಗ್ಯಂ ವಿಲಸಿತಕವಿತಾ ಕೌಶಲಂ ಜಿಲ್ಲನಲ್ಲ |
 ನ್ನಡಶಾಲಾಧ್ಯಾಪಕಂ ಧರ್ಮಗುಣಭರಿತನಾಚಾರಶೀಲಂ ಮಹೇಶಂ ||:
 ಪಡೆದಾತಂ ದೇಶಿಕೋದ್ಯತ್ಪ್ರವೇಯನಭವಸಂಸಾರಸಂಪತ್ತುಖಂ ಗೂ |
 ಡೆಡರೇನೊಂದಿಲ್ಲ ದೊ“ಲ್ಲದ್ದಿ”ಯೆನಿಸ ಮೊಳಲ ಲೈಯ್ಯಪಾಶ್ಯೇಯನಿರ್ಧಂ
 ||೧೮||

ಇರದೀತಂಗೊರ್ವೆ ಶಾಲಾಧಿಪತಿ ರವಿಪುರಕ್ಕೆಂದು ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪ |
 ತ್ವರದಿಂ ತದ್ಗುಮುಕೆಯ್ತಂದರಸಿ ಶಿವಸಪರ್ಯಕ್ಕಮಾಚಾರಕಂ ಮಂ ||
 ದಿರನೊಂದುಂ ಸಿಕ್ಕದಂತಿರ್ಕೆಬಗೆದುಬಗೆಯೊಳ್ವಿವ್ಯಮಾಗಿಸಿದೊಂದೇ |
 ಪರಮಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವೊಂದೀ ಚರಪತಿಯ ಬೃಹಚ್ಛಾತ್ರದೊಳ್ವಾಸಗೆಯ್ದಂ ||೧೯||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಇಂತವನೊಲ್ಲು ಸಂಸರಣಮಂ ನೆರೆ ಸಾಗಿಸ ಸುಪ್ರಸಂಗದೊ |
 ಕೃಂತು ಸಮಾನ ಸುಂದರ ಕುಮಾರಗೆ ದುರ್ಜಡಮೊಂದಡದು |
 ದಾರ್ಫಂತ ಮಹೋಗ್ರ ದುಸ್ಥಿಯನಿತ್ತುದನೀಕ್ಷಿಸಿ ಭಾವರಂಗದೊ |
 ಕ್ಷಿಂತೆಯು ಬೇಗೆಯಿಂ ಕುದಿದುಕಂದುತೆಕುಂದುತೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳೇ||೨೦||

ಹಡೆದಪ್ಪನೆಕಡು ಕೂರ್ಮೆಯ
ಕಡಲಪ್ಪನೆ ತೊಡೆವಣಿ ತೊಡವಪ್ಪನೆ ಭಾಗ್ಯ ||
ಕೈಡೆಯಪ್ಪನೆ ಮದ್ದಂಶದ |
ಸೊಡರಪ್ಪನೆ ನಿನಗಿದೇಂ ತೊಡದುರ್ದೊ ಮಗನೇ ||೨೧||

ನೀನಿದೊಡೆ ಹಡೆದೊಡಲುಂ |
ನೀನಿದೊಡೆಸಕಲ ಭಾಗ್ಯದೊದವುಂ ಮುದವುಂ ||
ನೀನಿಲ್ಲ ದೊಡಬುಜಾಪ್ತ |
ತಾನಿಲ್ಲ ದಿರುಳಿನವೊಲಮಂಗಲಮಶುಭಂ ||೨೨||

ತೋಳ್ತೊಟ್ಟಲದೊಳ್ಳುದದಿಂ |
ತಳ್ತಮರ್ದಪ್ಪೋವಿದ ಪಡೆದಳನಗಲ್ಲೀಗರ್ಕ ||
ಮಿಶ್ತುವ ನೀನಿರದಪ್ಪುವ |
ಮೊಳ್ತಿನಗೊದಗಿತ್ತಿದಾವ ಕರ್ಮವೊ ಮಗನೇ ||೨೩||

ಚ|| ಮ|| ವೃ||

ಗಿರಿವರಬಾಲೆ ಶೀಲೆ ನಿನಗೇಂ ಕಡು ಕೂರ್ಮೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೇ |
ತರುಳರಕಂಡು ಹಿಗ್ಗಿ ನಲಿದಾಡುವದಿಲ್ಲವೆ ನೊಂದೊಡಾತ್ಮದೊಳ್ ||
ಮರುಗುವದಿಲ್ಲವೇ ಗಣಿಸೆ ನಿಷ್ಕರುಣಾತ್ಮಭವರ್ಕಳುಂಟು ನಿ |
ಷ್ಕರುಣೆಗಳಪ್ಪ ಮಾತೆಯರದುಂಟೆ ಸಮಗ್ರ ಧರಾತಲಾಗ್ರದೊಳ್ ||೨೪||

ಮ|| ಖ|| ವೃ||

ಪಿತಗಿಂ ಮಾತೆಯ ಭಾವಭೂಮಿಯತಿಮೆಲ್ಲಿತ್ತೆಂಬ ನಾಳ್ವಾತಿನೋ |
ಪ್ರತಿಗಾದೀಶ್ವರಿಯಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಬಗೆಯೇ ಕಾಶಿನ್ಯಮುಂ ಪೊರ್ದಿರಲ್ ||
ಹತಿಸಲ್ಕಾಮಯ ರೂಪದಿಂ ಜಗದೊಳಿನ್ನಾ ಕಾರ್ವರೊಲ್ಲಪ್ಪುವ |
ಗೃತಿಯಾರಿಂದು ಬಳಲ್ದು ಬೇಗುದಿಯನಾಂತಾಕ್ರಂದನಂ ಮಾಡಿದಳ್ ||೨೫||

ಹೆಂಗರುಳಿನ ಮಹದಮ್ಮಂ |

“ಗಂಗೆಮ್ಮ”ನಿವರ್ಗಳುಮ್ಮಳಂ ಸಹಿಸದೆ ತಾಂ ||

ಕಂಗನೆ ಕರಂಗಿ ಮನದೊ |

ಳ್ಳಂಗಳ ನೀರ್ದುಂಬಿಸುಯ್ದು ಗದ್ದದ ಸರದಿಂ ||೨೬||

ಮೃಡಗುರುವರ್ಧೆಯಳಲಿಂ |
 ಗೆಡೆಯಹುದೆ ತದೀಯದೇಶಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿಮೆ ||
 ಲ್ಲಡಿಯಿಂ ನಿರ್ಮಿತ ಭಸಿತಂ |
 ದೊಡೆಯರೆನುತ್ತೊರೆಯೆ ಕೇಳ್ವು ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಳ್ ||೨೭||

|| ಜಂ|| ಮ|| ವೃ ||

ಕುಪಿತದೊಳಾವ ದೇವತೆಯೊಳಿರ್ಕುಗುಮೇನದರಿಂದಮಪ್ಪುದೇಂ |
 ತಪಿಸಿದೊಡಂ ವಿಭಾಡಿಸಲದಕ್ಕುಮೆ ತಪ್ಪುಗುಮೇ ಸ್ವಕರ್ಮದೊಂ ||
 ದುಪಹತಿಭೂತಿಗೀತಿ ತೊಡೆಯಲ್ಪಜೆಯಿಂಗಿಯಣಂಗಿ ಪೋಕುಮೇ |
 ತಪಿಸದಿರೆನ್ನ ಶೀರ್ಷವನಕಾರಣಮೆಂದವನಾಳವಾಡಿದಂ ||೨೮||

ಮಹಿತ ಮಹೇಶನೆಂತೊ ವಿಲಸದ್ಗುರು ಹಸ್ತಜನೆಂತೊ ಭಾವಿಸ |
 ಲ್ವಹಿತಗುರುಪ್ರಸಾದಿಯುಮದೆಂತೊ ಸುಶಿಕ್ಷಕನೆಂತೊ ಚಿತ್ಸುಖಾ ||
 ವಹ ಗುರುದೇವತಾ ನಿಕರದೊಳ್ಳುಪವಿತ್ರಮುದಾತ್ತ ಭಕ್ತಿಯಂ |
 ವಹಿಸದನಾಸ್ತಿ ಕಂ ಪರಮಲಿಂಗಸಮರ್ಚಕನೆಂತೊ ಲೋಕದೊಳ್ ||೨೯||

|| ಮ|| ಸೃ|| ವೃ ||

ಉಪದೇಶಾರ್ಥಾರ್ಥಮಂ ಭಾವಿಸದೆ ಸುಗುಣಶೀಲಂಗಳಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ತಾ |
 ಳ್ವ ಪವಿತ್ರಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರೆನಿಸದೆ ದಯಾಧರ್ಮದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂತ ||
 ಳ್ವ ಪಚಾರಂಮಿಕ್ಕುದೀನಗೆಸಗದೆಹಿತಮಂಸಂತತಂ ಸತ್ಯದಿಂ ಶಾಂ |
 ತಿ ಪರೀತತೋರ್ಧವೋಲ್ತಾವಿರದೆ ಚಿದುಪದೇಶಂ ವಿಡಂಬಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳರ್ ||೩೦||

ಕಂಡವರಂ ಕಂಡೆಳಸುತೆ |

ಕೊಂಡೊಡೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಮಂ ಪುಲಿದೊವಲಂ ||

ಕೊಂಡು ಮೊದದ ಖರದೊಲ್ಪಾ |

ಮಂಡಲದಪಹಾಸ್ಯಕರಿಯೆ ಪಕ್ಕಾಗಿರರೇ ||೩೧||

ಪುನರಪಿ ಮಠದಮ್ಮಂ ಕಂ |

ಬನಿ ಸುರಿಸುತ್ತೆ ಗುರುದೇವತೆಗಳೊಳ್ಳಗೆಯಲ್ ||

ಜನಿಯೊಳ್ಳಂಬಿಗೆ ತಾನಿ |

ದೃಢಿತೊಗೆಗುಂ ಫಲಮದತ್ತಣಂ ನಂಬೆಂದಳ್ ||೩೨||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಒಣಗಟ್ಟಿರಿಗೆ ವರ್ಷಮೇಳ ರದಿನೆಯ್ತಂದಂತೆ ಯೋಗೀತಗಂ |
 ತ್ರಿಣಯಂ ದರ್ಶನಮಿತ್ತವೊಲ್ಪರಿಕಿಸಲ್ವೀರಳ್ಳೆಯಂ ಬೆಂದಗ ||
 ಗ್ಗಣಿಯುಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕನ ಚೇತಃಪದ್ಮದೊಳ್ಳೂಡಿತ |
 ಪ್ಪಣದೊಳ್ಳೈವಿಕಶಕ್ತಿಯೊಂದು ಬೆಳಗಲ್ಕಾಶ್ಚ ಯದಿಂತೋಷದಿಂ ||೩೩||

ಮಂ|| ಕ್ರಾ|| ವೃ||

ಗಂಗಾಮಾತೃ ಪ್ರರುಚಿಯುಪದೇಶೋಕ್ತಿನಾಸ್ತಿ ಕೃಮಂನಾ |
 ಶಂಗೆಯ್ದಾತ್ಮಾವರಣ ಮಲಿನಾಶೇಷಮಂ ಕರ್ಚಿತಾನೆ ||
 ನ್ನಂಗಕ್ಕಾನಂದಮನೊದವಿಸಿತ್ತೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತುಂತ |
 ದ್ಗಂಗಾಮಾದೇವಿ ಯಡಿವಿಡಿ ದೇಳ್ದೆಂದು ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ||೩೪||

ಭೂತಿ ಸಮನ್ವಿತತೀರ್ಥವ |
 ನೋತಂಗಕೆ ತೊಡೆವುದಚ್ಚರಿಯೆನಲ್ತನುಸಂ ||
 ಭೂತಂ ಮಡಿದೊಗೆದಂ ಮಾ |
 ರುತಾಪ್ತನಿಲ್ಲದವಲೋಹಮೇಂ ಕರಗುವದೇ ||೩೫||

ಗುರುಪಾದತೀರ್ಥಮಂ ಬಾ |
 ದೊರೆಯಂಮಡಗಿಟ್ಟು ತೂಕಿಸಲ್ತಕ್ಕಡಿಯೊಳ್ ||
 ಸುರಧುನಿಲಾಘವಮಕ್ಕುಂ |
 ಪಿರಿದಕ್ಕುಂ ಗುರುಪದೋದಮೆಂದೆರಗಿದಂ ||೩೬||

ವನಜಾತಾಪ್ತನೆನಿಸಿದೊಡ |
 ಮಿನಾತ್ಮಮಯೂಷಮಂಚರಾಚರ ಚಯದೊಳ್ ||
 ಮಿನುಗಿಸುವೊಲ್ವಂಬಿರ್ಪರ |
 ಮನದೊಳ್ಳಿವಲಿಂಗರೂಪದಿಂ ಗೋಚರಿಸಂ ||೩೭||

|| ಚಾಮರಸ್ಪೃಶ್ಯಂ ||

ಇಂತನೇಕರೀತಿಯಿಂ ಪೊಗಳ್ಳು ಭೂತಿಭೂತಿಯಂ |
 ಕಾಂತಕಾಂತಿ ಶಾಂತಿಕಾರಣಾಂಗ ದಿವ್ಯತೀರ್ಥಮಂ ||
 ಕಾಂತೆಯಿಂ ತನೂಭವರ್ಕಳಿಂ ಸಮಂತುತಳ್ಳುನಿ |
 ಶ್ವಿಂತದಿಂಧವಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ವಿ ಕಾಲವಾಂತಿದಂ ||೩೮||

ಬಡಪಶುಕರ್ದಮದೊಳ್ಳೀ |
 ಳ್ಳೊಡೆಬಿಡದೆತ್ತಿ ಪೊರೆವರ್ಭವಭವಾಂತರದೊಳ್ ||
 ಕಡುಮೋಹದಕರ್ದಮದೊ |
 ಳ್ಳೆಡೆದನ್ನಂದಯದೊಳೆತ್ತಿ ಪೊರೆ ಶಿವರುದ್ರ ||೩೯||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ
 ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚಿನ್ನಕವಿವಿರಚಿತಂ
 ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ
 ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್‌ಷೋ
 ಡಶಾಶ್ವಾಸಂ
 —ಸಮಾಪ್ತಂ.—

|| ಓಂ ಭಕ್ತಪ್ರಾಣಾಯನಮಃ ||

ಸಪ್ತದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಜಡಜಾಕ್ಷಿಯರೆಳೆಯರ್ಕಳಿ |
 ಗೊಡನಾಶಿಸಿಬಂದುನಿಂದು ಬೇಡಲ್ದಯದಿಂ ||
 ಬಿಡದೀವನವರ್ಗಡಿಯೆಡೆ |
 ಮಡಗಿರಿಸಿದನೇನೊ ಚೆಲ್ವಮಕ್ಕಳ ಬಿತ್ತಂ ||೧||

ಯಜನಂ ಕುರ್ವೇ ವಿಲಸ |
 ದ್ಭಜನಂಕುರ್ವೇ ಮಹೋಪಚಾರಂ ಕುರ್ವೇ ||
 ಸುಜನಂಕುರ್ವೇ ಶಿವಶಿವ
 ವಿಜಯಂ ಕುರುಮೇ ಮಹೋಕ್ಷಪತ್ರಾರೂಢ ||೨||

ಮೆರೆವೀ ರವಿಪುರದೊಳ್ಳ |
 ದ್ಗುರು ಶಿಷ್ಯಪರಂಪರೆಯೊಳೆ “ಮರಿಗೊಣ್ಣನವರ” ||

ತರುಣೀಮಣಿ ಲಿಂಗಮ್ಮಂ |

ವರಾನುಕೂಲೆ ಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮೀಯೆನೆರಂಜಿಸಿದಳ್ ||೩||

|| ಹರಿಣೀವೃತ್ತಂ ||

ಇವಳತಿ ಸುತವ್ಯಾಮೋಹಂಗೊಂಡನೇಕ ವಿಧಾನಮಂ |

ಸವಿಧಿಯನೊಡರ್ಚಲ್ಪುತ್ತಾಪೇಕ್ಷೆ ತೀರದಿರಲೈತಾಂ ||

ಸವಿದುಮನದೊಳ್ಜಿಂತಾಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಳವಾದುರಾಪಾ |

ಯವನುಳಿದುಬೇರೊಂದಂ ತತ್ಕರ್ತನಂ ಮರೆಯೆಯ್ದಿದಳ್ ||೪||

ಶಾ|| ವಿ|| ವೃ||

ಇವೃತ್ತೊಂದುದಿನಂದೃಢಾಚರಣೆಯಂಪೀಠಕ್ಕೆ ಬಂದೊಲ್ಲ ತಾ |

ನೊಪ್ಪಂಬೆತ್ತ ತದೀಯತೀರ್ಥವನವಳ್ಸಂಸೇವನಂ ಮಾಡೆ ಚೆ ||

ಲ್ಪಪ್ಪಿದಾರ್ತತ್ವಜರತ್ನಮಂ ಪಡೆದು ವಂಶಾಚಾರ್ಯನಂ ಪಾಡುತಂ |

ದೊಪ್ಪಿದಳ್ಳೆರೆ ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟರೊಳರೇ ಶ್ರೀದೇಶಿಕೋತ್ತಂಸನಂ ||೫||

ಪೆರತೊಂದು ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯ |

ನೊರೆವೆಂ “ಗುಬ್ಬೇನಕೊಪ್ಪ”ದವರನ್ವಯದೊಳ್ ||

ಮೆರೆದಳ್ಳಕ್ಷ್ಮಮನೆಂಬ |

ಕ್ರರುಣೀಮಣಿಚೆಲ್ವ “ಸೂಟಿ”ನಾಮದ ಪೊಳಲೊಳ್ ||೬||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ದ್ವಾದಶವರ್ಷಗಳ್ಳೆರಿದು ಪೋಗಿರೆ ಪುತ್ರರನೊಂದಿ ಬಾಳ್ವಭಾ |

ಗೊದಯಮಾಗದಿರ್ಕ ತನುವಲ್ಲರಿ ನಿಷ್ಫಲಮಾಂತು ಹಾಸ್ಯಕೀ ||

ಡಾದುದು ದ್ವಂದ್ವವಂಶಕೆ ವಿಶೋಕಮನಿತ್ತುದು ಭಾಗ್ಯಹೀನಳಾ |

ನಾದೆನೆನುತ್ತೆ ಪಂಬಲಿಸಿ ನಿಂದಿಸಿದಳ್ಳ ತಕರ್ಮದೇಳ್ಗೆ ಯಂ ||೭||

ಕಡ್ಡಿಯನಿಕ್ಕಿ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನಾರ್ತತೆಯೆಂಬಿಡದೆಯ್ನಿ ಕೇಳ್ವಿದ |

ಳ್ಳಡ್ಡೆಯನಾಂತು ಲಂಘನಮನೆಯ್ನಿ ಶಮೀಕುಜನೊಂಪಿಯನೊಂಟೊಡಂ

ನಿಜಂ ||

ದೊಡ್ಡಿ ತರಲ್ಲಿಗೆಯ್ನಿ ಮುತುಕಾಲದ ದೋಷಮುಸಿವುರ್ದೆಂಧು ಕೈ |

ಯೊಡ್ಡಿ ವಿನಮ್ರದಿಂದೆರೆದಳಾತ್ಮಜರಲ್ಲಿಯೆನಿತ್ತೊ ಲೋಕದೊಳ್ ||೮||

ಮಂಡನಮಿದೋಡಮೇಂ ಕುಲ |

ಮಂಡನ ಸತ್ಪುತ್ರರತ್ನ ಮೊಂದಿಲ್ಲದಿರಲ್ ||

ರಂಡೆಯಯೌವನದೊಲ್ಲ |

ಸ್ಪಿಂಡೆಯ ಮಿಂಡೆಯ ಪ್ರಪಂಚಮೇಂ ಸುಖಕರಮೇ ||೯||

ಬಂಜೆಯವಳೆಂದು ಸಖಿಯ |

ಮುಂಜಾವಿನೊಳಾಸ್ಯಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದಿರ್ಪರ್ ||

ಹಿಂಜರಿವರ್ತು ಭ ಶೋಭನ |

ರಂಜನಕಾರ್ಯಾವಸರದೊಳೊರೆಯಲ್ಕರೆಯಲ್ ||೧೦||

ನೆಟ್ಟನೆ ಶಿಲೆಯಾಕೃತಿಯಂ |

ತೊಟ್ಟಿಲದಿದೋಡಜಸೃಷ್ಟಿಯೊಳ್ಸಾಗಮಿತ್ತುಂ ||

ಪುಟ್ಟತನುಜರಂ ಪಡೆಯದ |

ಹೆಟ್ಟಿಗೆ ದುರ್ಜನ್ಮಮಿದೋಡೇನಿಲ್ಲದೊಡೇಂ ||೧೧||

ಪಿಂದಿನ ಪುಟ್ಟಿನೊಳಾನಾ |

ಕಂದಗೆ ವಿಷಮೂಡಿಸಿದೇನೋ ಪಾಪಾತ್ಮಳ್ ||

ಬಂದತ್ತು ತನ್ನಿಮಿತ್ತದಿ |

ನಿಂದೀದುರ್ದಾಂತ ದುರ್ವಿಪಾಕಂಶೋಕಂ ||೧೨||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಇಂತು ಪಲಂಬಿ ಪಂಬಲಿಸಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳವಾರ್ದುಕಂದಿ ದು |

ಶ್ಚಿಂತೆಯ ಬೇಗೆಯಿಂ ಕುದಿದು ಕಂಗನೆಕರ್ಗಿ ಸುತಾನುರಾಗದಿಂ ||

ದಂತರದೊಳ್ಪ್ರಪಂಚಸುವಿಲಾಸಮನೇಳಿಸಿ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡವೊ |

ಲ್ಯಾಂತೆಯಿರಲ್ಕೆ ಮುಪ್ಪಡಸಿದೋರ್ವಳುಸಿದರ್ವಳದೇನನೆಂದವೆಂ ||೧೩||

||ಮಾಲಿನೀ ವೃತ್ತಂ||

ಎಲೆಮಗಳೆ ವಿಧಾತೋಲ್ಲೇಖಮಂ ತೂಳ್ಳು ಸ್ವಚ್ಛಂ |

ದ ಲಲಿತ ನಿಜಲೇಖಂ ಲೇಖಿಪಂ ತನ್ನಿಮಿತ್ತಂ ||

ನಲಿದು ರವಿಪುರಾಚಾರ್ಯೋತ್ತಮಾಂಘ್ರಬ್ಜಯುಗ್ಮ |

ಕೃಲಸದೆ ಮರೆಬೀಳ್ವಿನ್ನಿಷ್ಟಮಂ ನೀಡ್ವನೆಂದಳ್ ||೧೪||

ತರುಣೀಮಣಿ ಲಿಂಗಮ್ಮಂ |

ವರಾನುಕೂಲೆ ಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನೆರಂಜಿಸಿದಳ್ ||೩||

|| ಹರಿಣೀವೃತ್ತಂ ||

ಇವಳತಿ ಸುತವ್ಯಾಮೋಹಂಗೊಂಡನೇಕ ವಿಧಾನಮಂ |

ಸವಿಧಿಯನೊಡರ್ಚಲ್ಪುತ್ತಾಪೇಕ್ಷೆ ತೀರದಿರಲೈತಾಂ ||

ಸವಿದುಮನದೊಳ್ಳಿಂತಾಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಳವಾದುಪಾ |

ಯವನುಳಿದುಬೇರೊಂದಂ ತತ್ಕರ್ತನಂ ಮರೆಯೆಯ್ದಿದಳ್ ||೪||

ಶಾ|| ೨|| ವೃ||

ಇವ್ವತ್ತೊಂದುದಿನಂದೃಢಾಚರಣೆಯಿಂಪೀಠಕ್ಕೆಬಂದೊಲ್ಲ ತಾ |

ನೊಪ್ಪಂಬೆತ್ತ ತದೀಯತೀರ್ಥವನವಳ್ಳಂಸೇವನಂ ಮಾಡೆ ಚೆ ||

ಲ್ವಪ್ಪಿದಾರ್ತಜರತ್ನಮಂ ಪಡೆದು ವಂಶಾಚಾರ್ಯನಂ ಪಾಡುತಂ |

ದೊಪ್ಪಿದಳ್ಳೆರೆ ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟರೊಳರೇ ಶ್ರೀದೇಶಿಕೋತ್ತಂಸನಂ ||೫||

ಪೆರತೊಂದು ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯ |

ನೊರೆವೆಂ “ಗುಬ್ಬೇನಕೊಪ್ಪ”ದವರನ್ನಯದೊಳ್ ||

ಮೆರೆದಳ್ಳಕ್ಷಮನೆಂಬ |

ಕ್ತರುಣೀಮಣಿಚೆಲ್ವ“ಸೂಟಿ”ನಾಮದ ಪೊಳಲೊಳ್ ||೬||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ದ್ವಾದಶವರ್ಷಗಳ್ಳರಿದು ಪೋಗಿರೆ ಪುತ್ರರನೊಂದಿ ಬಾಳ್ವಭಾ |

ಗ್ಯೋದಯಮಾಗದಿರ್ಕೆ ತನುವಲ್ಲರಿ ನಿಷ್ಫಲಮಾಂತು ಹಾಸ್ಯಕೀ ||

ಡಾದುದು ದ್ವಂದ್ವವಂಶಕೆ ವಿಶೋಕಮನಿತ್ತುದು ಭಾಗ್ಯಹೀನಳಾ |

ನಾದೆನೆನುತ್ತೆಪಂಬಲಿಸಿ ನಿಂದಿಸಿದಳ್ಳತಕರ್ಮದೇಳ್ಳಿಯಂ ||೭||

ಕಡ್ಡಿಯನಿಕ್ಕಿ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನಾರ್ತತೆಯಿಂಬಿಡದೆಯ್ದಿ ಕೇಳ್ವಿದ |

ಳ್ಳಡ್ಡೆಯನಾಂತು ಲಂಘನಮನೆಯ್ಗೆ ಶಮೀಕುಜನೋಂಪಿಯನೋಂತೊಡಂ

ನಿಜಂ ||

ದೊಡ್ಡಿ ತರಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿ ಋತುಕಾಲದ ದೋಷಮುಸಿವುರ್ಧೆಂದು ಕೈ |

ಯ್ಯೊಡ್ಡಿ ವಿನಮ್ರದಿಂದೆರದಳಾತ್ಮಜರಲ್ಲಿಯೆನಿತ್ತೊ ಲೋಕದೊಳ್ ||೮||

ಮಂಡನಮಿದೋಡಮೇಂ ಕುಲ |

ಮಂಡನ ಸತ್ಪತ್ರರತ್ನ ಮೊಂದಿಲ್ಲದಿರಲ್ ||

ರಂಡೆಯಯಾವ್ವನದೊಲ್ಲ |

ಸ್ಪಿಂಡೆಯ ಮಿಂಡೆಯ ಪ್ರಸಂಚಮೇಂ ಸುಖಕರಮೇ ||೯||

ಬಂಜೆಯವಳೆಂದು ಸಖಿಯ |

ಮುಂಜಾವಿನೊಳಾಸ್ಯಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದಿರ್ಪರ್ ||

ಹಂಜರಿವರ್ತುಭ ಶೋಭನ |

ರಂಜನಕಾರ್ಯಾವಸರದೊಳೊರೆಯಲ್ಕರೆಯಲ್ ||೧೦||

ನೆಟ್ಟನೆ ಶಿಲೆಯಾಕೃತಿಯಂ |

ತೊಟ್ಟಳಿದಿದೋಡಜಸೃಷ್ಟಿಯೊಳ್ಳೊಗಮಿತ್ತುಂ ||

ಪುಟ್ಟತನುಜರಂ ಪಡೆಯದ |

ಹೆಟ್ಟಿಗೆ ದುರ್ಜನ್ಮಮಿದೋಡೇನಿಲ್ಲದೊಡೇಂ ||೧೧||

ಪಿಂದಿನ ಪುಟ್ಟನೊಳಾನಾ |

ಕಂದಗೆ ವಿಷಮೂಡಿಸಿದೇನೋ ಪಾಪಾತ್ಮಳ್ ||

ಬಂದತ್ತು ತನ್ನಿಮಿತ್ತದಿ |

ನಿಂದೀದುದಾರ್ಥಂ ತ ದುರ್ವಿಪಾಕಂಶೋಕಂ ||೧೨||

ಉ|| ಮಾ|| ವ್ಯ ||

ಇಂತು ಪಲುಂಬಿ ಪಂಬಲಿಸಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳವಾರ್ದುಕಂದಿ ದು |

ಶ್ವಿಂತೆಯ ಬೇಗೆಯಿಂ ಕುದಿದು ಕಂಗನೆಕರ್ಗಿ ಸುತಾನುರಾಗದಿಂ ||

ದಂತರದೊಳ್ಳಪಂಚಸುವಿಲಾಸಮನೇಳಿಸಿ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡವೊ |

ಲ್ಯಾಂತೆಯಿರಲ್ಕೆ ಮುಪ್ಪಡಸಿದೋರ್ವಳುಸಿದಳದೇನನೆಂದಪೆಂ ||೧೩||

||ಮಾಲಿನೀ ವೃತ್ತಂ||

ಎಲೆಮಗಳೆ ವಿಧಾತೋಲ್ಲೇಖಮಂ ತೂಳ್ಳು ಸ್ವಚ್ಛಂ |

ದ ಲಲಿತ ನಿಜಲೇಖಂ ಲೇಖಿಪಂ ತನ್ನಿಮಿತ್ತಂ ||

ನಲಿದು ರವಿಪುರಾಣಾರ್ಯೋತ್ತಮಾಂಘ್ರೈಬ್ಬಯುಗ್ಮ |

ಕೃಲಸದೆ ಮರೆಬೀಳ್ವಿನ್ನಿಷ್ಟಮಂ ನೀಡ್ವನೆಂದಳ್ ||೧೪||

ಮ|| ಸೃ|| ವ್ಯ||

ನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ವಾಕ್ಷಣಂ ತಂಗದಿರನುದಯದಿಂ ವಾರ್ಧಿಯುಕ್ಕೇರುವೋಲು |
ಗೃಹದಿಂತನ್ವಂಗಿಯುರ್ಬುತ್ತ್ವ ಮುದಿಪೆಯಮನಂಬೊಕ್ಕು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಂ ||
ಮೃಡರೂಪಂ ದೇಶಿಕಂ ಸೂಚಿಸಿದನೆನುತೆ ತಾಂ ಭಾವದೊಳ್ಸಂತಸಂ ದಾ |
ಳ್ಳೊಡನಾಗಳ್ಬೇಡಿಕೊಂಡಳ್ಳೆನಪಿದ ಫಲಮಂ ಕೊಟ್ಟೊಡಾಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ
||೧೫||

|| ತರಳವೃತ್ತಂ ||

ಎಳೆಯನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಗಾಡಿಯನೆಯ್ವ ಜಂಗಮತ್ಯಪ್ತಿಯಂ |
ಗೊಳಿಸಿ ಶಕ್ತನುಸಾರ ದಕ್ಷಿಣೆಯಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ ಭಾವಮಂ ||
ಸೆಳೆವ ಬಣ್ಣದತೊಟ್ಟಲಂ ಭವದೀಯ ಪೀಠದ ಪಕ್ಕದೊ |
ಳ್ಳೊಳೆಯೆ ಕಟ್ಟ ಕಡಂಗಿ ತೂಗುತೆ ಜೋಗುಳಂ ಮಿಗೆಪಾಡುವೆಂ ||೧೬||

ಶಾ|| ನಿ|| ವ್ಯ||

ಇಂತೇಕಾದಶ ದರ್ಶಮೆಯ್ದಿಬಿಡದಾತ್ಮಗ್ರಾಮದಿಂ ಶಾಂತಿ ಸಾಂ |
ದ್ರಂ ತದ್ದೇಶಿಕತೀರ್ಥಮಿಶ್ರಿತ ವಿರಾಜದ್ಭೂತಿಯಂ ಸೇವಿಸಲ್ ||
ಸ್ವಾಂತಾಪೇಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಲಕ್ಷಣಯುತಂ ವಂಶಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರೋಪಮಂ |
ಚಿಂತಾತಾರಕಪುತ್ರನಂ ಪಡೆದಳೇನೆಂಬೆಂ ಮಹಾಶ್ವರ್ಯಮಂ ||೧೭||

ಮ|| ನಿ|| ವ್ಯ||

ಜಲಮಂ ಪಾವಕನಂ ಪಯೋಧಿದಳೆದೊಲ್ವು ಶ್ಯಾಪ ನಿಶ್ಯಾಪಮಂ |
ಸಲೆ ತಾಳ್ವರ್ಪ ಗುರುಪ್ರಭೂತ್ತಮಗೆ ತಾನೀಡಾವುದಂತರ್ಯದೊಳ್ ||
ನೆಲಸಿದ್ಬೆಲ್ಲ ಸದಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಸುಖಮಂ ಕೊಟ್ಟೊವನಂ ಮಿತ್ರೆಯ |
ಬಲವದ್ಭಕ್ತಿಯ ಪಾಶದಿಂ ಸೆಳುದುಕೊಂಡೌ ಧನ್ಯಳೆಂದಾಡಿದರ್ | ೧೮||

ಮ|| ನಿ|| ವ್ಯ||

ರಜನೀಶೋದಯದಿಂ ವಿಕಾಸಮುಮನಾಳ್ವಂತುತ್ಪಲಂ ಪುತ್ರನಿಂ |
ರಜನೀಶಾನನೆ ತಳ್ತು ಹರ್ಷದೊದವಿಂದೇಕಾದಶೋನ್ಮಾಸದೊಳ್ ||
ನಿಜಬಂಧುಪ್ರಿಯರಿಂ ಸಖೀಜನಗಳಿಂ ಸೌರಂಭದಿಂಬಂದು ನಿ |
ವೃಜಿನಶ್ರೀಗುರುಕರ್ತೃಪೀಠದೆಡೆಯೊಳ್ಪ್ರೇಮಾಚಿಸಲ್ಕಂಗಳೊಳ್ ||೧೯||

|| ವಸಂತತಿಲಕಾ ವೃತ್ತಂ ||

ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮ ಮುಖಮೋಕ್ಷ ಸುಲಬ್ಧಮಾಗ |
 ಲ್ಲರ್ಮಸ್ವರೂಪ ತವ ವಿಗ್ರಹದರ್ಶನಂ ಮು ||
 ಖ್ಯಾಮಂ ಮಹೀತಳದೊಳನ್ಯರದುಂಟೆ ನೋಡ |
 ಲ್ಲರ್ಮಪ್ರಹಾರಿಗುರುದೇವ ನಮೋ ನಮಸ್ತೇ ||೨೦||

|| ಚಂದ್ರಲೇಖಾ ವೃತ್ತಂ ||

ನಿತ್ಯಾನಂದಂ ಮನೋತೀತಾತರ್ಕ್ಯ ಲೀಲಾಪ್ರಮೇಯಂ |
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಜ್ಯೋತಿರಾಕಾರಂ ಭೂತಕಾರುಣ್ಯ ಶೀಲಂ ||
 ಸತ್ಯಾಲಾಪಂ ಚಿದೈಶ್ವರ್ಯಂ ಭಕ್ತಕಷ್ಟಾಂಧಕಾರಾ |
 ದಿತ್ಯಂ ಸರ್ವಾರ್ಥದಂ ನೀನೆಂದೊಲ್ಲ ಸಂಕೀರ್ತಿಸುತ್ತುಂ ||೨೧||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಮುಡುಪಂ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಲೋಕರುದ್ರತತಿಯಂ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಂಗೆಯ್ಸೆಂ |
 ಪೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಿಸುತ್ತೆ ತೊಟ್ಟಿಲದೊಳಾತೊಡ್ಡೊಡ್ಡುತನಂ ಜೋಗುಳಂ ||
 ನಡೆಪಾಡುತ್ತೆ ವಿತರ್ದಿಯಂತಿಕದೊಳಂ ನೇತಾಡುವೊತ್ತೊಟ್ಟಲಂ |
 ಬೆಡಗಿಂ ಕಟ್ಟಿ ನಿಜಾಲಯಕ್ಕೆ ಗುರುವಂಕೊಂಡಾಡುತುಂ ಸಾಗಿದ್ವಂ ||೨೨||

ಭೂಲಲನಾಮಣಿಯಾಸ್ಯ |

ಜ್ವಲದ್ವಿನೂತನಸುರಮೃದರ್ಪಣಮೆನೆ ಕ ||

ಣ್ಣೋಲಮನಮರ್ಚುತಿರ್ಪುಂ |

ವಿಲಾಸದಿಂ "ಗಾಡಗೊಳ್ಳಿ"ನಾಮದ ಕಾಲೂರ್ ||೨೩||

ಶಾ|| ವಿ|| ವೃ||

ಅಲ್ಲಿರ್ಪಂ ಮರಿಗೌಡನಾತ್ಮಸುದತೀ ಬಾಳಮ್ಮಗಂ ವಂಶಮಂ |
 ಪ್ರೋಲ್ಲಾಸಂಮಿಗವರ್ಧನಂಗೊಳಿಪ ಸತ್ಪ್ರೋದಯಂ ನಿಲ್ಲಿರಲ್ ||
 ನಲ್ಲಂಬಂಜೆಯ ಕೂಟಕಾಟಮೆನುತುಂ ರೋಡಾಡುವಂಗೆಹದೊ |
 ಳ್ಲಿಲ್ಲಲ್ಪಾರದನಿತ್ತು ಪೀಡಿಸಿದಪಂತಾನೆಂದವಳ್ತಾಪದಿಂ ||೨೪||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ತಿಳಿವೊಡೆಸಗ್ಗ ಕಗ್ಗಳಮೆನಿಪ್ಪ ತವರ್ಮನೆ * "ಸೂರಪೌರ"ಕಂ |
 ಗಳಿಲನೆಸಾಡುಮುತ್ತಿದನುತಾಪದ ಪಾವಕನಿಂಕರಂಗಿತಾ ||

* ಸೂರಕೋಡ |

ನಳವಳಿದಿರ್ಪ ದುಸ್ಥಿತಿ ಯಾನಂದುರೆ ಮಾತೆಯೊರಲ್ಪ ಕೇಳಿದ |
 ಕೈಗಳಿಗಿನಚಂದ್ರನಂತೆ ಮೊಗಗುಂದಿದ ಕಾರಣಮೇನದೆಂದವಳ್ ||೨೫||

ತನಯನನತ್ತಿ ಯಾಡಿಸಿದ ಕೈಮರಗೈ ಪರಿತರ್ಪ ಕಂದನಂ |
 ಮನಮೊಸೆದೊಲ್ಪ ವೀಕ್ಷಿಸದ ಕಣ್ಣದು ಪೀಲಿಯಕಣ್ಣು ಭಾವಿಸಲ್ ||
 ತನುಭವರಿಲ್ಲದಿರ್ಪ ಮನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಗರ್ಭವನಾನದಿರ್ಪತ |
 ದ್ವನಿತೆಯಪಿಂಡ ನೀರರೆತ ಹೊಂಡಮೆನ್ನುತ್ತಿ ನನಾಳವಾಡುವಂ ||೨೬||

ಕೂತೊಡೆ ಹಿತಮಿಲ್ಲನಾ |
 ನೋತುಜ್ಜುಗಮೆಸಗೆ ಮುನಿಸಿನಿಂ ಪೆಸರಿಡುವಂ ||
 ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತೊಂದಾಡಂ |
 ಸಾತಿಶಯಂ ಬೇನೆಬೇಸರಿಕೆಗಳನರಿಯಂ ||೨೭||

ಶ್ವಾಸದಕಿಂದತಿಪೀಡಿಸು |
 ತೇಪೊಳ್ಳುಂ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂ ಬೇಸರಿದಾಂ ||
 ತಾಪಂಗಳೆಯಲ್ಪೂತೊಡೆ |
 ಕೋಪದಿನವನೆಳೆದುಸೆಳೆದು ಜಡಿವಂಬಡಿವಂ ||೨೮||

ಪಲವಾತುಗಳಿಂದೇಂಫಲ |
 ಮೆಲೆಜನನಿ ನಿಪುತ್ರಿಕೆಗುಪಮಾನಂ ನೋಡಲ್ ||
 ನೆಲದೊಳಗೆ ಪೆರೆತಿಲ್ಲಂ |
 ಕುಲಘಾತಕಿಯೆಂದು ಸುಯ್ದು ಬಸಿರೊತ್ತೊರೆದಳ್ ||೨೯||

ನಿಜಮಿರ್ಕುಂ ಲೋಕದೊಳಾ |
 ತೃಜರಳ್ಳಿ ಸಮಸ್ತ ಸುರನರೋರಗ ಪಕ್ಷಿ ||
 ವ್ರಜಕಿರ್ಪುದು ಪ್ರಕೃತಿಗುಣಂ |
 ರಜನಿಸಮುಖಿಯೆಂದು ಮತ್ತಮಿರದಿಂತೆಂದಳ್ ||೩೦||

ಇದಕುಮ್ಮಳಮೇಕೆಲೆ ವಿಧು |
 ವದನೆ ತ್ವದಿಷ್ಟಾರ್ಥಮೇನೊದಗದಿದಪುದೇ ||
 ಸದಯಂ ಶಿವಗುದ್ರಾಚಾ |
 ಯ ದಿವಿಜಮಣಿಯೊಂದು ಸಾರ್ಧಮೆರೆಯಲ್ತೆ ರೆಯೊಳ್

ಮ|| ೧|| ೨||

ಅಸಮಂವಂಶಗುರೂತ್ತಮಂಗೆ ಮುಡುಪಂ ಕೇಳ್ಕಟ್ಟು ನೀನಿಟ್ಟು ಪೂ |
ಜಿಸುತುಂವಂಚಕ ದರ್ಶ ಪೀಠದಮಹಾ ಸಂದರ್ಶನಂಗೊಂಡು ಸಂ ||
ತಸದಿಂಕಾಣೈಯನಿತ್ತು ಬರ್ಪೆನೆನುತುಂ ನೀಂ ಬೇಳ್ವುದುಂ ಭಾವದ |
ಲ್ಲಿ ಸುತಂ ಪುಟ್ಟುವನೆಂದು ಮಾತೆಯೊರೆಯಲ್ಕುಂತಾಗಲವಳ್ಳಾಡಿದಳ್ ||೨||

ಶಾ|| ೧|| ೨||

ಮುಂದೊಂದಬ್ಬದೆ ಪಚ್ಚೆಪಿಂಗಿ ಸುಖರೂಪಂ ಪುತ್ರನಂಚೆತ್ತುಸಾ |
ನಂದಂಕರ್ತನ ಪೀಠಕೇಳ್ತರುತೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಂಗಳಿಂ ||
ಮುಂದಿಟ್ಟಾತ್ಮಜ ರತ್ನಮಂ ತವಕೃಪಾ ಪೂರ್ಣತ್ವದಿಂದಿಷ್ಟಮೇ |
ಸಂದಿತ್ತೆಂದುರೆಮೀಸಲಿಟ್ಟ ಮುಡಿಪಂ ತತ್ಕರ್ತಗಿತ್ತೆಯ್ದದಳ್ ||೩||

ಬೆಡಗಿಂ ನೆರೆಯಲ್ಲೊಪ್ಪುವ |

ಮಡಿವಾಳರ ವಂಶದಲ್ಲಿ "ತಿಪ್ಪಮನೆಂಬ" |

ಕಡುಜಾಣೆಯರ್ಥಳಿನನಿಂ |

ದೊಡಗೊಂಡನುನಿಂದೆ ಮದಗುಣಕಿಯೆಂಬೂರೊಳ್ ||೪||

ಮಂ|| ೧|| ೨||

ತನುಭವಗಗ್ರಗಳ್ವದನದೊಳ್ಪುಟವೇಳ್ವೊಡಮೂಡಿ ಕೌರುಕೀ |
ವಿನ ಪೊನಲಿಟ್ಟು ಮೇಲ್ವರಿದು ನಲ್ಲುಗೊಂವಕಾಶಮಿಲ್ಲದೊಳ್ ||
ದಿನದಿನದೊಳ್ವವರ್ಧಿಸುಗುಮೆಂದಳವಾರ್ಧ ಪಲುಂಬಿಸುಯ್ದು ದು |
ಮೃನಮೆಡೆಗೊಂಡು ಚಿಂತಿಸದರಾ ಜನನೀ ಜನಕರ್ಕಳಾತ್ಮದೊಳ್ ||೫||

ಘನವೈದ್ಯರರಿದು ಸಾಹಸ |

ಮನೊಡರ್ಚಿದೊಡಂ ಗುಣಮಣಿಮೊಗೆಯದಿರಲ್ತು ||

ಜ್ವನನಿಕಡುನೊಂದು ಬಗೆಯೊ |

ಶ್ರುನುಜಂ ಜೀವಿಸನೆನುತ್ತೆ ಭೋರ್ಗರೆದಳ್ತಳ್ ||೬||

ಚಿಂತಾಪರವಶತೆಯನಾ |

ಕಾಂತಾಮಣಿಬಳಲಿತೊಳಲಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನೇ ||

ಕಾಂತದೆ ನೆನೆದೊರಗಿದರ್ ನಿ |

ಶಾಂತದೊಳೇವೇಳ್ವಿನವಳ ಭಕ್ತ್ಯತಿಶಯಮಂ ||೭||

ಉ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಶ್ರೀಶಿವರುದ್ರಯೋಗಿ ಧರಣೀಧರದಗ್ರದೊಳಿದುರ್ಕಾಣ್ಣಿ ಸಂ |
 ಕ್ಲೇಶಮಿದೇಕೆ ತಂಗಿಬಿಡು ಕೊಳ್ಳು ಶಿವಾಕ್ಷಿಯನೊಂದನೆಂದುಮಾ ||
 ವೇಶದೊಳಿತ್ತವೊಲ್ಮಿಸುಗೆ ಸ್ವಪ್ನದೆ ಮೈಯ್ಯನಿರೇಳ್ವ ಜುಮ್ಮಿನ |
 ಲ್ಲಾ ಶಶಿವಕ್ತ್ರೆಯೆಳ್ಳರಿದು ದೇಶಿಕ ಲೀಲೆಯನೆಯ್ದೆ ಪೇಳ್ವಿದಳ್ ||೩೮||

|| ಪ್ರಮಿತಾಕ್ಷರವೃತ್ತಂ ||

ಇನನೊಲ್ದುಲಾಲಿಸಿ ಮಹಾದ್ಭುತಮಂ |
 ಮನದೊಳ್ಳುದಂದಳೆದವಂ ಸತಿನೀ ||
 ನನುಮಾನಮಂಜಿಡು ಮಹಾಗುರುವ |
 ಯನ ಸತ್ಪಪಾಕ್ಷರುಚಿಪೂರ್ಣಮಿರಲ್ ||೩೯||

|| ದ್ರುತಪದವೃತ್ತಂ ||

ಭವಗದಂ ಪರಿಗುಮೆಂದೆನೆ ಸಾಮಾ |
 ನ್ಯವಿದನಳ್ಳಿಸುವದೇನರಿದಲ್ತು ||
 ಸ್ತವನಮಂ ಮರೆಯದಿರ್ಮನದೊಳ್ಳ |
 ತ್ಯುವರನಾಮಯಮಣಂಗುವದೆನ್ನಲ್ ||೪೦||

ಉ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಶ್ರೀಶಿವರುದ್ರಯೋಗಿ ಸದನುಗ್ರಹದಿಂದೊಗೆದಿರ್ಪನೀತನಂ |
 ನಾಶಿಸ ಪಾಲಿಸಗ್ಗಲಿಕೆ ತದ್ಗುರುವರ್ಯಗೆ ಸಂದುದೆಂದವಳ್ ||
 ಕ್ಲೇಶಮನೊತ್ತಿ ನಂಬಿ ಮನದೊಳ್ಳುರು ಚಿಂತನೆಯೊಳ್ಳುಳಿಂಗಿರ |
 ಲ್ಲಾ ಶಮ ನಾಂತುದಲ್ಪದಿನದೊಳ್ಳುರು ಸತ್ಪಪೇಗಾವುದಗ್ಗಲಂ ||೪೧||

ಇರ್ಪುವಭೀಕರ ಮರ್ದುಗ |
 ಳಾರ್ಪನಾಣ್ಣೆಡಿಸಿದ ತನುಭವನಾಮಯಮಂ ||
 ನೇರ್ಪಡಿಸಿದ ಗುರುವಂ ನೆನೆ |
 ದರ್ಪಿಸಿ ಮುಡಿಪಂ ತನೂಜನಿಂ ಸುಖಮಿರ್ಪಳ್ ||೪೨||

ಕಂಗಳೋಡುಗೆ ಹಸ್ತಾ |
 ಬ್ಬಂಗಳ್ವೊಜಿಸುಗೆ ಜಿಹ್ವೆಕೀರ್ತಿಸುಗೆಂದುಂ ||

ಹಿಂಗದೇನಿಮ್ಮಿರ್ಕೆ ಮನಂ |

ಮಂಗಲಭವದೀಯಮೂರ್ತಿಯಂ ಶಿವರುದ್ರ ||೪೩||

ಶೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ

ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನ ಕವಿವಿರಚಿತಂ

ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ

ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ಸ್ತ

ದಶಾಶ್ವಾಸಂ

—ಸಮಾಪ್ತಂ—

—

|| ಓಂ ಭವರೋಗವೈದ್ಯಾಯ ನಮಃ ||

ಅಷ್ಟಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಗ್ರಹಕಂಟಕಮಂ ಘಟಿಸಿ |

ದರ್ಹಿವೇಣಿ ಭಯಪ್ರಸೂತಿ ಗಂಡಾಂತರಮಂ ||

ದಹಿಸಿ ಪೊರೆದಂವಿನೂತನ |

ಮಹಿ ರುದ್ರಂಚಿತ್ಸಮುದ್ರನಾಶಿವರುದ್ರಂ ||೧||

ಶಾ|| ೧|| ೧||

ನುತ್ಯಂ ಚೆನ್ನವಿಶಿಷ್ಟದಿವ್ಯಚರಿತಂ ಚಿದ್ರಾಗದಾವಿರ್ಭವಂ |

ನಿತ್ಯಾನ್ನಪ್ರದ ವತ್ಸಲಂ ವಿಚಲಿತಂವೈಚಾರಿಕಂ ಕೃಚ್ಛ್ರಾ ||

ಹಿತ್ಯಂಕರ್ಮವಿರುದ್ಧಪದ್ಮಚರಣಂ ಧುರ್ಯಂಪ್ರಶಾಂತಂ ಸದಾ |

ದಾತಾರಂನುತಮಾನಿವೃಂದ ಹಿತನಾವಂ ನೀನೆ ರಾಗಾಸ್ಪದ ||೨||

ಕಲ್ಲನಗೌಡರೆನಿವುವ |

ರುಲ್ಲಸಿತಾನ್ವಯದೊಳೀರವಿವುರಾಂತರದೊಳ್ ||

ಪ್ರೋಲ್ಲಾಸದಿಂ ಬೆರಸು ನಿಜ |

ವಲ್ಲಭಿಯಿಂಶಿವನಗೌಡನೆಂಬವನಿರ್ದ ||೩||

ಕಲ್ಲೆದ್ದೆ ತೋರ್ದಳೆನುತ್ತುಂ |
ಸೊಲ್ಲಿಸದಿವೆಯೊ ವಿಕ್ಕೋಪದಿಂ ಪೇಳ್ವಗನೇ ||೬||

ಧೂಳಾಟಕೋರಗೆಯವ |
ಪಾಳಿಯಿನೇಳ್ತಂದಿರೆ ಕರೆಯಲ್ಕವಸರದಿಂ ||
ಪೇಳೆಲೆಗ್ರಹದುಪಟಳಮುಂ |
ತಾಳದೆ ಮೃತಿಯಾಂತನೆಂಬೆನೇ ಹಡದೊಡಲೇ ||೭||

ಸೃ|| ಗ್ಧ|| ವೃ||

ಇಂತೆಂದಾಕ್ರಂದನಂ ಮಾಡುತಳವಳಿದು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟುಬಾಯಾದುರ್ ಚೀರು |
ತ್ತುಂತುಂದಂ ಮೋದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ ಮತಿಯುಡಿಗಿ ಹೌಹಾದುರ್ಬೆಂದಾತ್ಮಜಂತಾ||
ನಂತಂಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲ್ಕಾಂ ಬದುಕುವದಿದಯೋಗ್ಯಂಧರಾಮಂಡಲಕ್ಕ |
ತ್ಯಂತಂಭಾರಂ ದಲೆಂವಾವನಿತೆ ರಭಸದಿಂಪ್ರಾಣಮುಂಸೀಗುವಾಗಳ್ ||೮||

|| ಮ|| ಸೃ|| ವೃ ||

ಕವಿದಾಪ್ರೇಷ್ವರ್ಕರಂ ಸಂತಮಿರಿಸುತಿರಲೋರ್ವಳ್ ರಾಜೀರ್ಣಕಾಯ |
ಳ್ಜವದಿಂದೇಳ್ತಂದು ಪೇಳ್ವಳ್ಳರುಣೆ ಬಿಡುಬಿಡೌ ತಾನಿದೇಂತಕ್ಕುದೇಕೇಳ್ ||
ಶಿವರುದ್ರಾಚಾರ್ಯ ಪಾದಾಂಬುಜಕಿರದೆ ಶರಣ್ಣೊಕ್ಕೊಡಾತಂ ತ್ವದಿಷ್ಟಾ |
ರ್ಥವನಿತ್ತಾತ್ಮ ಪ್ರಭೂತಂಗೆ ದಯದೊಳಸುವಂಕೊಟ್ಟಪಂ ತಂಗಿನಂಬೌ ||೯||

ಒರೆದೊರೆಯನದೋರ್ವಳ್ಕೇ |
ಳ್ಳುರಿದೇಳ್ಳು ಗುರುಗಿರು ಶಕ್ತಿಯೇನೆಸಗುವದೌ ||
ಬರಿಯೆಗ್ಗತನಮಿದೆಂದಿರ |
ದೊರೆವಳ್ಳಾತ್ಮರ್ಯವನ್ನಿ ಪುಟಿದುಜ್ವಲಿಸಲ್ ||೧೦||

|| ಸ. ಗ್ಧ|| ವೃ ||

ರೋಡಾಡಲ್ಪನ್ನವೋಲಿರ್ಪಸುರೆಯರೊಡನೇನೆಂದವೆಂ ಶೀರ್ಷಮಂ ತೂ |
ಗಾಡುತ್ತಂಘೂರ್ಮಿಸುತ್ತಂಗೆದಕೆಮೊರೆವುಗುಂನುರ್ಮದುರ್ನ್ಯತ್ಯವಂತಾ||
ನೀಡಾಡುತ್ತಿರ್ಪಮದುರ್ಬೆಂ ಜಗದೊಳೆನುತ್ತುಂ ಕಂಡವೋಲಾಡಿದರ್ಕಾ |
ಪಾಡಲ್ಪಿದ್ದೇಶಿಕಂ ಕರ್ತನೆನಿವುದನದೇಂ ಬಲ್ಲರಾ ದುಷ್ಟೈರ್ಕಳ್ ||೧೧||

ಬಂಡಂ ಸಂತತಮೀಂಟುವ |
ಮಂಡೂಕಂ ಬಲ್ಲದೆ ಚಿನಿವಾಲ್ಸವಿಸೊಗಮಂ ||

ಚಂಡಗುರುಲೀಲೆಯನಿಳಾ |

ಮಂಡಲದೊಳ್ಳಿಂಡೆಯರ್ಕಳೇನರಿದಪರೇ ||೧೨||

ಮ|| ಸೃ|| ವೃ||

ಶಿವಗುಡ್ಯತ್ಯೋಪದಿಂ ಮಣ್ಣೆ ರಚಿದೊಡದುತಾಂ ತನ್ನ ಕಣ್ಣೊಳ್ಳುಗುಳ್ಳುಂ |
ಜವದಿಂ ಬೀಳ್ವಂತೆ ಭ್ರಾಜತ್ವರಮ ಗುರುಮಹಾಸಿಂದೆಯೆಂತೆಂಬ ಧೂಳಂ ||
ತನಕಣ್ಣೊಳ್ಳುತ್ತಿ ಕಂಗಾಣದಿರೆ ತಿಳಿದೊಡಂ ನಾಣ್ಣದೇತೇನತೇನಂ |
ಭುವಿಯೊಳ್ಳಾಪ್ಪರ್ಗೆ ದುರ್ನಾರಕಗತಿಯಿರಲಿಂತಪ್ಪ ದುಷ್ಟಾತ್ಮನೀಚರ್ ||೧೩||

ಮ|| ಏ|| ವೃ||

ಅರಿಯಲೊಬ್ಬಿದ ಗ್ರಾಮದೇವಿ ಮಹಿಷಂಸ್ವಚ್ಛಂದದಿಂ ಸರ್ವದಾ |
ತಿರುಗುತ್ತಿ ಪೊಲು ಬೀಗಿಸಂಚರಿಸುತುಂ ಕುಗ್ರಾಮದೊಳ್ಳಿನೆರಂ ||
ಪುರುಡಿಂ ಫಲ್ಲಣೆಯಗ್ಗಿಯುಂ ಪುಟಿಸಿ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರದಿಂಗೂಡಿ ಸ್ವೋ |
ದರಮಂಸಾಗಿಸ ಕುಂಡಗೋಳಕಚಯಂತಳ್ಳಿ ಕುರ್ಮೇನೆಂದವೆಂ ||೧೪||

ಗುರುದೇವತಾಳಿಯುಂ ಸ |

ತ್ಪುರುಷರ್ಕಳನೇಡಿಸುತ್ತೆ ರಚಿಸಿರ್ಬಣಮುಂ ||

ದುರಹಂಕೃತಿಯಿಂ ಪೊಳಲೊ |

ಶ್ಮಿರೆವರ್ದುಷ್ಪರ್ಗೆ ಪಾಪಮೇಂ ಪುಣ್ಯಮದೇಂ ||೧೫||

ಶ|| ಏ|| ವೃ||

ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯಗಳಂ ವಿಚಾರಸಮತಾ ಮರ್ಯಾದೆಯಂ ಮೀರದಂ |
ತೀಯಲ್ಕಾರದೆ ದೊಡ್ಡಿ ತರ್ಕಳಮುಖಂ ನೋಡುತ್ತೆ ಕಾರ್ಪಣ್ಯರ ||
ಬಾಯುಂ ಡೊಕ್ಕರಿಸೆಯ್ವೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುವರ್ಕೈಯಾಶೆಯಂಗೊಂಡು ದು ||
ಹೋಯಾತ್ಮರ್ಕಳದೇನೊಡರ್ಚದಿಹರೋ ಕುಗ್ರಾಮ ದುಷ್ಟೀಟಕರ್ ||೧೬||

ಸ್ವಹಿತಮದಿಲ್ಲನ್ಯರ್ಕಳ |

ಸುಹಿತಂ ಮೊದಲಿಲ್ಲಮುಭಯಮುಂ ಸದೆದಿಕ್ಕು ||

ತ್ತಹಿತವನೆಸಗುವ ನರನಂ

ಮಹಿಯೊಳ್ಳೆಯ್ದ ನವನೆಂತಜಂರಕ್ಕಸನಂ ||೧೭||

|| ೫೦ || ಮ|| ವೃ ||

ಬಗೆಯೆಪರಂಪರಾಗತ ತದೀಯಬೃಹನ್ಮಠ ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿಯಿಂ |
ದಗಲದಿವರ್ಗೊಡೊಡಮವರ್ಗಳ ದೇಶಿಕಭಾವಭಕ್ತಿಯುಂ ||

ತಗುಳ್ಳಿ ವಿಭೇದಭಾವನೆಯ ನೊಂದಿಸಿ ನೊಂದಿಸಿದತ್ತು ದುಷ್ಟಜೀ |
ವಿಗಳುಪದೇಶ ದುರ್ವಿಷಮದೇಂ ಪಿರಿದೋ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯೋ ||೧೮||

ಖರಕರನ ಕಿರಣಗಳ್ಪರ |
ಕರನಂತೊರೆದಿರ್ಕುಮೆ ಗುರುಶಿಷ್ಯರೆನಿಪ್ಪೊಂ ||
ದುರುಸಂಬಂಧವನುರ್ಚ |
ಲ್ಕರಿದನ್ಯಗೆಂದು ಬಗೆದುಭಾವಿಸುತಾಗಳ್ ||೧೯||

ಉ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಪೂರ್ವದೊಳೆಯ್ದೆವೇಳ್ ಸುವಿನೀತೆಯನೀತಿಯೆ ರಾಜಮಾರ್ಗಮೆಂ |
ದುರ್ವತೆಭಕ್ತಿವಾರ್ಧಿ ಪರಿಸೂಸಿಪಳಂಚೆ ಹೃದಂತರಾಳದೊಳ್ ||
ಶರ್ವಪರಾವತಾರಿ ಶಿವರುದ್ರ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿನೀನೆ ಮೇ |
ಣೋರ್ವರುಮಿಲ್ಲ ಮಪ್ರತಿಮ ಶಕ್ತಿ ಯುತಂ ಬರ್ದುಕಲ್ಪನೂಭವಂ ||೨೦||

ಭವದೀಯ ಭೂತಿತೀರ್ಥಂ |
ಭುವಿಯೊಳ್ಳದೊಂದು ತೀರ್ಥಯುತಭೂತಿಯನು ||
ತ್ಸವದಿಂತೊಡೆವುದು ಪಸುಳಂ |
ಜವದಿಂ ನಿದ್ರೆತಿಳಿದೇಳ್ ವೋಳೇಳ್ವಿದಂ ||೨೧||

ಶ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಸದಗ್ನಿಯಿಂ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮರ್ಕಳಾಗುತ್ತೇತಾ |
ನಾಶ್ಚರ್ಯಂ ಗುರುಲೀಲೆಯೆಂದು ಮನದೊಳ್ಳಾನಾವಿಧಂ ಪಾಡುತುಂ ||
ದುಶ್ಚಿತ್ತರ್ಕಳ ಬೋಧ ದರ್ವಿಷಮನಾಂತಿರ್ಪೆಮ್ಮ ಹೃದ್ದೋಷಮಂ |
ನಿಶ್ಚಿಂತಂಮಿಗಿಲೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದಯದಿಂ ಕಾಪಾಡಿದಯ್ದೇಶಿಕ ||೨೨||

|| ತರಳವೃತ್ತಂ ||

ಅಣುಗನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಗಾಡಿಯನೆಯ್ವ ಕರ್ತನಪೀಠಕಂ |
ಮಣಿದುಪುಟ್ಟಪಪಾಲಿಪಳ್ಳಿ ಪ ಧಾತ್ಯಮಾಧವರುದ್ರರ ||
ಗುಣಗಳಂ ತಳೆದುರ್ವಿಯೊಳ್ಳಕಲಾತ್ಮರಂಬಿಡದೋವಗಾ |
ತೋಣೆಗುರುತ್ತಮಗೆಂದುಪಾಡಿ ತಳರ್ಧಳಾತ್ಮನಿವಾಸಕಂ ||೨೩||

ನೆರೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಕೊಂಗವಾಡಮೆನಿಪ್ಪಗ್ರಾಮದೊಳಲ್ಲಿ ಸ |
ಚ್ಚರಿತೆ ತಾಯನು ನೆಂಬವಳ್ಳೆ ಪ್ರಸೂತಿಬಂಧನಮಾಗಿರಲ್ ||

ನೆರೆದವರ್ಬಹುಯತ್ನಮಂ ರಚಿಸಿಕ್ಕಿ ನಿಷ್ಕಲಮಾಗೆ ದು |
ಮರ್ಫಣಮಂ ತಳೆವಳ್ಳದುಂಕಳೆನುತ್ತೆನೊಂದು ಪಲುಂಬಿವರ್ ||೨೪||

ಪೆಣ್ಣುಟ್ಟುವದತಿಕಷ್ಟಂ
ಮೇಣ್ಣುಟ್ಟದೊಡಂ ಪತಿಯನುಸರಣಿಯೊಳಿದುಂ ||
ನಣ್ಣೆಂಬಾಳ್ವದುಕಷ್ಟಂ |
ಪೆಣ್ಣಡೆವರ್ಕಳ ಬದುಕದು ತಾನತಿಕಷ್ಟಂ ||೨೫||

ಸ|| ಗ್ಘ|| ವ್ಯ||

ಇಂತೆಂದಾಕ್ರಂದನಂ ಮಾಳ್ವವಸರದೊಳದೋರ್ವಳ್ಗೆ ಮೈಯುರ್ಬಿ ಭ್ರಾಂತಿ |
ಸ್ವಾಂತತಾನೇಕಿದೇಂ ತಕ್ಕುದೆತರುಣಿಬಿಡೌ ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಪ್ರದಂದು ||
ಶ್ವಿಂತಾರಣ್ಯಾನಲಂ ಸದ್ಗುರು ನೆರೆಯೊಳಿರಲ್ಪೊಂಕಿ ಕಾಳ್ಗೆಲೆತಾನೊ |
ಲ್ದಂತಿರ್ಕುಂ ತೀರ್ಥಮಂ ಸತ್ವರದೊಳಿರದೆನೀಂತಂದು ಪೀಸೆಂದುವೇಳಲ್ ||೨೬||

||೨೬||

ಚ|| ಃ|| ವ್ಯ||

ಮೃಡಗುರುಮೂರ್ತಿತಾನೆ ಕರುಣಾರ್ದ್ರದೊಳೆಯ್ದಿ ವಳಂತರಂಗದಿಂ |
ನುಡಿಸಿದನೆಂದು ಸಂತಸಮನಂತರದೊಳ್ತಳೆದಂಬುವಂ ನಿಜಂ ||
ಪಡೆದವಳೀಂಟಿಸಲ್ಕಿಸುಮನೋಜ್ಞ ತನೂಜತನೂಜಿಯಂ ಮುದು |
ಬಡೆಸುಖರೂಪದಿಂ ಪಡೆದಳಚ್ಚು ರಿಯೆಂದೆನಲಾಕ್ಷಣಾರ್ಥದೊಳ್ ||೨೭||

ತನುಜಗೆ ಪರಮೇಶಂ ತ |

ತ್ತನುಜಗೆ ಪಾರ್ವತಿಸಮಾಖ್ಯಯಿಂ ಮುದಮೊದನಲ್ ||

ವನಿತಾಮಣಿಯರ್ಕರೆದ |

ರ್ಪನದೇಶಿಕಲೀಲೆಯನಭಿವರ್ಣಿಸಲಳವೇ ||೨೮||

|| ಚಾಮರವೃತ್ತಂ ||

ಕೊಂಗವಾಡದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಲಿಂಗಪಾಭಿಧಾನಿ ತ |

ನ್ವಂಗಿ ಚೆನ್ನಮಾಂಬೆಯೆಂಬ ಪತ್ನಿ ಗೂಡಿರಾಜಿಸಲ್ ||

ತುಂಗಭೂತಮೊಂದು ಸಾರ್ದವಳ್ಗೆ ಸೂತಿಗಟ್ಟಸಾ |

ವಿಂಗಡರ್ಪದಾದನೆಂದಳಲ್ಪ ರೋದಿಸುತ್ತಿರಲ್ ||೨೯||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ ||

ದಿವಸಗಳೆಂಟು. ಜಾರಿದೊಡಮುಂ ಪ್ರಸವಕ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲಮದ್ಭುತಂ |
ಬವಣೆಯನಳ್ಳಿ ಸೋಡಿಸ ಸುಮಾಂತ್ರಿಕರಿಲ್ಲನೆ ವ್ಯರ್ಥಮಾತ್ಮಸಂ ||
ಭವೆಯಸುವಂಕವದುದು ಪಿಶಾಚಮದೆಂಗೆತಿಯೆಂದು ನೋಯುತಿ |
ಪರ್ವಸರದಲ್ಲಿಯೋರ್ವಸತಿಬಂದು ಪೆರ್ವಡಿಡೆಯ್ಗೆ ಕರ್ತನಾ ||೨೦||

ಭೂತಿವಿಮಿಶ್ರಿತ ತೀರ್ಥವ |
ನೋತೊಲವಿಂಪೀಯ್ಗೆ ಭೀತಿಯಿಂದರಚುತ್ತುಂ ||
ಭೂತಂ ಪೆರಸಾದುದು ತನು |
ಜಾತನನವಳೆಡರಡಸದೆ ಸೊಗದಿಂ ಪೆತ್ತಳ್ ||೨೧||

ಸುಜ್ಞಾನಮಯಗುರುವೆ ನೀ |
ನಜ್ಞಾನಾವೃತ ಭವತ್ಸುತರಿಗಂ ಕೃಪೆಯಿಂ ||
ಪ್ರಜ್ಞೆಯನಿತ್ತೋವಿದೆ ಸ|
ವರ್ಜ್ಯ ಶಿಖಾಮಣಿಯುಪಕೃತಿ ತೀರ್ಚಿಸಲಳವೇ ||೨೨||

ಮನುಕಲೆ ದೈವತಕಲೆ ಪಾ |
ವನತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಕಲೆ ವಿಬುಧರ್ತಾನಿಲ್ಲೆಂ ||
ದೆನೆ ಕಲಿಯೊಳ್ಪುಸಿ ಪೊರ್ದುದು |
ಮನಘಂ ನೀನಿರೆ ಕಲಿಹರಣಂ ಗುರುವರ್ಯ ||೨೩||

ನಿಟಲೆಕ್ಷಣ ಶಂಭು ಜಟಾ |
ಪಟಲದಿನಿಳಿದು ಸುರವಾಹಿನೀ ನಿನ್ನಡಿಯುಂ ||
ಗುಟದೊಳ್ಳೆಲಸಿಹಳಲ್ಲಿಹ |
ಪಟುರಜಮಂತಳೆವಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ಗುರುವರ್ಯ ||೨೪||

ಈವಿಧದಿಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಧ |
ರಾವಲಯೋದ್ಧಾರಕುದಯಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷಾದಂ ||
ಬಾವರನೆಂದು ವಿತರ್ದಿಗೆ |
ಭಾವಕಿ ಮಣಿದಾತ್ಮಮಂದಿರಕ್ಕೇತ್ತಂದಳ್ ||೨೫||

ಸಟಿಯೈಸಿರಿಗೃಹ ಸಂಪ |
ತ್ವಟಿಜಾಯಾ ಪುತ್ರಮಿತ್ರರಾಪ್ತೇಷ್ಟರ್ಕಳ್ ||

ಸಟಿಯೊಡಲೈಂದ್ರಿಕಜಾಲಂ |
ದಿಟಮೊಂದೆ ಭವತ್ವದಾಂಬುಜಂ ಶಿವರುದ್ರ ||೩೬||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಸದ್ಗುಪ್ತರಾಗಭಸಿತ
ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನ ಕವಿವಿರಚಿತಂ
ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ
ಪ್ರಬಂಧದೊಳಷ್ಟಾ
ದಶಾಶ್ವಾಸಂ
—ಸಮಾಪ್ತಂ.—

|| ಓಂ ಭಕ್ತ ಕಲ್ಪದ್ರುಮಾಯ ನಮಃ ||

ಏಕೋನವಿಂಶತ್ಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ದುರ್ಭೂತೋಪದ್ರವದಿಂ |
ದರ್ಭಕನಡಿಯಿಂಗಿ ಪಿಂಗಿ ಪೋಗಿರೆ ಕರುಣಾ ||
ವಿರ್ಭಾವದೊಳವಗಡಿಯಂ |
ನಿರ್ಭವನಿತ್ತು ನಿಜಭಕ್ತನಂ ಪಾಲಿಸಿದಂ ||೧||

|| ವಿಷಮಾಂತರ್ಲಾಪಿ ||
| ಚಿತ್ರಪದವ್ಯುತ್ಪಂ ||

ಮುಕ್ತರಮಾರ್ಗದೊಳಿಪ್ಪವನಾ |
ಮುಕ್ತರನಳ್ಳದೆ ನಿಂದಿಪನಾರ್ ||
ಶಕ್ತಿಸುಯುಕ್ತನ ಸೇವಕನಾ |
“ಭಕ್ತ” “ವಿಮೂಢ” “ರಮಾರಮಣಂ” ||೨||

ಈ ವಿಷಮ ಸಮಸ್ಯಾಂತರ್ಲಾಪಿಯ ಕೊನೆಯ ಚರಣಕ್ಕೆ ಮೇಲಿನ
ಮೂರು ಚರಣಗಳ ಅರ್ಥ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ಮ|| ಎ|| ವ್ಯ||

ರವಿಪೌರಾಂತರದಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಿರದೆ ನಾನಾಸಾಬನೆಂಬಾತ್ಮ ಸಂ |
ಭವನಿಂತಳ್ಳು “ಹುಸೇನಸಾಬ” ನೆನಿಪಂ ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ಕೌಟುಂಬಿಕಂ ||
ಸುವಿಲಾಸಂ ನಿಜ ಬಾಳ್ಕೆಯಂ ಜರಗಿಸಲ್ಪಿಷ್ಠಾರಣಂ ತತ್ತನೂ |
ಭವಗಂದೊರ್ಮೆಗೆ ಕಾಲ್ಗಲಿಂಗಿರಲದೇನೆಂಬೆಮಹಾದುಃಖದಿಂ ||೩||

|| ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ ||

ಧನಮಿನಿಸಿಲ್ಲ ಮನ್ಯರ ಸದಾಶ್ರಯಮಿಲ್ಲ ದರಿದ್ರನೆಂದು ಮಾ |
ರನುವರಿದಾಶ್ರಯಂಗುಡುವರಿಲ್ಲ ವಿನಮ್ರದಿನೆಯ್ಗೆ ಯಾಚಿಸಲ್ ||
ಮನಮೊಸೆದೀವರಿಲ್ಲ ಸದುದಾರಿಗಳಿಲ್ಲ ಸುಮಿತ್ರರಿಲ್ಲ ಮ |
ತ್ತನುಭವನಿಂಗಣಂ ಗುಣಮದಿಲ್ಲ ನಿರಾಶ್ರಿತನುವಿಭಾರಕಂ ||೪||

ಮ|| ಎ|| ವ್ಯ||

ಮಡಿವಂ ಸತ್ಯಕೆ ಮಿಥ್ಯಕಾರ್ದು ಜಡಿವಂ ಮೈವೆರ್ಚಿನಿಂ ಸಂತತಂ |
ದುಡಿವಂ ಸರ್ವರೊಳೊಂದಿಯೊಳ್ಳುನುಡಿವಂ ದುರ್ನೀತಿಯಂ ಮೆಟ್ಟಿತಾ ||
ನುಡಿವಂ ಧರ್ಮಸು ಪಕ್ಷಮೊಂದೆಪಿಡಿವಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯದುರ್ಜೀವಿಯೆಂ |
ದೊಡಮೆಂತಿದೊಡಮೇನೊ ಮೌನಿದಿರುವರ್ಮಾತಾಡಿಸರ್ಮಾನಿಸರ್ ||೫||

ಕಡುಬಡವನೆಳವುಗಳ್ಚಿಡ |
ದಡಿಗಡಿಗೊಗೆದೇಳ್ಳು ಮೇಣವುಗಳಿದೆಡೆಯೊಳ್ ||
ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಮುರುಟಿಳಿಗುಂ |
ಬೆಡಗಾಂತವಿನೂತ್ನ ಬಾಲವಿಧವಾಸ್ತನದೊಲ್ ||೬||

ಧರೆಯೊಳ್ಳನವಂತಗೆ ಕೇ
ಳ್ವೆರರೆಲ್ಲರ್ತನ್ನ ವರೆನಿಪರ್ಕಡುಬಡವಂ ||
ಗರಿಯಲ್ತನ್ನ ವರೆಲ್ಲ |
ರ್ಪೆರರಪ್ಪರ್ಬಡತನಕ್ಕೆ ನಿಬ್ಬೆರಗಾದೆಂ ||೭||

ಕುಲಶೀಲರೂಪು ವಿದ್ಯಾ |
ಬಲವುಳ್ಳ ವರಂಗೆ ಕನ್ನೆಯಂ ನೀಡುವವೊಲ್ ||
ನೆಲದೊಳ್ವಿಧಾತನೆನಗೇ |
ಚಿಲುನೆತ್ತೊಪ್ಪುವ ದರಿದ್ರಕನ್ನೆಯನಿತ್ತಂ ||೮||

ಮುಪ್ಪುರಮಂ ದಪ್ಪಕನಂ |

ನಿವೃಪಸತೆನೆ ಕಪ್ಪುಗೊರಳನಪ್ಪಂ ಸೀದಂ ||

ತಪ್ಪದೊಡಲನಪ್ಪಿಯಳಿಸು |

ತಿಪ್ಪ ಕಡುಬಡತನದಗ್ಗಿಯಂ ತಪ್ಪಿಸರಾರ್ ||೯||

ಜಗದೊಳ್ಳಾನಾವಿಧ ನಂ |

ಜಿಗಮದೂರೊರೆಗುಮರಣ್ಯಮಧ್ಯಾಂತರದೊಳ್ ||

ಬಗೆಯಲನುದಿನಂ ನವೆಯಿ |

ಪ್ಪಗಾಧ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿಷಕೆ ನಿಷ್ಪತಿಯಿಲ್ಲಂ ||೧೦||

ಮೃತಿಯಂಭೀಕರದಾರಿ |

ದ್ರೃತೆಯಂ ಸರಿಯೆಂದೊಡನೈತಮಕ್ಕುಂ ನೋಡಲ್ ||

ಮೃತಿದುಃಖಂಕ್ಷಣಮಾತ್ರಂ |

ಮೃತಿವರೆಗಿರ್ಪೀ ಬಡತನದಿಂ ಮೃತಿಹಿತದಂ ||೧೧||

ನೋಂಪಿಯನೆಸಗಿದೊಡಂಧನ |

ಸಂಪನ್ನಗದೋರ್ವನೆಳೆಯನುದಯಿಸದಿರ್ಪಂ ||

ನೋಂಪಿಯನೆಸಗದೊಡಂ ಬಡ |

ವಂ ಪಡೆವಂಚೆಲ್ವ ಚಿಣ್ಣರಂ ವಿಧಿಚಿತ್ರಂ ||೧೨||

ಮ|| ವಿ|| ಮ್ನ||

ಪಲವಾರ್ಮಕ್ಕಳನೊಂದಿ ಸಂಸರಣಮಂ ನಾನೋರ್ವನೇ ಸಾಗಿಸ |

ಲ್ಬಲಮಿಲ್ಲಂಗತಿಯಿಲ್ಲಮೋದನಕಣಂ ಕಟ್ಟುಗ್ರಸಂತಾಪದಿಂ ||

ದಲೆಯುತ್ಪಿರ್ಪಿದರೊಳ್ಳುಮಾರನಡಿಗಳ್ಳಟ್ಟಾಂತುಪೋಗಲೈಮು |

ನ್ನೆಲೆಯೇನೆಂದವನಳ್ಳಿಬಳ್ಳಿಬೆಗಡಿಂ ರೋಡಾಡಿದಂ ಭೋಗಮಂ ||೧೩||

ಇಂತಳವಳಿದಂತರದೊ |

ಳ್ಳಿಂತಿಸಿ ಯವನಂ ಗರವೊಡೆದಂತಿರೆ ಭರದಿಂ ||

ಶಾಂತೋಪಾಯವನೊಂದವ |

ನಂತರಿಸದೆ ನೆನದನಾತ್ಮಗುರುಕೃಪೆಯೊಡಗಲ್ ||೧೪||

ಮ|| ೧|| ವ್ಯ||

ಪಣವೊಂದಿಲ್ಲದಿರಲು ಣದ್ರವಿಣಮೇಂ ತಾನಿಲ್ಲವೇ ಭಕ್ತಸ |
ದ್ಗುಣ ವಿತ್ತಕ್ಕೊಲಿವಂ ಗುರುಪ್ರಭುವರಂ ತಪ್ಪೀತಕಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ||
ಮಣಿದಾಂ ಬೇಳ್ವಪೆನಿಷ್ಟಮಂ ಕರುಣಿಸಂ ದೀನರ್ಕಳಾಪ್ತಂನಿಜಂ |
ತ್ರಿಣಯ ಶ್ರೀಗುರುಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪೊರೆಯಲ್ಪಕ್ಕಂ ಪೆರರ್ತಕ್ಕರೇ ||೧೫||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಎನುತವನೆಯ್ದು ಪೀತಕೆ ದರಿದ್ರತೆಯ್ದೊಡೆಯಿರ್ಕೆಮತ್ತನೂ |
ಜನಡಿಗಳಿಂಗಿ ಸಂಸರಣಮಾರ್ಗಮೆ ಬಂಧಕಮಾಂತು ದತ್ತಣಂ ||
ಕನಿಕರದಿಂ ಭವಚ್ಚರಣಕಾಂ ಮರೆವೊಕ್ಕೆ ವಿಭಾಡಿಸೆಂದು ಸ |
ದ್ವಿನಯವನಪ್ಪುಗೆಯ್ದು ಪೊಡಮಟ್ಟರದೇಳ್ವುಸಿರಿಟ್ಟು ಬೇಡಿದಂ ||೧೬||

ಸ|| ಗ್ಲ|| ವ್ಯ||

ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ನೀಂ ನೀನರಿಯದ ವಿಷಯಂ ತಾನದೇನಿರ್ಕುಮೇ ದ್ಯಾ |
ವೋರ್ವೀ ಭಾಗಾಂತರಾಂಗಳೊಳಗರಿಯೆ ಹೊತ್ತಾರೆ ಮತ್ಪತ್ತನಂ ಕೇಳ್ ||
ನಿರ್ವೇಗಂ ಮೀಯ್ಸಿ ತ್ವಪ್ಪೀತಕೆ ಕಳಿಸಿದಪೆಂ ನಿತ್ಯಮುಂ ಕಾಲ್ಗಳಾರ್ಪಂ |
ನಿರ್ವಿಘ್ನಂ ಗೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವದೆನುತುರೆ ಸಂಕಲ್ಪಮಂ ಮಾಡುತಾಗೆಳ್ ||೧೭||

ಕತಿಸಯ ದಿನಮಂತೆಸಗಿಸೆ |
ಸುತನಿಂಗಿಯಣಂಗಿ ಪೋದ ಕಾಲ್ಗಳೊನ್ನದುಂ ||
ದ್ರುತದಿಂದೆಯ್ದು ದುವೆನೆ ನಿ |
ಶ್ಚಿ ತನ್ನೆತಂದುವುಪಡೆದರಿಗಚ್ಚರಿಯಾಗಲ್ ||೧೮||

ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಪರವಸ್ತುಗೆ |
ಖ್ಯಾತೋತ್ಪನ್ನೋಪಮಾನಮಿತ್ತಪರೊಳರೇ ||
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಭವದೀಯ ವಿ |
ಭೂತಿಗೆ ಸಾಮ್ಯತ್ವಮುಂಟೆ ವಿಶ್ವಂಭರೆಯೊಳ್ ||೧೯||

ಜಡಮಾದ ತಿದಿಯುಸಿರ್ಬಡಿ |
ದೊಡೆ ಲೋಹಂ ಗರಗುವದೆನೆ ಪರಶಿವಮನುವಿಂ ||
ದೊಡವೆರೆದ ದೇಶಿಕನುಸಿ |

ರ್ಬಡಿದೊಡೆ ಕರ್ಮೇಂಧನಾಳಿ ಚುರ್ಚುವುದರಿದೇ ||೨೦||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಪ್ರಚಲಿತಸರ್ವಧರ್ಮ ಕುಲಪಂಥಿಗಳೆಯ್ವೊದಳ್ಳು ಭಕ್ತಿಯಿಂ |
ಶುಚಿಮುಗೇಪಾಡಿ ಕಾಮಿತಫಲಂಗಳನೊಂದಿ ಕಡಂಗಿ ಪೋಗುವರ್ ||
ನಚೆಯಿಸೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ “ವಸುಧೈವಕುಟುಂಬಕ”ನೆಂಬ ಸೂಕ್ತಿತಾ |
ನುಚಿತಮದಿರ್ಕು ಜಾತಿಕುಲಗೋತ್ರ ವಿಭಿನ್ನತೆಯುಂಟೆ ಸತ್ಯರೋಳ್ ||೨೧||

ಎಂದುಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂಸಾ |
ನಂದಂಮಿಗೇಪಾಡಿ ಮಣಿದು ಸೆರಗಿನೊಳೆಂದುಂ ||
ಕಂದದಕುಂದದ ಕುಂದಣ |
ದಂದದ ಚಿಜ್ಞೋತಿಭೂತಿದಳೆದೇಳ್ತಂದಂ ||೨೨||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಹರಮನುವಿಂದೆ ದಿವ್ಯಭಗಮಂಭಗಮಂ ನಿಜಶಕ್ತಿಯಿಂದೆಭಾ |
ಸುರಭಗದಿಂದೆ ಶೈವಭಗಮಂಭಗಮಂ ಶಿವಯೋಗಶೀಲದಿಂ ||
ವರಶಮದಿಂದೆ ಚಂದ್ರರುಚಿಯುಂರುಚಿಯುಂ ಸುವಿರಾಗತೇಜದಿಂ |
ನೆರೆಜಯಿಸಿದನಂಬುದ ಸಮಾವೃತ ಭಾನುವಿನಂತೆ ಗೌಪ್ಯದಿಂ ||೨೩||

ಇರೆಯೊರ್ಮೆಕೊಂಗವಾಡದೊ |
ಳುರುದೀನತ್ರಾಣಿಮಾನಿರಾರಾಜಿಸಿದಂ ||
ಗುರುಹಸ್ತಸಂಭವಂಭಾ |
ಸುರಕವಿತಾಕೌಶಲಂ ಹಿರಿಯಗೌಡಾಖ್ಯಂ ||೨೪||

|| ಚಾಮರವೃತ್ತಂ ||

ಭಕ್ತಿಬೀಜದಂತೆಯೊಪ್ಪುತಿರ್ಪ ನಾರಿಕೇಳಗಳಂ |
ಭಕ್ತನರ್ಯ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರನಂಘ್ರಿನೀರಜಾತದೊಳ್ ||
ರಕ್ತಿಯಿಂ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೆಲಿಂಗಪೂಜೆಗೋಸ್ಕರಾ |
ಸಕ್ತಿಯಿಂತಳವುದೆಂದು ಬಾಗಿಬಿನ್ನಹಂಗುಡಲ್ ||೨೫||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ತದಮಲಭಕ್ತರೆಂದೊಡಮದೀತಗೆ ನಚ್ಚಿನಪುತ್ರರಂತೆ ಸೊಂ |
ಪೊದವಿದತಂದೆಯೆಂದೊಡಮವರ್ಗಿವನೋರ್ವನೆಯಾಗಿಪೂರ್ವದಿಂ ||

ದಿದುವರೆಗಂ ಪರಸ್ಪರಮುಖಿನ್ನ ಪವಿತ್ರಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲಿ |

ಪುರದನರಿಯಲ್ಮರುಳ್ಳೊಳಿಸಿದೀರ್ವರೊಳ್ಳಿಲ್ಲ ಪಿತಂಸುತರ್ಕ್ಕಳಾರ್ || ೨೩ ||

ಪರಿಕಿಸಿನೋಡನೆಂದು ಕುಲಮಂಛಲಮಂಬಲಮಂ ಸುಜಾತಿಯಂ |

ಕರಮೆ ವಿಜಾತಿಯಂ ಜನನಮಂ ಘನಮಂ ಧನಮಂ ಪಂಚಸುವೈ ||

ಖರಿಯನಮಂದಸಂದಕಲೆಯಂ ಕಲೆಯಂ ನೆಲೆಯಂ ಮನೋಜ ಸುಂ |

ದರತನುವಂ ವಿಶಾಲಸಿರಿಯಂ ಪರಿಯಂ ಪಿರಿಯಂ ದಲೆಂಬುದಂ || ೨೪ ||

ವಾಸನೆಯಳಿಯದೆ ಧ್ಯಾನಭಿಕ್ಷು |

ನೋಸರಿಸದೆಪ್ಪಾಳ್ವಭಕ್ತಿ ಕಾಸಿನಲೋಭಂ ||

ಸಾಸಿರಲಾಭವನಳಿದೋ |

ಲೇಸುದಿನಂಗೆಯ್ದೊಡೇನೊ ವ್ಯರ್ಥಮನರ್ಥಂ || ೨೫ ||

ಪಂಚಮ ಪುರುಷಾರ್ಥಂ ನಿ |

ಶ್ವಂಚಲ ನಿಜಭಕ್ತಿಯೆಂದು ದೊರೆವಡೆದುದ್ಯ ||

ತ್ವಾಂಚದ್ಭಕ್ತನಭಕ್ತಿಗೆ |

ಪಂಚತ್ವಹರಗುರುವೊಪ್ಪಿಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಂ || ೨೬ ||

|| ಮಂದಾಕ್ರಾಂತವೃತ್ತಂ ||

ಆಗಲ್ವಕ್ತರ್ಕ್ಕಳವಸರದಿಂದೆಮ್ಮ ಪ್ರಾಗ್ಧಿವ್ಯಪುಣ್ಯಂ |

ಸಾಗೇಳ್ತಂದತ್ತು ಗುರುಪರಿಜಂದಾಳ್ಳು ಸಂಸಾರ ತಾಪಂ ||

ನೀಗಲ್ತಾಂ ಘೂರ್ಮಿಸುತೆ ಕರುಣಾನಿರ್ಜರಂಸೂಸಿಬಂದ |

ತ್ತೀಗಲ್ತಾನೆಂದು ಶಿವಭಜನಾಮೇಳದಿಂದಾದ್ಯದಿಂದ || ೨೭ ||

ಜಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಸುರಭಿಯನೆಯ್ದೆತರ್ಪ ಹರಿಯಂತೆ ಸುಧರ್ಮವನೊಲ್ಲ ತರ್ಪ ಭಾ |

ಸುರವರದಾನದಂತೆ ಸುಖಮಂತರುತಿರ್ಪ ಸುಪುಣ್ಯದಂತೆ ಶಂ ||

ಕರನೊಲವಂಸಮಂತು ತರುತಿರ್ಪ ಮಹಾಶಿವಯೋಗದಂತೆ ಸ |

ದ್ಗುರುವರನಂಸಮಸ್ತರೆದುರ್ಗೊಂಡುರೆತಾಂ ಕರೆತಂದರಲ್ಲಿಯಿಂ || ೨೮ ||

|| ಪಂಚಜಾಮುಂವೃತ್ತಂ ||

ಶಿವಾತ್ಮಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ತನ್ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದಮಂ |

ಶಿವಾತ್ಮಭಾವದಿಂದ ಪೊದಳ್ಳು ಕೊಂಡು ಮಂಡಿಸಿರ್ಪುದುಂ ||

ಶಿವಾಧವಾನತಾರ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರತೇನತೇನಮ |
ನ್ನಿವೇಶಕೆಯ್ಬ ಭಕ್ತನಂ ಸಮಂತು ರಕ್ಷಿಸೆಂದೆನಲ್ ||೩೨||

ಸುವಿಚಾರಿಸೆ ತನುವಿದು ವಿ |
ಶ್ವ ವಲಯದೊಳ್ಳ ಗುಳ್ಳು ದುರ್ಲಭಂ ಸಿಕ್ಕದೆನು ||
ತ್ತವಿಕಲ ಲಿಂಗಾಜ್ಞೆವಿಡಿದು |
ಭವಿಷ್ಯಮಂಸೂಚಿಸಿ ನಿಜಮಠಕೇಳ್ತಂದಂ ||೩೩||

ಒರ್ಮೆಗೆತಾನಿಂತೊರೆಯ |
ಲ್ಮುರ್ವವಿದೇನೆಂದು ಭಕ್ತಮಂಸಳಿ ಪುನದೊಳ್ ||
ಧರ್ಮಪ್ರದಗುರುವಚಮಂ |
ನಿರ್ಮಲಿನರ್ಬಲ್ಲವೊಲ್ಲಮಾಲೋಚಿಸಿದರ್ ||೩೪||

ಗುರುವೊರೆದ ಭವಿಷ್ಯವನಿರ |
ದರಿಯಲ್ತವಕದೊಳವರ್ಗಳಿದರ್ಪತಿಯಂ ||
ತೊರೆದಿನಿಯಳಂತೆ ನಿರ್ಗತಿ |
ಕರಾಗಿ ಪೊಳಲೊಳ್ಳಮಸ್ತ ಭಕ್ತಮಹೇಶರ್ ||೩೫||

ೞ ಸಪ್ತವಿಭಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯುತಕಂದ ೞ
ಗುರುವು ಹರರೂಪನೆಂದು |
ಗುರುವಂ ಮೊರೆವೊಕ್ಕು ಜ್ಞಾನಮಂ ಗುರುವಿಂದಂ ||
ದೊರಕಿಸಿ ಗುರುವಿಗೆ ಬಾಗುತೆ |
ಗುರವಿನಕ್ಕಪೆಯಿಂದೆ ಗುರುವಿನೊಳೆ ಬೆರೆದಿರ್ಕುಂ ||೩೬||

ಶೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ
ಘಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನ ಕವಿವಿರಚಿತಂ
ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ
ಪ್ರಬಂಧದೊಳೇಕೋ
ನವಿಂಶತ್ಯಾಶ್ವಾಸಂ
—ಸಮಾಪ್ತಂ—

|| ಓಂ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಯೇ ನಮಃ ||

ವಿಂಶತ್ಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಮನುರಾಷ್ಟ್ರಂಜಾಕ್ಷರಮನು |
ನೆನಹಂಬರ್ಪು ವೆಡೆವಟ್ಟೆಯೊಳ್ಳಿ ಜಗುರು ದ ||
ಶ್ವನಮಿತ್ತೊರೆದೊರೆಗಿವನೊರೆ |
ದ ನುಡಿಯನಾನಿಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬಿತ್ತರಿಪೆಂ ||೧||

“ರವಿಪೌರಂ” ಕೈಲಾಸಂ |
ಶಿವಗಣರಲ್ಲಿಪ್ಪರೊಂದಿ “ರುದ್ರಾಣಿಯೆ” ಶಾಂ ||
ಭವಿ “ಬಸವಾರ್ಯಂ” ಗಿರಿಶಂ |
“ಶಿವರುದ್ರಂ” ಪ್ರಣಮವಾಗೆ ರಂಜಿಸಿತಿಳಿಯೊಳ್ ||೨||

|| ಡವಣ ||

ಪರಮ ಕೈವಲ್ಯಾಂಗನಾಸ್ಯಮಣಿ ಮುಕುರಂ ಸುವಿಶಾಲಭಕ್ತಿ ಚ |
ದ್ವಿರತಿ ಸೌಭಾಗ್ಯಾಕರಂ ಜನನಾರ್ತಿ ದುರ್ಮತಿ ಸಮಿದ್ಧನಂಜಯಂ ||
ದುರಿತ ಭೂಭೃದ್ವಜ್ರಮೂರ್ಜಿತಸರ್ವಕಾಮ್ಯದುದಯಂ ಸುಖಾಸ್ವದಂ |
ಗಿರಿಶಮಂತ್ರಾರ್ಥೋಪದೇಶವನೆಸಗುತಿರ್ಪ ರಹಸ್ಯಮಂದಿರಂ ||೩||

|| ಮ|| ಸೃ|| ವೃ ||

ಪತಿತರ್ಸಂದರ್ಶನಂ ಬೊಕ್ಕೊಡನೆ ದುರಿತ ದುರ್ಭಾವಮಂ ತಳ್ಳಿಸತ್ತೋ |
ನ್ನತ ಸಂಭಾವ್ಯರ್ಕಳಂ ಮಾಳ್ವಮಹಿತ ಮಹಿಮಾ ಪೂರ್ಣಪುಣ್ಯಪ್ರದೇಶಂ ||
ಕ್ಷಿತಿಗಂ ತಾನೆಂಬವೊಲ್ಪೇರ್ಮೆಯನೆಸೆವ ಲಸದ್ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ ಶಾಖಾ |
ಗತ ಪೂಜ್ಯಶ್ರೀ ಬೃಹಚ್ಛಾತ್ರದೊಳಭವ ಮಹಾಯೋಗ ಸಂಭೋಗನಿದಂ ||೪||

|| ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ ||

ಬಗೆಯೆ ದಿಗಂತರಾಳದೊಳನಂತ ವಿಧಾಭಿಧಮಾಂತನಂತ ನಿ |
ಮ್ನೆಗೆಗಳನಾರತಂ ಪರಿದು ಸರ್ವಚರಾಚರ ಮಂಡಲಕ್ಕೆಸಂ ||

ದಗಲದೆ ಪೆಂಪು ಸೊಂಪುಗಳನೂರ್ಜಿತ ಶಾಂತಿ ಸುಭಾಗ್ಯಸೌಖ್ಯಮಂ |
ಮಿಗಿಲನಲಿತ್ತು ವಾರಿನಿಧಿಯೊಳ್ಳೆರಿದೈಕ್ಕವನಂತು ರಾಜಿಪೊಲ್ ||೫||

ಮ|| ಸ|| ವೃ||

ಗುರುಮಾರ್ಗಾಚಾರಮಂ ಬೋಧಿಸಿ ತದಮಲಗುವಾರ್ತ್ರಮೋದ್ಧಾರಮಂಗೆ |
ಯ್ದರೆ ದೀನರ್ಗಿಷ್ಟಮಂ ನೀಡಿ ಭಜಕ ಭವ ಸಂತಾಪಮಂ ಸೀದು ಚಿದ್ಭಾ ||
ಸುರಲಿಂಗಾಕಾರದಿಂ ಕಾಣ್ಣಲತನುಹರನಾದೇಶಮಾದತ್ತೆನುತ್ತುಂ |
ಭರದಿಂತದ್ದೇಶಿಕಂ ಭಕ್ತತತಿನೆರೆಸಿದಂ ಕಾರ್ಯದುದ್ದೇಶದಿಂದಂ ||೬||

ಕಲ್ಲನಗೌಡ ಸಮಾಖ್ಯಂ |
ಬಲ್ಲಿದ ಗೂಳಪ ಸಮಾಹ್ವಯಂ ಸದ್ರಸಿಕಂ ||
ತಲ್ಲಜ ಸಂಗನಗೌಡಂ |
ಸಲ್ಲವ ಬಸವಾಭಿಧಾನಿ ಮುತ್ತುಣ್ಣನವರ್ ||೭||
ಪಿರಿಯಂ ರಾಯಾಖ್ಯಂ ಬಾ |
ಬರ ಸುಬ್ಬಣ್ಣಂ ಧನಾಡ್ಯ ಮಾಗುಂಡಾಖ್ಯಂ ||
ಮೆರೆಯುವ ಲಿಂಗಪನೆಂಬಂ |
ಪುರಮುಖ್ಯರ್ಕೌತುಕ ಕೆರಳಲ್ಪತ್ವರದಿಂ ||೮||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಸನ್ನಿಧಿಗೆಯ್ದಿಬಾಗಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಪದಾಬ್ಜಕಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂ |
ಬಾನ್ನವಿರಾವತಾರ ಗುರುದೇವ ಭವತ್ತನುಜಾತರೊಲ್ಲ ಮಾ ||
ಳ್ಳುನ್ನತಕಜ್ಜದುಜ್ಜವಣೆಯೇಂ ಬಿಡದೆಯ್ದೆ ನಿರೂಪಿಸೆಂದು ಸಂ |
ಪನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತತತಿ ಬಿನ್ನಯಿಸಲ್ಪರಣಾಬ್ಜ ಮೂಲದೊಳ್ ||೯||

ಚಂ|| ಮ|| ವೃ||

ಹಸನರುಚಿಪ್ರಕಾಶಮೊಡಮೂಡೆ ಮುಖಾಬ್ಜದೊಳಾಜ್ಞೆಯಿತ್ತನೋ |
ಪಸುಳರೆ ಕೇಳಿರೀ ನರಶರೀರ ಬಿಸಿಲ್ದೊರೆಯಂತೆ ಮಿಂಚಿನೋಲ್ ||
ಮುಸಿಕಿದ ಮಂಜಿನಂತೆ ನಸುಸ್ವಪ್ನದ ಭೋಗದಮಾಳ್ಳೆ ಗಾಳಿಗೊಂ |
ಡ ಸೊಡರಿನಂತೆ ಪೆಣ್ಣಿರಹದಂತೆ ವಿಲಕ್ಷಣ ಮೇಣಶಾಸ್ತ್ರತಂ ||೧೦||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಮರಣಂ ಮಾನವಜೀವನೋರ್ವಿರುಹದೊಳ್ಳಾಧುರ್ಯಮಂ ಬೀರ್ವಿದೊಂ |
ದು ರಸಂಗೊಂಡಿನಿವಣ್ಣ ಕರ್ಮಗತಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಲಂ ದಿವ್ಯ ತ ||

ನ್ಮರಣಂಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದೆ ನಿಕಷಂ ತಲ್ಲಾಭಮಂ ಭಾವಿಸ |

ನ್ಮರಣಂಬೊಂದುವ ಪೂರ್ವದೊಳ್ಪಡೆದವಂ ಧನ್ಯಾತ್ಮನೀ ಲೋಕದೊಳ್

||೧೧||

ಮ|| ೨|| ವ್ಯ||

ಇಹಲೋಕಂ ಕರ್ತನೊಂದಚ್ಚರಿವೆರೆದ ಮಹಾಕುಮ್ಮಟಿಂಬಂತದಿರ್ಕುಂ |

ಮಹಿಯೊಳ್ತಾನಿಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲುತಿಹನವನರಿಯಲ್ಕಲ್ಲಿಯುಂ ಸಲ್ಲುವಂಮೇ ||

ಣಿಹದೊಳ್ತಾಂಸಲ್ಲದಂ ಸಲ್ಲನವನಿಹ ಪರತ್ರಂಗಳೆಲ್ಲಿಯುಂತ |

ಶ್ವಿಹನೀವೀಗಿಲ್ಲಿಯೇ ಸಲ್ಲಿಸರದೆ ಸಲುನಂತಿರ್ಪದೆಂದೊಲ್ಲು ಮತ್ತಂ ||೧೨||

ಮುಪ್ಪಿಂದೊಪ್ಪಳಿಯದ ಮು

ನ್ನೊಪ್ಪುವಲೋಕೋಪಕಾರ ಕೃತಿಗೊಡಲಂ ತಾ ||

ನೊಪ್ಪಿಸೆಪಟ್ಟಿನ ಸಫಲಂ |

ದಪ್ಪದೆಬರ್ಕುಂ ಮಹೇಶಕೃಪೆತನಗಕ್ಕುಂ ||೧೩||

ಮ|| ೨|| ವ್ಯ||

ಬಹುಪುಣ್ಯೋದ್ಯದಧನಂ ದೆತ್ತು ಮನುಜ ವಸುವಂ ಶೈಲಜಾಧೀಶನಿಂ ಪೊ |

ದಿಹವೀ ಭೂಲೋಕದೊಳ್ಬಾವಿಸೆ ಘನಬೆಲೆಯಂ ತೆತ್ತುಸಂಪ್ರೀತಿಯಂತಂ ||

ದಿಹ ಭದ್ರಾಂಗೋಕ್ಷನಂ ಕಜ್ಜದೊಳಿರಿಸುತೆ ತಲ್ಲಾಭಮಂಮೊದ್ದುಮೊಲ್ಲಂ |

ದಿಹ ಸುಜ್ಞಾನಂಗದೀ ಲಾಭವನುಳಿದೊಡದೇಂ ಶ್ವಾಪದಕ್ಕುಂ ಕನಿಷ್ಠಂ

||೧೪||

ಹರಿಯಜರಾಕಾಂಕ್ಷೆಪ ನರ |

ಶರೀರಮಿದು ಸಂಭವಿಸಿದ ಮಂಗಲದಿನದೊಳ್ ||

ಹರಗುರು ಭಕ್ತಿಯನೆಸಗದೆ |

ಮಿರಗುವ ಮಿಂಚಳಿಯೆ ಮಗುಳ್ಳು ಚಿಂತಿಸಿಫಲಮೇಂ ||೧೫||

ಮ|| ೨|| ವ್ಯ||

ಅದರಿಂದೆಲ್ಲ ಭವದ್ಗ್ರಾಮ ವೃಷಭಲವಿಸನ್ಮೂರ್ತಿಭಿನ್ನತ್ವಮಂಗೊಂ |

ಡುಡು ತದ್ಭಿನ್ನತ್ವಮಾಂತಿರ್ಪ ಪ್ರತಿಮೆ ವಿಧಿ ಪೂಜಾರ್ಹಮಲ್ಲು ಕೇಳ್ವಾ ||

ಡಿದೊಡಂ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ದುರ್ದೋಷಮಡಸುವದು ತದ್ವೋಷದಿಂದುಃಖದಾರಿ

ದ್ರ್ಯದಿನೆಂದೆಂದುಂ ಜನಂ ಬೆಂದು ತಳಮಳಸಿ ಸೌಜನ್ಯದಿಂ ದೂರರವ್ವರ್

||೧೬||

ಜನದಿಂ ತನ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ನೂತನ ಶಿಲೆಯ ಕಲಾಭಿಜ್ಞರಿಂ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತು |
 ತ್ಸವದಿಂ ಸಂಸ್ಥಾಪನಂ ಮಾಳ್ವದು ಪೊಳಲಮುಖಂಡರ್ಕಳೇ ನೀವಿರಲ್ವೇ ||
 ರೆ ವಲಂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕಂ ಗೆಯ್ಯವರಿರುವರದಾರೀಗಳೇ ಸಂದ ತತ್ತ್ವಾ |
 ಯವನಾತ್ಮಪ್ರೇಮದಿಂ ಪೂರಿಸುವದೆನುತೆ ಪೇಳ್ವಂ ಭವಿಷ್ಯೋಕ್ತಿಯಿಂದಂ ||೧೭||

ಗುರುಪೇಳ್ವಂತರ್ಯಭಾವಂ ವೃಷಭನನೇಲಸಲ್ಕೆಂದೊ ದೇವಾಧಿದೇವಂ |
 ಗಿರಿಶಂ ತಾನಿತ್ತ ಲಿಂಗೈಕ್ಯದವಧಿಯನದೇಂ ಸೂಚಿಸಲ್ಕೆಂದೊ ಸದ್ಭ ||
 ಕ್ತರ ಭಾವೋತ್ಸತ್ವಮಂ ಕಾಣಲೆನುತೊರೆದನೋ ಮೂಢರಿಂಗಂತುದೃಗ್ಗೋ |
 ಚರಮೆಂದಾದೇಶಮಂ ಮನ್ನಿಸಿತಳರ್ಧರವರ್ಚಿಂತೆಯಿಂದಿತ್ತಲೀತಂ ||೧೮||

ಮನುವಂಚಿತ್ತಾಂತದೊಳ್ಳಾನಿಸುತೆ ಜಗದಜಂಜಾಟದೊಂದೆಳ್ಳರಂ ಮೀ |
 ದ್ವನಘಂನಿರ್ವ್ಯಾಕುಲಂ ನಿರ್ಮಲ ಹೃದಯಗತಜ್ಯೋತಿಯಂಕಾಣುತುಂ ಜು||
 ಮೈನೆ ರೋಮಂಮೂಡಿನೆಟ್ಟಂತಿರೊಡಲೊಳೊಡೆದುತ್ಕಂಪನಂ ಪೊಣ್ಣಿ ನೈಜಾ |
 ಯನದೊಳ್ಳಾಸ್ವಸಂದದಿಂದೇಳ್ತರುತಿರೆ ಭವಭಂಗಂ ಮಹಾಲಿಂಗಸಂಗಂ ||೧೯||

೫೦|| ಮಾ|| ೪||

ಮಗುಳ್ಳಿರದೊರ್ಮೆಯಾತ್ಮಗುರು ಕೃತ್ರಿಮ ಚೋಹಮನಾಂತುಭೂತಿಯಿಂ |
 ದೃಗಸುಮನೋಜ್ಞ ದಿವ್ಯಶಿವಲಾಂಭನದಿಂಕರದಂಡಪೋಭೆಯಿಂ ||
 ದುಗುವಸುವರ್ಣ ರಂಜಿತಜಟಾಪಟಲ ಪ್ರಭೆಯಿಂ ಜರಾಂಗದಿಂ |
 ಬಗೆಯಲದೋರ್ವಮಾರ್ಗಗನಮಾಳ್ಳೆ ಜಲಕ್ಕನೆ ಕಣ್ಣೆ ಕಾಣ್ಜಿದಂ ||೨೦||

ಎಲೆಹಿಂದೆನಾನೊರೆದೊರೆಯ |
 ನಲಸದೆ ಸಾರ್ಥಗೊಳಿಸಿದೆ ನಿಜಮಾಯ್ತನ್ನೇಂ||
 ವಿಲಸಿತ ಲಿಂಗಮುಖದಿನವಿ |
 ಕಲಮೆನೆಭಕ್ತೇಷ್ಟಮೀವುದೊಲಿದೆಂದೆನ್ನಲ್ ||೨೧||

೮|| ಮಾ|| ೪ ||

ಏನಿದುಮಾವನೋ ಎನುತೆ ಪೌವ್ವನೆ ಪಾರಿವೇಳದುಪಿಂದಿನೊ |
 ಳ್ಳಾನು ಸಮಪ್ರಭಾಕಲಿತ ತದ್ಗುರುವಂ ನೆರೆಕಂಡು ಚೋದ್ಯಮಂ ||
 ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ತಾಳ್ದಿಗಿ ಮೊಳ್ಳಿಕ್ಕತಾರ್ಥತೆನೆತ್ತು ಪೇಳ್ವಿದಂ |
 ಭಾನುಭವಪ್ರಹಾರ ಭವದಾಜ್ಞೆಯನುತ್ತರಿಸಲ್ಪಮರ್ಥರಾರ್ ||೨೨||

ಆದೊಡಮುಂ ಬಿನ್ನಯಿಸುವೆ |
 ನಾದಂ ಪಡಿವಾತಿದಲ್ತುಮದ್ಗುರುವರ್ಯ ||
 ಸಾದರದಿಂ ನೀನೊಡನುಡಿ |
 ಸಿದಾಜ್ಞೆಯಿದು ಮಾಸದಂತ್ಯಕಾಂ ನಡೆತರ್ಪೆಂ ||೨೩||

ಎನೆಬಗೆಯೊಳ್ಳುದಮೊದವ |
 ಲ್ಲಿನ್ನುಗಿ ಮಗುಳ್ಳಡಗುವ ಮಿಂಚಿನೊಳ್ ವೈಗರೆದಂ ||
 ಮನದೊಳ್ಳೆಚ್ಚಂತಿರೆ ತ |
 ದ್ವನಗುರುವಂ ನೆನೆಯುತೆ ನಿಜಮಠಕೇಳ್ತಂದಂ ||೨೪||

ಚಂ|| ಪಾ|| ವೃ||

ಶಿವಮನುವಂ ಹೃದಂಬುರುಹದೊಳ್ಳೆನೆಯುತ್ತಿ ರಹಸ್ಯದೊಳ್ಳವಿ |
 ಸ್ಯವನುರೆ ಘೃಚಿಸುತ್ತೆ ಶಿವನರ್ಚನೆಯೊಳ್ಳಮಿಸುತ್ತೆ ಸರ್ವದಾ ||
 ಭವಹರಣಾತ್ಮ ದೇಶಿಕಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದರ್ವಪಾನಕಾಲ ಸಂ |
 ಭವಿಸಿತೆನುತ್ತೆ ಚಿತ್ತಗುಹೆಯೊಳ್ಳಡಿನೂಡೆ ಸುಮೌನವಾಂತಿದಂ ||೨೫||

ಮಃ ಸ್ತೃ ವೃ||

ನಸುದೇಹಾಲಸ್ಯಮಂದುದ್ಭವಿಸಿತೊರೆಯಲೇಂ ನಿರ್ಣಯಂ ಮೂತ್ರಬಾಧಾ |
 ವೇಸರಿಂ ಸಂತಾಪದೀ ವಾರ್ತೆಯನರಿದುರೆ ತದ್ಭಕ್ತಸಂತಾನಮೆಲ್ಲಂ ||
 ಬಸಿರಂಮೋದುತ್ತೆ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟಳವಳಿದು ಭಿಷಗ್ವರ್ಯನಂ ತನ್ನೊಳಾಲೋ |
 ಚಿಸುತುಂ ರಾಚಣ್ಣಗೌಡಂ ಮೆರೆಯೆ ಕರೆಸಿದಕೊಂಗವಾಡಕ್ಕೆ ಶೀಘ್ರಂ ||೨೬||

ಗುರುಭಕ್ತಂ ವೈದ್ಯವಿಷ್ಣುಪರಿಣತನನಿಲೋದ್ವೇಗದಿಂದೆಯ್ವಿ ಕಾಣು |
 ತ್ತುರೆ ಮೂತ್ರಾಧ್ವಕ್ಯತೀಕ್ಷ್ಣಾಸ್ತ್ರಗಳಿನನಿತು ನಾನಾಪ್ರಯೋಗಂಗಳಿಂ ತ |
 ಳ್ತುರೆ ತದ್ಧನ್ವಂತ್ರಿಯತ್ನಂ ರಚಿಸಿದೊಡಮಣಂ ತನ್ನುಖಂಗಾಣದಿದರ್ |
 ತ್ತರರೇ ನೋಡಲ್ಕಿ ಚೋದ್ಯಂಶರಧಿಯಳೆಯಲೇಂ ಸಾಲ್ಗುಮೇ ನೇಣುದಂಡಂ ||೨೭||

ಮರಣಮುಖನೆತ್ತ ಭವದು |
 ಮರಣ ಹರಣನೆತ್ತ ಬಾಹ್ಯಜಡಹರನಾನೆ ||
 ತ್ತುರಿಯಲ್ಪೊರಗೊಳಗಿಡಿದ |
 ದುರಿತಾಮಯ ಹರಣನೆತ್ತಮಜಗಜಸಾಮ್ಯಂ ||೨೮||

|| ಹರಿಣೇವೃತ್ತಂ ||

ನೆಲದಮರೆಗಿರ್ಪುದ್ಯತ್ಸಾರ್ವದಂತೆ ರಹಸ್ಯದಿಂ |

ನೆಲಸಿದ ಭವದ್ಭ್ರಾಜದ್ವೈರಾಗ್ಯಮಂ ಪೊಗಳಲೈ ತಾಂ ||

ಸುಲಭಮೆ ಮಹಾಮೋಹಾಲೀನಾತ್ಮನಂತರಿವಂ ಧರಾ |

ವಲಯದೊಳದೇಂಬಲ್ಲಂ ಸೂರ್ಯಾಂಶುವಂ ವಿಗತಾಂಬಕಂ ||೨೯||

ಮ|| ಸ್ತ|| ವೃ||

ಪೊರಚೋಹಂತೊಟ್ಟು ಭಕ್ತರ್ಕಳ ಧನಕೆಮನಂಗೊಟ್ಟುದುನೀತಿಯರ್ಥೋ

ತ್ಕರಮಂ ಹೂಳ್ವಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಪರಸತಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಜೋಲ್ವಿಟ್ಟು ಪೂರ್ವಾ ||

ಚರಣಂಸೀದಿಟ್ಟು ನೀರ್ಬಿಟ್ಟು ಕದನಕೆಪಣಂ ದೊಟ್ಟು ದುಶ್ಶೀಲಕೆಂದುಂ |

ನೆರೆಯಿಂಬಂಗೊಟ್ಟು ನಾಣ್ಣಿಟ್ಟು ಮೆರೆವನರಪಾಸ್ತಾಕ್ಷರೇ ಬುತ್ತಿಗಳ್ಳರ್ ||೩೧||

ಉ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಉಂಟೆ ಪ್ರಶಾಂತಿ ಕಾಂತಿ ಮಯರುಂಟೆ ವಿಶುದ್ಧ ಪರಕ್ರಿಯಾಂತವ |

ಗೆಂಟಿನೊಳುಂಟೆ ಜನಸಂಗದೊಳಿದದನೆಂದುಮಂಟದಾ ||

ಬಂಟರದುಂಟೆ ಸರ್ವಸಮತಾಗುಣ ಮಂಡಿತರುಂಟೆ ಚಿದ್ರಮಾ |

ಮಂಟಪದಲ್ಲಿಮಂಡಿಸಿದರುಂಟೆ ಭವತ್ಸದೃಶರ್ಥರಾಗ್ರದೊಳ್ ||೩೧||

ಮಹಿತಾಮಲೋಧ್ವರೇತಂ |

ಮಹಿಯೊಳ್ಳಿನೆಂದು ದಣ್ಣಿನೆದಣೆವೊಲ್ ||

ವಿಹಿತ ಶ್ರೀಗುರುಪದವನ |

ರುಹಕ್ಕೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಮಂದಿರಕ್ಕೆಳ್ಳಂದಂ ||೩೨||

ಮರುತನಲೆದಾಟದಿಂ ಭೂ |

ಮಿರುಹಂ ಸಂಚಲಿಸುವಂತೆ ನಡೆವೆನುಡಿನೆಂ ||

ಗುರುದೇವ ನಿಮ್ಮ ನಾಟಕ |

ಮಿರೆಯೊಳ್ಳುರೈಯ್ಯವನ್ನೆಗಂ ಶಿವರುದ್ರ ||೩೩||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ

ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚೆನ್ನಕವಿವಿರಚಿತಂ

ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ

ಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ಳಿಂ

ಶತ್ಯಾಶ್ವಾಸಂ

—ಸಮಾಪ್ತಂ.—

|| ಹಿಂಚಿಲ್ಲಿಂಗರೂಪಿನೇನಮಃ ||
ಏಕವಿಂಶತ್ಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪಿಣ್ಯಾಕರೂಪದಿಂ ಕಾ |
ರುಣ್ಯಂಮಿಗೆ ರೇಣುಕಗುರುಸುಳಿದೊಲ್ಲುಳಿದುಂ ||
ಪುಣ್ಯಕರದಿಷ್ಟದೆ ಯತಿವ |
ರೇಣ್ಯಂ ಶಿವರುದ್ರಯೋಗಿ ಬೆರೆದಂ ಸರಿದಂ ||೧||

ಶರಯಂತ್ರಬಂಧಂ.

—ಗಂಗಾಸ್ತುತಿ—

ವಿ	ಧಾ	ತ್ಯ	ವಿ	ನು	ತೇ	ಗಂ	ಗೇ
ಪ್ರ	ಧಾ	ನ	ಶು	ಭ	ದಂ	ಕು	ರು
ವಿ	ಧಾ	ನ	ವಿ	ತ	ತೇ	ಸಂ	ಗೇ
ಬು	ಧಾ	ಳಿ	ಶು	ಭ	ದಂ	ಕು	ರು

||೨||

ಸೂಚನೆ: ಈ ಶರಯಂತ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಸಾಲಿನ ಮೊದಲಕ್ಷರ ವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೂರನೇಸಾಲಿನ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಣ ಹಿಡಿದು V ಈ ಚಿಹ್ನೆದಂತೆ ಅದೇ ಸಾಲಿನ ಮುಂದಿನಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುತ್ತ ಹೋಗಲು ಮೊದಲಸಾಲಿನ ಅಕ್ಷರಗಳೇ ಬರುವವು ಇದರಂತೆ ಎರಡನೆಯ ಚರಣದ ಮೊದಲಕ್ಷರವನ್ನು ಮೊದಲಸಾಲಿನ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರನೆಯಕ್ಷರ ಹಿಡಿದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೂಡಿಸುತ್ತ ಬರಲು ಎರಡನೆಯ ಚರಣದ ಅಕ್ಷರಗಳೇ ಬರುವವು. ಅದರಂತೆ ಮೂರನೆಯ ಚರಣದ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಮೊದಲ ಸಾಲಿನ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಣ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ A ಚಿಹ್ನೆದಂತೆ ಕೂಡಿಸುತ್ತ ಬರಲು ಮೂರನೆಯ ಚರಣದ ಅಕ್ಷರಗಳೇ ಬರುವವು. ಅದರಂತೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಚರಣದ ಅಕ್ಷರ ಮೊದಲಸಾಲಿನ ಕೊನೆಯ ವರ್ಣ ಹಿಡಿದು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೂಡಿಸುತ್ತ ಬರಲು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಚರಣದ ಅಕ್ಷರಗಳೇ ಬರುವವು ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಕೇತದಂತೆ V ಈ ಚಿಹ್ನೆದಂತೆ ಕೆಂಪುವರ್ಣ ಕೂಡಿಸಿರಿ. ಮತ್ತು A ಈ ಚಿಹ್ನೆದಂತೆ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರ ಕೂಡಿಸಿರಿ. ಆಯಾಯಸಾಲಿನ ಅಕ್ಷರಗಳೇ ಬರುವವು.

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ನಿಜಗುರುಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತನಗೊಲ್ಲ ನಿರೂಪಿಸಿತೋರ್ವ ತದ್ವಿನಂ |
ನಿಜಮನೆ ಸಾರ್ವದಂ ನೆನೆದು ಪಶ್ಚಿಮ ಚಕ್ರದೊಳಿರ್ಪ ನಿರ್ಗುಣಾ ||
ರುಜನಿರವದ್ಯನಿಷ್ಕಲ ನಿರಂಜನ ನಿತ್ಯನಿರಂಗ ಕೋಟಿ ನೀ |
ರಜಸಖದೀಪ್ತಿಯಂಪಳಿವ ಭಾಸುರ ನಿಶ್ಚಲಲಿಂಗ ಗರ್ಭದೊಳ್ ||೩||

ಸುಕರ ಶಕಾಬ್ದ ಚಂದ್ರ ವಸು ಬಾಣ ಸಮುದ್ರ ಗಣಾಂಕಮಾಳ್ವ ಸು |
ಪ್ರಕಟಿತ ಬಂಧುರಾಂಗಿರಸ ವತ್ಸರ ಭಾದ್ರಪದ ತ್ರಯೋದಶೀ ||
ವಿಕಸಿತ ಶುದ್ಧ ದೊಳ್ಳವಣತಾರಕೆಯೊಪ್ಪುವಚಾರುಚಂದ್ರವಾ |
ರಕಮೃತಸಿದ್ಧಿಯೋಗನೊದಗಲ್ಬಯಾಲಾದನಿನಂ ಪ್ರಭಾತದೊಳ್ ||೪||

ಗೊರವನದಾವಗಂ ತಿರಿದು ಬೇಸರಿದಿಲ್ಲಿಯೆ ಮೂರ್ತಗೆಯ್ದನೋ |
ವರಮೆರಮಿಂಡದೇವಗೆ ಪೆಳರ್ದು ಸುಮೌನದೆ ಮಂಡಿಸಿರ್ಪನೋ ||
ಕರಮನೆ ಭಕ್ತರೊಲ್ಲ ಗುರುಪಜ್ಜಲದಿಂ ಸಲೆಮೀಯ್ಸಿಭೂತಿಯಿಂ |
ಪರಮಶಿವಾಕ್ಷಿಯಿಂ ಕಳೆಯಲರ್ಚೆ ಸುಮೂರ್ತಿಸಿದರ್ವಿತದಿಯೋಳ್ ||೫||

|| ಶಿಖರಿಣೀವೃತ್ತಂ ||

ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ದ್ಯೋತಿ ಪ್ರರುಚಿಯೊಳಸಾರ್ವದಂ ಗುರುಮತಾ |
ಬ್ಧಿರಾಕಾಚಂದ್ರಂ ತಾನೆನಿವೊಸಗೆ ತಳ್ಳೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಂ ||
ಮರುದ್ವೇಗಂಬೋಲ್ಪರ್ಬಲಳಲುರಿಯಿಂ ಭಕ್ತತತಿ ಹೃ |
ತ್ಸರೋಜಾತಂ ಬೆಂದೆಯ್ನೆ ಕರಿಮುರಿವೊದತ್ತೊರೆಯಲೇಂ ||೬||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ತತಮಠದಂಗಳಂ ಬಿರಿಯೆ ಸರ್ವಮತೀಯ ಮಹೋದಯಮರ್ಹೋ |
ನ್ನತಗುರುಪಟ್ಟಬದ್ಧ ರಭವಾನುಭವರ್ಚರಮೂರ್ತಿಗಳ್ಳುರೋ ||
ಹಿತರಿಯಲ್ಪುಧರ್ಪರಮದೇಶಿಕಹಸ್ತಸರೋಜಸಂಭವ |
ಶಿತಿಗಲ ಘೋಷದಿಂ ಪರುಷೆಗೆಯ್ದು ವವೊಲೈರೆದರ್ಕ್ಷಣಾರ್ಥದೊಳ್ ||೭||

|| ಪಂಚಜಾಮುಃಪ್ರವೃತ್ತಂ ||

ಕೆಲಮರ್ನೋಜ್ಞ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಂ ಕೆಲರ್ಧಶಾಂಗಮಂ |
ಕೆಲರ್ವಿಭೂತಿಯಂ ಕೆಲಂಬರೊಲ್ಲ ನಾರಿಕೇಳಿಳಂ ||
ಕೆಲರ್ಫಲಂಗಳಂಸಮಾಧಿ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾರ್ಹವಸ್ತುವಂ |
ಕೆಲಂಬರಿತ್ತುಪಾದಪದ್ಮಯುಗ್ಮದಲ್ಲಿ ನೊಳ್ಳಿದರ್ ||೮||

ಚಂ|| ಸಾ|| ವ್ಯ||

ಪುರದಮುಖಂಡರಾಗಳೊಡಗೂಡಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರ್ಗುರುಪ್ರಭಾ |
ಕರನ ಸಮಾಧಿಯಾವೆಡೆಯೊಡರ್ಚುವದೆನ್ನಲದೋರ್ವ ಭಾವುಕಂ ||
ಗುರುವರನೊಲ್ಲ ಪೂರ್ವದೊಳೆನಟ್ಟಿರುವರ್ಕ ಮಹೀಜ ದಾಣದೊ |
ಳ್ಳಿರಿದೆನೆ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದೆನೆ ಸಮಂಜಸಮೆಂದೊಡಬಟ್ಟು ಭಾವದೊಳ್ ||೯||

ಮ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಗುರುಸತ್ವೋನ್ನತ ದಿವ್ಯಪೂರ್ಣರುಚಿವೊಲ್ಲಂಬಿದ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಭಾ |
ಸುರಭಾವೇಷ್ಟಮನೀವ ಕಲ್ಪಕುಜದೊಲ್ಲ ತ್ಸಾನದೊಳ್ತನ್ನ ಬಂ ||
ಧುರಮಾಂಗಲ್ಯ ಸಮಾಧಿಯಂ ರಚಿಸುವೊಲ್ಲ ನೊಲ್ಲ ಪೆಳ್ಳಿದರ್ವೊ |
ಲೈರೆವಾಪೂರ್ವದ ತಾಣವಲ್ಲಿ ನೆರೆದರ್ವೆದೊಳ್ತಿಯಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ||೧೦||

ಗುರುಚರತಿಂಧಿಯಂ ಸು

ದ್ಗುರು ಮಾರ್ಗಗತ ವಿಧಾನಮಂ ಮೀರದೆತ ||

ಳ್ಳಿರದೆಲ್ಲರ್ಭರದಿಂ ಭಾ |

ಸುರತದ್ದೇಶಿಕ ಸಮಾಧಿಯಂ ವಿರಚಿಸಿದರ್ ||೧೧||

|| ಪಂಚಚಾಮರವೃತ್ತಂ ||

ತದೀಯಕೊಂಗವಾಡಭಕ್ತರೆಯ್ದೆ ಕೇಳ್ವ ನಾರ್ತೆಯಂ |
ಮುದಾದ್ಭುತಂಗಳೇಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೊಣ್ಣೆ ಭಾವದೊಳ್ ||
ತ್ವದೀಯ ಭಕ್ತವರ್ಗಕಿತ್ತ ತದ್ಭವಿಷ್ಯ ವಾಣಿತಾಂ |
ಸದೈವ ಸತ್ಯವೆಂದು ಕಾಣ್ಕೆಯಿತ್ತು ಪಾಡಿ ಮೊಳ್ಳಿದರ್ ||೧೨||

ಮ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಶಿಲೆಯೊಂದಂತವನಲ್ಲಿ ತಚ್ಛವಕಲಾಚೈತನ್ಯಮಂ ನೀಡಿ ಮಂ |
ಗಲಮಾದಿಷ್ಟಸುರೂಪದಿಂ ಕರದೊಳಿತ್ತುಂ ಪುಟ್ಟುಸಾವೆಂಬ ಶೃಂ ||
ಖಲೆಯಂ ಭೇದಿಸಿ ನಿತ್ಯಮೋಕ್ಷಪದಮಂ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಾಣ್ತೆಗೆ |
ಯ್ದಲಘು ಶ್ರೀಗುರುವಿಗ್ರಹಂ ಜಗತಿಯೊಳ್ ಬೈಲಾದುದೆಂದಳ್ಳಿದರ್ ||೧೩||

ಸ|| ಗ್ಧ|| ವ್ಯ||

ಪುಟ್ಟುತ್ತುಂ ಸಾವುತುಂ ಸಂಚರಿಸುವರಳಿವೇಂತಾನೆ ಬೆಟ್ಟತ್ತೆ ನೋಡ |
ಲ್ಪುಟ್ಟುತ್ತುಂ ಸಾವುತುಂ ಸಂಚರಿಸವೆ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಂ ಪತಂಗ ಪ್ರತಾನಂ ||

ಪುಟ್ಟುಂಸಾವಂ ಕರಂಸುಟ್ಟೊರಸಿ ನಿಜಪದಸ್ಥಾನಮಂಭಾಗ್ಯಮಂ ತಾಂ |
ಕೊಟ್ಟುಂದು ಪಾಲನಂ ವಾಳ್ವ ಗುರುವಗಲ್ಲೊಡಾ ತಾಪಕೇನೆಲ್ಲೆಯುಂಟೀ
||೧೪||

ಭವಮಂ ಸಂತರಿಸಿದ ಹೈ |
ದ್ಧವನಂ ಕೈವಿಡಿದುಬಾಳ್ವೆ ನಿನ್ನನಕಿನ್ನೇಂ ||
ಭವಿಯೊಳ್ವೈಧವ್ಯವನ |
ಪ್ಪುವನಾಂ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನೆಂದು ಸುಯ್ದನದೋರ್ವಂ || ೧೫ ||

ಬೊಪ್ಪಂಲೋಕದೊಳೆಮ್ಮಾ |
ಳ್ವಪ್ಪಂ ಮುಪ್ಪೊಳಲುರಿಚನನಪ್ಪಿದ ನಿನ್ನಂ ||
ದಪ್ಪಕ ವಗೆಯನೆ ನೋಡ |
ಲ್ಪಪ್ಪದದೆಂದೊಪ್ಪಣಂಗಿ ಕಂಬನಿಗರೆದರ್ || ೧೬ ||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ವಿಲಸಿತಪುಷ್ಪಕಂ ಮೆರೆಯೆ ಮೂರ್ತಿಸಿ ತದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಂ ಸುಮಾಂ |
ಜಲಿ ಪರಿಸೂಸೆ ಮಂಗಲ ಜಯಸ್ವನ ಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲವರ್ ||
ಪುಲಕಮದಂಗದೊಳ್ಳಿಮಿರೆ ಕೈಪರೆಗುಟ್ಟಿ ವೃಷಧ್ವಜಂ ಪಳಂ |
ಚಲೆಯೆ ಸುವೀರಶೈವ ಶಿವಲಿಂಗಮನಾಂತವೊಲಾಂತರತ್ತಿಯಿಂ || ೧೭ ||

ಮ|| ವಿ|| ವೃ||

ಜಳಕಂಬೊಕ್ಕುದಣೆಂಬಮಂ ತಳೆದು ಭ್ರಾಜದ್ಭೂತಿಯುಡ್ವತ್ಪಣಿ |
ಸ್ಥಳದಲ್ಲೊಪ್ಪೆ ಶಿವಾಂಬಕ ಸ್ರಜಗಲಾಲಂಕಾರಮೆಂಬೊಲ್ಮನಂ ||
ಗೊಳೆ ಹೃಜ್ಜ್ಯೋತಿ ಮಯೂಖಲಿಂಗವೆಸೆಯಲ್ಮಾಹೇಶನಿಂ ತಾನೆದು |
ಗೊಳಲೆಯ್ದಂದ ಗಣಾಳಿಯಂತೆಸೆದರುಡ್ವತ್ಪುಷ್ಪಕಂದಾಳ್ವವರ್ || ೧೮ ||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಗುರುವಿಜಯೋತ್ಸವಂ ಘನಮಹೋತ್ಸವದಿಂ ಸುಸಮಾಧಿ ದಾಣಕೈ |
ತರೆಗುರುಪಟ್ಟಬದ್ಧರಭವಾಗಮ ತತ್ವ ವಿಶಾರದಕ್ರಮಂ ||
ವೆರಸು ಸಮಾಧಿ ತದ್ವಿಧಿಯನುಡ್ಗುರು ಪದ್ಧತಿಯಂತೆತೀರ್ಚಿಬಂ |
ಧುರಶಿವಲಿಂಗದಂಗಕೆ ಸುಮಾಂಜಲಿಯಂ ಜಯತೆಂದು ಸೂಸಿದರ್ || ೧೯ ||

[ಪೂ. ಲಿಂ. ಜಿನ್ನ ಕವಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿದೋಷದಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳು.]

(ಆಶ್ವಾಸ ೨೧ ಪದ್ಯ ೨೦-೨೬ ರ ವರೆಗೆ)

ಮುಗ್ಧ ಸುಭಾವನೀತನಕರಾಂಬುರುಹಪ್ರಭನತ್ಯುದಾರಸಂ ।

ಸ್ನಿಗ್ಧ ನನಾಥದೀನಜನಸಾಹಸಕಾರವಿನೀತನೀತಸಂ ॥

ಧಿಗ್ಧ ಮನೋವಿದೂರ ಗುರುಪಾದಸಯೋಜಶಿಲೀಮುಖಾಭಸ ।

ಮೃಗ್ಧ ನಶಾಲಿಯಲ್ಲ ಮಠಪತ್ತಿಯವೀರಬಸಯ್ಯನೊಪ್ಪುವಂ ॥೨೦॥ಆ

ಇವಗೊಪ್ಪೊತ್ತಿನಗ್ರಾಸಕಂ ನೆಲೆಯದಿಲ್ಲಂ ಕೇಳ್ವರಿಲ್ಲಂ ಶರೀ ।

ರವನೇಗಂ ದುಡಿಸಲ್ ವಯಸ್ಸಿಗಿಳಿದಿಲ್ಲಂ ಬಿಟ್ಟೊಡಂ ಬಾಳ್ತೆಸಾ ॥

ಗುವದಿಲ್ಲಂ ಮನೆಯೊಳ್ಕುಟುಂಬಭರಣಂ ಪೆರ್ಚಿರ್ಕುಸಂಭಾವಿಸ ।

ಲ್ ಲವಮಾತ್ರಂ ಪಿರಿಯರ್ಕಳಾರ್ಚಿಸಿದಕಾಸೊಂದಿಲ್ಲಗೇಹಾಂತದೊಳ್

॥೨೧॥ಆ

ಕಡುದಾರಿದ್ರ್ಯದಬೇಗೆಯಿಂ ನವಿದುಕರ್ಗಾಗುತ್ತಿತಾಯ್ತದೆಗ ।

ಳ್ಳಿಡಬೇಕೇಪರಿ ಕಷ್ಟವಾಂತೊಡಲನೆಂದುಸ್ಸೆಂದು ಕಣ್ಣೀರಿನ ॥

ಕಡಲಲ್ಲಾಳಿಸಿಹಾದಿಗಾಣ್ಣದಿವರಂ ನಾಣ್ಣೆಡ್ಸಿನ್ನೆಗೆಡ್ಸಿಮಿ ।

ವೆಡೆಯುಂ ಸೈತಿಡದಿರ್ಪಸ್ವೆವರಗಿನಾದಾರಿದ್ರ್ಯಕಾಂ ಮೊಳ್ಳುವೆಂ ॥೨೨॥ಆ

ಭವಿಷತ್ತಿನ ಶುಭಚಿಹ್ನೆ ಮೊ ।

ಭವಹರ ಗುರುನೆಲಿಸಿದ ನೆಲೆಯ ಮಹತ್ವಮೋವಂ ॥

ಭವೋಲೀತನ ಮಠದೊಳ್ಳಡೆ ।

ದವರಿಂಬೇಹಾರವೊಂದನಿತವಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥೨೩॥ಆ

ಲಾಭಮಲಾಭಂ ಸಮನಿಪ ।

ಶುಭಾಶುಭಂ ಸರ್ವಮುಂ ಗುರುಪದಾಜ್ಞಕೇ ॥

ಕೋಭಾವನೆಯಿಂ ಸಲ್ಲಿಸಿ ।

ಭೂಭವನದಿನಂ ಬಿನಡೆಯಿಸಲ್ವೇನೆಂಬೆಂ ॥೨೪॥ಆ

ಕತಿಪಯಕಾಲದೊಳ್ಳುರುಕೃಪಾಬಲನೋ ನಿಜಭಕ್ತಿ ಭೂರುಹಂ |
 ವಿತತಮೆನಲ್ಪವೃದ್ಧಿಸಿ ಫಲೋನ್ಮುಖವಾಯಿತೋ ಎಂದೆನಲ್ಪತೀ ||
 ಸುತಸುಖಭೋಗಸಂಪದ ಸುಗೌರವದಿಂದಿರುತಿರ್ಪನೊಚ್ಚತಂ |
 ನುತಗುರು ಸತ್ಪ್ರಪಾಬಲಮದೇನ ನೊಡರ್ಚದೊಭೂಕಟಾಹದೊಳ್

||೨೫||ಅ

ಎತ್ತಣಮೆನ್ನಿರವುಂಬಳಿ |

ಕೆತ್ತಣದೇಶಿಕ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷಂ ಚಿತ್ರಂ ||

ಇತ್ತವನೈಶಿರಿಯನವಂ |

ಗಿತ್ತಾಲ್ಲಿಕೃತಾರ್ಥನಪ್ಪೆನೆಂದರಿದಾಗಳ್ ||೨೬||ಅ

—

ಪುರನೇತ್ಯಗಲಿಂದೊಡಗೊಂ |
 ಡಿರದಾ ಮಠಪತ್ತಿ "ವೀರಬಸವಾಖ್ಯಾನಂ" ||
 ವಿರಚಿಸಿದಂ ಮಠಮಂ ತ |
 ದ್ಗುರುಕರಜಾತಂ ನಿಜಗುರು ಸಂಸ್ಕರಣಾರ್ಥಂ ||೨೦||

ಶಾ|| ಎ|| ವೃ||

ಶ್ರೀಗೋಕರ್ಣ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಸುಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಮಾರಾಜಸ |
 ಲ್ರಾಗಂ ಕೈಮಿಗೇವೀರಶೈವಮಠಮಂ ಶ್ರೀರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯತ ||
 ದ್ಯೋಗೀಶಪ್ರಭುಮೂರ್ತಿಯಂ ಜಗತಿ ಕಲ್ಯಾಣೈಕ ನೈಮಿತ್ಯದಿಂ |
 ತ್ಯಾಗೋದ್ಯದ್ಗುಣದಿಂ ಶ್ರಮಂಗೊಳುತಿಹಂ ತಾನಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸೀ ||೨೧||

ಮ|| ಸೃ|| ವೃ||

ಲಲಿತೋದ್ಯದ್ಬ್ರೂಲತಾ ದ್ವಾದಶಮಠದಧಿಕಾರತ್ವಮಂ ಪೊರ್ದಿತನ್ನಂ |
 ಸಲಿನಂಬಿದಾರ್ತ್ಮರಂತರ್ಗತ ಮಲಿನಮುನಂ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂ ಕ್ಷಾಲನಂ ಗೆ ||
 ಯೋಲವಿಂನೈರ್ಮಲ್ಯರಂ ನಾಲ್ಪಕತದೆ "ಮಡಿನಾಳಾಖ್ಯ"ಸನ್ನಾಮ ಸಾರ್ಥಂ||
 ನೆಲದೊಳ್ತಾನೆಂದು ಕಲ್ಪಾಯ್ತರೊರೆಯುತಿಹರೀ ಯೋಗಿವರ್ಯಂ ಬಳಿಕೈಂ ||೨೨||

ಚಾರುಕಡಕೋಳ ಪೂವಲಿ |
 ರಾರಾಜಿತರಾಮದುರ್ಗಬಳಿಕಂ ಸತ್ತೀ ||
 ಗೇರಿ ಮುಖರೊಪ್ಪೆಚರಗುರು |
 ವರರ್ನೆರೆದ ಭಕ್ತಮಂಡಳಿ ಸಮುತ್ಸವದಿಂ ||೨೩||

ವರಬಿಂದು ಸಪ್ತವಸು ಭೂ |
 ಪರಿಗಣತಕಸರ್ವಧಾರಿ ಸಂವತ್ಸರ ಬಂ||
 ಧುರಮಾಘಶುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ |
 ಯಿರೆತಿಥಿಸರಸೀಜಮಿತ್ರವಾರೋದಯದೊಳ್ ||೨೪||

ಮ|| ಸೃ|| ವೃ||

ಗುರು ಸದ್ವಂಶಾಗತಾಚಾರಪರನಭವಪೂಜಾವಿತಂದ್ರಕ್ರಿಯಾಸಿ|
 ದ್ಧಿರಹಸ್ಯೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನರಮಳಿನಮಹಾಬ್ರಹ್ಮತೇಜೋಭಿರಾಮರ್ ||

“ಗುರುಪಾದಾಚಾರ್ಯ”ರೆಂಬರ್ಗೆ ಮಡಿವಳಶಿವಾಚಾರ್ಯರಾಮೋದದಿಂದು |
ತ್ತರಪೀಠಾಚಾರ್ಯಪಟ್ಟಂ ರಚಿಸಿದರಭವೋದ್ಧೋಷಣಂಮಾಡೆಭಕ್ತರ್ ||೨೫||

ಇವನೀಚಾರಿತ್ರ್ಯಮಂ ಲೋಕಗುರುವೆನಿಸ ಶ್ರೀರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯಪಾದಾ |
ಬ್ಜವನಾತ್ಮೋಚ್ಚೇರ್ಷದೊಳ್ತಾಳ್ವ ತದನುಪಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಾವೇಶದಿಂಬ ||
ಲ್ಲವೊಲಾಂವೇಳ್ವೆಂ ಬುಧದೋಷಮಿರೆ ಗಣಿಸದಾತ್ಮೀಯನೆಂದಾದರಂ ಬೆ |
ತ್ತಿವನಂ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ತಿರ್ದಿಸಲಸುಗೆನುತುಂ ಯಾಚಿಸೆ ದೈನ್ಯದಿಂದಂ
||೨೬||

ಇದುದುರ್ಮಾಯಾವಿಮೋಹಾಂಬುನಿಧಿ ಬಡಬವನ್ದಿಪ್ರಭಂ ನೋಳ್ವೊಡಂ ತಾ |
ನಿದು ಸರ್ಪೋಗ್ರಗ್ರಹೋಚ್ಚಾಟಿನ ಮನುಸದೃಶಂ ದುರ್ವಿಪನ್ನೇಘವಾತಂ ||
ಮದವತ್ಸೂರ್ಯಾತ್ಮ ಸಂಭೂತ ಕುಧರಕುಲಿಶಂ ಮಿಕ್ಕಕಟ್ಟುಗ್ರ ವಾಪ |
ಕ್ಕಿದು ಸಾಪತ್ತ್ಯಂ ಮಹಾಚಿದ್ವಟಿಕೆಯಿದಮೃತಂ ಪಾಠನೀಯಂ ನಿರಂತಂ
||೨೭||

ಪ್ರವಿರಾಜದ್ಧರ್ಮದಿಂದೈಸಿರಿ ಸಿರಿವಿಡುದುಂ ವಿದೈಯಂ ವಿದೈಯಿಂ ಜ್ಞಾ |
ನವನುದ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂ ಶಾಂತಿಯನತಿಶಯ ತಚ್ಛಾಂತಿಯಿಂ ಭಕ್ತಿಯಂ ಭೆ ||
ಕ್ರಿವಧೂಸಾಂಗತ್ಯದಿಂ ನಿತ್ಯನಿರತಿಶಯ ಕೈವಲ್ಯಮಂ ಸರ್ವಭೂಲೋ |
ಕ ವಿತಾನಕ್ಕೊಲ್ಲ ತಾನೀಗೆ ಸರಮತಿವರುದ್ರಂ ಮಹಾಯೋಗನಿವ್ರಂ ||೨೮||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವೃ||

ಸುಕರಶಕಾಬ್ಬ ಚಂದ್ರ ವಸುಸಾಗರ ಕರ್ಮ ಗಣಾಂಕದುರ್ಮುಖ |
ಪ್ರಕಟಿತ ವತ್ಸರಾಶ್ವಿಜದೊಳಾ ದಶಮೀ ತಿಥಿ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ ತಿ ||
ಗೃಹಿಣವಾಸರೊಳ್ವಿನಕರೋದಯದಲ್ಲಿದು ಪೂರ್ಣಮಾಯ್ತು ದೇ |
ಶಿಕಕರುಣಾ ಕಟಾಕ್ಷಬಲದಿಂ ಕೃತಿಚೆನ್ನಕವೀಂದ್ರ ನಿರ್ಮಿತಂ ||೨೯||

ಕೃತಿರಚನಾ ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಮಯಕ್ಕತಿ ದುರ್ಧರ ರಾಜಯಕ್ಷ್ಮ ಶಂ |
ಕಿತಮತಿ ಕಾಯಸಂಕಟ ಪರಸ್ಥಲವಾಸ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಘ್ನಸಂ ||
ತತಿಯೊದಗಿದೊಡಂ ಗುರುಕಟಾಕ್ಷಶಿರೋಬ್ಜದೊಳೊಪ್ಪಿರಲೈ ತಾ |
ನತಿಶಯಮಾದುದುಂಟೆ ಪರಿಪೂರ್ಣಮಿದಾಯ್ತು ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿಂ ||೩೦||

ಮಾ|| ವಿ|| ವ್ಯ||

ಜನಕಂ ಶ್ರೀಗುರುಪಾದವರ್ಯಂ ನೆಸೆವಳ್ಳಂಗಾಂಚೆ ತನ್ಮಾತೆ ಪಾ |
 ವನಮೀ ಪೂಜ್ಯರಿಗಾವಗಂ ಕರುಣದಿಂ ಸಜ್ಜಾಂತಿಯಂ ನೀಡುಗಂ ||
 ದನಘಂಮದ್ಗುರು ಪಾದಪದ್ಮಯುಗದೊಳ್ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಬೇಡಿ ಲೇ |
 ಖನಿಗಾಂತದ್ಗುರು ದತ್ತಲಿಂಗನೆನಹಿಂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಂ ದೆತ್ತಪೆಂ ||೩೧||

|| ವಿಬುಧಪಿ, ಯಾವೃತ್ತಂ ||

ಸೋಮನಂಜಿತಕಾಮನಂ ಭವ ಭೀಮನಂ ಶಮಧಾಮನಂ |
 ಹೇಮಪರ್ವತಧಾಮನಂ ಹಿಮಧಾಮನಂ ಗತಧಾಮನಂ ||
 ವೈದ್ಯಮಸುಂದರಕೇಶನಂ ಪರಮೇಶನಂ ಧೃತಭೇಶನಂ |
 ರಾಮಣೀಯಕರ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ಶ್ರುತಿಕೀರ್ತಿಯಂ ನೆರೆಕೀರ್ತಿಪೆಂ ||೩೨||
 ನೀತೆಯಂ ವರದಾತೆಯಂ ಪರಿಪೂತೆಯಂ ಗಿರಿಜಾತೆಯಂ |
 ಖ್ಯಾತೆಯಂ ಶಿವಭೂತೆಯಂ ನತಭೂತೆಯಂ ಗುಣಜಾತೆಯಂ ||
 ಪ್ರೀತಪಂಡಿತಗೀತೆಯಂ ಹರಿಕೇತೆಯಂ ಶುಭಯೂಘೆಯಂ |
 ಮಾತೆಯಂ ಸುವಿನೀತೆಯಂ ನೆನೆವೆಂ ಧರಿತ್ರಿ ವಿಧಾತೆಯಂ ||೩೩||

ಚಂ|| ಮಾ|| ವ್ಯ||

ಜಯಸುಚರಿತ್ರಶಾಂತಿವನಚೈತ್ರಭವಾಬ್ಧಿ ವಹಿತ್ರಚಿದ್ರಸಾ |
 ಶ್ರಯ ರುಚಿಸಾತ್ರ ಸಾಧುನುತಿಪಾತ್ರಸುಭಕ್ತಜನಾತಪತ್ರ ನಿ ||
 ಲಯಮನುಗಾತ್ರ ರೇಣುಕಸುಗೋತ್ರ ಪವಿತ್ರ ಜಿತಾಕ್ಷಮಿತ್ರ ಭೋ |
 ಜಯಶಿವರುದ್ರಭದ್ರಗುರುಮುದ್ರಸುನಿದ್ರ ಮಹಾಮಹೋದಯ ||೩೪||

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಭಸಿತ

ಫಾಲಪಟ್ಟ ಚಿನ್ನ ಕವಿವಿರಚಿತಂ

ಶಿವರುದ್ರವಿಜಯಲೀಲಾ

ಪ್ರಬಂಧದೊಳೇಕ

ವಿಂಶತ್ಯಾಶ್ವಾಸಂ

—ಸಮಾಪ್ತಂ—

ಮಹಾಗುರುಪಾದಾರ್ಪಣಂ.

ಭದ್ರಂ

ಶುಭಂ

ಮಂಗಲಂ

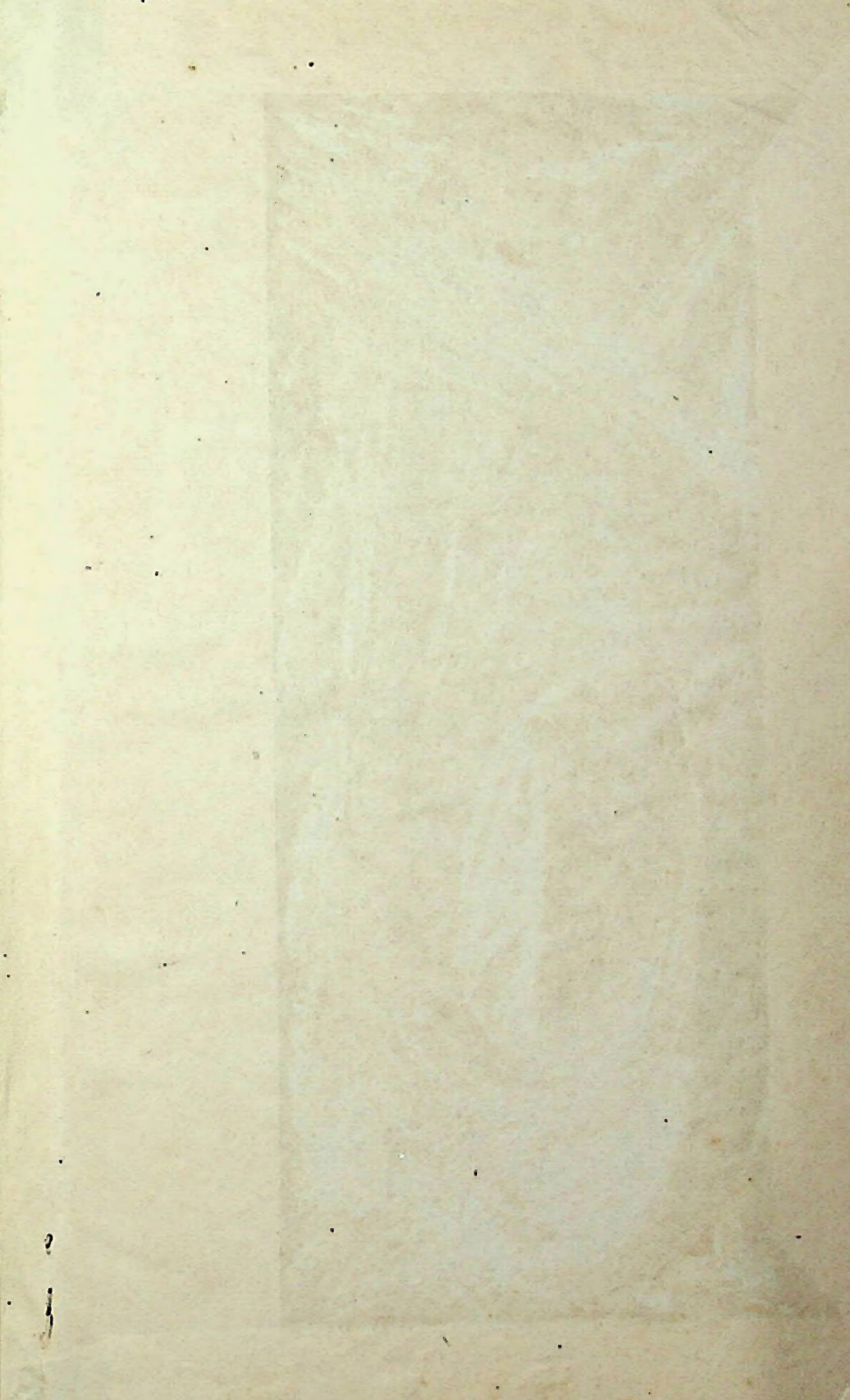
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

SRI JAGADGURU VISHWARAD
JNANA SIMHASAN JNANAMAI
LIBRARY.

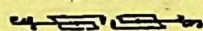
Jangamwadi Math, VARAN

Acc. No. 315.....

315

ಬಿಕರಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು.

೧) ಮಂತ್ರಬೀಜಕೋಶ	೧—೦೦
೨) ರೇವಣಸಿದ್ಧಯೋಗ	೦—೭೫
೩) ಶ್ರೀಶಿವರುದ್ರವಿಜಯ (ಪುರಾಣ)	೫—೦೦
೪) ಶಿವಲಿಂಗಾಚರ ರಚನಾಗಮ	

ಪುಸ್ತಕ ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ:—

ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರ ತಿವಯೋಗಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ
ಹಿರಿಯಮಠ, ಸೂರಕೋಡ.

ಪೂ. ಸೂರಕೋಡ. ತಾ : ನರಗುಂದ. ಜಿ. ಧಾರವಾಡ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಜಂಧಿಕಾ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು
ಶ್ರೀ. ವೆ. ಪಂ. ವೀರಾಯ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಂದ ಶ್ರೀಶಿವರುದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ
ಸೂರಕೋಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಯಿತು.